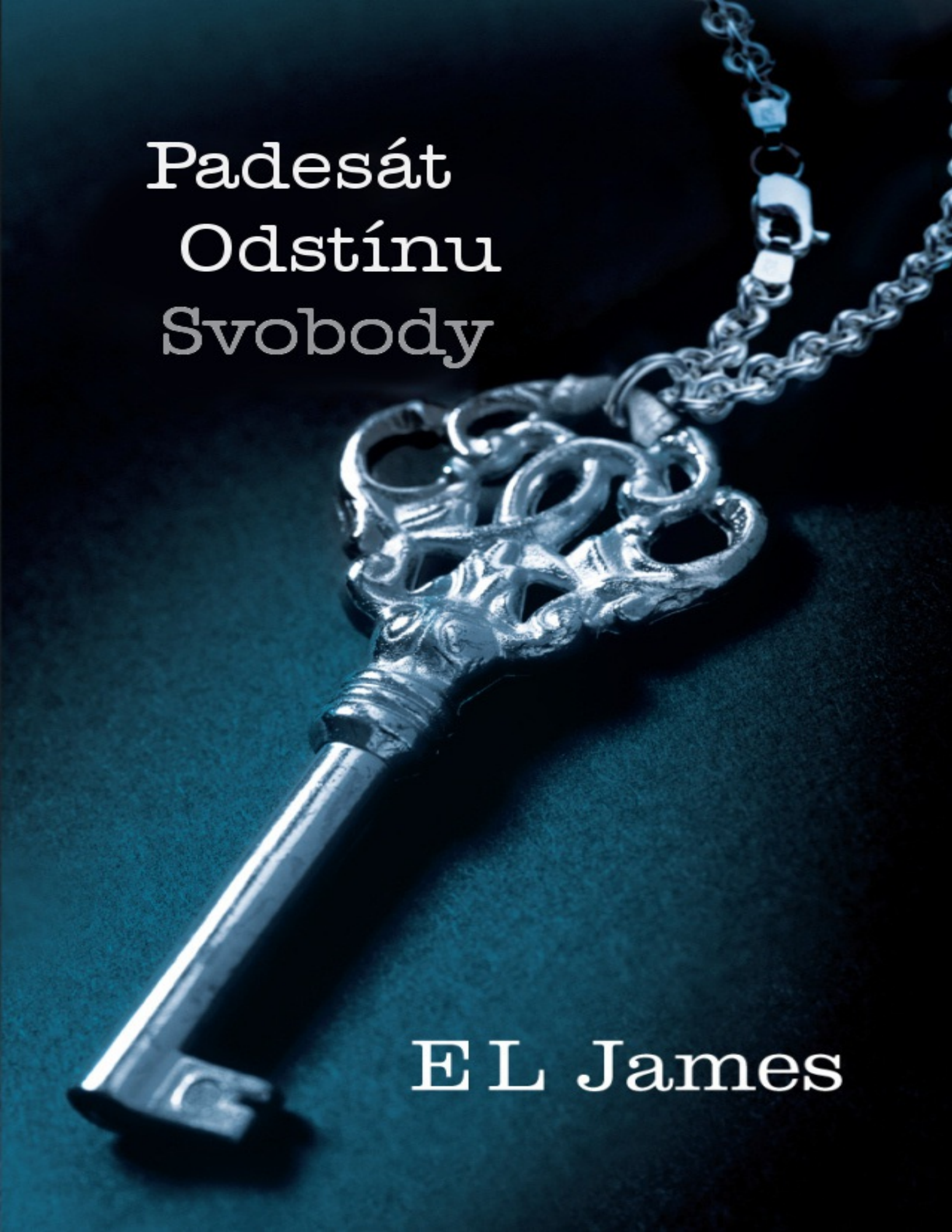

Padesát
Odstínu
Svobody
E L James

PADESÁT ODSTÍNŮ SVOBODY

PROLOG

Mami! Mami! Maminka spí na zemi..Už spí pěkně dlouhou dobu..Česu jí vlasy..má to přece ráda..Neprobudilo jí to..Zatřesu s ní..Mami! Bolí mě bříško..Mám velký hlad..On tady není..Mám žízeň..V kuchyni si posunu židli ke dřezu a napiju se..Vodou si poliju svůj modrý svetr..Maminka pořád spí..Mami, probuď se! Leží klidně..je studená..

Donesu si deku a položím ji přes maminku a lehnu si vedle ní na smradlavý zelený koberec..Maminka pořád spí..Hraju si se svýma autíčkama..Jezdím po zemi kolem spící maminky..Myslím, že je nemocná..Hledám něco k snědku..V mrazáku najdu hrášek..Je pěkně studený..jím ho pomalu, ale bolý mě z něj bříško..Lehnu si vedle maminky..ale mám pořád hlad..V mrazáku je něco dalšího, nepěkně to voní..olíznu to a začnu pomalu jíst..Chutná to podivně..Zapiju to vodou..Hraju si se svýma autama a usnu vedle maminky..Maminka je strašně studená..Přikriju ji svojí dekou..Je tady!..*Do prdele. Co se tady do hajzlu stalo. Sakra, ta zatracená kurva..Do prdele..Jdi mi z cesty, ty malý šmejde*..Kopne do mě a já spadnu hlavou na zem..Bolí mě hlava..Někomu volá a zmizí..Zamkne za sebou a já si lehnu zpět k mamince..Hlava mě moc bolí

Paní od policie je tady..Ne. Ne. Ne...Nesahejte na mě..Nesahejte na mě..Nesahejte na mě. Zůstanu s maminkou..Ne. Jděte pryč..Paní od policie má mou deku a vezme mě do náručí..Křičím..Mami! Mami! Maminko! Já chci svou maminku..Slova jsou pryč. Nemůžu nic říct..Maminka mě neslyší..Nemám co říct...

"Christiane! Christiane!" Její hlas zní vystrašeně, chtějící ho dostat z hloubky jeho noční můry, z hloubky jeho zoufalství.."Jsem tady. Jsem s tebou."

Probudí se a ona je přes něj nakloněná, pevně tisknoucí jeho ramena, třepající jeho tělem a v její tváři se tiskne zoufalství z jeho utrpení a její modré oči se plní slzami až pookraj..

"Anno," Jeho zadýchaný hlas naplněný pocitem strachu a beznaděje "Jsi tady." "To víš, že

jsem tady."

"Měl jsem sen . . . "

"Já vím..Jsem tady..s tebou."

"Anno." Vydechne její jméno a je to jako talisman proti panickému záchvatu beznaděje proudící celým jeho tělem..

"Ticho, jsem tady." Schoulí se k němu, její končetiny se ochranitelsky ovinou kolem něj, její teplo se vpíjí do něj, vytláčující všechny stíny a strach pryč.

Ona je sluneční svit..Ona je světlo.....Ona je jeho.....

"Prosím, nehádejme se." jeho hlas zachraptí, když ovine své ruce kolem ní. "Dobře."

"Ty sliby. Žádné pravidla. To zvládnu. My najdeme správnou cestu." Tyto slova vypadnou z jeho úst propadající emocím, zmatku a úzkosti.

"Ano. Najdeme. My vždy najdeme cestu," Pošeptá a její rty jsou na jeho, utišující ho a přivádějící ho zpět do současnosti..

KAPITOLA 1

Dívám se, skrz mezeru ve slunečníku ze suché trávy, na tu nejmodřejší oblohu, letní modrou, středozemsky modrou a spokojeně si povzdechnu. Christian je vedle mě, natažený na lehátku. Můj manžel – můj sexy, nádherný manžel, nahoře bez a v sexy kraťasech – čtoucí knížku o předpovídající krizi západního bankovního systému..

Beru v úvahu, že to musí být dechberoucí čtení. Nikdy jsem ho neviděla sedět v klidu. Vypadá spíš jako student něž jako výkonný ředitel jedné z největších soukromých firem ve spojených státech..

Naše líbánky jsou skoro u konce a my lenošíme v odpoledním slunci u pláže hotelu Beach Plaza v Monte Carlu, ačkoliv tam vlastně nejsme ubytovaní..Otevřu oči a zírám na *Fair Lady* připoutanou v přístavu..Jasně bydlíme na palubě téhle luxusní motorové jachty..

Postavena v roce 1928, pluje velkolepě na moři, královna všech jachet v přístavu. Vypadá jako nějaká dokonalá hračka..Christian ji miluje – řekla bych, že se ji pokusí koupit..Vážně..kluci a jejich hračky..

Lenoším a poslouchám mix Christiana Graye na mém novém iPodu, podřimuju v pozdním odpoledním slunci a přehrávám si ten moment kdy mě Christian požádal o ruku..Oh ten výraz jeho tváře když klečel přede mnou..

"Můžeme se zítra vzít?" Christian mi něžně pošeptal do ucha. Jsem rozvalená na jeho hrudi, na sedačce , naplněná z našeho vášnivého milování..

"Hmmm."

''Znamená to ANO?'' Řekne překvapeně.. ''Hmmm.''

''Nebo NE?''

''Hmmm.''

Cítím jak se na mě usmívá. ''Slečno Steelová, Jste rozhodnutá?'' Pousměju se. ''Hmmm.''

Začne se smát a obejme mě něžně, jeho polibky cítím na mém čele, líčku, bradě. ''zítra ve Vegas tedy!''

Ospale zvednu hlavu a podívám se mu do očí. ''Nemyslím si, že by rodiče měli velkou radost.''

Přejede svými prsty po celých mých nahých zádech odvrchu dolů a něžně mě hladí.

''Co by sis přála Anastasie? Vegas? Velkou svatbu se všemi těmi dekoracemi? Řekni mi.''

''Velkou ne. . .Jen přátelé a rodinu.'' Zadívám se na něj a vidím tu naléhavost v jeho

zářících šedých očích. Co by si přál on? ''Dobře.'' Přikývne. ''Kde?'' Pokrčím rameny.

''Mohli bychom to udělat tady?'' Zeptá se mě nesměle. ''A nebo radši tvoje rodné místo?

Nevadilo by to vašim?'' Odfrkne si. ''Moje matka by byla v sedmém nebi.''

''Dobře, tady tedy. Jsem si jistá že moji rodiče by byli radši pro toto.'' Pohladí mě po

vlasech. Mohla bych být ještě šťastnější?

''Takže jsme zjistili kde, teď už jen kdy.'' ''Určitě by ses měl domluvit s matkou.''

''Hmm.'' Christianův úsměv klesne. ''Dávám jí měsíc, víc ne. Chci tě tak moc..nehodlám čekat o moc déle.''

Christiane, ty už mě máš. Už mě vlastníš nějakou dobu, ale dobře měsíc – víc ne.'' Políbím ho na hruď, mírný decentní polibek a usměju se na něj.

"Spálíš se." Christian mi pošeptá do ucha, probudí mě z mého snění.

"Jen pro tebe." Dám mu ten nejsladší úsměv. Později se slunce přemístí a já jsem celá na přímém slunci. Zašklebí se na mě a jedním rychlým pohybem přemístí mě na mém lehátku do stínu slunečníku.

"Pryč z toho spalujícího středozemního slunce, paní Greyová." ''Dekuji za váš altruismus

(nesobeckost), Pane Greyi."

"Potěšení na mé straně, paní Greyová, vůbec nejsem altruistický. Když se spálíš, nebudu se tě

moct dotýkat." Pozvedne obočí, a jeho oči září radostí a mé srdce se uvolní. "Ale řekl bych, že to víš, ale jen se mi posmíváš."

"Já a posmívat se?" Zalapám po dechu a předstírám nevinnost.

"Ano ty se posmíváš a celkem často, ale je to jedna z věcí, které na tobě tak miluju." Ohne se přede mě a políbí mě hravě pokusující můj spodní ret.

"Doufala jsem, že bys mě mohl ještě namazat krémem na opalování." Zašeptám mu.

"Paní Greyová, to je špinavá práce . . ale to je nabídka, kterou nemohu odmítnout. Sedni si." Přikáže mi chraplavě. Udělám co mi řekne a pomalými krouživými pohyby silně a něžne zahalí mé tělo.

"ty jsi vážně tak úžasná, jsem šťastlivec," Zamumlá když jeho prsty kloužou přes moje prsa, rozmazávající krém.

"To teda jste pane Greyi." Usměju se nesměle skrz mé sevřené řasy. "Jste velice skromná, paní Greyová. Otoč se. Chci tě namazat zezadu."

Usměju se. Převalím se na druhou stranu a rozváže vršek od mých nechutně drahých bikin. "Jak by ses cítil kdybych byla bez vršku, jako další ženy na pláži?" Zeptám se nesměle.

"Nepotěšeně." řekne bez přemýšlení. "Nejsem moc nadšený z toho co máš na sobě teď." Zohne se ke mně a zašeptá mi do ucha. "Nepokoušej svoje štěstí."

"Tohle má být výzva, pane Greyi."

"Ne, pani Greyová. Tohle jen holý fakt."

Povzdechnu si a zatřesu hlavou. *Ach, Christiane. . .Můj majetnický, žárlivý, kontrolorský Christiane.*

Když skončí, plácne mě po zadku. "Hotovo slečno."

Jeho všudepřítomný, všudeaktivní BlackBerry zazvoní. Odfrknu si a on se zašklebí.

"Jen pro mě oči, rozumíte, paní Greyová." Pozdvihne obočí a hravě mě varuje, plácne mě přes zadek ještě jednou, sedne si na lehátku a zvedá telefon.

Moje vnitřní bohyně přede spokojeností. Možná dnes večer bychom mohly udělat taneční show jen pro jeho oči. Zasním se do myšlenky a pokračuju v mojí odpolední siestě.

"Mam´selle? Un Perrier pour moi, un Coca-Cola light pour ma femme, s´il vous plait. Et quelque chose a manger. . .laissez-moi voir la carte."

Hmm . . .Christianova perfektní francouzština mě probudí. Promnu si oči a hledám Christiana, který se na mě dívá, když obsluhující mladá slečna odchází pryč s podnosem v rukou, její blonďaté vlasy v copu se houpou provokativně.

"Máš žízeň?" Zeptá se mě. "Ano," zahuhlám ospale.

"Mohl bych se na tebe dívat celý den. Unavená?" Povzdechnu si. "Moc jsem se minulou noc

nevyspala."

"To já taky ne." Pousměje se, položí si mobil a postaví se. Christian si vysleče jeho šortky a zůstane jen v plavkách, vyzuje si nazouváky a já se zasním.

"Pojď si se mnou zaplavat." nabídne mi ruku a já se na něj omámeně zakoukám. "Plavat?" řekne znovu, nakloní si hlavu na stranu a potutelně se usmívá. Když neodpovídám, zatřese pomalu hlavou.

"Myslím, že potřebuješ probudit." Najednou se ke mně nakloní, zvedne mě do náručí a já překvapeně zaječím.

"Christiane, polož mě na zem." Ječím na něj. Hihňá se. "Jedině do moře, bejby."

Několik opalujících se turistů na pláži se na nás dívá s tak typickou francouzskou lhostejností, když mě hihňající Christian nese do moře.

Sevřu svoje ruce kolem jeho krku. "To neuděláš." křiknu udýchaně a snažím se schovat moje hihňání.

Zašklebí se. "Ale, Anno, bejby, to ses ještě nic nenaučila za ten krátký čas co se známe?" Políbí mě, a já využiju té příležitosti si pohrávat s jeho vlasy, vracím mu jeho polibky a zaplavím jeho ústa svým jazykem. Z prudka se nadechne a zastaví se, oči nezpouští z mých..

"Je mi jasné co hraješ," pošeptá a pomalu se ponoří do ledové krásně čisté vody, já v jeho náručí a jeho rty se střetnou s mými. Ten šok z ledové vody je v okamžiku pryč když se ovinu kolem svého muže.

"Myslela jsem, že si chceš jít zaplavat." zaševelím proti jeho rtům.

"Moc mě rozptyluješ." Christian se otře zuby o můj spodní ret. "Ale nejsem si jistý, jestli chci aby dobří lidé z Monte Carla viděli moji ženu jak se nadšeně kroutí vzrušením."

Vedu své zuby podél jeho mužné čelisti, jeho strniště lehtá můj jazyk, vůbec mě nezajímají

dobří lidé z Monte Carla.

"Anno." zasténá. Chytne mě svým zápěstím za vlasy v culíku a něžně mě táhne, až má hlava se začne naklánět a odhalovat můj krk. Rozdává mi něžné polibky od mého ucha až k mé klíční kosti.

"Můžu tě udělat v moři?" vydechne. "Ano," pošeptám pomalu.

Christian se odtáhne a upřeně se mi zadívá do očí, jeho oči, tak vřelý chtíč, tak veselý pohled. "Paní Greyová, jste tak nenasytná a nestydatá, co jsem to vytvořil za monstrum?"

"Monstrum sedí na tebe. Chtěl bys mě jinak?"

"Ja si vezmu co a jak budu chtít, to ty víš. Ale ne teď. Ne s publikem." cukne hlavou k pláži.

Cože? Jsem si jistá, že několik turistů z pláže odvrátilo ten nezájem a poohlíží se po nás když mě Christian chytne za boky a vyhodí z vody do vzduchu. "Christiane!" vynadám mu přímo. Myslela jsem, že se budem milovat ve vodě. . A zkusit spolu další poprvé. Okousává si svůj spodní ret a snaží se zakrýt jeho pobavení..Ocáknu ho a on mi to vrátí s ještě větším pobavením.

"Máme na to celou noc," směje se jak blbec. "Pozdějc, bejby." Ponoří se pod vodu a vynoří se dva metry ode mě a plave si to pryč ode mě, pryč od pláže.

Ha! Hravý, dráždivý Stín! Zakryju si oči, abych viděla proti slunci..Ten umí provokovat. . .Co můžu udělat, aby plaval zpět? Když plavu zpět na pláž, zvažuju svoje možnosti. K našim lehátkům přinesli naše pití a dám si hlt coly. Christian je sotva viditelná tečka v dálce.

Hmm. . .Lehnu si na břicho a stahuji si ramínko, sundám si svůj vršek od plavek a odhodím to nedbale na Christianovo lehátko. Tak. . .a teď uvidíte jak nestydatá umím být, pane Greyi. Zavřu oči a vyhřívám se na slunci. . Pěkně vyhřátá, zasním se nad naším svatebním dnem.. .

''Můžete políbit nevěstu," řekne kněz Walsch. Zazářím štěstím na svého muže.

''Konečně, jsi moje," pošeptá a přitiskne mě do náručí a políbí na rty. Jsem vdaná. Jsem

Paní Christiana Greye. Zavrávorám radostí.

''Vypadáš nádherně, Anno," zamumlá a usměje se, jeho oči blištící radostí a láskou. . .''Nenechej nikoho jiného jen mě, aby ti vyslékl šaty, rozumíš?" Usměje se a rozproudí mou krev, jak jeho prsty ladně sjedou kolem mé šíje.

Do háje. . .Jak to jen dělá, vůbec tady se všemi těmi lidmy, kteří zírají jen na nás dva?

Potichu souhlasím. Bože, doufám že nás nikdo neslyší. Naštěstí kněz Walsh diskrétně poodstoupil. Otočím se a zadívám se na dav lidí v jejích svátečních svatebních šatech. .

Moje Máma, Ray, Bob a všichni Greyové nám tleskají – dokonce i Kate, moje družička,

která vypadá úchvatně v jejích růžových šatech stojící vedle Christianova svědka, jeho bratra Elliota. Kdo by řekl, že i Elliot se takhle vyfešákuje? Všichni se upřímně usmívají od ucha k uchu, kromě Grace ta si utírá slzy do drobného bílého kapesníku.

"Připravena na oslavy, paní Greyová?" Christian zamumla a stydlivě se na mě usměje. Rozpustím se. Vypadá božsky v jeho jednoduše černém smokingu se stříbrnou vestou a kravatou. . Je prostě. . . šviháckÝ.

"Připravena jako nikdy." Pousměju se s totálně přihlouplým úsměvem.

Později svatební oslava je v plném proudu. . .Carrick a Grace odešli do města. Mají krásný obrovský stan ve světle růžové, stříbrné a smetanové s otevřenými stranami s výhledem na oceán. Měli jsme štěstí na pěkné počasí. Na jednom konci stanu je taneční parket a velkolepé občerstvení na straně druhé.

Ray a moje matka spolu tancují a pošetile se usmívají. Cítím se moc hezky když je pozoruju. Doufám, že Christian a já spolu vydržíme dýl. Nevím co bych dělala, kdyby mě nechal. Její slova mě doženou. .Abych nelitovala své volnosti a mládí, které jsme se rychlou svatbou vzdala..

Kate stojí vedle mě, vypadá báječně v jejích šatech..Zadívá se na mě a zamračí se. "Hej, tohle má být nejšťastnější den tvého života." zamumlá.

"To je," zašeptám.

"Ach Anno, co se děje? Díváš se na svou mámu a Raye? Smutně přikývnu.

"Jsou šťastní." "Šťastnější bez sebe."

"Pochybuješ o něčem?" Kate se mě znepokojeně zeptá.

strach.

"To vůbec ne. Jen. . .Když já ho miluji tak moc." Zastavím se, nechci dávat najevo svůj

"Anno, vždyť je úplně jasné, že je do tebe blázen. Vím, že jste měli netradiční vstup do vašeho vztahu, ale vidím ja moc jste oba šťastní." Vezme mě za ruku a zmáčkne. "Stejně je už moc pozdě pochybovat." dodá s úšklebkem.

Usměju se. Veřím co Kate říká a dává mi specialní obejmutí Katherine Kavanagh. "Anno, všechno bude v pořádku a jestli ti skřiví jediný vlásek na hlavě, tak jsem tady já abych mu odpověděla." Pouští mě a pousměje se na někoho kdo mi stojí za zády...

"Ahoj, Zlato." Christian mě ochranitelsky a překvapivě ovine a políbí mě na spánek. "Kate." bere ji na vědomí, ale stále citím jeho opovrženost proti ní i po 6ti týdnech.

"Ahoj, Christiane. Už odcházím potřebuju najít tvého svědka." S úsměvem odchází najít Elliota, který si dává drink u baru s jejím bratrem a také s Josém.

"Je čas jít," Christian zaševelí.

"Už? Tohle je první oslava, na které mi vůbec nevadí, že jsem středem pozornosti." Otočím se v jeho náručí, abych se mu podívala do očí.

"To si taky zasloužíš, Anno. Vypadáš úžasně." "To ty taky."

Usměje se. "Tyhle nádherné šaty ti sluší."

"Nic nového." nevinně se začervenám a potáhnu si ty krásné na míru dělané svatební šaty, které navrhla matka Kate. Výstřih je jen pod ramena – zdrženlivé ale svůdné, aspoň doufám.

Sehne a políbí mě rty. "Pojďme už. Nechci se o tebe už s nikým dělit." "Můžeme vůbec odejít z naší vlastní svatby?"

"Bejby, tohle je naše oslava a můžeme si dělat co budeme chtít. Nakrojili jsme dort. A teď bych tě chtěl odvézt pryč a mít tě sám pro sebe."

Zachychotám se. "Máte mě na celý život pane Greyi." "To strašně rád slyším, paní Greyová."

"Oh, tady jste vy dva! Dvě hrdličky."

V duchu si povzdechnu. . .Graceina matka nás našla. "Christiane, drahoušku – ještě jeden tanec se svou babičkou?" Christian našpulí rty. "To víš, žš ano, babi."

"A ty, nádherná Anastasie, běž a uděléj jednoho starého pána šťastným – zatancuj si s Theem."

"S Theem, paní Trevelyanová?"

"Děda Trevelyan. A myslím, že mi můžeš říkat babi. A teď by jste vy dva vážně měli začít pravovat na mých pravnoučatech. Už tady zase tak dlouho nebudu." Potutelně se na nás dva usměje.

Christian na ni několikrat zděšeně zamrká. "Pojď, babi," řekne a rychle ji táhne na parket. Podívá se zpět na mě a zakoulí očima. "Pozdějc, bejby."

Jak si to vykračuji vyzvat k tanci dědu Trevelyana, José mi vstoupí do cesty.

"Už se nebudu ptát na další tanec. Myslím, že už jsem si tě zabral na nějakou chvíli pro dnešek. . Jsem rád, že tě vidím šťastnou, ale vážně, kdybys cokoliv potřebovala, Anno. Jsem tady pro tebe."

"José, děkuji. Jsi vážně dobrý kamarád." "Myslím to vážně." Jeho oči září upřímností.

"Já vím, že jo. Děkuji, José. Teď jestli bys mě prosím omluvil – mám rande se starším mužem."

Zahledí se na mě zmateně. "Christianův děda, José." vysvětlím.

Pousměje se. "Hodně štěstí teda, Annie. Hodně štěstí ve všem." "Díky, José."

Po mém tanci s Christianovým okouzlujícím dědou, stojím vedle francouzských dveří a dívám se na západ slunce v Seattlu..výrazná oranžová barva a šedé mraky..

"Pojďme," Christian vyhrkne.

"Musím se převléct." Chytnu ho za ruku, a snažím se ho dovézt nahoru se mnou. Zamračí se, nerozumí mi a ucukne s rukou nejistě.

"Myslela jsem, že jsi chtěl být jediný, kdo mi sundá tyhle šaty." vysvětlím mu a jeho oči se najednou rozsvítí.

"Správně." Vrací mi laškovní úsměv. "Ale nebudu tě vyslékat tady. Neodešli bychom dokud. . . Nevím. . . " Nedokončí větu a mávne rukama, ale co tím myslel je mi úplně jasné.

Začervenám se a pustím jeho ruku.

"Ani ten účes si nesundávej," zamumlá. "Ale. . ." Nadechnu se. "Žádné ale, Anastasie. Vypadáš nádherně. Chci být ten kdo tě z těch šatů vysleče.

Oh. Povzdechnu si.

"Zabal si věci na převlečení," přikáže mi. "Budeš je potřebovat. Taylor má tvé zavazadlo."

"Dobře." Co má v plánu? Neřekl mi kam máme na mířeno. Vlastně, nemyslím si, že vůbec někdo ví kam jdeme. Ani Mia nebo Kate to z něj nedostaly. Otočím se na stranu kde moje matka a Kate postávají připravené pomoct mi z šatů.

"Nepřevlíkám se." "Cože?" řekne matka.

"Christian si to nepřeje." Zamračím se, tohle by mělo mluvit za vše.

"Nepřislíbila ses poslouchat," Řekne matka a Kate mi takticky připomene smlouvu a snaží se zamaskovat její opovrženost zakašláním. Ani Kate ani moje matka nemají tušení jakým bojem jsme s Christianem prošli kvůli tomu. Nechci si přehrávat ten důvod proč. Ježiš, může můj Stín vůbec trucovat. . .nebo mít noční můry. Ta vzpomínka mě vystřízlivý.

"Já vím, mami ale líbí se mu ty šaty a chci ho potěšit."

Její výraz se zjemní. Kate zakoulí očima a takticky se přesune pryč a nechává nás osamotě.

"Vypadáš báječně, zlatíčko." Vezme do rukou pramínek mých vlasů. Který neposedně spadá z mého účesu a pohladí mě po tváři. "Jsem na tebe moc pyšná. Jsem si jistá, že uděláš Christiana jednoho šťastného muže." Obejme mě.

Ach, Mami'

"Nemůžu uvěřit jak dospěle vypadáš. Začínáš úplně jiný život. . . Jen si pamatuj, že muži žijou v jiném světě a bude to fajn."

Pousměju se. Christian je úplně z jiného světe, jen kdyby věděla. "Děkuji mami."

Ray se k nám přidá a sladce se na nás usmívá.

"Máš tak nádhernou dceru Carlo," řekne a on se nadšeně tyčí pýchou. Vypadá tak elegantně v jeho černém smokingu a světle růžové vestě. Oči se mi zaplní vodou. Ach ne.. . Tak tak jsem zastavila vypuknutí v pláč.

"A ty jsi mi ji hlídal a pomohl vychovat, Rayi," Carly hlas zní posmutněle. "A miloval jsem každou minutu s vámi. Jsi úžasná nevěsta Annie."

"Ach, tati..." potlačím slzu a jsem v jeho náručí..objímá me silně tím jeho nemotorným způsobem

Když mě nechá nadechnout, Christian je zpět vedle mě.

Ray mu potřese rukou. "Postarej se o mou holčičku Christiane."

"To přesně mám v plánu, Rayi, Carlo." Pokývne na Raye a políbí mou matku.

Zbytek svatebčanů zformovalo dlouhý tunel, kterým máme projít, vedoucí před domem.

"Připravena?" Christian řekne.

"Ano."

Vezme mou ruku a vede mě pod zdviženýma rukama všech svatebčanů. Kteří vytváří ten

nekonečný tunel a všichni křičí hodně štěstí a gratulují a sprchují nás rýží. Na konci tunelu nás čeká Grace a Carrick. Obejmou nás a rozloučíme se.

Taylor nás čeká v Audi SUV. Když mi Christian otvírá dveře otočím se ke všem zády a hodím svou kytici bílých a růžových růží do hloučku slečen vrhajících hladově po něm hlava ne hlava. Mia triumfálně vyzvedne kytici a máva před všemi usmívající se od ucha k uchu.

Jak se posadím do auta a usmívám se na Miu a její kořist v rukou, Christian mi pomáhá nasoukat zbytek mých šatů do auta a zamává všem venku. Taylor mu drží dveře. "Gratulace, pane."

"Děkuji, Taylore." Christian odpoví když si sedá vedle mě. Když Taylor začne odjíždět

přiletí na auto další vrstva rýže. Christian vezme mou ruku a políbí mě na ni.

"Kam jedeme?" Zeptám se. "Letiště." Odpoví bez zájmu.

Hmm. . .Co má jen v plánu?
Taylor nejede přímo k odletové hale jak jsem očekávala, ale jede skrz sekurity bránu a přímo na dráhu. Cože? A pak ji uvidím – Christianovo letadlo. . .Grey Enterprises Holdings s.r.o napsáno velkými modrými písmeny přes celý trup.

"Neříkej mi, že zase zneužíváš majetek společnosti!" "Oh, v to doufám, Anastasie."

Christian se ušklíbne.

Taylor zastaví hned vedle schodů vedoucích přímo do letadla, vysedne a jde otevřít dveře pro Christiana. A místo toho aby se posunul a udělal mi místo abych mohla vylézt ven zohne se zpět do vozu a zvedne mě do náručí.

Wau! "Co děláš?" Zaječím. "Nesu tě přes práh." řekne. "Oh." Nemělo by to být až doma?

Nese mě nahoru po schodech a Taylor následuje s mým zavazadlem. Nechá to na palubě a vrací se zpět do auta.

Uvnitř kabiny poznávám Stephana, Christianova pilota v jeho uniformě. "Vítejte na palubě,

pane, paní Greyová." Zašklebí se.

Christian mě položí na zem a potřese si rukou se Stephanem. Vedle něj stojí žena s tmavými vlasy kolem třiceti. Také v uniformě.

"Gratulace vám dvoum." Stephan Pokračuje.

"Děkuji Stephane. Anastasie, znáš Stephana. Je to dnes náš kapitán a tohle je pomocný pilot Beighley."

Začervená se, když ji Christian představuje a mrkne na něj...zakoulím očima. Další ženská totálně fascinovaná mým až příliš-úžasným-pro-jeho-vlastní-dobro-manželem.

"Moc ráda vás poznávám," vyštěkne Beighley. Laskavě se na ni usměju. Po tom všem – stejně je můj.

"Je všechno připraveno?" Christian se zeptá když si prohlížím vnitřek letadla. Vše je z javorového dřeva a kůže krémové barvy. Je to krásné.

Další bruneta v uniformě stojí na druhé straně letounu – hodně pěkná bruneta. "Máme start povolený. Počasí je dobré odtud až po Boston."

Boston? "Turbulence?"

"Do Bostonu určitě ne. Je tam bouřka až Shannonu, což nám možná umožní jen trochu víc nepohodlný let."

Shannon? Irsko?

"Dobře. No, doufám, že to už budu spát." Spát?

"My se o vás postaráme, pane," Stephan řekne. "Necháme vás na starosti Natalii, vaší asistentce, která vám bude k službám během letu." Christian se otočí k ní zamračí se, ale vrátí se pohledem zpět ke Stephanovi a usměje se.

"Výborně," řekne a vezmě mě za ruku a vede mě ke dvěma obrovským koženým sedačkám. Musí jich tam být okolo dvanácti celkem.

"Sední si," Řekne, když si sundává sako a vestu. Sedíme každý ve vlastní sedačce naproti sobě s malým stolem mezi námi.

"Vítejte na palubě, pane, madam, a gratuluji." Natalie přijde k nám a nabízí nám sklenku růžového šampaňského.

"Děkuji," Christian řekne a Natalie se hezky usměje a vrací se zpět do kuchyňky. "Připíjme si na šťastné manželství, Anastasie." Christian pozvedne sklenu a cinkneme si. Šampaňské chutná výborně.

"Borringer?" zeptám se. "Ano."

"Když jsem to pila porvé, tak to bylo z šálků v mém bytě." "To si velmi dobře pamatuji. Tvoje promoce."

"Kam jedeme?" Už nemůžu dál předstírat nezájem.

"Shannon," Christian odvětí a jeho oči se naplně vzrušením. Vypadá jako malý kluk. "V

Irsku?" My jedeme do Irska!

"Jen natankovat," pousměje se. "A potom?" pobídnu ho.

Jeho úsměv se rozšíří a zakroutí hlavou. "Christiane!"

"Londýn," zahledí se na mě a čeká na mou reakci.

Zalapám po dechu. Do prdele. Myslela jsem si že snad poletíme do New Yorku nebo Aspenu nebo možná do Karibiku. Nemůžu tomu uvěřit. Moje životní touha byla navštívit Anglii. Bože může být někdo ještě víc štěstí?

"Potom Paříž." Cože?

"Potom jížní Francie." Wauu!

"Vím, že jsi vždycky snila o tom navštívit Evropu," řekne něžně. "Chci ti splnit všechny sny, Anastasie."

"Ty jsi můj splněný sen, Christiane." "Zpět k vám paní Greyová," pošeptá. O bože. . .

"Připoutej se."

..

Přikývnu a udělám co řekne.

Jak letoun roloje po dráze, usrkáváme si naše šampaňské, přihloupě se na sebe usmíváme. Nemůžu tomu uvěřit. Ve dvaadvaceti konečně opouštím spojene státy a letím do Evropy – do Londýna!

Když už jsme ve vzduchu, Natalie nám nabídne více šampaňského a nachystá nám naše svatební menu. A co za menu to teda je – úzený losos, následují pečená žebírka se zelenými fazolkami, salátem a gratinované brambory, vše připravené a podávané od vákonné Natalie.

"Dezert, pane Greyi?" zeptá se.

Zakroutí hlavou a pohladí si spodní ret svými prsty a tázavě se na mě zadívá. "Ne děkuji,"

zamumlá. "Radši bych si dal tebe jako dezert."

Oh. . . tady?

"Pojď," zvedne se od stolu a nabídne mi ruku. Vede mě do zadku kabiny.

"Tady je koupelna." Ukazuje na malé dveře a vede mě malou uličkou ke dveřím na konci.

Bože. . .ložnice. Kabina je z javorového dřeva a laděna do krémové barvy, malá manželská postel má zlatavý přehoz. Vypadá moc pohodlně.

Christian se otočí a přitáhne mě k sobě, hledící na mě.

"Řekl jsem si, že bychom naši svatební noc mohli prožít ve výšce 10 000 m.n.m. To je něco co jsem nikdy nedělal."
Do prdele. . .Další poprvé. Zírám na něj. Moje srdce mám až v krku vzrušením.

"Ale předtím, bych tě měl dostat z těch to krásných šatů." Jeho oči září láskou a něčím temným, něčím co strašně miluju. . . něco co volá moji vnitřní bohyni. Jsem okouzlená.

"Otoč se." Jeho hlas je klidný, plný autority a tak sexy. Jak může proložit tyto dvě slova takovým elektrizujícím vzrušením, které ihned proudí celým mým tělem. Něžně mi sundáva sponu z vlasů, jak jednoduché pro něj. Mé rozpuštěné vlasy mi spadnou na ramena zakrývající mé záda a prsa. Snažím se stát klidně a nevrtět se, ale ve uvnitř volám po jeho doteku. Po našem dlouhém vyčerpávajícím, ale tak vzrušujícím dni, Chci ho – Chci ho celého teď hned.

"Máš tak nádherné vlasy Anastasie." Jeho pusa je tak blízko k mému krku a já cítím jak dýchá, ale jeho rty se mě ne a ne dotknout. Když mám všechny vlasy uvolněné bez jediné sponky hraje si s mými vlasy tak něžně a pomalu. . .oh bože. . Zavřu očí a užívám si tu senzaci co prudí mým tělem. Jeho prsty cestují níž a najednou zatáhne za mé vlasy, tak že má halva padá dozadu a odkrývá celý můj krk.

"Jsi moje," vzdychne a jeho zuby mi přejíždí okolo uší. Zastůňu vzrušením.

"Teď ticho," napomene mě. Posune mé vlasy na stranu a postupuje svým prstem po mých zádech kopírující kraj mých šatů. Zatřesu se plná očekávání. Zasadí mi citlivý polibek na mé záda pod první knoflík na mých šatech.

"Tak nádherná," zaševelý když se snaží rozepnout první knoflík mých šatů. "Udělala jsi mě dnes tím nejšťastnějším mužem na zemi."

Pomalu a intenzivně rozepína každý jeden knoflík až ke konci. "Miluji tě, strašně moc." Líbá mě na šíji, na krku, na ramena,. . Za každým jendým polibkem zaševelý. "Chci. Tě. Strašně. Moc. Chci. Být. v. Tobě. ty. Jsi. Moje.!!

Každé jedno slovo je tak omamující. Zavřu oči a nakloním hlavu abych mu nabídla lepší přístup k mému krku. A propadám kouzlu Christiana Greye, mého manžela.

"Moje," Zašeptá ještě jednou. Pomalu mi sune šaty dolů přes moje ramena až to zahrne mé nohy do smetanového oblaku plného hedvábí a krajky.

"Otoč se," Špitne mi chraplavě do ucha. Udělám co mi řekne a on si povzdechne..

Mám na sobě upnutý světle růžová saténový korzet s podvazkovým pásem se smetanovými řemínky hodící se ke krajkovému okraji korzetu a k tomu bílé punčochy. Christianovy oči cestují odvrchu dolů po celém mém těle, ale neříká nic. Jen na mě bezeslovně zírá a jeho oči se plní chtíčem.

"Líbí se ti co vidíš?" Špitnu a začervenám se s potutelnám úsměvem.

"Víc než líbí, bejby. Vypadáš senzačně." Podává mi ruku, aby mi pomohl ven ze šatů, které mi leží u nohou.

"Nehýbej se," zahuhlá a bez jakékoliv ztráty očního kontaktu jeho tmavnoucích očí, vede svůj prst přes línii mých prsou kopírující hranu korzetu. Můj dech se rozmělní a zopakuje tu skvělou cestu jeho prstu ještě jednou přes moje prsa, jeho dráždivý prst mi posílá záchvěvy do celého těla. Zastaví se a pootočí svým prostředníčkem několikrát ve vzduchu..vysílající signál, abych se otočila.

Pro něj, právě teď, bych udělala cokoliv.

"Zastav," Řekne. Dívám se směrem k posteli na druhou stranu od něj jeho paže oejme můj pas a přitlačí mě k sobě a přitulí se k mému krku. Něžně obejmě svými dlaněmi mé prsa, pohrává si s němi, když jeho palec krouží okolo mých bradavek v okamžiku cítím napětí v mém korzetu.

"Moje," Pošeptá.

"Tvoje," Vydechnu.

Od mých prsou vede svou ruku dolů přes mé břicho, přes mou dírku v pupíku až k mým stehnům jeho palec klouže kolem mého pohlaví. Potlačím svůj nářek. Jeho prsty bruslí po každém podvazku, a jeho obvyklou šikovností, odhákne podvazkové pásy z mých punčoch. Jeho ruka pokračuje v cestě k mému zadečku.

"Moje," Vzdychne když se jeho ruka rozprostírá přes mou zadní část, špičky prstů otírá mé pohlaví. "Ach. . ."

"Tiše." Jeho ruka cestuje dolůpo zadní straně mých stehen a ještě jednou odhákne mé podvazky.

Skloněný dolů, odhrne přikrývku na posteli . "Sedni si."

Udělám jak přikázal a on si poklekne k mým chodidlům a něžně mi sundává mé svatební

střevíce od Jimmyho Choose. Zatáhne za vršek mé levé punčochy a pomalu ji sundává, vedoucí jeho palec celou cestu přes mou nohu . . .Oh bože. Opakuje proces s mou druhou nohou.

řasy.
"Tohle je jako bych si otvíral svůj vánoční dárek." Usměje se na mě skrz jeho dlouhé tmavé

"Dárek, který už dávno měls. . ."

Zamračí se napomenutě. "Ale ne bejby. Tentokrát je to skutečně moje."

"Christiane, Já jsem tvoje od té doby, co jsem souhlasila." Nahnu se k němu a vezmu jeho tvář do svých rukou. "Jsem tvoje. Budu tvoje, můj muži. Teď bych řekla, že máš na sobě až moc oblečení." Políbím ho a najednou se přitáhne a líbá mé rty. Vezme mou hlavu do svých dlaní a jeho prsty cestují mezi mými vlasy.

"Anno," Povzdechne. "Moje Anno." Jeho rty najdou mé ještě jendou.

"Oblečení," Pošeptám a náš dech se smící dohromady když zápasím s jeho vestou, která ne a ne dolů. Zastaví se, a upřeně se na mě zadívá, rozšířené zorníčky zaplněné chtíčem.

"Nech mě, prosím." můj hlas je něžný a přemlouvačný. Chci vysléct svého muže, můj Stín.
Sedne si na paty a já se nahnu a snažím se mu rozvázat kravatu – šedostříbrná kravat, moje oblíbená – pomalu ji rozvazuji. Pozvedne bradu abych měla lepší přístup rozepnout jeho košili. Po košili se vrhnu na manžety. Má na sobě platinové knoflíčky – ve tvaru propleteného C a A – můj svatební dar. Po sundání je vložím Christianovi do dlaně ten je sevře a políbí si vrch dlaně a schová si je k sobě do kapsy.

"Pane Greyi, takový romantik."

"Pro vás paní Greyová – srdíčka a kytky. Navždycky."

Vemu si jeho ruku a políbím jeho platinový svatební prsten. Zasténá a zavře oči. "Anno,"

pošeptá a mé jméno je jeho modlitba.
Docházím k jeho dalšímu knoflíku u košile a opakuji co udělal mě dříve..Dám mu jemmý polibek na jeho hruď a po každém rozepnutém knoflíku opakuji. "Ty. Mě. Děláš. Strašně. Šťastnou. Miluji. Tě."

Povzdechne a v jednom rychlém momentě mě chytne za pas a vyzdvihne mě a pomalu mě pokládá na postel. Jeho rty na mých, jeho ruce za mou hlavou, držící mě, uklidňující..

Najednou Christian poklekne, nechajíc mě zadýchanou a chtějíc víc a víc.

''Ty jsi tak nádherná. . . manželka.'' Táhne svou ruku dolu po mých nohou a chytne mé levé chodidlo. ''Máš tal zatraceně krásne nohy. Chci líbat každy jejich centimetr. A začnu tady.''

Položí své rty na můj palec a otírá se zuby o bříško mého palce. Všechno od pasu dolů se ve mé začne svíjet. Jeho jazyk klouže přes můj nárt a jeho zuby se otírají o mou patu až k mému kotníku. Dává mi polibky z vnitřní strany mého lýtka, něžné vlhké polibky. Svíjím se pod ním blahem.

''Klidně, paní Greyová,'' Varuje mě a náhle přeskočí k mému břichu a pokračuje jeho pohodovu cestu od mých nohou mým stehnům, mému zadečku a tam se zastaví. Naříkám.

''Prosím. . ''

''Chci tě nahou,'' zaševelí a pomalu rozepíná můj korzet. Odhodí ho na zem a pokračuje v cestě svým jazykem po mé linii páteře.

''Christiane, prosím.''

''Co by jste chtěla, paní Greyová.''Jeho slova jsou mírná a kousek od mých uší. Skoro leží celý na mě. . .Cítím jak tvrdne u mého zadečku.

''Tebe.''

''A já tebe, lásko, moje všechno. . . '' pošeptá a než se vzpamatuju otočí mě na záda. A stojí pohotově nade mnou a jedním efektivním pohybem si sundává kalhoty a také boxerky až stojí božsky nahý a vztyčující se přede mnou, připravený. Tahle malá letadlová kabina je zastíněná jeho krásou a jeho chtíčem a potřebou se dostat do mě. Lehne si ke mně a sundá mi mé kalhotky a zírá na mě.

''Moje.'' ušklebí se.

''Prosím.'' žadoním a on se pousměje. . . ten jeho úžasný laškovní úsměv.

Lehne si zpět na konec postele a pokračuje v políbcích mé pravé nohy. . . dokud nedosáhne vrcholu mého stehna. Odtáhne mé nohy od sebe.

''Ach. . .moje manželka,'' zamumlá a v mžiku je jeho pusa na mě. Zavřu oči a vzdávám se jeho jazyku. Moje ruce se sevřou v jeho vlasech a mé boky se houpou a vlní, otrok jeho rytmu a začnu se v té extázi zvedat z postele. Chytne mě za boky, tak abych se nemohla hýbat. . .Ale nepřestává to úchvatnou jízdu. Jsem blízko, hodně blízko.

''Christiane.'' Za vzlykám.

''Ještě ne,'' vzdechne a posune se k mému pupíku.

jihu.
"Nee!" Sakra! Ucítím jak se potutelně usměje při jeho cestě na sever daleko od tak krásného

"Tak netrpělivá, paní Greyová. Máme čas dokud nepřistaneme na Emerald Isle." S úctou líbá má prsa a zahákne své rty okolo mé levé bradavky.

Hledí na mě, jeho oči jsou tmavé jako tropická bouře od toho všeho dráždění. Oh bože. . .

úplně bych zapomněla. Evropa.

"Muži můj, chci tě, hned prosím."

Pozvedne se ke mně, jeho tělo zakrývá mé, odpočívá na svých loktech, které vede okolo mě. Podívá se mi do očí a já vedu svou ruku přes jeho svalnatá záda až k jeho božskému zadku.

"Paní Greyová. . .ženo. Chci tě potěšit. Miluji tě." "Já tebe taky."

"Otevři oči, chci tě vidět."

"Christiane. . . Ach. . . " Zasténám jak se do mě pomalu ponoří. "Anno, ach Anno,"

Povzdechne a začne se pohybovat. . .

"Co si sakra myslíš, že děláš?" Christian na mě zakřičí, probouzí mě z mého tak krásného zasnění. Stojí hned vedle mě, celý mokrý a nádherný na konci mého lehátka a upřeně se na mě dívá.

Co jsem udělala? *Ale ne. . . ležím na zádech*. . .do hazlu, do hajzlu, do hajzlu a je naštvaný. Kurva. Hodně naštvaný.

KAPITOLA 2

Najednou jsem probuzená, můj erotický sen zapomenut.

"Ležela jsem na břiše. Musela jsem se otočit ve spánku." Slabě zašeptám v mojí obraně.

Jeho oči planou zuřivostí. Zohne se pro můj vršek od bikin, zvedne jej z jeho lehátka a hodí ho po mě.

"Obleč si to!" zaprská.

"Christiane, nikdo se stejně nedívá."

"Věř mi, že se dívají. Jsem si jistý, že Taylor a další z ochranky si užívají jejich přehlídku!"

Do hajzlu! Proč na ně pořád zapomínám. Zakryju si v panice svoje prsa, snažím se je schovat. Od té doby co Charlie Tango někdo schválně poškodil nás ochranka doprovází na každém kroku.

"Ano," Christian vyštěkne. "A několik slizkých paparazzi by tě mohlo taky vyfotit. Chceš být na obálce nějakého bulvárního plátku? Tentokrát nahá?

Do prdele! Paparazzi! Kurva! Rychle si obleču tričko, zblednu při vzpomínce, když nás nachytali paparazzi před SIP den po našem zasnoubení..

"L´addition!" Christian osloví procházející servírku. "Odcházíme," Přikáže mi.

"Hned?"

"Ano, hned teď."

Sakra, radši bych se s ním nehádala.

Obleče si šortky, na jeho stále mokré plavky, a jeho šedé tričko. Servírka je v okamžiku zpět s jeho kreditkou a účtenkou.

Neochotně si natáhnu svoje tyrkysově modré letní šaty a nazouváky.

Hned co servírka odešla, Christian si sebere knihu a Blackberry a snaží se zamaskovat svůj hněv a pohošení za zrcadlové sluneční brýle. Je plný napětí a zlosti. Srdce mám až v krku. Každá druhá žena na pláži je bez vršku – není to zase tak velký zločin. Vlastně já spíš vypadám jak podivín s mým oblečeným vrškem. Uvnitř si povzdechnu, moje odvaha je na bodu mrazu. Myslela jsem si, že Christian se na to podívá z té lepší zábavnější strany. . . pokud možno. . . možná kdybych zůstala ležet na břiše, ale jeho smysl pro humor se stejně vypařil.

"Prosím, nebuď na mě naštvaný." Pošeptám, když si dávám jeho knihu a BlackBerry do kabelky.

"Příliš pozdě," řekne tiše – až moc tiše. "Pojď." Bere mě za ruku a signalizuje Taylorovi a jeho dvoum pomocníkům, francouzští bodyguardi Philippe a Gaston. Divné, jsou to jednovaječné dvojčata. Trpělivě nás sledovali a hlídali. Proč na ně pořád zapomínám? Jak? Taylor ma kamenný výraz za jeho slunečními brýlemi.. Do háje, on je na mě taky naštvaný. Nějak jsem si nezvykla, aby byl oblečený v kraťasech a v černém polo tričku.

Christian mě vede do hotelu, přes lobby bar, a ven na ulici.

Pořád je na mě pěkně naštvaný, nepromluvil ani slovo a to je všechno moje chyba. Taylor a jeho tým nás následuje.

"Kam to jdeme?" Zeptám se nesměle, a čumím na něj upřeně. "Zpět na loď." Ani se na mě nepodívá.

Vůbec mě nenapadá kolik může být hodin. Asi okole pěti nebo šesti odpoledne.

Když dojdeme do přístavu, Christian mě vede na molo, kde motorový člun a skútr jsou přivázány. Patřící k *Fair Lady*. Když Christian odvazuje skútr, podám svou kabelku Taylorovi. Podívám se na něj nesměle, ale stejně jako Christian, jeho výraz neříká vůbec nic. Zrudnu, když si vzpomenu co viděl na pláži.

"Tady, paní Greyová." Tylor mi podává záchranou vestu z motorové lodi a já si ji obleču. Proč já jsem ta jediná, která musí mít záchranou vestu?

Christian a Taylor si vymění pohledy. Bože on je naštvaný i na něj? Christian zkontroluje, jestli jsem uvázaná správně a prostřední pás mi utáhne ještě víc.

"Tak je to správně." Zamumlá mrzutě, pořád se na mě nepodíval. *Do prdele.*

Nasedne si na ladně na skútr a podá mi ruku, abych se k němu mohla přidat. Drží mě pevně, zvládnu vyhodit moji nohu přes sedák a sednout za něj, aniž bych spadla do vody. Taylor a dvojčata se nalodí na motorový člun.. Christian nahodí motor skútru a plujeme pryč odmola do přístavu.

"Počkej," přikáže a já položím své ruce okolo jeho těla. Tohle je moje oblíbená část na skútru. Obejmu ho velmi těsně, můj nos se tiskne k jeho zádům, udivující se, že tady kdysi byl blok, kdy by mi netoleroval žádný podobný dotek. Voní tak dobře. . . Christianem a mořem. *Odpusť mi, Christiane, prosím?*

"Drž se mě," řekne mi, jeho tón je klidnější. Políbím ho na záda a položím si na něj pravou tvář, otáčím se a sleduji pár turistú postávajících okolo a sledující show jakou jsme jim nabídli.

Christian otočí rukou a motor zařve. Přidá plyn a skútr se žene velkou rychlostí přes přístav, přes nádherně tmavou a ledovou vodu v moři, zpět k naší lodi *Fair Lady*. Přitisknu se blíž. Miluji to – je to tak vzrušující. Cítím jeho každý sval jak se stuhlý a cítím každý jeho pohyb.

Taylor pluje za námi na člunu. Christian se na něj otočí a přidá ještě více plynu. Taylor zakroutí hlavou a klidně pokračuje svým tempem k jachtě, kdy Christian přejede okolo *Fair Lady* a řítí se přímo na širé moře.

Voda na nás stříká ze všech stran, a mé vlasy vlajou v teplém vichru. Tohle je velká zábava.

Možná taková rychlá jízda vyžene Christianovu špatnou náladu pryč. Nevidím mu do obličeje, ale vím, že si to užívá, chová se tak jak to jeho věku náleží.

Ve velké rychlosti zahne a vytvoří obrovskou vlnu, div, že nás nevyklopí. Christian se na mě podívá přes rameno, a snad tam je i kousek úsměvu.

"Znovu?" Zakřičí přes hlasitý zvuk motoru.

Nadšeně přikývnu. Jeho výraz mluví za vše, na plný plyn se rozjede zpět k lodi o točí se a pluje zpět na moře. . .Myslím, že mi bylo odpuštěno.

"Jsi opálená," Christian řekne střídmě, když mi sundává vestu. Snažím se horlivě zjistit jakou má náladu. Jsme na hraně jachty a jeden ze stewardů stojí opodál a potichu čeká na vestu, kterou mu Christian v mžiku podává.

"Bude to všechno, pane?" mladý muž se zeptá. Líbí se mi jeho francouzský přízvuk. Christian se na mě letmo zadívá, sundá si sluneční brýle a zahákne je za okraj svého trička a nechá je tam jen tak viset.

"Chtěla bys něco k pití?" zeptá se mě. "Měla bych?"

Nakloní hlavu na stranu. "Proč se tak ptáš?" zeptá se klidně. "Ty víš proč."

Zamračí se, jako by měl něco v plánu.

Oh, nad čím asi přemýšlí?

zmizí.
"Dva Giny s tonicem prosím, a nějaké buráky a olivy," řekne stewardovi, který přikývne a

"Ty si myslíš, že tě hodlám potrestat?" Christianuv hlas zní jemně. "Chtěl bys?"

"Ano."

"Jak?"

"Něco už vymyslím. Možná až si vypiješ své pití." Tak smyslná hrozba. Polknu a moje vnitřní bohyně vyskočí z jejího lehátka, kde se snažila nahnat nějaké sluncem se stříbrným reflektorem okolo krku.

Christian se zamračí ještě jednou. "Chtěla bys být potrestaná?"

Jak to ví? "To záleží," vydechnu.

"Na čem?" Schovává svůj úsměv. "Jestli mi chceš ublížit nebo ne."

Jeho ústa vytvoří přímou linii, humor je pryč. Nakloní se ke mně a políbí mě na čelo.

"Anastasie, jsi moje žena, ne moje sub. Vůbec ti nechci nijak ublížovat. To už bys mohla vědět. Jen. . . se nevyslékej na veřejnosti. Nechci tě vidět nahou na všech bulvárních plátcích. Ty to taky nechceš a myslím, že ani Ray a tvoje matka."

Ach! Ray. Do haje, ten by dostal infarkt. Co jsem si myslela? V duchu se pokárám.

Steward přichází s našimi drinky a občerstvením a položí to na stůl.

"Sedni si," Christian komanduje. Udělám co řekl a sednu si do rozkládací židle.

Christian si sedne na židli vedle mě a podá mi gin s tonicem.

"Na zdraví, paní Greyová."

"Na zdraví, pane Greyi." A usrknu si. Když se na něj zadívám, opatrně se dívá na mě, nedokážu rozlišit jeho náladu.. . Nevím jestli je na mě pořád naštvaný. A tak nasadím svoji patentovanou techniku rozptýlení.

"Čí je tahle loď?" Zeptám se.

"Britského rytíře. Nějakého Sira. Jeho pra dědeček začal s potravinovým obchodem. Jeho dcera si vzala jednoho z korunnich princů Evropy.

Oh. "Super – boháč?"

Christian se podívá ostražitě. "Ano." "Jako ty." zamumlám.

"Ano."

Oh.

"Stejně jako ty," Christian zaševelí a vhodí si olivu do pusy. Rychle na něj zamrkám. .
.představa on v jeho smokingu a stříbrné kravatě mi přejede přes myšlenky. . .Jeho oči hoří zamilovaností a upřímností během našeho svatebního obřadu.

"Všechno co je moje, je teď i tvoje,"

Celé moje? Do hajzlu. "To je zvláštní přijít s ničím a dostat . . . všechno."

"Zvykneš si na to."

"Nemyslím si, že si na to někdy zvyknu."

Taylor vstoupí mezi nás. "Pane, máte telefon." Christian se zamračí a vezme si do ruky telefon co mu Taylor podává.

"Grey." Vyštěkne a zvedne se ze židle a stojí na přídí lodi.

Zahledím se na moře, nechci oslouchat konverzaci jeho a Rose – řekla bych -jeho číslo dvě. Jsem bohatá. . . Nechutně bohatá. Neudělala jsem vůbec nic, abych byla takhle bohatá. . .Jen jsem si vzala bohatého muže. Rozklepu se jen co si vzpomenu, jak jsme se bavili o předmanželské smlouvě. Bylo to v neděli ráno po Christianove oslavě, seděli jsme u snídaně. . .všichni. Elliot, Kate, Grace a bavili jsme se o významu slaniny a klobásy, když si Carrick a Christian četli nedělní noviny. . .

"Podívej se na to," Mia vyjekne, a položí svůj notebook před nás. "Jsou tam drby v Seattlovském nagazínu o tom, že ses zasnoubil, Christiane."

"Už?" Grace řekne překvapeně. A potom se ji prožene nějaká nepříjemná myšlenka hlavou. Christian se zamračí.

Mia pokračuje ve čtení. "Slovo dalo slovo a Jeden z nejbohatších Seattlovských mládenců Christian Grey byl konečně uhnán ke svatbě. Ale kdo je ta šťastná? Deník Vám brzy přinese víc. Určitě si teď čte pěkně drsnou předmanželskou smlouvu."

Mia se zahihňá a pak se zastaví jakmile uvidí Christiana jak na ní zírá a atmosféra u snídaně je na bodu mrazu.

Ale ne! Předmanželská smlouva? Nad tím jsem se nikdy nezamyslela, krev se mi nažene do hlavy. Prosím, ať se teď propadnu do země! Christian se nepohodlně posune na židli, když svůj zrak přejde na něj.

"Ne," zamumlá.

"Christiane," Carrick řekne jemně.

"Nebude se teď o tom znovu bavit." vyštěkne na Carricka, který se letmo zadívá nervozně na mě a otevře pusu, že chce něco říct.

"Žádná předmanželská smlouva!" Christian skoro zakřičí a vrátí se ke čtení novin, ignorující všechny okolo. . .Na střídačku se dívají na něj a na pak na mě.

"Christian," zamumlám. "Ja podepíšu cokolovi co ty a pan Grey budete chtít." Bože, to by nebylo poprvé co by mě nechal něco podepsat. Christian zvedne pohled a podívá se na mě.

"Ne!" vyštěkne. A zbledne znovu. "Je to pro tvou ochranu-"

"Christiane, Anno – myslím, že by jste to měli prodiskutovat v soukromí," Grace nám navrhne. Podívá se na Carricka a Miu, vypadají že jsou taky v potížích.

"Anna, tohle vůbec není o tobě." Carrick zamumlá. "A prosím říkej mi Carricku."

Christian namíří jeho ledový pohled na svého otce a mé srdce mi skočí do krku. . .Do háje...ten je pěkně naštvaný.

Všichni najednou upadnou do rádoby konverzace, Mia a Kate začnu uklízet ze stolu. "Já určitě preferuji klobásu," Zahlásí Elliot.

Podívám se dolů na mé stáhle prsty. Sakra. Doufám, že pan a paní Greyovi si nemyslí, že jsem nějaká zlatokopka. Christian mě veme za obě ruce.

"Přestaň."

Jak může vědět nad čím přemýšlím?

"Nic si z něj nedělej," Christian řekne, tak abych ho slyšela jen já. "Je pěkně naštvaný na Elenu. Všechno co řekl bylo mířeno na mě. Přál bych si, aby moje matka nic nevykecala."

"Má pravdu Christiane, ty máš na co si pomyslíš, a já nepřináším do našeho manželství nic víc než studentskou půjčku,kterou musím zaplatit.

Christian se na mě zadívá, z jeho pohledu mrazí. "Anastasie, když mě opustíš, stejně si vezmeš všechno co mám, už jsi odešla jednou, vím co to je."

Kurva! "To bylo ale úplně něco jiného," zašeptám. "Ale. . . ty mě možná opustíš." Z toho pomyšlení je mi na zvracení.

Zamračí se a zakroutí hlavou plný znechucení.

"Christiane, víš, já možná udělám něco strašně hloupého - a ty. . . " Můj pohled zvadne, bolest jde celým mým tělem, a nemůžu dokončit větu. Ztratit Christiana. . . Kurva.

"Přestaň. Hned přestaň. Tohle téma je uzavřené. Už se o tom nebudeme bavit. Žádná předmanželská smlouva. Ne teď – nikdy."Zadívá se na mě jeho vzdej to Anno pohledem, který mě odzbrojí. Otočí se na Grace. "Mami." "Můžeme se vzít tady?"

A už to znovu nezmínil. Vlastně při každé příležitosti se mě snažil přesvědčit o jeho bohatství. . .které je teď i moje. Zachvěju se, když si vzpomenu na ty bláznivé nákupy s jeho osobní nákupčí, přípravy na tyto líbánky v plném proudu. Jen tyhle bikini

stály okolo 540 $. No, je to hezké, ale vážně – je to směšné platit takovou částku pro dva trojuhelníčky látky.

"Zvykneš si na to." Christian mě přeruší, když si sedá zpět ke stolu. "Zvyknu na

co?"

"Na peníze," řekne a zakroutí očima.

Oh, můj Stín, možna až časem. Dám si hrstku solených mandlí do úst.

"Vaše ořechy pane," řeknu a snažím se nesmát, abych přivedla trošku humoru do naší konverzace po těch mých špatných myšlenkách a mému f*aux pas* s plavkami.

Pousměje se. "Ja ti dám moje ořechy." Vezme si taky mandli a úžasně se na mě. "Pij. Jdeme do postele."

Cože?

"Pij," zakření se na mě a jeho oči začnou tmavnout.

Ach bože, ten jeho pohled by snad mohl způsobit i globální oteplení.

Pozvednu skleničku s Ginem, nespouštím z něho oči. Jeho ústa se pootevřou a jeho jazyk laškovně postrčí mezi své zuby. Usmívá se na mě a v okamžiku se postaví a nahne se kě mně, ruce má položené na držadlech mé stoličky.

"Půjdu ti teď dát za vyučenou. Pojď. Nečůrej."

Zalapám po dechu. *Nečůrej?* Jak netaktní. Moje podvědomí se zvedne od čtení Charlese Dickense alarmující.

"Není to, co si myslíš." Christian se pousměje, a nabízí mi svou ruku. "Věř mi."

Vypadá tak geniálně a sexy. Jak jen můžu odolat.

"Dobře." Vložím svou ruku do jeho dlaně, protože nějak jednodušše mu důvěřuji. Co jen má v plánu. Začíná se mi zvedat tep.

Vede mě po palubě přes koridor do luxusního nádherně zařízeného hlavního salónku, pokračije chodbou přes jídelnu a dolů po schodech do hlavní ložnice.

Kajuta je krásně uklizená a postel ustlaná. Je to krásný pokoj. Se dvěmi kulatámi okénky na každé straně, je to elegantně vyzdobené, všude tmavé dřevo s krémovými zdmi.

Christian pustí mou ruku, a sundává si tričko přes hlavu, které pohodí *na židli. Vyzuje si nazouváky a sundává si šortky i plavky pd nimi v jednou rychlém pohybu. O můj bože. Budu mít někdy dost tohohle pohledu na jeho nahé tělo?* Je tak úžasný a celý můj. Jeho pokožka září opálením a jeho vlasy jsou delší. Jsem jedna zatraceně šťastná ženská.

Vezme mě za bradu, tak že si přestanu kousat svůj spodní ret. "Tak je to lepší.'" Otočí se a vykračuje si to k šatní skříni. Vytáhne z tama dva páry železných pout a masku na oči z letadla.

Pouta? Nikdy jsme pouta nepoužívali. Vyskočím rychle a nervózně na postel. Za co je sakra hodlá pověsit? Otočí se a upřeně se na mě zadívá, jeho oči jsou tak tmavé plné vzrušení.

"Tohle by mohlo celkem i bolet. Můžou se ti zarýt do kůže pokud se budeš vzpírat." Podrží ve vzduchu jeden pár. "Ale byl bych rád kdybych je teď na tebe mohl použít." *Kurva.* Vyschne mi v krku.

"Tady." Pomalu mi je podá. "Chceš si je první vyzkoušet?"

Cítím jak jsou pevné a železně studené. Doufám, že v realitě je nikdy nebudu mít.

"Kde jsou klíče?" Váhavě se zeptám.

Natáhne svou dlaň, kde drží klíč. "Tento odemkne oba dva sety. Vlastně všechny."

Kolik párů pout vlastně má? Nepamatuji si, že bych je někdy viděla v jeho hracím pokoji.

políbit.

Jeho prostředníček vede před mou tvář až k mým rtům. Nakloní se k nim jako by mě chtěl

"Chtěla by sis hrát?" Řekne, jeho hlas je nízký, všechny svaly v mém těle se stáhnou touhou. "Ano." vydechnu.

Usměje se. "Dobře." Dá mi letmou pusu na mé čelo. "Budeme potřebovat záchranné slovo." Cože?

"Přestaň nebude dostačující, protože to asi řekneš, ale nebudeš to myslet vážně."

Moje srdce se rozbuší jako o závod. . .Sakra. . . Jak tohle dělá jen s jednou větou.

"Tohle nebude bolet. Bude to intenzivní. Hodně intenzivní, protože tě nenechám se pohnout. Dobře?"

Ach Bože. Tohle zní tak sexy. Moje dýchání je tak hlasité. Sakra...Moje touha už bije do očí. Moje vnitřní bohyně má na sobě flitrované šaty a je připravena tancovat rumbu. Díky bohu, že jsem si vzala takového muže jinak by to bylo trapné. Moje oči sjedou dolů k jeho vzrušené chloubě.

"Dobře." špitnu.

"Vyber si slovo, Anno." . . . "Záchrané slovo." "Nanuk" řeknu toužebně.

"Nanuk?" řekne překvapeně. "Ano."

Pousměje se a nakloní se ke mně, nespouští mě z očí. "Zajímavá volba. Zvedni ruce."

pouta.
Udělám to a Christian m vysleče mé šaty, které odhodí na zem. Natáhne ruku a já mu vracím

Položí je na stůl u postele a strhne přehoz u z postele na zem. "Otoč se." Otočím se

a on mi sundává vršek od bikin a nechá jej spadnout na zem.

"Zítra ti je přišiju ke kůži." zamumlá a sundává i gumičku z vlasů, tak že mě vlasy spadnou okolo ramen. Sesbírá je do hrsti a lehce trhne, tak že se k němu přisunu. Přisunu se k jeho hrudi. Přisunu se k jeho erekci. Za lapám vzrušením po dechu jak zatáhne a políbí mě na krk.

"Byla jsi velmi neposlušná," Zašeptá mi do ucha.. . Posílající vzrušující šimrání

mým tělem. "Ano." Špitnu.

"Hmm. . .Co s tím teda uděláme?"

"Nauč se s tím žít," vydechnu. Jeho něžné a slabé polibky mě dohánějí k šílenství.

Pousměje se. "Ach, Paní Greyová, jste taková optimistka."

Rozdělí mi vlasy na tři části a nedbale zaplete. "Teďka ti dám lekci." zamumlá.

Najednou se pohne, chytne mě za pas, sedne si na postel a přehne mě přes koleno, tak že cítím jeho tvrdost na mém břiše. Plácne mě po zadku jednou a tvrdě. Zaječím a najednou ležím na zádech a on na mě zírá.

"Víš vůbec jak jsi nádherná?" Vede své prsty po mém boku až se zachvěju. . .všude. Bez ztráty očního kontaktu, se zvedne z postele a podá pouta. Jeden pár je na mé levé noze a druhý pár na mé pravé noze. Vůbec nevím za co je hodlá připoutat.

"Sedni si," Přikáže a já se ihned zvedám. "Teď si obejmi kolena."

Mrknu na něj, zohnu se v kolenou a obejmu je. Natáhne se dolů, pozvedne mou bradu a dá mi jeden zatraceně sexy vlhký polibek a zakryje mi oči maskou. Nic nevidím, jen slyším jak se můj dech zesiluje a jak vlny narážejí na jachtu.

Oh bože.Jsem tak vzrušená. . .tak brzo. "Jaké je záchrané slovo, Anno?" "Nanuk."

"Dobře." Vezme mě za levou ruku a zahákne poutu okolo mého zápěstí, to samé opakuje s mou pravou rukou. Tak že moje pravá ruka je připoutaná k mému pravému kotníku a moje levá ruka je připoutaná k mému levému kotníku. Nemůžu natáhnout nohy. Do prdele.

"Teď." Christian vzdechne. "Z tebe vyšoustám duši."

Cože? Nevím co teď.

Vezme mě za paty a zatlačí do mě tak, že spadnu na záda na postel. Nemám jinou možnost než mít pokrčené nohy. Pouta se mi zařezávají do kůže když se jakkoliv odtáhnu, až to začíná bolet. . .Cítím se divně – jsem připoutaná a bezmocná – na lodi. Odtáhne mé kotníky od sebe a já zasténám. Líbá vnitřní stranu mých stehen a já mám tendenci se začít svíjet, ale nemůžu. Nemám vůbec žádnou možnost pohnout boky. Moje chodidla jsou vypovězené. Nemůžu se hýbat. *Do hajzlu*.

"Teď budeš muset snášet včechno to potěšení, Anastasie. Žádný pohyb," zamumlá, když se plazí na mém těle, líbající mě okolo linie spodního dílu bikin. Zatáhne za obě šňůrky po stranách
tak, že material se rozdělí. Jsem teď nahá a vydána mu na milost. Líbá mě okolo pupíku a štípe mě zuby.

"Ach." Vzdechnu. Tohle bude těžké. . .Neměla jsem vůbec tušení. Pokračuje s polibky a jemným kousáním k mým prsou.

"Pššt. . ." zasyčí. "Jsi nádherná, Anno."

Zavzlykám frustrací. Normálně už bych se pohupovala v bocích, odpovídající na jeho doteky svým vlastním rytmem, ale nemůžu se pohnout.

Železo se zakusuje do mé kůže.

"Auch." Zaplaču. Ale vůbec mě ta bolest nezajímá.

"Přivádíš mě k šílenství," zašeptá. "Takže teď já přivedu k šílenství tebe." Jeho celá váha odpočívá na mém podpírající se lokty a teď se věnuje mým prsům. Kouše, saje, pohrává si s mými bradavkami mezi jeho prsty, bože dohání mě k divokosti. Nepřestává. Je to k zbláznění. *Bože, prosím*. Tlačí svou erekci proti mně.

"Christiane," Žadoním a cítím jeho pošetilý úsměv.

"Mohl bych tě takhle udělat?" Zamumlá okolo mé bradavky, dělá mi to ještě těžší. "Víš, že můžu." Zahákne se do mě a saje mě a já křičím, extáze od nohou až k hlavě. Táhnu bezmocně za pouta polapená tou senzací.

"Ano," Zašeptám.

"Ale, bejby, to by bylo až moc jednoduché," "Ne. . .prosím."

"Pššt." Jeho zuby mě škrábe po bradě a jeho rty objeví mé a ja žasnu.

Líbá mě. Jeho zkušený jazyk vnikne do mé pusy..tak chutně. . .Dominující, ale můj jazyk bojuje. Chutná jako Gin a Christian Grey a voní jako moře. Chytne mě za bradu.

"Nehýbej se. Chci aby ses nehýbala." Pošeptá mi u pusy. "Chci tě vidět."

"Ale ne, Anno, Takhle to ucítíš líp." A mučivě pomalu se napne v bocích a na půl do mě vnikne. Normálně bych mu šla svou pánví naproti, ale nemůžu se pohnout.

"Ach! Christiane, prosím."

"Ještě?" Poškádlí mě jeho chraplavým hlasem. "Christiane!"

Neptarně do mě znovu vnikne a hned ven, tak pomalu, tak mučivě, jeho prsty si pohrávají s
mými bradavkami. To uspokojení mi běhá celým tělem. "Ne!"

"Chceš mě, Anastasie?" "Ano." Prosím toužebně.

"Řekni to." zamumlá, jeho dech zní tak krute a ještě jednou do mě tak provokativně vniká, tak pomalu do mě . . .a ven.

"Chci tě," Vzdechnu toužebně. "Prosím." Slyším jak jeho dech těžkne.

"Budeš mě mít, Anastasie."

Odtáhne se a rychlým pohybem vnikne zpět do mě. Křičím, nakláním hlavu na stranu a držím se pod kontrolou, když narazí na můj sladký klitoris, upadá do extáze, po

celém těle – sladká nejsladší agonie, a nemůžu se pohnout. Zastaví se uvnitř mě a krouží svými boky a ty pohyby září hluboko ve mně.

"Proč mi vzdoruješ, Anno?" "Christiane, přestaň . . ."

Krouží hlouběji ve mně ignorující moji prosbu, pomalu se odtáhne a prudce do mě zase vstoupí.

"Řekni. Proč?" Zaskřípe zuby.

Zakřičím nesouvislým nářkem. . .Tohle je moc. "Řekni."

"Christiane. . . "

"Anno, musím to vědět."

Znovu přiráží, tak hluboko, a já se zvedám. . .ten pocit je tak ntenzivní – zaplní mě, jdoucí z hloubky kolem měho břicha do každé mezery mezi pouty.

"Nevím!" Zavzlykám. "Protože můžu! Protože tě miluji! Prosím! Christiane."

Hlasitě vydechne a přirazí hloub, znovu a znovu a víc a víc, a jsem ztracená, snažím se nabažit toho pocitu. Jsem z toho vedle. . . Snažím se natáhnout nohy, abych měla svůj orgasmus pod kontrolou, ale nemůžu. . .Jsem bezmocná. Jsem jeho, jenom jeho a může si dělat co chce. . .Oči se mi zaplní slzami. Tohle je moc intenzivní. Nemůžu ho zastavit. Nehci ho zastavit. . .Já chci. . . Já chci. . . ale ne, ale ne. . . tohle je moc. . .

"To je ono." Christian vzdechne. "Užívej si to, bejby."

Vybuchnu před ním, znovu a znovu, kolo za kolem, Hlasitě křičím když mě orgasmus trhá na části. . .prochází mým tělem jako oheň a bere všechno. Jsem rozedraná, vyždímaná a slzy mi padají po tváři – moje tělo se třese a pulzuje s každým bouchnutím srdce.

Uvědomuju si, že Christian klečí přede mnou, stále ve mně, Posunuje si mě na klín. Jednou rukou si mě drží za vlasy a druhou za záda. . .A pomalu vklouzne do mě a mé nitro se snaží vzpamatovat z toho dřívějšího šoku.

Je to tak unavující, je to peklo. . .a nebe.

Christian mi oddělá masku na oči a políbí mě. Líbá mě na oči, nos, tváře.

"Miluji vás, paní Greyová," Zamumlá. "Ačkoli mě přivádíš k šílenství – Cítím se s tebou tak živě." Nemám vůbec žádnou energii, abych odpověděla. Velmi jemně mě položí na záda a vyklouzne ze mě.

Naznačím bezeslovně protest. Sleze z postele a oddělá mi pouta. Když jsem osvobozená, jemně mi hladí otlačky okolo mých kotníku a zápěstí a lehne si vedle mě a tlačí mě k sobě do náručí. Natáhnu si nohy. Bože tak dobrý pocit. Cítím se skvěle. To bylo bez pochyby to nejintenzivnější vyvrcholení, které jsem kdy měla.

Hmm. . .Vyšukání od Christiana Grey za vyučenou. Vážně bych měla zlobit častěji.

S potřebou na malou se probudím. Když otevřu oči, jsem dezorientovaná. Venku je tma. *Kde to jsem? Londýn? Paříž?* Aha – loď. Cítím jak naráží do vln a slyším hukot motoru. Někam plujeme. Jak zvláštní.

Christian je vedle mě, sedí u svého notebooku, nahodile oblečený ve lněné bílé košili a plátěných kalhotech. Jeho vlasy jsou stále mokré, a já ucítím jeho šampón a jeho vůni Christiana Greye. . . *Hmmm*

"Ahoj," Zamumlá a dívá se na mě vřelám pohledem.

"Ahoj," usměju se a stydím se z nějakého důvodu. "Jak dlouho jsem spala?" "Asi

jen hodinu."

"Kam to plujeme?"

"Řekl jsem si, že když jsme včera byli na baletu a na večeři a poté v kasínu, tak že dnes se najíme na palubě. Poklidný večer.'"

Pousměju se. "Kam tedy plujeme?" "Cannes."

sex.
"OK." Protáhnu se. Myslím, že ani hodiny s Claudem by mě nepřipravili na dnešní odpolední

Zvednu se vrávoravě, potřebuji na záchod.

Vytáhnu si svůj hedvábný župan a nedbale si ho přehodím na sebe. Proč se tak stydím? Cítím jak na mě Christian zírá. Když se na něj otočím, vrátí pohled zpět do notebooku, jeho čelo zvrásní.

Roztěkaně si umyju ruce a přemítám si včerejší noc v Kasínu, můj župan se rozváže. Dívám se na sebe do zrcadla. ŠOK.

Do prdele! Co mi to udělal?

KAPITOLA 3

Zírám na sebe jako z hororu, rudé stopy okolo mých prsou. Cucfleky! Já mám cucfleky! Vzala jsem si jednoho z nejvíce uznávaných podnikatelů ve spojených státech, a on mi udělá zasrané cucfleky. Jaktože jsem necítila, že mi je dělal? Zrudnu.

těle.
Vlastně vím proč – Pan Orgasmický využíval jeho nadřazené sexuální zkušenosti na mém

Moje podvědomí sundává růžové brýle a nesouhlasně pomlaskává, když moje vnitřní bohyně podřimuje na lehátku mimo realitu. Sleduji odraz v zrcadle. Moje zápěstí, stejně jako kotníky mají obrovské rudé kruhy okolo. Bezpochyby tam budou modřiny. Vypadám jako bych měla nějakou hrůzostrašnou nehodu.. Hledím na sebe a snažím se spolknout jak právě teď vypadám. Moje tělo je úplně jiné tyto dny. Obrovsky se změnilo, od té doby co ho znám. . . Jsem štíhlejší tak akorát, a moje vlasy se lesknou a jsou krásně střižené. Mám krásnou manikúru, pedikúru, moje obočí má krásný tvar. Poprvé v životě vypadám zatraceně dobře – kromě těch schovaných cucfleků.

Nechci teď přemýšlet nad fintěním. Jsem až moc naštvaná. Jak se vůbe opovažil, mě takhle označit. Jako nějaký puberťák. Za tak krátký čas, co jsme spolu, mi nikdy neudělal cucfleky. Vypadám jak debil. Zatracený ovládající šmejd. Fajn! Tohle teda přehnal. Vyjdu z koupelny a přejdu do šatny, ignoruji ho. Vysleču si župan, obleču si tepláky a košili. Sundám si culík a češu si vlasy.

"Anastasie," Christian na mě zavolá a slyším v jeho hlase obavy. "Jsi v pořádku?"

Ignoruji ho. *Jestli jsem v pořádku? Ne nejsem v pořádku.* Po tom co mi udělal, pochybuju, že už si na sebe vůbec obleču svoje bikini do konce našich líbánek, nechutně drahé bikini jen tak mimochodem. Ta myšlenka je nesnesitelná.

Jak se opovažuje? Já mu dám Jsi v pořádku. Krev se ve mně pění. Umím se taky chovat jako děcko! Vracím se zpět do ložnice, mrsknu po něm kartáčem na vlasy, vyrazím ven na palubu, pryč od tohoto. Potřebuju prostor, abych se uklidnila. Je tma a vítr je tak utišující. Teplý vánek nese tu vůni středozemí a jasmínu z pobřeží. Fair Lady pluje lehce po modrém moři a já si odpočívám, opřená a zábradlí, zahleděná na pobřeží, kde blikají malinká světýlka. Z hluboka se nadechnu a vydechnu, začínám se klidnit. Uvědomuji si, že stojí za mnou dřív, než ho uslyším.

"Jsi na mě naštvaná?" Zašeptá? "Vůbec ne Sherlocku!"

"Jak moc?"

"Na škále od jedné do deseti, myslím, že tak padesát je trefné." "Až tak?" Zní

překvapeně a ohroměně zároveň.

"Ano, překročils hranici násilí." Řeknu přes zuby.

Stojí v tichosti, když se na něj mračím. Dívá se na mě ostražitě s očima do kořán. Podle jeho výrazu a že se mě vůbec nepokusil dotknout, že nemá co říct.

Christiane, musíš s tím snažením mě přimět k poslušnosti. Vysvětlil jsi mi to jednoznačně na pláži. Hodně efektivně, řekla bych."

Pokrčí rameny. "No, aspoň si už nebudeš znovu vyslíkat vršek," zahuhlá nevrle.

A tohle má ospravedlnit to co mi udělal? Zírám na něj. "Nelíbí se mi, že si mě takhle značkuješ, tohle je moc!" Vyhrknu na něj.

"Nelíbí se mi, že se vyslíkáš na veřejnosti, tohle je moc zase pro mě." zamrčí.

"Podívej se na mě!" Stáhnu si košili, tak abych odhalila moji hruď. Christian na mě zírá, jeho oči neopouští můj obličej, jeho výraz je odtažitý a váhavý. Není zvyklý aby mě viděl takhle naštvanou. Nechápe snad co udělal? Nemůže snad pochopit jak směšné tohle je? Chce se mi na něj křičet, ale nechci na něj moc tlačit. Koneckonců, drží své dlaně odevzdaně, jeho smířivé gesto.

"Dobře," Jeho hlas je uklidňující. "Pochopil jsem."

Halleluja!

"Dobře."

Jede si rukou ve vlasech. "Omlouvám se. Prosím, nezlob se na mě." Konečně,

vypadá kajícně – Promluví na mě mými slovy. . .

"Chováš se někdy jak malé děcko," Vynadám mu, ale hádka už je dávno zažehnána a to on ví. Přiblíží se ke mně a pozvedne ruka a dá mi vlasy za ucho.

"Já vím," Uznává něžně. "Mám se ještě hodně co učit."

Slova Dr. Flynna se mi vráti do hlavy. . . *Emocionálně, Christian je puberťák, Anno. Totálně tuhle část života přeskočil. Všechnu svou energii vložil do podnikatelského úspěchu a vyhnul se všem očekávání. Jeho emocionální svět si hraje na honěnou.*

Moje srdce trochu roztaje.

"To my oba." Pozvednu svou ruku a položím ji na jeho srdce.

Netrhne sebou, tak jak to měl ve zvyku, ale ztuhne. Položí si ruku na mou a nesměle se usměje.

"Naučil jsem se, že máš dobrou výdrž a mušku, paní Greyová. Nikdy bych na to nepřišel, ale několikrát jsem tě podcenil. Umíš mě pokaždé překvapit."

Pozvednu na něj obočí. "Dlouhá praxe s Rayem. Umím házet a střílet rovně, pane Greyi, a to by sis měl pamatovat."

"Pokusím se o to, paní Greyová a nebo se postarám o to, aby potencionální objekt byl chytatelný a abys neměla přístup ke zbrani." Pousměje se.

Vracím úsměv a přimhouřím oči. "Já jsem vynalézavá."

"To já vím," Zašeptá a obejme mě okolo pasu a jeho nos mi projíždi vlasy. Ovinu se kolem něj, pevně, a cítím jak jeho napětí jde pryč z těla ven když mě tiskne k sobě.

"Bylo mi odpuštěno?" "A mně?"

Cítím jeho úsměv. "Ano." Zašeptá. "Nápodobně tedy."

Držíme se a stojíme na palubě, moje uraženost byla zapomenuta. Voní tak dobře, nevyzrálý nebo ne. Jak mu můžu odolat?

"Máš hlad?" Řekne po chvíli. Mám zavřené oči a hlavu opřenou o jeho hrudník.

"Ano. Jsem vyhladovělá. Celá ta. . .ehm. . .dnešní aktivita mi zvýšila apetit. Ale nejsem oblečená k večeři. " Mám pocit, že moje tepláky a košile nebudou zrovná vhodné.

"Vypadaš skvěle, Anastasie. Je to tvoje loď na celý týden. Můžem si oblíkat co chceme. Myslel jsem, že dnes budeme večeřet na palubě."

"To bych ráda."

Políbí mě – omluvný polibek – A pak se ruku v ruce touláme k přídi kde na nás čeká polévka.

"Proč mi vždycky dáváš vlasy do culíku?" Zeptám se Christiana, sedíme u stolu vedle sebe, moje noha objíma jeho. Zastaví se pozvedne lžíci a zamračí se.

"Nechci, aby se ti vlasy do něčeho zamotaly." Řekne tiše a na chvíli se vzdálí do myšlenek. "Zlozvyk, řekl bych." Najednou se zamračí znovu a jeho zorničky se rozšíří a bijí na poplach.

Do hajzlu! Na co si to vzpomněl? Je to něco moc bolavého, někají vzpomínka z dětství, řekla bych. Nechci mu to připomínat. Nahnu se k němu a svůj ukazováček položím na jeho ústa.

"Na tom nezáleží. Nepotřebuji to vědět. Jen jsem byla zvědavá." Podívám se na něj nesměle. Jeho pohled je nepohodlný, ale po chvíli už jen relaxuje. Nahnu se k němu a políbím ho ke koutku rtů.

"Miluji tě." Zamumlám a on se na mě koketně ale odevzdaně pousměje a já roztaju. "Budu tě vždycky milovat, Christiane."

"A já miluji tebe." Řekne něžně.

"I přes moji neposlušnost?" Pozvednu obočí. "Kvůli tvojí neposlušnosti, Anno."

Proderu svou lžíci před cukrovou krustu našeho dezertu a zakroutím hlavou. Porozumím někdy tomuto muži? Tenhle créme brulée je výborný.

Hned co steward odklidil ze stolu, Christian se natáhne po láhvi šampaňského a doplní mi sklenku. Zkontoluji jestli jsme sami a zeptám se. "Co je na tom nechození na záchod. Když jsi mi přikázal předtím?"

"Vážně to chceš vědět? Napůl se usměje jeho chlípným náznakem. "Mám to chtít?"

Zírám na něj skrz mě řasy a usrknu si vína.

"Čím plnější máš měchýř, tím intenzivnější máš orgasmus, Anno." Začervenám se.

"Oh. Aha." Sakra, to teda hodně vysvětluje. Pousměje se, vypadá až moc

vševědoucně. . .Sexpertýza?

"No. Dobře. . ." Snažím se zoufale změnit téma. Pochopil. . .

"Co bys chtěla dělat dnes večer?" Nakloní hlavu na stranu a trhne koutkem.

Cokoliv co bys chtěl, Christiane. Že bychom si zase otestovali tvou teorii?

Povzdechnu. "Vím co bych chtěl dělat," Zamumlá. Vetme si sklenku a nabídne mi

ruku. "Pojď."

Vezmu ho za ruku a on mě vede do hlavního salónku. Vloží jeho iPod do systému

na hlasito a vybere song.

"Zatancuj si se mnou." Přitlačí mě do náručí. "Když na tom trváš."

"To trvám, paní Greyová."

Latinské rytmy začnou hrát. Christian se na mě zadívá a začne se pohybovat, zmítá se mnou po celé podlaze okolo celého salonu.

Nádherný mužský hlas se line salonem. Znám ten song, ale nevím kam ho zařadit. Christian mě zatočí a já vykřiknu překvapením a zakřením se. Vrátí mi úsměv zpět, jeho oči zaplněné humorem. Potom mě vyzvedne a zatočí mě znovu v jeho náručí.

"Tančíš velmi dobře." Řeknu. "Vedle tebe vypadám i já, že umím tancovat."

Potutelně se na mě pousměje, ale nic neříká. Zajímalo by mě, jestli je to proto, že přemýšlí nad ní. . . Paní Robinsonová, žena, která ho naučila jak tancovat a jak šukat. Nepřišla mi na mysl už nějakou dobu. Christian se o ní nezmínil od jeho narozenin. Uvědomuji si, že jejich obchodní vztahy už jsou u konce. Musím ale přiznat, že byla dobrá učitelka.

Christian mě znovu zatočí a zpívá mi tiše do ucha slova z písně na kterou tančíme. Políbí mě něžně a já skoro upadám do mdlob.

Píseň končí a Christian na mě upřeně hledí, jeho oči tmavnou a září zároveň, všechen humor vyprchal, a najednou ztrácím dech.

"Pojďme do postele." Pošeptá upřímně a jeho žádost se line přes mé srdce.

Je mi jasné, že tato žádost je jeho způsob omluvy a ujištění, že vše je mezi námi v pořádku po té dřívější hádce.

Když se probudím, Sluneční svit září přes palubní kulatá okna a odraz z vody jde vidět na stropě. Christiana nikde nevidím. Protáhnu se s širokým úsměvem. Hmm. . .Brala bych Vyšukání za trest s následným udobřovacím sexem kdykoliv. Žasnu nad tím Jaké to je jít do postele s dvěmi odlišnými muži – Naštvaný Christian a sladký nech-mě-to-napravit-jakkoliv-jen můžu Christian. Je to těžké se rozhodnout, kterého mám radši.

Zvednu se a mířím do koupelny. Otevřu dveře a Christian si holí tvář, nahý s ručníkem omotaným okolo pasu.Christian nikdy nezamkne dveře, pokud je tam sám – důvod proč mě vystřízlivý a určitě se tím nechci zaobírat.

"Dobré ráno, paní Greyová," Řekne a hýří dobrou náladou.

"Přeji taky dobré ráno." Pousměju se a dívám se jak se holí. Miluji se na něj při

tom dívat. Otočí se ke mně s jednou půlkou stále od zakrytou pěnou na holení.

"Užíváš si show?" Zeptá se mě.

Ach, Christiane, mohla bych se na tebe dívat hodiny. "Jedna z mých nejoblíbenějších," zamumlám, a on se nakloní a políbí mě, tak že mám na tváři pěnu na holení i já.

"Mohl bych tě při tom taky sledovat?" Zašeptá koketně a pozvedne žiletku.

Sevřu rty. "Ne." Předstírám uraženost. "Příště vosk." Vzpomenu si na Christianovu radost, když jsme byli v Londýně, když byl na meetingu, tak jsem se celá oholila, jen tak ze zvědavosti. Jistě, že jsem to neudělala pro pana Vysoký standard. . .

"Co to do hajzlu je?" Christian vykřikne. Nemůže se udržet smíchy. Sedne si na kraj postele v Našem apartmánu v hotelu Browns Hotel hned u Piccadilly v Londýně, rozsvítí světlo u postele a zírá na mě s pusou do kořán.

Je kolem půlnoci. Moje tvář se začíná barvit do červena a snažím se potáhnout dolů svou noční košili, tak aby neviděl. Vezme mě za ruky a zastaví mě.

"Anno!"
"Já se. . .víš. . Oholila."

"To vidím, ale proč?" Směje se od ucha k uchu. Zakryju si rukama obličej. Proč

se tak stydím?

"Hej," řekně tiše a odkryje mé ruce. "Neschovávej se." Okusuje si si ret, jen aby se nezačal smát. "Řekni mi, proč?" Jeho oči září pobavením. Proč je to pro něj tak vtipné?"

"Přestaň se mi smát."

"Nesměju se ti. Promiň. Jsem jen. . .potěšený." "Aha. . ."
"Řekni mi, proč?"

Zhluboka se nadechnu. "Dneska ráno, když jsi odešel, osprchovala jsem se a vzpomněla si na všechna ta tvá pravidla."

Zamrká. Vidím jeho pobavení v obličeji a opatrně mě sleduje.

"Procházela jsem je jedno za druhým a jak jsem se při nich cítila a vzpomněla jsem si na salón krásy a myslela jsem že. . . by se ti to líbilo. Neměl ja jsem kuráž na

vosk." Můj hlas se změní v šepot.

Zírá na mě a jeho oči září – láskou.

"Ach, Anno." vydechne. Lehne si vedle mě a políbí mě. "Jsem okouzlený." zašeptá mi když mě líbá, drží můj obličej v obou rukou.

Po tomhle dechboroucím momentu se přisune a humor je zpět.

"Myslím, že bychom měli udělat podrobnou inspekci vaší práce, paní Greyová."

oblast.
"Cože? Ne." Dělá si snad srandu! Přikryju se, snažím se chránit svoji teď tak nechráněnou

"Ale ne, tohle ne, Anastasie." Vezme mě za ruce a odsune pryč. Posune se tak, že je mezi mýma nohama a jeho ruce mě drží za boky. Rozzářeně se na mě podívá, mohl by tím rozsvítit celé město. Dřív než se vzpamatuju, jeho rty kloužou okolo mého břicha po mém nahém těla až dolů. .
.Napnu se pod ním vzrušením a očekáváním.

"Tak co tady máme?" Christian zamumlá a políbí mě tam, kde ještě dnes ráno bylo ještě husto a poškrábe mě jeho strništěm.

"Auch!" Vyjeknu. Wow tohle je tak... citlivé.

sebou.
Christianovy oči se na mě zadívají. "Myslím, že tady jsi něco vynechala." Zamumlá a škubne

"Ale . . .sakra." Odpovím a doufám, že to ukončí jeho podrobné zkoumání.

"Mám nápad." Zvedne se nahá z postele a jde do koupelny.

Co proboha dělá? Po chvilce se vrátí, nese sklenku s vodou, ručník, pěnu na holení a žiletku. Položí to na stolek vedle postele a s ručníkem v ruce se na mě zadívá.

Ale ne! Moje podvědomí se zvedne z pohovky, přerušena ze čtení Charlese Dickense, a stoupne si s rukama v bok.

"Ne, ne, ne," Zaječím.

"Paní Greyová, pokud chcete, aby vaše práce za něco stála, musíte ji dělat

pořádně. Zvedni boky." Jeho oči se barví do barvy mraku letní bouře.

"Christiane, ty mě holit nebudeš."

Nakloní hlavu na stranu. "A proč bych nemohl?"

Začervenám se. . .není to snad jasné? "Protože . . .je to až moc. . . "

"Důvěrné?" Zašušká. "Anno, Já prahnu po důvěrnostech s tebou – to víš. Nakonec, po těch věcech, co jsme spolu dělali, nebuď přecitlivělá. A znám tuhle část tvého těla líp než ty."

Zírám na něj. Tak arogantní. . . pravda. Má pravdu, ale stejně. "Je to divné!" upjatý a zaujatý.

"Tohle není špatné – tohle je sexy."

Sexy? Vážně? "Tohle tě vzrušuje?" Podívá se dolu na svoji erekci. "Chci tě oholit," zašeptá. Ach, do háje. Ležím na zádech a zakrývám si oblečej rukama, abych to nemusela sledovat. "Jestli tě to uspokojí, Christiane, tak pojď do toho. Jsi hrozně ujetý." Zamumlám a zvednu se v bocích, když mi položí ručník pod zadek. Políbí vnitřní stranu mých stehen. "Ach, bejby, to máš pravdu."

Slyším šplouchat vodu, když ponoří žiletku do sklenky,. Zvedne mě za kotník a rozdělí mi nohy, postel se prohne když si sedne mezi ně. "Teď bych tě strašně rád připoutal."

"Slibuji, že se nepohnu." "Dobře."

Cítím jak štětec krouží okolo mé stydké kosti. Je to příjemné. Voda ve sklence je asi horká. Zasténám, lehtá to. . .ale příjemně.

"Nehýbej se," Christian přikáže a pokračuje pohyby štětcem. "Jinak tě připoutám." Dodá a příjemné chvění mi jde do celého těla.

"Už jsi to někdy dělal?" Zeptám se se zájmem, když drží žiletku. "Ne."

"Aha, super." Zazubím se. "Další poprvé, pane Greyi." "Hmm. Mám rád poprvé."

"To já taky." A s velkou jemností mě překvapuje, když žiletka klouže okolo mé choulostivé a citlivé zóny. "Nemel sebou," Řekne hrubě a je mi jasné, že se hodně soustředí.

Trvá to jen pár minut, než vezme ručník a setře zbývající pěnu.

"Tak – hned to je lepší." Zauvažuje a já konečně můžu oddělat ruce, zvednout se a podívat na jeho práci.

"Spokojený?" Zeptám se důvtipně. "Moc." Přikývne. "Ale bylo to zábavné."

"Pro tebe možná."

"Pokud si dobře pamatuji, tak minulá možnost byla velmi uspokojící." Christian se vrací, aby si doholil zbytek obličeje. Zadívám se na své prsty. No to byla. Vůbec by mě nenapadlo, že když se oholím tak to bude úplně jiný pocit.

"Hej. Jenom tě škádlím. Není to to, co manželé co tak strašně milují své manželky, dělají?" Christian mi pozvedne bradu a zadívá se mi do očí, zaplněné obavou, když se mi snaží číst můj koketní výraz.

Hmmm. . .čas odplaty. "Sedni si." Zamumlám.

Nechápavě na mě zírá. Tlačím ho proti lavici v koupelně tak, aby si musel sednout a beru mu žiletku, kterou drží v rukou.

"Anno," Varuje mě, když zjistí můj záměr. Zohnu se k němu a políbím ho. Zaváhá.

"Oko za oko, zub za zub pane Greyi."

Zírá na mě ostražitě a nahodí nechápavý výraz. "Víš co děláš?" Zeptá se mě tiše. Zakroutím pomalu hlavou. Snažím se nesmát a vypadat tak vážně jak jen dokážu. Zavře oči a zakroutí hlavou a nakloní ji odevzdaně dolů.

Do prdele, on mě nechá, abych ho oholila. Moje vnitřní bohyně se protahuje a rozcvičuje si ruce, zapraská prsty. Pomalu zajedu rukou do jeho vlhkých vlasů nad jeho čelem pevně uchopím, *aby se nemohl pohnout. Sevře oči a pootevře ústa, aby se mohl více nadechnout. Velmi jemně sjedu žiletkou po jeho tváři, tam kde má ještě zbytky pěny. Christian vydechne.*

"Myslel sis, že ti chci ublížit?"

"Nikdy nevím co uděláš, Anno, ale ne – ne úmyslně." Pokračuji žiletkou po jeho

tváři.

"Nikdy bych ti záměrně neublížila, Christiane."

"Já vím." řekne a nastaví mi tvář, abych mohla pokračovat v holení. Ještě dva tahy

a je to. "Tak., hotovo, a ani jedna kapička krve." Zakývu vítězně.

Vede svou ruku nahoru po mé noze tak, že se mi noční košile pomalu zvedá a stáhne mě k sobě na klín tak, že na něm obkročmo sedím. Přejíždím svýma rukama okolo jeho ramen, je vážně svalnatý.

"Mohl bych tě někam dnes vzít?"

"Žádne opalování?" Prohnu na něj své čelo.

Nervózně si hraje se rty. "Ne. Žádné opalování dneska. Myslel jsem si, že by se ti líbilo něco jiného."

"No, když už jsi mě celou efektivně zahalil cucflekama, tak proč ne?"

Moudře se rozhodne ignorovat můj tón. "Je cesta autem, ale stojí to za to, aspoň podle toho co jsem četl. Můj otec mi to doporučil. Je to vesnice na vrcholu hory, jmenuje se Saint Paul de Vence. Je tam nějaká uznávaná galerie. Řekl jsem si, že bychom mohli koupit nějake obrazy a sochy do našeho nového domu, pokud se nám bude něco líbit,"

No do prdele. Zvednu se a zahledím se na něj. Umění. . . Chce kupovat umění. Jak se tohle kupuje?

"Co je?"

"Nevím o umění vůbec nic, Christiane."

Zamračí se úsměvně. "Koupíme jen to, co se nám líbí. Není to žádná investice."

Investice? Bože..

"Co zas?" řekne znovu. Zakroutím hlavou.

"Poslyš, vím, že teprve máme architektku, která nám dělá návrhy – ale poohlédnout se můžeme, to nebude na škodu. Ta vesnice je ze starého středověku.'

..

Jasně. Architektka. Musel mi ji připomenout, že. . . Gia Matteo, kamarádka Elliota, která navrhovala Christianuv dům v Aspenu. Na schůzce s ní, se motala okolo Christiana, jako by byla nějaká neodbytná vyrážka.

"Co je zase?" Christian Zavolá. Zakroutí hlavou. "Řekni mi." Vyzvída.

Jak mu jen mám vysvětlit, že nesnáším Giu? Moje nesympatie jsou iracionální.

Nechci vypadat jako jedna žárlivá manželka.

"Nejsi na mě pořád naštvaná, za ten včerejšek?" Podívá se neklidně mezí má prsa.

"Ne. Jen mám hlad," Zamumlám, ikdyž vím, že se jen zoufale snažím změnit téma.

"Proč neřekneš?" Postaví se ke mně.

Saint Paul de Vence je středověká vesnice na vrcholu hory, jedno z nejzajímavějších míst, které jsem kdy viděla. Christian mě vede vesnicí, jeho ruku má umístěnou v mé zadní kapse a mou v jeho. Taylor a Gaston nebo Phileppe – vůbec je nerozeznám – nám oponují. Vejdeme na náměstí plné stromů, kde stojí tři muži, kteří jsou oblečeni v tradičním baretu i navzdory vedru, hrají petang. Jsou obloženi turisty, ale je mi dobře, když stojím vedle Christiana. Je to tady tak zvláštní, staré kamenné fontány, moderní posezení a spousta malých butiků. V jedné z galerií se Christian nerušeně zadívá na jednu z erotických fotografií a jemně okusuje okraj svých slunečních brýlí. Je to práce nějakého Florence D´elle – nahé ženy v různých polohách.

"To zrovna není to co bych si přála," Zakroutím nesouhlasně hlavou. Nutí mě si vzpomenout na tu krabici plnou fotografií, kterou jsem našla v Christianově skříni, v naší skříni. Zajímalo by mě jestli ji vůbec zničil.

"Já taky ne," Řekne a mírně se pousměje. Vezmě me za ruku a jdeme k dalšímu umělci. Zamyslím se, jestli bych ho neměla, aby mě vyfotil.

Moje vnitřní bohyně zoufale přikyvuje.

Další ukázka je od ženské malířky, která se specializuje na metaforní umění – ovoce a zelenina v různých obrazcích.

"Tohle se mi líbí." Ukážu na obraz, kde jsou namalované tři papriky. "Připomínají mi, jak jsi u mě v bytě krájel zeleninu." Zakřením se. Christian se nenápadně pousměje.

"Myslel jsem si, že jsem byl celkem schopný," zamumlá. "Jen jsem byl trochu pomalý a beztak" – sevře mě okolo ramen – "si mě znervótňovala. Kam bys je chtěla dát?"

"Cože?"

"Obrazy – kam bys je chtěla dát?"

Něžně mě kousne do ušního lalůčku a ten pocit mi vystřeluje do rozkroku. "Do

kuchyně." Zamumlám.

"Hmm. Dobrý nápad, paní Greyová."
Vystřešním oči nad tou cenou. 5000 Euro každý. *Do prdele.*

"Jsou teda pěkně drahé!" Vydechnu.

"No a?" Přitiskne se ke mně. "Zvykni si na to, Anno." Pustí mě a loudavě se žene ke stolku, kde mladá slečna v bílých šatech lapající po dechu na něj zíra. Chce se mi zakoulet očima, ale radši upřu svou pozornost zpět k obrazům.

5000 Euro. . . Bože.

Po obědě sedíme na hotelu Le Saint Paul v kavárně. Ten výhled na venkovskou krajinu je překrásný. Vinice a pole plné slunečnic a krásné malé farmářské osady okolo. Je to tak jasný a nádherný den, že můžeme v dáli vidět i moře, které se v horizontu krásně leskne. Christian naruší mé zamyšlení.

"Ptala ses mě, proč ti vždycky sepnu vlasy," zamumlá. Jeho tón mě vyděsí. Vypadá tak. .
.provinile.

"Ano." Do hajzlu.

"Ta sjetá děvka (jeho vlastní matka) mě nechávala hrávat si s jejími vlasy, myslím. Nevím jestli je to vzpomínka a nebo sen."

Wau! Jeho vlastní matka.

Dívá se na mě upřeně, jeho výraz se nedá přečíst. Srdce mám až v krku. Co mám

jako říct, když mi řekne takovou věc?

"Mám ráda, když si pohráváš s mými vlasy." Nejistě si mě prohlíží. "Vážně?"

"Ano." Vemu ho za ruku. "Řekla bych, že jsi svou matku miloval, Christiane." Jeho oči se rozšíří a zírá na mě, jako by byl ve slepé uličce. Neříká nic.

Do hajzlu. Bylo to už moc? *Řekni něco – Stíne, Prosím.* Ale neřekne ani slovo, je absolutně potichu. Vypadá ztraceně.

Skloní hlavu a podívá se mi na ruce, zamračí se.

"Řekni něco," Zašeptám, nemůžu už to absolutní ticho vydržet o moc dýl. Zakroutí

hlavou a zhluboka vydechne.

"Pojďme," Vezme mě za ruku a postaví se. Jeho výraz je rezervovaný. Překročila jsem čáru? Nemám tušení. Srdce mám až v krku, nevím jestli mám něco říct a nebo to nechat být. Rozhodnu se pro to druhé a následuji ho ven z restaurace.

V té nádherné starodávné ulici, mě chytne za ruku.

"Kam bys chtěla jít?"

On mluví? A není na mě naštvaný – díky bohu. Vydechnu napětí a pokrčím rameny. "Jsem jen ráda, že se mnou pořád mluvíš."

"Ty víš, že se nerad bavím o těchle kravinách. Je to pryč. Konec." Řekne tiše.

Ne, Christiane, to není. Ta myšlenka mě dostane, a poprvé vůbec by mě zajímalo jestli to vůbec někdy skončí. Bude mít vždycky padesát stínu. . . mých padesát stínů.

Chci aby se změnil? Myslím, že ani ne – jen chci aby se cítil milovaný.Mrknu na něj a chvíli se kochám jeho ohromnou krásou. . .a je můj. A není to jen kouzlo jeho krásného, nádherného obličeje a perfektního těla. . .je to to co se skrývá pod tím, to mě k němu táhne. . . jeho křehká pošramocená duše.

Podívá se na mě tím jeho koketním výrazem a přehodí přes mě rameno a jdeme společně na parkoviště kde Philippe nebo Gaston zaparkoval prostorny Mercedes. Vytáhnu ruku z Christianovy zadní kapsy, spokojená, že není naštvaný. Ale vážně, které čtyřleté dítě by nemilovalo svou matku, nezáleží jak špatná máma to je? Silně si povzdechnu a obejmu ho. Vím, že někde za námi číhá ochranka, zajímalo by mě jestli vůbec něco jedí.

Christian zastaví u malého obchůdku se zlatnictvím a dívá se do výlohy a pak na mě. Vezmě mě za ruku a hladí mě jeho dlaní kolem otlačků na mém zápěstí, které mám od pout.

"Nebolí to," Ujistím ho. Vezme mě i za druhé zápěstí a kontoluje mě.Platinové Omega hodinky, které mi dal u snídaně v Londýně zakrývají ty modřiny. To věnování mě pořád přivádí do mdlob.

Anastasie Jsi moje víc Jsi můj život Christian

Navzdory všem těm jeho padesáti přízrakům, můj manžel umí být romantický. Sleduji své zápěstí, ano umí být i hrubý.

Pouští mou levou ruku a chytne mě zabradu a sleduje můj výraz upřeně.

"Nebolí to," Zopakuji. Potáhne mou ruku k jeho rtům a daruje mi omlouvačný polibek na přední stranu mého zápěstí.

"Pojď," Řekne a vede mě do obchodu.

"Tady." A podává mi platinový náramek, který zrovna koupil. Je mimořádně nádherný, tak decentně vyrobený, vytvořený z malých abstrakních květin s malými diananty uprostřed. Zapne ho okolo mého zápěstí. Krásně to zakrývá moje modřiny. A taky to stálo okolo 30 000 Euro, řekla bych, moc jsem se nechytala té jejich francouzské konverzace. Nikdy jsem na sobě neměla něco tak drahého.

"Tak, hned je to lepší." Zamumlá.

"Lepší?" Pošeptám mu, zahledím se do jeho zářících očí, cítím, že prodavačka se na nás hází žárlivé a nesouhlasné pohledy.

"Víš za co." Christian řekne nejistě.

"Já to ale nepotřebuji." Zatřesu zápěstím tak, že se mi náramek sune po ruce. Chytá to sluneční paprky, které prostupují výlohou a odráží to nádherné duhové odlesky na stěnu.

"Ale já ano." Řekne důrazně.

Proč? Proč to potřebuje? Cítí snad vinu? Kvůli čemu? Otisky? Jeho vlasní matku? Nedůvěřivost vůči mě? *Ach Stíne.*

"Ne, Christiane, ty to nepotřebuješ. Už jsi mi i tak dal moc. Báječné líbánky, Londýn, Paříž, Cote D´Azur. . .a sebe. Mám velké štěstí." Zašeptám a jeho oči pookřejou.

"Ne, Anastasie, to já mám velké štěstí."

"Děkuji ti." Stoupnu si na špičky, dám mu ruce kolem krku a políbím ho. . .ne za náramek, ale za to, že je můj.

Když už jsme na cestě autem, tak je zamyšlený. Hledí z okna na pole plné slunečnic, které se otáčejí za sluncem. Jeden z dvojčat – myslím že Gaston – řídí a Taylor je vedle něj. Christian nad něčím velmi dumá. Chytnu ho za ruku a něžně zmáčknu. Usměje se na mě a chytne mě za koleno. Mám na sobě krátkou modrobílou sukni a modré upnutý nátělník. Christian váhá a já si nejsem jistá jestli jeho ruka bude postupovat výš po mém stehně a nebo dolů po lýtku. Jsem napjatá očekáváním, když jemné doteky jeho prstů mi zrychlují tep. Co udělá? Vybral si cestu dolů, najednou mě chytne za kotník a vyhodí mé chodidlo na jeho klín. Otočím se celá a bych mu usnadnila přístup.

"Chtěla bych i druhou."

Podívám se nervózně na Taylora a Gastona, kteří se křečovitě dívají na cestu a položím si druhé chodidlo na jeho klín. Jeho pohled chladne, nahne se a zmáčkne knoflík, který efektivně zastíní přední panel, tak že v momentě jsme v soukromí.

Wau. . .Nedívím se, že to auto je tak prostorné.

"Chci se ti podívat na kotníky." Christian mi vysvětluje. Jeho pohled je úzkostlivý. Ty otisky od pout? Bože. . . Myslela jsem, že jsme si to už vysvětlili. Když tam jsou otisky, tak jsou stejně schované přezkou od sandálů. Nevzpomínám si, že by byly tak viditelné. Jemně hladí můj pravý nárt, lehtá to. Usměju se na něj a on mi ho vrací zpět, jen když oddělá přezku, jeho úsměv se vytratí, když uvidí tmavší otlačky.

"Nebolí to." Zamumlám. Zadívá se na mě a jeho výraz je velmi smutný. Zakýve jako by mě bral za slovo, když zatřesu nohout, tak aby mi botka spadla k zemi, ale vím, že je ztracený. Neustále laská mé chodidlo, otočí se a hledí zpět z okna ven.

"Hej. Co jsi vlastně očekával?" Zeptám se něžně. Podívá se na mě a pokrčí rameny.
"Nečekal jsem, že se budu cítit takhle, když se teď dívám na ty otlačky,"

V jednu chvíli mlčenlivý a co příjde po tom? Jak. . . Stíne! Jak jen mu mám stačit?

"Jak se cítíš?"

Chladně se na mě podívá. "Nepříjemně," zamumlá.

Ale ne. Odpoutám si pás a přisunu se k němu, moje chodidlo stále na jeho klíně. Chtěla bych si vlézt k němu na klín a obejmout ho, udělala bych to, kdyby byl vepředu jen Taylor. Ale to, že je tam s ním i Gaston mi přistřihává křídla. Kdyby jen byla tma. Tisknu jeho ruce.

"To jen ty cucfleky se mi nelíbí." zašeptám. "Všechno ostatní. . . co jsi udělal" – stiším svůj hlas – "s pouty, to jsem si užila. Víc než jen užila. Byla jsem úplně mimo realitu. Tohle mi můžeš klidně kdykoliv udělat znovu."

Pohne se na jeho místě. "Mimo realitu?"

"Ano." Přikývnu. Protáhnu si své prsty na noze proti jeho tvrdnoucímu rozkroku a vidím jeho prudký nádech, jeho rty se otvírají.

"Měla by jste se opravdu připoutat, paní Greyová." Jeho hlas je nízko posazený a já si protáhnu své prsty okolo něj ještě jednou. Zprudka se nadechne a jeho oči tmavnou a sevře varovně můj nárt. Chce abych přestala? Pokračovala? Zastaví se a zamračí, vytáhne jeho všudypřítomný BlackBerry ven z kapsy a zvedá hovor, u kterého sleduje

čas. Zamračí se ještě víc.

"Barney?" vyštěkne.

Do háje. Práce nás znovu vyrušuje. Vzdávám se a sundávám svou nohu z jeho rozkroku, ale on sevře můj nárt silněji. "V počítačové místnosti?" Řekne v neuvěření. "Aktivovalo to požární systém?"

Oheň? Sundám nohu z jeho klínu a tentokrát mě nechá. Sednu si zpět na místo, připoutám se a pohrávám si nervózně s mým náramkem.

Christian znovu zmáčne tlačítko a okno mezi námi a ochrankou sjede opět dolů.

"Někdo zraněný? Škoda? Aha. . . Kdy?" Christian se zadívá na hodinky a promne si rukou vlasy. "Ne. Žádné hasiče nebo policii. Ještě ne."

No do hajzlu! Oheň? V Christianově kanceláři? Hledím na něj, moje myšlenky

závodí. Taylor se nakloní, tak aby slyšel Christianovu konverzaci. "Opravdu. . .on?

Dobře. . .Ok.

Chci detailní zprávu o škodě. A kompletní seznam všech, kteří tam měli za posledních 5 dní přístup,
včetně uklízečů. . Sežeň Andreu a ať mi ihned zavolá. . .No, mohl by to být argon je taky efektivní. .
. stojí za váhu zlata."

bych.
Zprávu o škodě? Argon? Zvoní mi v hlavě hodina chemie – nějaký chemický prvek, řekla

"Je mi jasné, že je brzy. . .pošli mi e-mail tak za dvě hodiny. . .Ne, potřebuji to vědět. Děkuji za zavolání." Christian zavěsí a obratem volá další číslo.

Welchi. . .Dobře. . .Kdy?" Christian se znovu podívá na hodinky. "Hodinu tedy. . .ano. .

.Dvacet-čtyři-sedm u skladu. . .dobře." Zavěsí. "Philippe, do hodiny musím být na

palubě." *"Monsieur."*

Sakra, to je Philippe, ne Gaston. Auto zvyšuje rychlost. Christian se na mě podívá, jeho výraz se nedá přečíst.

"Někdo zraněný?" Zeptám se tiše.

Christian zakroutí hlavou. "Velmi malá škoda," Nahne se ke mně a sevře mi ruku,

mačká ji něžně. "Nestrachuj se o to. Můj tým na tom dělá."

A tady je, komandující výkonný ředitel, vše pod kontrolou a žádná nervozuta.

"Kde byl ten oheň?"

"V PC místnosti." "Na firmě?"

"Ano."

Jeho odpovědi jsou jednoduché, je mi jasné, že se o tom nechce bavit. "Jaktože jen

malá škoda?"

"PC místnost je chráněna novým protipožárním systémem." Jasně že je.

"Anno, prosím. . .Neměj obavy." "Já nemám obavy." lžu.

"Nevíme jistě jestli to bylo úmyslné," řekne, a jeho slova mě píchají u srdce. Moje ruka se tiskne u krku, strachem. Charlie Tango a teď tohle?

Co bude příště?

KAPITOLA 4

Jsem napjatá. Christian už je zahrabaný v jeho pracovně na jachtě už přes hodinu. Zkoušela jsem si číst, koukala jsem na televiti, opalovala se – celá oblečená – ale nemůžu se uvolnit a vůbec
ne zbavit tohohle nervózního pocitu. Přesleču se do kraťas a trička, sundám si náramek a jdu hledat Taylora.

"Paní Greyová," Pozdraví mě. Sedí v malém salonku před Christianovou

pracovnou. "Chtěla bych jít nakupovat."

"Ano madam." Postaví se. "Chtěla bych jet na skútru."

Jeho pusa se otevře překvapením. "Ehm." Zamračí se, je bezeslov. "Nechci

Christiana tímhle obtěžovat."

Potlačuje nespokojený výraz. "Paní Greyová. . .umm. . . nemyslím si, že pan Grey by byl s vaší žádostí spokojený, a já bych si chtěl udržet svou práci."

Ach, do hajzlu! Chce se mi na něj zakroutit očima, ale přimhouřím je na něj, tak aby pochopil mou frustraci, že nejsem paní vlastního osudu. Ale nechtěla bych, aby Christian byl na Taylora naštvaný, tak klepu na dveře od pracovny a vstoupím.

Christian je na jeho BlackBerry, nahlý přes jeho mohagonový stůl. Podívá se na mě. "Andreo, počkej chvíli." Zamumlá do telefonu, jeho výraz je vážný, a dívá se na mě plný očekávání. Do háje. Proč se cítím jako bych vstoupila do ředitelny? Tenhle chlap mě měl včera v želiskách. Odmítám být vystrašená, je to můj manžel do háje. Vyrovnám ramena a zeširoka se usměju.

"Jdu nakupovat. Vezmu si někoho z ochranky."

"Jasně, vem si jednoho z dvojčat a Taylora taky." řekne mi a je mi jasné, že cokoliv se teď děje je hodně vážné, protože se mě už dál nevyptává. Stojím a hledím na něj, zajímalo by mě jestli můžu nějak pomoci.

"Ještě něco?" Zeptá se. Chce abych šla pryč. Do hajzlu.

"Chtěl bys něco přinést?" Zeptám se a sladce se na mě usměje. "Ne, nic

nepotřebuji." Odpoví. "Posádka se o mě postará."

"Dobře." Chci mu dát pusu. K čertu, však můžu – vždyť je můj manžel. Pomalu se k němu problížím a políbím ho na rty, je překvapený.

"Andreo, zavolám ti zpět," zamumlá. Položí svůj BlackBerry na stůl za ním, a přitulí se ke mně, a vášnivě mě políbí. Jsem ohromená. Jeho oči jsou tmavé a plné potřeby.

"Rozptyluješ mě. Potřebuji tohle zařídit, abych se mohl vrátit zpět k mým líbánkám." Přejede svým prstem po mé tváři.

"Dobře. Omlouvám se."

"Prosím, neomlouvejte se paná Greyová. Miluji vaše rozptylování." Políbí mě na koutek

mých úst.

"Běž utrácet nějaké peníze." Propustí mě z náručí.

"To udělám." Přihloupě se na něj usměju když opouštím jeho pracovnu. Moje podvědomí má ruce v bok a kroutí hlavou. *Neřekla jsi mu, že pojedeš na skútru.* Ignoruji ji . .semetrika.

Taylor na mě vytrvale čeká.

"Tak je to zařízené s jeho veličenstvem. . .můžeme jet?" Usměji se, snažím se zamaskovat sarkasmický hlas. Taylor nedokáže udržet jeho obdivuhodný úsměv.

"Až po vás, paní Greyová.

Taylor mě vytrvale provádí ovládáním na skútru. Je klidný učitel s autoritou. Skútr je uchycený u Fair Lady. Gaston, má obličej schovaný pod brýlemi a sleduje mě z motorového člunu, který bude řídit někdo z posádky. Bože – Tři lidi se mnou jen proto, že chci jít nakupovat. Tohle je hloupé.

Zapínám si vestu a pokývnu na Taylora. "Připoutejte si ten pás s klýčem okolo zápěstí, paní Greyová. Když by jste spadla, tak se motor automaticky vypne." vysvětluje.

"Dobře."

"Připravena?" Přikývnu.

"Zmáčkněte tlačítko od motoru, až budete tak dva metry od lodi. My vás budeme následovat."

"Dobře."

Odtlačí skútr pryč od přídi, a pomalu míří k přístavu. Když na mě přikývne se vztyčeným palcem, zmáčknu tlačítko od motoru a motor se rozjede.

"Dobře, paní Greyová, v klidu ok!" Taylor zakřičí a já zatáhnu za plyn.

Skútr zavrávorá a zastaví. *Do prdele!* Jak to Christian jen dělá, že to vypadá tak jednodušše? Zkouším to znovu, a zase, zastavím se. *Do větší prdele!*

"Jen držte ruku na plynu, paní Greyová." Taylor zavolá.

"Jo, Jo, Jo," zamumlám si. Zkouším to znova, a velmi lehce táhnu za plyn a skútr se dá do pohybu – ale tentokrát se nezastaví.

Ano! Jede to. *Ha ha! Pořád to jede!* Chce se mi křičet a ječet zároveň jak jsem nadšená. Odpluju si to dál od jachty do přístavu.

Za sebou slyším motorový člun. Když přidám plyn, skútr se nadzvedne a já pluju na vodě a jemný vítr mi vlaje do vlasů a voda na mě jemně sprejuje. Cítím se tak volně. Tohle je boží! Už je mi jasné, proč mě Christian nikdy nenechá řídit.

Spíš než na břeh pluju okolo Fair Lady. Wau – tohle je zábavné. Nezajímám se o Taylora a posádku a projedu se kolem jachty podruhé. Až dokončím kolo, uvidím Christian na palubě. Myslím, že se po mě dívá, těžko říct. Statečně zvednu jednu ruku a

zamávám na něj.

Vypadá jako by byl socha, ale konečně zvedá ruku a vypadá to jako by mi mával zpět. Nevím co má za výraz, ale něco mi říká, že to ani vědět nechci. Zatočím a jedu do přístavu, rychle jedu přes krásně modrou vodu středozemního moře a paprsky odpoledního slunce.

U mola, čekám na Taylora, který je hned za mnou. Jeho výraz je neradostný a srdce mi vyskočí až do krku, myslím že Gaston vypadá nadmíru pobaveně. Zajímalo by mě jestli mu jen něco přejelo přes nos, ale vím, že ten problem jsem já. Gaston vyskočí ze člunu a přiváže ji u mola a Taylor mě vede do lodi, podá mi ruku a já nastoupím.

"Paní Greyová," Taylor nervózně zamrká, jeho tváře zrudnou. "Pan Grey není dvakrát spokojený s vaší jízdou na skútru." Kroutí se nervzitou a dojde mi, že měl asi hodně rozčílený telefonát od Christiana.

Ach, chudáček můj, patologicky ochranitelský manžel, Co s tebou uděláme?

Usměji se na Taylora. "Aha. No Taylore, Pan Grey tady není, a když teda není dvakrát spokojený, Jsem si jistá, že mě laskavě nechá mu to vysvětlit, až se vrátíme zpět."

Taylor se zašklebí. "Velmi dobře, paní Greyová," řekne tiše a podává mi mou kabelku.

Když vylezám ven ze člunu, zachytím jeho zdráhavý úsměv, a to mě rozesměje. Nemůžu uvěřit jak mám vlastně Taylora ráda, ale vůbec si neváží když mi pořád chodí za zády – není to ani můj otec, ani můj manžel.

Sakra, Christian je naštvaný – už i tak má dost problému, o které by se měl starat.

Co jsem si myslela? Když čekám na molu na Taylora, slyším jak mi zvoní telefon s písní "Tvoje láska je král" kterou mám jen pro Christiana.

"Ahoj," Zamumlám.

"Ahoj," řekne.

"Vrátím se zpět na palubu. Nebuď prosím naštvaný." Slyším jeho malý úšklebek

překvapení. "Umm. . ." "Byla to zábava," zašeptám.

Zasměje se. "No, nerad bych vás omezoval v zábavě, paní Greyová. Jen buď opatrná, prosím."

Ach bože! Povolení k zábavě!! "To budu. Nějaké přání co bych ti mohla donést?"

"Jen sebe prosím, celou."

"Budu se snažit vám vyhovět, pane Greyi." "To rád slyším, paní Greyová."

"Cokoliv k vašemu potěšení, pane Greyi." odpovím s hyhňáním. Slyším úsměv v

jeho hlase. "Mám další hovor. Pozdějc, bejby." "Později, Christiane."

Zavěsí. Auto na mě čeká a Taylor mi přidržuje dveře. Mrknu na něj, když nasedám a on zakroutí pohoršeně hlavou.

V autě, spustím email na mém BlackBerry.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Děkuji

Datum: 17. Srpen 2011 16:55

Pro: Christian Grey

. . že nejsi moc nabroušený tvoje milovaná žena

Od: Christian Grey

Předmět: Snažím se zůstat v klidu **Datum:** 17. Srpen 2011 16:59 **Pro:** Anastasie

Grey

Nemáš zač

Vrať se zpět celá. Tohle není žádost. Christian Grey

Výkonný ředitel & až moc ochranitelský manžel, Grey Enterprise Holding Inc.

Jeho odpověď je kouzelná. Můj kontrolující blázen.

Proč jsem vlastně chtěla jít nakupovat? Nesnáším nakupování. Ale ve skrytu duše vím proč a rozhodně se procházím okolo obchodů Chanel, Gucci, Dior a další módní obchody a zastavím se u jednoho malého obchůdku pro turisty, který je přeplněný zbožím. Je tam malý stříbrný řetízek na nohu a malými srdíčky a zvonečky. Je to krásné a stojí to 5 Euro. Hned jak jsem si to koupila, dávám si to na nohu. Tohle jsem já – tohle se mi líbí. Hned se cítím líp. Nechci ztrati kontakt s tou holkou, která ma tohle ráda. Vím,

že nejsem jen zaplavená Christianem, ale také jeho bohatstvím. Zvyknu si vůbec někdy na to?

Taylor a Gaston mě svědomitě doprovázejí hromadou turistů a odpoledního shonu a brzy zapomenu, že tam vůbec jsou. Chci koupit něco Christianovi, něco co mu změní myšlenky na to co se děje V Seattlu. Ale co koupit muži, který má všechno? Když se dívám v obchodu s elektronikou, vzpomenu si na návštěvu v galerii a jeho fascinaci dílem Venus de Milo a jeho pózy nahách žen.

Vnikne mi nápad do hlavy. Akorát potřebuji pomoc vybrat ten správný, a to je pouze jedna osoba, která mi může pomoct. Vytáhnu svůj BlackBerry z kapsy a volám Josého.

"Kdo je. . .?"Zamumlá ospale. "José, tady Anna."

"Anno, ahoj! Kde jsi? Je všechno v pořádku?" Zní ostražitě. " Jsem v Cannes v

jížní Francii, a jsem v pořádku."

"Jížní Francie jo? Jsi v nějakém fajn hotelu?" "Umm. . ne. Jsme ubytovaní na lodi."

"Na lodi?"

"Na obrovké lodi."

"Aha." Jeho tón se sníží. . .Sakra, neměla jsem mu volat. Tohle teď nepotřebuji.

"José, potřebuji tvoji radu."

"Moji radu?" Zní ohromeně. "Jasně." A tentokrát zní o cosi přátelštěji. I řeknu mu svůj plán.

Za dvě hodiny, Taylor mi pomáhá ven z motorového člunu na příď naší jachty. Gaston pomáha uvázat skútr. Christian nikde není. Zmizím dolů do kajuty, abych mu jeho dárek zabalila, není nad dětské potěšení z rozbalování dárků.

"Byla jsi pryč nějaký čas." Christian na mě vyhrkne jen co lepím poslendí kousek pásky. Najdi ho jak stojí ve dveřích a kouká na mě. Do hajzlu! Je na mě pořád naštvaný kvůli tomu skútru? A nebo něco s ohněm na firmě?

"Je všechno na firmě pod kontrolou?" "Více, méně." řekne. A utrápeně se zamračí.

"Něco málo jsem nakoupila." Zamumlám, doufám, že ho tím rozveselím a taky doufám, že ten zamračený výraz není kvůli mně. Vřele se usměje a je mi jasné, že to není kvůli mně.

"Co jsi koupila?"

"Tohle." Položím si nohu na postel a ukážu mu můj řetízek na noze.

"To je pěkné," řekne. Přistoupí ke mně a pohladí ty malé zvonečky a srdíčka. Znovu se zamračí a přejede prstem okolo mých otlačenin, posílé mi vzrušující signály do mého těla.

"A tohle." Držím v ruce krabici, doufám, že ho rozptýlím.

"Pro mě?" Zeptá se překvapeně, Stydlivě přikývnu. Vezme si krabici do rukou a jemně s ní zatřese. Vyleze jeho klukovský obličej a celý se rozzáří. Sedne si vedle mě na postel.

Přihne se ke mně, chytne mě za bradu a políbí. "Děkuji." řekne s koketním

stydlivým úsměvem. "Ještě jsi to neotevřel."

dárky."
"Bude se mi to líbít ať je to cokoliv." Zadívá se na mě, jeho oči září radostí.
"Nedostávám

"Je to těžke kupovat ti něco, když už máš všechno." "Mám tebe."

"To máš." Usměju se na něj. *Ach to teda máš a jak, Christiane.*

Sundá balící papír. "Nikon?" Zadívá se na mě zmateně.

"Vím, že máš svůj vlastní digitální foťák, ale tenhle je. . . umm. . .na portréty. Má dva objektivy."

Zamrká na mě, pořád nemůže pochopit.

"Dneska v galerii, se ti líbili fotografie Florence D´elle. A já si vzpomněla i na ty ostatní fotografie. . ." Polknu, snažím se co nejvíc, abych si nemusela vybavit ty fotografie u něj ve skříni.

Přestane dýchat a rozšíří se mu oči, když mu to konečně docvakne. Než bych s ním ztrácela nervy, dodám.

"Říkala jsem si, že bys možná. . . chtěl vyfotit. . .mě." "Fotky. Tebe?" Zírá na mě,

nevšímá si krabice na klíně.

Přikývnu, zoufale se snažím odhadnout jeho reakci. Konečně se podívá zpět na

krabici, a přejíždí prsty po obrázku na ní.

Co si asi myslí? Ach jo, tohle není ta reakce, kterou jsem očekávala, a moje podvědomí se kření jako kdybych byla nějaké domestikované zvíře z farmy. Christian nikdy nereaguje podle očekávání.. Podívá se zpět na mě a jeho oči jsou plné čehosi, bolesti?

"Proč si myslíš, že bych to chtěl?" Zeptá se zmateně.

Ne, ne, ne! Myslela jsem, že by se ti to líbilo.

"Nechceš?" Zeptám se, nehodlám poslouchat svoje podvědomí, které se mě ptá, proč by někdo měl chtít moje erotické fotografie. Christian polkne a promne si vlasy rukou, vypadá ztracený, zmatený. Zhluboka se nadechne.

"Pro mě, takové fotografie vždy byla taktická jistota, Anno. Vím, že jsem ženy zneužíval." Řekne a zastaví nepříjemně.

"A ty si myslíš, že fotit mě. . .um, že mě zneužiješ?" Všechen vzduch jde ven z mého těla a krev mi jde do hlavy.

Zmáčkne si oči. "Jsem strašně zmatený," zašeptá. Když znovu otevře oči, jsou plné překvapení a nějaké surové emoce.

Do hajzlu. Je to kvůli mně? Ty otázky o jeho vlastní matce? Oheň na firmě?

"Proč to říkáš?" Pošeptám, panika mi jde tělem. Myslela jsem, že je šťastný. Myslela jsem, že my jsme šťastní. Že jsem ho udělala šťastným. Nechci ho mást, že ne. Moje myšlenky mi závodí v hlavě. Neviděl se s Flynnem kolem tří týdnů. Je to proto? Je to ten důvod, že se sype? Sakra, měla bych zavolat Flynna? A najednou v nějaký zvláštní moment mi to docvakne – oheň, Charlie Tango, Skútr. . .Bojí se, bojí se o mě, a když vidí ty otlačky na mě kůži ho muselo dostat. Byl kolem nich dnes celý úzkostlivý, zmatený, protože není zvyklý aby se cítil špatně, když někomu způsobuje bolest. Ta myšlenka mě vyděsí.

Pokrčí rameny a znovu se zadívá na mé zápěstí, kde ještě dnes odpoledne byl ten příšerně drahý náramek. Bingo!

"Christiane, na tomhle nezáleží." Zvednu zápěstí, odhalující vybledlé šrámy.

"Řekl jsi mi záchranné slovo. Do háje – včerejšek byla zábava. Užila jsem si to. Přestaň nad tím přemýšlet – Líbí se mi tvrdý sex, to už jsem ti přece řekla." Zrudnu a snažím se odstrčit tu paniku co ve mně je.

Dívá se na mě, a vůbec mě nenapadá co si myslí. Třeba přemýšlí nad mými slovy a

zadrhl se nad tím.

"Je to kvůli tomu ohni? Myslíš, že je to nějak propojené s Charliem Tange,? Je tohle to o co se bojíš? Mluv se mnou Christiane, prosím tě."

Zírá na mě a nic neříká a to ticho je mezi námi, úplně stejné jako dnes v poledne u oběda.
Do prdele už. On se mnou teď nehodlá mluvit, vím to.

"Moc nad tím nepřemýslej, Christiane." Tiše mu vynadám, až se má slova rozléhají a ruší moji vzpomínku na miulost – jeho slova o té jeho blbé smlouvě co chtěl podepsat.

Nahnu se a seberu mu krabici z klína. Sleduje mě jako bych byla nějaký mimozemšťan. Vím, že foťák už je nachystaný k použití, díky prodavači. Vytáhnu ho z krabice a oddělám kryt u čočky. Namířím ji na jeho nádherný úzkostlivý výraz.

Zmáčknu spoušť a držím, deset fotek Christiana se najednou objevý na obrazovce.
"Tak teď tě zneužiju, ok." Zamumlám a znovu spouštím spoušť. Na všech fotkách se jeho rty ani nephnou, pořád jen smutný výraz. Mačkám znovu a tentokrát se usměje. . .malý úsměv, ale aspoň něco. Podržím spoušť ještě jendou a vidím jak už se trochu uvolnil a zašklebí se. Musím se tomu smát. Oh, díky bohu. Pan Náladový je zpět – a nikdy jsem nebyla tak potěšená, že ho vidím.

"Myslel jsem, že to je dárek pro mě."Zamumlá nabručeně, ale řekla bych, že si mě dobírá. "No, měla to být zábava, ale zjevně to je jen symbol ženského útlaku."

Otočím se z jiného úhlu a fotím dál. Sleduji jak jeho výraz a nálada se zlepšují. A potom jeho oči ztmavnou, a jeho
výraz se změní v predátora. . .

"Chtěla bys být utlačena?" jemně zamumlá.

"Ne. Utlačená ne. " Zamumlám mu zpět, a fotím dál.

"Mohl bych tě hodně utlačit, Paní Greyová." Jeho hlas zachraptí. "Ja vím, že ano, pane Greyi. A to taky děláte často."

Jeho výraz spadne. Do háje. Spustím foťák a dívám se na něj. "Co je s tebou Christiane?" Můj hlas je plný frustrace. Řekni mi.

Neříká nic. Je tak nesnesitelný někdy. Znova zvednu foťák a zaměřím. "Řekni,"

Trvám na tom.

"Nic." Řekne a najednou zmizí z hledáčku. V jednom rychlém momentu smete krabici od foťáku na zem, sebere mě a mrští se mnou na postel. Sedne si na mě obkročmo.

"Hej!" Zakřičím a fotím dál, směje se na mě s nějakým úmyslem. Vezme foťak za objektiv a z fotografa se teď stává model, modelka. Míří na mě a mačká spoušť.

"Takže vy chcete, abych vás fotil, paní Greyová?" Řekne pobaveně. Vše co můžu vidět jsou jeho nepoddajné vlasy a ten úsměv na jeho tváři.

"No, pro začátek, řekl bych, že by ses měla usmívat." Řekne mi a začne mě lechtat pod paží, a já ječím a směju se zároveň, nemůžu se pod ním moc bránit, dokud ho nechytnu za pěst a snažím se ho zastavit. Jeho úsměv se rozšíří a snaží se dál fotit.

"Ne! Přestaň!" Vyjeknu.

"Děláš si srandu?" Zamračí se a položí foťák vedle nás, aby mě mohl trápit oběma rukama. "Christiane!" Vyprsknu svůj protest. Nikdy předtím mě nelehtal. Do háje – přestaň! Melu hlavou okolo a snažím se dostat z jeho spásy, směju se a snažím se odtáhnout jeho ruce, ale nejde to. Směje se na mě a užívá si svou vyhru.

"Christiane, přestaň!" Naléhavě zažadoním a on ihned přestane. Chytne mě za obě ruce a drží je vedle mé hlavy. Zvedá se nade mnou. Jsem zadýchaná od toho smýchu. Jeho dýchání se podobá mému a zírá na mě ze shora. . . Co je? Moje plíce už nemůžou. Zájem? Láska? Úcta?

Do prdele. Ten pohled!

"Jsi. Tak. Nádherná." Vydechne.

Dívám se na něj a ten jeho krásný, drahý obličej a intenzivní pohled na mě, vypadá úplně stejně jako když mě viděl poprvé. Nahne se ke mně, zavře oči a políbí mě, očarován. Jeho chování ve mně probouzí moje libido. . .Vidět ho takhle hotového, díky mně. Ach můj. . Propustí mě ruce a zavine jeho prsty do mých vlasů a drží mě něžně na jednom místě. Moje tělo se zvedá a zaplněné touhou odpovídá na jeho polibek. A najednou povaha jeho polibku se změní, už není sladká, ucitvá a obdivující, ale živočišná a hluboká, jeho jazyk vpadne no mé pusy, bere ale nedává. Jak touha krouží celým mým tělem a probouzí každý můj sval. . .cítím alarmující vzrušení.

Ach, Stíně, Co je s tebou?

Nadechne se a zasténá. "Ach, co mi to děláš," Zamumlá. Začne se pohybovat, leží na mě a tlačí mě do matrace – Jedna ruka na mé bradě a druhá plave okolo mého těla,

mých prsou, mého pasu, boků a okolo zadečku. Políbí mě znovu, a tlačí svou nohu mezi mé, aby je odsunul. Jeho erekce tlačí na naše oblečení a na mé pohlaví. Vydechnu a zasténám proti jeho rtům, ztrácím se v jeho touze. Nevnímám ten zvon v mé hlavě, kterým mi naznačuje že mě chce, že mě potřebuje a když příjde na komunikaci se mnou tohle je oblíbená forma sebe vyjádření. Bezstarostně ho políbím, vedu své prsty po jeho vlasech a sepnu k sobě a držím pevně. Chutná tak skvěle a voní jako Christian, můj Christian.

Náhle se zastaví, zvedne a přitáhne mě k sobě pryč z postele tak, že stojím před ním. Rozepne mi knoflík od kraťas a poklekne si, sruluje je i s mými kalhotkami dolů, a ještě než se nadechnu už znovu ležím na posteli pod ním a on si rozepíná poklopec. Do háje, vůbec se nevysléká , ani mé tričko. Drží mou hlavu a bez jakékoliv předehry ho vrazí do mě, až zakřičím překvapením.

hlasitě.

"Anooo," Zasyčí mi do ucha. Sklidní se, pootočí boky a vráží se hlouběji. Až zavzdychám

"Potřebuji tě," Zavrčí s nízko posazeným hlasem. Vede své zuby okolo mé čelisti, kouše, saje a potom mě znovu políbí, tvrdě. Omotám kolem něj své ruce a nohy, tisknu ho k sobě a rozhodnuta odvát pryč to o co má takové obavy, a začíná se pohybovat. . .pohybovat jako by mě chtěl přelézt. Přes a zpět a znovu a znovu, zběsile, zoufale a předtím než se ztratím v tom šíleném rytmu a tempu. . Zajímám se ještě jednou o co se to tak obává, ale moje tělo to všechno odtáhne a vymaže tu myšlenku. . Jsem zaplavena tou senzací, potkávám se s ním při každém přírazu. Poslouchám jeho zběsilé dýchání. Vím, že je ve mně ztracený. . .Zasténám hlasitě a hekám vzrušením. Je to tak erotické – Jeho potřeba mě mít. Dosahuji. . .dosahuji. . .A vede mě ještě výš, bere si co chce a to já chci. Chci to moc. . .pro něj a pro sebe.

"Udělej se se mnou," zašeptá a zrychlí tak, že se musím držet okolo něj.

"Otevři oči," Poručí mi. "Musím tě vidět." Jeho hlas je nekompromisní.Moje oči se mihnou a otevřou se a ten pohled na něj nade mnou – Jeho obličej napjatý touhou, jeho oči září vzrušením. Jeho vášeň a jeho láska a najednou se udělím, hlava mi padá dozadu a mé tělo se mu vzdává.

"Ach, Anno," Zavzlyká a přidá se k méme vyvrcholení, zrychluje přírazy a pak se zastavuje a upadá na mě. Překulí se na záda tak, že teď sedím já na něm, a je stále ve mně. Jak se uklidním z mého dosaženého vrcholu, chci se ho zeptat. Zvednu svou hlavu z jeho hrudi, abych se podívala na jeho obličej. Má zavřené oči a jeho ruce jsou okolo mě a drží mě pevně. Políbím ho na hrudník na jeho lněnou košili.

"Řekni mi Christiane, co se děje?" Zeptám se jemně a čekám netrpělivě, jestli vůbec teď, naladěný sexem, mi to řekne. Cítím jeho ruce jak me svírají pevněji a chápu, že to je jeho dopověď. Nehodlá si se mnou promluvit. Inspirace mě dostane.

"Slibuji ti, že ti budu věrná v nemoci i ve zdraví, že budu za tebou stát v dobrém i zlém, a že budu sdílet tvou radost i smutek." Zamumlám.

Zkamení. Jediná pohyb co udělá je, že otevře nepochopitelně oči a hledí na mě, když pokračuju v mém svatebním slibu.

"Slibuji, že tě budu bezmezně milovat a ctít, podporovat tvé cíle a sny, a respektovat, smát se s tebou a také plakat, a sdílet s tebou mé naděje a sny a budu ti útěchou kdykoliv budeš potřebovat." Zastavím se, doufám, že teď promluví. Podívá se na mě, ale neříká nic. "A opatrovat tě až do smrti." Dodám.

"Ach. Anno," Zašeptá a pohne se dál ode mě, tak že ležíme vedle sebe. Pohladí

mě. "Já vážně slibuji, že tě ochráním a udržím blízko a v hlouby duše náš svazek a

tebe,"

Chraplavě zašeptá. "Slibuji, že tě budu věrně milovat, vzdám se všech ostatních, v dobrém i zlém, v
nemoci i ve zdraví, bez ohledu na to kam nás život zanese. Budu tě chránit, důvěřovat a respektovat. Budu sdílet tvou radost i smutek i pohodlí, kdykoliv to budeš potřebovat. Slibuji, že tě budu ctít a podporovat tvé touhy a sny a udržím tě v bezpečí vedle mě. Vše co je mé je teď i tvoje. Dávám ti svou tuku, své srdce a svou lásku od teď až do smrti."

Slzy mi tečou po tváři. Jeho výraz se zmírní a dívá se na mě. "Neplakej," zamumlá,

jeho palec utírá mé slzy.

"Proč se mnou nechceš mluvit, Christiane?" Zavře oči jako by byl v bolesti.

"Dal jsem ti slib, že ti poskytnu útěchu v čase, kdy to budeš potřebovat. Prosím nenuť mě abych nedodržel slib."

Neradostně se na mě zadívá. "Bylo to žhářství." Řekne jednoduše. A najednou vypadá tak zranitelně a mladě.

Do hajzlu.

"A čeho se nejvíc bojím je, že jdou po mně, a jestliže jdou po mně. . ." Zastaví se a nemůže pokračovat dál.

". . .Možná půjdou po mně jako první," Zašeptám. On zbledne a já konečně prolomila to napětí. Pohladím ho po tváři.

"Děkuji." Zamumlám.

Zamračí se "Za co?" "Že jsi mi to řekl."

Zakroutí hlavou a náznak úsměvu mu pookřeje okolo úst. "Umíte být velmi přesvědčivá, paní Greyová."

"Můžeš v sobě dusit všechny tyhle pocity a uhnat se strachem. Takhle možná umřeš ještě než ti bude čtyřicet, ale já bych tě tady chtěl mít o cosi déle."

"Paní Greyová, Budete mě mít až do smrti. Ten pohled tebe na skútru – Málem jsem měl infarkt." Žuchne sebou zpět na postel a zakryje si oči, cítím, že se chvěje.

"Christiane, je to jenom skútr. I děcka řídí skútr. Dokážeš si představit jaké to bude, až navštívíme tvůj dům v Aspenu a já půjdu poprvé lyžovat?"

očích.
Zadívá se na mě tak, že se mi dívá upřeně do tváře, chce se mi smát na ten horor v jeho

"Náš dům," Doplní mě.

Ignoruji ho. "Jsem dospělá, Christiane, a víc neústupná než vypadám. Kdy už se to

naučíš?" Pokrčí rameny a jeho úsměv je v jedné rovině. Rozhodnu se změnit téma.

"Tak a co ten oheň. Ví policie o tom žhářství?" "Ano." Jeho výraz je vážný.

"Dobře."

"Ochranka se s tím už vyrovná,"

"To chápu." Zahledím se dolů na jeho tělo. Pořád má na sobě šortky a jeho košili a já pořád svoje tričko. Zařechtám se tomu.

"Co je?" Christian se zeptá zmateně. "Ty."

"Já?"

"Ano. Ty. Pořád v oblečení."

"Oh." Zadívá se na sebe a potom zpět na mě, začne taky řechtat.

"No, víš jak je to těžké, abych udržel ruce pryč od tebe, paní Greyová – hlavně když se řechtáš jako nějaká školačka."

Oh ano – to lehtání. No ano! Lehtání. Rychle se přemístím tak, že na něm obkročmo sedím, ale on ihned rozpozná můj ďábelský plán a chytne obě má zápěstí.

"Ne," řekne a myslí to vážně.

Zašklebím se na něj, ale rozhudnu, že pro to ještě není připravený.

"Prosím nedělej to." Zašeptá. "Nevydržěl bych to. Nikdo mě nikdy jako dítě nelehtal." Zastaví se a já už se nesnažím se dostat z jeho spárů.

já. . . "
"Sledovával jsem Carricka jak lehtá Elliota a Miu a vypadalo to jako velká zábava, ale já. . .

Položím svůj ukazováček na jeho rty.

"Tiše, vždyť já vím." Zamumlám a něžně ho políbím na rty, kde ještě před chvílí byl můj prst. Ta známá bolest se rozšíří a ten hluboký smutek, který chovám pro Christiana jako malého chlapce, mě znovu popadne. Vím, že bych udělala cokoliv pro tohoto muže, protože ho tak miluju.

Položí své paže okolo mě a stlačí mě k sobě a jeho nos je v mých vlasech, zhluboka vdechuje a hladí mě po zádech. Nemám zdání jak dlouho tam vedle sebe ležíme, ale já najednou prolomím to příjemné ticho.

"Jaká byla nejdelší doba, za kterou jsi se nesetkal s Dr. Flynnem?" "Dva týdny.

Proč? Máš snad nějaké nezvladatelné nutkání mě lehtat?" "Ne." Zachychotám se.

"Myslím, že ti pomáhá."

"Christian si odfrkne. "To by měl, platím mu za to dost." Něžně mě zatáhne za vlasy a natočí můj obličej k jeho tváři. Pozvednu hlavu a zahledím se mu do očí.

"Máte snad obavy o mé pohodlí, paní Greyová?" Jemně se zeptá.

"Každá dobrá manželka má obavy o pohodlí jejího milovaného muže, pane Greyi." Napomenu ho.

"Milovaného?" Zašeptá pronikavou otázkou.

"Velmi milovaného." Zvednu se, abych ho políbila a on mi věnuje svůj stydlivý

úsměv. "Chtěla by jste jít povečeřet na pevninu, paní Greyová?"

"Chtěla bych jíst kdekoliv kde ty bys rád."

"Dobře." Přikývne. " Na palubě tedy, tady tě mám aspoň v bezpečí. A děkuji za dárek." natáhne se pro foťák a vyfotí jednu posexovou fotku v obětí.

"Potěšení na mé straně." Usměji se a jeho oči se rozzáří.

Touláme se po okázalém, pozlaceném a obrovkém Paláci ve Versailles z 18.

století. Jeden z nejkrásnějších pokojů vůbec je síň zrcadel. Brzké odpolední světlo

zaplaví, přes

obrovská okna, celou místnost, a rozjasní zrcadla, které odrážejí světlo na východn sttranu, na které se krásně třpytí zlaté dekorace a obrosvký křišťálový lustr.

Bere mi to dech.

"Je zajímavé vidět co s tebou udělá taková nádhera, když se na chvíli dostaneš do takové Napozemské krásy." Zamumlám ke Christianovi, který stojí vedle mě a prohlíží si mě humorně.

"Váš názor, Paní Greyová?"

"Oh, pouze konstatuji, pane Greyi." Zamávám rukou okolo. Přihloupě se usmívající mě vede doprostřed místnosti. Stojím a civím na ten pohled – Ten velkolepý výhled na zahrady v odrazu v zrcadlech a ten úžasný Christian Grey, můj manžel, který se dívá v odrazu na mě.

"Tohle bych pro tebe postavil," zašeptá. "Jen, abych viděl jak se světlo rozjasní v tvých vlasech, hned teď, přímo tady." A zastrčí mi pramínek vlasů za ucho.

"Vypadáš jako anděl." Políbí mě hned pod ušním lalůčkem, chytne mě za ruku a zamumlá. "My tyrani to děláme pro ženy, které milujeme." Začervenám se u jeho komplimentu, a zasměji se stydlivě a následuji ho přes obrovskou místnost. . .

stolu.
"Nad čím přemýšlíš?" Christian se mě jemně zeptá a napije se kávy, když sedíme po večeři u

"Versailles."

"Okázalé, že ano." Usměje se. Rozhlédnu se okolo více decentní jídelně na Fair Lady a našpulím rty.

"Tohle má daleko od okázalosti." Christian řekne neprůbojně.

"Já vím. Ale je to krásné. Nejúžasnější líbánky, které si jen žena může přát."

"Opravdu?" Řekne v překvapení. A vrací mi jeho stydlivý úsměv.

"Už nám zbývají jen dva dny. Je tady ještě něco co bys chtěla vidět nebo dělat?"

"Jen být s tebou." Zamumlám. Zvedne se od stolu a políbí mě na čelo.

"No, vydržíš tak hodinku beze mě? Potřeboval bych si zkontrolovat e-maily a zjistit co se děje doma."

"Jistě." Řeknu vesele, snažím se zamaskovat to zklamání, že budu hodinu bez něj. Je to divné, že s ním chci pořád být? Moje podvědomí má ruce v bok a kývá souhlasně.

"Děkuji za foťák." Zamumlá a odejde do pracovny.

Anna: Hej jsi tam?

Kate: Ano, Anno! Jak se máš? Jak jdou líbánky? Dostala jsi můj e-mail? Ví Christian o tom ohni?

Anna: Mám se dobře. Líbánky jsou skvělé. Ano, dostala jsem e-mail. A ano Christan o tom ohni ví.

Kate: Myslela jsem si, že ano. Novinky jsou neúplné o tom co se stalo a Elliot mi nic neřekne.

Anna: Snažíš se o tom napsat? Kate: Znáš mě až moc dobře. Anna: Christian mi toho moc neřekl.

Zpět v ložnici se rozhodnu podívat na poštu a otevřu svůj notebook.

Jsou tam e-maily od mámi a Kate a posílají nejnovější drby z domova a ptají se mě na novinky z líbánek. No skvělě so té doby, dokud se někdo nerozhodl vypálit GEH Inc. . .Hned co dokončím odpověď mámě. E-mail od Kate se mi rozsvítí na obrazovce.

Od: Katherine L. Kavanagh

Datum: 17. Srpen 2011 11:45 pasifického času

Pro: Anastasie Greyová

Předmět: OMG!!!!!!

Anno, zrovna jsem slyšela o tom ohni u Christiana. Myslíš, že to bylo žhářství?

Kate xxx

Kate je na internetu! Ihned se připojím na Skype a vidím, že je dostupná. Rychle ji napíšu zprávu.

Kate: Elliot se to dozvěděl od Grace. Anna: Jak se má Elliot a Ethan?

Kate: Ethana přijali do stáž v Seattlu za jeho magisterský titul z psychologie a Elliot je úžasný.

Anna: Jen tak dál, Ethane.

Kate: Jak se má tvůj oblíbený ex-dominant? Anna: Kate!

Kate: Co je? Anna: TY VÍŠ CO!

Kate: Promiň
Anna: Má se dobře, víc než dobře :-)

Kate: Nu, dokud ty jsi šťastná, já jsem taky. Anna: Jsem blaženě šťastná.

Kate: :-) Musím běžet. Můžeme si promluvit později?

Anna: Nejsem si jistá. Uvidíš jestli jsem online. Časové zóny stojí za nic. Kate:

To teda jo. Maám tě ráda Anno.

Anna: Já tebe taky. x Kate: Pozdějc xxx

Ale ne – jsem si jistá. Christian nechce nic šířit po Seattlu.

Věřit Kate která jde po celé jeho historii. Zakroutím očima a odpojím se ze Skypu dřív, než Christian uvidí naši konverzaci. Myslím, že by se mu nelíbil ten ex-dom komentář a nejsem si jistá, že je zrovna ex. . .

Vydechnu hlasitě. Kate ví všechno už od našeho přiopilého večírku před svatbou, tři týdny zpátky kdy jsem podlehla naléhání Kate Kavanagh. Byla to úleva, konečně možnost si s někým promluvit.

Podívám se na hodinky. Už to je tak hodina od večeře a jdu se podívat po svém muži jestli už dokončil svou práci.

Jsem v síni se Zrcadly a Christian stojí vedle mě, usmívá se na mě s láskou a náklonností. Vypadáš jako anděl. Zářivě se na něj usměji, ale když se zadívám do

*odrazu v zrcadle, stojím sama v pochmurné šedé místnosti. Ne! Otočím se k němu a uvidím jeho smutný tesklivý úsměv. Položí mi vlasy za ucho a odchází pryč, ten zvuk jeho rozhléhajících se kroků v prázdné místnosti když přechází do další obrovské místnosti. . . Osamělý, muž bez odrazu v zrcadle. . .*Probudím se a lapám po dechu, když mě dusí panický strach.

"Hej," Zašeptá vedle mě ze tmy, jeho hlas plný obav. Oh, je tady. Je v pořádku.

Pocit úlevy mnou projde.

"Ach Christiane," Zamumlám a snažím se dostat svoje splašené srdce pod kontrolu. Zabalí mě do jeho náručí a najednou se mi spustí slzy, které mi prudce tečou po tváři.

"Anno, co je s tebou?" Pohladí mě po tváři a snaží se mi utřít slzy, slyším jak trpí.

"Nic. Jen hloupá noční můra."

Políbí mě na čelo a moji uplakanou tvář, uklidňuje mě. "Jenom špatný sen, bejby." zamumlá. "Mám tě u sebe. Budeš v bezpečí."

Vpíjím se do jeho vůně, a obkroutím se kolem něj, snažím se ignorovat tu spoušť a ztrátu, kterou jsem ve svém snu cítila a v ten moment zjistím, že moje nejhloubější a nejhrozivější obava je, že bych ho ztratila.

KAPITOLA 5

Zavrtím se, instiktivně se natahuji po Christianovi a ucítím, že nikde není. Sakra! Ihned se probudím a úzkostlivě se poohlížím po kabině. Christian se na mě dívá z malého čalouněného křesla vedle postele. Nahrbí se a položí něco na zem, potom se pohne a protáhne na kraji postele vedle mě. Je obléčený v šortkách a šedém tričku.

"Hej, žádnou paniku. Všechno je v pořádku," Jeho hlas je mírný a utěšující. Pohladí mě a odtáhne mi vlasy z mé tváře, ihned se uklidním. Vidím jak se snaží zakrývat jeho vlastní obavy, ale vůbec mu to nejde.

"Byla jsi poslední dobou hodně vylekaná a nervózní." Zamumlá s velmi vážným

výrazem. "Jsem v pořádku, Christiane." Usměji se na něj jak nejkrásněji mohu,

nechci aby věděl jak moc vystrašená jsem ohledně toho incidentu se žhářstvím. Ta

bolavá vzpomínka jak jsem se cítila,

když Charlie Tango někdo záměrně poškodil a Christian se pohřešoval – ta prázdná díra a obrovská bolest – se mi neustále vrací, vzpomínka mi nedává spát a svírá mi srdce bolestí. Přemáhám se udržet ten velký úsměv na tváři.

"Sledovals mě jak spím?"

"Ano." Klidně mě pozoruje a studuje mě. „Mluvila jsi“ "Oh?" D*o hajzlu! Co jsem*

říkala?

"Bojíš se," dodá plný obav. Je tady snad něco, co bych mohla mít jen sama pro sebe? Sehne se ke mně a políbí mě mezi mé obočí.

"Když se mračíš, tak se ti tady objeví malé V. Je to tak jemné když tě líbám. Neboj se bejby, Postarám se o tebe."

"To není o mně, Já se bojím o tebe." Zahuhlám. "Kdo se postará o tebe?"

Usměje se mému vážnému tónu v hlase. "Jsem dost velký a dost ošklivý, abych se o sebe postaral sám. Pojď. Vstávej. Je tady něco co bych rád než odjedeme domů." Zakření se na mě jeho klukovským ano-je-mi-jen-dvacet-osm-let úšklebkem a plácne mě po zadku. Zaječím a zjišťuji, že dnes odjíždíme zpět do Seattlu. Nechci odjet. Vychutnávám si, že ho mám 24 hodin 7 dní v týdnu a nejsem připravená se o něj dělit s jeho rodinou a společností.

Měli jsme nádherné líbánky. S nějakými špatnými i dobrými dny, přiznávám, ale to je normální pro novomanželé, že jo?

Ale Christian se nemůže zbavit té jeho dětské radosti a navzdory mým špatným myšlenkám mě nakazí. Když se zvedne z postele, fascinovaně ho následuji. Co má asi za lubem?

Christian mi nasadí klíč od skútru. "Ty chceš abych řídila?"

"Ano." Christian přikývne. "Není to moc utáhlé?"

"Ne je to ok. Tak proto máš na sobě tu záchranou vestu?“ Pozdvihnu obočí. "Ano."

Greyi."
Nemůžu si pomoct a začnu se smát. "To máte velkou jistotu v moje řidičské schopnosti, pane

"Jako nikdy, paní Greyová." "No, ale nepoučuj mě."

Christian zvedne ruce v jeho obranném údivu, ale usmívá se. "To bych si

nedovolil." "To by sis zkusil, a taky zkoušíš a neměli bychom to diskutovat právě

tady."

"Dobrý postřeh, paní Greyová. Budeme tady stát celou dobu a nebo so půjdeme užít trochu zábavy?"

"Dobrý postřeh, pane Greyi." Chytnu se skútru a nesednu, Christian si vleze hned za mě a odkopne nás od jachty.

Taylor a dvojčata se na nás s údivém dívají. Plujeme dopředu a Christian se chytí okolo mě a zmáčkne jeho stehna okolo mých. Ano, tohle je to co mám na tomhle způsobu dopravy tak ráda. Vložím klíček do zapalování a zmáčknu tlačítko od motoru a motor se rozjede.

"Připraven?" Zakřičím na Christiana přes ten hluk z motoru. "Jako nikdy," zakřičí

mi u ucha.

Lehce zatočím plynem a skútr se rozjede, pryč od Fair Lady. Christian me sevře ještě víc a já přidám na plynu. Plujeme dost rychle, divím se že se nepřevrhnem. "Hele." Christian volá zezadu, ale slyším jak je rozveselený a užívá si jízdu. Zajedu okolo Fair lady až na širé moře. V dáli je vidět letiště, vypadá jakoby bylo postavené na hladině. Slyšela jsem přistávat pár letadel minulou noc. Rozhodla jsem se, že si zajedeme blíž. Narážíme zprudka na hladninu při každé vlně, jsem uchvácena, že mě Christian nechal řídit. Všechny ty obavy, které mě mučí posledních pár dnů, se najednou rozplynou.

"Příště budeme mít dva skútry." Christian zakřičí. Přitakám dychtivě, protože jen ta myšlenka ja závodím s Christianem mě dostává do nálady. Jak se přibližujeme ke konci letištní dráhy, aspoň to tak vypadá. Burácející hukot motoru, přistávajícího letadla nad námi, mě vyleká. Je to moc hlasité, zpanikařím a chci zmáčknout plný plny, ale popletu si ho s brzdou.

"Anno!" Christian zakřičí, ale už je pozdě. Jsem katapultována ze sedadla skútru a rukama nohama beru Christiana sebou do ohromného cáknutí vodou.

Křičím, když spadnu do té krystalově modré vody a spolknu plnou pusu středozemního slané

chuti. Voda je studená, když jsme daleko od pobřeží, ale ihned se objevím nad hlasinou díky mé záchrané vestě. Vykašlávám a plyvu tu hnusnou chuť, otřu si tu slanou vodu z mých očí a ohlédnu se kolem kde je Christian. Ten už plave naproti mně. Skútr doplaváva několik metrů od nás bez zvuku motoru.

"Jsi v pořádku?" Jeho oči jsou plné paniky, když mě dožene.

"Ano." Zaskřehotám. Ale nemůžu schovat své nadšení. Vidíš Christiane,tohle je to nejhorší co se na skútru může stát. Přitlačí mě k sobě do náručí , vezme mou hlavu do

rukou a vyšetšuje mě zblízka.

"Vidíš, to nebylo tak zlé." Usměju se, když šlapeme vodu.

Zaksichtí se na mě, uklidněně. "Ne, řekl bych. Až na to že jsem mokrý." Zamumlá, ale jeho tón je hravý.

"Ja jsem taky mokrá."

"Mám rád když jsi mokrá." Chlípně se zadívá.

"Christiane!"Vynadám mu pobouřeně. Ušklebí se, vypadá ohromně, nahne se a políbí mě. Když se odtáhne jsem ohromena.

Jeho oči ztmavnou, přivřené a vášnivé. A hned je mi teplo i přes tak ledovou vodu.

"Pojď. Pojedem zpět. Potřebujeme se osprchovat. Řídím já“

Lenořím v British Arways salonku první třídy, když čekáme na naše spojení z Heathrow do Seattlu. Christian je zahleděný do novin, rubrika finance.

Vytáhnu jeho foťák, a chci ho vyfotit. Vypadá tak sexy v jeho značkové bílé lněné košili a ryflích, a jeho výstřih je ve tvaru V, díky jeho nedopnuté košili. Blesk ho vyruší. Zamrká na mě a zasměje se jeho kouzelným nesmělým pohledem.

"Jak je vám, paní Greyová?" Zeptá se.

"Smutná, že jedeme domů." Zamumlám. "Líbí se mi když tě mám sama pro sebe."

Vezme mě za ruce a namíří si je ke rtů a daruje mi sladký polibek. "Mně taky."

"Ale?" Zeptám se. Slyším tu jeho nedokončenou větu . .

Zamračí se. "Ale co?" Zopakuje pokrytecky. Nakloním hlavu na stranu, hledím na něj s mým nasazeným *řekni mi* výrazem, který jsem zdokonalovalo několi posledních dnů. Zasyčí a položí noviny vedle. "Chci toho žháře dostat a ať už je pryč z našich životů."

"Oh." Tohle stačí, zdá se to fér, ale překvapuje mě jeho cynická upřímnost.

"Dám si Welche k večeří, jestli dopustí, aby se něco takového zopakovalo." Přejede mi mráz po zádech z jeho tónu. Dívá se na mě a usmívá, nejsem si jistá jestli se snaží zlechčit situaci a nebo co to vlastně je. Udělám jedinou možnou věc, která mě napadne, abych ulehčila tuhle nepříjemnou situaci a začnu znova fotit.

"Hej, ospalče, jsme doma." Christian zamumlá.

"Hmm." Zabručím, neochotně opouštím svůj krásný sen, já a Christian na na pikniku v zahradách Versailles. Jsem tak unavená. Cestování je únavné, dokonce i v první třídě. Byli jsme v napřímené pozici více než osmnáct hodin. Dveře od auta otevřou a Christian se kě mně nahýbá a zvedá mě do rukou, odpoutá mi pás a zvedne mě do náručí, probouzím se.

"Hey, umím chodit," Protestuji ospale. Odfrkne. "Musím si tě přenést přes práh,"

Položím si ruce okolo jeho krku. "Všech třicet poschodí?" Dobíravě se usměji.

"Paní Greyová, je mi potěšením podotknout, že jste přibrala."

"Cože?"

dobírá.

Usměje se. "Tak pokud nevadí, použijeme výtah." Podívá se na mě a je mi jasné, že si mě jen

Taylor otvírá dveře od vstupu do budovy a usmívá se. "Vítejte doma pane Greyi, paní Greyová."

"Děkuji Taylore." řekne Christian.

Krátce se na Taylora usměju a sleduji jak se vrací k Audi, kde Sawyer čeká za

volantem. "Co tím myslíš, že jsem přibrala?"' Hledím na Christiana. Jeho úsměv se

rozšíří a pohodí si mě bliž, když mě nese přes halu.

"Ne moc," Ujišťuje mě, ale jeho výraz zklesne.

"Co to je?" Snažím se ten alarmující tón v mém hlase mít na uzdě.

"Nabrala jsi něco málo z toho co jsi shodila, když jsi mě opustila," řekne tiše, když nastupuje do výtahu. Chladný výraz mu přejde po tváři.

Jeho náhlé utrpění mi škube srdcem. "Hej." Zajedu prsty do jeho vlasů a přitáhnu k sobě. "Kdybych neodešla, nestál bys tady se mnout, takhle."

Jeho váraz se uklidní a věnuje mi jeho koketní stydlivý úsměv, můj oblíbený. "Ne." Řekne a nastoupí do výtahu, stále v jeho náručí. Nahne se ke mně a políbí mě. "Ne paní Greyová, to bych nestál. Ale věděl bych, že vás můžu udržet v bezpečí by ses mi nevzpírala."

Zní jako by toho litoval. . .Kurva. "Ráda se ti vzpírám," Zkouším.

"Já vím. A to mě dělá tak. . . šťastným." Pobaveně se na mě usměje.

Oh, díky bohu. "I přes to, že jsem tlustá?" Zašeptám.

Začne se smát. "I přes to." Políbí mě ještě jednou, více vášnivě, a já sevřu svou dlaň v jeho vlasech a držím ho blíž, naše jazyky tančí krouživý pomalý tanec. Když se výtah zastaví na našem poschodí, jsme oba u vytržení.

"Strašně šťastným,"Zamumlá. Jeho úsměv je tmavší a plný očekávání. Zakroutí hlavou a nese mě přes práh.

"Vítejte doma, paní Greyová." Znovu mě políbí a věnuje mi ten je ho MEGA úsměv Christiana Greye, plný nadšení.

"Vítejte doma, pane Greyi." Zářím, moje srdce dopovídá na jeho volání zaplněné štěstím.

Myslela jsem, že mě Christian položí už na zem, ale neudělal to. Nese mě přes halu do hlavní místnosti a položí mě na kuchyňský ostrůvek, sedím s nohama od sebe. Vytáhne dvě sklenice na šampaňské z vrchní skříňky a láhev vychlazeného šampaňského z lednice – naše oblíbené Bollinger. Obratně otevře láhev, nevylel ani kapku, nalévá růžově průhledné šampaňské do sklenic a podává mi jednu do rukou. Vezme si druhou sklenku a lehce rozdělí mé nohy a ladně se mezi ně postaví.

"Na nás, paní Greyová."

"Na nás, pane Greyi," Pošeptám, vědomá svého stydlivého výrazu. Cinkneme si a oba se napijeme.

"Vím, že jsi unavená." Zašeptá a tře si nos proti mému. "Ale moc rád bych chtěl jít teď do postele. . . ale ne spát." Políbí mě do koutku úst.

"Tohle je první noc zpět tady a tentokrát si opravdu moje." Jeho hlas se nese, když mě líbá na krku. Je krásný podvečer v Seattlu, a já jsem utahaná jako kotě, ale moje touha mi kvete v břiše a moje vnitřní bohyně přede vášní.

Christian dřímá vedle mě a já se dívám na ten nádherný růžovo zlatý západ slunce přes ohromná okna. Jeho ruka je volně položena přes moje prsa, a snažím se sjednotit náš dech s touhou jít spát, ale marně. Mám oči dokořán a moje tělo ještě funguje na evropský čas, moje myšlenky jsou spřeházené,

Stalo se toho tak moc za poslední tři týdny – to nemyslým vážně, poslední tři měsíce . Cítím se jako bych nebyla nohama na zemi. Paní Anastasie Grey, vdaná za nejvíce sexy, nechutně bohatého magnáta. Jak se to mohlo stát takhle rychle?

Lehnu si na stranu a hledím na něj, na jeho nádhernou tvář. Vím, že se na mě dívá když spím, a tentokrát dostanu možnost já, abych mu vrátila kompliment. Vypadá tak

mladě a bezstarostně ve spánku. Jeho rty ladně od sebe a jeho relaxující hluboký dech. Chtěla bych ho políbit, dostat svůj jazyk mezi jeho rty, plynout svými prsty po jeho pichlavém strnišri. Opravdu musím bojovat s tím nutkáním se ho dotýkat, abych ho neprobudila. Hmm. . . Kdybych jen mohla vzít jeho ušní lalůček mezi zuby a pomalu sát. Moje podvědomí je pobouřeno mou myšlenkou. *Nech toho chudáka na pokoji, Anno.*

V pondělí oba zpět do práce. Máme dnešek, abychom se aklimatizovali, a potom jsme zpět v našem každodenním shonu. Bude to těžké, nevídat Christiana po celý den, po tom co jsme spolu

trávili každou volnou chvíli celé tři týdny. Roztáhnu se a zírám do stropu. Jeden by řekl, že trávit spolu tolik času je přidusující, ale tohle neplatí. Miluji každou minutu, dokonce i hádky. Každou minutu. . .až na to zjištění o ohni.

Krev se ve mně vaří. Kdo by chtěl Christianovi ublížit? Užírám se znova nad tou záhadou. Někdo z jeho podniku? Ex? Naštvaný zaměstnanec? Nemám tušení a Christian má pusu zavřenou o celé této záležitosti, dává mi jen minimum informací s pokusem ochránit mě. Jak ho můžu donutit, aby se mi víc otevřel.

Zavrtí se a já zkamením, nechci ho probudit, ale má to spíš opačný efekt. Sakra!

Dvě vytřeštěné oči zaměřené na mě.

"Co se děje?"

na mě.

"Nic. Spi dál." Zkusím navodit svůj klamný úsměv. Protáhne a promne si obličej a usměje se

"Časový posun?" Zeptá se.

"To bude ono? Nemůžu usnout."

"Mám tady univerzální lék na všechno, jen pro tebe bejby," Zachechtá se jako malý kluk a nutí mě udělat to samé.V mžiku jsou ty špatné myšlenky pryč a moje zuby přejdou k jeho ušnímu lalůčku. . .

Christian a já brázdíme dálnici I-5 přes most 520 v Audi R8. Jedeme na oběd k jeho rodičům. Vítejte-doma nedělní oběd. Celá jeho rodina tam bude plus Kate a Ethan. Bude to zvláštní mít kolem sebe takovou hromadu lidí, když jsme po celou tu dobu byli jenom se sebou. Nedostala jsem příležitost promluvit si s Christianem celé ráno. Byl zahrabaný v jeho pracovně zatímco já jsem se vybalovala. Řekl mi že nemusím, že Paní Jonesová by to udělala. Ale tohle je další věc, na kterou si musím zvyknout – mít pomoc v domácnosti. Přejíždím prsty po kožených sedácích a snažím se přestat myslet na mou

nespavost. Byl to jen časový posun? Žhářství?

"Nechal bys mě tohle řídit?" Zeptám se, celá znepokojená, že jsem to řekla nahlas.

"Jistě že." Christian mi odpoví s úsměvem. "Co je moje, je i tvoje. Jestli to nabouráš, vezmu tě přes koleno do rudé místnosti."

Kurva! Zírám na něj. Byl tohle jako vtip?

"Děláš si srandu, že bys mě potrestal za nabourání auta? Miluješ svoje auto víc něž mě?" vyhrknu na něj.

"Skoro." Řekne a natáhne ruku na mé koleno, aby ho stiskl. "Ale ona není ta co mě v noci zahřívá."

"Jsem si jistá, že to by se dalo zvládnout. Mohl by jsi spát uvnitř ní." Vyštěknu.

Christian se směje. "Nejsme doma ani den a ty už mě vyhazuješ?" Vypadá

okouzleně.

Otočím se na něj a on mi vrací úsměv. Ačkoliv na něj chci být naštvaná, je to nemožné když je v tak

skvělé náladě. Když nad tím tak přemýšlím, vypadá spokojeněji už od té doby co opustil svou pracovnu dnes ráno. A padá to na mě, že já jsem vzteklá, protože se musíme vrátit zpět do reality a já nevím jestli se hodlá vrátit zpět do toho více uzavřeného před líbánkového Christiana, a nebo jestli si holdá udržet tuhle novou vylepšenou verzi Christiana.

"Proč jsi tak potěšený?" Zeptám se.

Vybleskne na mě další úsměv. "Protože tahle konverzace je tak. . .normální."

"Normální?" Vyštěknu. "Jsem si jista, že po třech týdnech manželství, ne.“ Jeho

úsměv spadne.

"Dělám si srandu Christiane,"zamumlám rychle, nechci zabít jeho dobrou náladu. Překvapí mě jak nejistý sám sebou někdy dokáže být. Řekla bych, že byl vždycky takový, ale jen skrýval svou nejistotu pod děsivým povrchem. Strašně jednoduše se nechá rozdráždit, asi proto, že na to není zvyklý. Žasnu jak moc se o sobě ještě máme co učit.

"Neboj, já se spokojím se Saabem." Dodám a zadívám se z okna, snažím se zbavit mé špatné nálady.

"Hej. Co je s tebou?"

"Nic."

"Někdy jsi strašně frustrující, Anno. Řekni."

Otočím se k němu a zasměji se. "Zpět k řízení, Greyi." Zamračí se. "Snažím se."

Řekne lehce.

Políbím ho na ruku a otočím se zpět k oknu, krásný výhled.

Carrick vypadá vtipně v jeho kuchařské čepici s nápisem *S povolením grilovat ,* když stojí u grilu. Pokaždé když se na něj podívám, musím se smát. Všichni sedíme okolo stolu na terase , užíváme si to pozdní letní slunce. Grace a Mia pokládají několik druhů salátu na stůl, když Elliot a Christian diskutují nad plány pro náš nový dům, a Kate s Elliotem mě vyslýchají, jak bylo na líbánkách. Christian mě neustále drží za ruku a pohrává si s mým snubním prstenem.

"Jestliže ti tyhle plány schváli i Gia, nemám problém zajistit chlapy od Září do půlky Října." Řekne Elliot, protáhne se a položí si rameno okolo Kate, ta se zachychotá.

"Gia příjde zítra večer, abychom probrali plány." Christian odpoví "Doufám, že dokončíme zbývající věci." Otočí se na mě s očekávajícím pohledem.

Oh...tohle je novinka.

"Jistě." Usměju se na něj, ale jen kvůli jeho rodině okolo, ale v duchu mi nálada střemhlavě padá. Proč dělá taková rozhodnuti beze mě? Nebo je to – lesklé rty, plné prsa, dráhe módní oblečení a parfém – usmívající se až moc provokativně na mého muže GIA? Moje podvědomí se zamyslí. *Dal ti důvod, abys žárlila*. Do hajzlu jsem dneska jak na houpačce. Co to se mnou je?

"Anno," Kate mě vyruší z mého dumání. "Ty jsi ještě v jižní Francii, ne?" "To

ano," odpovím s úsměvem.

"Moc ti to sluší." řekne, ale zamračí se.

"Oboum dvoum." Grace dodává, když Elliot doplňuje naše sklenice.

"Na šťastný pár," Carrick se usměje a pozdvihne sklenice a všichni okolo stolu

opakují. "A gratulace Ethanovi, za získání stáže v Seattlu." dodá Mia s hrdostí.

Věnuje mu úžasný úsměv a Ethan se na ni zamračí. Zajímalo by mě jak jsou na tom

daleko a jestli se vůbec něco změnilo, těžko říct.

Poslouchám to škádlení okolo stolu. Christian všechny provádí plánem cesty

posledních tří týdnů. Vypadá v pohodě, jako by všechny obavy byly zapomenuty. Nějak se ale pořád nedokážu zbavit mé špatné nálady. Hrabu se v jídle. Christian mi včera řekl, že jsem tlustá. *Dělal si srandu!* Moje podvědomí se přihlásí. Elliot nechtěně rozbije sklenku na terasu, vyděsí všechny, a najednou je velká sháňka okolo to co nejrychleji uklidit. "Hodlám tě vzít do loděnice a konečně ti naplácat, pokud se z této nálady nedostaneš hned." Christian mi zašeptá do ucha

Zalapám šokem po dechu, otočím se a hledím na něj. *Cože?* Dobírá si mě snad?

"To by ses neopovážil!" Zavrčím na něj a hluboko uvnitř cítím to známé vzrušení. Pozvedne na mě obočí. Jistě, že by se opovážil. Otočím se ke Kate, která je na druhé straně stolu. Ta nás fascinovaně sleduje. Otočím se zpět ke Christianovi s přimhouřenýma očima.

"To by sis mě musel první chytit – dnes na sobě nemám podpatky." zaprskám.

"Rád bych to zkusil." Zašeptá s laškovným úšklebkem. Začervenám se, ale cítím se líp. Když dojídáme naše dezerty, jahody se šlehačkou. Nebe se nad námi otevře a promáčí nás.

Všichni se ihned zvedneme a uklízíme nádobí ze stolu, pokládáme jej do kuchyně.

"Dobré je, že počasí vydrželo dokud jsme nedojedli." Grace řekne potěšeně, když se přesouváme do zadní společenské místnosti. Christian se posadí za nádherně tmavé piano a začné hrát známou hudbu, kterou jen tak nedokažu zařadit.

Grace se mě zeptá na dojmy ze Saint Pailede Vence. Sama s Carrickem to místo navštívila na jejich líbánkách, tohle je dobrý začátek, když vidím jak šťastní jsou spolu i teď. Kate a Elliot se objímají na jednou z obrovských sedaček, když Mia, Ethan a Carrick jsou v hluboké konverzaci o psychologii, řekla bych.

Najednou se, všichni Greyové, zadívají na Christiana. Co?

Christian si něžně sám sobě zpívá a hraje při tom na piano. A Všichni s údivem slyšíme jak krásný má vlastně hlas. Určitě někdy předtím slyšeli jak zpívá, nebo ne? Zastaví se, uvědomil si to nenadálé ticho, které se rozlehlo po celé místnosti. Kate se na mě tápavě zadívá a já jen pokrčím rameny. Christian se otočí na stoličce a začervená se, stydlivě se usměje, že se stal středem pozornosti právě on.

"Pokračuj," Grace ho něžně pobídne. "Nikdy jsem tě neslyšela zpívat, Christiane, nikdy."

Se zájmem se na něj dívá. Christian sedí na stoličce u piana a nepozorně na ni hledí, pokrčí rameny. Nervózně přesune pohled na mě a potom ven z okna. Místnost se opět rozlehne ve žvanění a já jen sedím a dívám se na svého drahého muže.

Grace mě vyruší, vezme mě za ruce a najednou mě přitáhne do jejího náručí.

krku.
"Ach zlatíčko! Děkuji ti, děkuji ti," Zašeptá tak, že jen já to můžu slyšet. Mám knedlík v

"Umm. . . " Také ji obejmu, ale nejsem si tak jistá za co mi to děkuje. Grace je plná úsměvů, její oči září štěstím, a věnuje mi polibek na tváře. O můj. . . co jsem udělala?

"Jdu udělat šálek čaje," Její hlas se třepotá zaplněný slzami.

Pomalu se šourám ke Christianovi, který stojí u francouzského okna a dívá se ven.

"Ahoj," Zašeptám.

"Ahoj," Chytne mě kolem pasu, tlačí mě k sobě a já vklouznu svou rukou do zadní kapsy jeho kalhot. Díváme se ven na ten déšť.

"Cítíš se líp?" Přikývnu. "Dobře."

"Ty ale víš, jak umlčet celou místnost."

"To dělám pořád," Řekne a usměje se na mě. "V práci ano, ale ne tady."

"Pravda. Tady ne."

"Nikdo tě nikdy neslyšel zpívat? Nikdy?"

"Už to tak vypadá." Řekne suše. "Můžem už jít?"

Zadívám se na něj, snažím se zaměřit jeho náladu. Rozhodnu se změnit téma.

"Hodláš mi naplácat?" Zašeptám, a najednou se mi v břiše začnou hemžit motýli. Řekla bych, že tohle je to co potřebuji. . .Tohle je to co mi chybělo.

Zadívá se na mě, jeho oči tmavnou.
"Nechci ti ublížit, ale strašně rád bych si pohrál."
Nervózně se poohlídnu po místnosti, ale nikdo nás nemůže slyšet.

"Jen pokud nebudete poslouchat, paní Greyová." Zohne se a zašuška mi do ucha.

Jak může vložit tolik smyslu plného erotiky do těchto šesti slov?

"Uvidíme co budu moct." Rozloučíme se a míříme k autu.

"Tady." Christian mi hodí klíče od R8. "Nenabourej to." - dodává s vážným tónem – "nebo budu kurva nasraný,"

Mám sucho v krku. Nechá mě řídit jeho auto? Moje vnitřní bohyně si natahuje kožené jezdecké rukavice a sportovní obuv. *Oh ano!* Zasténá.

"Jsi si jistý?"

"Ano, než si to rozmyslím, sedej."

Nemyslím si, že bych se kdy v životě křenila tak, jak se křením teď. Otvírá mi dveře od řidiče a já vlezu dovnitř. Nastartuju a on ještě ani nesedí na místě, rychle naskočí.

"Nedočkavá, paní Greyová?" Zeptá se s úsměvem. "Moc."

Pomalu zacouvám a otáčím auto ve vjezdu. Zvládnu to, aniž by mi motor zdechl, překvapivě pro mě. Sakra, spojka je hodně citlivá v tomto autě. Opatrně jedu po výjezdové cestě a vidím Taylora a Sawyera ve zpětném zrcadle jak nastupují do Audi SUV. Vůbec jsem neměla tušení, že nás ochranka doprovázela i sem. Zastavím, než vyjedu na hlavní cestu.

"Jseš si tím opravdu jistý?"

"Ano." Christian mi odpoví striktně, říkajíc, že si tímhle teda není vůbec ale jistý. *Oh můj, chudáček Stín.* Chce se mi smát kvůli němu i sobě, protože jsem nervózní a nadšená zároveň. Malá část ve mně se chce ztratit ochrance co nejdál. . .Zkontroluji strany a rozjedu R8 na hlavní cestu. Cesta se zdá v pořádku nikde nikdo. Zmáčknu nohu na plyn a my vystřelíme v momentě do otáček.

"Wau! Anno," Christian vykřikne. "Brzdi – zabiješ nás oba." Ihned sundám nohu z plynu. Wau, tohle auto se ale umí hýbat. "Promiň."

"Tohle se počítá jako neposlušnost." Řekne neformálně a já ihned zpomalím.

Podívám se do zpětného zrcátka. Žádný náznak Audi za námi, jen nějaké tmavé auto se zatmavenými skly. Představuji si jak Taylor a Sawyer se nás snaží marně dohnat a z nějakého důvodu mě to uchvátí. Ale vůbec nechci, aby to můj manžel věděl a tak se rozhodnu poslouchat a plynule najet na most 520.

Najednou Christian začne sprostě nadávat a snaží se vyndat jeho BlackBerry z kapsi. "Co?" Vyštěkne naštvaně na kohosi kdo je na druhé straně linky. "Ne." Řekne a podívá se za nás. "Ano, řídí."

Zkontroluji v zrcadle so se děje, ale nepřipadá mi tam nic podivného, jen Audi SUV je tak čtyři auta za námi a všichni jedeme stálou rychlostí.

"Chápu." Christian si promne tvrdě jeho čelo. *Něco se děje.*

"Ano. . . Nevím." Podívá se na mě a sundá si telefon z ucha.

"Nic se neděje. Jen jeď dál." řekne klidně a usmívá se na mě, ale jeho úsměv se nedotýka očí jako kdykoliv předtím. *Do hajzlu!* Adrenalin se mi rozběhne po těle. Položí si telefon zpět k uchu. "Dobře na 520. Hned jak tam najedeme. . .Ano. . . budu."

Zasune telefon do stojanu na handsfree. "Co se děje Christiane?"

"Jen se dívej na cestu, bejby." Řekne s klidem.

Vjíždím na nájezd na 520 s nápisem Seattle. A podívám se na Christiana, Dívá se upřeně dopředu.

"Nechci, abys panikařila," řekne s klidem,"ale hned co najedeš na 520 pořádně, chcí, abys šlápla na plyn. Někdo nás sleduje."

Sleduje! No do prdele. Srdce mi ihned vběhne do krku a krk se mi sevře panikou. Kdo nás sleduje? Moje oči se zapíchnou do zpětného zrcátka a jsem si víc než jistá, to auto se zatmavenými okny je stále za námi.

Kurva! Je tohle konec? Zamhouřím očima, jestli uvidím kdo řídí, ale nevidím nic.

"Dívej se na cestu, bejby," Christian řekne v poklidu. Žádný agresivní tón, který normálně používá, když se mu nelíbí mé řízení.

Soustřeď se! Dám si v duchu velkou facku. Kdokoliv kdo nás teď sleduje, může být ozbrojený. Ozbrojený a jde po Christianovi! Do hajzlu! Začíná se mi zvedat žaludek.

"Jak víme, že nás někdo sleduje?" Můj hlas je uječený, tichý a téměř bez dechu.

"Ten Dodge za námi ma falešné poznávací značky."

Jak tohle ví?

Dávám směrovku doprava když sjížíme z 520. Je pozdě odpoledne, skoro přestalo pršet a silnice je mokrá.

Rayův hlas a jeho lekce sebeobrany mi zní v hlavě.

"Je to panika co tě zabije a nebo tě vážně zraní, Annie." Zhluboka se nadechnu a snažím se své dýchání dostat pod kontrolu. Kdokoliv, kdo nás teď sleduje jde po Christianovi. Znovu se zhluboka nadechnu a moje myšlenky se uklidňují. Musím

Christiana dostat do bezpečí. Chtěla jsem řídit tohle auto a chtěla jsem jet rychle. *No, tady je moje šance.* Pevně uchopím volant a ještě jednou se podívám do zpětného zrcátka. Dodge nás dohání.

Ihned zpomalím, nevšímám si Christianova panického pohledu na mě, a vyčasuju si své odbočení na 520 tak, aby Dodge musel zpomalit a zastavit než ho někdo pustí do stejného pruhu. Šlápnu na plný plyn. R8 akceleruje obrovským zrychlením,oba dva nás to zatáhne do sedáků. Tachometr ihned ukazuje 120 km/h.

"V klidu, bejby," Christian řekne s klidem tak, že si i myslím, že je klidný.

Proplétám se mezi pruhy jako nějaký pirát silnic. Tenhle most je tak blízko hladině jezera, že to vypadá jako bychom jeli po vodě. Svědomitě ignoruji ty naštvané pohledy ostatních řidičů. Christian si ztěžka položí své ruce na klín, aby seděl co nejklidněji to jde, a i přes mé zapálení v jízdu, zajímalo by mě jestli to dělá, aby mě nevyrušoval,
"Hodná holka." vydechne povzbudivě. Otočí se za nás. "Nemůžu najít Dodge."

"Jsme za NeO, pane Greyi." Sawyerův hlas prochází přes handsfree. "Snaží se vás dohonit, pane. Zkusíme se dostat vedle něj, a vniknout mezi vás a Dodge."

NeO? Co to znamená?

"Dobře. Paní Greyová si vede skvěle. V tomhle tempu, za předpokladu dobré viditelnosti – a podle toho co vidím – budume sjíždět z mostu za pár chvil."

"Pane."

Mihneme se okolo mostní věže a vím, že jsme na půli cesty napříč jezerem. Když zkontroluju rychlost, pořád jedu 120.

"Vedeš si moc dobře, Anno." Zamumlá a opět hledí do zadu R8. V jeden letmý moment, mi jeho tón připomene naše první setkání v jeho rudé místnosti. Když mi dodával odvahu k naší první scéně. Ta myšlenka mě rozptyluje a ihned na to přestanu myslet.

"Kam teď jedu?" Zeptám se, přiměřeně v klidu. Je to zábavné řídit, tak tiché a jednoduše ovladatelné, nemůžu uvěřit jak rychle jedeme. Jet takhle rychle v takovém autě je tak jednoduché.

"Paní Greyová, jeďte na I-5 a potom na jih. Chtěli bychom vidět jestli vás Dodge bude následovat celou cestu." Sawyer mě navede přes handsfree. Semafory na mostě jsou zelené – díky bohu – a já vyrážím kupředu.

Podívám se nervózně na Christiana a ten se na mě povzbudivě usměje. A potom

jeho úsměv spadne.

"Kurva!" Zanadává.

Je tam kolona aut před námi a já musím zpomalit.

Neklidně se podívám do zrcátka, řekla bych, že vidím Dodge. "Okolo deseti aut za

námi."

"Jo vidím." Christian řekne, natahuje se na zadní okno. "Zajímalo by mě kdo to do

hajzlu je." "Mě taky. Víme jestli ten kdo řídí je muž?" Vyhrknu ze sebe do

BlackBerry.

"Ne, paní Greyová. Může to být muž i žena. Folie jsou až moc zatmavené.“

"Žena?" Christian řekne.

Pokrčím rameny ‘‘ Tvoje paní Robinsonová‘‘ navrhnu mu a stále se dívám na cestu

Christian stuhne a zvedne BlackBerry z držáku na handsfree. "Není to moje paní Robinson," řekne potichu. "Nemluvil jsem s ní od mých narozenin. A tohle by Elena neudělala. Tohle není v jejím stylu."

"Leila?"

"Ta je v Connecticutu s rodiči, to už jsem ti říkal." "Jseš si jistý?"

Pozastaví se. "Ne. Ale pokud by uprchla, jsem si jistý, že by její rodina dala Flynnovi vědět. Promluvme si o tomhle až dojedeme domů. Soustřeď se na jízdu."

"Ale třeba to bude jen nějaké náhodilé auto."

"Nechci nic riskovat. Ne pokud jsi do toho zatažená i ty." Vyštěkne. Vrátí BlackBerry zpět do stojanu, a jsme zpět v kontaktu s ochrankou.

O sakra. Nechci zrovna teď Christiana nervovat. . .možná později. Držím jazyk za zuby. Naštěstí doprava začne řídnout. Konečně můžu zase šlápnout na plyn a kličkovat mezi auty.

"Co když nás zastaví policie?" Zeptám se. "To by nebylo špatné."

"Ne pro můj řidičák."

"O to se vůbec neboj." Řekne. Nečekaně slyším humor v jeho hlase.

Šlapnu nohou na pedál, a ihned jedu 120. Wau. . Tohle auto se ale umí pohybovat. Líbí se mi to. Už sahám na 130km/h. Neřekla bych, že jsem někdy jela takhle rychle. Byla jsem ráda, že jsem se svým broučkem vůbec dosáhla na 80km/h.

"Vykličkoval ze kolony a opět navýšil rychlost." Sawyerův zdánlivý hlas je klidný a informativní. "Jede 140km/h"

na I-5.
Kurva! Ještě rychleji! Šlápnu na plyn a dosáhnu na 150km/h když se přiblížíme k odbočce

"Nezpomaluj, Anno." Christian zamumlá.

Na okamžik zpomalím, když letíme na I-5. Dálnice je klidná a já se ihned zařadím do rychlého pruhu. Hned co šlápnu na plyn, velkolepá R8 se blíží kupředu a všchni před námi nám ihned uhýbají do vedlejších pruhů. Kdybych nebyla tak vystrašená, snad bych si to i užila.

"Už jede 160km/h, pane."

"Zůstaň u něj, Luku." Christian vyštěkne na Sawyera.

Luku?

Náklaďák se vsune do rychlejšího pruhu – kurva – a já musím šlápnout na brzdy.

"Zkurvený idiot!" Christian prokleje řidiče, když se nakláníme dopředu ze sedadel.

Jsem ráda, že existují pásy.

"Přejeď ho, bejby." Christian řekne přes sevřené zuby. Zkontroluji zrcátka a předjedu ho přes tři pruhy a zapojím se zpět do rychlejšího pruhu.

"Hezky, paní Greyová." Christian zamumlá. "Kde jsou policajti, když je potřebuješ." "Nechci dostat pokutu, Christiane," zabručím a soustředím se na dálnici. "Už jsi dostal pokutu za řízení tohohle?"

"Ne." Zamumlá, ale když se na něj letmo podívám, vidím jak se usmívá. "Už tě někdo zastavil?"

"Ano."

"Oh."

"Osobní kouzlo, paní Greyová. Všechnno je to o tom. Teď se soustřeď. Kde je ten Dodge Sawyere?"

"Už jede 170km/h, pane." Sawyer odpoví.

No do prdele! Srdce mi vyskočí znovu do krku. Můžu vůbec jet ještě rychleji? Šlápnu na plyn a doháním ostatní auta.

"Zablikej dálkovýma." Christian přikáže když se Ford mustang vůbec nepohne.

"Ale to ze mě udělá magora."

"No tak buď magor!"

Bože. Fajn! "Kde jsou dálkové?" "Blinkr. Stlač ho k sobě."

Udělám to a mustang se odklidí z cesty a jak ho předjíždím řidič mi zamává prstem ne zrovna v lichotivé poloze.

"On je magor." Christian řekne a dál na mě vyštěkne. "Sjeď na Stewartově."

Ano pane!

"Sjíždíme na Stewartovu ulici." Christian řekne Sawyerovi. "Jeďte rovně k Escale, pane."

Zpomalím, zkontroluji zrcátka, dám blinkry a přes čtyři pruhy sjedu z dálnice. Mířím na Stewartovu ulici, a jedeme na jih. Ulice je klidná s pár auty. *Kde jsou všichni?*

"Měli jsme sakra štěstí, že doprava nebyla zase tak špatná. Ale to znamená, že Dodge neměl taky problémy. Nezpomaluj, Anno. Dostaň nás domů."

"Nemůžu si vzpomenout kama." Zamumlám, plná paniky, že Dodge je pořád někde za námi. "Jeď na jih na Stewart. Jeď dokud ti neřeknu." Christian zní neklidně.

Jedu tři křižovatky a na Yalově ulici světla bliknou na oranžovou.

"Jeď dál Anno." Christian zakřičí. Rychle skočím po plynu, oba nás to znovu odhodá do sedáků. Jedu na červenou.

"Sjíždí teď taky na Stewartovu," Řekne Sawyer- "Zůstaň u něj, Luku."

"Luku?"

"To je jeho jméno."

Rychle mrknu po Christianovi a vidím, že na mě zírá jako bych byla blázen. "Oči na cestu! " Vyštěkne na mě.

Ignoruji jeho tón. "Luke Sawyer." "Ano!" Zní rozčíleně.

"Ah." Jak to mám vědět. Tenhle muž mě doprovázel do práce posledních 6 týdnů a já ani nevím jak se jmenuje.

"To jsem já, madam." Sawyer řekne, překvapí mě, vždycky mluví jeho kldiným monotónním hlasem. "NeO jede na Stewart, pane. Opravdu zrychluje."

"Jeď Anno. Dost bylo tlachání." Christian zavrčí.

"Zastavili jsme na první světelné na Stewartově." Sawyer nás informuje.

"Anno – rychle – tady," Christian zakřičí a ukazuje na parkoviště na Borenově ulici. Zabočím tak, že kola protestem zakvičí, když se ženu do zaplněného místa.

"Jeď okolo. Rychle," Christian přikáže. Jedu tak rychle jak jen můžu na konec parkoviště. "Tam." Christian ukáže na volné parkovací místo. *Kurva!* Chce abych zaparkovala. *Do háje.*

"Tak to do hajzlu udělej." řekne. A já zaparkuju. . . perfektně. Asi vůbec poprvé co jsem perfektně zaparkovala.

"Jsme schovaní na parkovišti mezi Stewartovou a Borenovou ulicí." Christian řekne do jeho BlackBerry.

"Dobře, pane." Sawyer zní naštvaně. "Zůstaňte kde jste, my budeme sledovat

NeO." Christian se ke mně otočí, jeho oči hledají mé. "Jsi v pořádku?"

"Ano." Zašeptám.

Christian se usměje. "Kdokoliv kdo řídí to auto, neslyší nás, víš to." A já se začnu

smát.

"Míjíme Stewartovu a Borenovu, pane. Vidím to parkoviště. Minul vás, pane."

Oba si zároveň vydechneme úlevou.

"Dobrá práce, paní Greyová. Skvělá jízda." Christian něžně pohladí můj obličej a já se mu nastavím, zhluboka se nadechnu. Neměla jsem vůbec tušení, že jsem skoro vůbec nedýchala.

"Znamená to, že už přestaneš mít námitky na moje řidičské schopnosti?" Zeptámse. Christian se začne smát takovým hlasitým očistným smíchem.

"Zase tak daleko bych nechodil."

"Děkuji, žes mě nechal řídit tvoje auto pod tak velkým stresem." "Možná bych teď

měl řídit já."

"Abych byla upřímná, tak si nejsem jistá jestli vůbec můžu vystoupit. Moje nohy jsou jak z želatiny." Najednou se Chvěju a třepu.

"To je adrenali, bejby." řekne. "Vedla sis báječně, jako vždy. Úplně jsi mě uchvátila, Anno. Nikdy mě nezklameš." Pohladí mě potváři vrchem dlaně, jeho výraz je plný lásky, strachu a politování – strašná spousta emocí v jednom – a jeho slova jsou moje zkáza. Ohromená, zadržovaný vzlykot se uvolní z mého krku, a začnu plakat.

"Ne, bejby, ne. Prosím neplakej." Nahne se ke mně a i přes ten prostor mezi námi, mě obejme a přitiskne si mě k sobě, přes ruční brzdu a posadí na klín.

Odtahuje mi vlasy z tváře, políbí mě na oči, tváče a já omotám své ruce okolo jeho krku.

Zahrabe svůj nos do mých vlasů a zahalá mě do jeho objetí, drží mě pevně a sedíme, nikdo z nás neříká ani slovo, jen se držíme v náručí.

Sywyerův hlas nás přeruší. "NeO právě vyjel pryč z Escaly. Zastavuje u baru."

"Sleduj ho." Christian vyštěkne.

Utřu si nos hřbetem ruky a zhluboka se nadechnu. "Vem si mou košili." Christian

políbí mé čelo. "Promiň." Zamumlám, stydím se za ten pláč.

"Za co? To neříkej."

Znovu si utřu svůj nos. Zvedne mi bradu a dá mi něžný polibek na rty.

"Tvoje rty jsou tak jemné když pláčeš, moje nádherná statečná lásko." Zašeptá.

"Polib mě znova."

Christian se ztichne, jedna jeho ruka na mých zádech, druhá na mém zadečku.

"Polib mě." Povzdechnu, a sleduji jak se jeho rty rozdělují, když se snaží nadechnout. Natáhne se přes mě a sundává BlackBerry ze stojanu a háže ho na sedadlo,

pod moje nohy. A potom. . . jeho ústa se dotýkají s mými, když se jeho ruka zvedá do mých vlasů adrží mě vklidu, zvedá svou levou ruku a dává ji na můj obličej. Jeho jazyk v padá do mých úst, a já ho s nadšením přijímám. Adrenali se mění v touhu, sexuální touhu a letí mým tělem. Stisknu jeho obličej a běžím svými prsty po jeho kotletách, vychutnávám si ho. Zasténá při mé vzrušující reakci na jeho polibek, moje podbříško se v rychlosti sevře a plní živočišnou touhou. Jeho ruka se sune dolů po mých zádech, sjíždí okolo prsou, pasu až dorazí k zadečku. Nepatrně se posunu.

"Ah!!" Řekne a posune se dál, zadýchaný. "Co?" Zamumlám naproti jeho rtům.

"Anno, jsme na parkovišti v Seattlu." "A?"

"No, zrovna teď bych tě chtěl ošukat, a ty se suneš okolo mě. . . je to nepohodlné."

Moje vzrůstající touha se vymkla z kontroly a znovu ztísňuje prostor v mém

podbříšku.

"Ošukej mě tedy." Políbím ho na koutek úst. Chci ho. Ta honička byla vzrušující. Příliš vzrušující. Děsivá. . .A ten strach nastartoval moje libido. Posune se ode mě a zírá na mě, jeho oči jsou tmavé a přimhouřené.

"Tady?" Jeho hlas je chraplavý.

Mám sucho v puse. Jak jen mě může nastartovat jen jedním slovem? "Ano. Chci tě. Hned."

Nakloní hlavu na stranu a na nějakou chvíli na mě zamyšleně hledí. "Paní Greyová, jak nestydaté." Zašeptá náhle, která mi připadá jako věčnost. Jeho ruka se táhne z mých vlasů na mou šíji, drží mě pevně na místě, a jeho ústa jsou na opět na mých, víc energicky tentokrát. Jeho druhá ruka jezdí po mém těle směrem dolů, dolů k mému zadečku a ještě níž znehybní moje stehna. Moje prsty se zaryjou do jeho vlasů.

"Jsem moc rád, že máš na sobě sukni," Zamumlá a vklouzne svou rukou pod mou vzorovanou modro bílou sukni a laská má stehna. Zakroutím se na jeho klíně a vzduch, který vydechuje zasyčí z jeho úst.

"Nevrtě se," Zavrčí. Vezme do dlaní mé pohlaví a já se ihned zklidním. Jeho palec klouže okolo mého klitorisu, a můj tep se zvyšuje, když touha otřásá mým tělem jako elektřina, hluboko, hluboko, hluboko ve mně.

"Nevrtět." Zašeptá. Jemně mě políbí a jeho palec stále opakuje krouživé pohyby přes mé teňoučké krajkové kalhotky. Pomalu s lehkostí dostane své dva prsty přes mé spodní prádlo a vsune je do mě. Zasténám a napnu své boky k jeho ruce.

"Prosím." Zašeptám.

"Oh, Paní Greyová, jste tak připravená." Řekne a vsunuje své prsty dovnitř a ven komplikovaně pomalu. "Nažhavujou tě honičky v autech?"

"Ty mě nažhavuješ."

Usměje se a najednou vytáhne své prsty, nechajíc mě chtít víc a vic. Sjede jeho rukou pod má kolene a v mém překvapení mě nadzvedne a otočí tak, že se dívám ven čelním oknem.

"Dej svoje nohy každou vedle mých" Přikáže, a dává si kolena k sobě. Udělám co mi řekl sednu si na něj a nohy si dám na poslahu. Vede své ruce dolů po mých stehnech a potom nahoru a zvedá mi sukni.

"Ruce na moje kolena, bejby. Nahni se dopředu. Zvedni ten úžasný zadeček do vzduchu. Pozor na hlavu."

Do hajzlu! My tohle vážně uděláme, na veřejnosti, na parkovišti. Rychle se porozhlédnu po okolí a nikoho nevidím, ale cítím ten nepřijemný pocit. Jsem na veřejném parkovišti! Tohle je sexy! Christian vklouzne pode mě, a já slyším ten napovídající zvuk jeho zipu. Položí jednu ruko okolo mého pasu a s tou druhou škube mé krajkové prádlo na stranu, vrazí do mě jedním rychlám pohybem.

"Ah!" Zakřičím, Rozpadnu se na něj, jeho dech je ostrý a syčí skrz jeho zuby. Jeho ruka se veze okolo mě až k mému krku a chytne mě pod bradou.

Pohrává a hladí mě okolo krku a tlačí mě k sobě, nakloní mi hlavu na stranu a líbá mě na krku. Jeho druhá ruka mě drží za bok a společně podlehneme společným pohybům.

Stoupám si na špičky a on se pohybuje do mě - a ven. Ta senzace je. . .Za sténám hodně nahlas. Takhle to je pěkně hluboko. Moje levá ruka se drží za ruční brzdu a pravá se drží dveří. Jeho zuby se setkávají s mým ušním lalůčkem a trhne zpět – skoro to i bolí. Buší do mě znova a znova.
Zvedám se a zase padám. A když naváženeme rytmus, sjede rukou pod mou sukni na vrchol mé pánve a něžně laská můj klitoris, přes jemné krajkové spodní prádlo.

"Ah!"

"Buď rychlá." Vydechne mi do ucha, jeho ruka stále na mém krku a pod mou pánví. "Musíme tohle udělat rychle, Anno.‘‘A zvyšuje tlak svých prstů na mé pánvi.

"Ah!" Cítím ten známý pocit kdy se mi skládá potěšení a ze všech vnitřních stran se valí do jednoho místa.

"No tak, bejby." Zašeptá mi do ucha. "Chci tě slyšet."

Znovu zasténám, a už jsem v té senzaci, moje oči jsou pevné sevřené. Jeho hlas u mého ucha, jeho dech u mého krku, to potěšení mi proudí z místa kde mě laská prsty a kde vjíždí do mě. Moje tělo už nemám pod kontrolou, ale má touha s ním házi do stran.

"Ano." Christian zasyčí do mého ucha a já otevřu oči, hledím do stropu R8 a sevřu je znovu, když dosahuju orgasmu právě teď a na něm.

"Oh, Anno." Zamumlá s obdivem. A zabalí mě do svého náručí a vrazí do mě ještě naposled a sklidní se, když vyvrcholí hluboko do mě.

Objíždí svým nosem okolo mé čelisti a něžně mě líbá na krk, tvář, spánek a já ležím na něm, s hlavou položenou pod jeho krkem. "Napětí uklidněno, paní Greyová?" Moje tělo je úplně vyčerpané a jen zahláholím nějaký souhlas. Cítím jak se usmívá.

"Rozhodně jsi pomohla mému." dodává a přesouvá mě z jeho klína. "Ztratilas

hlas?" "Ano." Zamumlá.

"No, nejsi ty ta prostopášnice? Neměl jsem tušení, že jsi taková exhibionistka."

Ihned se posadím a nastražím pohled okolo. "Nikdo se nedivá, že ne?"

"Myslíš si, že bych nechal někoho jak se dívá na mou ženu jak má orgasmus?" Povzbudivě sjíždí svou hlavou po mých zádech, jeho tón mi vytváří husí kůži. Otočím se na něj a věnuju mu prostý úsměv.

"Sex v aute!" Vykřiknu.

Pousměje se a dá mi proužek vlasů za ucho. "Pojeďmě už, budu řídit." Otevře

dveře, abych vylezla z jeho klína ven na parkoviště.

Podívám se na něj a on si rychle zadělává poklopec. Následuje mě ven a podrží mi dveře, nasedám zpět do auta. Rychle oběhne auto a nasedá si vedle mě, vrátí BlackBerry zpět do držáku na handsfree a volá ochrance.

"Kde je Sawyer?" Vyštěkne. "A Dogde? Jaktože Sawyer není s tebou?"

Soustřeď naslouchý Ryana, předpokládám.

"Ona?" Zalapá po dechu. "Zůstaň s ní." Christian zavěsí a zadívá se na mě. Ona!

Řidič auta? Kdo by to mohl být – Elena? Leila?

"Řidič toho Dodge je žena?"

"Už to tak vypadá." řekne tiše. Jeho rty se sevřou do roviny, hodně naštvané roviny.

"Pojeďme domů." Zamumlá. Nastartuje R8, motor zaburácí a plynule vyjede z parkovacího místa.

"Kde je ten ehm. . . NeO? Co to jen tak mimochodem znamená? " Christian se

vřele usměje a najede na hlanví cestu.

"Je to zkratka pro Neznámý Objekt. Ryan pracoval pro FBI." "FBI?"

"Neptej se." Christian zakroutí hlavou. Je mi jasné, že je ponořený do uvažování.

"No, kde je ten ženský NeO?"

"Na dálnici I-5, jede na jih." Neradostným pohledem se na mě podívá.

Bože – Z vášnivého ke klidnému a potom zneklidněnému jen během pár minut. Nahnu se k němu a začnu ho hladit po stehně, svými prsty sjíždím k vnitřku stehen, doufám, že mu zlepším náladu.

"Ne," Řekne "Už jsme tak daleko. Nechceš snad, abychom měli nehodu jen tři bloky od domu." Zvedne mou ruku k keho rtům a políbí mi hřbet zápěstí, aby si polepšil ten nepříjemný konec jeho pokárání. Sexy, klidný, autoritativní. . .můj Stín. A poprvé po velmi dlouhé době se zase cítím jako nějaké nezvladatelné dítě. Stáhnu si ruku k tělu a sedím tiše na místě.

"Žena?"

"Podle všeho ano." Povzdychne si, zahne do podzěnmí garáže a zadá ochraný kód. Brána se otevře a on vjede dovnitř, zaparkovat R8 na místo.

"Tohle auto je vážně skvělé." Zamumlám.

"To je. A líbilo se mi jak jsi to udržela na cestě – a zvládla to nenabourat." "Mohl

bys mi koupit jedno na narozeniny" Samolibě se na něj usměji. Christianova pusa

se otevře překvapením, zatímco já vysedám z auta. "Bílé by bylo fajn, řekla bych."

Nedokážu skrýt ten svůj přihlouplý výraz. Usměje se. "Anastasie Greyová, nikdy

mě nepřestáváte udivovat."

Zavřu dveře a popojdu na konec auta a čekám na něj. Kultivovaně vysedá z auta a kouká na

mě tím svým pohledem. . . takovým co volá něco hluboko ve mně. Znám tenhle pohled velmi dobře. Když dojde ke mně, nahne se a zašeptá. "Tobě se to auto líbí. Mně se líbí. Šukal jsem tě v něm. . . myslím, že bych měl i na něm. "

Zalapám po dechu. A lesklé stříbrné BMW zajíždí do garáže. Christian se na něj neklidně podívá a dává jim ten svůj naštvaný pohled, usmějese poté na mě.

"Ale vypadá to, že máme společnost. Pojď." Vezme mě za ruku a vede mě k výtahu. Zmáčkne tlačítko a když čekáme, řidič BMW se k nám přidává. Je mladý, nenuceně oblečený s dlouhými hustými vlasy tmavé barvy. Vypadá jako by pracoval někde v médiích.

"Zdravím." Řekne a usměje se na nás.

Christian mě přitiskne k sobě a slušně pokývne. "Zrovna jsem se přistěhoval.

Apartman 16."

"Zdravím." Vracím mu úsměv. Má velmi milý pohled. Výtah se otevře a mi vejdeme dovnitř. Christian se na mě upřeně dívá, jeho výraz se nadá odhadnout.

"Vy jste Christian Grey." Mladý muž povídá. Christian mu vrací jen nucený

úsměv.

"Noah Logan." Podá mu ruku. Neochotně, Chrtistian přijímá. "Jaké poschodí?"

Noah se ptá. "Musím zmáčknout tlačítko."

"Oh."

"Penthouse."

"Oh." Noah se zširoka usměje. "Jistěže." Zmáčkne tlačítko s osmičkou a dveře se zavírají. "Paní Greyová, předpokládám."

"Ano." Slušně se na něj usměji a potřeseme si rukou. Noah se začervená, když se na mě na nějakou chvíli zadívá. Christianova ruka okolo mě se zpevní.

"Kdy jste se přestěhoval?" Zeptám se. "Minulý víkend. Miluji tohle místo."

Padne na nás trapné ticho než konečně výtah zastaví na Noahově poschodí.

"Rád jsem vás oba poznal." Řekne a vypadá uklidněně, a vystoupí. Dveře se za ním tiše zavřou. Christian zmáčkne tlačítko a výtah je opět v pohybu.

"Nevypadal špatně." Zamumlám. "Ještě jsem nikdy nepotkala žádné tvé sousedy."

Christian se zamračí. "Preferoval bych to touhle cestou."

"To protože jsi poustevník. Myslela jsem, že byl velmi milý." "Poustevník?"

"Poustevník. Uvězněn ve své veži." Oznámím mu fakta. Christianova pusa se pootevře pobavením.

"V naší věži. A myslím si, že můžeme přidat další jméno na seznam vašich obdivovatelů, paní Greyová."

Zakroutím očima. "Christiane, ty si myslíš o každém, že je můj nápadník."

"Zakroutila jsi na mě právě očima?"

Můj tep se zrychlí. "Řekla bych, že ano." Zašeptám, můj dech se zasekává v krku.

Nakloní hlavu na stranu, kypý svým arogantním pobaveným výrazem. "Co bychom s tím měli udělat?"

"Něco hrubého."

Zamrká, plný překvapení. "Hrubého?" "Prosím."

"Chtěla bys víc?"

Pomalu přikývnu. Dveře od výtahu se otevřou a my jsme doma. "Jak hrubě?"

Vydechne a jeho oči opět tmavnou.

Zahledím se na něj, neříká nic. Zavře oči na malou chvíli a potom mě vezme za ruku a táhne mě do chodby.

Když vejdeme před dvojité dveře, Sawyer stojí před námi, sleduje nás s

očekáváním. "Sawyere, Chtěl bych tak za hodinu hlášení." Christian řekne.

"Ano, pane," Otáčí se a míří zpět do Taylorovy kanceláře.

Máme celou hodinu!

Christian se na mě podívá. "Hrubě?" Přikývnu.

"No paní Greyová, máte štěstí. Dnes plním žádosti."

KAPITOLA 6

"Máš něco na mysli?" Christian zamumlá. Propíchává mě tím svým drzím pohledem. Pokrčím rameny a najednou jsem udýchaná a rozrušená. Nejsem si jistá jeslti je to ta honička, adrenalin, moje dřívější blbá nálada – nerozumím tomu, ale chci to, a chci to moc. Záhadný váraz přelétne Christianovým obličejem. "Ujeté šoustání?" Řekne s něžným pohlazením v jeho hlase.

Přikývnu hlavou, můj obličej zrudne. Proč se za tohle stydím? Dělala jsem nejoplzlejší věci ujetého poustání s tímto mužem.Je to můj manžel, do hajzlu! Stydím se protože tohle chci a stydím se to přiznat? Moje podvědomí na mě zírá. Přestaň nad tím tak přemýšlet.

"Carte blanche?" *(francouzky – plná moc)* Zašeptá tázavě, jakoby se snažil číst mi myšlenky.

Carte blanche? Do prdele! Co to bude znamenat? "Ano." Zamumlán nervózně, a vzrušení mi kvete uvnitř těla. Zsměje se na mě svým sexy úsměvem.

"Pojď." Řekne a vede mě proti schodům. Jeho záměr je jasný. Hrací místnost! Moje vnitřní bohyně se probudí ze jejího dřímání po sexu v R8, připravena na další.

Nahoře na schodech mi pouští ruku a odemyká zámek od hrací místnosti. Klíč visí

na přívěšku, který jsem mu dala k narozeninám s nápisem ano. "Po vás, paní

Greyová," Řekne a otevře mi dveře.

Hrací místnost voní povzbudivě, kůží, dřevem a čerstvou leštěnkou. Začervenám se, je mi jasné, že paná Jonesová tady musela uklízet, když jsme byli pryč na našich líbánkách. Když vstoupíme, Christian rozsvítí světla a rudě zbarvená místnost se rozsvítí tlumenými světly okolo. Já stojím nehnutě a zírám na něj, plná příjemného očekávání, které se žene mým tělem. Co mi uděla? Zamkne za námi dveře a otočí se. Hlubokomyslně si mě prohlíží a zakroutí pobaveně hlavou.

"Co bys chtěla Anastasie?" Zeptá se mě hezky. "Tebe." Moje odpověď je

zadýchaná.

Pousměje se. "Ty už mě máš. Máš mě už od té doby co jsi spadla do mé

kanceláře." "Překvapte mě tedy, pane Greyi."

Jeho ústa se zkroutí, jak potlačuje své pobavení a živočišné slibování. "Jak si přejete, paní Greyová." Překříží si ruce s jedním prstem u jeho rtů a zhodnocuje mě. "Myslím, že začneme tím, že tě zbavíme přebytečného oblečení." Přistoupí blíž.Zatáhne mě za předek mé krátkého denimového sáčka, odepne knoflíky a nechá spadnout přes mé ramena na zem. Sevře lem mé košile.

"Zvedni ruce."

Poslechnu, a on mě vysleče bez otevírání zbytečných knoflíků. Nahne se ke mně a dá mí jemný polibek na rty, jeho oči se lesknou mixem chtíče a lásky. Košile padá na zem k mému sáčku.

"Tady." Zašeptám a nervózně ho sleduji, sundám si z ruky gumičku do vlasů a podávám mu ji. Stuhne a jeho oči se na krátko rozšíří, ale neříká nic. Konečně si ji vezme do rukou.

"Otoč se." Přikáže mi.

Uklidněně se v duchu usměji a ihned mu vyhovím. Vypadá to, že jsem překonali tuhle malou překážku. Sesbírá všechny vlasy dohromady a utáhne gumičkou. Zatáhne mě za vznilký cop a táhne mou hlavu dozadu.

"Dobrý nápad, paní Greyová." Zašeptá mi do ucha a štípne mě do ušního lalůčku.

"Teď se otoč a vysleč si sukni, nech ji spadnout na zem." Prohlíží se mě když se otáčím k jeho obličeji. Nespouštím své oči z jeho, odepnu si knoflík u sukně a otevřu zips. Sukně v momentě padá k zemi k mým chodidlům.

"Vystup ven z té sukně." Přikáže mi. Udělám krok vpřed a on jde na kolena a chytá mě za kotník. Vyzouvá mě z mých sandálů a já balancuju na jedné noze a chytám se zdi, na které visely všechny jeho bičíky. Jen jeden pár zbyl. Se zájmem se na ně podívámm. *Použije to?*

Mám vyzuté boty a stojím jen ve svém krajkovém spodním prádle. Christian si sedne na paty a dívá se na mě. "Mám krásný pohled, paní Greyová." Najednou se vrátí zpět na kolena, přitlačí mě k sobě a jeho nos se ponoří do vrcholu mých stehen. "A voníš sebou a mnou a sexem." Řekne a zprudka vdychuje. "Je to omamné." Líbá mě přes mé krajkové kalhotky, a já vstřebávám jeho slova, moje nitro se zkapalňuje. *Když on je tak. . . nemravný*. Posbírá mé věci ze země a v jednou okamžiku se postaví jako nějaký atlet na startu.

"Běž a stoupni si vedle stolu." řekne klidně, a ukazuje svou bradou kam mám jít. Christina přejde k komodě plné zajímavostí.

Otočí se na mě a usměje se. "Tváří ke zdi." Komanduje. "Takhle nebudeš vědět co mám v plánu. Snážím se vás potěšit, paná Greyová a chtěla jste překvapení.

Otočím se a intenzivně poslouchám – moje uši jsou najednou tak citlivý na nepatrné zvuky. Je v tomhle dost dobrý – v prohlubování mého očekávání, podněcování mé touhy. . .nechájíc mě čekat. Slyším, jak pokládá mé věci na stranu a jeho boty jak je

odkopová na bok. Hmmm. . .Miluji Christiana bez bot. O chvíli později, slyším jak otvírá šuplík.

Hračky! Oh miluji, miluji, miluji očekávání. Šuplík se zavře a můj dech prudce stoupne. Tichá hudba začne hrát z jeho audio systému, který mi říká tohle bude hudební předehra. Piano začně jemně hrát celou místoností. Neznám tenhle tón. K pianu se přidává elektrická kytara. Co to je? Nějaký muž mluví do hudby a já jen pár slov dokážu rozeznat, něco o tom, abychom se nebálí smrti.Christian poklidně prochází ke mně, cítím jeho kroky po dřevěné podlaze a ihned je za mnou, když nějaká žena začne zpívat. . .s nářekem.. . Zpívat.

"Hrubě jste řekla, paní Greyová?" Zašeptá mi do levého ucha. "Hmmm."

"Musíš mi říct stop, když to bude příliš. Když řekneš stop, ihned přestanu.

Rozumělas?" "Ano."

"Potřebuji tvůj slib."

Prudce vdechnu. *Kurva, co hodlá dělat?* "Slubuji." Zamumlám zadýchaně, vzpomínám si na

jeho slova z dřívějška: *Nechci ti ublížit, ale moc rád bych si hrál.*

"Hodná holka." Nahne se a políbí mě na mé nahé rameno a zahákne svůj prst pod mou podprsenku a jemně táhne okolo hrany zadního pásku. Chci se mi zasténat. Jak jen může takový jednoduchý dotyk udělat tak erotickým?

zem.

"Sundej si to." Zašeptá mi do ucha a já rychle zareaguji a nechám podprsenku spadnout na

Jeho ruce se linou po mých zádech a zahákne oba palce do mých kalhotek a stáhne je dolů přes nohy.

"Vystup." Přikáže. Znovu udělám co říká, vystoupím ze svých kalhotek. Políbí mě na zadečku a postaví se.

"Zavážu ti oči, tak bude všechno ještě intenzivnější." Dá mi masku na oči, a můj svět zapadne do temnoty.

"Ohni se a lehni si na stůl." Jeho slova jsou jemně řečena. "Hned."

Bez přemýšlení se odhnu přes stůl a položím si svůj trup na přeleštěné dřevo, můj obličej zrudne naproti tomu tvrdému povrchu. Je to studené na mou pokožku a voní to včelím voskem a citrusem.

"natáhni ruce nahoru a chytni se za okraj."

OK. . .Natahuje se dopředu a zachytím se okraje stolu. Je to docela široké, tak že moje ruce jsou plně natažené.

"Když se pustíš, tak tě potrestám. Rozumíš?" "Ano."

"Chceš abych ti naplácal?"

Všechno na jihu mého těla se lahodně sevře. Zjišťuji, že jsem tohle chtěla už od doby kdy mi to řekl u oběda, tahle potřeba se rvala na povrch.

"Ano." Můj hlas je chraplavý šepot. "Proč?"

Oh. . .Musím snad mít důvod? Bože. Pokrčím rameny. "Řekni."

"Um. . ."

A z ničeho nic mě tvrdě plácne. "'Ah!" Zakřičím.

"Ticho."

Jemně mě hladí po zadečku, kde mě zrovna udeřil. Nahne se přes mě tak, že jeho bok tlačí na můj zadek, políbí mě na rameno a sjíždí s polibky dolů po mých zádech. Sundá si košili, a jeho chloupky na hrudi mě lehtají úp zádech, a jeho erekce mě tlačí přes jeho napnuté Ryfle.

"Otevři nohy." Přikáže. Pohnu nohama od sebe. "Víc."

Zasténám a rozjedu nohy ještě dál od sebe.

"Hodná holka," Jde svými prsty dolů po mých zádech po stěrbině mezi mými hýžděmi a před anál, který se jeho dotykem sevře.

"Užijeme si s tímhle nějakou závabu." Zašeptá. Do hajzlu!

Jeho prsty pokračují dolů a pomalu zajedou do mě.

"Vidím, že jsi mokrá Anastasie. Z dřívějška a nebo od teď?"

Zasténám a on začne pohybovat prsty do mě a ven, znova a znova. Přitlačím zadečkem na jeho ruku, vychutnávám si to vniknutí.

"Ah, Anno. Myslím, že oboje. Myslím, že to tady máš ráda, takhle a tady. Moje."

Ano – oh ano. Vytáhne prsty a plácne mě tvrdě ještě jednou.

"Řekni." Zašeptá, jeho hlas je naléhavý a taky chraplavý. "Ano, mám." Šeptám.

Znovu mě tvrdě plácne a já zakřičím, a potom strčí své dva prsty dovnitř. Ihned je

vydělá, a rozstírá mou vlhkost okolo mého análu.

"Co hodláš dělat?" Zeptám se udýchaně. *Oh můj. . . Bude mě snad šukat do zadku?*

"Není to co si myslíš." zamumlá. "Řekl jsem ti, že na tohle půjdeme pomalu, bejby." Slyším zvláštní tekuninu, kterou vytlačuje z tuby, a potom mě *tam* svými prsty znovu masíruje. Lubrikuje mě. . . *tam!* Zakroutím se když můj strach se střídá se vzrušením z neznámého. Plácne mě znovu, níž, tak že mě plácne přes mé pohlaví. Zasténám. Je to tak. . . příjemné.

"Nevrť se." řekne. "A nepouštěj se." "Ah."

"Tohle je lubrikant." A rozmaže na mě trochu víc. Snažím se, abych se pod ním nekroutila,
ale moje srdce tluče jako o závod, můj tep se zvyšuje.
"Už nějakou dobu jsem ti tohle chtěl udělat, Anno."

Zasténám. A cítím něco ledového, železně ledového, co sjiždí dolů po mé páteři.

"Mám tady pro tebe malý dárek." Christian zašeptá.

Vede to pomalu dolů a rozděluje mé půlky od sebe.

Oh můj bože.

"Hodlám teď do tebe něco strčit, velmi pomalu." Zalapám po dechu, plná

očekávání a chtíče. "Bude to bolet?"

"Ne, bejby. Je to malé. Až to bude v tobě, tak že pořádně vyšoustám." Ohne se přes

mě a políbí mě znovu na má nahá ramena. "Připravena?" Zašeptá.

Připravena? Jsem na tohle vůbec připravena?

"Ano." Zamumlám, vyschne mi v krku. Vede další prst dolů přes můj zadeček a vklouzne do mě. Kurva to je jeho palec. Položí tu samou ruku na mé pohlaví a něžně mi masíruje klitoris. Zasténám. . .jde to tak. . .skvělé. A něžně, když jeho prsty a palec pracují na tom kouzelném pocitu, vtlačí do mě pomalu studený špunt.

"Ah." Zasténám hlasitě na tu neznámou senzaci, mé svaly protestují proti vniknutí. Krouží svým palcem a zastrčí špunt ještě hlouběji a je ihned ve mně. A já nevím jestli je to, protože jsem tak vzrušená a nebo mě vyrušoval svým krouživým palcem a nebo prsty, ale moje tělo to přijímá. Je to těžké. . .a zvláštní. . .*tam!*

"Ach, bejby."

A já to cítím. . .kde jeho palec krouží. . .a ten špunt tlačí proti. . .oh, ah. . .Pomalu otáčí špuntem a já zhluboka zasténám.

"Christiane." Zahuhňám jeho jméno a přijímám tu senzaci.

"Hodná holka." Zamumlá. Jede svou volnou rukou dolů po mých zádech a zastaví se u mého boku. Pomelu vytáhne svůj palec a já slyším ten povědomí zvuk jak si rozepíná zips u kalhot, přitáhne mě k sobě a rozdělá mi nohy od sebe. "Nepouštěj se stolu, Anno." Varuje mě.

"Ne." Zalapím po dechu.

"Něco hrubého? Řekni mi, pokud to bude příliš, rozumíš?"

"Ano," Pošeptám a vráží do mě, tlačí mě k sobě a škube špuntem hlouběji. . .

"Kurva!" Zakřičím.

Stuhne, jeho dech je drsný a sjednocuje se s mým oddechováním. Snažím si osvojit celou tu senzaci, lahodné naplnění, lákavý pocit, že dělám něco zakázaného, erotické potěšení se mnou mává tam a sem. Lehce zatlačí na špunt, *Ah bože*. . .Zasténám a slyším jeho chraplavý nádech – naprosté potěšení. Vaří mi to krev. Cítila jsem se někdy tak chtěná. . .

"Znovu?" zašeptá.

"Ano."

"Zůstaň natažená." Přikáže. Vysune se ze mě a znovu do mě vpadne.

Oh. . . tohle jsem chtěla. "Ano." Zasyčím.

Chytá tempo, jeho dech se zrychluje námahou a sjednocuje se s mým zatímco do

mě buší. "Ach, Anno." vydechne. Přemásti svou ruku z mého boku a znovu pootočí

špuntem a pomalu

tahá ven a znovu dovnitř. Ten pocit je nepopsatelný, a myslím, že omdlím přímo na stole. Nikdy nevynechá a bere si mě, znova a znova, pohybuje se silně a moje nitro se ztahuje a

celé třese.

"Ah do hajzlu." Zasténám. Tohle mě roztrhne. "Ano, bejby." Zasyčí.

"Prosím," Žadoním a ani nevím o co – přestat, nikdy nepřestat, takroutit znovu špuntem. Muje nitro se okolo něj a špuntu ztísňuje.

"To je ono." Vydechne, a plácne mě tvrdě na mou pravou půlku. A já dosáhnu orgasmu – znova a znova, padám, točím se dokola a dokola – a Christian něžně vytáhne špunt.

"Kurva." Křičím a Christian mě bere za boky a vyvrcholý hlasitě, stále mě drží pevně.

Jsem v jeho náručí, na jeho klíně, naše nohy propletené s mojí hlavou položenou na jeho hrudi. Jsme na podlaze v hrací místnosti vedle stolu.

"Vítej zpět." Řekne, a sundává i masku na oči. Zamhouřím očima, reakce očí na světlo. Chytne mě za bradu a políbí na rty.

Usměje se.

"No, splnil jsem instrukce?" Zeptá se pobaveně. Zamračím se. "Instrukce?"

"Chtěla jsi hrubě," Řekne něžně.

Přikývnu, nemůžu si tomu pomoct. "Ano, řekla bych že ano."

Pzdvihne obočí a usměje se na mě. "Jsem velmi rád, že to slyším, paní Greyová. Vypadáte
důkladně ošoustaná a nádherně právě teď." Pohladí můj obličej. "Tak se taky cítím."
Zavrním.

Sehne se ke mně a vášnivě mě políbí, jeho rty jsou sladké a jemné. "Nikdy nezklameš." Drží se nade mnou a zírá na mě. "Jak se cítíš?" Jeho hlas je jemný a plný obav.

"Dobře. " Zamumlám. "Důkladně ošoustaně." Stydlivě se usměji.

"Proč, paní Greyová, máte velmi chlípnou, chlípnou hubu." Christian odpoví s vážným výrazem, ale cítím jeho pobavení.

"To proto, že jsem si vzala chlípného, chlípného muže, pane Greyi."

Usměje se, stupidním a směšným úsměvem a to mě nakazí. "Jsem rád, že jste si ho

vzala." Něžně mě vezme za culík a pozvedne k jeho ústům a políbí, jeho oči září láskou. Oh můj. . . Měla jsem snad někdy šanci vzdorovat tomuhle muži?

Natáhnu se po jeho levé ruce a políbím jeho snubní prstýnek. "Můj." Zašeptám.

"Tvůj." Odpoví. Obejme mě a stlačí svůj nos do mých vlasů. "Mohl bych ti napustit vanu?" "Hmm. Jedině jestli se přidáš."

"Ok." řekne. Postaví mě na nohy. Stále má na sobe ryfle. "Budeš nosit . . .ty. . . druhé ryfle?"

Zamračí se na mě. "Druhé ryfle?" "Ty druhé co jsi tady nosíval."

"Tam ty ryfle?" Zamumlá a překvapení se na mě zadívá. "Vypadáš v nich strašně sexy."

"Vážně?"

"Jo. . . myslím opravdu sexy."

Stydlivě se na mě usměje. "No pro vás, paní Greyová, možná příště." Sehne se a políbá mě potom sebere mísu, ve které je špunt, láhev s lubrikantem, páska na oči a moje kalhotky.

"Kdo čistí tyhle hračky?" Zeptám se a následuji ho k šulíku.

Zamračí se na mě jako kdyby nerozuměl otázce. "Já. Paní Jonesová." "Cože?"

Přikývne, pobaveně a stydlivě. Řekla bych. Vypne hudbu. "No – umm. . . "

"Tvoje bývalé posluhovačky to dělali?" Dokončím jeho větu. Omluvně pokrčí rameny.

"Tady." Podává mi jeho košili a já si ji obleču, zabalím si ji okolo sebe. Jeho aroma jse stále přichycené na lněné košili a moje vzbouření okolo čištění je níhle zapomenuto.

Nechá předměty na komodě. Vede mě za ruku, zamkne dveře a vede mě po schodech dolů. Pokorně ho následuji.

Úzkost, špatná nálada, strach a vzrušení z té honičky, všechno je pryč. Relaxuji – konečně klidně. Když vstoupíme do koupelny, protáhnu se a zamrčím. . .

"Co je?" Christian se zeptá, když točí kohoutkem. Zakroutím hlavou.

"Řekni." jemně se zeptá. Naleje do vany jasmínový olej, který náramně provoní celou koupelnu silným aroma.

Narovnám se. "Jen se cítím líp."

On se usměje. "Ano, dnes jste byla v podivné náladě, paní Greyová." Stojící mě přitiskne do náručí. "Vím, že se bojíš o tyhle náhlé události. Je mi líto, že jsem tě do toho zatáhl. Nevím jestli je to exmilenka, někdo kdo pro mě pracuje a nebo nějaký rival v podnikání. Kdyby se ti něco stalo kvůli mně - " Jeho hlas se změní v bolavý šepot. Obejmu ho.

"Co když se něco stane tobě, Christiane." Snažím se skrýt svůj strach.

Zadívá se na mě. "My se přes to dostaneme. Teď tě dostaneme z téhle košile a do

vany." "Neměl by sis promluvit se Sawyere,?"

"Ten může počkat." Jeho rty se sevřou, cítím, že není se Sawyerem za dobře. Co udělal, aby naštval Christiana?

Christian mi pomáhá z košile a zamračí se, když se na něj otočím. Moje prsa jsou pořád plné cucfleků, který mi porozdával na našich líbánkách, ale nechci si ho pro to dobírat."

"Zajímalo by mě, jestli Ryan dostal toho Dodge."

"Uvidíme až po vaně. Dovnitř." Nastaví mi svou ruku. Naložím se do horké

koupele. "Au." Můj citlivý zadeček reaguje na horkou vodu a já sebou škubnu.

"Pomalu, bejby." Christian varuje, ale když to řekne nepříjemná reakce se vypaří.

Christian se vysleče a vleze si za mě, tlačí mě ke své hrudi. Uvelebím se mezi jeho nohama a ležíme spolu klidně užíváme si té horké vody. Přejíždím prsty okolo jeho nohou, a druhou si přidržuji svůj cop. Christian to převezme a lehce mi jezdí prsty ve vlasech.

"Musíme projít plány na náš nový dům. Později k večeru?

"Jasně." Ta ženská sem zase přijde. Koneckonců její návrhy jsou úchvatné.

"Musím si nachystat věci do práce." Pošeptám.

Pozastaví se. "Víš, že nemusíš jít zpátky do práce," Zamumlá.

Ale ne. . . tohle už ne. "Christiane, už jsme tohle řešili. Prosím nevracej se k tomu." Zatáhne mě za cop dozadu . "Jen konstatuji. . ." Dá mi jemný polibek na rty.

Obleču si tepláky a košilku a rozhodnu se jít si pro věci do hrací místnosti. Když jdu přes chodbu, slyším jak Christian zvyšuje hlas v jeho pracovně. Zmrznu na místě.

"Kde si kurva byl?"

Do háje. Křičí na Sawyera. Otřepu se a po špičkách jdu nahoru do rudé místnosti. Opravdu nechci slyšet co mu musí říct – Z křičícího Christiana jde strach. Chudák Sawyer. Alespoň já na něj můžu křičet zpátky. Posbírám svoje oblečení a Christianovy boty, a uvidím malou porcelánovou misku se špuntem stále na komodě. *No. . . řekla bych, že bych to měla umýt.* Přidám to na hromadu a jdu dolů. Podívám se nervózně do hlavní místnosti, ale kolem je klid. Díky bohu.

Taylor bude zpět zítra večer, a Christian je o moc klidnější když je nablízku. Taylor tráví nějaký volný čas dnes a taky zítra se svou dcerou. Zajímalo by mě jestli ji někdy přivede.

Polekám se a stejně tak i paní Jonesová, když se vychází z úklidové místnosti.

"Paní Greyová – neviděla jsem vás." *Oh, jsem teď paní Greyová.* "Zdravím,paní Jonesová." "Vítejte doma a gratulace." Usměje se.

"Prosím, říkejte mi Anna."

"Paní Greyová, necítila bych se příjemně kdybych vám tak měla říkat." Oh! Proč se všechno musí změnit jen proto, že mám na prstě prsten.

"Chtěla by jste se podívat na jídelníček na příští týden?" Zeptá se očekávajíc odpověď- Jídelníček?

"Um. . " Tohle není otázka, kterou bych kdy očekávala že dostanu.

Usměje se. "Od doby co pracuji pro pana Greye, každou neděli projdeme jídelníček na následující týden a seznam čehokoliv co potřebuje ze supermarketu."

"Aha."

"Mám si odnést to prádlo?" Nastavuje mi ruce.

"Oh. . . um. Vlastně já jsem s tímhle ještě neskončila." *A schovávají misku se špuntem uvnitř!* Zrudnu v obličeji. Pohled plný zájmu, který má paní Jonesová v očích,

ona ví co děláme – uklízí tu místnost. Bože je to divné nemít žádné soukromí.

"Až budete mít čas, paní Greyová. Byla bych více než ráda prjít tyhle věci s vámi."

"Děkuji." Jsem vyrušeni Sawyerem, který je bledý jako stěna a vychází z

Christianovy pracovny napříč hlavním pokojem. Rozdá nám oboum krátký pokyv a

ani jedné se nepodívá do očí

a schová se do Taylorovy pracovny. Jsem ráda za jeho vyrušení, nějak si teď nepřeji procházet jídelníček a nebo špunty s paní Jonesovou. Hezky se na ni usměji a vracím se do ložnice. Zvyknu si vůbec někdy mít sluhy? Zakroutím hlavou. . . někdy možná.

Položím Christianovy boty na zem a své věci na postel, vezmu misku se špuntem do koupelny. Vypadá to neškodně a překvapivě čistě. Nechci to rozebírat a rychle to umyju vodou a mýdlem. Bude to stačit? Budu se muset zeptat pana Sexperta jestli by to nemělo bát sterilizováno. Zachvěji se nad tou myšlenkou.

Jsem ráda, že Christian nechal knihovnu na mě, teď je krásně laděná do bílého dřeva, kde můžu s klidem pracovat. Vytáhnu si notebook a skontroluji poznámky, které jsem si udělala na líbánkách.

Jo, mám všechno co potřebuji. Část mně se strašně těší zpět do práce, ale to nikdy Christianovi nesmím říct. Přemohla by ho ta myšlenka donutit mě skončit. Pamatuji si Roachiho rozzuřenou reakci, když jsem mu řekla, koho si beru za muže a jak náhle moje pozice byla schválena na trvalo. Je mi jasné, že to bylo, protože jsem si vzala šéfa. Ta myšlenka je nepříjemná. Už nejsem zaskakující pověřený editor – já jsem Anastaise Steele pověřená editorka.

Ještě jsem neměla kuráž říct Christianovi, že si v práci nebudu měnit jméno. Myslím, že mé důvody jsou jasné. Potřebuji od něj nějaký prostor, ale je mi jasné, že z toho bude hádka až na to přijde. Snad bych to s ním mohla prodiskutovat dnes večer.

Sedím na židli a dokončuji moji dnešní práci. Podívám se na čas na notebooku, který mi řekne, že je sedm veřer. Christian ještě stále neopustil svou pracovnu, tak mám čas. Beru paměťovou kartu z Nikonu, zasunu do notebooku a načtu všechny fotografie. Když se obrázky načtou, zamyslím se. Je Ryan už zpět? Nebo je stále na cestě do Portlandu?

Dohnal tu záhadnou ženu? Už od něj Christian něco slyšel? Chci nějaké odpovědi. Nezajímá mě, že je zaneprázdněný, chci vědět co se děje. A najednou ucítím to, že mě vlastně schválně drží v nevědomosti. Zvednu se a jsem odhodlaná si to s ním vyřešit v jeho pracovně, ale když se zvednu fotky z posledních dnů našich líbánek se objeví na ploše.

Do prdele!

Obrázek za obrázkem mě, jak spím. Několik jak spím, moje vlasy přes celý obličej a nebo uvězněné pod polštářem, rty rozdělené. . . do hajzlu – cucám si palec. Necucala jsem si palec už několik let! Tolik fotek. Neměla jsem vůbec tušení, že tohle fotil. Je tady pár přirozených záběrů, s jednou když stojím opřená na jachtě a hledím do dálky. Jaktože jsem si nevšimla, že to fotil? Usměji se nad fotkou, když se směju pod jeho nadvládou – moje vlasy házu okolo když mě lehtá. A je tady jedna nás obou, kterou vyfotil v hlavní ložnici. Jsem schoulená v jeho náručí na jeho hrudi a on se dívá do foťáku, mladý, s rozzářenýma očima. . . zamilovaný.

Jeho druhá ruka mě drží za hlavu a já se směju jako láskou omámený blbec, nemůžu se na něj vynadívat. Oh můj nádherný muž, jeho rozházene posexové vlasy, jeho zářivé šedé oči, jeho rty rozdělené a plné úsměvu. Můj nádherný muž, který nesnáší lehtání, který nensášel dotyky a teď je toleruje ode mě. Musím se ho zeptat jestli se mu to líbí a nebo mě nechá se ho dotákat jen, aby mi udělal dobře.

Zamračím se, zírám na jeho fotky. Najednou jsem uchvácená těmi pocity, které k němu chovám. Někdo tam venku mu chce ublížír – první Charlie Tango, potom oheň v GEH a ta zpropadená honička. Zalapím po dechu, dám si ruku na ústa, abych zastavila ten vzlykot, který by se chtěl hnát přes. Zvednu se jsu ho hledat – ne abych ho konfrontovala – jen abych se ujistila, že je v pořádku.

Neobtěžuji se zaklepat, vletím do jeho pracovny. Christian sedí u stolu a mluví do telefonu. Vypadá překvapeně a rozhořčeně, ale ta iritace zmizí ihned co tjistí, že to jsem já.

"Takže už to dál nemůžeš vylepšit?" Řekne a pokračuje v jeho konverzaci, nespouští jeho pohled z mých očí. Bez ostychu, projdu okolo jeho stolu a on se otáčí na židli aby na mě viděl. Nemůžu odhadnout na co myslí. Když se posadím na jeho klín, jeho obočí se zvedne s údivem. Položím si ruce okolo jeho krku a obejmu ho, nesměle položí své okolo mě.

"Um. . .ano, Barney. Můžes chvíli počkat?" Položí si telefon na rameno. "Anno, co

se děje?"

Zakroutím hlavou, zvedne mi bradu a zadívá se mi do očí. Já se odtáhnu z jeho sevření a položím si hlavu na jeho hruď, pod jeho bradu a přitulím se k němu.

Překvapen, položí svou volnou ruku těsněji okolo mě a políbí mě na čelo.

"OK, Barney, co jsi říkal?" Pokračuje v rozhovoru a zmáčkne klávesu na jeho notebooku. Zrnitý černobílý CCTV obrázek se objeví na obrazovce. Muž s černými vlasy v kombinéze se objeví na liště. Christian zmačkne další klavesu a muž se řítí proti kameře, ale s celou zahalenou hlavou. Když je blíže ke kameře, Christan zastaví obraz. Muž stojí ve světlé místnosti plné podlouhýck skříní. To musí být ta PC místnost, která

vyhořela.

"OK Barney, ještě jednou."

Obrazovka se rozběhne. Čtvereček se objeví u hlavy toho neznámého z CCTV a najendou se to přiblíží. Fascinovaně si sednu.

"Tohle dělá Barney?" Zeptám se tiše.

"Ano."Christian odpoví. "Můžeš to ještě více přiostřit?" Zeptá se Barneyho.

Obrázek se rozmaže a ihned se zaostří na muže, který hledí do země a ignoruje CCTV. Když se na něj zadívám, zdá se mi že v těch rysech je něco povědomého. Má tmavé krátké vlasy a vypadá povědomě. . .a v tom novém zaostřeném obrázku, vidím naušnici, malou obroučku.

No do prdele! Vím kdo to je.

"Christiane." Zašeptám. "To je Jack Hyde."

KAPITOLA 7

"Myslíš?" Christian se překvapeně zeptá.

"To je linie jeho čelisti." Ukážu na obrazovku "A ty naušnice a tvar jeho ramen. Má postavu jako on. Musí na sobě mít paruku – a nebo si ostříhal a nabarvil vlasy."

"Barney poslouchás?" Christian položí telefon na stůl a zapne handsfree. "Vypadá to, že jste studovala svého bývalého šéfa velmi detailně, paní Greyová." Zamumlá, zní nepotěšeně. Zamračím se na něj, ale jsem zachráněna Barneym.

"Ano pane, slyšel jsem paní Greyovou. Spištím program na rozeznání tvaru obličeje a porovnám je se všemi fotkami z CCTV. Uvidíme kde jinde se tady ten hajzl – omlouvám se madam

– tento muž uvnitř organizace.

"Proč by to dělal?" Zeptám se Christiana.

Pokrčí rameny. "Snad pomsta. Nevím. Nedokážu pochopit, proč se někteří lidé chovají takhle. Jsem jen naštvaný, že jsi vůbec kdy pracovala pro někoho takového a byla mu tak blízko." Christianova ústa se smrští do jedné přímé roviny a obepíná můj pas svou rukou.

"Taky máme obsah jeho hard disku, pane." Barney dodává.

"Ano, pamatuji si. Máš nějakou adresu pana Hydea?" Christian řekne chraplavě. "Ano,

pane, mám."

"Alert Welch."

"Jistě pane. Také projdu městské záběry CCTV a uvidím jestli ho můžu napíchnout a sledovat."

"Zjisti jaké má auto." "Pane."

"Barney tohle všechno dokáže?" Zašeptám. Christian přikývne a vrací mí domýšlivý

úsměv. "Co bylo na jeho hard disku?" Pošeptám.

Christianův výraz se zpevní a zakroutí hlavou. "Nic zajímavého." řekne bez úsměvu.

"Řekni mi."

"Ne."

"Bylo to o mně nebo o tobě?"

"Mně." Zasyčí.

"Jaké věci? O tvém životním stylu?"

Christian zakroutí hlavou a položí mi jeho ukazováček na rty, aby mě umlčel. Zakroutím nad tím očima. Ale Christian přimhouří oči a je to jasný signál, že mám držet jazyk za zuby.

"Má Camaro 2006. Pošlu detaily jeho řidičáku taky Welchovi." Barney řekne nadšeně z telefonu.

"Dobře. Dej mi vědět kde ještě ten hajzl v mé budově byl. A porovnej obrazy s jeho profilu ze SIP (*organizace kde pracuje Anna*) ." Skepticky se na mě Christian zadívá. "Chci si být jistý, že je to opravdu on."

"Už jsem to udělal, pane, a paní Greyová má pravdu. Je to Jack Hyde." Usměji se.

Vidíš? Můžu být užitečná. Christian mě pohladí po zádech.

"Dobrá práce, paní Greyová." Usměje se a jeho dřívější nevraživost je zapomenuta. "Dej mi vědět až se napíchneš na jakýkoliv jeho pohyb na centrále. A taky zkontroloj všechny ostatní majetky GEH, ke kterým se mohl dostat, a dej vědět ochrance ať můžou uklidit všechny budovy."

"Pane."

"Děkuji Barney." Christian zavěsí.

"No, paní Greyová, vypadá to že nejste jen na okrasu, ale taky užitečná." Christianovy oči se rozjasní pobavením. Je mi jasné, že si mě dobírá. "Na okrasu?" Vysměju se mu a vracím mu jeho dobírání.

"Velmi." Řekne tiše a dává mi sladký polibek na mé rty. "Vy jste více okrasný něž já, pane Greyi."

Usměje se a políbí mě ještě více energicky, obtáčí si můj cop okolo zápěstí a druhou ruku okolo mého pasu. Když se konečně dokážu nadechnout, moje srdce bije jako o závod.

"Hladová?" Zeptá se. "Ne."

"Já jsem."

"A po čem."

"No – vlastně jídlo, paní Greyová." "Něco ti připravím." Zahihňám se.

"Miluji ten zvuk."

"Když ti nabízím přípravu jídla?"

"Tvoje hihňání." Políbí mě na vlasy a já se postavím. "Tak co by jste si dal, pane?"

Zeptám se sladce. Přimhouří oči. "Snažíte se být roztomilá, paní Greyová?" "Vždycky,

pane Greyi. . . pane"

Zasměje se. "Pořád tě můžu přehnout přes koleno." Zamumlá svůdně.

"Já vím." Usměji se. Položím si ruce na držáky jeho křesla, ohnu se a políbím ho. "To je jedna z věcí, které na tobě tak miluji, ale nechejme si tvou rozdavačnou dlaň na příště – jsi hladový."

Usměje se stydlivě a moje srdce se sevře. "Oh paní Greyová, co já s vámi budu dělat?"

"Odpovíš mi na mou otázku. Co by sis rád dal?"

"Něco lehkého. Překvap mě." Řekne a opakuje moje slova z hrací místnosti.

"Uvidím co s tím nadělám." Elegantně si to vykročím z jeho pracovny směrem do kuchyně. Moje srdce mám až v krku, když uvidím paní Jonesovou v kuchyni.

"Zdravím, paní Jonesová."

"Paní Greyová. Jste připraveni si dát něco k jídlu?" "Umm. . "

Něco míchá v hrnci na sporáku co voní delikátně.

"Chtěla jsem udělat nějaké sendviče pro sebe a pana Greye."

Na chvíli se zastaví. "Jistě." Řekne. "Pan Grey má rád francouzský chléb – je tam nějaký v mrazáku. Ráda to pro vás nakrájím, madam."

" Já vím. Ale ráda bych to udělala sama." "Rozumím. Udělám vám prostor."

"Co vaříte?"

"Tohle je Boloňská omáčka. Může se to sníst kdykoliv. Nechám to zamrazit." Hřejivě

se usměje a stlumí plamen.

"Um – no a co má Christian rád na . . .sendviči?" Zamračím se nad tím co jsem to právě řekla.

"Pani Greyová, můžete tam dát cokoliv chcete, když je to na francouzském chlebě, sní cokoliv." Usmějeme se na sebe.

"OK, Děkuji." Přejdu k mrazákua najdu francouzský chleba v průhledném sáčku na zip. Dva kusy položím na talíř a vložím do mikrovlnky, nastavám rozmrazování.

Paní Jonesová zmizela. Zamračím se když otevřu lednici a hledám ingredience. Řekla bych, že to bude na mě abych nastavila parametry, podle kterých se já a paní Jonesová budeme řídit. Líbí se mi ten nápad, abych vařila pro Christiana o víkendech.

Paní Jonesová je více než vítána dělat tohle přes týden – poslední věc, kterou bych chtěla dělat, když příjdu z práce domů je vařit. Hmmm. . . Trochu Christianovy běžné praxe s jeho posluhovačkami. Zakroutím hlavou. Najdu v lendici nějakou šunku a perfektně zralé avokado.

Když přidávám trochu soli a citrónu do rozmačkaného avokáda, Christian vystoupí ze své pracovny s plány pro náš nový dům. Položí je na snídaňový bar, přišourá se ke mně a obtočí svoje ruce okolo mě a políbí mě na krk.

"Naboso a v kuchyni." Zamumlá.

"Nemá to být naboso a těhotná v kuchyni?" Pousměji se.

Pozastaví se, jeho celé tělo se napne. "Ještě ne," Prohlásí a jednoduše se dá obava vyčíst z jeho hlasu.

"Ne! Ještě ne!"

"S tím souhlasíme oba, paní Greyová." "Jednou chceš mít děti, nebo ne?"

"Jistě, ano. Nakonec. Ale ještě nejsem připravený se o tebe dělit." Políbí mě na krk.

Oh. . . .*dělit?*

"Co připravuješ? Vypadá to dobře." Políbí mě za ucho, vím, že to dělá aby mě rozrušil. Úžasné brnění mi jde celým tělem.

"Sendviče." Zasměju se.

Usměje se k mému krku a štípne mě do ušního lalůčku. "Moje oblíbené." Rýpnu do něj loktem.

"Paní Greyová, by jste mě zranila." Chytne se za bok jako by ho to mělo bolet.

"Padavko." Zamumlám nesouhlasně.

"Padavko?"Pronese nevěřícně. Plácne mě po zadku a já zaječím. "Pohyb s tím jídlem děvečko. A později ti ukážu jak slabý teprve umím být." Plácne mě hravě ještě jednou a jde k lednici.

"Dala by sis sklenici vína?" Zeptá se. "Prosím."

Christian rozprostře Giin plán přes stůl. Má opravdu pár úžasných nápadů. "Líbí se mi její návrh, udělat celý zadek spodního patra ze skla, ale. . . " "Ale?" Christian mě pobídne.

Vydechnu. "Nechci, aby zmizel celý charakter domu." "Charakter?"

"Ano. To co Gia navrhuje je hodně radikální, ale. . . no. . . zamilovala jsem si ten dům tak jak je. . . nedokonalosti a všechno."

"Nějak se mi to líbí tak jak to je." Zašeptám. Naštve ho to?

mít."
Sleduje mě pozorně. "Chci aby tento dům byl tak jak ho chceš ty. Cokoliv chceš. Máš to

"Chci aby se ti to taky líbilo. Abys byl taky šťastný."

oči.
"Já budu šťastný kdekoliv kde jsi ty. Je to takjednoduché, Anno."Jeho pohled neopouští mé

Je naprosto, naprosto upřímný. Zamrkám na něj a mé srdce jako byc chtělo vyletět ven. *Do háje, on mě opravdu miluje.*

"No." - Polknu, bojuji s těmi emocemi, které se mi hrnou do krku . "Líbí se mi ta skleněná zeď. Možná bychom se jí mohli zeptat, jestli by to více sympaticky nemohla zakomponovat do domu."

Christian se usměje. "Jistě. Cokoliv chceš. A co plány pro horní patro a suterén?"

"Tyhle jsou ok."

"Dobře."

OK. . . Seberu odvahu a zeptám se na milionovou otázku. "Chceč si tam zařídit i hrací místnost?" Cítím jak mi rudne obličej.

Christianovo obočí se nakloní do oblouku.

"A ty?" Odpoví, překvapený a uchvácený zároveň. Pokrčím rameny. "Um. . .jestli

chceš."

Chvíli na mě kouká. "Tak nechme tuhle možnost otevřenou pro teď. Nakonec, tohle bude náš
rodinný dům."

Jsem překvapena jak se mi tohle zabodne do srdce a jaké zklamání pociťuji. Asi má pravdu. .
. Ale kdy hodláme mít rodinu? Mohlo by to být roky. "Taky můžeme improvizovat." usměje

se. "Mám ráda improvizace." Zašeptám.

Laškovně se usměje. "Chci s tebou něco probrat." Christian ukáže na hlavní ložnici a začneme detailně diskutovat nad koupelnou a oddělenými šatnami.

Když skončíme je půl desáte večer.

"Jdeš zpět do práce?" Zeptám se Christiana, který roluje plány zpět. "Ne, jestli nechceš

abych šel." Usměje se. "Co bys chtěla dělat?"

"Mohli bychom se dívat na TV. Nechce se mi číst a nechce se mi jít do postele.. .

Zatím. "Dobře." Christian ochotně souhlasí a já ho doprovázím do místnosti s TV.

Byli jsme tady celkem asi třikrát a Christian si normálně čte knihu. Vůbec se o televizi nezajímá. Lehnu si vedle něj na gauči, svou hlavu mám na jeho rameni. Zapne televizi a projíždí kanály.

"Nějaký specifický blábol, který bys chtěla vidět?" "Nemáš moc rád televizi, že?"

Zamumlám cynicky.

Zakroutí hlavou. "Plýtvání časem. Ale budu se s tebou na něco dívat." "Myslela jsem,

že bychom se mohli muchlovat."

Otočí se obličejem ke mně. "Muchlovat?" Zadívá se na mě jako by mi snad vyrostli dvě

hlavy. Přestane surfovat kanály a nechá to na nějaké španělské telenovele.

"Ano." *Proč je tak vystrašený?*

"Mohli bychom jít do postele a muchlovat se."

"To děláme pořád. Kdy bylo naposled co ses muchloval před televizí?" Zeptám se, stydlivě a dobíravě zároveň.

Pokrčí rameny a zakroutí hlavou. Mačká ovladač a projíždí stanicemi dál a zastaví se na AKTA X.

"Chtistiane?"

"Nikdy jsem to nedělal." Řekne tiše. "Nikdy?"

"Ne."

"Nikdy ani s paní Robinsonovou?"

Zamračí se. "Bejby, dělal jsem hodně věcí s paní Robinsonovou. Muchlování nebylo jedno z nich." Usměje se na mě a jeho oči jsou plné zájmu. "A ty?"

Zčervenám. "Jistěže." No ne tak úplně. . . "Cože! S kým?"

Ale ne. Nechci zacházet do téhle konverzace. "Řekni mi," Nepolevuje.

Zakoukám se na svoje překroucené prsty. Něžně překryje mé prsty svou rukou. Když se na něj podívám usmívá se.

"Chci to vědět. Abych toho kdo to byl mohl rozbít na kaši." Zachechtám se. "No,

poprvé. . . "

"Poprvé? Bylo jich snad víc než jeden šmejd?" Zamračí se. Zachechtám se znovu.

"Proč tak překvapený, pane Greyi?"

Krátce se zamračí, projede si ruou své vlasy a dívá se na mě jako by mě viděl úplně jinak. Pokrčí rameny. "Já jen. No víš – já jsem ti dal tvoje chybějící zkušenosti."

Začervenám se. "Já jsem se samozřejmě vypracovala od té doby co jsem tě potkala."

"To ano." Usměje se. "Řkeni mi. Chci to vědět."

Zahledím se mu do očí, snažím se změřit jeho náladu. Bude kvůli tomu naštvaný a nebo

to chce opravdu jen vědět? Nechci aby trucoval. . . je nemožný když trucuje.

"Ty vážně chceš, abych ti to řekla?"

Přikývne a jeho rty se pohnou arogantním pobaveným úsměvem.

"Byla jsem krátce ve Vegas s matkou a jejím manželem číslo tři. Byla jsem v desátém ročníku. Jeho jméno bylo Bradley a bylo to můj parťák v laborkách.

"Kolik ti bylo?"

"patnáct."

"A co dělá teď?"

"To nevím."

"Na jakou metu se dostal?"

"Christiane!" Vynadám mu – a najednou mě vezme za kolena a mé kotníky a pohodí mě na gauč tak, že spadnu na záda. Jemně se vsune na mě, a uvězní mě pod sebou, jedna noha mezi mými. Nečekaně zakřičím překvapeně. Vezme mé ruce a natáhne je nad mou hlavu.

"Tak tenhle Bradley – dostal se až k první metě?" Zamumlá, projíždí svým nosem okolo mého krku a políbí mě do koutku úst.

"Ano," Zamumlám proti jeho rtům. Uvolní jednu svou ruku a chytne mě za bradu, jeho jazyk vniká do mých úst, a já se vzdávám jeho vášnivým polibkům.

"Takhle?" Christian vzdechne, když se konečně odpoutá od mých úst.

"Ne. . . takhle vůbec ne." Zaskřehotám, zatímco krev v mém těle putuje na jih. Pouští

mou bradu, a sjíždí svou rukou dolů k mým prsům.

"Dělal i tohle? Dotýkal se tě tak?" Jeho palec klouže po mé bradavce, přes košilku, jemně, opakovaně a ta pod jeho mistrovským dotykem tvrdne.

"Ne." Zmítám se pod ním.

"Dostal se i na druhou fázi?" Zamumlá mi do ucha. Jeho ruka se přesouvá okolo mých žeber, přes můj pas k mým bokům. Vezme můj ušní lalůček mezi zuby a jemně mě štípne.

"Ne." Vydechnu.

Agent Mulder ze sebe vyhrkne v televizi něco o FBI.

mě.
Christian se zastaví, zvedne se a zmáčkne tlačítko na ovladači a všechno stichne. Hledí na

"A co ten další číslo dvě? Dostal se na druhou metu?"

Jeho oči doutnají. . . naštvaný? Vzrušený? Je to obtížné uhádnout. Předune se na mou

stranu a jeho ruku vsune do mých tepláků.

"Ne." Zašeptám, Uvězněna v jeho živočišném pohledu. Christian se zlomyslně usměje.

"Dobře." Jeho dlaň položí na mé pohlaví. "Žádné spodní prádlo, paní Greyová. To schvaluji." Znovu mě políbí a jeho prsty hrajou své kouzlo, jeho palec klouže po mém klitorisu, dráždí mě, a vtlačí svůj ukazováček do mě mimořádně pomalu.

"Měli jsme se jen muchlovat." Zavzdychám. "Christian znehybní. "Myslel jsem, že to

děláme?" "Ne. Žádný sex."

"Cože?"

"Žádný sex. . . "

"Žádný sex, hm?" Vytáhne svou ruku z mých kalhot. "Tady." Obtáhne mé rty svým ukazováčkem a já ochutnám svou slanost. Potom vsune svůj prst do mých úst, opakuje co dělal se svým jazykem před malou chvílí. Potom se posune tak, že je mezi mýma nohama, a jeho erekcí tlačí proti mně. Vrazí do mě, jednou, podruhé a znovu. Zalapám po dechu, když material mých tepláku mé hladí tou správnou cestou. Přitlačí ještě jednou, rozmačkává mě.

"Tohle je co jsi chtěla?" Zamumlá a pohybuje rytmicky boky a houpe se proti mně.

"Ano." Zasténám.

Jeho ruka se vrátí zpět a soustředí se opět na mou bradavku. "Víš vůbec jak sexy jsi, Anno?" Jeho hlas je chraplavý a stále pohybuje svými boky. Otevřu pusu abych artikulovala odpověď, ale vzdám to a zasténám velmi nahlas. Ukořistí má ústa a pomalu okousává můj spodní ret a vsune svůj jazyk dovnitř. Uvolní i mou druhou ruku a ta cestuje nenasytně po jeho ramenech do jeho vlasů a políbí mě. Vášnivě ho zatáhnu za vlasy, zasténá a zahledí se do mě.

"Ah. . "

"Máš rád, když se tě dotýkám?" Zašeptám.

Jeho obočí se nadzvedne jako by nerozuměl otázce. Přestane se hýbat v bocích. "Jistě, že ano. Miluju, když se mě dotýkáš, Anno. Jsem jako hladový muž na rautu plném jídla pokud jde o tvé dotyky." Jeho hlas zhraje vášnivou upřímností.

No do prdele. . .

Klekne si mezi mé nohy a vytáhne mě k němu, aby ukořistil mou košilku. Nemám pod ní nic. Chytne se za lem u košile a sundá si ji přes hlavu a odhazuje na zem. Potom mě přitlačí na svůj klín, jeho ruce pod mým zadečkem.

"Dotýkej se mě." Vydechne.

Oh můj. . . Nesměle se sahám bříšky prstů na jeho mírně zarostlou hruď, před jeho hrudní kost, přes jeho popáleniny. Zhluboka se nadechne a jeho zorničky se rozšíří, ale není to ze strachu. Je to erotická reakce na můj dotek. Pozorně mě sleduje, když kroužím svými prsty lahodně po celé jeho pokožce, K první bradavce a potom ke druhé, ty se svraští pod mým laskáním Nahnu se k němu a dám mu jemné polibky na jeho hrudník a moje ruce se přemisťují k jeho ramenům, cítím tu tvrdost jeho svalů. Bože. . .je ve velmi dobré formě.

"Chci tě." Zamumlá a to je zelená mému libidu. Moje prsty se přesunou do jeho vlasů a zatáhnu tak abych dosáhla k jeho rtům, oheň se ve mně rozdmýchává obrovskou rychlostí. Zasténá a zatlačí mě proti gauči. Sedne si a roztrhne moje tepláky a zároveň si rozepíná poklopec.

"Home run." Zašeptá a v mžiku je ve mně.

"Ah. . ." Zasténám a on se zastaví, vezme můj obličej do rukou.

"Miluji Vás, paní Greyová." Zamumlý a velmi pomalu a nežně se se mnou miluje dokud nevyvrcholím, volám jeho jméno a obtáhnu se okolo něj, nikdy ho nenechám jít.

Ležám rozvalená na jeho hrudi. Ležíme na zemi v TV místnosti.

"Víš, že jsme totálně přeskočili třetí fázi?" Moje prsty cestují okolo jeho hrudních

svalů. Zasměje se. "Příště, paní Greyová." Políbí mě na čele.

Podívám se na televizi kde jedou závěrečné titulky Akta-X. Christian se nahne pro ovladač a zepne zvuk.

"Líbil se ti ten seriál?" Zeptám se. "Když jsem byl malý."

Oh. . . Christian jako dítě. . . Kickbox a Akta-X a žádné dotyky. "Tobě?" Zeptá se.

"To jsem ještě nosila plenky."

"Jsi tak mladá." Christial se uštěpačně usměje. "Líbí se mi s vámi muchlovat, paní

Greyová." "Nápodobně, pane Greyi." Políbím ho na hruď a potichu sledujeme závěr titulků a začínající reklamu.

"Byly to božské tři týdny. Když pominu Honičku autem, oheň a psycho ex šéfa. Jako bychom byli v naší soukromé bublině." Zasněně zamumlám.

"Hmmm." Christian zabrble. "Nejsem si jistý jestli jsem připravený se o tebe dělit se zbytkem světa."

"zítra, zpět do reality." Zamumlám, snažím se udržet melancholický výraz.

Christian zasyčí a promne si ruku skrz jeho vlasy. "Ochranka bude ještě váraznější - " Položím mu prst na rty. Nechci to teď slyšet.

"Já vím. Budu v pořádku. Slibuji." Což mi připomene. . . Přisunu se a zvednu se na lokty, abych ho líp viděla. "Proč jsi tak křičel na Sawyera?"

Ihned ztuhne. *Do hajzlu.*

"Protože jsme byli pronásledováni." "To ale nebyla Sawyerova chyba."

Vyrovná se k mé urovni, aby na mě dobře viděl. "Neměli tě nikdy nechat jet tak moc vepředu. To oni vědí."

Začervenám se a vrátím se do pozice na jeho hrudník. Byla to moje chyba. Chtěla jsem ujet. "To nebyla. . ."

"Už stačilo!" Christian je najednou odměřený. "Tohle není téma na diskusi, Anastasie. Je to fakt a už se to nebude opakovat."

Anastasie! Jsem Anastasie jen když jsem v problému, jako doma s matkou.

"Dobře." Zamumlám, snažím se ho uklidnit. Nechci se hádat, "Dohnal Ryan tu ženu v Dodge?"

"Ne. A nejsem přesvědčený, že to byla žena." "Oh?" Podívám se nahoru na něj.

"Sawyer viděl někoho s culíkem, ale byl to jen letmý pohled. Vydedukoval, že to byla žena. Teď, když jsi rozpoznala toho šmejda, možná to byl on. Nosil takhle svázané vlasy." Znechucenost v jeho hlase bije do očí.

mě.

Nevím co si myslet o téhle zprávě. Christian vede svou ruku přes mé nahé záda, rozptyluje

"Kdyby se ti něco stalo. . . " zamumlá, jeho oči se přimhouří a zvážní.

"Já vím." Zašeptám. "Taky se tak cítím vzhledem k tobě." Zamrazí mě při té myšlence.

"Pojď. Nastydneš." Řekne a posadí se. "Pojďme do postele. Můžeme tam dohnat tu třetí fázi." Usměje se laškovně, náladový jako vždy, vášnivý,naštvaný, úzkostlivý, sexy – Mých padesát stínů. Vemu ho za ruku a on mě zvedne na nohy a po tmě ho následuji přes hlavní místnost do ložnice.

Následující ráno, Christian mi mačká ruku, když přijíždíme před SIP.

Vypadá hodně moc jako ředitel v jeho tmavěmodrém obleku a hodící se kravatou, usměji se. Nebyl takhle vymóděný od baletu v Monaku.

"Víš, že tohle dělat nemusíš?" Christian zamumlá. Chce se mi nad ním jen zakroutit očima. "Já vím." Zašeptám, nechci aby me Sawyer a Ryan slyšeli ze předku Audi.

Zamračí se a usměje.

"Ale já chci," Pokračuji. "To ty víš." Sehnu se a políbím ho. Jeho zamračenost nemizí. "Co se děje?" Váhavě se podívá na ochranku a vysedne z auta. "Bude mi chybět mát tě jen pro sebe."

Natáhnu se a pohladím ho po obličeji. "To mě taky." Políbím ho. "Byly to báječné líbánky. Dekuji."

"Běžte pracovat, paní Greyová." "Vy taky, pane Greyi."

Sawyer otevře dveře. Zmáčknu Christianovi ruku ještě jednou a on si sedá na místo. Když vyrazím do budovy, zamávám mu. Sawyer mi drží dveře a následuje mě dovnitř.

"Ahoj Anno," Claire se usmívá z recepce. "Claire, ahoj." Usměji se zpět.

"Vypadáš báječně. Dobré líbánky?" "Nejlepší, děkuji. Jak se tady dařilo?"

"Starý Roach je pořád stejný, ochranka je v pozoru a naše PC místnost je mimo provoz, něco tam prohledávají. Ale Hannah ti o tom řekne."

Jsem si jistá, že ano. Usměji se na Claire a vydám se do své kanceláře.

Hannah je má asistentka. Je vysoká, hubená a velmi výkonná, až tak, že je to někdy až děsivé. Ale je na mě zlatá i přes to, že je o pár let starší. Už na mě mé latté čeká – jediná káva, tkerou ji nechám přinést.

"Ahoj, Hannah." Řeknu příjemně. "Anno, jaké byli líbánky?"

"Fantastické. Tady – pro tebe." Vytáhnu malou líhev parfému, který jsem pro ni koupila, a ona sevře ruce nadšením.

"Oh, Děkuji," Řekne nadšeně. "Tvoje důležitá pošta je na stole a Roach by tě rád viděl v 10 hod. To je prozatím všechno."

"Dobře, Děkuji. A děkuji za kávu." Přicházím do své kanceláře, položím si aktovku na stůl a podívám se na tu kopu dopisů. Bože mám teda co dělat. Jen málo před desátou slyším tlukot na dveře.

"Vstupte."

Elizabeth se poohlédne okolo. "Ahoj Anno. Jen jsem chtěla říct, vítej zpět."

"Ahoj. Musí říct, že když se pročítám celou tou korespondencá, přála bych si být zpět na jihu Francie."

Elizabeth se zasměje, ale ihned přestane jako by to bylo nuceně. Já si nakloním hlavu na stranu jako to dělá Christian mě a hledím na ni.

"Jsem ráda, že jsi v pořádku zpět." Řekne. "Uvidím se za chvíli."

"Dobře." Zamumlám a zavře za sebou dveře. Zamračím se nad tím. Co to mělo znamenat? V momentě můj email se objeví na ploše – zpráva od Christiana.

Od: Christian Grey
Předmět: Nezbedné manželky
Datum: 22. Srpen 2011 09:56

Pro: Anastasie Steele Ženo

Poslal jsem tento email a vrátilo se mi to zpět. A to proto, že sis nezměnila jméno.

Nechceš mi něco říct? Christian Grey

Výkonný ředitel Grey Enterprises Holding Inc.

Re: Od: Christian Grey

Předmět: Bublina

Datum: 22. Srpen 2011 09:32

Pro: Anastasie Grey Paní Greyová

Rád jsem s vámi prošel všechny mety. Mějte krásný první den v práci

Chybí mi naše bublina. xxx Christian Grey

Zpět v reálném světě Výkonného ředitele, Grey Enterprises Holdings Inc. Do hajzlu, ihned kliknu na rychlou odpověď.

Od: Anastasie Steele **Předmět:** Nepraskej tu bublinu **Datum:** 22. Srpen 2011 09:58 **Pro:** Christian Grey **Muži**

Jsem pro všechny baseballové metafory, pane Greyi.

Chtěla bych si nechat v práci svoje jméno. Vysvětlím ti to dnes večer.

Jdu teď na schůzi.

Taky mi chybí naše bublina. . .

PS: Myslela jsem, že mám používat BlackBerry? Anastasie Steele

Pověřená Editorka, SIP

Tohle bude velká hádka. Už to cítím. Zvednu se i s podkaldy na schůzi a vycházím.

Schůze trvala dvě hodiny. Všichni pověření editoři společně plus Roach a Elizabeth. Diskutovali jsme o perdonálu, strategii, marketingu, ochrance a konci roku. Když schůze pokračuje, cítím se čím dál tím víc nepohodlně.

Je tady nepatrná změna mých kolegů, kteří se mnou zacházejí jinak – s odstupem a respektem, to tady předtím, než jsem odjela na líbánky, nebylo. A od Claire, která velí populárně naučné literatuře, to je vyloženě projev nepřátelství. Možná jsem jen paranoidní, ale vysvětlovalo by to Elizabethnino odměřené chování dnes ráno.

Moje myšlenky se vrací zpět na jachtu, do hrací místnosti, do R8 ujíždějící od záhadného Dodge na I-5. Asi měl Christian pravdu. . . asi bych tohle neměla dál dělat. Ta myšlenka je depresující – tohle je to co jsem vždycky chtěla dělat. Když nemůžu dělat tohle, co budu dělat? Když jdu zpět do své kanceláře, snažím se vyhnout těmhle myšlenkám.

Sednu si zpět ke stolu a rychle zkontroluji e-maily. Nic od Christiana, zkontroluji BlackBerry. . . pořád nic. Dobře. Aspoň nemám žádnou odměřenou reakci na můj e-mail. Alespoň to prokonzultujeme dnes večer, tak jak jsem chtěla. Přijde mi to těžké uvěřit, ale ignoruji tenhle pocit, Otevřu plán marketingu, který jsem dostala na schůzi.

Jako každé pondělí, Hannah vejde do mé kanceláře s talířem mého nabaleného oběda od paní Jonesové, sedíme a jíme ho společně, diskutujeme, čeho chceme dosáhnout do konce týdne. Zasvěťuje mě do drbů, které se tady staly za poslední tři týdny co jsem byla pryč. Když se bavíme, někdo zaklepe na dveře.

"Vstupte."

Roach otevře dveře a vedle něj stojí Christian. Ihned mi zaskočí a oněmnu. Christian se na mě dívá jeho upřímným pohledem a vejde dovnitř, usměje se zdvořile na Hannah.

"Zdravím, vy musíte bát Hannah. Já jsem Christian Grey." Řekne. Hannah okamžitě vyskočí na nohy a podá mu ruku.

kávu?"
"Pane Greyi. R-ráda vás poznávám." Zakoktá, když si podávají ruce. "Mohu vám připravit

"Prosím." Řekne přívětivě. Rychlím a nejistým pohledem mě sjede od hlavy k patě, přejde zpět k Roachovi, který jako opařený stojí mezi futry. "Kdyby jste mě na chvíli omluvil, rád bych
prohodil pár slov se slečnou Steelovou." Christian zasyčí S v mém jméně. . . sarkasticky.
Tak proto je teď tady. . . Do hajzlu

"Ale jistě, pane Greyi. Anno." Roach za mumlá, zavře dveře a odchází. Snažím se získat zpět svůj silný projev.

"Pane Greyi, jak ráda vás vidím," Usměji se, až moc sladce. "Slečno Steelová, mohu se

posadit?"

"Je to vaše společnost." Ukáži na stoličku, kterou Hannah opustila.

"Ano, to je." Usměje se sarkasticky na mě, jeho úsměv nejde vidět v jeho očích. Je plný napětí – vítím to okolo mě. Kurva. Srdce mám až v krku.

"Vaše kancelář je velmi malá," Řekne když si sedá na stoličku naproti mně. "Sluší mi."

Prohlíží si mě neutrálně, ale vím, že je naštvaný. Zhluboka se nadechnu. Tohle nebude zábavné.

"Tak co pro tebe mohu udělat Christiane?" "Jen se dívám okolo, na své zaměstnance."

"Tvé zaměstnance? Všechny.?"

"Všechny. Někteří potřebují obměnit." "Obměnit? A to jak?"

"Myslím, že víš." Jeho hlas je hrozivě tichý.

"Prosím – Neříkej mi, že sis narušil svůj den v práci po třech týdnech pryč, abys přišel sem, hádat se se mnou o moje jméno." *Nejsem zatracený zaměstnanec!*

Posune se a dá si nohu přes nohu. "Neřekl bych hádat. Ne." "Christiane. Já pracuji."

"Spíš bych řekl, že jste tady drbali s tvou asistentkou."

Zrudnu. 'Procházeli jsme náš plán na týden." Vyštěknu. "A ty jsi neodpověděl na mou otázku."

Někdo klepe na dveře. "Vstupte." Zakřičím až moc nahlas.

Hannah otevře dveře a přináší podnos. Mléko, hrníček, cukr a kávu, francouzské presso – ihned položí podnos na stůl.

očima.
"Děkuji, Hannah." Zamumlám, stydím se, že jsem tak nahlas křičela.
"Potřebujete ještě něco, pane Greyi?" Zeptá se celá zadýchaná. Chce se mi jen zakroutit

"Ne děkuji. To bude vše." Oslnivě se na ni usměje. Začervená se a odchází. Christian vrací svou pozornost zpět ke mně.

"Tak *slečno* Steelová, kde jsme to byli."

"Velmi neurvale jsi mě vyrušoval od mé práce, aby ses se mnou mohl hádat o mé

jméno." Christian jednou zamrká – překvapený, řekla bych tou vehemencí v mém hlase.

Hluše sebere nějaké smítko z jeho kolena.

Je to tak vyručující. Dělá to schválně. Přimhouřím na něj oči.

"Rád dělám namátkové kontroly. Management alespoň nezlenivý a manželky zůstávají v pozoru, Víš." Usměje se arogantně.

Manželky v pozoru? "Nevěděla jsem, že máš času nazbyt." Vyštěknu.

Jeho pohled zkamení. "Pro si tady nechceš měnit své jméno?" Zeptá se hrozivě potichu.

"Christiane, musíme se o tom bavit zrovna teď?"

"Jsem tady. Nevím proč by ne."

"Mám tady tunu práce, kterou musím dohnat."

Zahledí se na mě, jeho oči jsou studené a odměřené. Žasnu jak se může změnit v takhle chladného po včerejšku, za poslední tři týdny. Do hajzlu. Musí být pěkně naštvaný – moc naštvaný. Kdy se naučí věci nepřehánět.

"Stydíš se za mě?" Zeptá se zdánlivě jemným hlasem.

"Ne! Christiane jistě, že ne." Zamračím se na něj. "Tohle je o mě – ne o tobě." Bože,

umí mě pěkně vytočit.

"Jaktože to není o mě?" Nakloní hlavu na stranu, opravdu zmatený, Jeho odměřenost postupně odpadá, když se na mě dívá širokýma očima, a já si uvědomím, že je raněný. *Kurva.* Ranila jsem jeho pocity. Ale ne . . On je ta poslední osoba, které bych chtěla ublížit. Musím mu vysvětlit svoji logiku. Musím mu vysvětli, proč jsem se tak rozhodla.

"Christiane, když jsem dostala tuhle práci. Zrovna jsme se potkali." Řeknu kldině, nemohu najít ty správná slova. "Nevěděla jsem, že hodlals koupit tuhle společnost."

Co mohu říct na tuhle událost za naši tak krátkou historii? Jeho vyšinuté důvody, aby tohle udělal – jeho přehnaná kontrola, protože je tak bohaty. Vím, že me chce udržet v bezpečí, ale jeho vlastnictví SIP je tady hlavním problémem. Kdyby se do toho nikdy nevměšoval, mohla ybch pokračovat jako normální zaměstnanec a nedostávat opovržěné pohledy od kolegů. Dám si hlavu do rukou, jen abych se na něj nemusela dívat.

"Proč je to pro tebe tak důležitě?" Zeptám se, zoufale se snažím zadržet svou rostoucí výbušnost. Podívám se na něj, jeho oči září, ale neříkají nic, jeho zraněná je teď schováno. Ale dřív než jsem se zeptala, byla mi hned odpověď jasná.

"Chci, aby všichni věděli, že jsi moje."

"Já jsem tvoje – podívej." Ukážu mu svou ruku, ukazuji mu svůj snubní prsten. "To není

dost."

"Není dost, že jsem si tě vzala?" Stěží zašeptám.

Zamrká, vidí ten úděs v mých očích. Co dalšího mám dělat?

"To není to co jsem myslel." Vyštěkne a promne si své přerostlé vlasy rukou a zbytek vlasů mu spadne do čela.

"Co jsi myslel?"

Polkne. "Chci aby tvůj svět začínal a končil se mnou." Řekne, jeho výraz jako by spálený. Jeho komentář mě úplně vykolejí. Je to jako by mě udeřil do břicha. A ta představa mi přejde přes myšlenky, malý, vystrašený, sedooký kluk s nehodícím se a nesedícím oblečením.

"A tak to taky je." Řeknu nezáludně, protože je to pravda. "Jen se snažím vybudovat kariétu, a nechci to stavět na tvojem jméně. Musím něco dělat, Christiane. Nemůžu zůstat zavřená v našem novém domě a nic nedělat. Zbláznila bych se z toho. Udusila bych se. Vždycky jsem rpacovala a baví mě to. Tohle je práce mých snů, to je vše co jsem kdy chtěla. A to že to dělám, neznamená, že tě nemiluju dost. Jsi pro mě vším." Můj krk se sevře a slzy se mi začnout tlačit ven. Nesmím brečet, ne tady. Opakuji si to neustále v hlavě. Nesmím brečet. Nesmím brečet.

Hledí na mě a nic neříká. Potom se na mě zamračí jako by zvážil co jsem řekla. "Já tě

dusím?"

"Ne. . . ano. . . ne." Tohle je nesnesitelná konverzace – nic co bych teď potřebovala, tady. Chytnu se za čelo a snažím se přijít na to jak jsme se k tomu dostali.

"Podívej se, bavíme se tady o mém jméně. Chci si tady nechat své jméno, protože si chci udržet nějaký prostor mezi námi dvěma. . . ale jenom tady, to je vše. Víš, že každý si myslí, že jsem tuhle práci dostala jen díky tobě ikdyž realita - "

Zastavím se, když se jeho oči trochu rozšíří. *Ale ne. . . .je to kvůli němu?*

"Chceš vědět proč jsi dotala tuhle práci, Anastasie?"

Anastasie? Do hajzlu "Cože? Co tím myslíš?"

Poposedne si v židli jako by se usazoval. Chci to opravdu vědět?

"Manegemen tady, ti dal Hydeovu práci, abys ji hlídala. Nechtěli dávat peníze pryč za další výkonou pomoc, když společnost byla na pů prodaná. Nevěděli co nový majitel udělá, až se to stane jeho maketkem,a hlavně nechtěli drahou náhradu. Takže ti dali jeho práci, abys ji opatrovala, dokud nový majitel – "zastaví se a ironicky se usmějě. "jménem mým, nepřevezme."

Kurva! "Co to říkáš?" Takže to je kvůli němu. *Do prdele!* Jsem vyděšená.

Usměje se a zatřese hlavou nad mým údivem. "V klidu. Vedeš si více než dobře." Je tam malý náznak pýchy v jeho hlase. Je to jako zkáza.

"Oh." Zamumlám nesyystematicky, motám se z jeho novinky. Sednu si zpět na židli,

zírám na něj s otevřenou pusou. Znovu se poposune.

"Nechci tě dusit, Anno. Nechci tě mit ve zlaté klícce. No. . ." Zastaví se a jeho výraz tmavne. "No, ta rozumná část mě to nechce."

Pohladí se po bradě, jako by ho napadl další plán.

Oh, kam s tím míří? Christian se najednou podívá nahoru. "Takže jedním z důvodů proč jsem tady – kromě vypořádání se se svou nezbednou manželkou," řekne, přimhouří oči. "Je, abych prodiskutovala, co s touhle společností bude."

Nezbednou manželkou! Já nejsem nezbedná a nejsem jeho majetek! Zamračím se na něj a potlačované slzy zmizely.

"Tak co máš v plánu?" Nakloním hlavu na stranu, opakuji to co dělá on a nemohu si pomoci němít ten sarkastický tón. Jeho rty se pootevřou s náznakem úsměvu.

Bože – změna nálady, znova! Jak jen někdy můžu stačit dobíhat pana Náladového?

"Přejmenuji společnost – na Grey Publishing.

Do prdele!

"A za rok to bude tvoje." Moje brada mi spadne k zemi.

"Tohle je můj svatební dar pro tebe."

Zavřu pusu a znova otevřu, snažím se artikulovat, ale nic z tama nejde. Nechápu.

"Takže, měl bych změnit jméno na Steele Publishing?"

Mluví vážně. Kurva.

"Christiane." Zašeptám když se můj mozek konečně spojí s pusou. "Dal jsi mi hodinky. .

. neumím dělat business."

Nakloní hlavu na druhou stranu a zamračí se na mě cynicky. "Já mám svůj vlastní business už od jedna dvaceti."

"Ale ty jsi. . . ty. Majetnický fanatik a mimořádný machr. Bože Christiane, ty ses specializoval na ekonomiku na Harvardu než jsi toho zanechal. Alespoň máš nějaký názor. Já jsem prodávala barvu a kabely po tři roky do háje. Viděla jsem tak málo a nevím o tom skoro nic!" Můj hlas se postupně zvyšoval.

"A jsi taky nejvíce sečtelá osoba, kterou znám." Odporuje mi. "Miluješ dobré knihy.

Nemohla jsi se odtrhnout od práce, když jsme bylá na líbánkách. Kolik jsi to četla rukopisů? Čtyři?"

"Pět." Zašeptám.

"A napsala jsi na ně ohlady. Jsi velmi bystrá žena. Jsem si jistý, že to zvládneš." "Jsi blázen?"

"Blázen do tebe." Zašeptá.

Pohrdavě si ofrknu, je to jediná reakce, které mi mé tělo dovolí. Rozšíří oči.

"Budeš všem pro smích. Koupit společnost pro ženu, která měla práci jen několik měsíců jejího dospělého života."

"Myslíš si, že mě zajímá co si ostatní myslí? A navíc, nebudeš sama."

Zírám na něj. Opravdu se tentokrát pomátl. "Christiane, já. . . " Vložím si hlavu mezi ruce – moje emoce dostávají pořádně zabrat. *Je blázen?*

A někde z hlouby duše mě najednou dostává pocit se začít nekontrolovatelně smát.

"Něco vás rozesmívá, slečno Steelová?"

"Ano, ty."

Jeho oči se rozšíří, šokovaný, ale také pobavený. "Smějete se svému manželovi? To není hezké. A ještě si koušete svůj ret." Jeho oči ztmavnou. . . tím tolik známým způsobem. Ale ne – smyslný, svůdný, obscéní. . . .Ne, ne, ne! Ne tady.

"Ani nad tím nepřemýšlej." Varuji ho. "Přemýšlet nad čím, Anastasie?" "Znám ten pohled. Jsme v práci."

Sehne se ke mně, jeho oči se potápí do mých, kovově šedé a hladové. *Do prdele.*

Instiktivně polknu naprázdno. "Jsme v malé, rozumně odhlučněné, kanceláři se zamzkatelnými dveřmi."

"Hrubé, nemorální a nemravné." Vyslovím každé slovo pozorně.

"Ne se svým manželem."

"Ale s šéfem šéfova šéfa." zasyčím. "Jsi moje žena."

"Christiane, ne. Myslím to vážně. Můžeš mě ošoustat, sedmi nedělními odstíny, dnes

večer. Ale ne teď. Ne tady!"

Zamrká a pohne svým obočím a nečekaně se začne smát.

"Sedmi nedělními odstíny?" Fascinován. "Toho se budu držet, slečno Steelová." "Oh,

přestaň už se slečnou Steelovou!" Vyštěknu na něj a udeřím do stolu.

"K čertu s tím Christiane, když to pro tebe tak znamená, změním si jméno."

Jeho ústa se otevřou s údivem a zhluboka se nadechne. A potom se usměje, jeho široký úsměv plný zubu.

"Dobře." Sevře ruce dohromady a postaví se.

Co teď?

"Mise splněna. Teď, jestli mě omluvíte, mám něco na práci, paní Greyová." aaah –

tenhle muž mě dohání k šílenství! "Ale - "

"Ale co, paní Greyová?" Svěsím ramen. "Radši běž."

"To mám v úmyslu. Uvidíme se dnes večer. Těším se na sedm nedělních odstínů."

Zamračím se.

"Oh a mám hromadu obchodních schůzek brzy, a rád bych kdybys mě doprovodila."

Hledím na něj nehnutě. *Půjdeš už konečně?*

"Řeknu Andree ať zavolá Hannah, aby ti to napsala do diáře. Je tam pár lidi, se kterými by ses měla setkat. Měla bys nechat Hannah, aby ti zařizovala plánování od teď."

"Dobře." Zamumlám, totálně bez nálady a šokována.

Nahne se přes stůl. *Co teď?* Jsem lapena v jeho hypnotickém pohledu.

"Miliju s vámi pracovat, paní Greyová." Sehne se ještě blíž, zatímco já paralyzovaně sedím na židli a políbí mě lehce na rty. "Pozdějc, bejby." zamumlá. Postavi se, mrkne na mě a odejde.

Položím si halvu na stůl, cítím se jako by mě přejel vlak – tan vlak kterým je bohužel můj tak milovaný manžel. On musí být ten nejvíce frustrující, otravný a zarputilý muž na zemi. Sednu si a promnu si oči.

S čím jsem to teď zrovna souhlasila? Dobře, Anna Greyová vede SIP – teda Grey

Publishing. Ten chlap je šílený. Někdo klepe na dveře a Hannah vystrčí hlavu ven.

"Jsi v pořádku?" Zeptá se.

Jen na ni zírám a ona se zamračí.

"Vím, že nechceš abych to dělala – ale mohu ti udělat šálek čaje?" Přikývnu.

"Twinings English Breakfast, slabý a černý?" Přikývnu.

"Hned to bude, Anno."

Hledím na prázdnou obrazovku od mého PC, pořád v šoku. Jak jen ho mohu donutit, aby mi rozuměl? E-mail!

Od: Anastasie Steele **Předmět:** ŽÁDNÝ MAJETEK **Datum:** 22. Srpen 2011 14:23

Pro: Christian Grey **Pane Greyi**

Příště až budete chtět přijít, domluvte si schůzku, ať můžu dostat varování a přichystat se na vaši dětisnkou panovačnou megalomanii.

Vaše

Anastasie Grey <--------- prosím všimněte si jména Pověřená Editorka, SIP

Od: Christian Grey

Předmět: Sedm nedělních odstínů **Datum**: 22. Srpen 2011 14:34 **Pro:** Anastasie

Steele

Moje drahá paní Greyová (zaměřte se na moje)

Co mohu říci na svou obranu? Byl jsem v sousedství. A ne nejste majetek, jste

milovaná manželka.

Jako vždy, zlepšila jste mi den. Christian Grey

Výkonný ředitel & panovačný Megalomaniac, Grey Enterprises Holding Inc.

Snaží se snad být vtipný, nejsem zrovna v náladě abych se smála. Zhluboka se nadechnu a vracím se ke své korespondenci.

Christian je tichý, když toho večera nasedám do auta. "Ahoj." Zamumlám.

"Ahoj." Odpoví, s obavami – to by teda měl.

"Zkomplikoval jsi dnes práci ještě někomu?" Zeptám se přesladce. Letmý úsměv se objeví na krají jeho obličeje. "Jen Flynnův."

Oh.

"Příště až k němu půjdeš, dám ti lístek plný témat, který by jste měli projít." Zasyčím.

"Připadáte mi trochu rozrušená, paní Greyová."

Hledím nerušeně na záda Ryana a Sawyera. Christian se poposune vedle mě.

"Hej." Řekne něžně a natáhne se po mojí ruce. Celé odpoledne, kdy jsem se měla soustředit na svou práci, snažila jsem se vymyslet co mu řeknu.

Ale byla jsem naštvanější a naštvanější každou hodinu. Mám dost jeho povýšeného, mrzutého. Upřímně dětského chování. Vytrhnu svou ruku z jeho – povýšeným, mrzutým a dětským chováním.

"Jsi na mě naštvaná?" Zašeptá.

"Ano." Zasyčám. Dám si ruce křížem a hledím z okna ven. On se znovu posune, ale já se na něj ani nepodívám. Nerozumím proč jsem na něj naštvaná – ale jsem. Opravdu kurva naštvaná.

Když konečně přijedeme před budovu, nalomím protokol a vysednu sama z auta se svou aktovkou. Pochoduju si to do budovy, nekontroluji kdo mě následuje.

Ryan mě doběhne s hale a zmáčkne tlačítko od výtahu.

"Co je?" Vyštěknu na něj, když stojí vedle mě. Jeho tváře zrudnou. "Omluvte mě, madam." Zamumlá.

Christian přijde ke mně a stoupne si vedle mě, když čekáme na výtah a Ryan poodstoupí. "Takže to nejsem jen já na koho jsi naštvaná?" Christian zamumlá.

Podívám se na něj a vidám náznak úsměvu v jeho tváři.

"Ty se mi směješ?" Zamračím se.

"To bych se neopovážil." Řekne, zvedá ruce jako bych na něj mířila pistolí. Je ve svém tmavěmodrém obleku, vypadá k nakousnutí se splihlými sexy přerostlými vlasy a zbabělým výrazem.

"Potřebuješ se ostříhat." Zamumlám. Otočím se anastoupím do výtahu. "Potřebuji?"

Řekne když si mne vlasy z čela a následuje mě do výtahu. "Ano." Zmáčknu tlačítko do

našeho poschodí.

"Takže už se se mnou bavíš?" "Tak nějak."

"Kvůli čemu jsi vlastně tak naštvaná? Potřebuji nápovědu." Zeptá se obezřetně. Otočím

se a zírám na něj.

"To vážně vůbec nevíš? Určitě, když je někdo tak bystrý jako ty, máš nějaké tušení. Nemůžu uvěřit, že jsi až tak tupý."

Poostoupí si o krok zpět. "Ty jsi vážně naštvaná. Myslel jsem si, že jsme to vyřešili u tebe v kanceláři." Zamumlá.

"Christiane, já se zrovna vzdala tvám nevrlým nárokům. To je vše." Výtah se otevře a

já vystřelím ven. Taylor stojí v chodbě.

Odstoupí a zavře pusu když okolo něj prosvištím. "Ahoj Taylore." Zamumlám.

"Paní Greyová." Zamumlá zpět.

Pustím svou aktovku na zem v chodbě a jdu si to do kuchyně, kde paní Jonesová vaří u sporáku.

"Dobrý večer, paní Greyová."

"Zdravím, paní Jonesová." Znovu zamumlám. Namířím si to do ledničky a vytáhnu láhev bílého vína. Christian mě následuje do kuchyně a sleduje mě jak si ze skříně podávám sklenku na
víno. Sundá si sako a pohodí ho nabarovou židli. "Dáš si něco k pití?" Zeptám se sladce.

"Ne, děkuji." Řekne a neustále na mě zírá, a je mi jasné, že je bezmocný. Neví co se mnou dělat. Je to na jednu stranu komické a na druhou stranu tragické. *No ať si políbí!* Mám problém najít sebe samu od našeho setkání odpoledne. Pomalu si oddělá kravatu a rozepne knoflík u košile. Naliju si plnou sklenku Sauvignon blanc a Christian si promne rukou vlasy. Když se otočím, paní Jonesová zmizela.

Do hajzlu! Ona je můj lidský štít. Dám si velká hlt vína. *Hmmm.* Chutná dobře.

"Přestaň s tím." Christian zašeptá. Jde o dva kroky blíže a stojí přede mnou. Něžně mi dá vlasy za uscho a pohladí mě, posílá mi husí kůži celým tělem. Je tohle to co mi celý den

chybělo? Jeho dotyk? Zakroutím hlavou a odtrhnu se od jeho doteku a podívám se na něj.

"Mluv se mnou." Zamumlá.

"Proč bych měla? Stejně neposloucháš."

"Ano poslouchám. Ty jsi jedna z mála lidí, které poslouchám." Dám si další hlt vína.

"Je tohle kvůli tvému jménu?"

"Ano a ne. Je to kvůli tomu jak ses vypořádal s faktem, že jsem s tebou nesouhlasila." Podívám se na něj a očekávám, že se naštve.

Jeho obočí se napne. "Anno, ty víš že mám. . . problémy. Je to těžké, abyh tě nechal samotnou, tam kde se tě snažili zneužít. To víš."

"Ale já nejsem dítě, ani majetek." "Já vím."

"Tak přestaň se chovat jako bych byla." Zašeptám prosebně. Hladí mě vrcholky prstů

po tváři a hladí mě po mém spodním rtu.

"Nebuď naštvaná. Jsi pro mě moc důležitá. Jako majetek nevyčíslitelné hodnoty, jako dítě." zašeptá, Vážný, uctivý výraz ve tváři. Jeho slova mě zaujmou. Jako dítě? Nevyčíslitelné hodnoty jako dítě. . .dítě by pro něj bylo nevyčíslitelné!

"Nejsem ani jedna z těchto věcí, Christiane. Jsem tvoje žena. Když tě ranilo, že jsem si nevzala tvoje jméno v práci, měl jsi mi to říct."

"Ranilo?" Zamračí se a já vím, že se snaží najít nějaké vysvětlení v jeho hlavě. Najednou zkamení, stále se mračí a rychle se podívá na hodinky. "Architektka tady bude za necelou hodinu, měli bychom se najíst."

Ale ne. Zasmutním. Neodpověděl mi a teď se ještě musím vypořádat s Giou Matteo. Můj
debilní den je teď ještě debilnější. Zamračím se na Christiana. "Tahle debata není u konce," Zamumlám.

"Co ještě chceš řešit?" "Měl bys prodat SIP."

Christian si pohrdavě odfrkne. "Prodat?"' "Ano."

"Myslíš, že bych někoho kdo to koupí našel, vzhledem k tomu co je na trhu?" "Kolik tě

to stálo?"

"Bylo to relativně za levno." Jeho tón zní obezřetně. "A co když to zkrachuje?"

Usměje se. "Zachráníme to. Nenechám to zkrachovat, Anastasie. Ne, když jsi tam ty."

"A když odejdu?"

"A co budeš dělat?" "Nevím. Něco jiného."

"Už jsi řekla, že tohle je tvá vysněná práce. A odpusť jestli se mýlím, ale slíbil jsem ti před bohem, Reverendem Walshem a davem našich nejbližších, že tě budu opatrovat a ctít, podporovat tvé touhy a sny, A že tě udržím v bezpečí vedle mě."

"Argumentovat tvým svatebním slibem není fér."

"Nikdy jsem nesliboval, že budu hrát fér, z čeho máš obavy. A navíc." Dodává."Ty už jsi se taky proti mně oháněla svým svatebním slibem jako se zbraní."

Zamračím se na něj. Tohle je pravda.

"Anastasie, jestli jsi na mě stále naštvaná, nech to jít ven později v posteli." Jeho hlas je najednou nízký a prlný touhy. Jeho oči planou.

Co? V posteli? Jak?

Usměje se pošetile na můj výraz. Očekává snad že ho připoutám? *Do prdele!* Moje vnitřní bohyně si sundává ipod z uší a začíná obezřetně poslouchat.

"Sedm nedělních odstínů," zašeptá. "Těším se na to."

Wau!

"Gail!" Stroze zakřičí, a pár vteřin na to, paní Jonesová se objeví. Kde byla? V Taylorově
pracovně? Poslouchala? Ach bože. "Pane Greyi?"

"Rádi bchom povečeřeli, prosím." "Samozřejmě, pane."

Christian ze mě nespouští oči. Sleduje mě pozorně jako bych byla nějaká exotická věc. Napiji se vína.

"Myslím, že si také dám sklenku." Řekne a promne si ruku vlasy. "Ty nehodláš dojíst?"

"Ne." Podívám se na svůj skoro netknutý talíř těstovin a snažím se vyhnout Christianovu výrazu plného nevole. Předtím, než stačí něco říct, stoupnu si a uklidím ze stolu.

"Gia příjde co nevidět." Zamumlám. Christian se nespokojeně zamračí, ale nic neříká.

"Já to převezmu, paní Greyová," Paní Jonesová řekne, když vchází do kuchyně.

"Děkuji."

"Nechutnalo vám?" Zeptá se s obavami. "Bylo to dobré. Jen nejsem hladová."

Sympaticky se na mě usměje, otočí se uklízí nádobí do myčky.

"Musím si jít vyřídit pár telefonátů." Christian oznámí a dívá se na mě pichlavě a zmizí do jeho pracovny.

Vydechnu si úlevou a jdu do ložnice. Večeře byla trapná. Jsem pořád na Christiana naštvaná, a on si vlbec nemyslí, že něco udělal špatně.

Nebo neudělal? Moje podvědomí se na mě dívá skrz tmavé brýle. Ano udělal. Udělal mi to celé ještě víc trapnější v práci.

Nepočkal, aby to se mnou probral až bychom byli v soukromí doma. Jak by se asi cítil, kdybych vtrhla do jeho kanceláře? A vrchol všeho je, chce mi darovat SIP! Jak asi já můžu vést společnost? Nevím vlbec nic o businesse.

Zírám na krásnou Seattlovskou růžouvou oblohu. A jako obvykle chce vyřešit naše opaky v ložnici. . . umm. . . vstupní hale. . .hrací místnosti. . . TV místnosti. . . na kuchyňském ostrůvku. . .*Přestaň!* Vždycky to s ním skončí u sexu. Sex je vyrovnávací mechanismus.

Vejdu do koupelny a mračím se na svůj odraz v zrcadle. Vracet se zpět do reality je těžké. Dokázali jsme vybruslit ze všech našich odlišností, když jsme byli v naší bublině, protože jsme byli pořád v sobě. Ale teď?

Krátce se vracám ke své svatě, připomínám si tehdejší obavy – svatba ve spěchu. . .Ne, nesmím takhle uvažovat. Musím se tomu postavi a promluvit si s ním o celé téhle situaci.

Přimhouřím nad sebou v zrcadle oči. Vypadám bledě, a ještě se musím vyporádat s tou ženskou.

Mám na sobě uplnou šedou sukni a košili bez rukávů. Fajn! Moje vnitřní bohyně si lakuje nehty na rudě červenou. Rozdělám si dva knoflíkyu blůzy, odhaluje mi trochu mou ráhu mezi prsy. Umyju si obličej a obezřetně si předělám make-up, dávám si víc řasenky než obvykle a ještě více lesku na rty. Ohnu se a pořádně si pročešu vlasy, aby mělí objem. Dám si zbytky za ucho a jdu se najít lodičky, lepší než baleríny.

Když vstoupím do halvní místnosti, Christian má rozprostřené plány po celém stole. Hudba hraje v pozadí. Ihned mě to zastaví a zaposlouchám se.

"Paní Greyová," a podívá se na mě tázavě. "Co to je?" zeptám se. Ta hudba je úžasná.

"Fauré´s Requiem. Vypadáš jinak." Řekne vyrušeně. "Oh. Nikdy jsem to předtím

neslyšela."

"Je to velmi uklidňující k relaxaci." Řekne a pozdvyhne obočí. "Udělala sis něco s vlasama?"

"Učesala." Zamumlám. Jsem převezena tím nádherným songem. Odtrhne se od plánů na stole a kráčí směrem ke mně.

"Zatancuješ si se mnou?" Zamumlá.

"Na tohle? Je to smutná balada." Vyjeknu šokem.

"Ano." Přitlačí si mě do náručí a drží, vloží svůj nos do mých vlasů a začneme se pohybovat ze strany na stranu. Voní tak nádherně sebou.

Oh. . . Chyběl mi. Položím si ruce okolo něj a bojuji s pocitem, abych nezačala brečet.

Proč jsi tak nesnesitelný?

"Nesnáším hádky s tebou." Zašeptá. "No, tak se přestaň chovak jako kretén."

Chychotavý zvuk se line z jeho hrudi. Sevře mě v objetí. "Kretén?" "Debil."

"Preferoval bych kretén." "To bys měl. Sedí to."

Zasměje se ještě jednou a políbí mě na vrchu hlavy.

"Balada?" Zamumlám, trochu překvapěná, že na tohle tancujeme. Pokrčí rameny. "Je to jen kus dobré hudby, Anno."

Taylor dikrétně vstoupí a Christian mě pustí. "Slečna Matteo je tady." Řekne.

Oh super.

"Ať jde dovnitř." Christian řekne. Přisune se blíž a chytne mě za ruku, když slečna Gia Matteo vchází do místnosti.

KAPITOLA 8

Gia Matteo vypadá moc dobře – vysoká, dobře vypadající žena. Má krátké perfektně střižené blond vlasy jako nějaká královna krásy. Má na sobě světle šedý kostýmek, který jí perfektně sedí a pozdvihuje její křivky. Její věci vypadají draze. Na krku se jí třpytí diamantový náhrdelník, který je stejný jako její naušnice. Je hodně vypulírovaná – jedna z

těch žen, které vyrostly s penězmi a dobrou výchovou, řekla bych že její vychování dnes nechala doma, její blůza je až moc rozepnutá. Jako moje. Začervenám se.

"Christiane, Anno." Pozdraví nás, a ukazuje svoje perfektně bílé zuby a natahuje svou přemanikůrovanou ruku Christianovi a potom mě. Což znamená, že se musím pustit Christiana. Je nepatrně menší něž Christian, ale má nechutně vysoké podpatky.

"Gio." Chrisitan řekne slušně. A chladně se usměje.

"Oba vypadáte úžasně po líbánkách." Řekne plynule, její hnědé oči hypnotizují Christiane, před její obrovké řasy. Christian si okolo mě položí ruku, drží mě pevně.

"Bylo to báječné, děkuji." Překvapivě mě políbí na spánku.

Vidíš. . . je můj. Protivný – nesnesitelný – ale můj. *Právě teď tě opravdu miluju Christiane Greyi.* Vložím svou ruku okolo jeho pasu a zajedu do jeho zadní kapsy a štípnu. Gia se lehce pousměje.

"Stihli jste si projít ty plány?"

"Ano." Zamumlám. Podívám se na Christiana, který se na mě usmívá, jedno obočí nadzdvihnuté pobavením. Čím je tak pobaveny? Mojí reakcí na Giu a nebo že jsem ho štípla do zadku?

"Prosím." Christian řekne. "Plány jsou tady." Ukáže na stůl. Vezme mě za ruku a vede mě k tomu. Gian následuje hned po nás. Ihned si vzpomenu na mé slušné vychování.

"Dala by sis něco k pití?" Zeptám se."Sklenku vína?"

"To by jsi byla hodná." Gia řekne. "Suché bílé, jestli máte."

Do hajzlu! Sauvignon blanc – to je suché bílé, nebo ne? Neochotně opouštím manžela, a jdu
do kuchyně. Slyším jak Ipod zasyčí, když Christian vypíná hudbu. "Chceš taky vína, Christiane?" Zavolám.

"Prosím, bejby." Odřekne a kření se na mě. Wau, umí být tak hodný a taky pěkně protivný na ostatní kolem.

Natáhnu se do skříňky, A vnímám, že Christian mě sleduje a zmocní se mě ten zvláštní pocit, že Christian a já hrajeme nějakou hru – ale tentokrát jsme na stejné straně a stojíme proti Slečně Matteo.

Ví vůbec, že se jí líbí a dává to až příliš najevo? Dává mi to malý příval potěšení když

si uvědomím, že se mě možná snaží uklidnit.

A nebo možná jen vysílá hlasité a jasné zprávy ženě, kterou si vzal.

Můj. Jeh, mrcho – můj. Moje vnitřní bohyně má na sobě gladiátorský outfit a nebere si servítky. Usmívám se pro sebe a seberu tři sklenky ze skříňky, vemu otevřenou lahev sauvignon blanc z lednice a položím je na snídaňový bar. Gia je přená o stůl a Christian stojí vedle ní a ukazuje něco na plánech.

"Myslím, že Anna má pár názorů na skleněnou zeď, ale většinou jsme oba spokojeni s návrhy, které jsi přichystala."

"Oh to jsem ráda." Gia si oddechne úlevou, a když to řekne, krátce se dotkne jeho ramena, trochu moc koketně. Christian ihned nepatrně stuhne. Ona mi ani nepřipadá, že by si toho všimla. Nech ho do prdele na pokoji, slečinko. Nemá rád dotyky.

Nech ho do prdele na pokoji, slečinko. Nemá rád dotyky.

Nepatrně si postoupím na stranu vedle Christiana, aby ho měla z dosahu. Christian se ke mně otočí.

"Máme tady žízeň."

"Už se to nese." Hraje nějakou hru. Necítí se vedle ní pohodlně.

Proč jsem si toho nevšimla dřív? To proto se mi nelíbí. On je zvyklý jak na něj ženy reagují. Viděla jsem to už častokrát, a většinou si z toho nic nedělá.

Dotýkání je něco jiného. No, paní Greyová je tady, aby ho zachránila.

Rychle naleji víno do sklenic, všechny je shromaždím do rukou a spěchám ke svému trápícímu se rytíři. Nabídnu sklenku Gii, a záměrně si stoupnu mezi ně. Hezky se usměje když přijímá sklenku vína. Druhou podám Christianovy, který si ji dychtivě vezme, jeho výraz je plný pobavené vděčnosti.

"Na zdraví." Christian nám oboum řekne, ale dívá se na mě. Gia a já pozdvihneme sklenicemi a odpovíme současně. Uvítám hlt vína.

"Anno, máš nějaké problémy se skleněnou zdí?" Gia se zeptá.

"Ano. Líbí se mi to – neber mě špatně, ale doufala jsem, že bychom tam mohli začlenit více ekologie. Nakonec, zamilovala jsem se do toho domu ihned v původním stavu, a nechci tam provádět žádné radikální změny."

"Aha."

"Jen chci aby návrh byl více sympatický, víš. . . víc to udržet v originálním stylu." Podívám se na Christiana, který na mě zamyšleně hledí.

"Žádné významné renovace," Zamumlá. "Ne." Zakroutím hlavou.

"Líbí se ti to jak to je."

"Většina, ano. . Vždycky jsem věděla, že to jen potřebuje doladit." Christianovy oči se zabliští.

Gia se na nás oba podívá a začervaná se. "Dobře." řekne. "Myslím, že chápu co myslíš, Anno. A co takhle, když skleněnou zeď ponecháme, ale otevřeme ji do většího prostoru a to nám ponechá ten středozemní styl. Máme kamennou terasu. Můžeme tam dát sloupy stejného vzoru, dále od sebe, aby jste stále měli váhled. Přidáme skleněnou střechu a nebo tašky., takhle to vytvoří chráněný jídelní a sedací prostor."

Musím uznat. . .tahle ženská je dobrá.

"A nebo místo skleněné plochy bychom mezi mohli dát dřevěné rámy, jakékoliv barvy budeš chtít, okolo dveří – to by mohl pomoci udržet středozemního ducha. " pokračuje.

"Líbili se mi ty tmavě modré okenice na jihu Francie." Zamumlám Christianovi, který mě upřeně sleduje. Napije se vína a pokrčí rameny, velmi nepřitomen. Hmm. Nelíbí se mu ten nápad, ale nenamítá nic, zastřelte mě a nebo se zblázním. Bože tenhle chlap je hromada rozporuplných názorů. Jeho slova ze včerejška mi přejdou do hlavy. "*Chci tenhle dům, aby se ti líbil. Cokoliv chceš, budeš mít.*" Chce abych byla šťastná – šťastná ve všem co dělám. Hluboko ve mně bych řekla, že to vím. Jen – zastavím se. *Nemysli na tu hádku teď.* Moje podvědomí se na mě zadívá.

Gia se dívá na Christiana, chce aby se rozhodl. Sleduji jak se jeho zorničky rozšiřují a jeho sevřené rty jdou od sebe. Její jazyk se vrhne na její vrchní ret a napije se vína. Když se otočím na Christiana, pořád se na mě dívá – vůbec ne na ni. *Ano*! Moje vnitřní bohyně vyhodí rukama do vzduchu. Budu si muset promluvit se slečnou Matteo.

"Anno, co by jsi chtěla ?" Christian zamumlá, velmi jasně osdtopuje. "Líbí se mi ten nápad s otevřeným prostorem."

"Mně taky."

Otočím se zpět na Giu. *Hej, slečinko, podívej se na mě, já jsem ta co tady rozhoduje.* "Myslím, že první bych ráda viděla upravení návrhy, kde je začleněný ten otevřený prostor a sloupy, které se hodí k domu."

Neochotně, Gia spouští oči z mého manžela a usměje se na mě. Opravdu si myslí, že si toho nevšímám?

"Jistě."Svolí mile. "Ještě nějaké problémy?"

Jiné než ty zahleděná do mého muže? "Christian by rád předělal ložnici." Zamumlám.

Najednou se ozve zdvořilý kašel ze vstupu do místnosti. Všichni tři se otočíme a najdeme jak Taylor stojí ve dveřích.

"Taylore?" Christian se zeptá.

"Potřebuji se s vámi urgentně poradit, pane Greyi." Christian mě chytne za ramena ze

zadu a natočí k Gie.

"Paní Greyová je hlavou projektu. Má absolutně volnou ruku. Cokoliv chce, to má. Plně věřím jejím instinktům. Je velmi bystrá."

Jeho hlas se nepatrně změní. Slyším v něm pýchu a jakési varování – varnování pro Giu?

Důvěřuje mým instiktům? Oh, tenhle chlap je nevypočítatelný.Moje instikty ho nechali, aby se s mými cuty nemazli dnes odpoledne. Zakroutím frustrovaně hlavou, ale jsem nesmírně spokojená, že slečeně Provokativní-a-nesmírně-dobré-v-tom-co-dělá kdo je tady pánem.Pohladím ho po ruce, kterou má na mém rameni.

"Když mě teď omluvíte." Christian mi zmáčkne rameno, než odejde za Taylorem. Zajímalo by mě co se tentokrát děje.

"Takže. . . ložnice?" Gia se zeptá.

Podívám se na ni a chíli se pozastavím, abych se ujistila, že Christian a Taylor jsou z dosahu. Teď poslechnu mé točící se nitro a ten fakt, že jsem byla totálně vytočená po celých pět hodit. Nechám jí to v\chutnat.

"Měla by jsi být nervózní, Gio, protože právě teď tvoje práce na tomhle projektu je na hraně. Ale jsem si jistá, že pokud necháš mého muže na pokoji, tak to bude v pořádku."

Zalapá nechápavě po dechu.

"Jinak máš padáka, rozumělas?" Vyslovím každé slovo hlasitě.

Rychle na mě zamrká, totálně omráčená. Nemůže uvěřit co jsem zrovna řekla. Já nemůžu uvěřit co jsem zrovna řekla. Ale stojím pevně na zemi, hledím netečně do jejích

rozšířených hnědých očí.

Neustupuj! Neustupuj! Naučila jsem se tenhle netečný výraz od Christiana, který to umí jako nikdo jiný. Je mi jásně, že renovace Greyovy rezidence je prestižní projekt pro Giinu firmu. Nemůže si to nechat uniknout. A zrovna teď je mi úplně u prdele, že je to Elliotina známá.

"Anno – paní Greyová. . . Moc se omlouvám. Nikdy bych – začervená se, nejistá co dál říct. "Nech mě ti to vysvětlit. Můj manžel o tebe nemá zájem."

"Jistěže." Zamumlá, krev se v ní vaří.

"Jak jsem řekla, jen jsem to chtěla vysvětlit."

"Paná Greyová, Opravdu se zhluboka omlouvám jestli jste si myslela. . . že já – "Zastaví se jako by chtěla dál něco říct.

"Dobře. Tak dlouho dokud si rozumíme, všechno bude ok. Dám vám vědět co máme v plánu pro ložnici, a potom bych ráda chtěla projít materiály, které hodláte použít. Jak víte já a Christian bychom rádi, aby dům byl ekologicky řešen, a chtěla bych vědět z kama všechny materiály pocházejí a co jsou zač."

"Jistěže." řekne, se širokýma očima a trochu vystrašeně.

Tohle je poprvé. Moje vnitřní bohyně stojí na pódiu a mává křičícímu davu lidí. Gia si upravuje vlasy a já si uvědomím, že to je nervózní gesto.

"Ložnice?" Tázavě mě pobídne, její hlas je zadýchaný šepot.

Teď když jsem pánem situace, cítím se víc v pohodě, poprvé od schůze s Christiane,. Tohle zvládnu. Moje vnitřní bohyně oslavuje svoji vnitřní mrchu.

Christian se k nám přidá když už jsme u konce.

"Hotovo?" Zeptá se. Položí mi ruku okolo pasu a podívá se na Giu.

"Ano, pane Greyi,"Gia se hezky usměje, skrz její úsměv vidím tvrdost. "Budu mýt nové plány hotovy během pár dní."

"Senzačně. Jsi spokojená?" Zeptá se mě přímo, jeho oči upřímné a tázavé. Přikývnu a z nějakého neznámého důvodu se začervenám.

"Radši bych už měla jít." Gia řekne až moc hezky. Tentokrát mi nabízí svou ruku jako první a potom Christianovi. "Příští týden, Gio." Zamumlám.

"Ano, paní Greyová, pane Greyi." Taylor se objeví mezi dveřmi.

"Taylor vás doprovodí ven." Můj hlas je hodně nahlas, aby to i on slyšel. Znovu si poupraví vlasy, otočí se na podpatku a odejde, Taylor ji následuje.

"Byla o poznání odměřenější." Christian řekne a tázavě se na mě podívá.

"Opravdu? Nevšimla jsem si." Pokrčím rameny, snažím se být neutrální. "Co Taylor chtěl?" Zeptám se jednak protože jsem zvědává a jednak protože chci změnit téma.

Christian vydechne, pustí mě a začně zklízet plány ze stolu.
"Bylo to o Hydeovi."

"A co s ním?" Zašeptám.

"Nic o co by ses měla strachovat, Anno." Opustí sklízění plánů a chytne mě so svých rukou. "Jen že nebyl ve svém bytě už několik týdnů, to je vše." Políbí mě na čelo, pustí mě a dokončí sklízení plánů.

"Tak co jsi se rozhodla udělat?" Zeptá se a já vím, že to je proto, abych už dál nevyšetřovala co se děje s Hydem.

"Jen to co jsme prodiskutovali. Myslím, že se jí líbíš." Řeknu tiše.

Odfrkne si. "Řekla jsi jí něco?" Zeptá se a já se začervenám. Jak tohle ví? Bezradná cokoliv říct si začnu hrát se svými prsty.

"Byli jsme Christian a Anna, když přišla a pan a paní Greyovi, když odcházela." Řeknu suše. "Možná jsem něco řekla." Zamumlám. Když se na něj letmo podívám, dívá se na mě upřeně, a v jeden nestrážený moment vypadá. . . potěšeně. Uhne pohledem a zakroutí hlavou, jeho výraz se
změní.

"Jen reaguje na tenhle obličej." Zní docela zatrpkle, znechuceně.

Ah, Stíne, ne!

"Co?" Je vyvedený z míry z mého výrazu. Jeho oči se v pohotovosti zvětší. "Nežárlíš, že ne?" Zeptá se, šokovaně.

Začervenám se polknu naprázdno, a zadívám se na svoje překřížené prsty. *A nebo ano?*

"Anno, ona je sexuální lovec. Vůbec ne můj typ. Jak na ni můžeš žárlit? Na kohokoliv?

Nic mě na ní nezajímá." Když se na něj podívám, zírá na mě s otevřenou pusou. Projede si ruku ve vlasech "Jsi jenom ty, Anno." řekne tiše. "Budeš vždycky jenom ty."

Oh můj. . Odhodí plány ještě jednou, Christian ke mně přijde a vezme mou bradu mezi jeho palec a ukazováček. "Jak si to jen můžeš myslet? Dal jsem ti vůbec někdy náznak, že mám záje o někoho jiného?" Jeho oči planou, když se na mě upřeně dívá.

"Ne." Zašeptám. "Jen jsem pošetilá. Je to jen dneska. . . ty. . . " všechny moje komfliktní emoce se vrací zpět. Jak mu jen mohu říct jak zmatená jsem? Jsem frustrovaná už od jeho chování v mé kanceláři. V jednu dobu chce abych zůstala doma a v druhou mi daruje společnost. Jak mu jen mám stačit?

"Co se mnou?"

"Oh Christiane." - můj spodní ret se třepotá . "Snažím se adaptovat do tohoto nového života, který jsi mi dal a který jsem si nikdy nedokázala ani představit. Všechno je mi podstrčeno připravení na talíři – práce, ty, můj nídherný manžel, kterého jsem si nikdy. . . nikdy nemyslela, že budu milovat takhle, tak moc a tak rychle, tohle. . . je nesmazatelné." Zhluboka se nadechnu a jeho brada spadne překvapením.

"Ale ty jsi jak parní válec, a já nechci být utlačovaná, protože ta žena, do které ses zamiloval bude zdrcená. A co zbyde? Všechno co zbyde je bezduchý paprsek čehosi, který jde od ničeho k ničemu." Znovu se zastavím, nemůžu najít správná slova, abych mohla říct jak se cítím. "A teď chceš, abych byla výkonná ředitelka společnosti, což nikdy nebylo v mých plánech. Chceš mě doma. Chceš abych vedla společnost. Je to tak zmatené." zastavím a slzy se mi hrnou po tváři.

"Musíš mě nechat dělat má vlastní rozhodnutí, brát vlastní rizika a dělat vlastní chyby a nechat mě se z nich poučit. Musím jít, předtím abych mohla běžet. Tohle je to co pro mě znamená mé jméno. " Tak, tohle je to co jsem chtěla říct dnes odpoledne.

"Cítíš se utlačovaná?" Zašeptá. Přikývnu.

Znepokojeně si promne ruku ve vlasech. "Já ti jen chci dát svět, Anno. Jakkoliv a cokoliv chceš. A ochránit tě před tím. Udržet tě v bezpečí. Ale taky chci aby každý věděl, že jsi moje. Zpanikařil jsem dnes, když jsem dostal tvůj email zpět. Proč jsi mi o tom neřekla?"

Začervenám se. Ví co mluví.

"Přemýšlela jsem nad tím, když jsme byli na líbánkách, no a, nechtěla jsem praskat naši bublinu, a zapomněla jsem na to. Jen jsem si vzpomněla včera večer. A potom Jack. . . víš,to mě rozrušilo. Omlouvám se, měla jsem ti to říct a nebo to s tebou probrat, ale nikdy se i nezdál správný čas."

Christiánův intenzivní pohled mě znervózní. Je to by jako by se mi snažil dostat do hlavy, ale nic neříká.

"Proč jsi spanikařil?" Zeptám se.

"Jen nechci, abys mi vyklouzla mezi prsty."

"Do háje, vždyť nikam nejdu. Kdy to konečně dokážeš pochopit v té své neuvěřitelně duté hlavě? MILUJI TĚ." zamávám rukou do větru, tak jak to někdy dělá on, aby zdůraznil slova. "Více než zrak, prostor nebo svobodu."

Jeho oči se rozšíří. "Dceřiná láska?" Ironicky se usměje.

"Ne," Zasměji se proti své vůli. "To je jen citát co mi přišel na jazyk." "Král Lear?"

"Drahý, drahý králi Leare." Pohladím ho po tváři a on se nahne k mé ruce a zavře oči. "Změnil by jste si jméno na Christian Steele, aby každý věděl, že patříte mě?"

Christanovy oči se rychle otevřou, a podívá se na mě jako bych právě řekla že země je placatá. Zamračí se. "Patřím tobě?" Zamumlá, testuje si slova.

"Můj."

"Tvůj." řekne, opakuje slova, které jsme si řekli v hrací místnosti ještě včera. "Ano změnil. Pokud to pro tebe tolik znamená."

O můj bože.

"Znamená to pro tebe tak moc?" "Ano." zní jednoznačně.

"Dobře." Udělám to pro něj. Dám mu to utěšení, které tak potřebuje. "Myslel jsem, že jsi s tím už dávno souhlasila."

"To ano, ale teď když jsme to prodiskutovali, jsem se svým rozhodnutím spokojenější."

"Oh." Zamumlá, překvapen. A potom se nádherně usměje, jeho klukovský ano-jsem-ještě- tak-trochu-kluk úsměv, a totálně mě ohromí. Chytne mě za pas, a zhoupne mě dokola. Zaječím a začnu se smát a já nevím jestli je jen šťastný a nebo uklidněný a nebo. . . co?

"Paní Greyová, víte co tohle pro mě znamená?" "Už ano."

Sehne se ke mně a políbí mě, jeho prsty se sunou do mých vlasů a drží mě klidně. "To znamená sedm nedělních odstínů." Zamumlá mi naproti mým rtům. "Myslíš?" Sehnu se dál a podívám se na něj.

"Už to bylo slíbeno. Nabídka přijata a dohoda ujednána." zašeptá, jeho oči jiskří

potěšením. "Um. . . "Jsem pořád zmatená, zkusím následovat jeho náladu.

"Chceš snad přerušit dohodu?" Zeptá se nejistě, a zkoumavě se podívá. "Mám nápad."

dodá. Oh, co za ujetost tentokrát?

"Velmi důležitou záležitost, které se musíme věnovat." pokračuje, najednou zase vážný. "Ano, paní Greyová. Záležitost největší pozornosti."

Počkat – on se mi vysmívá. "Co?" Vydechnu,.

"Potřebuju, abys mi ostříhala vlasy. Patrně jsou přerostlé a mé ženě se to nelíbí."

"Nemůžu ti ostříhat vlasy!"

"Ano můžeš." Christian se usměje a zakroutí hlavou, jeho přerostlé vlasy mu zakryjou obličej.

"No, jen jestli paní Jonesová má nějaký hrnec" Zachechtám se. Zasměje se zpět.

"Dobře, máš recht. Řeknu Francovi, aby to udělal."

Ne! Franco pracuje pro *ni?* Možná bych ho měla zastřihnout, stříhala jsem Rayovi vlasy několik let a nikdy si nestěžoval.

"Pojď." Chytnu ho za ruku. Jeho oči do široka otevřené. Vedu ho do koupelny, kde ho pustím a nachytám mu bílou dřevěnou židli, která je v koutě. Posunu ji naproti umyvadla. Když se podívám na Christiana, ten se na mě v šoku pobaveně dívá, palce má pověšené za pásek na kalhotech, a jeho pohled je tak zatraceně sexy.

"Sedni si." Ukážu na prázdnou židli. "Umyješ mi i vlasy?"

Přikývnu. Nadzvedne jedno obočí jak je ohromený a na chvíli si myslím, že hodlá ustoupit. "Dobře." Pomalu si začína rozepínat košili. Šikovně se jeho prsty pohybují od knoflíku ke knoflíku až dokud se jeho košile plně neotevře.

Oh můj. . . Moje vnitřní bohyně se zastaví při její slavnostní vyjížďce arenou.

Christian mi natáhne ruku s jeho "oddělej to hned" výrazem a jeho rty se otevřou do té smyslné polohy, kterou tak miluji.

Oh manžetové knoflíčky. Vezmu jeho nataženou ruku a oddělám první. Platinové plátky s jeho iniciály. Když skončím podívám se na něj, a jeho veselý výraz je pryč. . .vyměněn za něco sexy. . . hodně sexy. Natáhnu se a sundám mu košili přes ramena, nechám to spadnout na zem.

"Připraven?" Zašeptám. "Na cokoliv chceš, Anno."

Moje oči zabloudí z jeho očí k jeho rtům. Oddělené, tak aby mohl lépe dýchat. Krásně tvarované, ostré rysy, to je jeho nádherná pusa a on ví přesně co sní dělat. Najednou se k němu nahnu a líbám ho.

"Ne." Řekne a položí obě ruky na mé ramena. "Neděl̆ej to. Jinak nikdy mě nikdy neostříháš"

Oh! "Já to chci." pokračuje. Jeho oči jsou z nějakého neznámého důvody vytřeštěné. Je to odzbrojující.

"Proč?" Zašeptám.

Na chvíli se na mě zadívá. "Protože se budu cítit opatrovaný."

Moje srdce se prakticky zastaví. *Oh, Christiane. . . můj Stíne*. A ještě než se proberu už ho mám v náručí a než se k němu přitisknu, políbím ho na hruď.

"Anno. Moje Anno. " Zašeptá. Chytne mě a oba nehybně stojíme, držíme se v naší koupelně. Oh, jak já miluji být v jeho náručí.

Ikdyž je panovačný megalomanický kretén, je můj panovačný mehalomanický kretén.

"Opravdu chceš abych to udělala?"'

Přikývne a stydlivě se na mě usměje. Usměji se zpět a vystoupím z jeho obejmutí. "Tak tedy sedni." Zopakuji.

Svědomitě to udělá, sedí zády k umyvadli. Vyzuju si boty a odkopnu je na bok, kde leží jeho košile. Vytáhnu jeho Chanel šampón ze sprchy. Koupili jsme ho ve Francii.

"Chtěl by pán tohle?" Držím to nahoře jako bych to prodávala v nákupním středisku.

"Ručně dělané z jihu Francie. Líbí se mi ta vůně. . . voní jako vy." dodám tiše.

"Prosím." zasměje se.

Seberu malý ručník z topení. Paní Jonesová jistě ví, jak udělat ručník tak super jemný.

"Nahni se dopředu." Přikážu a Christian to plní. Položím ručník na jeho ramena a potom naplním umyvadlo vlažnou vodou.

"Můžes se zase opřit." Oh, jako bych teďka byla pánem já. Christian se opře, ale je moc vysoko. Odsune se dál a zakloní hlavu. Skvělá vzdálenost. Budu tohoto mát někdy dost? Zlehka se nadechne. Hmm. . .když se snažím umýt mu vlasy, srříknu mu vodu do očí. *Kurva!* "Promiň!"

Vezme konec ručníku a směje se když si utírá vodu z očí. "Hej já vím, že jsem kretén,

ale nemusíš mě topit."

Ohnu se a políbím ho na čele, chychtajíc se. "Nepokoušej mě."

Obejme své ruce za mou hlavu a nadzvedne se aby se dotkl mých rtů. Krátce mě políbí, a v jeho hrdle se tvoří takové spokojené mumlání. Ten zvuk se propojí se svaly v mém břiše. Velmi přitažlivý zvuk. Pustí se mě a sedne si zpět se zakloněnou hlavou a hledí na mě. Na malý moment vypadá tak zranitelně, jako dítě. Trhne mi to srdcem.

Vytlačím si šampón na dlaň a rozetřu do pěny, začínám na jeho kotletách a jedu nahoru do vlasů a pak dolů na strany, rytmicky kroužím prsty. Zavře znovu oči a opět dělá ten lákavý zvuk.

"To je paráda." Řekne po chvilce a relaxuje pod dotyky mých prstů. "To ano." Políbím

ho znova na čele.

"Líbí se mi, když mě prsty škrabeš ve vlasech. " Jeho oči jsou pořád zavřené, ale jeho výraz je taková blažená spokojenost – žádna stopa po zranitelnosti. Bože, jak se jeho nálada změnila, a já jsem spokojený, že to jsem já kdo to zařídil.

"Zvedni hlavu." Zakomanduju a on poslechne. Hmm – Na to bych si zvykla. Dál ho škrabu na hlavě a vytvářím pěnu.

"Zpět."

Nahne se zpět a já opláchnu pěnu, tentokrát používám sklenku a tak se mi podaří ho neocáknout.

"Ještě jednou?" Zeptám se.

"Prosím." Jeho oči bliští a jeho klidný výraz najde mé oči. Usměji se na něj. "Hned to

bude, pane Greyi."

Otočím se a naplním umyvadlo teplou vodou,

"Na opláchnutí." Řeknu když se na mě nechápavě podívá.

Opakuji proces se šampónem, a poslouchám jeho spokojené dýchání.

Když už je konečně opláchnutý, dám si chvíli a cením si toho krásného obličeje svého manžela. Nemůžu mu odolat. Něžně ho pohladím po tváři a on otevře oči a sleduje mě skoro ospale přes jeho dlouhé řasy. Nahnu se k němu a dám mu malou pusu na rty. Usměje se, zavře oči a relaxuje. Bože. Kdo by to řekl, po naší hádce dnes odpoledne, že by mohl být takhle

spokojený? Bez sexu? Nahnu se hned nad něj.

"Hmmm." Zamumlá spokojeně, když má prsa se otřou o jeho tvář. Zatáhnu za špunt a voda odteče. Jeho ruce se zatím přemístí k mému pasu až dolů k zadečku.

"Žádné mazlení s pomocnicí." Zamumlám, předstírám nesouhlas.

"Nezapomeň, že jsem hluchý." řekne, stále má oči zavřené, když se jeho ruce vinou dolů po zadečku a nadzvedává mou sukni. Plesknu ho po ruce. Užívám si hru na kadeřnici. Usměje se, široce a klukovsky, jako bych ho přistihla dělat něco nepovoleného, ale na co je pyšný.

Natáhnu se pro sklenici, ale tentokrát použiju vodu z vedlejšího umyvadla, což mu smyje všechnu pěnu z vlasů. Pokračuji v ohýbání se nad ním a on nechává své ruce na mém zadečku, sjíždí prsty dopředu a dozadu, nahoru a dolů. . . hmmm. Zavrtím se. A on zavrčí.

"Ta. Celý opláchnutý."

"Dobře." Jeho prsty se zatnou do mého zadečku a on si poposedne. Jeho mokré vlasy kapou okolo. Přitiskne mě na jeho klín, jeho ruce se pohybují zezadu na můj krk, a potom na mou bradu a drží mě nehnutě. Vydechnu v překvapení a jeho rty jsou na mých, jeho jazyk sexy a pevně na mém. Moje prsty se zatnou do jeho mokrých vlasů, a voda mi kape po rukou, a on prohloubí polibek, jeho vlasy mi zamokří celý obličej. Jeho ruce se přemístí z mojí brady k vrchnímu knoflíku na mé blůze.

"Dost tady, Chci tě ošukat sedmi nedělními odstíny, a můžem to udělat tady a nebo v ložnici. Rozhodni."

Christianovi oči planou, plné očekávání, jeho vlasy kapou na oba dva. A mě vyschne v

krku. "Co to bude, Anastasie?" Zeptá se když mě drží na klíně.

"Jsi mokrý." Odpovím.

Nakloní najednou hlavu, a otře své mokré vlasy na přední stranu mé košile. Zaječím a snažím se vysvobodit. Ale chytne mě pevněji.

"Ale ty nejsi dost, bejby." Zamumlá. Když zvedne hlavu a směje se na mě od ucha k uchu a já jsem Miss mokré tričko 2011. Můj vršek je totálně mokrý a jde vidět skrz. Vlastně jsem
mokrá. . .všude.

"Líbí se mi ten výhled." Zamumlá a ohne se a krouží svým nosem okolo mých

bradavek. "Odpověz mi Anno. Tady a nebo v ložnici?"

"Tady." Zašeptám zoufale. Do háje se stříháním. Udělám to později. Usměje se na mě.

"Dobrá volba, paní Greyová." zamumlá proti mým rtům. Pustí mou bradu a jeho ruka se přemístí k mému kolenu. Klouže hladce po mé noze, zvedá mou sukni a bruslí mi po kůži, lehtá to. Jeho rty mě jemně líbají okolo mého ucha až k mé čelisti.

"Oh, co ti mám udělat?" Zašeptá. Jeho prsty zaháklé na vršku mých punčoch. "Líbí se mi tyhle."Jede svým prstem nahoru pod sukní a tře okolo vnitřní části mých stehen.Zalapím po dechu a zavrtím se v jeho klíně.

Zasténá, hluboko v krku."Když tě budu šukat sedmi nedělními odstíny, chci aby ses nehýbala."

"Donuť mě." Vyzvu ho zadýchaně.

Christian se chraplavě nadechne. Roztáhne oči a prohlíží si mě jeho sexy výrazem.

"Oh, paní Greyová. To se nemusíte ptát." Jeho ruka se přemístí z vršku mých punčoch na moje kalhotky. "Zbavme se tohoto." Zatáhne za ně a já si poposednu, abych mu pomohla. Oba dva sýpáme vzrušením.

"Nehýbej se." Zamumlá.

"Jen ti pomáhám." Řeknu s úšklekem a on mě popadne za můj spodní ret.

"Nehýbat." Zamračí se. Sune moje kalhotky po mých nouhou až dolů. Vyhrnuje mi sukni tak, že ji mám až v pase, dá obě ruce na můj pas a vyzdvihne mě. Pořád má mé kalhotky v ruce.

"Sedni. Rozkroč se." Přikáže a hledí mi úpřímně do očí. Pohnu se, a dám si nohy okolo něj, sleduji ho provokativně. *Pojď Stíne!*

"Paní Greyová." Varuje mě. "Popichuje te mě snad?" Dívá se na mě, pobaveně, ale vzrušeně. Je to hříšná kombinace.

"Ano. Co s tím hodláte dělat?"

Jeho oči se rozohní a já cítím jeho vzrušení jak se tyčí do mě. "Chytni se rukama za

zády." Oh! Poslušně splním a obratnš mi zaváže ruce kalhotkami.

"Moje kalhotky? Pane Greyi, že se nestydíte."Napomenu ho.

"O to nemusíte mít obavy, paní Greyová, to vy víte." Jeho pohled je tak sexy. Pokládá mi ruce okolo pasu, posune mě tak, že sedím trochu dál na jeho klíně. Voda stále kape přes jeho krk a hrudník. Chtělo by se mi ohnout a olíznout ty kapky, ale je to složité, když jsem teď

spoutaná.

Christian mě hladí po obou stehnech a jezdí až dolů k mým kolenům.

Něžně mi nohy odsune více od sebe a to samé udělá se svými. Jeho prsty míří ke knoflíkům mé košile.

"Nemyslím so, že to potřebujeme," Řekne. Začne rytmicky rozepínat knoflíky na mé mokré košili, jeho oči nikdy nesjedou z mých. Jsou tmavší a tmavší když se dostává ke konci. Můj puls je rychlejší a můj dech chraplavější. Nemůžu tomu uvěřit – skoro se mě nedotkl, a já se cítím takhle – sexy, sužovaná. . . připravená. Chce se mi zakroutit v bocích. Nechá mi mou rozepnutou košili a oběma rukama mě hladí po obličeji, jeho palec přejíždí po mém spodním rtu. Najednou ho vloží do mých úst.

"Saj." Přikáže šeptavě, s důrazem na S. Zavřu pusu okolo jeho palce a dělám přesně co mi řekl. Oh. . . Líbí se mi tahle hra. Chutná tak dobře. CO ještě bych tak ráda sála. Svaly v mém břiše se sevřou jen při té myšlence.Jeho rty se oddělují, když začnu jemně okusovat tu jemnou kůži okolo jeho palce.

Zasténá a já pomalu vytáhnu jeho palce z mé pudy a vedu ho pomalu po mém krku, hrudníku. . Zahákne ho v mé podprsence a odsune košíčky a moje prso jde ven.

Christianův pohled nikdy neunikne mému. Sleduje každou mou reakci an jeho doteky a já sleduji jeho. Je to sexy. Majetnicky. Miluji to. Opakuje akci se svou druhou rukou a moje obě prsa jsou vysvobozená, obě si je dá do dlaní a hladí mě oběma palci po mých bradavkách, krouží pomalu, Stimuluje a obě jsou tvrdší a tvrdší pod jeho zkušeným dotykem. Zkouším, opravdu zkouším se nehýbat, ale moje bradavky mi posílají signály do rozkroku. Zasténám a zakloním hlavu, zavřu oči a užívám si to sladké, nejsladší utpění.

"Pssst." Christian řekně provokativně, a zvýší tempo jeho prstů. "Nehýbej se, bejby, nehýbej." Uvolní jedno mé prso, natáhne se k mému krku a drží mě něžně okolo něj. Nahne se dopředu, veme mou teď už tvrdou bradavku do svých úst a saje, jeho mokré vlasy mě lehtají. V tom samém čase jeho druhý palec přestane a místo toho veme mou druhou bradavku mezi ukazováč a palec a začne potahouv a kroutit.

"Ah!! Christiane!" zasténám a zakroutím se. Nepřestává. Pomalu pokračuje, tu pomalu mučivou stimulaci. A moje tělo je jako v ohni od toho úžesného požitku.

"Christiane, prosím." zaskuhrám.

"Hmm,'" Zamumlá. "Chci aby ses takhle udělala." Moje bradavka dostane krátkou úlevu, když jeho slova pohladí mou kůži, a je to jako by volal mou zkaženou duši, kterou zná jen on. Když začnš používat i zuby, to vzrušení je skoro něúnosné. Zasténám hlasitě, Zasvíjím se v jeho klíně, snažíc se najít nějaké napětí v jeko klíně. Zatlačím se proti jeho napnutým kalhotům, ale ne – jsem ztracená v téhle naprosté senzaci.

"Prosím." Zašeptám prosebně, a vzrušení mi vystřeluje do celého těla, všechny svaly jsou v plné pohotovosti.

"Máš tak nádherné prsa, Anno," Zasténá. "Jednou je ošukám."

Co tohle k čertu znamená? Otevřu oči, zírám na něj, když mě saje, moje kůže zpívá pod jeho dotyky. Už vůbec necítím tu mokrou košili, jeho vlasy, jen vášeň, která se mi lahodně propíjí po celém těle, které se začne stahovat a svírat. . . připravujíc, dosahujíc. . . toužíc po osvobození. A on nepřestává – provokuje, tlačí, Já chci. . . Já chci. . .

"Udělej to. . . " Vydechne – a já se udělám, hlasitě, můj orgasmus tepe po celém mém těle, přestane jeho sladké mučení. Tiskne mě k sobě, jak mé tělo prudce kledá z toho úžasného vyvrcholení. Když otevřu oči, hledí na mě, já ležím na jeho hrudi.

"Bože, miluju se dívat, když máš orgasmus, Anno." Jeho hlas je plný zaujetí. "To bylo. .

. " Slova se mi vytratí.

"Já vím." Nahne se a políbí mě, jeho ruka stále okolo mého krku, drží mou hlavu, aby mě mohl hluboce políbít – s láskou a důstojností.

Jsem ztracená v jeho polibku.

Odtáhne se a jeho oči jsou barvy tropické bouře. "Teď, tě ošoustám, tvrdě." Zamumlá.

No do hajzlu. Vezme mě okolo pasu, vyzvedne z jeho stehen na okraj jeho kolenou a svou pravou rukou si rozepíná knoflík u kalhot. Levou rukou jezdí svými prsty po mém stehně, zastavuje na vrcholu mých punčoch. Upřeně se na mě dívá. Sedíme si hlavami k sobě a já jsem bezradná, v podprsence spoutaná svýma kalhotkama, a tohle musí být jedna z nejintimnějších chvil vůbec – já sedím na jeho klíně, hledím do jeho nádherných šedých očí. Citím se prostopášně, ale taky tak strašně s ním spojená – Nestydím se nebo cokoliv podobného. Tohle je Christian, můj mažel, můj milenec, můj panovačný megalomniak, můj Stín – láska mého života. Natáhne se po svém zipsu, a vyschne mi v krku, když se vytasí jeho erekce.

Usměje se. "Líbí?" Zašeptá. "Hmm" Zamumlám uznale.

Položí si na něj ruce a začne pohybovat nahoru a dolů. . .o můj. Hledím na něj skrz své řasy. Kurva když on je tak sexy.

"Okusujete si svůj ret, paní Greyová." "To protože, jsem hladová."

"Hladová?" Otevře pusu dokořán, plně překvapen, jeho oči se rozšíří. "Hmm. . . "

Souhlasím a olíznu si rty.

Tajemně se na mě usměje a okusuje si svůj ret a pokračuje v sebeuspokojování. Proč je ten pohled na mého sebeuspokojícího mažela tak zatraceně vzrušující?

"No, měla jste si sníst svou večeři." Jeho tón je až přehnaně krytický. "Ale možná ti můžu udělat laskavost." Položí si ruku na můj pas. "Postav se.", řekne něžně a je mi hned jasné co hodlá dělat. Postavím se na nohy, už se mi vůbec netřesou.

"Na kolena."

Udělám co řekne a položím se na kolena na ledový obklad koupelny. Posune se dopředu, stále sedí na židli.

"Polib mě." Pronese a drží si svou obrovskou erekci. Podívám se na něj a on si mlsně promne jazyk přes zuby. Je to vzrušující, hodně vzrušující, vidět jeho touhu, jeho nahou touhu před mými ústy. Nahnu se dopředu, moje oči na jeho, políbím vrcholek jeho erekce. Sleduji jak se hluboce nadechne. Chytne mě oběma rukama za hlavu, jedu svým jazykem okolo vrcholku a chutnám tu malou rosu na konci jeho údu. Hmm. . . Chutná skvěle. Jeho pusa se do široka otevře, když lapá po vzduchu a já se na něj vrhnu a saju, saju tvrdě.

"Ah-" Vzduch zasyčí mezi jeho zuby, a pohybuje svými boky dopředu, naráží do mé pusy. Ale já nepřestávám. Obalím so své zuby přes rty a tlačím dolů a nahoru. Pomalu zabírá a tlačí se hlouběji do krku, jeho dýchání je rychlejší a chraplavější. Zakroutím jazykem okolo jeho vrcholku a zajedu dolů, opět.

"Bože, Anno." Zasyčí. Je ztracený a jeho odpověď na mé pohyby je omamná. Já. Moje vnitřní bohyně je ohromená.

A velmi pomalu začnu používat jen své zuby.

"Ah!" Christian se přestane pohybovat. Nahne se ke mně a natlačí mě na jeho klín.

"Dost." Zamračí se. Nahne se za mě a uvolní mi ruce. Protáhnu si zápěstí a hledím do těch spalujících očí, které se na mě upřeně dívají s láskou , touhou a chtíčem. A já si uvědomím, že to jsem já kdo ho chce ošukat sedmi nedělními odstíny. Chci ho moc. Chci ho vidět jak se podemnou udělá. Vemu jeho erekci do rukou a poposednu si k němu. Položím si svou druhou ruku na jeho ramena, velmi něžně a pomalu. Lehce si na něj sednu. A on mi sundává košili, kterou hází na zem. Jeho ruce se linou k mým bokům.

"Nehýbat." zaskřípe, jeho ruce se šťouchají do mojí dužiny. "Prosím, nech mě si to vychutnat. Vychutnat tene."

Zastavím se. Oh bože. . . je to tak skvělý pocit, když je ve mně. Pohladí mě po tváři, jeho oči rozjařené a divoké, jeho rty od sebe. Posune se podemnou a já zasténám, zavřu oči.

"Tohle je moje oblíbené místo." Zašeptá. "V tobě. V mojí maželce."

Kurva. Christian. Nemůžu se udržet. Moje prsty sjedou do jeho vlasů a začínám se pohybovat. Nahoru a dolů na špičkách, vychutnávám si ho, a sebe. Nahlas zasténá, a jeho ruce jsou v mých vlasech a okolo mých zad, a jeho jazyk napadá má ústa, bere vše. Po našich všech neshodách, mojí frustrací z něj a jeho ze mě – pořád máme tohle. Poříd to budeme mít. Miluji ho strašně moc, je to téměř zdrcující. Jeho ruce se přemístí na mé záda a kontroluje mě nahoru a dolů znovu a znovu, v jeho tempu – jeho sexy tempu.

"Ah," Bezmocně zasténám do jeho úst, jsem unešena.

"Ano, ano, Anno." Zasyčí, a já mu rozdávám několik polibků, na obličej, bradu, čelist, krk. "Bejby." Zavzdychá a probíjí se ještě jednou do mých úst.

"Oh, Christiane, Miluji tě. Vždycky tě budu milovat." Ztratím dech, chci aby věděl, chci aby si byl jistý po naší dnešní hádce.

Zasténá hlasitě a položí své ruce okolo mě a drží mě pevně a vyvrcholí s žalostným vzlykem, a ot je dost – dost abych vzplanula ještě jednou. Stisknu se rukama kolem jeho hlavy a ihned pustím, udělám se okolo něj a slzy se mi linou z očí, protože ho tak miluji.

"Hej." zašeptá, chytne mě za bradu a se zájmem se na mě zadívá. "Proč pláčeš? Ublížil

jsem ti?"

"Ne." Zamumlám. Oddělá mi vlasy z obličeje, utře mi slzy svým palcem a políbí mě. Je pořád ve mně. Pohne se a zašklebí se když se ze mě vytáhne.

"Co se děje, Anno? Řekni mi."

Popotáhnu si nosem. "Já jen. . . jen že to je kolikrát ohromující, jak moc já tě vlastně miluju." Zašeptám.

Po chvíli se na mě usměje – zdrženlivě řekla bych. "Máš na mě podobný efekt." Zašeptá a znovu mě políbí. Usměji se, a uvnitř se moje útěcha pomalu protáhne.

"Opravdu?"

Usměje se. "Ty víš, že ano." "Někdy to vím. Ale ne vždycky." "Zpátky k vám paná

Greyová."

Usměji se a lehce ho líbám po jeho hrudi.Přitulím se k jeho chloupkům na hrudi. Christian mě hladí po vlasech a po mých zádech. Rozepne mi podprsenku a pomalu mi sundá jedno ramínko a potom i druhé.

"Hmm. Kůže na kůži." Zamumlá uznale složí si mě do náručí. Políbí mě na rameni, a táhne se k mému uchu. "Voníte jako nebe, paní Greyová."

"To vy taky, pane Greyi." Usměji se vřele a nadechnu jeho vůni, která je teď smíchána s posexovým aroma. Mohla bych takhle zůstat v jeho náručí, usazená a šťastná, navždycky. To je právě to co potřenuji po plném nasazení v práci. Tady chci být, navzdory jeho bizarní kontrolovatelnosti, jeho mehalomanii, tady patřím. Christian zanoří svůj nos do mých vlasů a zhluboka se nadechne. Cítím jak se usmívá.

Sedíme, ruce přitisklé na sobě a neříkáme nic.

"Je pozdě." Christian řekne, a jeho prsty metodicky hladí mé záda. "Pořád potřebuješ ostříhat."

Zachichotá se. "To ano, paní Greyová. Máte ještě energii dodělat práci, kterou jste

začala?" "Pro vás pane Greyi, cokoliv." Políbím ho na hrudi a zvednu se.

"Nechoď." Chytne mě za boky a otočí mě. Rozepne mi sukni a nechá ji spadnout na zem. Drží svou ruku na mém zadečku. Vystoupím ze sukně a mám na sobě jen punčochy a podvazkovémm pásu.

"To je nádherný pohled, paní Greyová." Opře se na židli a dá si ruce křížem a upřímně mě hodnotí.

Dám si ruce nahoru a zatočím se mu. "Bože jsem jen šťastlivej šmejd." "To ano."

Usměje se. "Obleč si mou košili a můžeš mě takhle ostříhat. Kdybys byla nahá moc by mě to znervózňovalo a nikdy bychom se nedostali do postele."

Nemůžu si pomoct svému odpovídajícímu úšklebku. Vím, že sleduje každý můj pohyb. Pohnu se k věcem, které jsme naházeli na zem a pomalu se ohnu, zvednu jeho košili, přivoním si – hmmm – a obleču si ji.

Christianovi oči jsou všude. Dodělá si svůj poklopec a soustředěně mě sleduje. "Máme

nějaké nůžky?" Zeptám se nevinně.

"V mojí pracovně." Řekne.

"Najdu je." Nechám ho sedět a jdou do ložnice, po cestě si vemu hřebínek ze stolu. Když vejdu do chodby, a vidím dveře od Taylorovy pracovny jsou otevřené, Paní Jonesová

stojí ihned za dveřmi. Stojím jako přibitá.

Taylor sjíždí prsty po její tváři a sladce se usmívá. Potom se sehne a políbí ji.

Sakra! Taylor a paní Jonesová? Zírám udiveně – myslela jsem, . . . no, trochu podezřelé, ale jak je vidět tak jsou spolu! Začervenám se, cítím se jak voyeur, a pokračuji ve své cestě. Rozsvítím světla a vejdu do jeho pracovny.

Taylor a paní Jonesová.. . Wau! Zavrávorám. Vždycky jsem si myslela, že paní Jonesová je starší něž Taylor. Musím na to přestat myslet. Otevřu skříňku a ihned jsem rozrušená když najdu zbraň. *Christian má zbraň?*

Revolver. *Kurva!* Nemela jsem vůbec tušení, že Christian vlastní zbraň. Vytáhnu ji z obalu a zkontroluji válečky. Je plně nabitá, ale světlá. . . moc světlá.To musí bát karbonové vlákno. Co chce Christian s tou zbraní dělat? Bože, Doufám, že ví jak to používat. Rayovo varování mi příjde do hlavy.

Jeho vojenský výcvik se vždy hodil. T*yhle tě zabijou, Anno. Musíš vědět co děláš, když držíš střelnou zbraň*..Položím zbraň zpět a najdu nůžky. Ihned jsem na cestě zpět ke Christianovi, moje hlava mi bzučí. . . Taylor a paní Jonesová. . . revolver. . .

Když vejdu do hlavní místnosti, narazím na Taylora.

"Paní Greyová, omluvte mě." Ihned se začervená, když uvidí v čem jsem oděná.

"Um Taylore, ahoj. . . .Stříhám vlasy panu Greyovi." Vyhrknu ze sebe, ztrapněná. Taylor je ponížený stejně jako já. Otevře pusu jako by chtěl něco říct, ale ihned ji zavře.

"Až po vás, madam." Řekne formálně. Myslím, že mám stejnou barvu jako moje staré audi, ten special pro submisivní. Bože. Mohlo by tohle být ještě více trapné?

"Děkuji." Zamumlám a vydám se dál. Kurva! Zvyknu si vůbec někdy na ten fakt, že nejsme sami? Zadýchaně vrazím do koupelny.

"Co se děje?" Christian stojí před zrcadlem, drží mé boty. Všechny poházené věci jsou teď hezky poskládané na kraji.

"Jen jsem narazila na Taylora,"

"Oh." Christian se zamračí. "Takhle oblečená?"

Do hajzlu! "To není Taylorova chyba."

Christian se zamračí ještě více. "To ne, ale stejně." "Jsem oblečená."

"Sotva."

"Nevím kdo se víc styděl, já nebo on." Zkouším svojí vyrušovací metodu. "Věděl jsi, že on a Gail jsou. . . no, spolu?"

Christian se zasměje. "Ano, jistěže jsem to věděl." "A nikdy jsi mi to neřekl?"

"Myslel jsem, že to taky víš." "Ne."

"Anno, jsou dospělí. Žijou od stejnou střechou. Oba nezadaní. Oba atraktivní."

Začervenám se, cítím se hloupě, že jsem si toho nevšimla.

"Když to řekneš takhle. . . jen jsem si myslela, že Gail je starší než Taylor."

"To je, ale ne o moc." Popleteně na mě zírá. "Někteří muži mají rádi starší ženy - " Zastaví

najednou a jeho oči se zvětší.

Zamračím se na něj. "To já vím." vyštěknu.

Christian vypadá kajícně a láskyplně se na mě usměje. Ano! Moje vyrušovací metoda byla úspěšná! Moje podvědomí jen zakroutí očima – ale za jakou cenu?

"Což mi připomíná. " Řekne rozverně.

"Co?" Zamumlám. Vezmu židli a otočím ji k zrcadlo. "Sedni." Přikážu. Christian si mě shovívavš a pobaveně prohlíží, ale udělá co jsem řekla a sedne si na židli a začnu mu pročesávat teď už jen trochu vlhké vlasy.

"Přemýšlel jsem, že bychom mohli přestavět místnosti nad garážemi na nový obytný prostor." Christian pokračuje. "Udělat u toho domov. Potom by možná Tylorova dcera mohla s ním bývat častěji." Sleduje mě opatrně v zrcadle.

"Proč nezůstává tady?" "Taylor se mě nikdy nezeptal-"

"Snad bys mu to mohl nabídnout. Ale museli bychom se chovat jinak, když by tady

byla." Christian nadzvedne obočí. "Nad tím jsem nepřemýšlel."

"Asi proto se tě Taylor nikdy nezeptal. Už ses s ní potkal?"

"Ano. Je to rozkošná holka. Stydlivá. Velmi pěkná. Platím její školné. Oh! Zastavím se

a zírám na něj do zrcadla.

"To jsem vůbec netušila."

Pokrčí rameny. "Zdálo se mi to jako to nejmenší. Taky to znamená, že neskončí." "Jsem si jistá, že pro tebe rád pracuje."

Christian na mě nechápavě kouká a zamračí se. "To nevím."

"Myslím se, že tě má velmi rád, Christiane." Vracím se k česání jeho vlasů. Jeho oči neopouštějí mé.

"Myslíš?"

"Ano. Myslím."

Pohrdavě si odfrkne, tajně potěšený, že snad jeho personál ho má rád. "Dobře. Promluvíš si s Giou o těch místnostech nad garáží?"

"Ano. Jistěže." Už se necítím tak iritovaná, když zmíní její jméno. Moje podvědomí na mě poudře přikyvuje. *Ano. . . dneska jsme to zvládli*. Moje vnitřní bohyně má škodolibou radost. Teď už něchá mé muže napokoji .

Jsem připravena ostříhat Christianovy vlasy. "Jseš si tím jistý? Tvoje poslední šance ustoupit."

"Udělejte co umíte, paní Greyová. Já se na sabe nemusím dívat, vy ano." Usměji se.

"Christiane, já bych se na tebe mohla dívat celé dny." Zakroutí hlavou rozhořčaně. "Je to jen pěkný obličej, bejby."

"A za tím je velmi pěkný muž." Políbím ho na spánku. "Můj muž." Stydlivě se pousměje.

Zvednu první pramen vlasů, vyčešu nahoru a chytnu mezi své prsty. Strčím si hřeben do pusy, vezmu nůžky a stříhnu, ustřihnu asi dva centimetry délky. Christian zavře oči a sedí jako socha, vzdychá spokojeně a já pokračuju. Sem tam otevře oči a já ho přichytím jak mě uváženě sleduje. Nedotýká se mě zatímco pracuji, a jsem za to ráda. Jeho doteky jsou. . . znérvozňující.

Pátnact minut později, jsem hotová.

"Hotovo." Jsem spokojena s výsledkem. Vypadá tak sexy jako nikdy, jeho vlasy stále splihlé a sexy. . . jen o trochu kratší.

Christian se na sebe podívá v zrcadle, vypadá potěšený a udivený zároveň. Usměje se. "Dobrá práce, paní Greyová." Otáčí hlavu na stranu a dá mi ruce kolem pasu. Přitiskne mě k

sobě, a políbí mě jemně na pupík.

"Děkuji," řekne.

"Potěšení na mé straně." Nahnu se a políbím ho. "Je pozdě. Do postele." Hravě mě plácne po zadku.

"Ah! Měla bych to tady uklidit." Jsou všude okolo jeho vlasy.

Christian se zamračí, jako by tahle myšlenka vůbec neexistovala. "Dobře. Zajdu pro smeták," řekne kysele.

"Nechci, abys uváděla personál do rozpaků svým ne příliš ukázněným oděvem." "Víš vůbec kde smeták je?" Zeptám se nevinně.

Christian se zastaví v ceste. "Um. . . ne." Začnu se smát. "Půjdu já."

Když si vlezu do postele a čekám, až se Christian přidá, přemýšlím jak úplně jinak mohl tento den skončit. Předtím jsem na něj byla hrozně naštvaná, a on se mnou. Jak se hodlám vypořádat s touhle hloupostí vést společnost? Nemám chuť vést společnost. Nejsem on. Musím tomu nějak předejít. Snad bych měla mít nějaké záchranné slovo na to když je panovačný a despotický a kdy je pěkný kretén. Zachechtám se. Řekla bych, že záchranné slovo by mohl být kretén.

"Co?" Zeptá se mě, když si vleze do postele za mnou a má na sobě jen spodek od pyžama. "Nic. Jen nápad."

"Jaký nápad?" Protáhne se vedle mě.

Tady je to nic. "Christiane, nemyslím si, že bych chtěla vést společnost." Opře se o lokty a hledí na mě."Proč tohle říkáš?"

"Protože tohle není něco co by mě kdy lákalo." "Jsi více než schopná, Anastasie."

"Ráda čtu knihy, Christiane. Vést společnost by mi to vzalo." "Mohla bys je vymýšlet." Zamračím se.

"Vidíš." pokračuje "vést úspěšnou společnosz je celé jen o objevování talentů, které máš k dispozici. Jestliže to je kde tvůj talent a zájem leží, tak struktura společnosti ti to umožní. Nenech si to proklouznout mezi prsty, Anastasie. Jdi velmi schopná žena. Myslím, že bys mohla dělat cokoliv jen si umaneš."

Wau! Jen je jen možné, aby věděl, že jsem v tomhle dobrá? "Taky se bojím, že by mi to

bralo příliš času."

Christian se zamračí.

"Čas , který bych mohla zasvětit tobě" Nasadím svou tajnou zbraň. Jeho pohled

ztmavne. "Vím o co se snažíš," Zamumlá, pobaveně. *Do haje!*

"Co?" Předstírám nevinnost.

"Snažíš se mě znepokojit. Vždycky tohle děláš. Jen si to nenech vyklouznout mezi prsty, Anno. Jen o tom přemýšlej. To je vše o co se ptám." Sehne se ke mně a políbí mě a pohladí mě palcem po tváři. Usměji se na něj – a cosi co řekl dříve mi samovolně naskočí na mysl.

"Můžu se tě na něco zeptat?" Můj hlas je jemný a nesmělý. "Jistě."

"Dřív, když jsi řekl jestli jsem naštvaná, měla bych si to s tebou vyříkat v posteli. Co jsi tím myslel?"

Stuhne. "Co sis myslela, že jsem myslel?"
Do haje! Měla jsem to jen říct. "No to, že bys chtěl abych tě uvázala."

Jeho obočí se překvapeně zvedne. "Um. . .ne. Tohle není vůbec to co jsem myslel."

"Oh." Jsem překvapená a taky trochu zklamaná.

"Chtěla bys mě přivázat?" Zeptá se, určitě mi to mohl vyčíst z výrazu. Zní šokovaně.

Zrudnu. "No. . . "

"Anno, Já – "Zastaví a něco temného mu přejde přes hlavu.

"Christiane." Zašeptám v šoku. Přesunu se tak abych ležela na boku a držím se na loktu stejně jako on. Pohladím ho po tváři. Jeho oči jsou velké a plné strachu.

Smutně zakroutí hlavou.

Do hajzlu! "Christiane, přestaň. Na tom nazáleží. Jen jsem myslela, že bys to chtěl."

Vezme mě za ruku a položí si ji na jeho bušící srdce. *Kurva!* Co je to?

"Anno, Nevím jak bych se cítil, kdyby ses mě dotýkala a já měl být umírněný." Mám

husí kůži. Je to jako by se přiznával k něčemu špatnému.

"Tohle je pořád příliš nové."

Kurva. Byla to jen otázka, a dojde mi, že prošel dlouhou cestu, ale ještě delší má před

sebou. *Oh, Stíne, Stíne, Stíne.* Úzkostlivě se chytnu za srdce. Nahnu se k němu a on zmrzne, ale dám mu jemný polibek do koutku úst.

"Christiane, měla jsem špatný nápad. Prosím, neobávej se toho. Prosím nemysli na to." Políbím ho. Zavře oči, zasténá a vrací mi polibek zpět, zatlačí mě dolů do matrace, jeho ruce mě drží za bradu. A brzy jsme ztraceni. . . znovu ztraceni v sobě. . .

KAPITOLA 9

Když se následující ráno probudím, předtím než alarm začne pískat. Christian je okolo mě jako břečťan, jeho hlava na mé hrudi, jeho ruce okolo mého pasu a jeho noha mezi mýma. A je na mojí straně postele. Je to vždycky stejné, když se hádáme, takhle to končí, omotaný kolem mě, a mně je horko.

Oh, Stíne. Kdo by si pomyslel? Ta známá vzpomínka na Christiana, malého ubohého chlapečka mě dostane. Jemně ho pohladím po jeho krátkých vlasech a moje melancholická nálada klesá. Tavrtí se a jeho ospalé oči se setkají s mými. Několikrát zamrká, když se probouzí.

"Ahoj." Zamumlá a usměje se.

"Ahoj." Miluju probouzení s tím jeho úsměvem.

Přitiskne se k mým prsům a jemně si zabručí. Jeho ruka cestuje kolem mého pasu, a hladí mě přes mou saténovou košilku.

"Jaký lákavý kousek." Zamumlá. "A lákavá myšlenka taky," Zahledí se na mě. "Musím vstávat." Protáhne se, rozplete se ode mě a vstane.

Opřu se, ruce si dám za hlavu a užívám si ten výhled, když se Christian vyslíká do sprchy. Je perfektní. Nezměnila bych ani vlásek.

"Kocháte se pohledem, paní Greyová?" Christian se na mě cynicky podívá. "Je to víc

než skvělý pohled, pane Greyi."

Usměje se a odhodí jeho pyžamové spodky na mě, přiletí mi na obličej, ale chytnu je včas, chechtám se jako nějaká školačka. S hříšným úsměvem, odkryje peřinu, klekne si na postel a chytne mě za kotníky a přitáhne mě k němu tak, že moje noční košilka se vytáhne nahoru. Zaječím a on se plouží po mém těle a dává mi malé polibky, na mé koleno, mé stehno. . . mou. . . oh. . . *Christiane!*

"Dobré ráno, paní Greyová," Paní Jonesová mě přivítá. A já se začervenám, stydím se při té vzpomínce na setkání s Taylorem minulou noc.

"Dobré ráno," Odpovím a podává mi šálek čaje. Sednu si na barovou židli vedle svého manžela, který vypadá blaženě, čerstvě osprchován, jeho vlasy splihlé, má na sobě bílou košili a tu stříbrnou šedou kravatu. Moje oblíbená kravata. Mám hříšné vzpomínky na tu kravatu.

"Jak se máte, paní Greyová?" Zeptá se mě přívětivě.

"Myslím, že to víte, pane Greyi." Dívám se na něj skrz mé řasy.

Usměje se. "Dej si něco k jídlu." přikáže, "Nesnědla jsi včera nic."Oh, panovačný Stín.

"To protože jsi byl kretén."

Paní Jonesová cosi upustí do dřezu a já se leknu.

Christian ten zvuk vůbec nevnímá. Ignoruje ji a netečně se na mě dívá. "Kretén nebo ne

– něco si dej." Jeho tón je vážný. Nehádám se s ním.

"Dobře! Vezmu lžíci a dám si ovesné cerálie." Zamumlám jako nějaký teenager. Nahnu se pro řecký jogurt a dám si trochu na ceréalie a také rhst borůvek. Podívám se na paní Jonesovou a obě se na sebe usmějeme. Poskytovala mi snídani mé vlastní volby po celé líbánky.

"Možná budu muset letět do New Yorku koncem týdne." Christianova poznámka mě probudí z mého zasnění.

"Oh."

"To bude znamenat, že tam budu přes noc. Chci abys šla se mnou."

"Christiane, nedostanu volno."

Podívá se na mě jeho opravdu-vždyť-já-jsem-šéf pohledem

"Vím, že vlastníš společnost, ale byla jsem pryč celé tři týdny. Prosím. Jak můžeš chtít, abych vedla společnost, když tam nikdy nejsem? Budu tady v pořádku. Vemeš si sebou Taylora, ale Sawyer a Ryan budou tady – "Zastavím, protože se na mě Christian směje. "Co?" Vyštěknu.

"Nic. Jen ty." Řekne.

Zamračím se. On se mi jako směje? A potom ta nechutná myšlenka mi vstoupí do hlavy.

"Jak se dostaneš do New Yorku?"

"Letadlem společnost, proč?"

"Jen jsem se chtěla ujistit, jestli se nebereš Charlie Tango." Můj hlas je tichý a husí kůže mi běží po zádech. Vzpomenu si na posledně kdy letěl helikoptérou.

Vlna žaludeční nevolnosti se mi vrátí když si přemítám ty strašné vzpomínky kdy jsem zoufale čekala na nějaké novinky.

To byl určitě ten nejhorší zážitek vůbec. Všimnu si, že paní Jonesový také stuhla.

"Neletěl bych do New Yorku v Charlie Tango. Nemá takový dosah. A navíc nebude zpět te servisu po další dva týdny."

Díky bohu. Úlevou se usměji, ale taky vím, že Charlie Tango mu zabránila uzavřít dobrou dohodu.

"No, jsem ráda, že už je skoro opravená, ale – "Zastavím. Můžu mu vůbec říct jak nervzní jsem, aby ještě vůbec někdy letěl?

"Co?" Zeptá se, když dojí svou omeletu. Pokrčím rameny.

"Anno?" Řekne, přísně.

"Jen. . . víš. Minule, když jsi letěl.. . .myslela jsem, my jsme si mysleli, že už – "Nemůžu tu větu ani dokončit a Christianův výraz klesne.

"Hej."Pohladí mě po tváři. "To byla sabotáž." Jeho výraz se změní, zajímalo by mě jestli ví kdo je za to zodpovědný.

"Nemohla bych se vyrovnat s tim, kdybych tě ztratila."

"Pět lidí kvůli tomu dostalo padáka, Anno. Už se to znova nestane." "Pět?"

Přikývne s vážným úsměve.

Do hajzlu!

"To mi připomíná. Ta zbraň u tebe ve skříni v pracovně."

Zamračí se na mě, asi to byl moc vyčítavý tón, ale takhle jsem to nemyslela. "Je to Leily." řekne konečně.

"Je plně nabitá."

"Jak tohle víš?" Ještě více se zamračí. "Zkontrolovala jsem to včera."

Pořád se mračí. "Nechci aby sis zahrávala se zbraněmi. Doufám, že jsi dala pojistku

nazpět."

Zamrkám na něj, momentálně ohromená. "Christiane, tam není žádná pojistka na tom revolveru. Nevíš snad nic o zbraních?"

Jeho oči se rozšíří. "Um. . .ne."

Taylor diskrétně zakašle mezi dveřmi, Christian na něj kývne.

"Musíme jít," Chrostian řekne. Postaví se a obleče si své šedé sako. Následuji ho do chodby.

Má Leilinu zbraň. Jsem ohromena touhle novinkou a zajímalo by mě co s ní teď je. Je stále v

– kde to je? Někde na východě. New Hampshire? Nemůžu si vzpomenout. "Dobré ráno Taylore." Christian pronese.

"Dobré ráno, pane Greyi, paní Greyová." Přikývne na nás na oba, obezřetný, aby se mi nepodíval do očí. Jsem za to ráda.

"Jen si vyčistím zuby." Zamumlám. Christian si vždycky čistí zuby před snídaní. Nerozumím tomu proč.

"Mel by ses zeptat Taylora, aby tě naučil střílet." Řeknu, když jedeme ve výtahu. Christian se na mě pobaveně podívá.

"Měl bych?" Řekne.

"Ano."

"Anastasie, opovrhuji zbraněmi. Moje matka, napravovala několik svědků střelby a můj otec je vehementně proti tomu. Vyrostl jsem v tomto duchu.Podporuji jen dva podněti s ozbrojenou kontrolou tady ve Washingtonu."

"Oh. Nosí Taylor u sebe zbraň?" Christianova pusa se sevře.

"Někdy."

"Neschvaluješ to?" Zeptám se, když mě Christian vede z výtahu.

"Ne," Řekne. "Řekněme že Taylor a já máme odlišný pohled na držení zbraní." V tomhle souhlasím s Taylorem.

Christian mi podrží dveře a já nastoupím do auta. Nenechal mě řídit samotnou do SIP od té doby co zjistil, že Charlie Tango byla sabotáž. Sawyer se na mě hezky usmívá, když mně a Christianovi drží dveře, když vystupujeme z auta.

"Prosim." Natáhnu se a chytnu Christianovi ruku. "Prosím co?"

"Nauč se střílet."

Zakroutí na mě očima. "Ne. Konec diskuze, Anastazie."

A já jsem opět dítě, které dostává za uši. Otevřu pusu a chci něco říct, ale ihned si to rozmyslím, nechci aby mi den v práci začal s špatnou náladou. Dám si ruce křížem a uvidím jak nás Taylor sleduje ve zpětném zrcátku. Podívá se pryč a zakroutí hlavou, frustrovaný.

Hmm. . . .Christian frustruje někdy i Taylora. Ta myšlenka me nutí se usmát a moje dobrá nálada je zachráněna.

"Kde je Leila?" Zeptám se.

"Řekl jsem ti, ze je v Connecticutu s její rodinou." Zadívá se na mě

"Zkontrolovals to? Po všem tom, má dlouhé vlasy. Mohla by to být ona, co řídila Dodge." "Ano zkontroloval. Je zapsána do umělecké školy v Hamdenu. Začíná

tento týden." "Mluvil jsi s ní?" Zašeptám a krev se mi valí do obličeje.

"Ne. Ale Flynn Ano." "Aha." Zamumlám úlevou. "Co?"

"Nic."

Christian si povzdechne. "Anno. Co je?"

Pokrčím rameny, nechci aby věděl, že tak žárlím. Christian pokračuje. "Nechávám ji dál sledovat, kontroluji jestli je stále na druhé straně kontinentu. Je jí lépe Anno. Flynn ji doporučil cvokaře v New Havenu, a všechny zprávy jsou velmi pozitivní. Vždycky se zajímala o umění, takže.

. . " Zastaví se, jeho obličej hledá můj. A v ten moment mám podezření, že jí tu školu platí on. Chci to vědět? Měla bych se ho zeptat? No není to, že by si to nemohl dovolit, ale proč cítí tuhle potřebu? Nadechnu se. Christian se natáhne po mé ruce. "Nepřemýšlej o tom prosím. " Řekne a odjede.

V poledne mám přestávku. Zvednu telefon, abych zavolala Kate. A uvidím, že mi došel email od Christiana.

Od: Christian Grey

Předmět: Lichocení

Datum: 23. Srpen 2011 09:54

Pro: Anastasie Grey Paní Greyová

Už jsem dostal tři komplimenty na můj nový sestřih. To musí být ten hrozný úsměv, který mám na obličeji, kdykoliv přemýšlím nad včerejškem. Jste jasně úžasná, talentovaná, nádherná žena.

A celá moje. Christian Grey

Vykonný ředitel, Grey Enterpsrises Holdings Inc. Rozpustím se, když si to přečtu.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Snažím se tady koncentrovat

Datum: 23. Srpen 2011 1048

Pro: Christian Grey Pane Greyi

Snažím se tady pracovat, a nechci být rozptylována těmi nádhernými vzpomínkami.

Je teď správný čas se přiznat, že jsem stříhávala Rayovi vlasy pravidelně? Neměla jsem tušení, že to bude tak užitečný trénink.

A ano, Jsem vaše a vy, můj drahý panovačný manžel, který si nenechá říct, aby si naučil sebeobrany se s třelnou zbraní, jste můj. Ale nebojte, protože já vás ochráním. Vždycky.

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey **Předmět:** Annie Oakley

Datum: 23. Srpen 2011 10:53

Pro: Anastasie Grey Paní Greyová

Jsem velmi rád, že jste si promluvila se svým IT construktérem a změnila si jméno :D

Měl bych spát v pořádku, když vím, že má ochranitelská manželka spí vedle mě.

Christian Grey Výkonný ředitel & Holofob, Grey Enterprises Holdings Inc. Holofob? Co to k čertu znamená

Od: Anastasie Grey

Předmět: Zvláštní slova **Datum:** 23.Srpen 2011 10:58 **Pro:** Christian Grey

Pane Greyi

Znova jste mě uchvátil svými lingvistickými schopnostmi.

Vlastně, vaše schopnosti jsou všeobecné, ale myslím, že víte na co narážím. Anastasie Grey

Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey **Předmět:** Nemám slov!

Datum: 23. Srpen 2011 11:01

Pro: Anastasie Grey Paní Greyová Flirtujete se mnou? Christian Grey

Šokovaný Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Chtěl bys radši. . . **Datum:** 23. Srpen 2011 11:04 **Pro:** Christian Grey

Flirtovat s někým jiným? Anastasie Grey

Statečná Pověřená Editorka, SIP

Od: Christian Grey

Předmět: Grrrrr

Datum: 23. Srpen 2011 11:09

Pro: Anastasie Grey NE!

Christian Grey

Majetnický Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Wau. . .

Datum: 23. Srpen 2011 11:14

Pro: Christian Grey

Vrčíš na mě? Protože to je tak trochu sexy. Anastasie Grey
Nervózní (v dobrém slova smyslu) Pověřená Editorka, SIP

Od: Christian Grey

Předmět: Dej si pozor **Datum:** 23. Srpen 2011 11:16 **Pro:** Anastasie Grey

Flirtujete a zahráváte si se mnou, paní Greyová?

Možná vás potěším návštěvou dnes odpoledne Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Ale ne!

Datum: 23. Srpen 2011 11:20

Pro: Christian Grey

Budu hodná, nechtěla bych aby šéf šéfova šéfa mě kontroloval při práci :) Teď už mě nechej se věnovat práci. Šéf šéfova šéfa by mě nakopal do zadku.

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey **Předmět:**

&*%$&*&*

Datum: 23. Srpen 2011 11:23

Pro: Anastasie Grey

Věř mi, že tady je pár zajímavých věcí, které by chtěl dělat s tvým zadečkem. Nakopat není jedna z těch věci.

Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc. Jeho odpověď mě rozesměje.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Už běž!

Datum: 23. Srpen 2011 11:26

Pro: Christian Grey

Nemáš náhodou nějaký podnik, který máš vézt? Přestaň mě otravovat.

Moje příští schůzka je tady.

Myslela jsem, že jsi horňák a ne dolňák.

Mysli na můj zadeček a já budu myslet na tvůj... Miluji tě x

Anastasie Grey

Právě vlhká Pověřená Editorka, SIP

Nemůžu pomoct svojí despotické náladě, když mě ve čtvrtek Sawyer v mé kanceláři žene k šílenství. Christianova schůzka do New Your platí, a jen myšlenka, že je pryč jen pár hodin, už mi moc chybí. Nastartuju svůj počítač a čeká tam na mě email od něj. Moje nálada se ihned pozvedne.

Od: Christian Grey

Předmět: Už mi chybíš **Datum:** 25. Srpen 2011 04:32 **Pro:** Anastasie Grey

Paní Greyová

Vypadala jste dnes ráno úžasně. Buďte hodná, co budu pryč. Miluji vás.

Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Tohle bud od naší svatby první noc co nebudeme spát spolu. Mám v úmyslu si dát pár koktejlů s Kate – To by mi mělo pomoci usnout. Impulsivně, ihned mu odpovím, ačkoliv vím, že pořád letí.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Buď hodný! **Datum:** 25. Srpen 2011 09:03 **Pro:** Christian Grey

Dej mi vědět až přistaneš – budu se strachovat dokud nenapíšeš. Měla bych být hodná. Nemůžu se dostat do potíží, když budu s Kate. Anastasie Grey

Pověřená Editorka, SIP

Zmáčknu odeslat a usrknu si svého Latte, zdvořilost od Hannah. Kdo by řekl, že si jednou zamiluju kávu? Navzdory tomu, že jdu dnes s Kate ven, cítím se jako by kousek mě chyběl. Právě teď je nějakých deset tisíc metrů nade mnou a letí do New Yourku.

Nevěřila bych, že se budu cítit takhle neklidně jen protože Christian je pryč.

Okolo oběda, začnu několikrát kontrolovat emaily a můj BlackBerry. Kde je? Přistál v pořádku? Hannah se zeptá jestli nechci oběd, ale jsem až moc znepokojená a odmávnu ji pryč. Vím, že to je neslušné, ale musím si být první jistá, že přistál v pořádku.

Můj telefon zazvoní a já po něm vystartuju. "Anna St.. . Greyová." "Ahoj." Christian hlas je trochu povanený a tak pro mě uspokojící. "Ahoj." Usmívám se od ucha k uchu. "Jaký byl let?"

"Dlouhý. Co budete dělat s Kate?' Ale ne. "Jen zajdeme na drink." Christian nic neříká.

"Sawyer a ta nová žena – Prescott– nás budou hlídat." Nabídnu, snažím se ho uklidnit. "Myslel jsem, že Kate přijde k nám."

"To ano, až po tom." *Prosím nech mě jít ven!*

Christian si povzdechne. "Proč jsi mi to neřekla?" Řekne tiše až příliš tiše.

V duchu se nakopu. "Christiane, budeme v pořádku. Máme Ryana, Sawyera a Prescott. Je to jen rychlá sklenka po práci."

Christian stále nic neříká, a je mi jasné, že není nadšený. "Viděla jsem ji jen párkrát od té doby co jsem tě potkala. Prosím. Je to moje nejlepší kamarádka."

"Anno, nechci tě držet zpátky od tvých přátel. Ale myslel sjem že budete u nás doma." "Dobře." Souhlasím. "Zůstaneme u nás."

"Jen do té doby, dokud ten šílenec je na svobodě. Prosím." "Řekla jsem dobře." zamumlám a zakroutím očima.

Christian si odfrkne. "Vždycky vám, kdy na mě koulíš očima."

Kate.

Zamračím se na jeho odezvu. "Podívej. Omlouvám se. Nechtěla jsem aby ses bál. Řeknu to

"Dobře." Vydechne, jeho nadšení je evidentní. Cítím se provinile, že se strachoval.

"Kde jsi?"

"Na přistávací dráze JFK (letiště v NY)" "Oh, takže jsi zrovna přistál?"

"Ano. Chtělas, abych ti zavoval ihned co přistanu."

Usměji se. Moje podvědomí se na mě dívá. *Vidíš? Udělá co řekně, že udělá.*

"No pane Greyi, jsem ráda, že alespoň jeden z nás je pečlivý."

Zasměje se. "Paní Greyová, váš dar pro nadsázku nemá meze. Co já s vámi udělám?"

"Jsem si jistá, že vymyslíte něco mimořádného. Ostatně jako vždycky."

"Flirtujete snad se mnou?" "Ano."

Ucítím, že se culí. "Radši bych už měl jít, Anno. Udělej co jsem ti řekl. Ochranka ví co dělá." "Ano, Christiane, udělám." Cítím se rozhořčená, znova.

"Uvidíme se zítra večer, zavolím to později." "Zkontrolovat mě?"

"Ano."

"Oh, Christiane!" Okřiknu ho. "*Au revoir*, paní Greyová."

"*Au revoir,* Christiane. Miluji tě."

Zhluboka se nadechne. "A já miluji tebe, Anno." Ani jeden z nás nezavěsí.

"Zavěs Christiane." Zašeptám. "Ty jsi ale panovačná, že ano." "Ty jsi panovačný." "Moje." Povzdechne. "Udělej co jsem říkal. Zavěs." "Ano pane." Zavěsím a stupidně se křením na telefon. O pár chvil později mi dojde email.

Od: Christian Grey

Předmět: Cukání dlaní **Datum:** 25. Srpen 2011 13:42 **Pro:** Anastasie Grey

Paní Greyová

Jste zábavná po telefonu jako nikdy. Myslím to vážně. Udělej co jsem řekl. Musím vědět, že jsi v pořádku.

Miluji tě. Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Upřímně on je ten panovačný. Jsem ráda, že v pořádku přistál a opět si mě dobírá a přehnaně kontroluje. Obejmu se v duchu. Bože, já toho chlapa miluju. Hannah zaklepe na dveře, vyruší mě a opět mě přivede do reality.

Kate vypadá úžasně. V jejích upnutých bílých ryflích a červené košilce, je připravená rozbít město. Čile se baví s Claire na recepci, když vstoupím já.

"Anno!" Zakřičí a obejme mě. Drží mě nekonečně dlouho.

"Podívejte se na tu magnátovu ženu? Kdo by si pomyslel, malá Anna Steelová? Vypadáš tak. . . Kultivovaně." Usměje se. Zakroutím na ni očima. Mám na sobě bílé šifónové šaty, modrý písek a modré lodičky.

"Ráda tě vidím, Kate." Obejmu ji zpět. "Tak, kam půjdeme?"

"Christian chce abychom šly zpět do bytu."

stůl."

"Ach, vážně? Nemůže me si dát potají rychlý koktejl v Zig Zag Cafe? Mám tam pro nás

V protestu na ni otevřu pusu.

"Prosím?" Usměje se na mě sladce a našpulí rty. Myslím, že tohle se naučila od Mii. Nikdy normálně rty nešpulí. Ráda bych si dala koktejl v Zig Zag. Bavili jsme se tam minule a je to kousek od Katina bytu.

Zvednu svůj prst, jeden prst. "Jen jeden."

Usměje se. "Jeden." Zahákne svou ruku do mé a jdeme k autu, které je zaparkované před vchodem a Sawyer za volantem. Slečna Samantha Prescott nás následuje, je nová v ochrance – vysoká afroameričanka. Ještě nikdy se na mě neusmála, možná proto, že je tak chlasná profesionálka. Jako všechny ostatní si je osobně vybral Taylor. Je oblečená jako Sawyer, v tmavém obleku.

"Mohl bys nás prosím vzít do Zig Zag, Sawyere.

Sawyer se otočí a podívá se na mě, chce něco říct. Zřejmě dostal své příkazy. A je v rozpacích.

"Zag Zag Cafe. Jen si dáme jeden drink."

Bokem se podívám na Kate a ona zírá na Sawyera. Chudák. "Ano, madam."

"Pán Grey si přál, aby jste jeli zpět do bytu." Prescott nás vyruší. "Pan Grey tady není," vyštěknu. "Zig Zag Cafe, prosím."

"Madam." Sawyer odpoví a bokem se podívá na Prescott, která rozumně drží jazyk

za zuby.

Kate se na mě nevěřícně dívá, jako by nemohla uvěřit svým uším a očím. Fajn, asi jsem trochu více asertivní, než bývávalo. Kate přikyvuje a Sawyer vjíždí do večerní dopravní špičky.

"Víš o tom, že ta zvýšená ochranka jde Grace a Mii pěkně na nervy." řekne.

Vytřeštím na ni pomateně oči.

"To jsi nevěděla?" Vypadá nevěřícně. "Věděla o čem?"

"Ochranka pro celou Greyovu rodinu se téměř ztrojnásobila." "Vážně?"

"Neřekl ti o tom?"

Začervenám se. "Ne." Do hajzlu, Christiane! "A víš proč?" "Jack Hyde."

"Co s ním? Myslela jsem, že jde jen po Christianovi." Vytřeštím oči. *Bože. Proč mi to neřekl?*

"Od pondělí." Řekne Kate

Minulé pondělí? *Hmm. . . identifikovali jsme Jacka minulou neděli. Ale proč všichni Greyové?*

"Ja tohle všechno víš?" "Elliot."

Jistěže.

"Christian ti o ničem neřekl, že jo." Znova se začervenám. "Ne."

"Oh, Anno, jak otravné."

Zalapám po dechu. Jako vždy Kate mě umí vyliskat do obličeje bez použití jakéhokoliv nástroje, "Víš proč?" Když mi to neřekne Christian, možná ona ano.

"Elliot říkal, že to má co dočinění s informacemi na Jackově PC, které měl schované, když ještě pracoval pro SIP."

Do prdele. "Děláš si srandu?" Příval hněvu mi brouzdí tělem. Jak tohle všechno Kate ví a já nevím vůbec nic?

Podívám se na Sawyera, který mě sleduje ve zpětném zrcátku. Světlo se změní na zelenou a on se vydá kupředu. Držím si prst u pusy a Kate přikývne. Vsadím se, že Sawyer o tom taky ví.

"Jak se má Elliot?" Zeptám se abych změnila téma.

Kate se stupidně usměje a řekne mi vše co potřebuji vědět.

Sawyer zastaví u chodníku, který vede do Zig Zag Café a Prescott mi otvírá dveře. Vysednu ven a Kate mě následuje. Spojíme se rukama a klikatíme si to do pasáže, následované Prescott, která má na sobě burácející výraz. Oh do háje, je to jenom jeden drink. Sawyer odjíždí, aby zaparkoval auto.

"Tak jak se vůbec zná Gia s Elliotem?" Zeptám se a napiju se svého druhého jahodového Mojita. Bar je útulný a intimní a mně se neche odejít. Kate a já jsme nezastavili mluvení. A já zapomněla jak moc se mi líbí s ní chodit ven. Je to tak osvobozující být venku, relaxovat, užívat si Katinu společnost. Uvažuji, že napíšu Christianovi, ale ihned se té myšlenky zbavím. Jen se naštve a donutí mě jít domů jako nějaké neposlušné dítě.

"Nemluv se mnou o té čubce!" Kate vyprskne. Katina reakce mě rozesměje.

"Co je tak směšného, Steelová?"Vyštěkne, ale ne vážně. "Jen se cítím podobně."

"Taky?"

"Ano. Celá se motala okolo Christiana."

"Měla románek s Elliotem." Kate se ušklebí. "Ne!"

Přikývne,její rty zmáčknuty do rovné linie a zamračena způsobem Katherine Kavanagh.

"Bylo to krátce. Minulý rok. Je kariéristka. Nejsem překvapená, že se jí zachtělo i Christiana."

"Christian není k mání. Řekla jsem jí, ať ho nechá napokoji a nebo ji vyhodím."

Kate se na mě opět podívá, nevěřícně. Přikývnu pyšně a zvedne svou sklenu, aby mi zasalutovala, ohromená a zářivě se usmívající.

"Paní Anastasie Grey! Takto má být!" Přicinkneme si. "Vlastní Elliot zbraň?"

"Ne. Je hodně antizbraňový." Kate si zamíchá svůj třetí drink.

"Christian taky. Myslím, že to byl vliv Grace a Carricka." Zamumlám. Už trošku namazaná. "Carrick je dobrý chlap." Kate přikývne.

"Chtěl po mě předmanželskou smlouvu," Zamumlám smutně.

"Oh, Anno." Natáhne se ke mně a chytne mě za ruku. "Jen se snažil opatrovat svého chlapce. Jak obě víme, ty máš na čele vytetováno zlatokopka."

Usměje se na mě a já na ni vystrčím jazyk a začneme se obě smát.

"Vyspělé, paní Greyová." Řekne s chychotáním. Zní jako Christian. "Budeš dělat to samé pro svého syna, jednou."

"Mého syna?" Zahledím se na něj. To mi ani nepřišlo na mysl, to že moje děti budou bohaté. Do prdele. Budou mít všecho dostatek. . . myslím všeho. Tohle se musí ještě promyslet, ale ne zrovna teď. Podívám se na Prescott a Sawyera, kteří sedí opodál a pijí svou bublinkovou vodu.

"Myslíš, že bychom si měli dát něco k jídlu?" Zeptám se. "Ne, měli bychom si dát nšco k pití." Kate odřekne. "Proč jsi najednou v takové rozjařené náladě?"

"Protože už tě tolik nevídám. Nevěděla jsem, že si vemeš prvního chlapa, který ti pomotá hlavu." Znova se ušklebí. "Upřímně, vzali jste se tak rychle. . . myslela jsem si, že jsi v tom."

Zachychotám se."Všishni si mysleli, že jsem těhotná." Zamumlám. "Snažme se nevybočovat znova z konverzace. Musím jít na záchod."

Prescott mě doprovází. Neříká nic. Nemusí. Nesouhlas z ní sála jako smrtící izotop. "Nebyla jsem nikde od té doby co jsme se vzali." Zamumlám zavřenými dveřmi od kabinky.

Zašklebím se na ni, vím, že stojí na druhé straně, ale nemůže mě vidět.Co přesně by mohl Hyde udělat tady v baru? Christian to jen přehání jako vždy.

"Kate, je pozdě, měli bychom jít." je čtvrt na jedenáct a já jsem dopila své čtvrté jahodové mojito. Definitivně cítím ten alkohol, je mi horko a jsem nadraná. Christian bude v pohodě.

Nakonec.

"Jistě, Anno. Moc ráda jsem tě viděla. Vypadáš tak nějak víc, nevím no, . . .

sebejistá. Manželství ti vážně prospívá."

Můj obličej se rozplyne. Od slečny Katherine Kavanagh je to ten největší kompliment.

"To ano." Zašeptám, a asi protože jsem toho moc vypila, slzy se mi tlačí ven. Mohla bych být ještě šťastnější? Navzdory všem jeho přítěžím, jeho povahy, jeho stínům, potkala jsem a vzala jsem si muže svých snů. Rychle změním téma, jinak se určitě rozbrečím.

"Opravdu jsem si dnešní večer užila." Chytnu Kate za ruku. "Děkuji, že jsi mě vytáhla ven!" Obejmeme se. Když mě pouští, kývnu na Sawyera a on podá Prescott klíče od auta.

"Jsem si jistá, že slečna klaďas Prescott řekla Christianovi, že nejsem doma. Bude naštvaný." Zamumlám Kate. A snad vymyslý nějaký lákavý trest. . . doufám.

"Proč se směješ jak pitomec, Anno. Tebe baví když Christian je naštvaný?" "Ne. Vůbec ne. Ale je to jednoduché. Někdy je až moc kontrolující." *Většinou.* "To jsem si všimla." Kate řekne.
Zastavíme u Katina bytu. Pevně mě obejme. "Neoddaluj se mi," Zašeptá a políbí mě na tvář.

A vystoupí z auta. Zamávám, cítím se zvláštně smutně. Chybělo mi tohle holčičí štěbetání. Je to zábavné a relaxující, a připomíná mi to, že jsem stále mladá. Musím si na Kate dělat více času, ale pravda je, že miluji být s Christianem v naší bublině. Včera večer jsme spolu byli na charitativní večeři. Bylo tam tolik mužů v obleku a velmi upravené ženy, které mluvili o majetcích a upadající ekonomice. Bylo to nudné, velmi

nudné. Takže jsem ráda, že jsme si vyrazila s někým mého věku.

Kručí mi v břiše. Bože, ještě jsem nic nejedla. *Kurva! Christian!* Rychle si prohledávám kabelku a vytáhnu svůj BlackBerry. *Do prdele – pět zmeškaných hovorů a jedna zpráva. . .*

KDE DO PRDELE JSI?

A jeden e-mail

Od: Christian Grey

Předmět: Nasraný. Ještě jsi mě neviděla nasraného

Datum: 26. Srpen 2011 00:42

Pro: Anastasie Grey Anastasie

Sawyer mi řekl, že sedíš v baru a piješ koktejly, ikdyž jsi řekla, že to neuděláš

Máš vůbec představu jak nasraný jsem?

Uvidíme se zítra Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Srdce mi vklouzne do krku. Kurva! Jsem vážně v háji. Co jsem očekávala? Uvažuji, že mu zavolám, ale je pozdě a on asi už bude spát. . . nebo nervózně přecházet. Řeknu si, že rychlá zpráva bude akorát.

JSEM CELÁ. BAVILA JSEM SE.CHYBÍŠ MI – PROSÍM, NEBUĎ NAŠTVANÝ

Hledím na svůj BlackBerry, doufám, že odpoví, ale je to hrozivě tiché.

Povzdechnu si. Prescott zastaví před budovou a Sawyer mi podrží dveře od auta.

Když stojíme u výtahu,

vezmu tu příležitost do rukou a zeptám se. "V kolik hodin ti Christian volal?"

Sawyer zčervená. "Okolo půl desáté madam."

"Proč jsi mě nemohl vyrušit a říct mi, abych si s ním promluvila?" "Pan Grey mi řekl, že to nechce."

Vejdeme do výtahu a v tichosti jedeme nahoru. Jsem ráda, že Christian má celou noc na to, aby se vyspal ze svého záchvatu a taky to, že je teď na druhé straně země. Dá mi to nějaký čas, ale na druhou stranu. . . chybí mi.

Dveře se otevřou a já se na chvíli zadívám na obraz na chodbě. Co s tím obrazem je?

Váza leží rozbitá na kusy na zemi na chodbě, voda a květiny jsou všude rozházené, a stůj je převržený. Dostanu ihned husí kůži a Sawyer mě chytne za rameno a zatáhne mě zpět do výtahu.

"Zůstaňte tady." Zasyčí a vytáhne zbraň. Vystoupí z výtahu do chodby a ihned mi zmizí z dosahu. Já se krčím v rohu výtahu.

"Luku!" Slyším Ryana jak volá z chodby "Modrý kód!"

Modrý kód?

"Máš pachatele?" Sawyer zavolá zpět. "Proboha. . ."

Přitisknu se ke zdi výtahu. *Co se to kurva děje?* Adrenalin mi běhá celým tělem a srdce mám až v krku. Slyším jemné hlasy a za malou chvíli se Sawyer objeví v chodbě, stojí v louži vody. Schová si pistol do pouzdra.

"Můžete jít dovnitř, paní Greyová." Řekne hezky. "Co se stalo Luku?" Můj hlas je

sotva jen šepot.

"Měli jsme návštěvu." Chytne mě za loket, a já jsem ráda za tu podporu – moje nohy se změnily v želé. Vejdu s ním před svojité dveře.

Ryan stojí ve vchodu do hlavní místnosti. Má rozseknuté obočí a spodní ret. Vypadá dobitý, Jeho obléčení je potrhané, ale co je více šokující je Jack Hyde sesunutý u jeho nohou.

KAPITOLA 10

Moje srdce tluče jako o život a krev mi proudí neuvěřitelně rychle tělem, ihned vystřízlivým. "Je . . " zalapám po dechu, nemožná dokončit větu a s vytřeštěnýma očima se dívám na Ryana. Nemůžu se ani podívat na to ležící postavu na zemi.

"Ne, madam. Jen v bezvědomí."

Záplava úlevy mi projde dělem. *Oh díky bohu.*

"A vy?" Zeptám se a hledím na Ryana. Zjistím, že ani neznám jeho první jméno. Heká jako by uběhl maraton. Utře si roh jeho rtů, otře si zbatek krve, a velká modřina se vybarvuje na jeho tváři.

"Pral se statečně a dost náročně, ale jsem v pořádku, paní Greyová." Usměje se povzbudivě. Kdybych ho znala více, řekla bych, že vypadá dost namyšleně.

"A Gail? Paní Jonesová?" *Ale ne. . . je v pořádku? Ublížil jí snad?*

"Jsem tady, Anno." Stojí za mnou, má na sobě noční košili a župan, její vlasy rozpuštěné, a její obličej bledý s vytřeštěnýma očima – tak jako já.

"Ryan mě probudil. Vyžadoval, abych přišla sem." Ukazuje na Taylorovu kancelář. "Jsem v pořádku a vy Anno?"

Přikývnu a uvědomím si, že zrovna vyšla z místnosti, která sousedí ihned z Taylorovou kanceláří. Kdo by řekl, že ji budeme potřebovat tak brzo? Christian trval na instalaci bezpečné místnosti pro naši ochranu ihned po našich zásnubách – kroutila jsem nad tím jen očima. Teď, když vidím Gail, jak tady přede mnou stojí, jsem ráda za jeho obetřetnost.

Vyruší mě vrzání dveří. Jsou vyhozené z pantu a vysí jen na jednom. Co se tady do hajzlu stalo?

"Byl sám?" Zeptám se Ryana.

"Ano, madam. Nestála by jste teď tady, kdyby nebyl, můžu vás ujistit." Ryan zní nejasně uražený.

"Jak se sem dostal?" Zeptám se, ignoruji jeho tón. "Přes služební výtah. Měl to promyšlené, madam."

Podívám se dolů na Jackovo nehybné tělo. Má na sobě nějaký druh uniformy.

"Kdy?"

"Nějak před 10 minutami. Viděl jsem ho na bezpečnostních kamerách. Měl na sobě rukavice. . .trošku divné v Srpnu. Poznal jsem ho a rozhodl jsem se mu dát přístup. Tajhle jsem věděl, že ho dostaneme. Nebyla jste tady a Gail byla v bezpečí, takže jsem si řekl, že teď a nebo nikdy." Ryan vypadá se sebou velmi spokojený a Sawyer se na něj nesouhlasně zamračí.

Rukavice? Ta myšlenka mě rozruší a znovu se podívám na Jacka. Má na sobě

hnědé kožení rukavice. Strašné.

"Co teď?" Snažím se jakékoliv důsledky dostat z hlavy. "Musíme ho spoutat." Ryan odpoví.

"Spoutat?"

"Jen pro jistotu, kdyby se probudil." Ryan se podívá na Sawyera.

"Co potřebujete?" Paní Jonesová se zeptá, vystoupí dopředu. Probudila svou rozvahu. "Něco čím ho zadržíme – šňůru a nebo lano." Ryan odpoví.

Stahovací pásek. Začervenám se nad tou vzpomínkou z předešlé noci. Reflektivně se pohladím přes zápěstí a rychle se na ně podívám. Ne, žádné otlačky. Dobré.

"Já něco mám. Stahovací pásek. Pomůže to?" všechny oči se vyvalá na mě.

"Ano, madam, Perfektní." Sawyer řekne, s vážným výrazem. Chci, abych se teď propadla do země, ale otočím se a jdu do ložnice. Někdy prostě i nestydaté věci musí ven. Možná jen ten alkohol a adrenalin mě dělá odvážnou.

Když se vrátím, paní Jonesová uklízí ten nepořádek na chodbě a slečna Prescott právě dorazila. Podám stahovací pásky Sawyerovi, který se pomalu, ale jistě postará, aby Hyde měl spoutané ruce za zády. Paní Jonesová zmizí do kuchyně a vrítá se z lékárničkou. Vezme Ryana za ruku a vede ho do hlavní místnosti, posadí ho a začne se věnovat jeho pořezanému obočí. Trhne sebou, když to otírá desinfekcí. A najednou zaregistruji Glock, který leží na zemi připojený k tlumiči. *Do prdele! Jack byl ozbrojený?* Zvedne se mi žluč ze žaludku.

"Nedotýkejte se toho, paní Greyová." Řekne Prescott, když se ohnu, abych ji zvedla. Sawyer vystoupí z Taylorovy kanceláře a obléká so latexové rukavice.

"Postarám se o to, paní Greyová." Řekne. "Je jeho?" Zeptám se.

"Ano, madam."Řekne Sawyer když sebou škube pod péčí paní Jonecové. Do hajzlu. Ryan se pral s ozbrojeným chlapem u mě doma. Rozklepu se jen pod tou myšlenkou. Sawyer se ohne a zlehka zvedna Glock.

"Měl by jste tohle dělat?" Zeptám se.

"Pan Grey by to očekával." Sawyer vloží pistol do plastového pytlíku na uzavírání, dřepne si a prohledá Jacka. Zastaví se a částečně vysune tlustou lepící pásku z jeho kapsy. Sawyer zbledne a zasune pásku zpět do kapsy.

Lepící páska? Projde mi hlavou, když sleduji tenhle proces s fascinací. Znovu se mi zvedne žluč, když si vybavím možné důsledky. Rychle to pustím z hlavy. *Nemysli na to, Anno!*

"Měli bychom zavolat policii?" Zamumlám, snažím se schovat svůj strach. Chci aby Hyde zmizel z mého domu, dřív lepší než později.

Ryan a Sawyer se na sebe podívají.

"Myslím, že bychom měli zavolat policii," Řeknu více rozhodně, zajímalo by mě co se dělhe mezi Ryanem a Sawyerem.

"Zrovna jsem zkoušel volat Taylorovi, ale nezvedá to, asi spí." Sawyer se podívá na hodinky. "Je 01:45 v New Yorku."

Ale ne.

"Volali jste Christianovi?" Zašeptám. "Ne madam."

"Volali jste Taylorovi, aby vám dal instrukce?"

Na okamžik Sawyer vypadá ztrapněný. "Ano, madam."

Kousek ve mně se rozzlobí. Tanto muž – Podívám se znovu na Jacka – vpadl do mého domu, a musí být zneškodněný policii. Ale když se dívám na všechny čtyři a jejich zneklidněný výraz, dojde mi, že mi něco uniká a rozhodnu se zavolat Christianovi. Mám husí kůži. Vím, že je na mě naštvaný – hodně, hodně naštvaný – a zneklidním při té myšlence co asi řekne. A jak bude stresovat, že tady není a nemůže být zpět do zítřejšího večera. Vím, že jsem ho dostatečně vyděsila dneska večer. Asi bych mu neměla volat. A pak mě to napadne. Kurva.

Co kdybych tady byla? Zvedne si znova žluč. Díky bohu, že jsem byla venku.

Možná

nakonec nebudu v takových problémech.

"Je v pořádku?" Zeptám se a ukazuju na Jacka.

"Bude ho pěkně bolet hlava, až se probudí," Ryan řekne, a dívá se opovrženě na Jacka. "Ale radši bychom měli zavolat záchranáře."

Sáhnu do kabelky a vytáhnu svůj BlackBerry, a než se pořádně zamyslím nad tou myšlenkou naštvaného Christiana, vytočím jeho číslo. Jde to ihned do hlasové schránky. Musel si ho vypnout, protože je až moc nasraný. Otočím se a a odejdu od všech dál.

"Ahoj. To jsem já. Prosím nebuď naštvaný. Měli jsme tady na bytě incident. Ale vše je pod kontrolou, tak se nestrachuj. Nikdo není zraněný. Zavolej mi." Zavěsím.

"Zavolejte policii." Řeknu Sawyerovi. On přikývne, vytáhne mobil a zavolá.

Úředník Skinner je v hluboké konverzaci s Ryanem u jídelního stolu a úředník Walker je se Sawyerem v Taylorově kanceláři. Nevím kde prescott je, asi taky v kanceláři. Detektiv Clark na mě štěká nějaké otázky, když sedíme na pohovce v hlavní místnosti. Je vysoký, tmavý a vypadal by moc dobře kdyby neměl permanentně zamračrný výraz. Řekla bych, že byl probužený a vytažený s postele, protože do domu jednoho z něvlivnějších a nejbohatších Seattlovských podnikatelů někdo vnikl.

"Býval vašim šéfem?" Clark se stroze zeptá. "Ano."

Jsem unavená – víc než jen unavená – a chci jít do postele. Pořád se mi Christian neozval. Záchranáři přemístili Hydea na přenosné lůžko. Paní Jonesová mně a detektivu Clarkovi podává šálek kávy.

"Děkuji." Clark se otočí ke mně. "A kde je pan Grey?"

"V New Yorku. Na služební cestě. Vrátí se zítra večer. Dnes večer." Už je dávno po půlnoci. "Hydea už známe." Detektiv tamumlá. "Budu potřebovat, aby jste šla s námi na stanici, aby jste udělala výpověď. Ale to může počkat. Je pozdě a několik reportérů kempuje před budovou. Bude vám vadit když se podívám okolo?"

"Jistěže ne." Nabídnu, nadšená, že výslech je u konce. Zachvěji se před tou myšlenkou fotografů venku. No, ti do zítřka nebudou žádný problém. Vzpomenu si, že bych měla zavolat Rayovi a mámě, jen kdyby náhodou něco zaslechli.

"Paní Greyová, můžu vám jen navrhnout, aby jste šla spát?" Paní Jonesová řekne, její hlas je plný obav.

Podívám se do jejích očí a najednou mě dostává ta potřeba brečet. Sehne se ke mně a hladí mě po rameni.

"Jsme teď v bezpečí." zamumlá. "Tohle všechno bude vypadat líp, když se vyspíte. A pan Grey se vrátí zítra večer."

Nervózně se na ni podívám. Snažím se udržet slzy. Christian bude strašně naštvaný. "Můžu pro vás něco udělat? Než půjdete do postele?" Zeptá se.

Zjistím jak vlastně hladová jsem. "Ráda bych něco k jídlu." Zhluboka se usměje. "Sendvič a mléko?"

Vděčně přikývnu, a ona odejde do kuchyně.

Ryan je stále s úředníkem Skinnerem. Na chodbě Detektiv Clark kontroluje ten nepořádek na chodbě.

Vypadá zamyšleně, navzdory jeho mračení. A najednou je mis strašně smutno – smutno po Christianovi. Držím si hlavu v rukou, ihned si přeju aby byl tady.

On by věděl co dělat. Co to bylo za večer. Chci se přitulit na jeho klín, a aby mě držel a řekl, že mě miluje, ačkoliv nedělám, co mi řekne – ale to do dnešního večera nebude možné. Proč mi neřekl od té zvýšené ochrance pro každého? Co přesně je na Jackově počítači? Je tak frustrující, ale zrovna teď mě to nezajímá. Chci svého muže. Chybí mi.

"Tady jsi, Anno drahoušku." Paní Jonesová mě vyruší z mého zamyšlení. Když se na ni podívám, podává mi sendvič s džemem a burákovým máslem, její oči se mihotají. Neměla jsem takový už několik let. Nevinně se na ni usměji a zakousnu se.

Když se konečně dostanu do postele, přitulím se ke Christianově straně, oblečena v jeho tričku.oba polštáře a triko voní jako on a když usínám, přeji si aby byl v pořádku zpátky. . . a v dobré náladě .

Probudím se trhnutím. Je světlo a bolí mě hlava, tepající do mého spánku. Ale ne. Doufám, že nemám kocovinu. Obezřetně, otevřu oči a uvidím, že židle v ložnici je posunutá a Christian v ní sedí. Má na sobě svůj smoking a konec jeho motýlku kouká z jeho kapsy na košili. Zajímalo by mě jestli se mi to zdá. Jeho levá ruka je přehozená přes opěradlo a v právé drží sklenku s jantarovým likérem. Brandy? Whiskey? Nemám zdání. Jeho jedna noha je přehozena přes druhou tak, že na koleni má kotník té druhé. Má na sobě černé ponožky a společenské boty. Pravou ruku má opřenou o opěradlo na loktu a svým prostředním prstem si přejíždí přes svůj spodní ret. V ranním světle, jeho oči září závažnou intenzitou a jeho hlavní výraz je nečitelný.

Moje srdce se skoro zastaví. Je tady. Jak se sem dostal? Musel vyrazit z New Yorku včera v noci. Jak dlouho tady seděl a sledoval jak spím.?

"Ahoj." Zašeptám.

Chladně is mě prohlédne, a mé srdce se rozbuší. Ale ne. Oddělá si svůj prst z úst. Nedbale pohodí zbytkem svého drinku a položí na stůl. Nějak očekávám, že mě políbí, ale on ne.

Opře se, a pokračuje v prohlížení si mě, jeho výraz je lhostejný.

"Ahoj," Řekne konečně, jeho hlas je tichý. A vím, že je pořád naštvaný. Hodně naštvaný. "Jsi zpátky."

"Vypadá to tak."

Pomalu se natáhnu a posadím se, mé oči neodchází z jeho.

Mám sucho v krku. "Jak slouho jsi tady seděl a sledoval mě jak spím?" "Dost

dlouho."

"Jsi pořád naštvaný?" Nemůžu ani vyslovit ta slova.

Hledí na mě, zvažuje svou odpověď. "Naštvaný." řekne jako by testoval to slovo, "Ne, Anno. Já jsem daleko, daleko víc než naštvaný."

Do prdele. Zkusím polknout, ale jde to těžko, když mám sucho v krku. "Daleko víc než naštvaný. . . to nezní dobře."

Hledí na mě, totálně netečně a neodpovídá. Naprosté ticho se mezi námi táhne. Natáhnu se ke stolku pro vodu a napiju se, snažím se to nevyzpytatelné tempo mého srdce dostat pod kontrolu.

"Ryan chytl Jacka." Zkusím jiný způsob a položím sklenici vedle jeho na stolek vedle postel. "Já vím." Řekne chladně.

Jistěže to ví. "Budeš jednoslabičně odpovídat dlouho?"

Jeho obočí se pohne v překvapení, jakoby nečekal takovou otázku. "Ano." řekne konečně. Oh. . . dobře. Co s tím? Obrana – nejlepší orma útoku. "Je mi líto, že jsme šli včera ven." "Jo?"

"Ne." po nějaké chvíli zamumlám, protože je to pravda. "Proč to teda říkáš?"

"Protože nechci, abys na mě byl naštvaný."

Ztěžka si vydechne, jako by ten nápor držel po několi tisíc hodin a promne si ruku po vlasech. Vypadá nádherně. Naštvaný,ale krásný. Vpíjím ho – Christian je zpět – nasraný, ale v pořádku.

"Myslím, že detektiv Clark by s tebou chtěl mluvit." "Jsem si jistý, že ano."

"Christiane, prosím. . . " "Co prosím?"

"Nebuď tak chladný."

Jeho obočí se nadzvedne v překvapení ještě jednou. "Anastasie, chladný není zrovna to jak se teď právě cítím. Hořím, hořím zuřovostí. Nevím jak se mám vyrovnat s těmito" - mávne rukou, hledá slova – "pocity." Jeho tón zjemní.

Do prdele. Jeho upřímnost mě odzbrojí. To co chci udělat je jen se přitulit do jeho klína. To je to co jsem chtěla udělat od té doby co jsem došla včera domů. Do pekla s tímto. Pohnu se, překvapuji ho a lezu nemotorně na jeho klín, kde se k němu přitulím. Neodtáhne mě pryč, což je to čeho jsem se bála. Po chvíli si přehne jeho ruce okolo mě a vloží svůj nos do mých vlasů. Voní jako whiskey. *Bože, kolik toho vypil?* Vodí svým sprcháčem, jako Christian. Obalím své ruce okolo jeho krku a přitisknu se k jeho krku a on se znovu nadechne, hlouběji.

"Oh, paní Greyová. Co s vámi udělám?" Políbí mě na hlavě. Zavřu oči a užívám si ten kontakt s ním.

"Kolik jsi toho vypil?" Stuhne. "Proč?"

"Normalně nepiješ tvrdý alkohol."

"Tohle je moje druhá sklenka. Měl jsem těžkou noc, Anastasie. Nevyptávej se."

Usměji se. "Když na tom trváte, pane Greyi." Nadechnu se u jeho krku. "Voníš jako nebe. Spala jsem na tvé straně postele, protože tvůj polštář voní jako ty."

Přitiskne se k mým vlasům. "Vážně? Přemýšlel jsem proč spíš na opačné straně. Jsem na tebe pořád naš´tvaný."

"Já vím."

Jeho ruka mě rytmicky hladí po zádech. "A já jsem naštvaná na tebe." Zašeptám.

Zastaví se. "A co jsem udělal, abych si zasloužil tvou zlost?"

"Řeknu ti později, když nebudeš tak hořet zlostí." Políbím ho na krku.

Zavře oči a nahne se aby mi ulehčil můj polibek, ale nijak se nepohne aby mi to oplatiil. Jeho ruka okolo mě se stiskne.

"Když jen pomyslím co se mohlo stát. . . "Jeho hlas je těžko slyšitelná. Zlomený. . .

"Jsem v pořádku."

"Oh, Anno." Je to skoro jako nářek.

"Jsem v pořádku. My všichni jsme v pořádku. Trochu vyklepaní. Ale Gail je v pořádku. Ryan je v pořádku. A Jack je pryč."

Zakroutí hlavou. "Ne díky tobě." Zamumlá.

Cože? Opřu se a hledím na něj. "Co tím myslíš?" "Nechci se teď o tom hádat, Anno."

Zamrkám na něj. No možná já ano, ale rozhodnu se že raději ne. Alespoň se se mnou baví. Znovu se do něj zachumlám. Jeho prsty se přemístí do mých vlasů a hrají si v nich.

"Chci tě potrestat." zašeptá. "Vážně z tebe vymlátit duši." dodává.

Moje srdce mi ihned vleze do krku. *Kurva.* "Já vím." Zašeptám, když se mi zvedá husí kůže. "Možná to udělám."

"Doufám, že ne."

Silněji mě obejme. "Anno, Anno, Anno. Nepokoušej trpělivost svatého."

"Mohla bych vás označit několika věcmi, pane Greyi, ale svatý určitě není jedna z nich.

Konečně jsem odměněna jeho neochotným chichotem. "Máte pravdu, paní Greyová, jako vždy." Políbí mě na čele a pohne se.

"Zpátky do postele. Taky jsi měla těžkou noc." Rychle mě přemístí, zvedne mě a položí zpět na postel.

"Lehneš si se mnou?"

"Ne. Musím zařídit pár věcí." Nahne se a zvedne obě sklenice. "Běž znovu spát. Probudím tě za pár hodin."

"Jsi na mě pořád naštvaný?" "Ano."

"Půjdu tedy znovu spát."

"Dobře," Položí přes mě deku a políbí mě na čele. "Spi."

A protože jsem tak groggy ze včerejška, ohromená, že je zpět, a emocionálně vyčerpaná z našeho ranního setkání, udělám přesně co řekl. Když usínám, taková pachuť mi prochází pusou, ale ihned jsem mimo.

"Tady máš nějaký pomerančový džus." Christian řekne, a moje oči se znovu otevřou. Mám za sebou ty nejlepší dvě hodiny odpočinku vlbec, a probudím se svěží, a moje hlavu už nebolí. Pomerančový džus je přijatelný pohled – a taky můj manžel. Je ve svých teplácích. A já se ihned v myšlenkách vracím do Heatman Hotelu a ten první večer, který jsem s ním kdy ztrávila. Jeho vršek je mokrý od potu. Buď posiloval a nebo

si šel zaběhat, ale neměl by po posilování vypadat tak dobře.

"Jdu do sprchy." Zamumlá a zmizí do koupelny. Zamračím se. Je pořád odměřený. Buď je pořád znepokojený tím co se stalo, nebo je na mě pořád naštvaný a nebo., . . co? Sednu si a natáhnu se pro pomerančový džus a vypiju to až moc rychle.

Je to výborné, ledově vychlazené, a udělá mi to v puse mnohem líp. Vylezu z postele, dychtící ukončit tu vzdálenost – opravdovou a metafizickou – mezi mnou a mým mužem. Podívám se rychle na hodiny. Je osm hodin. Vysleču se z jeho trička a následuji ho do koupelny. Je ve sprše, umývá si vlasy a já neváhám. Vklouznu za ním a on ztuhne a já obalím své ruce okolo něj – mé břicho okolo jeho mokrých svalnatých zad. Ignoruji jeho reakci, a držím ho pevně, a přitlačím své tváře okolo něj.

Po chvíli se pohne a jsme oba pod horkou tečící vodou a pokračuje v umývání vlasů. Nechám vodu, aby mě namočila a stále držím muže, kterého miluji. A přemýšlím o každé chvíli kdy mě tady šukal a o každé chvíli kdy se tady se mnou miloval. Zamračím se. Nikdy nebyl tak tichý. Otočím hlavu a začnu mu dávat polibky okolo jeho zad. Jeho tělo znova ztuhne.

"Anno." Varuje mě.

"Hmm."

Moje ruce cestujou okolo jeho napnutého a pevného břicha. Položí obě své ruce na mé a prudce je zastaví. Zakroutí hlavou.

"Nedělej to." Varuje mě.

Ihned ho pustím. Říká ne? Moje myšlenky padají volným pádem – stalo se tohle

vůbec někdy? Moje podvědomí zakroutí hlavou a hledí na mě jejím tak-tohle-jsi-vážně-totálně-prosrala pohledem. Připadám si jako by mi někdo dal facku, pořádnou facku. Odmítnutá. A poprvé se mi urodila ta drsná myšlenka – *už mě nechce.* Zalapám po dechu, jak ta bolest prochází celým tělem. Christian se otočí a já se uklidním když vidím, že není úplně netečný. Chytne mě za bradu, zatáhne mě dozadu a zahledí se mi do očí.

"Jsem na tebe pořád kurevsky nasraný." Řekne a jeho hlas je tichý a vážný. Kurva!

Sehne se ke mně a naše čela se setkají, zavře oči. Natáhnu se a pohladím ho po tváři. "Nebuď na mě prosím naštvaný. Myslím, že to přeháníš." Zašeptám.

Stáhne se a zbledne. Moje ruce spadnou.

"Přeháním?" zuřivě zavrčí. "Nějaký kurevský blázen se dostane do mého apartmánu, aby unesl mou ženu a ty si myslíš, že to přeháním?" Umírněná hrozba v jeho hlase je hrozná, jeho oči se na mě dívají jako bych já byla nějaký kurevský blázen.

"Ne. . . um to není to na co jsem poukazovala. Myslela jsem, že tohle celé je kvůli tomu, že jsem šla ven."

Zavře znovu oči, jakoby byl v bolesti a zakroutí hlavou. "Christane, nebyla jsem tady."Snažím se ho uklidnit a zmírnit.

"Já vím." Zašeptá a otevře oči. "A všechno, protože neumíš poslechnout jednoduchou debilní žádost." Jeho tón je prudký a teď já pro změnu zblednu. "Nechci se teď o tom bavit, ne ve sprše. Jsem na tebe pořád zatraceně nasraný, Anastasie. Ty prostě zpochybňuješ moje úsudky." Otočí se ihned odejde ze sprchy, po cestě veme ručník i v momentě je pryč z koupelny. Nechá mě samotnou a vyděšenou ve sprše.

Kurva. Kurva. Kurva.

A potom ta důležitost toho co řekl, mě dostane. Unést? Kurva.

Jack mě chtěl unést? Vzpomenu si na tu pásku a to, že jsem se nad tím nechtěla pozastavovat. Má Christian více informací? Rychle se opláchnu a umyju vlasy. Chci to vědět. Musím to vědět. Nenechám ho aby mě o tomhle nechával v nevědomosti.

Christian není v ložníci, když vyjdu z koupelny. Bože, obléká se rychle. Udělám to samé , hodím na sebe svoje oblíběné fialové šaty a tmavé sandálky a uvědomuji si, že jsem si tenhle outfit vybrala kvůli Christianovi, protože se mu líbí. S vernou si ručníkem vysuším vlasy a natáhnu je do nedbalého drdolu. Dám si diamantové naušnice, vejdu do koupelny a dám si trošku řasenky a dívám se na sebe do zrcadla.

Jsem bledá. Bože, jsem vždycky bledá. Zhluboka se nadechnu.Musím si odnést následky, svého ukvapeného rozhodnutí užívat si večer se svou kamarádkou. Povzdechnu si, je mi jasné, že Christian to takhle neuvidí.

Nevidím Christiana nikde v hlavní místnosti. Paní Jonesová něco dělá v kuchyni.

"Dobré ráno, Anno," Řekne sladce.

"Dobré." Usměji se na ni. Jsem znova Anna. "Čaj?"

"Prosím."

"Něco k jídlu?"

"Prosím. Dala bych si dnes omeletu." "S houbami a špenátem?"

"A se sýrem."

"Hned to bude." "Kde je Christian?"

"Pan Grey je v pracovně."

"Už měl něco k snídani?" Podívám se na dva talíře nachystané na baru-

"Ne, madam."

"Děkuji."

Christian je na telefonu, má na sobě bílou košili běz kravaty, vypadá jako uvolněný výkonný ředitel. Jak vzhled umí klamat. Možná nakonec nepůjde do kanceláře..Podívá se na mě když vstoupím do dveří, ale zakroutí na mě hlavou. . . signalizuje mi, že zde nejsem vítaná. Kurva. .

.Otočím se a bloudím sklesle k snídaňovému pultu. Taylor se objevíElegantně oblečený v tmavém obleku, vypadá jako by měl osm hodin nerušeného spánku.

"Dobré ráno, Taylore." Zamumlám, snažím se vyhodnotit jeho náladu a uvidím, jestli mi dá nějaký signál o tom co se tady vlastně děje.

"Dobré ráno, paní Greyová." Odpoví, a cítím jakousi sympatii v těchto čtyřech slovech. Usměji se na něj, vím, že u něj naní žádný náznak zlosti, frustrovaného Christiana, který se vrátil do Seattlu za úplně jiných podmínek, než ho opustil.

"Jaký byl váš let?" Opovážím se zeptat.

"Dlouhý, paní Greyová." Řekne stručně a dodává. "Mohu se zeptat jak vám je?"

"Je mi dobře."

Přikývne. "Když mě teď omluvíte." A jde do Christianovy pracovny. Hmmm.

Taylor může jít dovnitř, ale já ne.

"Tady máte." Paní Jonesová mi podává snídani. Moje chuť k jídlu zmizela, ale stejně to sním, nechci abych urazila.

Když skončím část své snídaně, protože už víc nemůžu, Christian ještě neopustil pracovnu. Vyhýbá se mi?

"Děkuji paní Jonesová." Zamumlám, sjedu z barové židle a jdu do koupelny vyčistit si zuby. Když si je čistím vzpomenu si na Christianovo trucování kvůli svatebním slibům. Byl zalezlý ve své pracovně. Je to co to znamená? Trucuje snad? Zatřesu se když si vzpomenu na jeho následnou noční můru. Stane se to znova? Opravdu si potřebujeme promluvit. Musím vědět o Jackovi a o zvýšené ochrance pro Greyovu rodinu – všechny detaily, které mi nečekli, ale Kate ano. Zřejmě Elliot s Kate mluví.

Podívám se na hodinky. Je čtvrt na devět – jdu pozdě do práce. Dokončím čištění zubů, dám si trochu lesku na rty, vezmu si své černé sáčko, a vrátím se do hlavní místnosti. Jsem udivená, že vidím Christiana, jak tam sedí a jí svou snídani.

"Ty jdeš?" Řekne když mě uvidí.

"Do práce? Ano, jistěže." Statečně, jdu proti němu a opřu si ruce na barový stůl. A hledím na něj bez jakéhokoliv výrazu.

"Christiane, jsme zpět ani ne týden. Musím jít do práce?"

"Ale - " Zastaví se a prohránbe si vlasy. Paní Jonesová potichu odchází z místnosti.

Nenápadně Gail, nenápadně.

"Je mi jasné, že máme hromadu věcí, které musíme probrat. Jestliže se uklidníš, mohli bychom to udělat dnes večet."

Jeho pusa se otevře dokorán úděsem. "Uklidním?" Jeho hlas je strašidelně jemný.

Zčervenám. "Víš co myslím."

"Ne, Anastasie, nevím co myslíš."

"Nechci se hádat. Přišla jsem se zeptat, jestli můžu jet autem." "Ne. Nemůžeš." Vyštěkne.

"Dobře." Ihned souhlasím.

Zamrká na mě. Asi očekával hádku. "Prescott tě doprovodí." Jeho hlas je méně útočný. Do háje, Prescott ne! Chce se mi na něj zašklebit a protestovat, ale rozhodnu se, že ne.

Určitě, když je teď Jack polapen, můžeme se vrátit zpět do normálu.

Vzpomenu si na moudré slova moji matky den před mou svatbou.

Anno, zlatíčko, opravdu si musíš vybírat vlastní boje. Bude to to samé s tvými dětmi, až je budeš mít. No, alespoň mě nechá jít do práce.

"Dobře." Zamumlám. A protože nechci odejít takhle s tak moc nevyřešeným průběhem a napětím mezi námi, nejistě k němu přistoupím.

Ztuhne, jeho oči se rozšíří, a na malý moment vypadá tak zranitelně a pohne to někde hluboke ve mně. Oh, Christiane, je mi to tak líto. Cudně ho políbím na kraj jeho úst. On zavře oči, jakoby si vychutnával můj dotek.

"Přestaň mě nanávidět." Zašeptám.

Chytne mě za ruku. "To vůbec není o tom." "Nepolíbil jsi mě zpět." Zašeptám Zahledí se na mě podezřele. "Já vím." Zamumlá.

Jsem zoufalá zjistit proč, ale nejsem si jistá, jestli chci vědět odpověď.

Nenadále se zvedne a chytne mou tvář do rukou a náhle mě políbí. Zalapám po dechu, překvapením, Neúmyslně beru jeho jazyk mezi svůj.

Bere si všechny výhody a napadá má ústa, domáhá se mě, a já po tom překvapení začnu odpovídat jeho návalu a on mě pouští, jeho dech se zrychlí.

"Taylor tě zaveza a Prescott doprovodí do SIP." řekne, Jeho oči planou potřebou. "Taylore!" zavolá. Začervenám se a snažím se znovudobýt svou vyrovnanost.

"Pane." Taylor stojí ve dveřích.

"Řekni Prescott, že paní Greyová jde do práce. Můžeš je prosím odvézt?"

"Samozřejmě." Otočí se a zmizí.

"Kdyby ses dnes mohla vyhnout jakýmkoliv potížím moc bych si toho vážil." Christian zamumlá.

rtech.

"Uvidím co nadělám." Sladce se usměji. Nějaký náznak úsměvu se objeví na Christianových

"Uvidíme se později tedy." Řekne chladně. "Pozdějc." Zašeptám.

Prescott a já jedebe služebním výtahem do garáže, abychom se vyhnuly mediím venku. Jackovo zadržení a ten fakt, že byl zadržený v našem apartmánu, ví teď celá veřejnost. Když se usadím do Audi, zajímalo by mě jestli paparazzi budou čekat i před budovou SIP jako ten den kdy jsme oznámili naše zásnuby.

Když v tichosti jedeme, vzpomenu si, že bych měla zavolat Rayovi a potom mámě,

abych je ujistila, že já a Christian jsme v pořádku. Naštěstí oba hovory jsou krátké a já zavěsím, když přijíždímě do SIP. Jak jsem se obávala, je tady malá skupinka reportérů a fotografů. Všichni se najednou otočí, když přijíždíme k chodníku.

"Jste si jistá, že tohle chcete udělat, paní Greyová?" Taylor se zeptá. Část mě by jen chtěla jít domů, ale to by znamenalo být s panem Zuřivým. Doufám, že po nějaké době se na to podívá z jiné perspektivy. Jack je v policejní vazbě, takže Stín by měl být šťastný, ale on není. Kousek mě mu rozumí proč, až moc se mu to dostalo z pod kontroly, ale nemám teď čas se tím zatěžovat.

"Vem mě prosím okolo, k doručovacímu vchodu, Taylore." "Ano madam."

Je jedna hodina odpoledne a já se totálně ponořila do práce. Někdo mi zaklepe na dveře a Elizabeth vykoukne.

"Můžu na chvilku?" Řekne jasně.

"Jistě." Zamumlám, překvapená její neohlášenou návštěvou.

Vstoupí a posadí se, dá si své dlouhé tmavé vlasy za ramena. "Jen jsem se chtěla ujistit, že jsi v pořádku. Roach mi řekla, že se na tebe mám jít podívat.'" Rychle dodává, když se její obličej začne červenat. "Myslím, ohledně toho co se všechno událo včera v noci." Zadržení Jacka Hydea je ve všech novinách, ale zatím to nemá žádnou patrnou spojistost s ohněm v GEH.

"Jsem v pořádku," Odpovím, snažím se moc nepřemýšlet o tom jak se cítím. Jack mě chtěl unést. No, to není novinka. Už to zkusil kdysi. Christian je ten o koho mám starosti.

Rychle se podívám na e-mail. Ale pořád nic od něj. Nejsem si jistá, jestli bych mu

měla poslat e-mail, jestli by ho to jen zbytečně neprovokovalo.

"Dobře," Elizabeth odpoví. A pro změnu její úsměv je upřímný. "Pokud je tady něco co mohu udělat – cokoliv potřebuješ – dej mi vědět."

"To si piš."

Elizabeth se postaví. "Je mi jasné, že máš hodně práce, tak tě v tom nechám pokračovat." "Um . . .děkuji."

Tohle musí být to nejkratší a nejbezvýznamější setkání v celém Western Hampshore. Proč ji vůbec Roach poslal? Asi se bojí, ví, že jsem manželka jeho šéfa. Zakroutím hlavou a natáhnu se pro svůj BlackBerry a doufám, že tam bude nějaký email od Christiana, a když to udělám na počítači mi dojde zpráva.

Od: Christian Grey

Předmět: Výpověď

Datum: 26. Srpen 2011 13:04

Pro: Anastasie Grey Anastasie
Detektiv Clark tě dnes navštíví v kanceláři v 15:00, aby sepsal tvou svědeckou výpověď Navrhl jsem mu, aby tě navštívil, nechci abys musela jít na policejní stanici.
Christian Grey

Výkonný ředitel, GEH Inc.

Hledím na ten e-mail přes pět minut, snažím se vymslet nějakou dobrou odpověď,

abych mu pozvedla náladu. Vůbec nic mě ale nenapadne a tak se rozhodnu pro stručnost.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Výpověď

Datum: 26. Srpen 2011 13:12

Pro: Christian Grey OK.

A x

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP

Dalších pět minut hledím na obrazovku, zneklidněná a čekajíc na jeho odpověď, ale nic nepřichází. Christian není dnes v náladě na hraní.

Opřu se. Můžu ho vůbec obviňovat? Můj chudáček Stín byl asi úplně bez sebe. A pak mě popadne ta myšlenka. Když jsem se probudila byl ve svém smokingu. V kolik hodin se vůbec rozhodl, že pojede zpět z New Yorku? Normálně večírky opouští okolo desáté jedenácté. Včera v tolik hodin jsem byla pořád v baru s Kate.

Vrátil se Christian zpět kvůli tomu, že jsem šla ven a nebo kvůli tomu incidentu?

Kdby odjel kvůli tomu, že jsem byla venku, tak by vůbec netušil o Jackovi, policii, o ničem

– dokud nepřistál v Seattlu. Najednou je to velmi pro mě důležité, abych to zjistila. Pokud se Christian vrátil hlavně kvůli tomu, že jsem byla venku, tak to přehnal.

Dobře, jsem ráda, že je zpět, tak snad je to bezvýznamné. Ale stejně – Christian musel být v pořádném šoku, když přistál. Bezpochyb je dost zmatený. Jeho slova se mi vrátí do hlavy. *''Jsem na tebe pořád kurevsky naštvaný, Anastasie. Ty prostě zpochybňuješ moje úsudky.''*

Musím to vědět – Vrátil se kvůli mým koktejlům a nebo kvůli tomu debilnímu pomatenci?

Od: Anastasie Grey

Předmět: Tvůj let

Datum: 26. Srpen 2011 13:24

Pro: Christian Grey

Kdy ses včera rozhodl vrátit zpět do Seattlu?? Anastasie Grey

Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey **Předmět:** Tvůj let

Datum: 26. Srpen 2011 13:26

Pro: Anastasie Grey Proč?

Christian Grey

Výkonný ředitel, GEH Inc.

Nazvěme to zvídavost Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey

Předmět: Tvůj let

Datum: 26. Srpen 2011 13:32

Pro: Anastasie grey Zvídavostí se dříve umírá. Christian Grey

Výkonný ředitel, GEH Inc. **Od:** Anastasie Grey **Předmět**: Huh?

Datum: 26. Srpen 2011 13:35

Pro: Christian Grey

Co to je za náznaky? Nějaká výhružka? Víš kam s tím mířím, nebo ne?

Rozhodl ses vrátit kvůli tomu, že jsem šla s kamarádkou na drink ačkoliv jsi mi řekl, abych nešla, a nebo ses vrátil kvůli tomu bláznovi ve tvém apartmánu?

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP

Hledím na svou obrazovku. Žádná odpověď. Podívám se na hodiny na PC. Je třičtvrtě na dvě a pořád nic.

Tvé ticho beru jako odpověď, že ses vrátil do Seattlu kvůli tomu, že JSEM ZMĚNILA NÁZOR. Jsem dospělá žena a šla jsem na drink se svou kamarádkou. Nerozuměla jsem následkům toho, že JSEM ZMĚNILA NÁZOR, protože TY MI NIKDY NIC NEŘEKNEŠ. Zjistila jsem od Kate to, že Zvýšená ochranka nebyla jen pro nás, ale taky pro všechny Greye. Myslím, že jsi to celkově přehnal se starostí o mou bezpečnost, a já rozumím proč, ale chováš se jak malý kluk, který dělá okolo planý poplach.

Nikdy jsem neměla zdání o tom co je opravdová starost a nebo něco co si uvědomuji jako starost, což jsou hlavně mé obavy o tebe, Měla jsem dva bodyguardy sebou. Byla jsem si jistá, že já i Kate jsme v bezpečí. A fakt je, že jsme byli ve větším bezpečí v baru než na apartmánu.

Kdybych byla PLNĚ INFORMOVÁNA o situaci, zachovala bych se úplně jinak. Chápu, že tvé obavy mají co dočinění s materiály na Jackově počítači – a taky Kate tomu věří. Víš jaké to je, když zjistím od své kamarádky, že o tobě ví vlastně víc než já? A to jsem tvoje ŽENA. Takže řekneš mi vše? A nebo budeš pokračovat v tom, zacházení se mnou jako s malým děckem, zaručujác ti, že se tak i budu chovat?

Nejsi jediný kdo jo kurevsky nasraný. OK? Anna

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP

Kliknu na odeslat. Z hluboka se nadechnu. Dopracoval jsem se do slušné zuřivosti. Pryč je ten pocit, kdy jsem se cítila vina a lítostivě, za to, že jsem se špatně chovala. Už ne víc.

Od: Christian Grey **Předmět:** Tady to máš. . . **Datum:** 26. Srpen

Pro: Anastasie Grey

Jako vždy, paní Greyová, jste otevřená a provokativní ve svém e-mailu. Můžeme to vše

probrat až příjdete do **NAŠEHO** apartmánu.

Měla by jste si přečíst co píšete. Jsem taky pořád kurevsky naštvaný.

Přečíst co píšu! Zamračím se na svůj PC, a zjišťuje tohle mě nikam nedostane. Neodpovím, a vezmu do ruky skripta, které došli od nového autora a začnu číst.

Moje schůzka s Detektivem Clarkem je bezvýznamná. Je méně zamračený něž v noci, asi protože se o trochu víc vyspal. A nebo možná je raděj v práci přes den.

"Děkuji za vaši výpověď, paní Greyová."

"Není zač, detektive. Je už Hyde v policejní cele?"

"Ano, madam. Pustili ho brzo ráno z nemocnice. Z toho z čeho je obviněný, měl by s námi nějakou dobu zůstat." Tajemně se usměje.

"Dobře. Tohle bylo pro mě a manžela velmi zneklidňující období."

"Mluvil jsem dnes velmi dlouho s panem Greyem. Velmi si oddychl. Zajímavý muž, váš manžel."

To nemáte ani ponětí.

"Ano, řekla bych." Nabídnu mu vstřícný úsměv. A je mu jasné, že už tady není potřebný.

"Jestli si na něco vzpomenete. Zavolejte mi. Tady je moje vizitka."' Vytáhne kartičku ze své peněženky a podává ji mně.

"Děkuji, detektive. Udělám to." 'Hezký den, paní Greyová." "Hezký den."

Když odchází, zajímalo by mě z čeho přesně byl Hyde obviněný. Bezpochyby mi to Christian neřekne. Sevřu rty.

V tichosti jedeme domů. Tentokrát řídí Sawyer, Pescott sedí vedle něj, a moje srdce těžkne a těžkne. Je mi jasné, že Christian a já budeme mít šílenou hádku, a nejsem si jistá, jestli na to mám.

Když jedu výtahem nahoru a Prescott vedle mě. Snažím se seřadit si myšlenky. Co mu chci říct? Myslím, že jsem to vše řekla ve svém E-mailu. Alespoň mi snad dá nějaké odpovědi. Moje srdce mi bije jako o závod, mám sucho v krku a potí se mi ruce. Nechci se hádat. Ale někdy je to těžké a musím zůstat na zemi.

Dveře od výtahu se otevřou a já vcházím do chodby, která je znovu krásně uklizená. Stůl je opravený a nová váza s květinami na něm leží. Rychle se podívám na obraz ,terý tam visí – Madonna vypadá nedotčeně. Rozbité dveře jsou již opraveny a Prescott je pro mě ladně otvírá. Byla dnes tak tichá. Myslím, že je to takhle lepší. Položím si svou aktovku do chodby a vstoupím do hlavní místnosti. Zastavím se. *No kurva.*

"Dobrý večer, paní Greyová." Christian něžně řekne. Stojí za pianem, oblečený v černém tričku a v riflích . . .těch ryflích – ty které nosí v hrací místnosti. Oh můj bože. Jsou to přeprané, světle modré ryfle, přiléhavé, roztrhané na koleni a sexy. Přišourá se ke mně, naboso a jeho knoflík od kalhot otevřený, jeho oči neopouštějí mé.

"Jsem rád, že jste doma. Čekal jsem na vás."

KAPITOLA 11

"Vážně jo?" Zašeptám. Mám stále sucho v krku, moje srdce mi za chvíli vystřelí z těla. Proč je takhle oblečený? Co to má znamenat? Trucuje pořád?

"Ano." Jeho hlas je tak jenmý, ale usmívá se když se ke mně přiblíží.

Do hajzlu on je sexy – jeho ryfle na něm vysí tak jak to mám ráda. Ale ne, nenechám se rozrušit panem Sexy. Snažím se rozebrat jeho náladu, když se ke mně blíží. Naštvaný? Hravý? Smyslný? Ah!! Je to nemožné uhádnout.

"Líbí se mi tvoje ryfle." Zamumlám. Usměje se. Jeho odzbrojující úsměv, který se netkne jeho očí. Do hajzlu – je pořád naštvaný. Má na sobě tohle, aby mě znervóznil. Zastaví se přede mnou, jsem spálená jeho intenzitou. Dívá se na mě, oči do široka otevřené a nic neříkající. Polknu.

"Rozumím, že máte problémy, paní Greyová."Řekne ladně, a vytáhne něco ze zadní kapsy. Nevidím co to je, ale slyším list papíru. Přidrží to a upřeně se dívá na jeho pokyny. Poznávám v tom svůj e-mail. Můj pohled se vrací k jeho a jeho oči se plní zlostí.

"Ano, mám problémy." Zašeptám, bez dechu. Potřebuji prostor, jestli tohle budeme probírat. Ale dřív než stihnu poustoupit, sehne se ke mně a otírá se svým nosem o můj. Moje oči se rozzáří a vítají jeho neočekávaný dotek.

"To já mám taky." Zašeptá proti mé citlivé pokožce, a já otevřu oči když to vysloví. Narovná se a intenzivně na mě opět zírá.

"Myslím, že jsem seznámena s tvými problémy, Christiane." Můj hlas zní otráveně, zuží svůj pohled, pobavení vystřídalo překvapení. Budeme se hádat? Preventivně si poustoupím dozadu. Musím se od něj fyzicky vzdálit – od jeho vůně, jeho pohledu, jeho znérvózňujícího těla v těch jeho ryflích.

Zamračí se, když se od něj odtáhnu.

"Proč jsi letěl dřív z New Yorku?" Zašeptám. Přenesme se konečně přes to a vyřešme to.

"Ty víš proč." Jeho hlas má vyrovnou váhu.

"Protože jsem šl ven s Kate?"

"Protože jsi porušila své slovo, a vzepřela se mi, dostala ses do zbytečného nebezpečí."

"Porušila své slovo? Takhle to tedy vidíš?" Zalapám po dechu, ignoruji zbytek jeho věty. "Ano."

Do prdele. Mluvíme o přehánění! Začnu nad ním kroutit očim a zastavím ihned když se na mě zamračí. "Christiane, změnila jsem názor." Vysvětlím mu pomalu, s rozvahou jako kdyby byl dítě. "Jsem žena. Jsme tím proslulé. To je to co děláme."

Mrká na mě jako by to nemohl pobrat.

"Kdybych jen na okamžik pomyslela, že bys kvůli tomu zrušil své obchodní jednání. . . "

Jsem beze slov. Zjišťuji, že nevím co říct. Jsem opět katapultována zpět do té hádky ohledně našich svatebních slibů. *Nikdy jsem ti neslibovala poslušnost, Christiane*. Ale držíím jazyk za zuby, protože někde v hloubo jsem ráda, že se vrátil. Navzdory jeho ziřivosti, jsem ráda že je tady v jednom celku, naštvaný a doutnajíc vzteky.

"Změnila jsi názor?" Nedokáže zadržet svou opovrhující nedůvěru. "Ano."

" A nemyslelas, že bys zavolala?" Zahledí se na mě a pokračuje. "A navíc, nechala jsi tady Ryana jednotlivě a vystavila ho nebezpečí."

Oh. Na to jsem nepomyslela.

"Měla jsem zavolat, ale nechtěla jsem aby ses strachoval. Kdybych zavolala, jsem si jistá, že bys mi to zakázal a já bych zmeškala Kate. Chtěla jsem ji vidět. A navíc, byla jsem pryč když Jack byl tady. Ryan ho neměl nechat dostat se dovnitř." Tohle je tak zmatené. Kdyby to Ryan neuděla, Jack by byl pořád na svobodě.

Christianovy oči se divoce lesknou, a potom je zavře, jeho obličej se smrštil jako by byl v bolestech. Ale ne. Zakroutí hlavou, a dřív než se rozkoukám jsem v jeho náručí a on mě přitláčí k sobě.

"Oh Anno." Zažeptá a sevře mě ještě pevněji, skoro nemůžu ani dýchat. "Kdyby se ti něco stalo - " Jeho hlas je zdaleko šepot.

"Ale nestalo." Dokážu říct.

"Ale mohlo by. Tisíckrát jsem snad dostal infarkt, když jsem dnes přemýšlel nad tím co se mohlo stát. Byl jsem strašně naštvaný, Anno. Naštvaný na tebe. Naszvaný na sebe. Na každého. Nemůžu si vybavit kdy jsem naposledy byl tak naštvaný. . . až na - " Znovu se zastaví.

"Až na co?" Zeptám se.

"Jednou ve tvém starém bytě. Když tam byla Leila." Oh. O tom bych raději nemluvila.

"Byl jsi tak odměřený dneska ráno." Zamumlám. Můj hlas se zachvěje u posledního slova,

když si vzpomenu ten hrozný pocit odmítnutí ve sprše. Jeho ruce zamíří na můj zátylek, uvolňujíc to sevření a já se zhluboka nadechnu.

Zatáhne mou hlavu dozadu.

"Nevím jak se s touto zlostí vypořádat. Nemyslím si, že ti chci ublížit." Jeho oči do široka otevřené. "Dnes ráno, chtěl jsem tě potrestat, hodně potrestat a - " Zastaví se jakoby ztratil slova, ale řekla bych, že spíš strach je vyslovit.

"Bál ses, že bys mi ublížil?" Dokončím jeho větu místo něj, nevěřím, že by mi ublížil, ani minutu, ale také uklidněná. Malá jízlivá část mě se bála, že už mě nechce.

"Nevěřil jsem si." Řekne tiše.

"Christiane, já vím, že bys mi nikdy neublížil. Ne fyzicky vůbec." Chytnu jeho ruce.

"Víš?" Zeptá se se skepticismem v hlase.

"Ano. Věděla jsem, že to co jsi řekl byla jen prázdná, zbytečná hrozba. Vím, že bys ze mě nevymlátil duši."

"Chtěl jsem."

"Ne, nechtěl. Jen sis myslel, že ano." "Nevím jestli to je pravda." Zamumlá.

"Zamysli se nad tím." Pobídnu ho, zavěsím své ruce okolo něj a přitisknu se k jeho hrudi přes černé sexy tričko. "Nad tím jak ses cítil, když jsem odešla. Řekl jsi mi více než dost co to s tebou udělalo. Jak to změnilo tvůj pohled na svět, na mě. Víc co jsi pro mě vzdal. Zamysli se nad tím jak ses cítil ohledně těch otlačků od pout na našich líbánkách."

Ztuhne, a je mi jasné, že to celé co jsem řekla zpracovává. Utěsním své objetí, moje ruce na jeho zádech, cítím jeho udělané svaly přes látku trička. Pozvolna se ztrácí to napětí z jeho těla.

Je tohle to čeho se tak obával? To, že by mi ublížil? Proč mám více důvěry já v něj než on sám v sebe. Nerozumím, jistě jsme se od toho přemístili.

Normálně je tak silný, vše pod kontrolou, ale bez toho je ztracený. Oh Stíne, Stíne, Stíne – Omlouvám se. Políbí mě na vlasech, otočím se k němu a jeho rty najdou mé, hledajíc, berouc, dávajíc, a prosíc – proč, to nevím. Jen chci cítit jeho ústa na mých, a vracím mu vášnivě jeho polibky.

"Ty mi tak důvěřuješ." Po chvíli zašeptá.

"To ano." Pohladí mě po tváři bříšky svých prstů a palcem. Jeho oči se upřeně dívají do mých. Můj Stín je zpět z odněkad kde se skrýval. Ráda ho vidím. Podívám se nahoru na něj, stydlivě, a usměji se.

Stojíme uprostřed hlavní místnosti, zamčeni v naší bublině a jen se držíme. "Pojď do

postele." Zašeptá po neúprosně dlouhé chvíli.

Oh můj. . .

"Christiane, musíme si promluvit." "Později." Pobídne tiše.

"Christiane, prosím. Mluv se mnou." Povzdechne si. "O čem?"

"Ty víš. Udržuješ mě v nevědomosti." "Chci tě ochránit."

"Nejsem dítě."

"Tím jsem si zcela jistý, paní Greyová." Projede svou rukou po celém mém těle a sevře mé půlky. Zatne své hýždě, a přitlačí mě k jeho rostoucí erekci

"Christiane!" Vynadám mu. "Mluv se mnou."

Povzdechne si ještě jednou vztekle. "Co chceš vědět?" Zní rezignovaně a pouští mě z jeho sevření. Ucuknu – *Nemusel jsi mě nechat jít.* Vezme mě za ruku a ohne se, aby sebral ze země můj e-mail.

"Hodně věcí." Zamumlám a nechávám ho aby mě posadil na gauč.

"Sedni." Přikáže. Některé věci se nikdy nezmění, Zauvažuji a posadím se. Christian si sedne vedle mě, sehne se a položí si hlavu mezi ruce.

Ale ne. Je to pro něj moc těžké? Potom se posadí, promne si vlasy obouma rukama a otočí se ke mně.

"Zeptej se mě." řekne jednodušše.

Oh. No, to bylo jednodušší než jsem si myslela. "Proč ta navýšená ochranka pro tvou rodinu?"

"Hyde byl pro ně hrozba." "Jak to víš?"

"Z jeho počítače. Měl tam osobní informace o mně a celé mé rodině. Hlavně o

Carrickovi." "Carrickovi? Proč o něm?"

"To ještě nevím. Pojďmě do postele." "Christiane, tak mi to řekni."

"Řekni co?"

"Jsi tak. . . nesnesitelný." "To ty taky." Zírá na mě.

"Když jsi poprvé zjistil, že tam jsou informace o tvé rodině, neuvažoval jsi o ochrance. Tak co se stalo? Proč teď?"

Christian se zamračí.

"Nevěděl jsem, že se pokusí zapálit mou budovu a nebo - " Zastaví se. " Mysleli jsme, že to byla nějaká posedlost, ale víš" – Zamračí se ještě víc- "Když jsi veřejně známá osoba, lidi to zajímá. Byli to jen náhodilé věci: novinové zprávy z mého dětství, z Harvardu – veslování, kariéra. Zprávy o Carrickovi – jeho kariéra následujíc kariéru mé matky – a do nějaké míry i Elliot a Mia."

Jak zvláštní.

"Řekl jsi a nebo," Pobídnu. "Nebo co?"

"Řekls, 'pokusí zapálit mou budovu a nebo. . .' jako bys chtěl něco dodat." "Máš hlad?"

Cože? Zamračím se na něj, kručí mi v žaludku. "Měla jsi dnes něco k jídlu?" Jeho hlas je přísnější. Jsem prozrazena svým zrusnutím.

"Jak jsem si myslel." Jeho hlas je sekavý. "Ty víš jak se cítím, když nejíš. Pojď." Řekne. Postaví se a drží mě za ruku. "Nech mě tě nakrmit." A pohne se. . . tentokrát je jeho hlas plný očekávání.

"Nakrmit mě?" Zašeptám a všechno jížně od pupíku ve mně zkapalní. Do háje. Tohle je to typické odvedení pozornosti od toho co jsme probírali. J*e to všechno? Je tohle všechno so zněj teď dostanu?* Vede mě do kuchyně. Vezme barovou židli a přemástí ji na druhou stranu stolu.

"Sedni si." Řekne.

"Kde je paní Jonesová?" Zeptám se, zjišťuji, že chybí když se usadím na židli. "Dal jsem jí a Taylorovi dnes večer volno."

Oh. "Proč?"

Podívá se na mě s jeho arogantním pobavením. "Protože můžu." "Takže ty hodláš vařit?"

Pousměju se na něj nevěřícně.

"Oh trochu důvěry, paní Greyová. Zavři oči."

Wau. Myslela jsem, že se budeme celou noc hádat, a tady to je, hrajem si v kuchyni.

"Zavři je." Přikáže.

První jen zakroutím očima, ale uposlechnu.

"Hmm. Nedostatečné." Zamumlá. Otevřu jedno oko a uvidím ho jak vytahuje ze zadní kapsy svých ryflí, fialový hedvábný šátek. Hodí se k mým šatům.

Do háje. Pobaveně se na něj podívám. *Kde to vzal?*

"Zavřít." Znova přikáže. "Žádné podvádění."

"Hodláš mi zavázat oči?" Zamumlám šokovaně. Z ničeho nic jsem zadýchaná. "Ano."

"Christiane - " Položí prst na rty, umlčejíc mě.

Chci si promluvit.

"Promluvíme si později. Chci aby ses teď najedla. Říkals, že máš hlad." Jemně mě políbí na rty. Hedvábný šátek jemně utahuje okolo mých očí a utáhne na zadní straně hlavy.

"Vidíš?" Zeptá se.

"Ne." Zamumlám, nenápadně zakroutím pod šátkem očima. Jemně se zachichotá. "Můžu říct, kdy na mě kroutíš očima. . . a ty víš co to se mnou dělá."

Sevřu rty. "Můžeme už s tímhle pokročit a přejít tam kde jsme skončili?" vyštěknu.

"To je ale netrpělivost, paní Greyová. Tak dychtivě si chcete promluvit?" Jeho tón je hravý. "Ano."

"Musím vás první nakrmit." Řekne a políbí mě na spánku, ihned mě uklidní.

Dobře. . . Jak chceš. Poddávám se svému osudu a poslouchám jeho pohyby okolo v kuchyni. Otevře lednici a položí nějakolik misek na snídaňový pult za mnou. Přejde k mikrovlnce, položí něco dovnitř a spustí. Moje zvídavost je dotčená. Slyším jak se páka od toasteru sepne a časovač se spustí. Hmmm – toast?

"Ano dychtivě si chci promluvit." Zamumlám, roztěkaná. A nějaká škála exotických, okořeněných silných vůní se line okolo a já se pohnu na své židli nedočkavostí.

"Seď klidně, Anastasie." zamumlá a je zpět vedle mě. "Chci abys byla hodná. . . " Zašeptá mi do ucha.

Oh můj bože. Moje vnitřní bohyně zmrzne a ani nemrká.

"A nekousej si svůj ret." Jemně uvolňuji ret od mých zubů, nemůžu si pomoct.

Dále, slyším korek jak se dostává ven z lahve a zvuk rozlévané tekutiny, asi bílé víno. A po chvíli ticha se spustí z repráků. Hlasitý drnkot kytary nějakého songu, který vůbec neznám. Christian stlumí hudbu, aby hrála jen do pozadí A nějaký muž začíná zpívat, jeho hlas je hluboký, nízký a sexy.

"Pití první, řekl bych." Christian zašeptá.

"Zakloň hlavu." Nakloním se. "Ještě," Pobídne mě.

Uposlechnu a jeho rty jsou na mých. Studené svěží víno teče do mých úst. Reflexivně polknu. *O můj bože.* Vzpomínky se mi objeví před očima, ještě to není tak dávno – já uvázaná u své postele ve Vancouveru, ještě před tím než jsem ukončila školu s jedním zatraceně sexy a naštvaným Christianem, kterému se nelíbil e-mal, který jsem mu poslala. *Hmmm. . . Změnilo se něco?* Ani ne. Až na to, že teď už poznám co je to za víno. Sancerre – Christianovo oblíbené.

"Hmm," Zamumlám uznale.

"Chutná ti to víno?" zašeptá, vydechne teplo na mou tvář. Jsem utopená v jeho blízkosti, jeho vitality, jeho žáru sálajíc z jeho těla a to se mě ještě ani nedotkl.

"Ano." Zavzdechnu.

"Ještě víc?"

"S tebou chci vždycky víc."

Skoro slyším jeho pitomý úsměv, a začnu se taky pitomě smát. "Paní Greyová, flirtujete snad se mnou?"

"Ano."

Jeho snubní prsten cinkne o sklenici, když si znovu usrkává.

Teď je to strašně sexy zvuk. Tentokrát mě zatáhne více do zadu a drží mou hlavu v náručí. Znovu mě políbí, a já nenasytně spolknu víno, které mi dal. Usměje se a ještě jednou mě políbí.

"Hladová?"

"Myslím, že to už jste zjistil, pane Greyi."

Zpěvák z Ipod zpívá o Wicked Games (*Hříšné hry) . Hmmm. . . jak výstižné.*

Mikrovlnka zazvoní a Christian mě pouští. Sednu si vzpřímeně. Jídlo voní kořením jako česnek, bylinky, oregano, rozmarýn a jehněčí, řekla bych. Otevře dveře od mikrovlnky, a ta vůně je ještě silnější.

"Do prdele! Kurva!" Christian zanadává a nádobí zarachotí na kuchyňskou linku.

Oh Stíne! "Jsi v pořádku?"

"Ano!" Vyštěkne. Za chvíli už za mnou opět stojí.

"Jen jsem se spálil. Tady." A vsune svůj prostředníček do mé pusy. "Možná ty bys mi

mohla pomoct."

"Oh." Sevřu jeho ruku a vytáhnu jeho prst pomalu ze svých úst. Nahnu se blíž a začnu foukat a chladit jeho prst a dvakrát ho něžně políbím. Jeho dech se zastaví. Znovu to vložím do svých úst a začnu něžně okusovat a sát. Chraplavě se nadechne, a ten zvuk se sune přímo do mých třísel. Chutná tak výborně jako nikdy a zjišťuji, že tohle je jeho hra – pomalé svádění jeho ženy. Myslela jsem, že byl naštvaný a teď. . . ? Tenhle muž, můj manžel, je tak matoucí. Ale takhle se mi líbí. Hravý. Zábavný. Sexy. Na pár věcí mi odpověděl, ale já jsem nenasytná. Chci víc, ale chci si taky hrát. Po dnešních obavách a napětí, a té včerejší noční můry Jacka, tohle je vítané rozptýlení.

"Nad čím přemýšlíš?" Christian zamumlá, zastaví mé přemítání myšlenek a vytáhne svůj prst z mé pusy.

"Jak náladový jsi."

Ztuhne vedle mě. "Padesát Stínů, bejby." Řekne najednou a něžně mě políbí do koutku

úst. "Mých padesát Stínů." Zašeptám. Chytnu ho za tričko a přitáhnu k sobě.

"Ne ne ne, paní Greyová. Žádné doteky. . . zatím ne." Vezme mě za ruku, silou ji vezme a každý prst něžně políbí.

"Sedni si." Zakomanduje. Zašklebím se.

"Nasekám ti jestli se budeš šklebit. A teď otevři pusu."

Sakra. Otevřu pusu, a on mi šoupne plnou vidličku jehněčího obaleného v ledové jogurtové omáčce do pusy. Mňam.

"Chutná?"

"Ano."

Udělá uznalý zvuk a je mi jasné, že si taky jí a užívá si. "Ještě?"

Přikývnu. Dá mi další plnou vidličku a já nadšeně žvýkám. Položí ji na stůl a utrhne. . . chleba řekla bych.

"Otevři." Přikáže.

Tentokrát je to Pita chléb s kouskem hummusové pomazánky. Dojde mi, že Paní Jonesová -
anebo možná Christian – nakupovala v lahůdkách, které jsem objevila jen před pěti týdny dva bloky od nás. Opět uznale žvýkám. Christian je v hravé náladě, která mi zvětšuje apetit.
"Ještě?" Zeptá se.

Přikývnu. "Ještě více všeho, Prosím. Mám velký hlad."

Slyším jeho unešený úsměv. Pomalu a vytrvale mě krmí. Sem tam mě políbí a podělím se s ním se zbytky co mi zůstali na rtech. Nesouvisle mi nabízí víno tím svým unikátním způsobem.

"Otevři dokořán, a potom kousni." Zamumlá. Následuji jeho příkazy. Hmm – jedno z mých nejoblíběnějších, plněné špenátové listy. Dokonce i za studena jsou výborné, ale mám je radši ohřívané. Nebudu však riskovat, že se Christian znovu spálí. Krmí mě pomalu a když skončím, olíznu jeho prsty do čista.

"Ještě?" Zeptá se nízko posazeným hlasem. Zakroutím hlavou, jsem plná.

"Dobře." Zašeptá mi do ucha. "protože teď je čas pro můj oblíbený chod. Tebe." Nabere mě do náručí a já zaječím překvapením.

"Můžu si sundat šátek?" "Ne."

Skoro se na něj ušklebím, ale zastavím ihned co si vzpomenu na jeho hrozbu. "Hrací

místnost." Zamumlá.

Ale ne – neřekla bych, že to je dobrý nápad.

"Jsi připravena na výzvu?" Zeptá se. A jelikož je zvyknutý na výzvy, nemůžu odmítnout.

"To teda jo." Zamumlám dychtivě, a něco co ani nechci pojmenovat mi projede tělem..

Nese mě do druhého patra.

"Řekl bych, že jsi shodila." Zamumlá nesouhlasně. Vážně? Dobře. Pamatuji si na jeho komentář, když jsme se vrátili z líbánek a jak to bylo nevkusné. Bože – to bylo je před týdnem?

Před hrací místností, mě položí na zem, ale stále má své ruce okolo mého pasu. Hbytě odemkne dveře.

Vždycky to voní stejně: leštěnka s citrusem a dřevo. Vlastně se to stává příjemnou vůní. Pouští mě a otočí se ke mně, stojí mi za zády. Oddělá šátek, a já zamrkám nad tím přímým světlem. Jemně mi sundává sponky z mého drdolu a rozpustí mi vlasy do copu. Chytne mě za něj a jemně zatáhne tak, že musím k němu popostoupit.

"Mám plán." Zašeptá mi do ucha, a posílá mi delikátní vibrace podél mé páteře.

"Myslela jsem si." Odpovím. Políbí mě pod uchem.

"Oh, paní Greyová, to teda mám." Jeho hlas je jemný, okouzlující. Položí mi cop na stranu a začne mě líbat na krku.

"První tě musíme svléknout." Jeho hlas je nízký a vrní celým mým tělem. Chci to – cokoliv má v plánu. Chci být s ním propojena tak jak to znám. Otočí se k mně, aby se mi podíval do očí. Já se zahledím na jeho ryfle, jeho knoflík stíle rozdělaný, a já si nemůžu pomoct. Jedu svými prsty okolo lemovky jeho ryflí, vyhýbám se jeho tričku, cítím jeho chloupky, které mě lehtají na bříšcích prstů. Zhluboka se nadechne, a já se podívám nahoru abych se setkala s jeho pohledem. Zastavím se u nezapnutého knoflíku. Jeho oči se ztmaví do ještě tmavší šedé. . . *oh můj!*

"Měl by sis je nechat na sobě." Zašeptám. "Tohle jsem přesně zamýšlel, Anastasie."

A přemístí se, s jednou rukou mě chytí za krk a druhou za zády. Přitlačí mě k sobě a potom je jeho pusa na mé, líbá mě jako by na tom závisel náš život.

Wau!

Pozadu mě vede dál, naše jazyky jsou v sobě, dokud neucítím dřevěný kříž za sebou. Sehne se ke mně a kontury jeho těla se na mě tlačí.

"Vyslečeme tě z těch šatů," Řekne, a sune mé šaty nahoru přes mé stehna, hýždě, bříško. . . úžasně pomalu, material klouže po mé kůži, po mých prsou.

"Ohni se dopředu." Řekne.

Udělám to a vysleče mi šaty přes hlavu a odhodí na podlahu, jsem jen ve svých sandálech, kalhotkách a podprsence. Jeho oči září touhou, když mi vezme obě ruce a pozvedne mi je nad hlavu. Jednou mrkne a nakloní hlavu na stranu, je mi jasné, že se mě tím ptá na svolení. Co se mnou hodlá dělat? Polknu a přikývnu, a stopa obdivu, skoro až pýchy se dotkne jeho úsměvu. Zahákné mé zápěstí do kožených pout na tyči nade mnou a vytahuje znovu ten šátek.

"Myslím, že už jsi viděla dost," Zamumlá. A obtočí jej okolo mé hlavy, a já opět nic nevidím. Cítím mrazní jak se mnou žene a mé ostatní smysly se zvyšují. Ten zvuk jeho jemného dýchání, moje vlastní vzrušení, ta krev která tepe v mém těle, Christianova vůně smíchaná s citrusovou leštěnkou – všechno je najednou ostřejší, protože nic nevidím. Jeho nos se dotkne mého.

"Hodlám tě uhnat k šílenství." Zašeptá. Jeho ruce mě vezmou za boky a pomalu mi sundává kalhotky. *Uhnat mě k šílenstvi. . . wau.*

"Zvedni nohy. . po jedné" Udělám co řekl a první mi sundá kalhotky a potom oba sandály. Něžně mě chytne za kotník a táhne mou nohu do prava.

"Polož ji na zem." Řekne. Připoutá můj pravý kotník ke kříží a potom udělá to samé s mým levým kotníkem. Jsem bezmocná, Roztažená a rozpažená na kříži. Postaví se a přistoupí ke mně, moje tělo je utopené v jeho teple ačkoliv se mě zase ani nedotkl. Pochvíli mě chytne za bradu, zvedne mě a cudně mě políbí.

"Nějakou hudbu a hračky, řekl bych.Vypadáte takhle úchvatně, paní Greyová. Možná se budu chvíli kochat tímto pohledem." Jeho hlas je jemný. Všechno ve mně se sevře.

Po nějaké době, slyším jak jde otevřít truhlu a taky šuplík. Truhlu se špunty do zadečkuM Nemám tušení. Něco vytáhne a položí to nahoru a hledá dál. Hudba začne hrát nějakou hudbu s pianem. Je to známé – Bach, řekla bych – ale nevím co za dílo. Něco na té hudbě mě zneklidňuje. Možná proto, že ta hudba je až příliš chladná, příliš nestranná. Zamračím se, snažím se přijít na to proč mě to zneklidňuje, ale Christian mě chytne za bradu, překvapujíc mě, a trhne. Usměji se, snažím se uklidnit. Proč se cítím zneklidněná? Je to tou hudbou?

Christian jede svou rukou po mé bradě, přes můj krk až k mým prsou. Zatáhne svým palcem a stáhne mi podprsenku a vysvobodí má prsa. Nějaký zvláštní tajenmý zvuk vyjde ven z jeho úst a políbí mě na krku. Jeho rty následují cestu, kterou šly jeho prsty až k mým psrům, líbá a saje celou dlouhou a pomalou cestu. Jeho prsty se přemístí k mému levému prsu a uvolní jej z podprsenky. Zasténám, když jezdí svým palcem přes mou bradavku, a jeho rty jsou blíž k mé pravé, a saje, trhá jěnmě dokud obě dvě nejsou vzpříměné a ztvrdlé.

"Ah!"

Nepřestává. S mimořádnou starostí, pomalu zvyšuje intenzitu. Prohnu se, abych vše udržela na uzdě, ale zbytečně, prudká rozkoš se ve mně zvedá a tyčí se mi z bradavek až do mého rozkroku. Zkusím se zakroutit, ale nemůžu se ani pohnout a to dělá mé muka ještě intenzivnější.

"Christiane." Naléhavě zažádám.

"Já vím." Zamumlá chraplavě. "Přesně takhle se cítím já díky tobě."

Cože? Zasténám, a on začíná znovu, vystavuje mé bradavky jeho sladkým trýznivým dotekům, znova a znova.

"Prosím." Zamrčím.

Postaví se, nechajíc mě zcela bez dechu a já se znovu prohýbám tu slastí. Vede své ruce dolů po mých bocích, jednu zastaví na mé pravé straně a druhá cestuje pod můj pupík.

"Podíváme jak se ti daří." Zabrouká jemně. Nežně dá dlaň na mé pohlaví, sjíždí svůj palec přes můj klitoris a já musím zasténat vzrušením. Pomalu vsune, jeden, a potom dva prsty dovnitř. Zasténám a vyzdvihnu své boky proti jeho ruce.

"Oh, Anastasie, jsi tak připravená." Řekne.

Krouží ve mně svámi prsty, dokola a dokola, zatímco jeho palec hladí můj klitoris, dozadu a dopředu a ještě znova a znova. Všechny dnešní obavy a všechen stres se teď právě soustředí na jedinou tuhle část mého těla.

Do prdele . . . je to silné. . .intenzivní. . . a zvláštní. . . ta hudba. . .začínám se zvedat. . .

tón.
Christian se, jeho ruka se stále tlačí ve mně dovnitř a ven, a já uslyším ten nízký vibrační

"Co?" Zavzdychám.

"Pššt." Zasyčí, a jeho rty jsou na mých, efektivně mě utiší. Přijímám, tenhle intimní kontakt a líbám ho nenasytně a dychtivě. Prolomí náš kontakt a já slyším ten vibrašní tń blíže a blíže.

"Tohle je vibrátor, bejby."

Drží ho proti mé hrudi, a já cítím tu sílu vibrací. Zachvěji se když se to line přes mou kůži, mezi mými prsy, přes jednu a potom přes druhou bradavku a já jsem zaplavena tou senzací, brní to všude, všechny nervová zakončení mi hoří tou tajemnou touhou a potřebou uvnitř.

"Ah." Zasténám a Christianovy prsty pokračují v tom sladkém pohupování ve mně. *Jsem blízko. . . celá ta stimulace. . .* Zakloním hlavu, a zasténám a Christian přestane. Všechna ta senzace je pryč.

"Ne! Christiane!" Snažně prosím, pohybuji svými boky dopředu, chci zpět ten tlak.

"Nehýbej se, bejby." řekne a celý můj přicházející orgasmus se roplyne. Sehne se ke mně

a znovu mě políbí.

"Frustrující, že?" Zamumlá.

Ale ne! Najednou rozumím jeho hře. "Christiane, prosím."

"Pššt," Řekne a políbí mě. A začne znovu z jeho pohyby – vybrátor, prsty, palec – smrtelná kombimace smyslného mučení. Pohne se tak, že jeho tělo se tře o mé. Je stále oblečený, a jeho ryfle se třou o mou kůži na nohou, jeho erekce o můj bok. Je provokativně blízko. Dotáhne mě opět až napokraj, moje tělo zpívá tou potřebou, a zastaví.

"Ne," Zakňourám hlasitě.

Začne mě sladce líbat na rameni a vytáhne ze mě své prsty a sune vibrátor níž. Kmitá to okolo mého bříška, na mé pohlaví, proti mému klitorisu. Kurva je to tak silné.

"Ah!" Zasténám, a tlačím se proti tomu.

Moje tělo je tak citlivé, cítím, že za chvíli vybuchnu a tak jak jsem Christian znovu

zastaví. "Christiane!' Zakřičím.

"Frustrujíci, ano?" Zamumlá mi proti krku. " Tak jako ty. Slíbíš mi jednu věc a potom. . . " Jeho hlas se táhne.

"Christiane, prosím!" Doprošuju se.

Tlačí vibrátor více a více proti mně a vždy zastaví v tom nejdůležitějším momentu. Ah!

"Pokaždé když zastavím, je to intenzivnější, že ano?"

"Prosím." Zašeptám. Moje nervová zakončení křičí po uspokojení. Vibrující zvuk se

zastaví a Christian mě políbí.

"Ty jsi ta nejvíce frustrující žena, kterou jsem kdy potkal."
Ne, Ne, Ne.
"Christiane, nikdy jsem ti neslibovala, že tě budu poslouchat. Prosím, prosím - "

Přemístí se tak, že stojí přede mnou, chytne mě za zadek a přitlačí své boky ke mně, jeho rozkrok tlačí na můj, knoflíky na jeho ryflích se do mě vtláčejí, ztěží se snaží zkrotit jeho erekci. Jednou rukou mi stáhne šátek z očí a chytne mě za bradu, zamrkám a hledím do jeho očí.

"Dovádíš mě k šílenství." Zašeptá, napání své boky proti mně jednou, dvakrát, třikrát víc, moje tělo jiskří – připravené se zažehnout. A znova přestane. Chci ho tak moc. Musím ho mít tak moc. Zavřu oči a mumlám nějakou modlitbu. Nevím proč se tak cítím, ale řekla bych že jsem trestána. Jsem bezmocná a on bezohledný. Slzy se mi ryjou do očí. Nemám zdání jak

daleko hodlá zajít.

"Prosím." Zašeptám ještě jednou.

Ale on se na mě jen nesmířitelně dívá. Bude pokračovat dál. Na jak dlouho? Jsem připravená hrát tuhle hru? *Ne, Ne, Ne – Nezvládnu to*. Je mi jasné, že nepřestane.Hodlá mě ještě více mučit. Jeho ruka cestuje opět po mém těle. Ne. . . A já vyteču – všechny ty obavy, úzkost a strach za těch posledních pár dnů mě zdrcuje nanovo a slzy mi hrknou do očí. Otočím se od něj. Tohle není láska. Tohle je pomsta.

"Červená," zafňukám. "Červená, Červená." Slzy mi tečou po tváři. Ztuhne. "Ne!" Zalapá

údivem po dechu. " Bože, ne."

Rychle se pohne, uvolní mé ruce, chytne mě kolem pasu, sehne se a odepne mé kotníky, zatímco já si dám hlavu mezi ruce a rozbrečím se.

"Ne, ne, ne. Anno, prosím, ne."

Zvedne mě a položí mě na postel a drží mě na svém klíně, zatímco já neutišitelně vzlykám. Jsem ohromená. . . moje tělo tělo se dostalo do zlomového bodu, moje mysl je prázdná, a moje emoce jsou ve veětru. Natáhne se za sebe, a přitáhne saténové povlečení a zabalí to okolo mě.

To chladné povlečení je tak neznámé a nepřijatelné oproti moji tak citlivé pokožce. Obalí mě do jeho náručí, a tiskne mě k sobě, a houpe se mnou jemně dopředu a dozadu.

"Je mi to líto. Je mi to moc líto." Christian zamumlá, jeho hlas sychravý. Políbí mě do vlasů. "Anno, odpusť mi prosím."

Otočím svůj obličej k jeho krku a pokračuji v breku. Je to očistné osvobození.

Tolik se toho stalo za posledních pár dní – Oheň v PC místnosti, automobilová honička, naplánovaná kariéra, architektka děvka, ozbrojený šílenec v našem apartmánu, hádky, jeho zloba – a Christian byl pryč. Nesnáším, když musí jít pryč. . . Kouskem saténového povlečení si utřu nos a postupně vnímám ty klinické tóny Bacha, hrajíc z Ipodu.

"Prosím, vypni tu hudbu." Popotáhnu.

"Ano, jistěže. " Christian se pohne, pořád mě drží u sebe, a vytáhne ze zadní kapci ovladač.

Zmáčkne tlačítko a piano hudba se vypne a je nahrazena chvějícím se dechem.' "Lepší?" Zeptá se.

Přikývnu, moje vzlykání se klidní. Christian mi něžně utírá slzy jeho palcem. "Nejsi fanouškem Bachových Goldbergových variací?" Zeptá se.

"Ani ne."

Podívá se na mě a snaží se schovat tu ostudu v jeho očích, ale marně. "Omlouvám se." řekne znova.

"Proč jsi to dělal?" Můj hlas je skoro neslyšitelný když se snažám zpracovat svoje myšlenky. Zakroutí hlavou a smutně zavře oči. "Ztratil jsem se v té chvíli." Řekne nevěrohodně.

Zamračím se na něj. "Anno, oddalování orgasmu je standardní nástroj v - " Zastaví. Pohnu se v jeho klíně a on se zašklebí. . .

Oh. Začervenám se. "Promiň." Zamumlám.

Zakroutí nad tím očíma, a potom se najednou nakloní, bere mě sebou tak, že teď oba ležíme na posteli, já v jeho objetí. Moje podprsenka je nepříjemná a tak si ji poupravím.

"Potřebuješ pomoct?" Zeptá se tiše.

Zakroutím hlavou. Nechci, aby sahal na moje prsa. Pohne se znova tak, že se teď na mě dívá, nesměle zvedne ruku a pohladí mě po tváři. Slzy se mi znovu valí z očí. Jak může být jednu dobu tak bezcitný a vzápětí tak křehký.

"Prosím, neplakej," Zašeptá.

Jsem omráčená a tak zmatená tímto mužem. Moje zlost mě opustila, když jsem ji potřebovala. . . cítím se paralizovaná. Chci aby mě někdo zmačkal do kuličky a vyhodil. Zamrkám, snažím se pozdržet ten příval slz, když se zadívám do jeho trpících očí. Nadechnu se, moje oči stále na jeho. Co mám dělat s tímto tak kontrolujícím chlapem? Naučit se být kontrolována? Nemyslím si. . .

"Anno, když ty nikdy. . ." Zastaví se. "Já nikdy co?"

"Neuděláš co ti řeknu. Změnila jsi názor, neřekla jsi mi kam jdeš. Anno, byl jsem v New Yorku, bezmocný a rozzuřený. Kdybych byl v Seattlu, dovedl bych tě domů."

"Takže mě trestáš?"

Polkne a zavře oči. Nemusí odpovídat a mně je jasné, že potrestat mě byl jeho hlavní

záměr. "Musíš s tím přestat." Zamumlám.

Pozvedne obočí.

"Za prvé, jen skončíš tak, že se budeš cítit ještě hůř kvůli sobě." Odfrkne si. "To je pravda." zamumlá. "Nerad tě takhle vidím."

"A já se tak nerada cítím. Řekl jsi mi na Fair Lady, že sis nevzal submisivní sluhu." "Já vím. Já vím." Jeho hlas je nízký a chraplavý.

"Tak se mnou tak přestaň jednat. Omlouvám se, že jsem ti nezavolala. Už nebudu tak sobecká. Vím že se o mě strachuješ."

Dívá se na mě, pečlivě si mě prohlíží, jeho oči neradostné a plné úzkosti. "Ok. Dobře." Řekne najednou. Sehne se ke mně, ale zastaví když se jeho rty dotknou mých, tiše se ptá jestli má svolení. Zvednu svůj obličej k jeho a on mě láskyplně políbí.

"Tvoje rty jsou vždy tak jemné, když pláčeš." Zamumlá. "Nikdy jsem ti neslíbila poslušnost, Christiane." Zašeptám. "Já vím."

"Smiř se s tím, prosím. V zájmu nás obou. A já se pokusím být více ohleduplná k tvým . . .kontrolujícím tendencím."

Vypadá ztracený a bezmocný uprostřed moře. "Pokusím se." Zamumlá upřímně.

Povzdychnu si, dlouhý třepající se povzdech. "Prosím zkus. Na druhé straně, kdybych byla tady. . . "

"Já vím." Řekne. Lehne si na záda a dá si svou ruku na obličej. Obejmu se kolem něj a položím svou hlavu na jeho hrudník. Oba ležíme v tuchosti. Jeho ruka sjede ke konci mého copu, lehce zatáhne za gumičku a rozpustí mi vlasy a rytmicky si hraje s mými vlasy. O tomhle to vlastně celé je – jeho strach. . . neracionální strach o mou bezpečnost. A ten obrázek Jacka Hydea ležícího na zemi v našem apartmánu s Glockem mi vjede do hlavy. . . asi ne taak neracionální, což mi připomíná.. . .

"Co jsi měl na mysli, když jsi řekl a nebo?' Zeptám se. "A nebo?"

"Něco o Jackovi."

Civí na mě. "ty to nevzdáváš, že?"

Mám položenou bradu na jeho hrudi, užívám si to škrabkání jeho chloupků.

"Vzdát se? Nikdy. Řekni mi. Nerada jsem v nevědomosti. Připadá mi, že máš nějaký přehnaný nápad mě držet v bezpečí. Ani sám nevíš jak se střílí – já ano. Myslíš si, že se nedokážu vypořádat s tím co mi nechceš říct, Christiane? Měla jsem tvou bláznivou ex-submisivní služku jak na mě mířila zbraní, tvoje pedofilní exmilenka, která mě otravovala – a nedívej se tak na mě." Vyštěknu, když se na mě zamračí. "Tvoje matka si to taky o ní myslí."

"Mluvila jsi s mou matkou o Eleně?" Christianův hlas se zvedne o dvě oktávy. "Ano,

Grace a já jsme o ní mluvily."

Hledí na mě.

"Je kvůli tomu velmi smutná. Obviňuje se z toho."

"Nemůžu uvěřit, že ses bavila s mou matkou. Do hajzlu!" Opře se a znovu si dá ruce přes obličej.

"Nešla jsem do žádných detailů."

otec?"

"V to doufám. Grrace nepotřebuje vědět všechny ty brutální detaily. Bože, Anno. I můj

"Ne!" Vehementně zakroutám hlavou. Nějak s Carrickem nesdílím takové přátelství. Jeho komentáře o předmanželské smlouvě pořád bolí. "Ale stejně, snažíš se mě vyvézt z míry – znova. Jack. Co s ním je?"

Christian zvedne ruce a podívá se na mě, jeho výraz se nedá přečíst. Povzdechne si a

znovu si dá ruce přes obličej.

"Hyde je zapojený do sabotáže na Charlie Tango. Vyšetřovatel našel částečný otisk – jen částečný, takže si nemohli být jistí. Ale potom jsi poznala Hydea v PC místnosti. Byl už usvědčený v Detroitu a otisky se shodovali s jeho."

Moje myšlenky jsou zmatené, když se snažím zpracovat tuhle informaci. Jack porouchal Charlie tango? Ale Christian pokračuje dál.

"Dnes ráno, náklaďák se našel tady v garáži. Hyde byl řidičem. Včera, nějaké věci doručil tomu chlápkovi co se zrovna přistěhoval, Ten muž co jsme ho potkali ve výtahu."

"Už si nepamatuju jak se jmenoval."

"Já taky ne." Christian řekne. "Ale to je způsob jak se oprávněně dostal do budovy. Pracoval pro doručovací společnost - "

"A? Co je s tím naklaďákem?" Christian nic neříká, "Christiane, řekni mi."

"Policajti našli. . . našli tam nějaké věci." A znovu zastaví a sevře mě ještě pevněji.

"Jaké věci?"

Nějakou dobu je potichu a já znovu otevřu pusu, abycho ho pobídla k mluvení, ale začne mluvit sám. "Matrace, Několik sedativ pro koně, které by dokázali skolit celé stádo a dopis." Jeho hlas se zjemní, skoro šeptá když strach proudí dokola v jeho těle.

Do prdele.

"Dopis?" Můj hlas je stejný jako jeho. "Dopis pro mě."

"Co v něm bylo?"

Christian zakroutí hlavou, naznačuje buď, že neví a nebo mi to nechce říct. Oh.

"Hyde sem včera přišel s úmyslem tě unést." Christian ztuhne, jeho výraz je napjatý. Když řekne ty slova, vzpomenu si na tu lepící pásku, a celá se zachvěju. . . tohle jsem si myslela.

"Kurva!" Zamumlám.

"Docela," Christian řekne striktně.

Zkouším si vzpomenout na Jackovu kancelář. Byl vždycky šílený? Jak si mohl myslet, že by mu to mohlo projít? Myslím, vždycky byl docela divný, ale až takhle vyšinutý?

"Nerozumím tomu proč?" Zamumlám. "Nějak mi to nedává smysl."

"Já vím. Policie se v tom dál rýpe a taky Welch. Ale myslíme si, že to má co dělat s Detroitem."

"Detroit?" Hledím na něj zmateně. "Jo. Něco na tom bude."

"Pořád tomu nerozumím."

Christian zvedne obličej a podívá se na mě, jeho výraz je znovu nečitelný, "Anno, já se narodil v Detroitu."

KAPITOLA 12

"Myslela jsem, že ses narodil v Seattlu." Zamumlám. Moje myšlenky závodí. Co to má co společného s Jackem? Christian si zvedne ruku a opět si zakryje obličej, nahne se za něj s vezme si polštář, který si dá pod hlavu. Za chvíli jen zakroutí hlavou.

"Ne. Elliot a já, my oba jsme se narodili v Detroitu. Přestěhovali jsme se krátce po tom, co

mě adoptovali. Grace chtěla žít na západním pobřeží, pryč z města a dostala práci v Northwest Hospital. Moc si toho nepamatuji. Mia byla adoptována už tady."

"A Jack je z Detroitu?" "Ano."

Oh. . . "jak to víš?"

"Zkontroloval jsem si jeho minulost, když jsi pro něj začala pracovat." Jistěže ano. "Co

vše je v té složce napsané?"

Christian jen zamrká. Nahne se ke mně a pohladí mě po tváři. "Opravdu to chceš vědět?"

"Je to špatné?"

Pokrčí rameny. "Znám horší." zašeptá.

Ne! Mluví snad o sobě? A ten obrázek Christiana jako malého, špinavého, ustrašeného a ztraceného chlapce se mi verve do hlavy. Obtočím se okolo něj a držím ho ještě pevněji, přikryju ho dekou a lehnu si tváří na jeho hrudník.

"Co?" Zeptá se, lámajíc si hlavu nad mou reakcí. "Nic," Zamumlám.

"Ne, ne. Tohle jde obouma směry, Anno. Co je?"

Podívám se nahoru na jeho znepokojený výraz. Rozhodnu se mu to říct. "Někdy si tě představuji jako dítě. . . než ses dostal do rodiny Greyů."

Christian ztuhne. "Nemluvil jsem o sobě. Nechci tvůj soucit, Anastasie. Tahle část mého života je pryč."

"To není soucit," Začeptám šokovaně. "To je sympatie a žal – žal z toho, že někdo tohle mohl udělat malému dítěti." Zhluboka se nadechnu, žaludek se mi překrucuje a slzy mi opět hrknou do očí. "Ta část tvého života není pryč, Christiane – jak to můžeš říct? Žiješ svou minulostí každý den. Řekl jsi mi o sobě – Padesát odstínů, pamatuješ?" Můj hlas je skoro neslyšitelný.

Christian si odfrkne a promne si ruku přes vlasy, je pode mnou tichý a napjatý. "Vím, že

to proto cítíš potřebu mě ochraňovat. Držet v bezpečí."

"A znova si vybereš se mi vzepřít." Zamumlá zmateně, jeho ruka se zastaví. Zamračím

se. Do prdele! Dělám to snad úmyslně?

Tohle je tak matoucí – jsem jeho žena, žádná jeho submisivní služka, žádná placená společnost. Nejsem ta děvka, jako jeho matka. . . Kurva už. Ta myšlenka mi nedělá dobře. Slova Dr. Flynna se mi vloudí do hlavy.

vidím."

"Jen pokračuj v tom co děláš. Christian je hlavou v oblacích. . . Jsem potěčšený, že to Tak

dost. Jen dělám to co jsem vždy dělávala. Není to náhodou to co se mu na mě tak líbí? Oh,

tenhle chlam je tak matoucí.

"Dr Flynn řekl, že bych ti měla dát možnost pochybovat. Myslím, že to dělám, ale nejsem si jistá. Alespoň je to můj způsob jak tě přivádím do současnosti, pryč od tvé minulosti." Zašeptám. "Nevím. Nezdá se mi, že umím manipulovat s tím, jak daleko zajdeš."

Na chvíli je úplně zticha. "Debilní Flynn." Zamumlá si pro sebe.

"Řekl mi, že mám pokračovat v mém chování k tobě jak jsem vždy dělávala." "To řekl?"

Christian řekne suše.

Dobře. Tady to máš. "Christiane, já vím, že jsi miloval svou matku a nemohl si ji zachránit. Nebyla to tvá práce. Ale já nejsem ona."

Ztuhne. "Nedělej to." Zašeptá,

"Ne, prosím poslouchej." Zvednu se tak, že se dívám přímo do jeho šedých očí zaplněných strachem. Nedýchá. *Oh, Christiane.* . . Moje srdce se sevře. "Nejsem ona. Jsem o moc silnější, než byla ona. Mám tebe, a ty jsi teď taky o moc silnější a já vím, že mě miluješ a já tebe." zašeptám.

Jeho obočí se nadzvedne, asi tohle nečekal. "Pořád mě miluješ?" Zeptá se.

"Jistě že ano. Christiane, já tě budu vždycky milovat. Nezáleži na tom co mi uděláš." Tohle je to ujištění, které potřeboval?

Vydechne a zavře oči, dá si ruku přes obličej a obejme mě silněji.

"Neskrývej se přede mnou." Natáhnu se a vemu ho za ruku, odtáhnu mu ji z obličeje. "Celý život ses skrýval. Prosím už ne, ne přede mnou."

Podívá se na mě nevěřícně a zamračí se. "Skrýval?" "Ano."

Zvedne se a odtáhne se na bok i se mnou tak, že teď ležím vedle něj. Zvedne se, pohladí mě po vlasek a dá mi je za ucho.

"Ráno ses mě zeptala jestli tě nesnáším. Nerozuměl jsem proč, ale teď - " Zastaví se a hledí na mě jako bych byla nějaký hlavolam.

"Ty si myslíš, že tě nesnáším?"" Nevěřícně podotknu.

"Ne." Zakroutí hlavou. "Ne teď." Vypadá utišeněji. "Ale potřebuji vědět.. . .proč jsi použila záchranné slovo, Anno?"

Zblednu. Co mu mám říct? To, že mě vyděsil? To že jsem nevěděla jestli přestane? To že jsem ho prosila - a on nepřestal? To že jsem nechtěla, aby se věci vystupňovaly jako. . . jako tehdy. Zatřesu se když si vzpomenu na to jak mě šlehal svým páskem.

Polknu."Protože. . . protože jsi byl tak naštvaný a odměřený a. . . chladný. Nevěděla jsem jak daleko hodláš zajít."

Jeho výraz je nečitelný.

"Udělal bys mě nakonec a nebo ne?" Zašeptám a cítím jak se mi barva vytrácí ze tváře, ale dívám se na něj upřeně.

"Ne." Řekne najednou.

Do prdele. "To je. . . drsné."

Pohladí mě po tváři. "Ale efektivní." Zam,umlá. Dívá se na mě jako by se snažil vstoupit do mé hlavy, jeho oči tmavnou. Po dlouhé věčnosti zamumlá. "jsem rád, žes to řekla."

"Vážně?" Nerozumím mu.

Jeho rty se změní v malý úsměv. "Ano, Nechci ti ublížit. Nechal jsem se unést." Sehne se ke mně a políbí mě. "Ztratil jsem se v té chvíli." Znovu mě políbí. "Událo se toho tolik."

Oh? A z nějakého divného důvodu mě to potěší. . . pitomě se usměji. Proč mi to dělá dobře? Taky se usměje.

"Nevím proč se tak smějete, paní Greyová." "To já taky ne."

Přitáhne se ke mně a položí si hlavu na můj hrudník. Jsme jeden propletenec. On ve svých ryflích a já skoro nahá. Hladím ho jednou rukou po zádech a druhou přejíždím v jeho vlasech. Vzdechne a relaxuje v mém objetí.

"Znamená to, že ti můžu důvěřovat. . . že mě zastavíš. Nikdy ti nechci ublížit." Zamumlá. "Potřebuji - " Zastaví se.

"Potřebuješ co?"

"Potřebuji kontrolu, Anno. Potřebuji tebe. Takhle jedině můžu fungovat. Nemám to pod kontrolou. Nemám. Zkusil jsem. . . s tebou. . . " Zakroutí vztekle hlavou.

Polknu. Tohle je srdce toho dilema – jeho potřeba po kontrole a jeho potřeba po mně. Nechce se mi uvěřit, že by se tyto věci vzájemně vylučovali.

"Já tě taky potřebuji." Zašeptám a obejmu ho silněji. "Zkusím to Christiane. Zkusím být více ohleduplná."

"Chci, abys mě potřebovala." Zamumlá.

Kurva!

"To taky potřebuji." Řeknu vášnivě. Potřebuji ho a moc. Miluji ho. "Chci se o tebe

postarat."

"Taky se staráš. Pořád. Chyběls mi strašně moc, když jsi byl pryč." "Chyběl?" Zní

překvapeně.

"Ano, jistěže. Nesnáším, když musíš odjet." "Mohla jsi jít se mnou."

"Christiane, prosím tě. Pořád to neomílejme. Chci pracovat." Povzdechne si zatímco já

si hraju s jeho vlasy.

"Miluji tě, Anno."

"Taky tě miluji, Christiane. Vždycky budu."

Oba ležíme klidně a potichu po té naši roztržce. Poslouchám tlukot jeho srdce, utahaná propadnu spánku.

Úlekem se probudím, dezorientovaná. Kde to jsem? Hrací místnost. Světla jsou pořád rozsvícená, lehce osvěcují rudé zdi. Christian znova zasténá, a já zjišťuji, že tohle je to co mě probudilo.

"Ne," Křičí. Je roztažený vedle mě, jeho oči zvráštěné, jeho obličej se křiví utrpěním.

Do prdele! Už má znovu noční můry. "Ne!" Zakričí znova.

"Christiane, probuď se." Těžce se mi zvedá, odkopnu povlečení na stranu. Kleknu si vedle něj, chytnu ho za ramena a začnu s ním třást a slzy se mi valí po tváři.

"Christiane, prosím. Probuď se."

dívá.
Jeho oči se otevřou, šedé a zdivočelé, jeho zorničky zvětšené strachy. Nepřítomně se na mě

"Christian, měl jsi noční můtu. Jsi doma. Jsi v bezpečí."

Zamrká, podívá se okolo zoufale, a zamračí se. Potom jeho oči se dívají opět do mých. "Anno." Povzdechne, A bez jakéhokoliv varovaní nebo průpravy mi veme obličej do rukou a položí mě na jeho hrudník, políbí mě. Tvrdě. Jeho jazyk vstupuje do mé pusy a chutná zoufalou potřebou. Zřídka mě konečně nechá nadechnout, otočí se, jeho rty uzamčené na mých a tlačí mě do matrace. Jedna jeho ruka mě chytne za čelist, sruhá mě hladí po hlavě, drží mě pevně a svými koleny mi odsune nohy a uvelebí se mezi, stále oblečený v jeho ryflích, mými stehny.

"Anno." Povzdechne jako by nemohl uvěřit, že tady jsem s ním. Chvíli se na mě opět zadívá,
nechá mě nadechnout a potom jsou jeho rty opět na mých, rabujou mou pusu, bere vše co dám. Zasténá hlasitě a napne své boky proti mně. Jeho erekce ukrytá v jeho ryflích se tlačí do mé jemné kůže. Oh. . . Zasténám, a všechno to zadržené napětí vybouchne, ještě silněji se objeví, a nabíjí můj systém touhou a potřebou. Tlačen svými démony, ihned mě líbá na rtech, očích, tváři, po mé čelisti.

"Jsem tady." Zašeptám, snažím se ho uklidnit, náš teplý, toužebný dech se mísí. Obbejmu ho rukama okolo ramen, a tlačím svou pánev naproti jeho.

"Oh, Anno," Řekne drsně. "Potřebuju tě."

"Já tebe taky." Zašeptám ihned, mé tělo je zoufalé po jeho dotecích. Chci ho. Chci ho teď. Chci ho urovnat. Chci aby urovnal on mě. . . potřebuji to. Jeho ruka se táhne dolů a oddělá si knoflík u kalhot, chvíli neobratně a najedno je jeho erekce osvobozena.

Doprdele. Ještě před minutou jsem spala.

Pohne se, zahledí se na mě na moment, zavěšený nade mnou. "Ano. Prosím." Zasténám,

můj hlas zní potřebně.

A v jednou šikovném pohybu se do mě ponoří.

"Ah!" Zakřičím, ne z bolesti, ale z překvapení z jeho dychtivosti.

Zasténá, a jeho rty najdou znovu mé, zatímco do mě přiráží, znovu a znovu, jeho jazyk se drží mého. Hýbe sebou zoufal a poháněj ic jeho strachem, chtíčem, touhou, jeho – láskou? Nevím, ale setkávám každá jeho příraz.

"Anno." Zasténá skoro nesrozumitelně a udělá se silně, valící se do mě, jeho obličej je v křeči, jeho tělo tuhé a potom plnou vahou zkolabuje na mě, hekajíc a nechá mě jen tak. . . znova.

Do hajzlu! Tohle není moje noc. Moje vnitřní bohyně se připravuje vrhnout. Držím ho a zhluboka se nadechnu. Uvolní se a na chvíli mě drží on. . . dlouhou chvíli. Konečně zakroutí hlavou a zvedne se na lokty. Dívá se na mě jako by mě viděl poprvé.

"Oh, Anno. Proboha." Sehne se ke mně a láskyplně mě políbí.

"Jsi v pořádku?"' Nadechnu se, hladím jeho krásný obličej. Přikývne, ale vypadá stále rozrušeně a dojatě. Můj ztracený chlapec. Zamračí se na mě a dívá se mi upřeně do očí a konečně zjišťuje kde vlastně je.

"Ty?" Zeptá se znepokojeně.

"Um. .. " Zakroutím se pod ním, a po chvíli se usměje, malý živočišný úsměv. "Paní

Greyová, vy máte potřeby." zamumlá. Políbí mě a ihned sleze z postele.

Klekne si na podlahu, natáhne se ke mně a chytne mě nad koleny a přitáhne k sobě tak, že můj zadek je na kraji postele.

"Sedni si." Zamumlá. Nějak se posadím, vlasy mi spadnou okolo prsou. Jeho šedé oči se na

mě upřeně dívají, zatímco mi roztahuje nohy od sebe tak daleko jak to jen jde. Opřu se o lokty – je mi jasné co teď hodlá dělat. Ale. . . je jen . . .um. . .

"Jsi tak zatraceně krásná, Anno." Vydechne a já se dívám na jeho vlasy jak rozdává několik polibků na mé pravé stehnu, míří na sever. Moje celé tělo se zatne v očekávání. Podívá se na mě a jeho oči jsou opět tmavší.

"Dívej." Zasípě a jeho rty jsou na mě.

Oh můj. Zaskřičím když se celý svět koncentruje na vrchol mých stehen, je to tak erotické – kurva – sledovat ho. Sledovat ho jak jeho jazyk přejíždí proti té nejjemnější části mého těla. A on nemá slitování, Provokuje, dobírá si mě auctívá. Moje tělo se napne a moje ruce se začnou třást, když se snažám podpírat.

"Ne. . . ah." zamumlám. Jemně do mě strčí jeden prst, a já už to nevydržím, zkolabuju na postel, vychutnávám si jeho ústa a prstyna mně. Pomalu a jemně, mi masíruje ten sladký,

sladký vrcholek uvnitř.

A je to – jsem pryč. Vybuchno okolo něj, křičí, nesouvislé provedení jeho jména zatímco ten tolik intenzivní orgasmus mě zvedá v zádech. Řekla bych, že vidím hvězdy je to tak niterný pocit. . . Matně si uvědomuju, že se tulí k mému břichu, dává mi hebké sladké polibky. Sehnu se k němu a hladím ho ve vlasech.

"Ještě jsem s tebou neskončil." Zamumlá. A ještě než se stačím vrátit zpět do Seattlu, Planetu Zem, shýbá se ke mně, bere mě za boky a táhne mě k sobě dolů z postele, tam kde klečí, a na jeho čekající klín, jeho čekající erekci.

Zavzdychám, když mě naplní. *Do hajzlu.* . .

"Oh baby," Zavzdychá a obejme své ruce okolo mě a zastaví se, bere mě za hlavu a líbá. Zapně se v bocích, a rozkoš ve mně prudce a horce vzrůstá. Natáhne se po mém zadečku a vyzdvihne mě, a přitlačí svá třísla ke mně.

"Ah,'" Zasténám, a jeho rty jsou znova ny mých a on pomalu, oh tak pomalu, zvedne a přitlačí. . . .zvedne a přitlačí. Vyhodím své ruce okolo jeho krku, vzdávám se jeho rytmu kamkoliv mě dovede. Sepnu svá stehna, a přidávám se do tempa. . . tak skvělý pocit si ho osedlat. Opřu se dozadu, zakloním hlavu, moje pusa se široce otevře v tichém důrazu mé rozkoše, výživám se v jeho milování.

"Anno," Zavzdychý, a sehne se, líbajíc mě na krku. Drží mě pevně, pomalu sjíždí dovnitř a ven, tlačí mě. . . výš a výš. . . tak nádherně načasováno. Blažená rozkoš sálá ven z hloubky, hloubky uvnitř mě, kdyř mě drží tak úzce.

"Miluji tě, Anno." Zašeptá mi do ucha, jeho hlas je nízký a chraplavý a unova mě zvedne – nahoru, dolů, nahoru, dolů. Znovu si dám ruce okolojeho krku a zajedu do jeho vlasů.

"Taky tě miluji, Christiane." Otevřu oči, vidím jak na mě zírá, a vše co vidím je jeho láska, silně zářící v tlumeném světle rudé místnosti, jeho noční můra zdá se být zapomenuta. Uvědomuji si, že tohle je to co jsem chtěla – tohle propojení, tuhle ukázku naší lásky.

"Udělej se pro mě, bejby." zašeptá, jeho hlas je nízký.Zavřu oči a zvráští se mi obličej, když mé tělo se napíná při jeho hlase, a já se udělám, hlasitě se udělám, prudce stoupám do intenzivního vyvrcholení. Zastaví se, jeho čelo oproti mému, a on jemně zašeptá mé jméno, obejme mě a najde svůj vlastní vrchol.

Hezky mě zvedne a položí na postel. Ležím v jeho objetí a konečně jsem sytá. Pohladí mě po krku a políbí.

"Lepší?" Zašeptá.

"Hmm."

"Nepůjdeme do postele a nebo chceš spát tady?" "Hmm."

"Paní Greyoivá, mluvte se mnou.'" Zní pobaveně. "Hmm."

"Je tohle vše na co se zmůžete?" "Hmm."

"Pojď. Nech mě tě položit do postele. Nerad bych spal tady."

Neochotně, se otočím, abych se mu dívala do tváře. "Počkej." Zašeptám. Zamrká na mě, oči otevřené do široka a nevinně, a zároveň pořádně vyšukaný a spokojený se sebou.

"Je všechno v pořádku?" Zeptám se.

Přikývne, usmějse se na mě jako puberťák. "Už ano."

může."
"Oh, Christiane." Vynadám mu a hezky ho pohladím po tváři. "Mluvila jsem o té noční

Jeho výraz najednou zmrzne, potom zavře oči a znovu mě sevře v náručí.

"Nedělej to." Zašeptá chraplavě. Moje srdce se zavrávorá a poootčí uvnitř mě, a já ho taky pevně stisknu, jedu svými prsty po jeho zádech a do jeho vlasů.

"Promiň." zašeptám, znepokojená jeho reakcí. Do prdele – jak jen mu mám stačit s náladami jak nahoupačce? O čem zatraceně byla ta jeho noční můra? Nechci ho dostat do ještě větší bolesti, abych nutila říct mi všechny detaily. "Všechno je ok." Zamumlám jemně, zoufale se snažím ho dosta zpět do jeho veselé hravé nálady. "Všechno je ok." Opakuji chlácholivě dokola.

"Pojďmě do postele." Řekne po chvilce hodně potichu, odtáhne se ode mě, nechává mě prázdnou a v bolesti, Nechám si okolo sebe saténové oblečení, a sehnu se, abych si posbírala oblečení.

"Nechej to." Řekne, a než se nadechnu, zvedne mě do náručí. "Nechci, abys o to povlečení zakopla a zlomila si krk." Dám si ruce okolo něj, žasnouc nad tím, že se vrátil do své vyrovnanosti, a obejmu ho když mě nese dolů do ložnice.

Otevřu rychle oči. Něco není v pořádku. Christian není v posteli, je pořád tma. Podívám se na hodiny, a vidím že je 3:20 ráno. Kde je Christian? A potom slyším piano.

Rychle se vytáhnu z postele, vezmu si župan a utíkám po chodbě až do hlavní místnosti. Song, který hraje je tak smutný – žalostné naříkání, které už jsem kdysi slyšela. Zastavím se ve dveřích a dívám se na něj v kousku světla a ta plačící hudba zaplňuje celou místnost. Když skončí, začne hrát od začátku.

Proč tak moc naříkající song? Dám si své ruce okolo něj a poslouchám jak hraje. Ale moje srdce je v bolesti. *Christiane, Proč tak smutně? Je to kvůli mně? Můžu za to já?* Když skončí, aby začal už po třetí, už to nevydržím. Nepodívá se na mě, když se přiblížím, ale posune se, abych si mohla senout vedle něj na stoličku u piana. Pokračuje v hraní a já si položím hlavu na jeho rameno. Políbí mě do vlasů, ale nepřestává hrát dokud nedokončí song. Nakouknu na něj a vidím, že na mě ostražitě hledí.

"Probudil jsem tě?" Zeptá se.

"Jenom, protože jsi byl pryč. Jak se ten song jmenuje?"

"To je Chopin. Je to jedna z jeho předeher k E minor." Christian se zastaví. "Jmenuje se to

Suffocation(udušení). . . "

Sehne se ke mně a veme mě za ruku. "Jdi kvůli tomu všemu vážně otřesený, že ano."

Odfrkne so."Vyšinutý magor se mi dostane no apartmanu, aby mi unesl ženu. Ona neudělá co jsem jí řekl. Přivádí mě k šílenství. Použila na mě záchrané slovo." Krátce zavře oči a když je znova otevře jsou drsné a tmavé.

"Jo jsem teda hodně otřesený." Zmáčknu jeho ruku. "Je mi to líto."

Zmáčkné své čelo proti mému. "Zdálo se mi, že jsi mrtvá." zašeptá. Cože?

"Že ležíš na zemi – strašně studená – a neprobudíš se."

Oh Stíně.

"Hej – byl to jen zlý sen." Natáhnu se a dám si jeho ruce do mých.

Jeho oči žhnou do mých a ta utrpení v nich je střizlivějící. "Jsem tady a jsem studená, když nejsi se mnou v posteli. Pojď zpět do postele. Prosím." Vemu ho za ruku a postavím se, čekám jestli mě bude následovat. Konečně se zvedne taky. Má na sobě spodek od pyžama, a visí na něm tak jak to mám ráda a chce se mi zajet rukou uvnitř jeho lemovky u pasu, ale ubráním se tomu a vedu ho zpět do ložnice.

Když se probudím je zakroucený okolo mě, spíc klidně. Relaxuji a užívám si jeho teplo, jeho kůže na mé. Ležím velmi klidně, nechci aby se probudil.

To byl teda večer. Cítím se jako by mě přejel vlak – nákladná vlak – můj manžel. Těžko uvěřitelné, že ten muž co leží vedle mě, který vypadá tak klidně a mladě když spí, se tak v noci mučil. . . tak mučil mě. Dívám se do stropu, a dostane mě to, že já vždy přemýšlím o Christianovi jako o tom silném a dominantním – ale realite je, že je tak křehký, můj ztracený chlapec. A ironií je, že se dívá na mě jako tu křehkou – a já si nemyslím, že jsem. V porovnání

s ním jsem silná. Ale jsem silná za oba? Silná dost, abych dělala co řekne jen aby měl klid? Povzdechnu si. Nechce ode mě tolik moc. Prolétnu naší včerejší konverzací. Rozhodli jsme vůbec o něčem kromě toho, že oba budeme více silnější? Dolní hranice je ta, že já tohoto muže miluji. Musím zůstat zásadová a nezávislá, ale pořád nebude mít dost. Já jsem jeho víc a on je můj. Rozhodnu se mu tento víkend nedát ani jediný důvod k obavám. Christian se pohne a zvedne hlavu s mé hrudi, vypadajíc ospale.

"Dobré ráno, pane Greyi." Usměji se.

"Dobré ráno, paní Greyová. Spala jste dobře?" Protáhne se vedle mě.

"Potom co můj manžel přestal hrozně mlátit do piana,tak poté ano spalo se mi dobře."

Stydlivě se usměje a já se rozplynu. "Hrozně mlátit? Ujistím se, že pošlu e-mail slečně Kathie a dám jí o tom vědět. "Slečně Kathie?"

"Moje učitelka na piano." Zachechtám se.

"To je krásný zvuk." Řekne. "Můžeme dnes mít hezčí den?" "Dobře." Souhlasím. "Co bys chtěl dělat?"

"Po tom co pomiluji svou ženu a ona mi udělá snídani, chtěl bych ji vzít do Aspenu."

Zírám na něj. "Aspen?"

"Ano."

"Aspen v Coloradu?"

"Tak nějak. Pokud se Aspen nepřestěhoval. Nakonec ty jsi ta co zaplatila 24 ticíc dolarů za prozkoumání."

Usměji se na něj. "To byli tvoje peníze." "Naše peníze."

"Když jsem dražila, tak to byli tvoje peníze." Zakroutím na něj očima.

"Oh, paní Greyová, vy a vaše kroucení očí." Zašeptá a vede svou ruku po mém stehně.

"Nebude to trvat věčnost, dostat se do Colorada?" Zeptám se, abych ho vyrušila.

"Ne letadlem-" Řekne nabručeně a jeho ruka doputuje k mému zadečku.

Jistěže, můj manžel má letadlo. Jak jsem jen mohla zapomenout? Jeho ruka pokračuje v putování po mém těle a zvedá mou košilku a já zapomínám na všechno okolo.

Taylor nás veze na letištní dráhu, kde na nás čeká letadlo GEH Inc. Je pochmurný den v Seattlu, ale nenechám přece počasí, aby mi zkazilo náladu. Christian vypadá spokojeně. Je

rozrušený kvůli něčemu – jako by byli Vánoce a on čeká na to až si bude moct rozbalit dárky. Zajímalo by mě co nám vymyslel za program. Vypadá zasněně, rozcuchané vlasy, bílé tričko a černé ryfle. Vůbec není dnes výkonný ředitel. Vezme mě za ruku, když Taylor zastavuje před schody do letadla.

"Mám pro tebe překvapení." Zamumlá a políbí mě. Usměji se na něj. "Hezké

překvapení?"

"Doufám." Usměje se vřele. Hmmm. . . Co by to mohlo být?

Sawyer vyskočí zepředu a otevře dveře. Taylor otevře Christianovy dveře a vytáhne naše zavazadla z kufru. Stephan nás čeká nahoře an schodech, když vstupujeme do letadla. Podívám se do kokpitu a vidím jak první důstojník Beighley zapíná spínače na panelu.

Christian a Stephan si potřesou rukami. "Dobré ráno, pane." Stephan se usměje. "Děkuji,

že jste to zvládli tak rychle." Christian se usměje.

"Jsou tady naši hosté??" "Ano pane."

Hosté? Otočím se a nestačím se divit. Kate, Elliot, Mia a Ethan sedí v kožených sedačkách a usmívají se na nás. Wau! Otočím se k Christianovi.

"Překvapení!" Řekne.

"Jak? Kdy? Kdo?" zamumlám překvapeně a nestačím skrývat tu velkou radost a úžas.

"Říkalas, že se nevídáš dostatečně se svými přáteli." Odfrkne si a omluvně se na mě

usměje. "Oh Christiane, děkuji." Vyhodím ruce okolo jeho krku a políbím ho dlouze

přede všemi. Dá si ruce na mé boky, a záhákne své palce za můj pásek a prohloubí ten

polibek.

Oh můj. . .

"Pokračuj a já tě zavleču do ložnice." zamumlá. "To by ses neopovážil." Zamumlám proti

jeho rtům.

"Oh Anastasie." Usměje se, a zakroutí hlavou. Pustí mě a bez jakéhokoliv varování přistoupí veme mě za stehna a přehodí si mě přes rameno.

"Christiane, pusť mě na zem." Mlátím ho po zádech.

Krátce uvidím jak se Stephan směje a závírá dveře od kokpitu. Taylor stojí ve vchodu a skrývá svůj chichot. Christian mě táhne přes celou kabinu, okolo Mii a Ethana, kteří sedí naproti sobě, okolo Kate a Elliota, kteří vříškají jako dementní giboni.

"Když mě omluvíte na chvíli." Řekne všem našim hostům." Potřebuju si promluvit se svou ženou v soukromí."

"Christiane!" Zakřičím. "Polož mě na zem." "Vše ve správný čas, bejby."

Krátce vidím jak se Mia, Kate a Elliot kření. Do háje! Tohle není sranda, je to trapné. Ethan na nás jen nemotorně čumí, šokovaný a s otevřenou pusou a my mizíme do ložnice.

Christian zavře dveře od kabiny a pustí mě, pomalu mě nechá klouzat po jeho tělě a já cítím každý jeho sval. Usměje se na mě klukovsky, asi je sebou potěšen.

"To byla docela show, pane Greyi." zamumlám a dám si ruce křížem naznačujíc svoje pobouření.

"To bylo zábavné, paní Greyová." A jeho úsměv je ještě větší.

"Co teď se mnou hodláš dělat?" Pozvednu obočí, nevím jak se teď mám cítit. Vždyť nás všichni uslyší do háje. Najednou se začínám stydět. Koukám úzkostlivě na postel, cítím jak mi rudnou tváře když si vzpomenu na naši svatební noc. Hodně jsme včera mluvili, dělali jsme taky hodně. Cítím jako bychom přeskočili nějakou neznámou překážku – ale to je ten problém. Je to neznámá. Moje oči se podívájí na Christianův intenzivní ale pobavený výraz, jsem neschopná se nesmát. Jeho úsměv je nakažlivý.

"Řekl by, že to je neslušném abychom nechyli naše hosty dlouho čekat." Řekne ladně a přistoupí ke mně. Odkdy se stará co si ostatní myslí? Já poosdtoupím proti zdi a on mě uvězní, to teplo sálajíc z jeho těla mě drží na místš.

Sehne se ke mně a jezdí svým nosem po mém. "Hezké překvapení?" zašeptá.

"Oh Christiane, fantastické překvapení." Přejedu svou rukou po jeho hrudi a obtočím kolem krku, políbím ho,

"Kdy jsi to zvládl zorganozovat?" Zeptám se, když se od něj odtáhnu, stále hladím po vlasech.

"Včera v noci, když jsem nemohl spát. Poslal jsem e-mail Elliotovi a Mii, a tady jsou."

"To je tak ohleduplné. Děkuji. Jsem si jistá, že se budeme skvěle bavit."

"Doufám. Myslel jsem, že bude jednodušší odolávat tomu tlaku v Aspenu líp, než doma."

Paparazzi!! Má pravdu. Kdybychom zůstali doma, byli bychom uvězněni. Mám husí kůži z toho když si vzpomenu ty fotografy a blesky z foťáků dnes ráno, když jsme odjížděli.

"Pojď. Měli bychom se posadit – Stephan bude co nevidět vzlétat." Nabídne mi ruku a společně vcházíme do kabiny.

Elliot pokřikne." To byla rychlovka v letadle!" Zavolá posměšně. Christian ho ignoruje.

"Prosím posaďte se dámy a pánové, brzy budeme připraveni ke vzletu." Stephanův hlas klidně zní okolo celé kabiny. Brunetka – um. . . *Natalie?* - která nás obsluhovala, když jsme letěli tehdy na líbánky se vynoří z kuchyňky a odloží šálky na kafe.*Natalia. . . její jméno je Natalia.* "Dobré ráno pane Greyi, paní Greyová." řekne. Proč je mi jen nepříjemná? Možná je to tím, že je brunetka. Kvůli svému zaujetí, Christian nikdy nenajímá brunetky, protože jsou pro něj atraktivní. Zdvořile se na ni usměje a ona se posadí ke stolu naproti Elliotovi a Miee. Krátce obejmu Kate a Miu a zamávám Ethanovi a Elliotovi než se připoutám na svém místě vedle Christiana. Položí svou ruku na mé koleno a láskyplně ho sevře. Vypadá spokojeně a šťastně ačkoliv máme společnost. Zajímalo by mě, proč takový nemůže být pořád – vůbec ne kontrolující.

"Doufám, že sis zabalila turistickou obuv," Řekne, jeho hlas je laskavý. "Nebudeme

lyžovat?"

"To by byla docela výzva v Srpnu." Řekne pobaveně. Oh, jistěže.

"Lyžuješ, Anno?" Elliot nás přeruší. "Ne."

Christian přemístí svou ruku a drží mě za mou.

"Jsem si jistý, že můj mladší bratr tě to naučí." Elliot na mě mrkne. "Je na svahu pěkně rychlý."

A nemůžu si pomoct, ale zčervenám.Když se podívám na Christiana, ten na Elliota netečně zírá, ale řekla bych, že se jen snaží potlačit jeho smích.

Natalia nás projde skrz bezpečnost v letadle. Má na sobě tmavěmodrou košili bez rukávů a sukni ve stejné barvě.Její make up je bezchybný – je docela dost pěkná. Moje podvědomí na mě pozvedne obočí.

"Jsi v pořádku?" Kate se mě zeptá. "Myslím, to že jsi převzala business po Hydeovi."

Přikývnu. Nechci ani pomyslet a nebo mluvit o Hydeovi, ale Kate vypadá, že má jiné

plány. "Tak proč teda vůbec odešel?" Zeptá se, jede žiletkou přímo do rány, tak jak je to

v jejím stylu. Dá si vlasy za ucho připravena vyšetřovat dál.

Chladně se na ni Christian podívá a zamračí se. "Vyrazil jsem ho." Řekne bez obalu.
"Oh? A proč?" Kate nakloní hlavu na stranu, a je mi jasné, že je v módu Sherlocka Holmese. "Obtěžoval mě." Zamumlám. Snažím se kopnout Kate do kotníku, ale netrefím se. Kurva!

"Kdy?" Kate se na mě upřeně zadívá, "To už je dlouho."

"Nikdy jsi mi neřekla, že na tebe něco zkusil." Vyprskne. Zamračím se na ni.

"Nemůže to být jen averze. Víš jeho reakce na to byla až moc extrémní." Kate pokračuje, ale teď se zaměří na Christiana. "Je nějak psychicky nestabilní? Co všechny ty informace, které o vás má?" Když takhle vyslýchá Christiana, stoupají mi vlasy na hlavě, ale už je v tom já nevím nic, nemůže se zeptat mě. Ta myšlenka je protivná.

"Myslíme si, že to má nějak= propojení s Detroite,." Christian řekne mírně. Příliš mírně. Oh ne, Kate, už to vzdej.

"Hyde je z Detroitu?" Christian přikývne.

Letadlo začne zrychlovat a já začínám svírat Christianovu ruku. Podívá se na mě konejšivě. Ví, jak nesnáším vzlétání a přistávání. Stiskne mou ruku a jeho palec mě hladí po ruce, uklidňujíc.

"Co o něm víš?" Elliot se zeptá, Nevnímajíc to, že se ženeme po runwayi v malém letadle a jsme skoro ve vzduchu, a stejně si nevřímá rostoucímu Christianovu vzteku ohledně Kate. Kate se nahne a pozorně poslouchá.

"Tohle je mimo záznam." Christian jí přímo řekne. Katina pusa se ihned sepne v jednu rovnou linii. Polknu. *Ale do hajzlu.*

"Víme o něm jen velmi málo." Christian pokračuje."Jeho otec zemřel při potyčce v baru. Jeho matka se upila do bezvědomí. Přicházel a odcházel z pěstounské péče. . . neustále se dostával do problémů. Většinou za krádeže aut. Byl nějaký čas v sanatoriu. Jeho matka se dala do normálu přes nějaký program a Hyde se sebou začal něco dělat. Vyhrál stipendium na Princeton."

"Princeton?" Katina zvídavost je dotčena. "Jo. Je to bystrý kluk." Christian se zamračí.

"No zas tak bystrý ne. Nechal se chytit." Elliot zamumlá.

"Ale nemůže být v tomhle kousku zapletený sám?" Kate se zeptá. Christian se zavrtí

vedle mě. "To ještě nevíme." Jeho hlas je tichý.

Do prdele. Mohl by na tom pracovat ještě někdo jiný? Ve strachu se na Christiana otočím a hledím na něj. Stiskne mou ruku ještě jednou, ale nepodívá se na mě. Letadlo se lehce zvedne do *oblak a já dostávám ten hrozný sklíčující pocit v žaludku.*

"Jak je starý?" Zeptám se Christiana, sehnu se tak blízko, že jen on může slyšet. Tak jak bych chtěla vědět co se vlastně děje, nechci Kate dodávat odvahu v jejím výslechu. Vím, že Christiana rozčilují a je mi jasné, že ona není zrovna mezi jeho dobrými kamarády.

"Třicetdva. Proč?"

"Jen jsem zvědavá, to je vše."

Christianova čelist se sepne. "Nebuď zvědavá ohledně Hydea. Jsem jen rád, že ten hajzl je zavřený." Zní to skoro jako pokárání, ale ignoruji jeho tón.

"Myslíš si, že s někým spolupracoval?" Ta myšlenka, že by v tom mohl být zapojený ještě někdo jiný mi vůbec neudělá dobře. To by znamenalo, že tomu ještě není konec.

"To nevím." Christian odpoví.

"Možná někdo kdo má proti tobě nevraživost" Navrhnu. *Do prdele.* Doufám že to není ta pedofilní děvka. "Třeba Elena?" Zašeptám. Uvědomím si, že jsem zamumlala její jméno nahlas, ale naštěstí to slyšel jen on. Neklidně se podívám na Kate, ale ta je v hluboké konverzaci s Elliotem, který vypadá naštvaně. Hmm.

"Ty ji rád démonizuješ, že ano." Christian zakroutí očima a zakroutí znechuceně hlavou. "Možná je proti mně nevraživá, ale neudělala by takovou věc." Propáchne mě svým upřímným pohledem. "Teď ji neprobírejme. Vím, že ona není jedno z tvých oblíbených témat."

"Vyřídil sis to s ní?" Zašeptám, nejsem si jistá jestli to vážně chci vědět.

"Anno, Nemluvil jsem s ní od svých narozenin. Prosím, vypusť to z hlavy. Nechci se o ní bavit," Zvedne mou ruku a sjíždí ji několika polibky.

Jeho oči jsou zapálené v mých, A já vím, že bych teď neměla zacházet do takových otázek. "Potřebuješ prostor." Elliot si ho dobírá. "No vlastně jsi ho měl, ale ne dlouho." Usměje se samolibě.

Christian se na něj podívá ledovým pohledem. "Jdi doprdele, Elliote." Řekne ve zlém úmyslu.

"Hej kámo jen ti říkám jak to je." Elliotovy oči se rozzáří vesele.

"Jako by tys mohl vědět." Christian sarkasticky odpoví, pozvedne obočí.

Elliot se usměje, užívá si to škádlení. "Vzal si svou první holku." Elliot naznačí na mě.

Do hajzlu. Kam s tím jako míří? Zčervenám.

"Můžeš mi to snad mít za zlé?" Christian mě znovu políbí na ruce. "Ne." Elliot se zasměje a zakroutí hlavou.

Zčervenám a Kate práskne Elliota po stehně. "Přestaň se chovat jako hňup." Okřikne ho.

"Poslouchej svou přítelkyni." Christian řekne Elliotovi, posmívajíc se, a jeho znepokojení jakoby zmizelo. Začne mi praskat v uších, když začneme nabíraz výšku. Kate se zamračí na Elliota. Hmm. . . Děje se něco mezi nima? Nejsem si jistá.

Elliot má pravdu. Zamračím se nad tou ironii. I jsem – byla – Christianova první přítelkyně, a teď jsem jeho žena. Těch patnáct subs a ďábelská paní Robinsonová – ty se nepočítají.

Ale Elliot o nich neví, a jistě mu o tom Kate neřekla. Usměji se na ni a ona na mě spiklenecky mrkne. Moje tajemství jsou u Kate v bezpečí.

"Dobře, dámy a pánové, letímě stálou rychlostí v nadmořské výšce 32 tisíc stop, a zbývající čas letu je jedna hodina a padesát čest minut." Stephan nás informuje."Te´d se můžete volně pohybovat po kabině."

Natalia se najednou objeví.

"Mohu vám nabídnout kávu?" Zeptá se.

KAPITOLA 13

Hladce přistaneme na Sardy Field ve 12:25 hod Stephan přiroluje letadlo na stranu a z okýnka uvidím jak na nás čeká velký VW minibus.

"Dobré přistání." Christian se usměje a potřese Stephanovi rukou, když se připravujeme vystoupit z letadla.

"Je to vše jen o hustotě ve výšce, pane." Stephan se usměje zpět. "Tady Beighley je dobrý v matematice."

Christian pokyne na Stephanova prvního důstojníka. "Máš to podchycené Beighley. Hladké přistání."

"Děkuji pane." Usměje se.

"Užijte si víkend, pane Greyi. Uvidíme se zítra."

Stephan jde na stranu a nechá nás projít, Christian mě veme za ruku a vede mě dolů po schodech z letadle, kde na nás čeká Taylor vedle auta.

"Minibus?" Řekne Christian v překvapení, když Taylor otevře dveře. Taylor se na něj

prvně usměje a ihned zamračí.

"Na poslední chvíli, já vím." Řekne Christian a ihned se uklidní. Taylor se vrátí do letadla a vyzvedne naše zavazadla.

"Chceš se muchlovat na zadním sedadle v minibuse?" Christian zamumlá, laškovní výraz se mu objeví na tváři.

Zachechtám se. Kdo je tenhle chlap a co udělal s panem Neuvěřitelně Naštvaným kvůli pár posledním dnům?

"No tak vy dva, běžte dovnitř." Mia pokřikne za námi, nedočkavě. Sedneme si dovnitř. Přitulím se k Christianovi a on si položí ruku na vrch mého sedáku. "Pohodlné?" Zamumlá zatímco Mia a Ethan si sedají před nás.

"Ano." Usměji se a on mě políbí na čele. A z nějakého zvláštního důvodu se s ním dnes cítím stydlivě. Proč? Kvůli Včerejšku? Kvůli naši společnosti? Nedala bych za to ruku do ohně.

Elliot a Kate se k nám přidávají jako poslední zatímco Taylor otvírá kufr a vkládá tam všechny naše zavazadla.

O pět minut později už jsme na cestě.

Dívám se z okna když jedeme do Aspenu. Stromy jsou zelené, ale ten náznak přicházejícího podzimu jde vidět když konce listů začínají být žluté. Obloha je krystalově modrá, ale na západě už začínají být tmavé mraky. Všude okolo nás jsou skály a ta největší před námi na vrcholku zasněžená.

Jsme na zimním hřišťátku pro slavné a bohaté. A já tady vlastním dům. Nemůžu tomu uvěřit. A někde hluboko uvnitř mojí duše, ten známá obava, která se vždy objeví, když se snažím zapřemýšlet o Christianově bohatství mě dorazí, cítím se vinna. Co jsem udělala, abych si zasloužila tento životní styl?

Neudělala jsem nic, nic kromě toho, že jsem se zamilovala.

"Už jsi byla v Aspenu, |Anno?" Ethan se ke mně otočí a zeptá se. "Ne, poprvé. Ty?"

máň."
"Kate a já jsme se jezdívali celkem často jako teenageři. Táta je nadšený lyžař. Máma o cosi

"Já doufám, že mě můj manžel naučí jak se lyžuje." Podívám se na svého muže. "Moc na

to nevsázej." Zamumlá.

"Nebudu zase tak špatná!"

"Možná si zlomíš krk." Jeho úsměv zmizí.

Oh. Nechci se hádat a zničit jeho dobrou náladu, takže změním téma. "Jak dlouho už máš

tohle místo?"

"Skoro dva roky. Je to teď i vaše, paní Greyová." Řekne něžně.

"Já vím." Zašeptám. Ale nějak necítím tu kuráž si to připustit. Sehnu se k němu a políbím ho na čelist a uvelebím se znova vedle něj a poslouchám jak se směje Elliotovu vtipu. Mia do toho někdy vstoupí, ale Kate neříká nic, a mě by zajímalo nad čím dumá. A potom si vzpomenu. Aspen. . . Christianův dům navrhovala Gia Matteo a přestavěl ho právě Elliot. Zajímalo by mě jestli tohle má co dočinění s jejím dumáním. Nemůžu se jí zeptat před Elliotem a nahrávat jeho historií s Giou. Ví o tom vůbec Kate, že Christianův dům s ní má co dočinění? Zamračím se při zaujetí jestli tohle je to co jí štve a rozhdodnu se to zjistit, až budeme o samotě.

Přejíždíme centrem Aspenu a moje nálada se rozzáří když se dívám okolo města. Jsou

tam malé domky z rudých cihel, takový švýcarský styl. Několik bank a obchodů s oblečením.Poukazuje na bohatství místních obyvatel. Jistěže Christian sem tak zapadá.

"Proč sis vybral Aspen?" Zeptám se ho. "Cože?" Nepochopitelně odpoví.

"Ke koupi."

"Máma s tátou nás seb brávali když jsme byli menší. Učil jsem se tady lyžovat a líbí se mi tady. Doufám, že tobě se to bude taky líbit – jinak prodáme ten dům a koupíme někde jinde.

Tak jednoduché!

Zastrčí kousek mých vlasů za mé ucho. "Vypadáš dnes skvěle." Zamumlá.

Moje tváře hoří. Mám na sobě jen svůj cestovní ohoz: Ryfle a tričko se sáčkem. Do háje. Proč se před ním tak stydím?

Políbí mě, něžně, sladce, nádherně.

Vyjedeme ven z města. A začínáme vjíždět do údolí a klikatět se okolo horských cest. Čím výš jedeme, tím víc vzrušená začínám být a Christian se vedle mě začně neklidně hýbat.

"Co je?" Zeptám se když projíždíme zatáčkou. "Doufám, že se ti to líbí." Řekne tiše.

"Jsme tady."

Taylor zpomalá a najede k bráně, která je celá šedá, krémová. Projede bránou a konečně zastaví před nádherným domem. Je to dvoupodlažní dům s vysokou střechou a postavené z tmavého dřeva a kamene. Je to dechberoucí – moderní a strohé, hodně Christianův styl.

"Domov." Řekne mi, když naši hosté vystupují z auta. "Vypadá skvěle."

"Pojď musíš to vidět." řekne, rozrušený a dychtící lesk v jeho očích mě omámí, jako by mi chtěl ukázat nějaký velký domácí úkol na kterém pracoval věky.

Mia proběhne po schodech, kde ve dveřích stojí žena. Je malá a její tmavě černé vlasy jsou sem tam našedivělé. Mia roztáhne ruce okolo ní a obejme ji.

"Kdo to je?" Zeptám se Christiana, když mi pomáha ven z auta. "Paní Bentley. Bydlí tady se svým mužem. Starají se tady o to."

Do prdele. . . Další služebnistvo?

Mia nás představuje – Ethan, potom Kate. Elliot obejme paní Bentleyovou. Taylor vytahuje věci z auta a Christian mě veme za ruku a vede mě přede dveře.

"Vítejte zpět, pane Greyi." Paní Bentleyová se usměje.

"Carmello, tohle je moje žena, Anastasie." Christian řekne hrdě. Jeho jazyk jako by hladil mé jméno a mé srdce pookřeje.

"Paní Greyová." Paní Bentleyová na mé přikývne s respektem. Podám jí ruku a potřesu. Nejsem překvapena, že je tak formální s Christianem, ale ne se zbytkem rodiny.

"Doufám, že jste měli příjemný let. Počasí by mělo být hezké celý víkend, ale nejsem si jistá." Podívá se na ty tmavé mraky za námi.

"Oběd je připraven kdykoliv budete chtít." Usměje se znova, její tmavé oči září, líbí se mi. "Tady." Christian mě chytne a zvedne mě.

"Co děláš?" Zaječím.

"Nesu tě přes další práh, paní Greyová."

Usměji se a on mě přenese do obrovské haly, a po rychlém polibku, pomalu a něžně mě položí na dřevěnou podlahu. Interiér mi připomíná hlavní místnost u nás doma – všechny zdi bílé, tmavé dřevo a okolo abstraktní umění. Hala se rozprostírá do obrovské obývací místnosti kde jsou okolo dominantního krbu tři obrovské pohovky z bílé kůže. Mia chytne Ethana za ruku a vleče ho dál po domě. Christian na jejich mizící figury jen přimhouří oči, jeho pusa se zmenšuje. Zakroutí hlavou a otočí se ke mně.

Kate vypískne nahlas. "Pěkný bejvák."

Podívám se okolo a vidím jak Elliot pomáhá Taylorovi se zavazadly. Zajímalo by mě jestli opravdu ví, že Gia pomáhala s tímto místem.

"Prohlídka?" Christian se mě zeptá, a cokoliv co projíždělo jeho myslí o Ethanovi a Mie je pryč. Jeho vzrušení přímo sálá ven – a nebo je toobava? Těžko říct.

"Jistě." Znovu jsem unešena z toho bohatství. Kolik asi mohlo tohle místo stát? A já jsem ničím nepřispěla. Krátce se transportuji do našeho apartmánu, když mě tam Christian vzal úplně poprvé. Byla jsem ohromená. *Zvykneš si na to,* moje podvědomí na mě zasyčí.

Christian se zamračí, ale vezme mě za ruku a vede mě po všech místnostech. Kuchyně je ze světlého mramoru a tmavých skříněk.

Je tam úchvatný vinný sklípek a brloh pro pány, kde je plasma, a jemné gauče. . . a billiard.

Podívám se na to a zčervenám, když mě Christian chytne.

"Zahrajem si?" Zeptá se jeho hříšným pohledem. Zakroutím hlavou a on jen pozvedne obočí. Vezme mě znova za ruku, a vede mě do prvního poschodí. Jsou tam čtyři ložnice, každá s vlastní koupelnou.

Hlavní ložnice je o něčem jiném. Obrovská postel, ještě větší než máme doma a je naproti obrovskému oknu s výhledem na celý Aspen a hory.

"To je hora Ajax. . . neboli hora Aspen, jestli tě to zajímá." Christian řekne a prohlíží si mě upřeně. Stojí mezi dveřmi, jeho palce zaháklé za jeho pásek na jeho černých ryflích.

Přikývnu.

"Jsi hodně potichu." Zamumlá. "Je to krásné, Christiane."

Pět rychlých kroků a stojí přede mnou, trhne mou bradou a osvobuzuje můj spodní ret od sevření mých zubů.

"Co je s tebou?" Zeptá se a jeho oči hledají mé. "Jsi velmi bohatý."

"Ano."

"Někdy mě to jen hodně překvapý jaké máš bohatství." "My máme."

"My máme." Automaticky zamumlám.. "Nestresuj se tím, Anno, prosím. Je to jen dům."

"A co tady přesně Gia Dělala?"

"Gia?" Překvapeně se na mě podívá, "Ano. Navrhovala to tady?"

"To ano. Navrhla ten pokojík dole. Elliot to postavil." Promne si rukou ve vlasech. "Proč se o ní bavíme?"

"Víš o tom, že měla románek s Elliotem?"

Christian se na mě chvíli dívá, jeho oči nečitelné. "Elliot ošukal půlku Seattlu, Anno."

Zalapám po dechu.

"Hlavně ženy, abys rozuměla." Christian zavtipkuje. Myslím, že je pobavený mou reakcí.

"Ne!"

Christian přikývne. "Za to já nemůžu." Zvedá proti mně ruce jako by se vzdával,

"Nemyslím si, že to Kate ví."

"Nejsem si jistý, jestli tuhle informaci šíří."

Jsem v šoku. Sladký, nanápadný, blonďatý, modrooký Elliot? Zírám nevěřícně. Christian si dá hlavu na stranu. "Tohle není ale jen o Elliotově a Giině promiskuitě."

"Já vím. Promiň. Po všem co se za tento týden stalo, to je. . . ." Pokrčím rameny, cítím se najednou smutně. Chrisitian jakoby ulevil napětí. Stlačí mě k sobě do náručí, a drží mě pevně, jeho nos v mých vlasech.

"Já vím. Promiň. Pojďme teď jen relaxovat a užít si sami sebe, ok? Můžes tady zůstat a číst si, sledovat TV, nakupovat, jít na turistiku – a nebo rybařit. Cokoliv chceš dělat. A zapomeň co jsem řekl o Elliotovi. To ode mě bylo netaktní."

"Tohle alespoň trochu vysvětluje proč si tě pořád dobírá." Zamumlám a hladím ho po hrudi. "On vážně o mé minulosti vůbec nic neví. Řekl jsem ti to, moje rodina si myslela, že jsem Gay. V celibátu, ale gay."

Zachechtám se a začnu se uvolňovat v jeho náručí. "Já jsem si myslela, že jsi v celibátu. Jak moc jsem se mýlila." Dám si ruce okolo něj, žasnu nad tou směšnou myšlenkou Christiana jako Gaye.

"Paní Greyová, posmíváte se mi snad?"

"Možná jen trochu." Podvolím se. "Víš čemu nerozumím, proč máš tohle místo?" "Co tím myslíš?" Políbí mě na vlasech.

"Máš loď, což chápu, máš byt v New Yorku pro práci – ale proč tady? To není jako ty, abys to s někým sdílel."

Christian ztuhne a je na malou chvíli potichu. "Čekal jsem an tebe." Řekne něžně. Jeho oči jiskří a tmavnou.

"To je. . . to je tak krásná věc cos teď řekl."

"Je to pravda. Tehdy jsem to nevěděl" Usměje se na mě stydlivě. "Jsem ráda, žes počkal-
"

"Vy za to čekání stojíte, paní Greyová." Zvedne mou bradu, sehne se a dychtivě mě políbí. "To vy taky. "usměji se. "Ale cítím se jako bych podváděla, nemusela jsem čekat tak dlouho." Usměje se. "Jsem až taková výhra?"

"Christian ty jsi Jackpot v loterii, lék na rakovinu, a všechny tři přání z Aladinovy lampy v jednom."

Pozvedne obočí.

"Kdy už na to příjdeš?" Vynadám mu. "Byl jsi velmi lukrativní starý mládenec. A nemyslím tohle vše okolo." Zamávám okolo pokoje. "Myslím tady." A položím mu ruku na srdce, a jeho oči se rozšíří. Můj tak sebejistý sexy manžel je pryč, a já se dívám na svého ztraceného chlapce. "Věř mi Christiane, prosím." Zašeptám a chytnu jeho obličej, stisknu jeho rty na mé. Zasténá a já nevím jestli to je díky tomu co jsem řekla a nebo jeho normální reakce.Domáhám se ho, můj jazyk proti jeho, napadá jeho ústa.

Když jsme oba zadýchaní, odtáhne se, a zahledí se na mě nejistě.

"Když to konečně dostaneš do té tvé neuvěřitelně duté hlavy, že tě miluju." Zeptám se popuzeně.

Polkne."Jednoho dne ano." Řekne.

Tohle je pokrok. Usměji se a jsem odměněna jeho stydlivám úsměvem.

"Pojď, dáme si něco k obědu – ostatní se budou zajímat kde jsme. Můžeme probrat co všichni chceme dělat."

"Ale ne!" Kate najednou vykřikne. Všechny oči se na ni otočí.

"Podívej." řekne, a ukáže směrem na okno. Venku začalo lít jako z konve. Sedíme okolo tmavého kulatého stolu v kuchyni, a dáváme si italskou hostinu několika různých předkrmů, které připravila paní Bentleyová, a láhve dvou Frascati.Jsem plná a trochu ovíněná z toho alkoholu.

"A máme po výletě." Elliot zamumlá, zní docela uklidněný. Kate se na něj zamračí. Něco mezi něma určitě je. Byli s ostatními v pohodě, ale ne spolu dohromady.

"Mohli bychom jít do města." Mia navrhne. Ethan se na ni samolibě usměje. "Skvělé

počasí na rybaření," Christian řekne,

"Šel bych na ryby," Ethan opodví.

"Tak se rozdělme." Mia sevře ruce. "Holky, nakupovat – kluci, venku dělat nudné věci."

Podívám se na Kate, který si shovívavě Miu prohlíží. Rybaření nebo nakupování? Bože co si mám vybrat.

"Anno, co bys chtěla dělat?" Christian se mě zeptá. "Je mi to jedno." Zalžu.

Kate se na mě podívá a odřekne "nakupování." Asi si se mnou chce povykládat, "Půjdu ráda na nákupy." Usměju se vřela na Kate a Miu.

Christian se samolibě usměje. Ví, že nesnáším nakupování.

"Můžu tady zůstat s tebou, kdybys chtěla." Zamumlá, a něco temného se mi rozvine v

břiše. "Ne, bež na ryby." Odpovím. Christian potřebuje čas s chalpama.

"Zní to jako plán." Kate řekne, a zvedá se od stolu.

"Taylor vás doprovodí." Christian řekne-a je to dáno – vůbec nezkouším diskutovat.

Dám si ruku okolo Kate . "Kate, Taylor by měl jít."

Zamračí se a potom pokrčí rameny a poprvé v životě drží jazyk za zuby.

Usměji se na Christiana. Jeho výraz vypadá netečně. Oh, doufám, že není naštvaný na Kate.

Ellit se začne taky mračit. "Musím si jít vyzvednout baterku pro moje hodinky." Podívá se rychle na Kate, a já uvidím jeho jemné trudnutí. Ona si toho nevšimne, protože ho záměrně ignoruje.

"Vem si Audi Elliote. Až se vrátíš můžeme jít na ryby." Christian řekne, "Jo." Elliot

zamumlá, ale vypadá rozrušeně. "Dobrý nápad."

"Tady." Mia mě vezme za ruku a táhne mě do módního butiku, který je celý ve francouzském stylu a s růžovým nábytkem. Kate nás následuje zatímco Taylor čeká venku, Schovává se pod přístřeškem před deštěm. Arethin song hraje v hifi systému. Miluju zrovna tenhle song. Měla bych to dát na Christianův Iposd.

"Tohle na tobě bude vypadat báječně, Anno." Mia ukazuje na kousek stříbrného materiálu. "Na zkusi to."

"Um. . . je to docela krátké."

"Budeš v tom vypadat skvěle. Christianovi se to bude líbit." "Myslíš?"

Mia zazáří. "Anno, máš nohy, kvůli kterým by se dalo zemřít, a jestli půjdeme dnes večer pařit." usměje se. "Budeš pro svého mažela vypadat sexy."

Zamrkám na ni, celkem šokována. Jdeme dnes pařit? Tohle já nedělám.

Kate se začne smát mému výrazu. Vypadá víc uvolněně, když je dál od Elliota. "Měli

bychom si dnes večer trochu orazit." řekne.

"Na vyzkoušej si je." Mia přikáže, a já najednou jdu do kabinky.

Zatímco čekám na Kate a Miu než se vytáhnou ven z kabinky, courám se okolo výlohy a dívám se ven z okna a dívám se na hlavní cestu. Další skvělý song hraje jeden z neoblíbenějších mé matky. Podívám se na šaty, které držím v ruce. Šaty bych řekla je přehnané slovo. Má to otevřené záda a jsou velmi krátké, Ale Mia je uznala jako nejlepší, nejlepší pro tancování v nočním klubu. Patrně potřebuji i boty, a velký robustní náramek. Převrátím očima a přemítám si jak šťastná já jsem, když mám Caroline Acton jako mou osobní nákupčí.

ulice.
Přes okno butiku, jsem vyrušena, když vidím Elliota, jak vystupuje z Audi na druhé straně

Rychle vleze do obchodu jako myš před deštěm. Vypadá to jako klenotnictví. . . možná hledá baterku do hodinek. Vychází po pár minutách a ne sám, ale s ženou.

Kurva! Mluví s Giou! *Co tady do prdele děla?*

Když je sleduji, tak se rychle obejmou a ona se naklání a zhluboka se směje něčemu co řekl. Políbí ji na tváři a utíká zpět do auta. Ona se otočí a jde dolů po ulici a já na ni zírám dokud nezmizí. Co to mělo znamenat? Úzkostilivě se podívám do kabinek, ale pořád žádná známka Kate a nebo Mii.

Podívám se na Taylora, který čeká venku před obchodem. Podívá se na mě skrz okno a pokrčí rameny. Taky viděl Elliotovo setkání. Zčervenám se, že jsem takhle vůbec slídila. Otočím se a Mia a Kate vycházejí, obě se smějí. Kate se na mě tázavě podívá.

"Co je, Anno?¨' Zeptá se."Obáváš se těch šatů? Vypadáš v nich úchvatne." "Um, ne."

"Je všechno v pořádku." Kate rozšíří oči.

sukní.
"Ano je. Můžeme zaplatit?" Jdu k pokladně a přidávám se k Mii, která si vybrala několik

"Dobré odpoledne madam." Mladá prodavačka – která má neuvěřitelné množství lesku na rty co jsem kdy na někom viděla – se na mě usměje. "To bude 850 $."

Cože? Za taková kousek látky? Zamrkám na ni a podávám jí kreditku. "Paní Greyová,"

Slečno Až Moc lesku na rty.

Následuji Kate a Miu a flákáme se další dvě hodiny, bojuju se sebou.

Měla bych to říct Kate? Moje podvědomí pevně kroutí hlavou. Ano, Měla bych jí to říct. Ne, neměla. Mohla to bý je nevinná schůzka. Sakra. Co mám dělat?

"No, líbí se ti tyhle boty, Anno?" Mia má ruce v bok. "Um. . . ano, jistě."

Nakonec skončím s neuvěřitelně vysokými lodičkami od Manolo Blahniks s proužky, které vypadají jako vyrobené ze zrcadla. Skvěle se hodí k šatům a stálo to Christiana jen okolo tisíce
dolarů.

"Už si zvykáš na peníze?" Kate se mě zeptá nevlídně, když jdeme zpět k autu.

"Ty víš, že tohle nejsem já, Kate. Je mit ohle všechno docela nepříjemné. Ale byla jsem obeznámena, že to k tomu patří." Sepnu rty k sobě a ona mě veme okolo ramen.

"Zvykneš si na to, Anno." Řekne sympaticky. "Budeš vypadat skvěle." "Kate, jak je to s

tebou a Elliotem?" Zeptám se.

Její rozšířené modré oči se vrhnou na mé. Ale ne.

Zakroutí hlavou. "Nechci se teď o tom bavit." Poukáže na Miu. "Ale věci jsou - " Nedokončí svou větu.

Tohle není jako moje neústupná Kate. Do prdele. Věděla jsem, že se něco děje. Mám jí říct co jsem viděla? Co jsem vlastně viděla? Elliot a slečna Hezky-Upravená-Sexuální-Predátorka, která mluví, objímá Elliota a ten ji políbí na tvář. Jistě jsou to jen stará známí? No, neřeknu jí to. Ne teď. Věnuji jí svůj Já- Ti-Úplně-Rozumím-A-Budu-Tě-Respoktovat pohled. Natáhne se po mé ruce a stiskne mě a tady to mám – malý náznak bolesti a ublížení v jejích očích. Cítím najednou příval ochranitelství pro mou kamarádku. Na co si do háje Elliot kurevník Grey hraje?

Když jsme zpět v domě, Kate rozhodne, že si zasloužíme nějaké koktejly a umíchá nám jahodové daiquiry. Uvelebíme se na gaučích v obýcací místnosti a hledíme do ohně.

"Elliot je jen trochu odměřený v poslední době." Kate zamumlá a hledí do plamenů. Kate a já máme konečně chvilku jen pro sebe, když si Mia zkouší svoje nové oblečení. "Oh?"

"A já se cítím, že jsem v problému, protože jsem dostala tebe do problému." "Ty jsi to

slyšela?"

"Ano. Christian volal Elliotovi a Elliot volal mne." Zakroutím očima. Oh Stíne, Stíne,

Stíne.

"Omlouvám se. Christian je. . . ochranitelský. Ty ses s Elliotem od té noci co jsme byli na drink neviděla?"

"Ne."

"Oh."

"Opravdu ho mám ráda, Anno." Zašeptá. A v jednu chvíli se mi zdá, že začne plakat, Tohle není Kate. Znamená to, že se vrátí do svého růžového pyžama? Otočí se ke mně.

"Zamilovala jsem se do něj. První jsem si myslela, že to je jen o skvělém sexu. Ale je tak okouzlující a hodný a zábavný. Viděla jsem jak spolu zestárneme – víš. . . děti, vnoučata."

"Spolu šťastně a na vždycky." zašeptám. Smutně přikývne.

"Možná by sis s ním měla promluvit. Zkuste si najít nějaký čas o samotě. Zjisti co ho žere."

Kdo ho žere, moje podvědomí vyštěkne. Zfackuju se v duchu tou nezvladatelností mých vlastních myšlenek.

"Třeba by jste se mohli jít projít, zítra nad ránem?" "Uvidíme."

"Kate, nerada tě takhle vidím."

Slabě se usměje a já se k ní sehnu a obejmu ji. Rozhodnu se, že raději ani Giu zmiňovat nebudu, snad to jen hodím kurevníkovi do ksichtu. Jak takhle může jen zacházet s mou kamarádkou? Mia se vrátí a my se vrátíme do bezpečnější vzdálenosti.

Oheň syčí a praská žárem, když přikládám pár polínek. Už skoro nemáme dřevo. Ačkoli je léto, oheň je tak utěšující v těchto deštivých dnech.

"Mio, víš kde se skladuje dřevo?"

Zeptám se, když si usrkává svého daiquiri. "Myslím, že to je v garáži."

"Jdu něco najít. Aspoň mi to dá příležitost si to tady prozkoumat."

Déšť se trochu zklidnil a já vyběhnu ven do garáže pro alespoň tak tři auta. Boční dveře jsou odemčené a já vejdu dovnitř, rozsvítím světlo. Zářivky si hbitě začnou rozsvicovat.

Auto je zaparkované v garáži, Audi, kterým dnes jel Elliot. Jsou tam taky dva sněžné skútry. Ale co se mi opravdu dostane do podvědomí jsou dvě motorky, obě 125cc. Vzpomínám si jak se mě Ethan statečně snažil naučit jak se to řídí několik let zpět. Nevědomky se začnu

hladit po ruce, kde jsem si udělala tu obrovskou modřinu, když jsem tehdy spadla.

"Jezdíš?" Elliot se mě zezadu zeptá. Otočím se."Už jste zpět?"

"Vypadá to tak." Usměje se a já si uvědomuji, že Christian mi říká to samé . Ale bez toho obrovského úsměvu. "No?" Zeptá se.

Kurevníku! "Trošku." "Chceš si zajezdit?"

Odfrknu si. "Um, ne. . . nemyslím si, že Christian by měl radost, kdyby ano."

"Christian tady není." Elliot se pousměje – *oh, to je asi rodinný zvyk* – a zamává rukou, aby
ukázal, že jsme samotní. Přesune se k nějbližší motorce a přehoupne nohu přes sedlo, sedí obkročmo a chytne se za řídítka.

"Christian má, um. . . problémz ohledně mé bezpečnosti. Neměla bych."

"Vždycky děláš co řekne?" Elliot má hříšné záblesky v jeho očích, a já vidím ten náznak toho mizery. . . mizery do kterého se Kate zamilovala. Mizery z Detroitu.

"Ne." Zvednu na něj pokáraně obočí. "Ale abych to podala správně. Má už dost starostí bez toho abych se do toho přidávala já. Už je zpátky?"

"Nevím."

"Ty jsi nešel na ryby?"

Elliot zakroutí hlavou. "Měl jsem nějakou práci, kterou jsem musel vyřešit ve městě."

Práci! Do prdele – skvěle oděnou blonďatou práci! Nadechnu se a zírám na něj. "Když nechceš jet, tak co tady v garáži děláš?" Elliot zní zaujatě.

"Hledala jsem dřevo na oheň."

"Tady jsi. Oh, Elliote – jsi zpátky." Kate nás vyruší. "Ahoj, bejby." Usměje se široce.

"Chytil sji něco?"

Pečlivě si prohlížím jeho reakci. "Ne, musel jsem ještě zařídit pár věcí ve městě." A v jeden krať oučký moment, vidím jak se začervená.

Do hajzlu!

"Přišla jsem se podívat co tě tak zdrželo, Anno." Kate se na nás podívá, zateně. "Jen tady tak klábosíme." Elliot řekne a napětí mezi nimi praská ve šveh.

Všichni ztuhneme, když uslyšíme jak venku parkuje auto. Oh! Christan je zpět. Díky bohu. Dveře se začnou automaticky otvírat, překvapujíc nás a pomalu odhalí Christiana a Ethana jak vykládají tmavý naklaďák.

Christian se zastaví, když nás uvidí jak sotjíme v garáži.

"Garážová skupina?" Zeptá se sarkasticky když vejde dovnitř a jde přímo ke mně.

Usměji se Jsem ráda, že ho vidím. Má na sobě pracovní kalhoty, které jsem mu prodala ještě když jsem pracovala v Claytonu.

"Ahoj.'" Dívá se tázavě na mě, a ignoruje Kate a Elliota.
"Ahoj. Pěkné kalhoty."

"Hodně kapes. Skvělé pro rybaření." Jeho hlas je jemný a svůdný, jen pro mé uši, a když se na mě podívá jeho výraz je tak sexy.

Zčervenám, a on se usměje, obrovský úsměv jenom pro mě. "Jsi mokrý." Zamumlám.
"Pršelo. Co tady všichni děláte?" Konečně zaregistruje, že nejsme samotní.

"Anna přišla pro nějaké dřevo." Elliot se pousměje. Nějak dokázal, aby tA věta zněla oplzle. "Pokoušel jsem ji, aby se svezla." Je to mist v dvojitých smyslech.

Christianův obličej ztuhne, a já mám srdce v krku.

"Řekla ne, že by se ti to nelíbilo." Elliot řekne laskavě – bez jakékoliv narážky.

Christianovy šedé oči se vrátí ke mně. "To řekla?" zamumlá..

"Poslouchejte, jsem pro, abyhom tady postávali a diskutovali o tom co Anna udělala potom, ale nemohli bychom jít zpět dovnitř?" Kate vyštěkne. Ohne se, vezmě dvě polena a otočí se a kráčí ven ze dveří. Oh do háje. Kate je naštvaná – ale já vím, že to není na mě. Elliot si povzdechne, beze slova ji následuje. Hledím na ně,a le Christian mě vyruší.

"Umíš řídit motorku?" Zeptá se, jeho hlas zní jako by nemohl uvěřit. "Moc ne. Ethan mě to učil."

"Rozhodla ses správně." řekne, jeho hlas je chladnější. "Zem je teď hodně tvrdá a kvůli dešti to hodně klouže."

"Kam mám dát to vybavení na ryby?" Ethan volá z venku. "Nech to být Ethane – Talor se o to postará."

"A co s tou rybou?" Ethan pokračuje, jeho hlas je trochu posměšný. "Chytils rybu?"

Zeptám se překvapeně.

"Ne já. Kavanagh ano." A Christian se ušklebí. . . hezky ušklebí. Vyprsknu smíchy.

"Paní Bentley se o to postará." Zavolá na něj. Ethan se usměje a jde dovnitř. "Bavíte se, paní Greyová?"

"Velmi. Jsi mokrý. . . Nech mě abych ti nachystala koupel."

"Pokud se ke mně přidáš." Sehne se k mně a políbí mě.

Naplním oválnou vanu v naší koupelne a naliji tam trochu drahého oleje do koupele, což začne ihned tvořit pěnu. Ta vůni je skvělá. . . jasmín, řekla bych. V ložnici si povědím šaty zatímco se vana napouští.

"Bavila ses dnes?" Christian se mě zeptá, když vchází dovnitř. Má na sobě jen tričko a tepláky, jeho nohy jsou bosé. Zavře za sebou dveře.

"Ano." Zamumlám, vpíjím ho do sebe. Chyběl mi. Směšné – bylo t jen kolik, pár hodin?

Nakloní hlavu na stranu a podívá se na mě. "Co je s tebou?"

"Jen jsem přemýšlela jak moc jsi mi chyběl." "Zníte jako bych vám chyběl dost, paní Greyoví." "To ano, pane Greyi."

Kráčí ke mně dokud nestojí ihned přede mnou.

"Co jste si koupila?' Zašeptá a je mi jasné, že teď je čas změnit téma.

"Šaty, nějaké boty a náramek. Utratila jsem docela dost tvých peněz. " Podívám se na něj provinile.

Je pobaven. "Dobře." Zamumlá a dá mi kousek vlasů za ucho. "A po sté, naše peníze." Chytne mě za bradu, uvolňuje můj ret ze spásy mých zubů a jede svým prostředníčkem přes mé tričko, po mé hrudní kosti, mezi prsy, po bříšku až k lemovce mého trička.

"Tohle nebudeš ve vaně potřebovat," zašeptá, a vezme lem mého trička do obou ruk a pomalu vytáhne nahoru. "Zvedni ruce."

Uposlechnnu, mé oči stále na jeho a on odhodí mé triko na zem. "Myslela jsem, že se

jdeme jen vykoupat." Můj tep se zvyšuje.

"Chci jen abys byla utahaná a spocená předtím. Taky jsi mi chyběla." Sehne se a políbí mě. "Sakra, voda!" Nejsem schopna se postavit v tom posorgasmickém šoku.

Christian mě nepouští.

"Christiane, vana," Hledím na něj, když ležím na přiše na jeho hrudi. Zasměje se. "Klid – tam to nevadí." Sehne se ke mně a políbí mě rychle." "Vypnu kohoutek."

Zvedne se z postele a zmizí do koupelny. Moje oči ho následují celou cestu. Hmmm. . . můj manžel, nahý a brzy pěkně mokrý. Moje vnitřní bohyně si jen mlsně olízne rty a podívá se na mě svým dobře vyšukaným úsměvem.. Zvednu se z postele.

Sedíme každý na jedné straně vany, který je dost přeplněná – že kdykoliv se pohneme, voda přetéká na zem. Je to velmi dekadentní. Ještě více dekadentní je Christian, který mi umývá nohy, masíruje a tlačí jemně na mé chodidla. Každý ptst mi něžně políbí.

"Ahhh!" Cítím to – tam v mém rozkroku. "Líbí?" Vydechne.

"Hmm," Zahuhňám nesourodě.

Začne znova masírovat. Oh je to tak příjemné. Zavřu oči. "Viděla jsem Giu ve městě."

Zamumlám.

"Vážně? Myslím, že tady má nějaký byt." Řekne pohrdavě. Nezajímajíc se o detaily.

"Byla s Elliotem."

Christian mě přestane masírovat. Mám jeho pozornost. Když otevřu oči jeho hlava je nakloněná na stranu, jako by nerozuměl co říkám.

"Co tím myslíš s Elliotem?" Zeptá se, vyvedený z míry spíš než s obavami. Vysvětluji co jsem viděla.

"Anno, jsou jen přátelé. Řekl bych, že Elliot je celkem udělaný do Kate." Zastaví s dodá tišeji. "Vlastně já vím, že je do ní hodně udělaný." A podívá se na mě jeho Vůbec-Ale-Nechápu-Co- Na-Ni-Vidí pohledem.

"Kate je úžasná."

Odfrkne si. "Stejně jsem pořád rád, že tos byla ty, kdo mi spadl do kanceláře." Políbí mě na palci, uvolní mou levou nohu a začíná masírovat mou pravou. Jeho prsty jsou tak hbité a silné a já relaxuji. Nechci se kvůli Kate pohádat. Zavřu oči a nechám ho kouzlit se svými prsty.

Dívám se na sebe do zrcadla, nepoznávám tu semetriku, která se na mě dívá z něj. Kate si se mnou sned vyhrála a udšlala ze mě Barbie, udělala mi vlasy a make up. Vlasy mám narovnané a plné objemu, Oči mám obtáhle linkou a rty jasně červené. Vypadám. . . sexy. Jdou mi vidět hlavně nohy, když mám na sobě ty ohromně vysoké Manolos boty a ty tak příšerně krátké šaty. Potřebuju Christianův souhlas, mám totiž takový špatný dojem, že se mu vůbec nebude líbit kolik toho ukazuju. S pohledu našeho *entente cordiale,* rozhodnu se ho zeptat. Vemu svůj BlackBerry.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Nemám v tom tlustý zadek?

Datum: 26. Srpen 2011 18:53

Pro: Christian Grey
Pane Greyi

Potřebuji váš krejčovský názor Vaše

Paní G x

Od: Christian Grey

Předmět: Báječné

Datum: 27. Srpen 2011 18:55

Pro: Anastasie Grey Paní Greyová

O tom vážně pochybuji

Ale příjdu a nechám váš zadeček projít testem, jen abych se ujistil Váš těšící se

Pan G. X

Výkonný ředitel Grey Enterprises Holdings and Inspektor zadečků Inc.

Když se přečtu jeho email, tak se dveře od ložnice otevřou a Christian zkamení ve dveřích. Jeho huba spadne a jeho oči se rozšíří.

Do prdele. . . tohle může skončit jakkoliv. "No?" Zašeptám.

"Anno, vypadáš. . .Wau." "Líbí se to to?"

"Ano, hádám že jo." Je trochu zaskočený, Pomalu vejde do ložnice a zavře dveře. Má na

sobě tmavé Ryfle a bílou košili s tmavým kabátem. Vypadá nádherně. Pomalu kráčí ke mně, ale když mě má na dosah, položí ruce na mé ramena a otočí mě proti zrcadlu zatímco stojí za mnou. Můj pohled se setká s jeho a potom sjede dolů, fascinován mými nahými zády. Jeho prst klouže dolů po hraně mých šatů a zastavuje se u hrany kde se má holá kůže setkává opět se stříbrnou látkou.

Tohle je velmi odvážné." Zamumlá.

Jeho ruka klouže níž, přes můj zadeček a dolů po mém nahém stehně. Zataví se, jeho šedé oči hoří touhou do modrých očí. Sveze své prsty zpět k pasu.

Když sleduji jak mě hladí svými prsty má ústa se formují do písmene O.

"Tohle není daleko odtud." Dotkne se konce mých šatů a vede ruku výš. "Sem." Zašeptá. Já jen lapám po dechu zatímco jeho prsty hladí mé pohlaví, hýbou se provokativně přes mé kalhotky, cítí mě, dráždí mě.

"A co tím naznačuješ?" Zašeptám.

"Naznačuji tím. . . že to není daleko odtud" – jeho prsty vklouznou pod mé kalhotky,a potom jeden prst klouže okolo mé vlhké dutiny . "sem. A potom. . . sem." A vsune jeden prst dovnitř.

Nadechnu se a udělám jeden rajcovní zvuk.

"Tohle je moje." Zamumlá mi do ucha. Zavře oči, pomalu hýbe prsty dovnitř a ven. "Nechci aby to viděl nikdo jiný."

Můj dech se zadrhává, mé težké oddechování se sjednotí s jeho prstem. Sleduji ho v zrcadle, když tohle dělá. . . je to víc než erotické.

"Takže buď hodná holka a neohýbej se a budeš v pořádku," "Takže schvaluješ?"

Zašeptám.

"Ne, ale nebudu tě zastavovat. Vypadáš úchvatně Anastasie."

Najednou vytáhne své prsty, a nechává mě chtíc víc, a otočí se, aby se na mě podíval. Položí svůj vlhký prst na můj spodní ret. Instinktivně, stáhnu rty a políbím , a jsem doměněna hříšným úsměvem. Vloží svůj prst do pusy a jeho výraz mě informuje, že chutnám skvěle. . . opravdu skvěle. Začervenám se. Bude mě to vždycky šokovat, když tohle udělá?

Vezme mě za ruku.

"Pojď." Přikáže mi jemně. Chce se mi odseknou, že už jsem skoro byla, ale kvůli tomu co se včera událo v rudé místnosti, rozhodnu se mlčet.

Čekáme na náš desert v nóbl restauraci ve městě. Už tak to byl rušný večer, a Mia je rozhodnutá, že by to mělo pokračovat a že musíme jít do víru clubu. Zrovna teď sedí potichu a hltá každé Ethanovo slovo, když se baví s Christianem. Mia jak je vidno je Ethanem úplně pobláznéná a Ethan je. . . no to těžko říct. Nevím jestli jsou jen přátelé a nebo jestli je tam něco víc.

Christian vypada spokojeně. Dychtivě si povídá s Ethanem.

Ironicky, Christian zní více obeznámen o tom jak se chytají létající ryby. A dále o psychologii. Odfrknu si když slyším jen polovinu jejich konverzace. Smutně obeznámena, že jeho expertýzy jsou výdledkem setkání s několika psychiatry.

Ty jsi ta nejlepší terapie. Jeho slova mi zní v hlavě, když jsme se nedávno milovali.
Jsem?
Oh Christiane, v to doufám.

Podívám se na Kate. Vypadá nádherně, ale to ona vždycky. Ona a Elliot nejsou tak zapojení. Vypadá nervózně, jeho vtipy jsou trochu moc nemístné a jeho smích trochu moc hlasitý. Pohádali se snad? Co ho žere? Je v tom ženská? Srdce mi vleze do krku, když pomyslím, že by mohl ublížit mé nejlepší kamarádce. Podívám se k východu, trochu očekávaně vidím Giu jak klidně vymydlená se žene restaurací směrem k nám.
Začíná mě bolet hlava.

Najednou, Elliot nás všechny vyruším když si náhle stoupne a osdune židli,, která dělá po podlaze nepříjemný zvuk. Všechny oči spadnou na něj. Podívá se dolů na Kate na malou chvíli a klekne si vedle ní na koleno.

O. Můj. Bože!!!

Chytne ji za ruku a tichi se rozplyne po celé restauraci, když všichni přestanou jíst, mluvit, chodit a jen hledí.

"Moje nádherná Kate, Miluji tě. Tvůj půvab, tvou krásu, a tvou ostrou povahu, získala sis mé srdce. Zůstaň se mnou do konce života. Vem si mě."

Do prdele!!

KAPITOLA 14

Všechna pozornost velké restaurace je teď upřená na Kate a Elliota, všichni čekajíc na odpověď. Ticho , že by člověk uslyšel padnou špendlík na zemi. Atmodféra je dusná,

znepokojená a hlavně slibná.

Kate nechápavě zírá na Elliota, který se na ní dívá upřeně z pokleku, jeho oči rozšířené touhou – a nebo taky strachem. *Do prdele! Kate! Už ho netrap. Prosím. Bože* – mohl se jí zeptat v soukromí.

Malá slza se jí začne valit po tváři, ale stále její výraz nic neříká. Sakra! Kate brečí?

Potom se usměje, pomalý neuvěřitelný úsměv.

"Ano." Zašeptá, sladké přijetí – vůbec ne jako Kate. Na jednu malou chvíli se vše zastaví, když si celá restaurace oddychne nadšením, a potom ten hluk je skoro na ohluchnutí. Spontánní aplaus, povzbuzování, pískot, křik a najehou se mi po tváři valí slzy, které rozstírají můj Barbie make up.

Nevnímajíc ten rozruch okolo nich, jsou jako uzamčení ve vlastním světe. Z jeho kapsy Elliot vytáhne malou krabičku, otevře ji, a ukáže Kate. Prsten. A z toho co vidím je to dokonalý prsten, ale musím se podívat zblázka. Je to to co dělal s Giou? Vybíral prsten? Sakra! Oh, jsem tak ráda, že jsem o tom Kate neřekla.

Kate se podívá na Elliota a vrhne své ruce okolo jeho krku. Políbí se, nevšeně cudný pro ně dva a publikum se rozdivočí. Elliot se postaví uznává aplaus a ukloní se s obrosvkým pitomým úsměvem, opět se posadí. Nemůžu se na ně vynadívat. Vezme prsten a vsune ho Kate na prsteníček, a znova se políbí.

Christian mi stiskne ruku. Ani jsem si nevšimla jak pevně jsem ho svírala. Vidím, že se cítí trochu trapně a potřese mou rukou říkajíc jen "Ow."

"Promiň. Ty jsi o tom věděl?" Zašeptám.

Christian se usměje a já vím, že ano věděl. Zamává na číšníka. "Dve láhve Cristal šampaňského prosím. Ročník 2002 jestli máte."

Zamračím se na něj. "Co je?" Zeptá se.

"Protože 2002 je lepší než 2003. " Dobírám si ho. Zasměje se. "Vytříbená chuť

Anastasie."

"Vy máte velmi vytříbenou chuť, pane Greyi." Usměji se.

"To tedy mám, paní Greyová." Sehne se blíž. "Vy chutnáte nejlíp." Zašeptá a políbí mě za uchem, což mi pouští vibrace okolo celého těla. Začervenám se a láskyplně si vzpomenu na jeho ukázku jak asi chutnám, když jsme ještě byli v domě.

Mia je první kdo objímá Kate a Elliota a všichni se zvedneme, abychom pogratulovali šťastnému páru. Prudce Kate sevřu do náručí-

"Vídíš? Jen se bál kvůli svému návrhu." Zašeptám. "Oh, Anno." Usměje se.

"Kate jsem za tebe tak ráda. Gratuluji."

Christian je za mnou. Potřese Elliotovi rukou a potom – překvapí mě i Elliota – ho vrazí do náručí. Jen zřídka uslyším co mi řekne.

"Tak to má být, Lelliote." Zamumlá. Elliot neodpoví, poprvé je ticho v to udivení a potom náhle vrací svému bratrovi jeho objetí.

Lelliot?

"Díky, Christiane." Pronese.

Christian krátce, spíš trapně, obějme Kate. Vím, že Christianovo chování vůči Kate je většinou tolerantní a většinou rozpolcené, takže tohle je pokrok. Pouští ji, a řekne jen tak potuchu, že ona a já to zaslechneme.

"Doufám, že budeš ve svém manželství tak šťastná, jako jsem já v tom svém." "Děkuji,

Christiane. Taky v to doufám." Řekne zdvořile.

Číšník se vrací se šampaňským, které nepatrným mávnutí otevře. Christian drží svou

sklenku ve vzduch.

"Na Kate a mého drahého bratra Elliota – gratulujeme."

Všichni se napijeme, no já spíš hltám. Cristal chutná velmi dobře, a já si vzpomenu na poprvé, co jsem tohle šampaňské pila u Christiana v clubu a naší následné cestě výtahem do prvního poschodí.

Christian se na mě zamračí. "Nad čím přemýšlíš?" Zašeptá. "Na mé poprvé co jsem pila

tohle šampaňské."

Jeho zamračení se prohloubí v tázavé. "Byli jsme u tebe v clubu." Zažbleptnu.

"Elliote, už jsi vymyslela datum?" Mia vykřikne.

Elliot se podívá popuzeně na svou sestru. "Právě jsem se jen zeptal Kate, takže se to dozvíš později, ok?"

"Oh, Udělejte z toho vánoční svatbu. To by bylo tak romantické a neměli by jste potíže si zapamatovat výročí." Mia sevře ruce.

"Beru na vědomí." Elliot se na ni pousměje.

"Po šampaňském, můžeme jít prosím tancovat, do clubu?" Mia se otočí na Christiana a udělá na něj psí oči.

"Myslím, že bychom se měli zeptat Elliota a Kate, jestli by chtěli jít."

Jako jeden se všichni v očekávání na ně podíváme. Elliot pokrčí rameny a Kate se zabarví do ruda. Její záměr s jejím snoubencem je jasný, skoro rozprsknu šampaňské za 400 $ po celém stole. Asi nechudou chtít jít do clubu.

Zax je jeden z exkluzivnějších clubů v Aspenu – teda tak to říká Mia. Christian příjde přímo ke vchodu, nečeká v řadě, s rukou okolo mého pasu a je ihned puštěn dovnitř. Zajímalo by mě jestli to tady taky vlastní. Podívám se na hodinky – je půl dvanácté v noci a já už se cítím trochu ovíněná. Ty dvě sklenky šampaňského a několik sklenek Pouilly-Fumé během naší večeře se začínají projevovat a já jsem ráda, že Christian má svou ruku okolo mě.

"Pane Greyi, vítejte zpět." Řekne velmi atraktivní blondýna s dlouhýma nohama a v sexy saténových kalhotech a ve stejném tílku s červeným motýlkem. Usměje se široce, ukazujíc perfektní americký úsměv mezi rudými rty, které mají stejnou barvu jako její motýlek.

"Max si veme vaše kabáty."

Mladý muž, který je oblečený celý v černém, udivuje mě, že není také v saténu, se usměje a odebírá mi můj kabát. Jeho tmavé oči jsou svůdné a vřelé. Jsem jediná, která je oblečená v kabátu – Christian si vyžádal, abych si vzala Miin kabát, aby mi zakryl záda – takže Max se musí vypořádat jen se mnou.

"Pěkná kabát." Řekne a upřeně se na mě dívá.

Vedle mě se Christian naježí a Upevní na něj jeho dej si zpátečku Maxi výraz. Ten Zrudne a rychle Christianovi podává lístek od kabátu.

"Nechte mě, abych vám ukázala váš stůl." Slečna saténové sexy kalhoty zatřepotá svými řasami na mého manžela, švihne svými dlouhými blond vlasy, a vykračuje si dovnitř. Stisknu Christiana pevněji a on se na mě zázavě podívá a usměje se, následujíc Slečnu Saténové Sexy kalhoty k baru.

Světlo je střídmé, zdi okolo jsou černé a nábytek tmavě červený.

Jsou tady boxy po stranách a obrovský bar ve tvaru U uprostřed. Je tady plno, ačkoliv tady nejsme v sezóně, ale nemačkáme se tady. Poprvé v životě se cítím trochu moc . . no málo oblečená. Nevím co z toho. Podlaha a zdi duní okolo tanečního parketu za barem a větla blýskají okolo. Nějak se mi to zdá jako z nějaké noční můry.

Saténové sexy kalhoty nás vedou do boxu v rohu, který byl tareservován pro nás. Je to

blízko k baru a přístupem na taneční parket. Určitě to nejlepší posezení v clubu.

"Za chvíli k vám někdo přijde, aby přijal vaši objednávku." Dá nám svůj Mega Wattový úsměv a s dalším zamrkáním na mého manžela se vytratí tam odkud přišla. Mia už sebou začíná trhat , už aby byla na parketu a Ethan se nad ní smiluje.

"Šampaňské?" Christian se zeptá když odcházejí ruku v ruce na parket. Ethan jen zvedne palec a Mia přikývne.

Kate a Elliot se opřou v boxu na sametovém potahu, ruku v ruce. Vypadají tak šťastně, rysy v obličeji září a třpytí se okolo. Christian mi ukazuje, abych se posadila a já se přisunu vedle Kate. Sedá si vedle mě a neklidně projíždí místnost.

"Ukaž mi ten prsten." Zvednu svlj hlas, abych překřičela hudbu. Budu bez hlasivek až odtud odejdeme. Kate se zářivě usměje a ukáže mi ruku. Tem prsten je nádherný, samostatný kámen s propracovanou rytinou a diamanty po stranách. Má to takový retro Viktoriánský nádech.

"Je úchvatný."

Přikývne s potěšením, opře se a stiskne Elliotovi ruku. On se sehne a políbí ji. "Nechte se už." Vykřiknu.

Elliot se usměje.

Mladá žena, s krátkými tmavými vlasy rošťáckým úsměvem, nosíc předepsané černé saténové sexy kalhoty, přijde pro naše objednávky.

"Co by jste si dali k pití?" Christian se zeptá.

"Tady taky hodláš platit za všechny?" Elliot zamumlá. "Nezačínej zase, Elliote."

Christian řekne suše.

Navzdory protestům Kate, Elliota a Ethana, Christian zaplatil naši večeři. Jednoduše na ostátní mávl rukou a nechtěl slyšet, že by platil někdo jiný. Láskyplně se na něj podívám. Mých padesát odstínů. . . vždy vše pod kontrolou.

Elliot otevře pusu, aby něco řekl, ale najednou ji zase zavře. "Dám si pivo." Řekne.

"Kate?"Christian se zeptá.

"Více šampaňského prosím. Cristal bylo výborné. Ale jsem si jistá, že Ethan by si radši dal pivo." Usměje se sladce – *ano velmi sladce* – na Christiana. Září štěstím. Cítím jak to zní

sálá.

"Anno?" "Šampaňské prosím."

"Láveh Cristal, tři piva a láveh vychlazené minerálky, šest sklenic prosím." Řekne svým typickým chováním na veřejnosti.

Je to do cela sexy.

"Děkuji, pane. Hned to bude." Slečně Saténové sexy kalhoty číslo dvě se na něj laškovně usměje, ale on bere její úsměv s velkou rezervou a její tváře zrudnou.

Zakroutím hlavou z nesouhlasně. Je můj slečinko. "Co?" Zeptá se.

"Nezatřepotala svými řasami na tebe." Odfrknu.

"Oh. A to měla?" Zeptá se, Selhává , když se snaží skrýt svůj úsměv. "Ženy to na tebe

normálně dělají." Můj tón je ironický.

Usměje se. "Paní Greyová, žárlíte snad?"

"Ani v nejmenším." Usměji se. A najednou si uvědomím, že začínám ty ženy okolo něj tolerovat. Skoro. Christian mě chytne za ruku a políbí mě na spánku.

lehtá.

"Vůbec nemáte důvod žárlit, paní Greyová." Zamumlá mi kousek od ucha, jeho dech mě

"Já vím."

"Dobře."

Servírka se vrací a o moment později už srkám další sklenku šampaňského. "Tady."

Christian mi podává sklenici vody. "Vypíj to."

Zamračím se na něj, a vidím radši než slyším jeho povzdech.

"Tři sklenice bílého vína a dvě šampaňského, ale až potom co jsi po obědě srkala jahodové Daiquiri a dvě sklenky Frascati u oběda. Teď pij, Anno."

Jak může vědět o těch koktejlech odpoledne? Zamračím se na něj, ale vlastně má pravdu. Vezmu si sklenku vody do ruky a exnu to dost nemotorným způsobem, aby zaregistroval můj prostest, že mi nemá říkat co mám dělat. . . znova. Utřu si pusu rukou.

"Hodná holka." Řekne s úsměvem. "Už jsi mě jednou pozvracela. Nemusím si tím projít

znova."

"Nevím na co si stěžuješ. Dostals mě k sobě do postele." Usměje se a jeho oči zjemní.

"Jo to ano."

Ethan a Mia jsou zpět.

"Ethan už měl dost. Pojďte holky. Jdeme na parket. Zavrtět zadkama a spálit nějaké kalorie z té čokoládové pěny od večeře."

Kate se ihned postaví. "Jdeš taky?" Zeptá se Elliota.

"Rád se budud dívat." řekne. A já se musím podívat na druhou stranu, začervenám se díky tomu pohledu, který na ni hodil. Usměje se a já si stoupám.

"Já bych šla spálit nějaké kalorie." Řeknu sehnu se ke Christianovi. "Můžeš se na mě

dívat." "Neohýbej se" Zamračí se.

"Dobře." Rychle se postavím. Wau! Motá se mi hlava, zavrávorám a chytnu se Christiana za rameno, když se místnost okolo mě tak točí.

"Myslím, že by sis měla dat trochu víc vody." Christian zamumlá, jasně mě varuje. "Jsem

v pohodě. Tyhle sedáky jsou nízko a mé podpatky jsou moc vysoké."

Kate mě vezme za ruku a já se zhluboka nadechnu a následuji ji a Miu, Připravená to rozjet na parketu.

Hudba má rytmus, nějaké techno s basama. Taneční parket není moc zaplněný, což znamená, že mám alespoň prostor okolo. Nikdy jsem nebyla dobrá tanečnice.

Vlastně, jen od té doby co jsem s Christianem se zmůžu na tanec. Kate mě obejme.

"Jsem tak šťastná." Zakřičí přes hudbu a začne tancovat. Mia dělá to co vždycky, řechtá se nám a mlátí sebou okolo. Bože zabírá ale hodně místa an parketu. Podívám se zpět ke stolu. Naši muži nás sledují. Začínám se pohybovat. Zavřu oči a zaposlouchám se.

Otevřu oči a vidím jak se parket zaplňuje. Kate, Mia a já jsme u sebe blíž. A k mému překvapení si to vlastně užívám. Začínám se se pohybovat o cosi víc. . . statečně. Kate mi ukazuje dva palce nahoru a já se na ni usměji.

Zavřu oči. Proč jsem netrávila svých dvacet let života takhle? Vybrala jsem si čtění.

J*ane*

Austen neměla dobrou hudbu k pohybům a Thomas Hardy. . . bože cítil by se vině a hříšně,

kdyby netancoval se s vou první ženou. Zachcetám se nad tou myšlenkou.

To Christian, to on mi dal tuhle sebedůvěru z mého těla a jak s ním pohybovat.

Najednou se mi na bocích objevují dvě ruce. Usměji se. Christian se ke mně přidal. Zakroutím se v jeho sevření a jeho ruce se přemístí k mému zadku a zmáčkne a potom zpět k mým bokům.

Otevřu oči. A Mia na mě hledí jako z hororu. *Do prdele. . . to jsem tak špatná?* Natáhnu se, abych chytla Christiana za ruku. Jsou chlupaté. *Kurva!* Nejsou jeho. Otočím se, a předemnou se tyčí blonďatý obr s více zuby než je normální a chlípně si mě prohlíží.

"Dej ty ruce pryč!" Zaječím rozběsněně.

"No tak zlato, je to jen sranda." Usměje se a drží své opičí ruce ve vzduchu, jeho modré oči se bliští ve světlech okolo. Předtím něž vůbec zjistím co dělám mu vrazím těžkou facku do tváře.

Au! Kurva. . .moje ruka. To bolelo. "Jdi ode mě pryč!" Zakřičím. Hledí na mě a drží si svou rudnoucí tvář. Vrazím mu svou neporaněnou ruku před ksich a zakorutím prstenem.

"Jsem vdaná. Ty debile"

Pokrčí rameny a arogantně se na mě usměje.

Rozhlédnu se okolo zoufale. Mia stojí vedle mě a hledí na toho blonďatého giganta. Kate je někde pryč ve svém tanečním jamu. Christian není u stolu. *Oh, doufám, že zmizel na toalety*. Postoupím si dozadu a narážím do těla, které je mi známé. Oh sakra.Chhristian si dá ruce okolo mého pasu a přitiskne mě k sobě.

"De ty své špinavé pracky pryš od mé ženy." Řekne. Nekřičí,ale nějak jde slyšet i přes

hudbu. Do prdele!

"Umí se o sebe postarat sama," Blonďatý obr zakříčí. Jeho ruka se přemístí z jeho tváře kam jsem ho praštila a Christian mu vrazí. Jako bych se na to dívala ve zpomaleném záběru. Skvěle načasovaná rána do brady, která měla ráz, ale bez jakékoliv ztráty energie. Blonďatý obr to nečekal. Sesune se k zemi jako pytel brambor.

Kurva.

"Christiane, Ne!" Vjeknu v panice,stojím před ním, aby se uklidnil.

Sakra, vždyť ho zabije. "Už jsem ho uhodila." Křičím přes hudbu. Christian se na mě nepodívá. Dívá se na mého útočníka s nenávistí. Nikdy jsem takovou zlost v jeho očích neviděla. No, možná jednou, když to na mě zkusil Jack Hyde.

Tanečníci okolo se odsunou jako kruhy ve vodě, odklízí prostor okolo nás, udržují si bezpečnou vzdálenost. Blonďatý obr se zvedá na nohy a Elliot se přidává k nám.

Ale ne! Kate je se mnou a hledí na nás všechny. Elliot chytne Christiana za rameno a Ethan se taky přidává.

"V klidu jo? Nechtěl jsem nikomu ublížit." Gigant si drží ruce před obličejem a vzdaluje se. Christian so svým zrakem doprovází ven z parketu.

Nepodívá se na mě.

Hudba se změní v song "Sexy Bitch" v nějakém techno rytmu a několi žen to zpívá dokola. Elliot se podívá na mě a potom na Christiana, pustí se ho a začne tancovat s Kate, Položím si ruce okolo Christianova krku a on se na mě konečně podívá, jeho oči jsou pořád divoké. Pohled peroucího se puberťáka.

Prozkoumá můj obličej. "Jsi v pořádku?" Konečně se zeptá.

"Ano." Pohladím se po dlaní, snažím se odehnat to píchání a položím si své ruce na jeho hrudník. Moje ruce tepají. Nikdy jsem nikomu nedala facku. Co mě to ovládlo? To že se mě dotýkal nebyl žádný zločin proti lidskosti nebo ano?

Ale hluboko ve mně vím proč. Protže jsem instinktivně věděla jak by christian zareagoval, kdyby viděl nějakého podivína okolo mě. A ta myšlenak, že nějaký pitomec by mohl vykolejit mého manžela, mou lásku, no, to mě naštvalo. Opravdu naštvalo.

"Chceš se jít posadit?" Christian se zeptá přes jeho pulzující zrychlené srdce.

Oh, vrať se ke mně, prosím.

"Ne. Zatancuj si se mnou."

Zadívá se na mě upřeně ale nic neříká.

Dotýkej se mě. . . zpívá nějaká žena z repráků.

"Zatancuj si se mnou." Je pořád naštvaný. "Tancuj. Christian, prosím." vemu ho za ruku.

Christian se dívá po tom chlápkovi, ale já se kolem něj začnu svíjet. Dav tanečníku je opět okolo nás, akorát nám dávají o cosi větší prostor než ostatním.

"Udeřila jsi ho?" Christian se zeptá, stojíc nehnutě. Vezmu ho za jeho sevřené pěsti.

"Jistěže. Myslela jsem, že to jsi ty, ale jeho ruce byli chlupaté. Prosím zatancuj si se

mnou."

Když se na mě Christian dívá, plamen v jeho očích se pomalu mění v něco jiného, něco tmavého, něco sexy. Najednou mě vezme za boky a přitiskne k sobě, a mé ruce za zády.

"Chceš tancovat? Tak pojďmě na to." Zavrčí mi do ucha, a když začne sunout svými boky okolo mě, nezbývá mi nic než ho následovat, jeho ruce drží mé proti mým zádům.

Oh. . . Christian se umí hýbat. Drží mě blízko, nenechá mě jít, ale jeho ruce pozvolna relaxují a uvolňují se. Zvednu své ruce a dám je na jeho svalnatá ramena. Stiskne mě k sobě a já následuji jeho pohyby a eroticky se mnou tančí za pulzující taneční hudby.

Ten moment, když mě chytne za ruku a zatočí mě ven a potom zpět, vím, že je zpátky můj Christian. Usměji se. On se usměje.

Tancujeme spolu a je to ovobozující – zábavné. Jeho zlost je zapomenuta, nebo potlačena, dokonale se mnou otáčí na tom titěrném kousku parketu, nikdy mě nepouští. Cítím se kultivovaně, díky jeho umu. Cítím se sexy, protože takový prostě je, Cítím se milována,protože navdory svým padesáti odstínům, má strašně moc lásky, kterou mi dává. Sleduji ho, jak si to tady užívá. . . jeden by mu odpustil. Ale já vím, že jeho láska je zatažená s problémy jako je přecitlivělost a přehnaná kontrolovatelnost, ale to mě nedonutí, abych ho milovela míň.

Jsem udýchaná, když song končí. "Můžeme se jít posadit?" Zavzdechnu. "Jistě." Vede mě

pryč z parketu.

"Docela jsem se s tebou zahřála a zapotila." Zašeptám, když se vracíme ke stolu.

Stiskne mě do náručí. "Mám tě rád zahřátou a spocenou. Ale preferuji když sezahříváš a potíš v soukromí." Zamumlá s lascivním úsměvem.

Když si sednu, je to jakoby se ten incident na parketě nikdy nestal. Jsem najednou překvapena, že nás nikdo nevyhodil. Podívám se okolo baru. Nikdo se na nás nedívá. Nevidím ani blonďatého obra. Možná odešel a nebo ho vyhodili.

Kate a Elliot jsou nemravní na parketu, Ethan a Mia o cosi míň. Dám si další hlt šampaňského.

"Tady." Christian mi podává další sklenku vody a sleduje mě upřeně. Jeho výraz je očakávající – vypij to. Vypij to hne.

Udělám co mi naznačuje. Stehně mám žízeň.

Vytáhne láhev piva z vědra plného ledu, který máme na stole a dlouze se napije. "Co

kdybys mu něco udělal?" Zeptám se.

Christian ihned ví, že se ptám na to jak giganta sesunul k zemi.

"Mám velmi drahé právníky." Řekne chladně, vše v jednom, jeho arogantní způsob.

Zamračím se na něj. "Nemůžeš se omlouvat na právníky, Christiane. Měla jsem situaci pod kontrolou."

Jeho oči jakoby zmrzly. "Nikdo se nebudu dotýkat toho co je moje." Řekne bez debaty.

Oh. . .Dám si další hlt šampaňského. Ze všeho se cítím nějak ohromená. Hudba je hlasitá,

buší okolo, moje hlava a chodidla bolí, a já se cítím malátně. Chytne mě za ruku. "Pojď.

Půjdeme
už. Chci tě dostat domů," Řekne.

Kate a Elliot se k nám přidají.

"Už jdete?" Kate se zeptá a její hlas zní slibně. "Ano." Christian odpoví.

"Dobře. Půjdeme s vámi."

Když čekáme na Christiana až mi donese můj kabát, Kate mě začne vyslíchat. "Co se

stalo s tím chlápkem na parketu?"

"Obtěžoval mě."

"Otevřela jsem oči a ty jsi mu zrovna vrazila."

Pokrčím rameny. "No, věděla jsem, že Christian mi se stal termonukleární zbraní, a to by potencionálně mohlo pokazit tvůj večer." Ještě jsem ani nezpracovala jak se cítím o tom jak se zachoval. Ale bála jsem se že to mohlo být horší.

"Náš večer." Opraví mě. "On má horkou hlavu, že ano." Kate suše dodává a dívá se na Christiana, který mi vyzvedává kabát.

Odfrknu si a usměju se. "Mohlas říct dřív." "Myslím, žes ho zvládla dobeře."

"Zvládla?" Zamračím se. Zvládám vůbec Christiana?

"Tady." Chrsitian mi podává kanát a drží mi ho, abych si do něj mohla vlézt. "Probuď se,

Anno." Christian mnou třebe. Dojeli jsme do domu.

Nuceně otevřu očí a lezu ven z minubusu. Kate a Elliot už zmizeli a Taylor trpělivě čeká vedle auta.

"Mám tě radší vzít?" Christian se zeptá. Zakroutím hlavou.

"Vyzvednu ještě slečnu Greyovou a pana Kavanagh." Taylor řekne.

Christian přikývne a vede mě ke hlavním dveřím. Moje nohy tepají, a já o něj zakopnu. Přede dveřmi se sehn, chytne mě za kotník a jemně mi sundá jednu botu a potom druhou. Oh ta úleva. Narovná se a zadívá se na mě, držíc moje Manolosky.

"Lepší?" Zeptá se. Pobavený. Přikývnu.

"Měl jsem nádhernou představu těchhle bot okolo mého krku" zamumlá, a dívá se na mé boty. Potom zakroutí hlavou, vezme mě znovu za ruku a vede mě přes nerosvícený dům nahoro do naší ložnice.

"Jsi zničená, že ano?" Řekne jemně, a dívá se na mě. Přikývnu. A začne mi rozvazovat pásek na mém kabátě.

"Já to udělám." Zamumlám a snažím se ho překonat. "Nech mě to udělat."

Odfrknu si. Neměla jsem tušení, že jsem tak unavená.

"To je ta nadmořská výška. Nejsi na to zvyklá. A taky to pití, samozřejmě." Usměje se, sundává mi kabát, a odhodí ho na židli vedle postele. Vezme mě za ruku a vede mě do koupenly. Proč jdeme sem?

"Sedni si." řekne.

Já si sednu na židli a zavřu oči. Slyším jak dělá nějaký nepořádek s lahvičkami an toaletním stolku. Jsem příliš unavená, abych otevřela oči. O chvilku později mi zakloní hlavu, otevřu oči překvapeně.

"Oči zavřené." Christian řekne. Do prdele, drži v ruce tampon s odličovacím krémem. Jemně mi utíra oči. Sedím klidně jako omráčená zatímco metodicky odličuje můj make up.

"Ah. Tady je ta žena, kterou jsem si vzal." Řekne po chvíli. "Nemáš rád make up."

"Ale ano někdy, ale preferuji co je pod ním." Políbí mě na čele.

"Tady. Vem si to." Podává mi nějaké tablety proti kocovině a sklenku vody. Podívám se

a pousměju.

"Vem si je." Přikáže.

Zakroutím očima, ale udělám co mi řekl.

"Dobře. Potřebuješ nějakou soukromou chvilku?" Zeptá se cynicky. Odfrknu si. "No stydlivče, Greyi. Ano potřebuji se vyčůrat." Usměje se. "Očekáváš, že odejdu?"

Zahihňám se. "Chceš zůstat?"

Nakloní hlavu nastranu, jeho výraz vypadá pobaveně.

"Ty jsi ale jeden ujetý šmejd. Ven. Nechci aby ses díval jak čůrám. To je mimo mísu." Stoupnu si a vymávám ho ven z koupelny.

Když vystoupím z koupelny, už je oblečený v jeho pyžamových spodcích.

Hmm. . . Christian v pyžamu. Jsem okouzlená. . . koukám na jeho břicho, svaly, jeho chloupky na hrudi. Je to rozrušující. Kráčí ke mně.

"Užíváš si výhled?" Zeptá se s úšklebkem. "Vždycky."

"Řekl bych, že jste trochu opilá, paní Greyová."

"Řekla bych, že pro jednou s vámi musím souhlasit, pane Greyi."

"Nech mě, abych ti pomohl z těchto rádoby šatů. Měli by je prodávat s varováním, že škodí zdraví." Otočí se ke mně a oddělá mi jediný knoflík, který tam je.

"Byl jsi hrozně naštvaný." Zamumlám. "Ano. To jsem byl."

"Na mě?"

"Ne. Na tebe ne." Políbí mě na rameni. "Pro jednou."

Usměji se. Nebyl naštvaný na mě. Tohle je nezvyk. "To je hezká změna."

"Ano to tedy je." Políbí mě na druhé rameno a sesune mé šaty dolů po mých zádech až na zem. Sundá mi kalhotky ve stejné chvilce, a nechá mě nahou. Natáhne se a veme mě za ruku.

"Pojď." Zakomanduje. Vystoupím z šatů, držím se jeho ruky, abych udržela balanc.

Postaví se a zvedne moje šaty a kalhotky a položí je na kabát co je na židli.

"Ruce nahoru." Řekne jemně. Obleče mi svoje tričko a stáhne dolů. Jsem připravená do postele.

Stlačí mě k sobě do náručí a políbí mě, můj mátový dech se smísí z jeho.

"Tak moc bych se do vás chtěl zastrčit, paní Greyová, ale měla jsem až moc popito, jste skoro 8000 stop nad mořem a nespalo se vám v noci nejlíp. Pojď. Pojďme do postele."

Přikryje přes mě přikrývku a já usnu. Zabalí mě a políbí mě znova na čele.

"Zavři oči. Když se vrátím do postele, chci abys už spala." Je to výhružka, rozkaz. . . je to Christian.

"Nechoď."Snažně prosím.

"Musím vyřídit pár telefonátů, Anno." "Je sobota. Je pozdě. Prosím."

Promne si ruku skrz vlasy. "Anno, pokud teď s tebou půjdu do postele, nedám ti pokoj. Spi."

Je neoblomný. Zavřu oči a jeho rty mě pohladí po čele ještě jednou. "Dobrou noc, bejby."

Vydechne.

Obrázky z dnešního dne mi lítají skrz myšlenky. . .Christian když mě hladí v letadle. Jeho oavy jestli se mi tento dům bude líbit. Milování dnes odpoledne. Koupel. Jeho reakce na mé šaty. Uzemnění blonďatého obra – moje dlaň pořád štípe. A potom Christin jak mě ukládá do postele.

Kdo by si pomyslel? Usměji se široce, slovo pokrok se mi žene přes mozek.

KAPITOLA 15

Je mi horko. Christianovo teplo. Jeho hlava je na mém rameni a on jemně dýchá na můj krk zatímco spí, jeho nohy jsou propletené okolo mě, jeho ruka je okolo mého pasu. Přetrvávám na tom vědomí, že pokud se vzbudím, tak ho vzbudím taky a on nemá dost spánku. Matně se mé myšlenky otírají o včerejší události. Vypila jsem toho moc. Bože fakt dost. Jsem uchvácena, že mě Christian nechal. Usměji se když si vzpomenu jak mě ukládal do postele. Bylo to tak sladké, opravdu sladké, nečekané. Zjišťuji rychle v hlavě jak se cítím. Žaludek? Dobrý. Hlava? Překvapivě dobrý, ale omámená. Moje dlaň je pořád červená ze včerejší noci. Nečinně si vzpomenu na Christianovy dlaně když mi naplácal. Zavrtím se a on se probudí.

"Co se děje?" Ospalé šedé oči najdou mé.

"Nic. Dobré ráno." Projedu svou zdravou rukou po jeho vlasech.

"Paní Greyová, vypadáte nádherně dnes rano." Řekne a políbí mě na tváři. "Děkuji, že

ses o mě včera postaral."

"Rád se o tebe starám. To je to co chci dělat." Řekne tiše, ale jeho oči ho zrazují, když mu triumfálně zvoní z hloubky. Je to jako by vyhrál Stanleyův pohár v ledním hokeji.

Oh, můj Stíne.

"Díky tobě se cítím opatrována."

"To protože jsi." Zamumlá a mé srdce se sevře.

Chytne mě za ruku a já se zašklebím. Ihned mě v šoku pouští. "Ta rána?" Zeptá se. Jeho oči si mě prozkoumávají a jeho hlas se změní ve zlobu.

"Zfackovala jsem ho, nepraštile." "Ten hajzl!"

Myslela jsem že jsme se s tím vyrovnali včera v noci. "Nemůžu snést, že se tě dotkl."

"Neublížil mi, byl jen nemístný. Christiane jsem v pořádku. Moje ruka je trochu rudá, to je vše. Jsem si jistá, že víš jaké to je." Usměji se na něj a jeho výraz se změní v překvapené pobavení.

"Proč, paní Greyová, bych měl znát jaké to je?" Jeho rty se pozvednou pobaveně. "Mohl bych vás seznámit jaké to je pokud si to tak přejete."

"Oh, nechte si svou napřaženou ruku pro sebe, pane Greyi." Pohladím ho svou bolaovu rukou po jeho tváři, mé prsty ho hladí po kotletách. Veme mou ruku a pomalu jí věnuje několik polibků. Zázračně ta bolest zmizí.

"Proč jsi mi neřekla, že to bolelo, včera v noci?"

"Um. . . Necítila jsem to tak. Ale teď už je to v pořádku." Jeho oči se zjemní a jeho rty se pousmějou. "Jak se cítíš?" "Líp než bych si zasloužila."

"Máte docela slušný pravý hák, paní Greyová." "Uděláte dobře, když si to zapamatujete, pane Greyi."

"Oh vážně?" Přesune se tak, že je najednou ležíc na mě a tlačí mě do matrace, drží mé zápěstí nad mou hlavou. Podívá se na mě.

"Porval bych se svámi kdykoliv, paní Greyová. Vlastně podmanit si vás v posteli je pro mě fantasie." Políbí mě na krku.

Cože?

"Já myslela, že si mě podmaňuješ pořád." Povzdechnu, když mi cumlá ušní lalůček.

"Hmm. . . Ale rád bych i nějaký odpor." Zamumlá jeho nos mi jezdí okolo čelisti.

*Odpor? Z*tuhnu. On se zastaví, pouští mé ruce, a zvedne se na lokty.

"Chceš abych se s tebou prala? Tady?" Zašeptám, snažím se ovládnout své překvapění.

Dobře – můj šok. Přikývne, jeho oči hledí do mých a čeká na mou reakci.

"Teď?"

Zamračí se a vidím nějaký nádap jak mu proletuje v hlavš. Nesměle se na mě usměje a znova přikývne, pomalu.

Oh můj. . . Napne se, ležíc na mě, a jeho rostoucí erekce do mě bodá, provokativně a jemně, snaživě se mě rozptyluje. O čem tohle je? Rvaška? Představa? Ublíží mi? Moje vnitřní bohyně zakroutí hlavou – Nikdy. Má na sobě svůj karate kostým a je pěkně ohebná. Claude by byl spokojený.

"Je tohle to o čem jsi mluvil o tom, že bys mi nedal spát?"

Přikývne ještě jednou, jeho očistále ostražité. Hmmm. . . můj Stín se chce prát.

"Nekousek si ten ret." Varuje mě.

Ochotně si uvolním svůj ret, "Myslím, že já jsem v nevýhodě, pane Greyi." Zavrtím se pod ním provokativně. Tohle bude sranda.

"Nevýhodě?"

"Jsem si jistá, že už mě dávno máte tak kde jste chtěl." Usměje se a vmáčkne svůj

rozkrok do mého ještě jednou.

"Správně jako vždy, paní Greyová." Zašeptá a rychle políbí mé rty.

Najednou se pohne a bere mě sebou, otočí se tak, že na něm sedím obkročmo. Vezmu jeho ruce a držím mu je vedle jeho hlavy, ignoruji tu protestující bolest z mojí ruky. Moje vlasy mi spadnou na stranu a já se pohnu tak, abych ho s nimi mohla polehtat. Cukne obličejem ale nesnaží se mě zastavit.

"Takže ty bys chtěl hrát tvrdě?" Zeptám se, jezdím svým rozkrokem po jeho. Jeho ústa se

otevřou a zhluboka dýchá.

"Ano." Zasyčí a já ho pustím.

"Počkej." Natáhnu se pro sklenici vody na stolku. Christian to tady musel nechat. Je to ledové a s bublinkami – příliš studené, aby to tady bylo dlouho – zajímalo by mě kdy šel spát.

Když se dlouze napiju, Christian jezdí malými kroužky po mých stehnech a nakonec mě chytne za můj nahý zadek. Hmm.

Beru si kousek jeho nápadu, nahnu se k němu a políbím ho, nechám téct ledovou vodu do jeho úst.

On ije. "Velmi chutné, paní Greyová." Zamumlá a hravě a klukovsky se na mě usměje.

Když položím sklenici zpět na stolek, seberu jeho ruce z mého zadku a opět je chytnu vedle jeho hlavy.

"Takže já bych se měla zdráhat jo?" Usměji se. "Ano."

"Nejsem dobrá herečka." Usměje se. "Zkus to."

Sehnu se k němu a cudně ho políbím. "Dobře budu hrát." Zašeptám a jedu svými zuby po jeho čelisti.

Christian udělá nízký a sexy zvuk vycházejíc z jeho krku, pohne se a vrhne mě na postel vedle něj. Zakřičím v překvapění a potom je na mě a já se začnu bránit, když mě chce chytnout za ruce. Tvrdě si dám ruce na jeho hruď a tlačím ho pryč jak jen můžu zatímco se snaží odsunout mi nohy od sebe svými koleny.

Pokračuju v tlačení na jeho hrudník – *bože ten je těžký* – ale neuhne. Užívá si to! Pokusí se mě vzít za zápěstí a konečně jednu získá navzdory mým pokusům se osvobodit. Je to moje bolavá ruka, takže mu ji vzdám, ale chytnu ho za vlasy a tahám ho.

"Ah!" Trhne hlavou a podívá se na mě, jeho oči jsou divoce rozšířené. "Divoško."

Zašeptá. Jeho hals je propletený chlípným potěšením.

Jen co slyším tohle jediné slovo, moje libido exploduje, a já přestanu hrát. Znovu nemohu dostat své zápěstí z jeho sevření. Zátověň se snažím zapřír svými kotníky a odhodit ho. Je moc těžký.

Ah! Je to tak frustrující a sexy.

S hlasitým zasténáním Christian dostává i mou druhou ruku. Drží obě mé zápěstí ve své levé ruce, a jeho pravá cestuje poklidně – nestydatě, skoro – dolů po mém těle, hladí a prociťuje celou cestu, zatahá mou bradavku.

Zaječím, rozkoš ve mně se zvyšuje, prudce, ostře, a horce z mé bradavky do mého rozkroku. Opět zkouším bezvýznamný pokus ho zhodit, ale on je až moc . . . na mně.

Když se mě pokusí políbit, odkloním hlavu na stranu, tak aby nemohl. Ihnde se jeho volná

ruka odebírá z lemu mého trika k mé bradě, a drží mě klidně a přejíždí svými zuby po mých tvářích.

"Oh, bejby, zkus se prát." Zamumlá.

Zakroutím se a svíjím, zkouším se odvobodit z jeho bezcitného sevření, ale beznadějně. Je o dost silnější než já. Něžně mi okusuje můj spodní ret a jeho jazyk se snaží dostat do mých úst. Já si uvědomují, že mu vlastně nechci vzdorovat. Chci ho – hned, jako vždycky. Nezajímá mě, že jsem si nevyčistila zuby. Nezajímá mě, že bychom měli hrát jakousi hru. Touha, žhavá a těžká proudí v mém krevním oběhu, a já se ztrácím. Oddělám své kotníky a obalím své nohy okolo jeho boků a použiju své paty, abych mu stáhla spodky od pyžama přes jeho sladký zadeček.

"Anno." Zavzdychá, a líbá mě, všude. A už dál vůbec nezápasíme, ale vše naše ruce, jazyky, doteky vše je rychlé a hbité.

"Kůže." Zamumlá chraplavě, jeho dech se zadrhává. Zatáhne mě výš a v jednom rychlém momentu mi sundává tričko.

"Ty." Zašeptám, když sedím vzpřímeně, protože to je jediné co můžu vymyslet. Popadnu předek jeho pyžama a stáhnu ještě níž, osvobozuji jeho erekci. Chytnu a zmáčknu jej. Vzdcuh se prožene skrz jeho setnuté zuby, když vydechuje chraplavě, a já si libuji v jeho reakci.

"Chci tě." Zamumlá. Nahne se dozedu, tvedne mé stehna a nakloní mě zpět na postel, zatímco já ho stlačuji pevně, hladím ho svou rukou nahoru a dolů.

Cítím kapku na špičce jeho erekce a zakroužím, rozstírajíc ji okolo jeho vrcholku svým palcem. Když mě spustí zpět na matraci, vsunu si svůj palec do pusy, chutnám ho zatímco jeho ruce cestujou po mém těle, hladí mé boky, mé bříško, mé prsa.

"Chutná?" Zeptá se mě zatímco se nademnou tak tak drží, jeho oči planou. "Ano. Na."

Strčím mu svůj palec do jeho úst, a on cucá a saje.

Zasténám, chytnu jeho ruku, a stlačím ho k sobě, abych ho mohla políbit. Obalím své nohy okolo něj, svleču mu jeho pyžamu úplně se svými chodidly, a držím ho svýma nohama okolo pasu. Jeho rty se vlečeou po mé čelisti až k mé bradě.

"Jsi tak nádherná." Skloní hlavu níž ke spodní části mého krku. "Tak nádherná kůže." Jeho dech je mírný, když jeho rty kloužou k mým prsům.

Cože? Toužíc, zmatená – chtějíc, a teď čekajíc. Myslela jsem že tohle bude rychlovka.

vlasů.

"Christiane." Slyším tu nalehavost ve svém hlase a natáhnu se dolů a vsouvám ruce do jeho

"Psst." Zašeptá a krouží svým jazykem okolo mých bradavek a pohrává s nimi.

"Ah!" Zasténám a zakroutím se, zvedám svou pánev nahoru, abych ho svedla. Usměje se a převracuje svou pozornost k mé druhé bradavce.

"Netrpělivá, paní Greyová?" A zakousne se ještě více na mou bradavku. Zatáhnu jeho vlasy. Usměje se a podívá se nahoru. "Já si vás zkrotím." varuje.

"Vem si to." Zatoužím.

"Vše ve správný čas." Zamumlá proti mé pokožce. Jeho ruka cestuje dolů nesnesitelně pomalu k mým bokům zatímco se stále věnuje mé bradavce. Zasténám hlasitě, můj dech je krátky a hekavý a já se znovu snažím ho nalákat do mě a tyčím se proti němu. Je silný a těžký a blízko, ale on si se mnou dává na čas.

Do prdele s tím. Zápasím s tím a zakroutím se, pevně rozhodnuta ho přeprát. "Co to do. .

. "

Chytne mě za ruce, Christian je sevře na posteli u mého pasu, Moje ruce se jen rozmáčknou pod jeho celou vahou, kterou si mě úplně podmanil Jsem bez dechu, divoká.

"Chtěls abych vzdorovala." Řeknu, toužíc. Vztyčí se a dívá se na mě, jeho ruce stála uzamklé na mých rukou. Dám své paty pod jeho zadek a zatlačit. Ani se nepohne.

"Nechceš si hezky hrát?" Zeptá se ohromeně, Jeho oči hoří vzrušením.

"Jen chci abys mě pomiloval, Christiane." Mohl by snad být ještě víc omezený? První se pereme a potom je citlivý a sladký. Je to tak matoucí. Jsem v posteli s panem Náladovým.

"Prosím." Zmáčknu své paty okolo jeho zadku ještě jednou. Hořící šedé oči najdou mé. *Oh na co jen myslí?* Vypadá tak nějak zmatený. Uvolní mé ruce a sedne si na paty, přitáhne si mě blíž.

"OK paní Greyová, uděláme to po vašem." Zvedne mě a pomalu mě spustí na jeho klín, tak že se dím obkročmo.

"Ah!" To je ono. To je to co chci. To je to co potřebuji. Dám si ruce okolo jeho krku, své prsty mi v jedou do jeho vlasů, vychutnávám si ten pocit, když je zanořen ve mně. Začnu se pohybovat. Beru to do svých rukou, udávám tempo, rychlost. On zasténá, a jeho rty najdou mé, a začneme se ztrácet.

Hladím Christiana po jeho hrudi a mezi jeho chloupky. Leží na zádech, klidně a potichu

vedle mě když se oba snažíme popadnout dech. Jeho ruka mě rytmicky hladí po zádech.

"Jsi nějak potichu." Zašeptám a políbím ho na rameni. Otočí se a podívá se na mě, jeho výraz opět nic neříká. "To byla zábava." *Do prdele, co se děje?*

"Přivedla jste mě do rozpaků, paní Greyová." "Do rozpaků?"

Otočí se tak, že jsme čelem k sobě. "Ano. Udávat rytmus. Je to . . . jiné."

"Dobře jiné nebo špatně?" Přejíždím prstem po jeho rtech. Jeho obočí se zvedne jako by tak úplně nerozuměl otázce. Bezmyšlenkovitě, políbí mé prsty.

"Dobře jiné." Řekne, ale nezní moc přesvědčivě.

"Nikdy sis tohle ještě nedopřával?" Zčervenám, když to řeknu. Vážně chci vědět víc o tak pestrém. . . kaleidoskopickém sexuálním životě mého manžela? Moje podvědomí na mě zírá skrz brýle. *Opravdu se na to chceš ptát?*

"Ne, Anastasie. Ty se mě můžeš dotýkat." Dá mi jen jednoduché vysvětlení. Jistěže, těch patnáct subs nemohlo.

"Paná Robinsonová se tě mohla dotýkat?" Zamumlám ty slova, než mi dojde do mozku co jsem to vlastně řekla. *Proč jsem ji vůbec zmínila?*

Ztuhne. Jeho oči se rozšíří výrazem Ale-Ne-Kam-Jen-S-Tím-Míří. "To bylo jiné,"

Zašeptá. Najednou mě to zajímá. "Dobře jiné nebo špatně jiné?"

Hledí na mě. Pochybnosti a snad i bolest se projeví v jeho obličeji, A na malý moment vypadá jako topící se muž.

"Špatně, řekl bych." Jeho slova jsou skoro neslyšitelná.

Do prdele!

"Myslela jsem, že se ti to líbilo."

"Tehdy ano."

"Teď už ne?"

Dívá se na mě, oči široce rozšířené a potom pomalu zakroutí hlavou.

Oh můj. . . "Oh Christiane." Jsem ohromena těmi pocity co se ve mně sevřou.

Můj ztracený chlapec. Spustím se k němu a políbím ho na tvář, jeho krk, jeho hruď, jeho jizvy. Zasténá, a přitiskne mě k sobě, a políbí mě vášnivě. A velmi pomalu a láskyplně, v jeho

rytmu se se mnou ještě jednou pomiluje.

"Ana Tyson. Nejlepší ve své váze!" Ethan aplauduje, když vejdu do kuchyně na snídani. Sedí s Miou a Kate na barové židli, zatímco paní Benteleyová dělá vafle. Christian není nikde k vidění.

"Dobré ráno, paní Greyová." Paní Bentleyová se usměje. "Co byste si dala na snídani?"

"Dobré ráno. Cokoliv děláte, děkuji. Kde je Christian?"

"Venku." Kate ukáže hlavou ven na dvůr. Přijdu blíž k oknu, které má nádherný výhled na celé okolí a hory, Je jasno, krásně modrá obloha, krásný letní den a můj nádherný manžel je jen pár metrů daleko v hluboké konverzaci s nějakým mužem.

"To je pan Bentley, se kterým teď mluví." Zavolá Mia od snídaně. Otočím se a podívám se na ni, vyrušena jejím nasupeným hlasem. Vypadá jedovatě, adi Ethan. Oh bože. Znovu by mě zajímalo, co to mezi nima vlastně je? Zamračím se, a vjenuji pozornost zpět svému manželovi a panu Benleymu.

Pan Bentley je skoro bez vlasů, tmavé vlády a má na sobě pracovní kalhoty a tričko aspenských hasičů. Christian má na sobě své černé ryfle a triko. Jak se ti dva procházejí po trávníku směrem zpět do domu, Christian se nedbale sehne a zvedá něco co vypadá jako bambusové stéblo, které muselo byt vyhozeno a nebo odfouknuto ze záhonu. Christian se bezmyšlenkovitě napřáhne se stéblem v ruce, jemně to potěžká a švihne tím, jen jednou.

Oh. . .

Pan Bentley vypadá, jakoby ho to nijak nepřekvapilo. Pokračují v diskuzi, blíže k domu a znova se zastaví, Christian opakuje to gesto se sténlem. Konec stébla se dotkne země. Podívá se nahoru a uvidí mě jak stojím v okně. Najednou se cítím jako bych ho nějak zakázaně šmírovala. Stydlivě mu zamávám a jdu raděj zpět na snídani.

"Co jsi dělala?" Kate se zeptá. "Jen jsem se dívala na Christiana.'" "Jsi v tom až po uši."

Odfrkne si.

"Ty máš co mluvit, budoucí švagrová." Odpovím ji, chichotám se a snažím se zapomenout na ten znepokojivý pohled když Christian švihla stéblem okolo. Polekám se, když Kate vyskočí a obejme mě.

"Švagrová." Vyjekne.

"Hej ospalče." Christian mě probudí. "Jsme těsně před přistáním."

Šmátrám ospale po svém pásu, ale Christian mě zapne místo mě. Políbí mě na čelo a posadí se do svého sedáku. Položím si hlavu na jeho rameno a zavřu oči.

Ta nemožně dlouhá tůra a piknik na vrcholku úchvatné hory mě unavila. Všichni ostatní jsou taky potichu – taky Mia. Vypadá deprimovaně, jako celý den. Zajímalo by mě jak její akce s Ethanem vypadá. Ani vůbec nevím kde včera spali. Moje oči se podívají na ni, a usměji se svým Jsi-V-pořádku úsměvem. Věnuje mi krátký smutný úsměv a vrátí se ke svému čtění. Podívám se na Christiana. Pracuje na nějaké smlouvě nebo čem, čtě si to a dělá si poznámky. Ale vypadá spokojeně. Elliot jemně pochrupuje vedle Kate.

Musím ještě někde nahnat Elliota a vyzpovídat ho ohledně Gii, ale bylo to nemožné, abych ho vypáčila od Kate. Christian nemá zájem, aby se zeptal, což mě irituje, ale netlačila jsem na něj. Užívali jsme si spolu strašně moc. Elliot má majetnicky položenou ruku na Katiném koleni. Vypadá šťastně, a když pomyslím, že včera si o něm nebyla vůbec jistá. Jak ho to Christian nazval? Lelliot? Asi to bude nějaká rodinná přezdívka? Bylo to milé, lepší než kurevník.

Najednou Elliot otevře oči a hledí přímo na mě. Začervenám se, přichycena.

ruku.
Důstojník Beighley nám oznamuje, že se chystáme na přistání. A Christian mě chytne za

"Jaký byl váš víkend, paní Greyová?" Christian se zeptá, když sedíme v Audi a míříme domů. Taylor a Ryan sedí vepředu.

"Dobrý, děkuji." Usměji se, cítím se nesměle z toho všeho. "Můžeme jít kdykoliv. Vem si

kohokoliv jen budeš chtít." "Vypadals, bezstarostně."

Usměje se. "Věděl jsem, že jsi v bezpečí."

Zamračím se. "Christiane, já jsem v bezpečí skoro pořád. Už jsem ti to řekla, umřeš už ve čtyřiceti, jestli budeš pokračovat v těchto obavách. A já chci s tebou zestárnout a zešedivět." Chytnu ho za ruku. Dívá se na mě jako by nemohl pochopit co teď říkám. Jemně mě políbí zápěstí a změní téma.

"Jak se má tvoje ruka?" "Je to lepší, děkuji."

Usměje se. "Výborně, paní Greyová. Už jste připravena se setkat znovu s Giou?"

Do hajzlu. Úplně jsem zapomněla, že se s ní máme dnes večer setkat a projít finální úpravy. Zakroutím očima. "Možná tě budu muset držet stranou, udržet tě v bezpečí." Potutelně se usměji.

"Ochraňovat mě?" Christian se mi směje.

"Jako ostříž, pane Greyi. Ode všech sexuálních predátorů." Zašeptám.

Christian si čistí zuby zatímco já si lezu do postele. Zítra se vracíme do reality – zpět do práce, paparazzi a Jackova vazba, ale s tou možností, že má komplice.Hmmm. . . Christan o tom byl nejasný. Ví to? A kdyby věděl, řekl by mi o tom? Povzdechnu si. Dostávat informace z Christiana, je jako vytrhávat zub a měli jsme tak nádherný víkend. Chci vůbec tenhle hezký pocit ničit a snažit se z něj dostat informace?

Bylo to jako zjevení, vidět Christiana mimo jeho normálné prostředí, ven z tohoto apartmánu, pryč od něj. Zajímalo by mě jestli to je tímhle apartmánem, plný různých vzpomínek a kvůli tomu je tak napjatý. Snad bychom se měli přestěhovat.

Povzdechnu si. *My se stěhujeme* – budeme mít obrovský dům přestavěný u pobřeží.

Giiny plány jsou dokončené a vylepšené, a Elliotův tým začne stavět příští týden. Zatřesu se když si vzpomenu na Její reakci, když jsem ji řekla, že jsem ji viděla v Aspenu. Odpověděla, že to byla jen náhoda.

Odjela na prázdniny jen aby pracovala na našich plánech. Na jeden odporný moment jsem si myslela, že to byla ona, kdo dopomáhal vybírat prsten, ale jak se zdá tak ne. Ale pořád jí nevěřím. Chci slyšet tu samou historku od Elliota. Alespoň se tentokrát držela dál od Christiana.

Podívám se ven na noční oblohu. Budeme mi ten výhled chybět. Tenhle panaromatický pohled.

Seattlu u naších nohou, tak plný možností, a tak vzdálený. Možná tohle je Christianův problem – byl až příliš izolovaný od realného života po takovou dobu, díky jeho dobrovolnému vyhnanství. S celou jeho rodinou okolo, je míň kontrolující, míň úzkostlivý – volnější, šťastnější. Zajímalo by mě co by o tom všem řekl Flynn. Do háje! Možná tohle je odpověď. Možná potřebuje svou vlastní rodinu. Zakroutím odepřeně hlavou – jsme tak mladí, je to vše tak nové. Christian vejde do místnosti. Vypadá jako kalsicky úchvatně a zadumaně.

"Všechno v pořádku?" Zeptám se a on jen přikývne a vleze do postele. "Netěším se k tomu návratu do reality." Zamumlám.

"Ne?"

Zakroutím hlavou a pohladím ho po tváři. "Měla jsem úžasný víkend. Děkuji." Usměje se nesměle. "Ty jsi moje realita, Anno." Zamumlá a políbí mě.

"Chybí ti to?"

"Chybí co?" Zeptá se, nechápajíc.

"Víš no. Výprask. . . a další." Zašeptám, je to trapné. Divá se na mě, jeho pohled je

netečný.

"Ne Anastasie, nechybí." Jeho hlas je plynulý a tichý. Pohladí mě po líčku.

"Dr. Flynn mi něco pověděl když jsi odešla, něco co ve mně zůstalo. Řekl, že bych takový nemohl být kdybys nebyla tak náchylná. Bylo to objevení." Zastaví se zamračí. "Neznal jsem žádný jiný způsob, Anno. Teď už ano. Bylo to poučné."

"Já jsem tě poučila?"Posměju se.

Jeho oči jako by změkly. "Tobě to chybí?" Zaptá se.

Oh! "Nechci abys mi ublížil, ale ráda si hraju, Christiane. To ty víš. Kdybys něco chtěl udělat. . ." Zamračím se a hledím na něj.

"Něco?"

"Ty víš, s bičíkem - " Zastavím se červenajíc.

Pozvedne obočí, překvapený. "No. . . uvidíme. Právě teď bych rád dělal nějakou staromódní vanilkovou." Jeho palec mi obejme můj spodní ret, a znovu mě políbí.

Od: Annastasie Grey

Předmět: Dobré ráno

Datum: 29. Srpen 2011 09:14

Pro: Christian Grey Pane Greyi

Jen jsem vám chtěla říct, že vás miluji. To je vše.

Navěky vaše A x

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey

Předmět: Zaženány jsou pondělní chmury

Datum: 29: Srpen 2011 09:18

Pro: Anastasie Grey Paní Greyová.

Jak příjemné slova ke slyšení od (nezvedné nebo ne) manželky v pondělní ráno. Nechte mě vás

ujistit, že se cítím úplně stejně.

Omlouvám se za tu dnešní večeři,. Doufám, že to nebude moc nudné. x
Christian Grey, Grey Enterprises Holding Inc.

Oh ano. Večeře amerických stavařů lodí. Zakroutím očima. . .

Více kravaťáků. Christian mě teda opravdu bere na ty nejvíce fascinující večírky.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Lodě, které projeli v noci **Datum:** 29. Srpen 2011 09:26 **Pro:** Christian Grey
Drahý pane Greyi

Jsem si jistá, že najdete cestu jak tu večeři okořenit. . . Vaše v očekávání
Paní G. x

Anastasie (žádná nezvednice) Greyová Pověřená Editorka, SIP
Od: Christian Grey

Předmět: Různorodost je koření života

Datum: 29. Srpen 2011 09:35

Pro: Anastasie Grey Paní Greyová

Mám pár nápadů. . . x
Christian Grey, Enterprises Holdings právě už nedočkavý pro dnešní večeři Inc.

Všechny svaly v mém těle se sevřou. Hmm. . . Zajímalo by mě co vymyslí. Hannah zaklepe na dveře a vyrušuje mou představu.

"Připravená projít rozvrh na dnešní týden, Anno?"

"Jistě, posaď se." Usměji se, zotavuji svoji rovnováhu, a minimalizuji svůj program. "Musela jsem přemístit několik schůzek. Pan Fox příští týden a Dr. " Můj telefon zvoní, přerušuje ji. To je Roach. Chce, abych za ním došla do kanceláře.

"Můžeme to dokončit za tak dvacet minut?" "Jistěže."

Od: Christian Grey

Předmět: Včerejší noc **Datum:** 30. Srpen 2011 09:24 **Pro:** Anastasie Grey

Byla. . . zábava.

Kdo by byl řek, že večeře stavitelů lodí bude tak stimulující. Jako vždy, nikdy

nezklamete, paní Greyová.

Miluji vás. X

Christian Grey, v úžasu, výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Od: Anastasie grey

Předmět: Mám ráda míčové hry. . . **Datum:** 30. Srpen 2011 09:33 **Pro:** Christian Grey

Drahý pane Greyi

Chyběli mi ty stříbrné kuličky. Nikdy nezklamete.

Paní G. X Anastasie Grey

Pověřená Editorka, SIP

Hannah zaklepe na dveře a narušuje mé erotické myšlenky ze včerejšího večera.

Christianovy ruce. . . jeho ústa.

"Vstupte."

"Anno, Asistentka pana Roache právě volala. Chtěl by aby jste se dnes ráno sešli. To znamená, že budu muset zrušit nějaké tvé schůzky. Je to v pořádku?"

. . .jeho jazyk.

"Jistěže. Ano." Zamumlám, snažím se zastavit svoje nezvladatelné myšlenky. Usměje se a zmizí z mé kanceláře. . . nechávajíc mě s mými delikátními vzpomínkami včerejší noci.

Od: Christian Grey

Předmět: Hyde

Datum: 1. Září 2011 15:24 **Pro:** Anastasie Grey Anastasie

Pro tvou informaci, Hydeovo propuštění na kauci bylo zamítnuto a byl vrácen do vazby. Je obžalovaný z pokusu o únos a žhářství. Datum pro soud ještě nebylo stanoveno.

Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Od: Anastasie Grey

Předmět: hyde

Datum: 1.září 2011 15:53

Pro: Christian Grey To je dobrá zpráva.

Znamená to, že zmírníš ochranku? Opravdu se s Prescott nemusíme. Anna x

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP

Od: Christian Grey

Předmět: Hyde

Datum: 1. září 2011 15:59

Pro: Anastasie Grey

Ne. Ochranka zůstává. Bez diskuze.

Co se ti nelíbí na Prescott? Jestli se ti nelíbí, můžeme ji přemístit. Christian Grey Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Zamračím se nad posledním E-mailem. Prescott není tak špatná.

Od: Anastasie Grey **Předmět:** Netrhej si vlasy **Datum:** 1. září 2011 16:03 **Pro:** Christian Grey **Jen sjem se zeptala (kroucení očima). A popřemýšlím o Prescott. Ulož si svou zvednutou dlaň zpět do kapsy.**

Anna x Anastasie Grey

Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey **Předmět:** Nepokoušej mě **Datum:** 1. září 2011 16:11 **Pro:** Anastasie Grey

Mohu vás ujistit, paní Greyová, že mé vlasy jsou velmi dobře přichycené. Moje ruka, je

nicméně, zvednutá.

Možná s tím dnes večer něco udělám. X

Christian Grey
Zatím vůbec ne plešatý Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Od: Anastasie Grey **Předmět:** Kroutím se **Datum.** 1.září 2011 16:20 **Pro:** Christian Grey

Sliby, sliby. . .

Teď už mě přestaň vyrušovat. Snažím se pracovat, mám důležiou schůzku s autorem. Budu se snažit nebýt vyrušováná myšlenkami na tebe.

A x

Anastasie grey Poveřená Editorka, SIP **Od:** Anastasie Grey

Předmět: Plachtění a vznášení se a naplácání

Datum: 5. Srpen 2011 09:18

Pro Christian Grey Muži

Ty opravdu víš jak zajistit skvělé rande.

Mohla bych snad očekávat takové zacházení každý víkend. Rozmazluješ mě. To se mi líbí.

Tvoje žena xox

Anastasie Grey Pověřená Editorka SIP **Od:** christian Grey

Předmět: Můj život je mise. . .

Datum: 5. Srpen 2011 09:25

Pro: Anastasie Grey

. . . abych vás rozmazloval, paní Greyová.

A abych vás udežel v bezpečí, protože vás miluji. Christian Grey

Beznadějně zamilovaný Výkonný ředitel, Grey Enterprises holdings Inc.

Oh bože mohl by být ještě víc romanticky?

Od: Anastasie Grey

Předmět: Můj život je mise. . . **Datum:** 5. Srpen 2011 09:33 **Pro:** Christian Grey

. . . je abych tě nechala – protože tě miluji. Teď přestaň být sladký.

Už se mi chce plakat. Anastasie Grey

Stejně bezhlavě zamilovaná pověřená Editorka, SIP

Následující den se podívám na kalendář na mém stole. Už je 5 dní do 10. Září – mé narozeniny. Vím, že jedeme do domu, podívat se jak se Elliotovi daří. Hmm. . . Zajímalo by mě jestli má Christian nějaké další plány. Usměji se nad tou myšlenkou.

Hannah zaklepe na dveře. "Vstupte."

Prescott postává za dveřmi. Zvláštní. . .

"Ahoj Anno." Řekne Hannah. "Je tady Leila Williams aby se s tebou viděla. Říkala, že je to osobní."

"Leila Williams? Neznám žádnou. . . " Vyschne mi v krku, a Hanniny oči se roztřeští když uvidí můj výraz.

Leila? Kurva. Co tady chce?

KAPITOLA 16

"Chceš abych ji poslala pryč?" Hannah se zeptá, znepokojená mým výrazem. "Um, ne.

Kde je?"

"Na recepci. Není sama. Je doprovázena další mladou ženou." Oh!

"A slečna Prescott s tebou chce mluvit." Hannah dodává. Jestě že chce. "Pošli ji

dovnitř."

Hannah si stoupne na stranu a Prescott vstoupí dovnitř. Je naježená svou pracovní efektivností.

"Dej nám chvilku, Hannah. Prescott, posaďte se." Hannah zavře dveře, nechává nás

osamotě.

"Paní Greyová, Leila Williams je na listu nepovolených návštěv." "Cože?" *Já mám list nepovolených návštěv?*

"Váš dohlížecí list madam. Taylor a Welch byli docela specifičtí, aby svámi nepřišla do kontaktu."

Zamračím se, nerozumím. "Je nebezpečná?" "To nemůžu říct madam."

"Jak vůbec víte, že je tady?"

Prescott polkne a na moment vypadá ztrapněná. "Byla jsem na toaletě. Vešla dovnitř a mluvila přímo ke Claire a Claire zavolala Hannah."

"Oh, aha." Uvědomím si, že dokonce i Prescott musí čůrat, a zasměji se.

Prescott se na mě cudně usměje, a to ej poprvé co jse uviděla štěrbinu v jejím brnění. Má docela hezký úsměv.

"Potřebuji si znova promluvit s Claire o pravidlech." Řekne v přísném tónu.

"Jistě. Ví Taylor, že je tady?" Překřížím si prsty, doufám, že nikomu nic, hlavně Christianovi. "Nechala jsem mu krátkou zprávu na záznamníku."

Oh. "Tak to mám tedy jen krátkou chvíli. Ráda bych věděla co chce." Prescott se na mě chvíli dívá a řekne. "Musím s tím nesouhlasit, madam."

"Je tady, aby mě viděla z nějakého dobrého důvodu."

"Já jsem tady od toho, abych tomu zabránila, madam." Její hlas zní vážně, ale rezignovaně. "Opravdu bych chtěla slyšet to, co musí říct." Můj hlas zní více rozhodně, než jsem čekala. Prescott potlačí svůj povzdech. "Ráda bych je obě prohledala, než to uděláte."

"Dobře. Můžete to udělat?"

"Jsem tady, abych vás chránila, paní Greyová. Takže ano, můžu. A také bych ráda zůstala s vámi při vašem rozhovoru."

"Dobře." Poskytnu jí tenhle ústupek. Navíc, minule, když jsem potkala Leilu, byla ozbrojená. "Tak můžeš začít."

Prescott se zvedne. "Hannah." Zavolám.

Hannah otevře dveře až moc rychle. Musela před dveřmo postávat. "Můžeš se jít podívat

jestli zasedací místnost je volna?"

"Už jsem to zkontrolovala a je to připravené."

"Prescott, můžeš je prohledat tam? Je tam dost soukromí?" "Ano, madam."

"Budu tam do pěti minut. Hannah, doveď Leilu a kdokoliv to je sní do zasedačky."

"Hned to bude." Hannah se znepokojeně podívá od Prescott na mě. "Měla bych zrušit, tvou další schůzku? Je to ve čtyři, ale na druhé straně města."

"Ano." Zamumlám, znepokojená. Hannah přikývne a odejde.

Co do hajzlu Leila chce? Nemyslím si, že je tady, aby mi ublížila. Neublížila mi ani v

minulosti, když měla příležitost. Christian se zblízní.

Moje podvědomí jen sevře rty, překříží nohy a přikývne. Napíšu rychlý e-mail. Musím mu říct, že tohle hodlám udělat. Zastavím se a zkontroluji čas. Najednou začínám trochu litovat. Dařilo se nám od Aspenu tak dobře. Kliknu na poslat.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Návštěva Datum: 6.Září 2011 15:27 Pro: Christian Grey Christiane

Leila je tady, aby mě viděla. Setkám se s ní a Prescott bude se mnou.

Použiju svou zkušenou ruku ve fackování, která se mi už uzdravila, měla bych to potřebovat?

Zkus a myslím to vážně zkus se nestrachovat. Jsem velká holka.

Zavolám ti ihned až si promluvíme. A x

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP

Ve spěchu si schovám svůj BlackBerry do stolu. Postavím se, popravím si svou šedou sukni, zmáčknu si trochu líčka, abych jim dala barvu, a pooddělám si jeden knoflík na své blůze. Ok. Jsem připravena. Po tom co se zhluboka nadechnu. Vystoupím z kanceláře konfrontovat Leilu, ignoruji své vyzvánění "'Tvá láska je král" Ze svého stolu.

Leila vypadá o moc lépe. Víc než dobře – je velmi atraktivní. Má růžové tváře, a její hnědé oči jen září, její vlasy čisté a krásné,

Má na sobě svetle růžovou blůzu a bílé kalhoty. Stoupne si ihned co vstoupím do zasedačky, stejně jako její kamarádka – další tmavovlasá mladá žena se světle hnědými vlasy. Prescott postává v koutě, nespouští z Leily oči.

"Paní Greyová, děkuji mnohokrát, že jste si udělala čas." Leilin hlas je jemný.

"Umm. . .omlouvám se za tu ochranku." Zamumlám, protože nemůžu vymyslet co jiné bych měla říct. Zamávám rukou na Prescott.

"Tohle je moje kamarádka, Susi."

"Ahoj." Pokývnu. Vypadá jako Leila. Vypadá jako já. Ale ne, další.

"Ano." Leila řekne, jakoby mi četla myšlenky. "Susi zná taky pana Greye." A co jako do prdele na tohle mám říct? Cudně se na ni usměji.

"Posaďte se prosím."

Někdo klepe na dveře. To je Hannah. Nechám ji vstoupit dovnitř, je mi jasné proč nás vyrušuje.

"Omlouvám se, že vyrušuji, Anno. Mám pana Greye na lince." "Řekni mu, že jsem zaneprázdněná."

"Byl docela neodbytný." Řekne se strachem.

"Jsem si jistá, že byl. Omluvila by ses mu, a řekni mu, že mu velmi brzy zavolám."

Hannah zaváhá.

"Hanno prosím."

Přikývne a odejde z místnosti. Otočím se zpět na ty dvě ženy, které sedí přede mnou. Obě dvě na mě hledí. Je to nepříjemné.

"Co pro vás mohu udělat?"

Susi promluví. "Je mi jasné, že tohle je trochu divné, ale taky jsem vás chtěla potkat. Ta žena, který dostala Chris - "

Zvednu ruku, zastavím ji uprostřed věty. Tohle nechci slyšet. "Um. . . umím si udělat obrázek." Zamumlám.

"Říkáme so sub klub." Usměje se, její oči září veselím. O můj bože.

Leila zalapá po dechu a hledí na Susi, Pobavená a rozrušená v jednom. Susi se zašklebí. Řekla bych, že ji Leila kopla pod stolem.

Co asi do prdele mám na tohle říct? Nervózně se podívám na Prescott, která je stále netečná, její pohled nesppouští z Leily.

Susi si nejspíš uvědomí co řekla. Začervená se, přikývne a vstane. "Počkám na recepci. Tohle je Luilina show." Je mi jasné, že se cítí trapně.

Lulu?

"Budeš v pohodě?" zeptá se Leily, která se na ni usměje. Susi se na mě usměje, ukazujíc všechny své zuby a odejde.

Susi a Christian. . . to není myšlenka, kterou bych se chtěla zabávat. Prescott zvedne svůj telefon. Neslyšela jsem, že by to zvonilo.

bolesti.

"Pane Greyi." řekne. Leila se otočí a podívá se na ni. Prescott zavře oči jako by byla v

"Ano pane." řekne, postoupí dopředu a podává mi telefon.

Zakroutím očima. "Christiane." Zamumlám, snažím se ovládnout svůj vztek. Postavím se a svižně opustím místnost.

"Na co si to kurva hraješ?" Zakřičí na mě. Je rozzuřený. "Nekřič na mě."

"Co tím myslíš nekřič na mě?" Zakřičí ještě hlasitěji. "Dal Jsem jasné instrukce, které jsi kompletně nebrala v úvahu – znova. K čertu, Anno, Jsem kurva zběsilý.

"Až se uklidníš, promluvíme si o tom." "Nezavěšuj mi." Zasyčí.

"Ahoj, Christiane. " Zavěsím a vypnu její telefon.

Do prdele. Nemám s Leilou moc času. Zhluboka se nadechnu, vstoupím znova do místnosti. Obě se na mě očekávanš podívají, a já podám Prescott telefon.

"Kde jsme to byly?" Zeptám se Leily a posadím se naproti ní. Její oči se trochu rozšíří.

Ano. Jak se zdá tak jsem ho zvládla, chtěla bych jí říct. Ale nemyslím si, že to chce

slyšet. Leila si nervózně kroutí s konečky vlasů. "Zaprvé jsem se chtěla omluvit." Řekne

jemně. Oh. . .

Podívá se na mě a zaregistruje mé překvapění. "Ano," Řekne rychle. " A děkuji, že jste mě neobvinili. Víš – to drama v tvém bytě."

"Já vím, že si nebyla. . . um, že ti nebylo nejlíp." Zamumlám. Nečekala jsem omluvu. "Ne

to nebylo."

"Už se cítíš lépe?" Zeptám se. "O moc. Děkuji."

"Ví tvůj doktor, že jsi tady?" Zakroutí hlavou.

Oh.

Vypadá náležitě provinilě. "Budu se muset vypořádat s pěknou hádkou za tohle později. Ale musela jsem to udělat, a chtěla jsem vidět Susi, a tebe a . . . pana Greye."

"Ty chceš vidět Christiana?" Můj žaludek mi spadne na zem. T*ak proto je tady.*

"Ano. Chtěla jsem se tě zaptat, jestli by ti to nevadilo."

Do prdele. Zírám na ni a chci ji říct, že to teda není v pořádku. Nechci, aby se přiblížila k mému manželovi. Proč je tady? Nakopat protivníka do zadku? Znepokojit mě? Nebo jen tohle potřebuji jako nějaké uzavření.

"Leilo." Zvednu se rozhořčeně. "Tohle není na mě, ale na Christianovi. Budeš se muset zeptat jeho. Nepotřebuje moje svolení Je to dospělí muž. . . většinou."

Hledí na mě na zlomek sekundy jako by byla překvapená mou reakcí a jemně se pousměje, nervózně si točí s konečky vlasů.

"Několikrát opakovaně odmítl mé žádosti na setkání se mnou." Řekne tiše. Do prdele.

Jsem ve větších potížích než jsem si myslela.

"Proč je to pro tebe tak důležité se s ním setkat?" Jemně se zeptám.

"Abych mu poděkovala. Te´D bych hnila v nějakém smradlavém psychiatrickém zařízení, kdyby nebylo jeho. To vím." Podívá se dolů a přejíždí prsty po stole. "Trpěla jsem vážnou psychickou příhodou, a kdyby nebylo pana Greye a Johna – Dr. Flynna. . . " Pokrčí rameny a podívá se na mě ještě jednou, její obličej plný vděčnosti.

mně.

Znova jsem bezeslov. Co očekává, že řeknu? Jistě by tyhle věci měla říkat Christianovi a ne

"A za uměleckou školu. Nemůžu mu za to dostatečně poděkovat."

Věděla jsem to! Christian ji platí školné. Jsem zanechána bez výrazu, hledám své pocity na tuhle situaci a tuhle ženu, teď když potvrdila mé podezření ohledně Christianovy velkorysosti. K mému překvapení. Je to zjevení a jsem ráda, že je jí lépe. Teď už doufám se může posunou ve svém životě dál.

"Chybíš těď ve třídě?" zeptám se, protože mě to zajímá. "Jen dvakrát. Odjíždím zítra

zpět."

Oh dobře. "Co máš v plánu. Zatímco jsi tady?"

"Vyzvednout si své věci od Susi a vrátit se do Hamdenu. Budu pokračovat v malování a učení. Pan Grey už má několik mých obrazů."

No do hajzlu!! Můj žaludek mi znovu spadne až do suterénu. *Visejí snad v našem obýváku?*

Nafouknu se při té myšlence zlostí. "Jaké druhy maleb děláš?" "Hlavně abstraktní."

"Aha." Moje myšlenky se přemístí k té teď už známé představě nových obrazů v obývací místnosti.

Dva od jeho ex-submisivní. . .Bože.

"Paní Greyová, mohu mluvit narovinu?" Zeptá se, vůbec nevnímajíc moje soupeřící emoce.

"Rozhodně ano." Zamumlám, hledím na Prescott, který vypadá, že se trochu uvolnila. Leila se ke mně nahne jako by mi chtěla říct nějaké tajemství.

"Milovala jsem Geoffa, mého přítele, který zemřel na začátku roku." Její hlas se změní na smutné šeptání.

Do prdele, začíná být osobní.

"To je mi moc líto." Zamumlám automaticky, ale ona pokračuje jako by mě vůbec

neslyšela. "Milovala jsem svého manžela. . . a ještě jednoho." zamumlá.

"Mého manžela." Ty slova mi vyjedou z pusy dřív než je dokážu zastavit. "Ano." odpoví.

Tohle pro mě není novinka. Když pozvedne obočí a zahledí se na mě, jsou široké jako by bojovali s několika emocemi, a ta hlavní se zdá být obava. . . z mé reakce jak se zda. Ale moje naprostá reakce na tuhle smutnou mladou ženu je slitování. V hlavě si projedu několich děl klasické literatury. Polknu ztěžka.

"Vím, že je lehké se do něj zamilovat." zašeptám.

Její oči se překvapením roztáhnou a usměje se. "Ano to je - Bylo." Opraví se a rychle se začervená. A začne se chichotat tak, že se začnu i já.

Ano. Christian Grey nás nutí se chichotat. Moje podvědomí na mě kroutí očima a vrací se zpět ke čtení knihy od Jane Eyre. Podívám se na hodinky. Někde hluboko uvnitř je mi jasné, že tady Christian brzy bude.

"Dostaneš svou šanci setkat se s Christianem"

"Myslela jsem si že ano. Vím jak ochranitelský umí být." Usměje se.

Tak tohle je její plán. Je velmi mazaná. *A nebo manipulativní*, zašeptá mé podvědomí. "To je proč jsi mě chtěla vidět?"

"Ano."

"Aha." A Christian jí hraje přímo do karet. Neochotně musím uznat, že Christiana zná dobře. "Vypadá s tebou velmi šťastný." Řekne.

Cože? "Jak to můžeš vědět?"

"Od toho co jsem byla v apartmánu." Přidává ostražitě.

Do prdele. . . jak jsem to mohla zapomenout? "Byla jsi tam často?"

"Ne. Ale byl s tebou úplně jiný."

Chci tohle slyšet? Přejede mi husí kůže po zádech, když si vzpomenu na ten strach, který jsem měla, když byla jako neviditelný stín v našem apartmánu.

"Víš, že to je protiprávní. Neoprávněné vniknutí."

Přikývne a podívá se dolů na stůl. Přejíždí nehty po hraně. "Bylo to jen párkrát, a byla jsem šťastlivec, že mě nikdo nechytil. Znova za to musím panu Geyovi poděkovat. Mohl mě za to nechat jít do vězení."

"Nemyslím si, že by tohle udělal." Zamumlám.

Najednou je venku ze zasedačky nějaký příval rozruchu, a instinktivně vím, že to je Christian v budově. Za malý moment vletí do dveří, a než zavře dveře uvidím Taylora jak stojí venku. Taylorova pusa je jako přímka a nevrací mi můj úsměv. Do háje, i on je na mě naštvaný.

Christianův hořící pohled se zapíchne první do mě a potom do Leily. Jeho chování je

celkem odhodlané, ale já to vím nejlíp, a řekla bych že i Leila. Ten hrozivý ledový třpyt v jeho očích odhaluje pravdu – vyzařuje z něj zuřivost, myslel si že to ukryje. V je šedém obleku, s jeho uvolněnou tmavou kravatou a jeho vrchní knoflík oddělaný, vypadá žárověň jako businessman a zárověň normálně. . . a sexy. Jeho vlasy jsou nespořádané – nepochybuji o tom, že se je prohraboval rukou podrážděně.

Leila vypadá nervózně, a skloní hlavu, jezdí svými prsty po hraně stolu a Christian se podívá na ni a potom na Prescott.

"Ty." Řekne Prescott jemným hlase. "Máš padáka. Vypadni odsud." Zblednu. Ale ne –

tohle není fér.

"Christiane - " Zvednu se ze židle.

Zvedne svůj prst nahoru, aby mě varoval. "Ne." Řekne. Jeho hlas je zlověstně tichý a já jsem ihned utichlá a přikovaná k židli. Sehne hlavu A Prescott svižně odchází ze dveří, Christian za ní zavírá dveře a přejde ke stolu. Sakra! Sakra! Sakra! To byla moje chyba, Christian si stoupne naproti Leily, a položí si obě ruce na dřevěný stůl, ohne se dopředu.

"Co tady kurva děláš?"' Zamračí se na ni. "Christiane!" Zavzdechnu. Ignoruje mě. "No?"

Dožaduje se.

Leila na něj nakoukne skrz své řasy, její oči jsou rozšířané, její obličej bledý, její růžové líčka jsou pryč.

"Chtěla jsem vás vidět, a vy jste mě nenechal." Zašeptá.

"Takže jsi přišla sem obtěžovat mou ženu?" Jeho hlas je tichý. Příliš tichý. Leila se

znovu podívá dolů na stůl.

Christian se postaví, nasupený na ni. "Leilo, jestli se znovu objěvíš kdekoliv v blízkosti mé ženy, odřiznu všechnu podporu. Doktory, uměleckou školu, zdravotní pojištění – všechno – pryč. Rozumělas?"

"Christiane - " Zkouším to znovu. Ale on mě uzemní svým pohledem. Proč je tak

přehnaný? Moje lítost pro tuhle smutnou ženu ještě více rozkvete.

"Ano." Řekne, její hlas je sotva slyšet. "Co dělá Susannah na recepci?" "Přišla se mnou."

Promne si vlasy rukou.

"Christiane, prosím." Dožaduji se. "Leila jen chtěla poděkovat. To je vše."

Ignoruje mě, koncentruje svůj hněv na Leilu. "Bydlela jsi se Susannah, když jsi byla nemocná?"

"Ano."

"Věděla cos dělala, když jsi u ní bydlela?" "Ne. Byla pryč na dovolené."

Přejede svým prstem po jejím spodní rtu. " Proč mě potřebuješ vidět? Víš, že jakoukoliv žádost máš posílat přes Flynna. Potřebuješ snad něco?"

Jeho tón se umírnil, možná jen nepatrně. Leila přejíždí znovu po hraně stolu. *Přestaň ji zastrašovat, Christiane!*

"Potřebovala jsem se ujistit." A snad poprvé se podívá nahoru přímo na něj. "Ujistit o čem?" Vyštěkne.

"To, že jsi v pořádku."

Zahledí se na ni. "To, že jsem v pořádku?" Zamračí se nevěřícně. "Ano."

"Jsem v pořádku. Tak, otázka zodpovězena. Teď tě Taylor doprovodí k helikoptéře, aby ses mohla vrátit zpět na východní pobřeží. A jestli půjdeš jediný krok na západ od Mississippi, všechno bude pryč. Rozumělas?"

Kurva. . . Christiane! Zírám na něj. Co ho do hajzlu žere? Nemůže ji omezovat, aby byla jen na jedné straně země.

"Ano. Rozuměla." Leila řekne potichu. "Dobře." Christianův tón je více smířlivý.

"Možná to pro Leilu teď nebude praktické, aby jela zpět. Má nějaké plány." Namítnu pobouřeně.

Christian se na mě podívá. "Anastasie." Varuje mě, jeho hlas je ledový "Nestarej se o to." Zamračím se na něj. Jistě, že se mám starat. Je v mojí kanceláři. Musí v tom být víc než vím.

Neuvažuje racionálně.

Padesát odstínů, moje podvědomí na mě zasyčí.

"Leila přišla, aby viděla mě a ne tebe." Zamumlám nevrle. Leila se na mě otočí, její oči neuvěřitelně doširoka otevřené.

"Měla jsem své instrukce, paní Greyová. Porušila jsem je." Podívá se nervózně na mého manžela, a potom zpět na mě.

"Tohle je ten Christian Grey, kterého znám." řekne, její tón je smutný a tesklivý. Christian se na ni zamračí, když mi najednou všechen vzduch odchází z plic. Nemůžu dýchat.

Byl s ní takový Christian pokaždé? Byl takový i se mnou? Nemůžu si moc vzpomenout. Nešťastně se na mě usměje, Leila se zvedne od stolu.

"Ráda bych zůstala do zízřka. Můj let je v poledne." Řekne tiše Christianovi. "Zařídim,

aby tě někdo vyzvedl v deset a zavezl na letiště."

"Děkuji."

"Jsi u Susannah?" "Ano."

"OK."

Podívám se na Christiana. Nemůže ji takhle diktovat. . . a jak ví kde Susannah bydlí?

"Nashledanou, paní greyová. Děkuji, že jste si udělala čas."

Postavím se a podám ji ruku. Vezme ji vděčně a zatřese.

"Um. . . naslehadnou. Hodně štěstí." zamumlám, protože nevím co protokol nařizuje, při odcházení z místnosti jeho ex-submisivním.

Přikývne a otočí se k němu. "Nashledanou, Christiane."

Christianovy oči se zjemní o trochu. "Nashledanou, Leilo. " Jeho hlas je nízký. "Dr. Flynn nezapomeň."

"Ano, pane."

Otevře dveře, aby ji vyprovodil ven, ale ona se před ním zastaví a podívá se na něj.

Ztuhne se sleduje ji opatrně.

"Jsem ráda, že jsi štastný. Zasloužíš si to." řekne a odejde, ještě před tím, než stihne odpovědět. Zamračí se na ní, a kývne na Taylora, který ji doprovází na recepci. Zavře dveře a nejistě se na mě Christian podívá.

"Nezkoušej ani přemýšlet nad tím, že na mě budeš naštvaný.'" Zasyčím. "Zavolej radší Claudovi a nakopej ho jak chceš a nebo běž za Flynnem."

Jeho ústa spadnou, je mou reakcí překvapený a jeho obočí se ohne. "Slíbila jsi mi, že už to neuděláš." Jeho tón je teď vyčítavý. "Udělat co?"

"Vzapřít se mi."

"NE to jsem neslíbila. Řekla jsem, že budu více ohleduplná. Řekla jsem ti, že je tady. Měla jsem Prescott, aby ji prohledala, a její další malou kamarádku. Prescott byla se mnou po celou dobu. Teď jsi tu chudáka ženskou vyhodil, když dělala jen to na co jsem se jí zeptala. Řekla jsem ti ať se nestrachuješ, a tady jsi. Nevzpomínám si, že bych dostala tvé papežské nařízení, že nesmím vidět Leilu. Nevěděla jsem, že mí navštěvníci jsou na zakázaném listu." Můj hlas stoupne rozhořčeně. Christian se na mě dívá, jeho výraz se nedá odhadnout. Po chvíli se jeho pusa zakroutí.

"Papežské nařízení?" řekne pobaveně, a vypadá uvolněně. Neměla jsem v úmyslu zjednodušit tuhle konverzaci, a znova se mi posmívá a to mě ještě více rozzlobí. Ta výměna mezi jeho ex a ním byla docela bolestná. Jak s ní mohl být tak odměřený?

"Co?" Zeptá se, rozčíleně, když se můj výraz změní. "Ty. Proč jsi k ní byl tak necitelný?"

Povzdechne si a popojde ke mně, posadí se na stůl.

"Anastasie." Řekne jako bych byla dítě. "Ty tomu nerozumíš. Leila, Susannah – všechny tyhle – byli jen potěšení, pobavení v mé minulosti. Ale to je vše. Ty jsi světlo mého světa. A posledně když jste vy dvě byly v jedné místnosti, mířila na tebe zbraní. Nechci ,aby byla kdekoliv kde jsi ty."

"Ale Christiane, byla nemocná."

"To já vím, vím, že jí je líp, ale nedám jí jakoukoliv možnost pochybit. To co udělala bylo neodpustitelné."

"Ale ty jsi ji nahrál přímo do karet. Chtěla tě vidět znovu, a věděla, že sem doběhneš když příjde za mnou."

Christian se zamračí jakoby mi nerozuměl "Nechci, abys byla poznamenaná mým starým životem."

Cože?

"Christiane. . . ty jsi kdo jsi kvůli tvému starému životu, tvému novému životu. Co se dotkne tebe, dotkne se i mě. Přijala jsem to, když jsem souhlasila, že si tě vezmu, protože tě miluji."

Ztuhne. Je mi jasné, že to je pro něj těžké tohle slyšet. "Neublížila mi. Taky tě miluje."

"To je mi u prdele."

Hledím na něj. Šokovaná. Jak jen můžu být pořád v šoku, že má ještě nějakou mezeru v tom aby mě šokoval. *Tohle je ten Christian Grey, kterého znám*. Leilana slova se mi vkradou do hlavy.

Jeho reakce k ní byla tak chladná, tolik zvláštní k muži, které ho jsem poznala a zamilovala jsem se. Zamračím se, vzpomenu si na ty výčitky svědomí, které měl když se zhroutila, když si myslel, že nějakým způsobem je zodpovědný za její bolest. Polknu, ještě si vzpomenu nato, že ji koupal. Můj žaludek se bolestně překrucuje nad tou myšlenkou, a žluč se mi zvedá do krku. Jak jen může říct, že mu je lhostejná? Zajímal se o ní předtím. Co se změnilo? Někdy jako teď, mu prostě nerozumím. Funguje na vyšší frekvenci, daleko od mé.

"Proč ji podporuješ v tom co udělala?" Zmateně a podrážděně se zeptá.

"Podívej, Christiane, Nemyslím si že já a Leila si budeme vyměňovat recepty a žvanit si spolu někdy v budoucnosti. Ale nemyslela jsem, že k ní budeš tak bezcitný."

Jeho oči se zarazí. "Jednou jsem ti řekl, já nemám srdce." Zamumlá. Zakroutím očima –

ale, teď se chová jeko děcko.

"To prostě není pravda, Christiane. Jsi směšný. Zajímáš se o ni. Neplatit bys tu uměleckou školu a ty ostatní věci kdyby ne."

Najednou, je to moje životní ambice, abych ho donutila si tohle uvědomit. Je to naprosto jasné, že se zajímá. Proč to popírá? Je to stejné jako jeho city k jeho vlastní matce. Do háje – jistěže. Jeho city k Leile a jeho ostatním submisivním jsou propletené s pocity k jeho vlastní matce. *Vybírám si malé hnědovlásky jako ty, protože všechny vypadáte jako ta děvka na cracku*. Už je jasné, že je naštvaný. Povzdechnu a zakroutím hlavou, zavolejte Dr. Flynna prosím. Jak tohle nemůže vidět?

Moje srdce s ním soucítí. Můj ztracený chlapec. . .Proč je to pro něj tak těžké se dostat zpět k lidskosti, to soucítění co ukázal Leile, když měla svou slabou chvilku.

Podívá se na mě, jeho oči září zlobou. "Tahle diskuze je u konce. Pojďmě domů."

Podívám se na hodinky. Je dvacet tři minut po čtvrté. Mám práci. "Je moc brzy."

zamumlám. "Domů." Stojí si za svým.

věc."
"Christiane." Můj hlas zní unaveně. "Jsem už utahaná hádat se s tebou skrz pořád tu samou

"Víš." Objasňuji. "Udělám něco co se ti nelíbí. A ty vždycky vymyslíš jak mě za to potrestat. Vetšinou s nějakým tvým zpropadeným nápadem, což je buď neuvěřitelné a nebo kruté." Zamračím se, rezignuji. Tohle je tak unavující a zmatené.

"Neuvěřitelné?" Zeptá se. Cože?

"Většinou ano."

"Co bylo neuvěřitelné?" Zaptá se jeho oči se těď třpytí pobavením a taky zvědavostí. A je mi jasné, že se mě snaží rozptýlit. Do háje! Nechci se o tomhle bavit v zasedačce SIP. Moje podvědomí si kontroluje svoje čerstvě nalakované nehty opovrženě. *Neměla jsi tedy tohle téma nadhazovat.*

"Ty víš." Začervenám se, iritovaná jim i sebou. "Můžu hádat." Zamumlá.

Do háje. Snažím se ho tady pokárat a on mě uvádí do rozpaků. "Christiane já - "

"Rád tě uspokojuji."

Delikátním způsobem přejede palcem po mém spodním rtu. "A to děláš." Ujistím ho, můj hlas je jen šepot.

"Já vím."Řekne jemně. Skloní se ke mně a zašeptá mi do ucha.

"Tohle je jedna věc, kterou vím." Oh, voní dobře. Vrátí se zpět a hledí na mě, jeho rty se promnou v jeho já-tě-úplně-vlastním způsoběm. Sevřu své rty, snažím se uniknout od jeho doteku neafektovaná. Je tak nadaný, aby odvedl mou pozornost od něčeho tak bolavého, a nebo něčeho čemu by se nerad věnoval. *A ty ho necháš,* moje podvědomí se pozvedne bezmocně od knížky.

"Co bylo neuvěřitelné, Anastasie?" Řekne, a vynoří se hříšný záblesk v jeho úsměvu.

"Chceš celý seznam?" Zeptám se.

"Ty máš seznam?" Jakoby byl potěšený.

Oh tenhle chlap mě unavuje."No třeba želíska." zamumlám, moje myšlenky jsou katapultovány zpět na naše líbánky.

Nadzvedne obočí a vezme mě za ruku, jeho palcem mi zkouší tep. "Nechci, abys měla jizvy."

Oh. . .

Jeho rty se za kroutí do malého živočišného úsměvu. "Pojď domů." Jeho hlas zní vábně.

"Mám tady práci." "Domů." řekne neústupně.

Hledímě na sebe, Roztavená šeď a zmatená modrá, testujeme se, testujeme svoje hranice a odhodlání. Najdu jeho pohled pro nějaké pochopení, snažím se pochopit jak může tenhle muž přejít z kontrolujícího blázna na tak svůdného milence na jeden nádech. Jemně mě pohladí po tváři.

"Můžeme zůstat tady." Jeho hlas je nízký a chraplavý.

Ale ne. Moje vnitřní bohyně se dlouze zadívá na dřevěný stůl. Ne. Ne. Ne. Ne v kanceláři. "Christiane, nechci s tebou mít sex tady. Tvoje exholka z tadyma zrovna odešla."

"Nikdy nebyla moje holka." Zamračí se jeho ústa jsou v jedné rovině.

"To má stejný význam, Christiane." jeho výraz zmatený. Svůdný milenec je pryč.

"Nepřemýšlej moc nad tím, Anastasie. Ona je historie." Řekne pohrdavě. Povzdechnu si. . .

možná má pravdu. Jen snad chci, aby si připustil, že mu na ni záleží. A cosi chladného mi přejde pře srdce. Ale ne. Tak proto je to pro mě tak důležité. Najednou udělám něco neodpustitelného. To se mi nepodobá. Budu taky historie? Jesltiže se může takhle změnit, když byl tak podrážděný a smutný, když Leila byla nemocná. . . mohl by se postavit proti mně? Zalapám po dechu, když se mi vybaví ten můj sen když stojím v místnosti ze zrcadly a slyším jeho kroky jak se vzdalují a on mě nechává opuštěnou jen stát v honosném pokoji.

"Ne." . . .Ty slova mi vyjeodu z pusy v šeptajícím vystrašení, ještě dřív něž je dokážu zadržet.

"Ano." řekne a chytne mě za bradu, sehne se ke mně a jemně mě políbí na rty.

"Oh Christiane, někdy mě děsíš." Chytnu ho za ruku, zakroutím své prsty do jeho vlasů a přitisknu své rty na jeho. Ztuhne na momnet a jeho ruce se ovinou okolo mě.

"Proč?"

"Mohl ses od ní odprostit tak lehce. . . "

Zamračí se. "A ty si myslíš, že se odprostím od tebe, Anno? Proč by sis tohle do hajzlu myslela? Co to přivolalo?"

"Nic. Polib mě. Vem mě domů." Pravím. A jeho rty jsou na mých. Jsem ztracená. "Oh

prosím." žadoním, zatímco Christian jemně fouká na moje pohlaví.

"Vše ve správný čas." Zamumlá.

Přeskočím všechny své zábrany a hlasitě zasténám na protest jeho živočišným napadením. Jsem připevněna v jemných kožených poutech, každý loket připoutaný ke koleni, A Christianova hlava kličkuje a pohopuje se mezi mýma nohama, jeho mistrovský jazyk, provokuje mě, uspokojuje. Otevřu oči a bezbarvě hledím na strop naší ložnice, zavalený v jemném odpoledním světle. Jeho jazyk se pohybuje dokola a dokola, krouží, otáčí se přes a okolo středu mého vesmíru. Chci si narovnat nohy a vzepřít se, abych kontrolovalo to potěšení. Ale nemůžu. Moje prsty se zatínají v jeho vlasech, abych bojovala s jeho božským mučením.

"Ještě se neudělej." zamumlá varovně oproti mně, jeho teplý dech na mém prokrveném teplém kousku těla, když vzdoruje mým prstům. "Naplácám ti, jestli neposlechneš."

Zasténám.

"Kontroluj se Anno, je to celé jen o kontrole," Jeho jazyk opakuje ten erotický vpád.

Oh, on ví přesně co dělá. Jsem bezmocná. Jsem bezmocná vzdorovat mé erotické reakci, a já zkouším, opravdu zkouším, ale moje tělo exploduje pod jeho nemilosrdnou péčí.a jeho jazyk nepřestává, když opečovává každý kousek mého vysilujícího vyvrcholení.

"Aah!" Zakřičím.

"Kontroluj se." Pokárá mě. Popadne mě za boky a zanoří se do mě. Zakřičím ještě jednou, moje pohlaví se ještě chvěje z toho šoku zmého orgasmu. Ztuhne, když je hluboko ve mně, sehne se a odpoutá jedno a pak druhé pouto. Obalí své ruce okolo mě, a přitlačí mě ke svému klínu, jsem zády k němu a jeho ruce je pod mou bradou a přidržuje mě pod krkem. Vyžívám se v tom pocitu naplnění.

"Pohybuj se." Přikáže.

Zasténám a pohybuji se nahoru a dolů na jeho klíně. "Rychleji" zašeptá.

A já se pohybuji rychleji a rychleji. A on zasténá, zatáhne mou hlavu dozadu a jemně mě okusuje okolo uší. Jeho druhá ruka vášnivě cestuje po mém tělě, od mého biku, k mému pohlaví, k mému klitorisu . . .Pořád tak citlivý ještě z nedávné pozornosti co se mii dostávalo. Zaskuhrám, když jeho prsty se začnou pohybovat, a znovu mě dráždí.

"Ano, Anno." Zaševelí mi jemně do ucha. "Jsi moje. Jenom ty."

"Ano." vydechnu a moje tělo se začne znova zatínat, svírá se okolo něj, Drřet se okolo něj tím nejvíce intimním způsobem.

"Udělej se pro mě." Dožaduje se.

A já se uvolním, Moje tělo jakoby vyslišelo jeho prosbu. Drží mě, tiskne mě a mé vyvrcholení mě trhá zevnitř a já vyjeknu jeho jméno.

"Oh Anno. Já tě miluji." Zasténá a následuje mě a přijde si na své, a najde své vlastní uspokojení.

Políbí mě na rameni a odtáhne mi vlasy z obličeje. "Je tohle na seznamu, paní Greyová?" zamumlá. Ležím na břiše stěží při vědomí, na naší posteli. Christian mi jemně masíruje záda. Je vedle mě opřený na loktu.

"Hmmm."

"To znamená ano?" "Hmm." Usměji se.

Zakření se a znovu mě políbí, a najednou se odroluju na stranu, abych mu viděla do očí.

"No?" Zeptá se.

"Ano je tohle na seznamu, ale je to dlouhý seznam."

Jeho obličej se skoro rokrojí na dva kusy a nahne se, aby mě políbil.

"Dobře. Mohli bychom si dát večeři?" jeho oči se třpytí láskou a humorem. Přikývnu. Jsem vyhladovělá. Natáhnu se a pohladím ho něžně po jeho hrudi.

"Chci, abys mi něco řekl." zašeptám. "Co?"

"Nenaštvi se."

"Co to je, Anno?"

"Zajímáš se."

Jeho oči se rozšíří a všechen ten humor z jeho očí se vypaří.

"Chci, abys přiznal, že se zajímáš, protože ten Christian, kterého znám a miluji by se zajímal."

Ztuhne, jeho oči neopouští moje a já jsem svědkem jeho vnitřním pochybnostem, jako by měl vyřknout trest smrti.Otevře pusu, aby něco řekl, ale ihned ji zavře a nějaká emoce se mu vryje

do obličeje. . .bolest, možná.

Řekni to, Snažím se ho přimět.

"Ano. Ano, zajímám se. Šťastná?" Jeho hlas je skoro jako šepot. Oh, díky bohu za to. Je to úleva. "Ano. Velmi."

Zamračí se."Nemůžu uvěřit, že teď s tebou mluvím, tady v naší posteli o. . ." Položím svůj prst na jeho rty. "Nemluvíme. Pojďme jíst. Jsem hladová." Povzdechne si a zakroutí hlavou. "Vy jste mě okouzlila a zmátla, paní Greyová." "Dobře." Sehnu se a políbím ho.

Od: Anastasie Grey Předmět: Seznam

Datum: 9. Září 2011 09:33 Pro: Christian Grey

Tohle je stoprocentně na vrcholu.

–

:D

A x

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP Od: Christian Grey

Předmět: Řekni mi něco nového Datum: 9. Září 2011 09:42 Pro: Anastasie Grey

To už říkáš poslední tři dny.

Udělej si v hlavě pořádek. . . mohli bychom zkusit něco jiného.

:)

Christian Grey
Výkonný ředitel, užívající si tuhle hru, Grey Enterprises Holdings Inc.

Zakřením se na svou obrazovku. Posledních pár večerů bylo. . . zábavných. Znovu jsme relaxovali, Leilino krátké přerušení zapomenuto. Zatím jsem nesebrala kuráž se zeptat jestli některý z jejích obrazů visí u nás na zdi – a upřímně, mě to ani nezajímá. Můj BlackBerry zvoní a já to zvednu, očekávajíc Christiana.

"Anno?"

"Ano."

"Anno, zlatíčko. Tady je José senior."

"Pane Rodriguez! Zdravím vás!" Naskočí mi husí kůže. Co Josého otec ode mě chce?

"Zlatíčko, omlouvám se, že ti volám do práce. Je to o Rayovi."Jeho hlas ochabuje. "Co

je? Co se stalo?" Srdce mi skočí ihned do krku.

"Ray měl nehodu."

Ale, ne. Tati. Přestanu dýchat.

"Je v nemocnici. Měla bys sem rychle dojet."

KAPITOLA 17

"Pane Rodriguez, co se stalo?" Můj hlas je třepavý a chraplavý s plnícími se slzami v mých očích. *Ray. Drahý Ray. Můj táta.*

"Měl autonehodu."

"Dobře. Přijedu. . . Přijedu hned." Adrenalin zaplnil můj krevní oběh, nechávajíc paniku za sebou. Těžko se mi začíná dýchat.

"Přesunuli ho do Portlandu."

Portland? Co do háje dělá v Portlandu?

"Přesunuli ho tam helikoptérou, Anno. Už tam vyjíždím. OHSU .Oh, Anno, neviděl jsem to auto. Prostě já jsem ho neviděl. . . "Jeho hlas se jakoby rozřeští.

Pane Rodriguez . Ne!

"Uvidíme se tam." Pan Rodriguez zasyčí a linka spadne.

Obrovský strach mě popadne, nemůžu dýchat, Drtí mě. Rayi. Ne. Ne. Zhluboka se nadechnu, vezmu telefon a zavolám Roachovi. Od to vezme ihned po druhém zvonění.
"Anno?"
"Jerry. Můj otec."

"Anno, co se stalo?"

Vysvětlím mu, několikrát se zastavím, abych se nadechla. "Běž. Jistěže musíš jít.

Doufám, že tvůj otec bude v pořádku."

"Děkuji. Budu tě informovat." Neúmyslně třísknu telefonem, ale zrovna teď mi mi to nemohlo být víc jedno.

"Hannah!" Zavolám, vědoma si té úzkosti v mém hlase. Chvilku po tom, vykoukne svou hlavou z poza dveří, vidí jak si balím kabelku a vše si balím do aktovky.

"Ano. Anno?" Zamračí se.

"Můj otec měl nehodu. Musím jít." "Oh bože - "

"Zruš všechny moje schůzky pro dnešní den. A taky pondělí. Budeš muset dokončit tu

přípravu na prezentaci na e-knížku – poznámky jsou ve stejné složce. Pokud budeš muset zeptej se Courtney na pomoc."

to,"
"Ano." Hannah zašeptá. "Doufám, že je v pořádku. O nic tady se nestrachuj. Postarám se o

"Mám svůj BlackBerry."

Ten pohled na její strhanou a bledou tvář je skoro má záhuba.

Tatínku.

Vezmu svůj kabátek, kabelku a aktovku. "Zavolám ti kdybych něco potřebovala." "To

udělej prosím. Hodně štěstí, Anno. Doufám, že je v pořádku."

Trošku se na ni usměju, Bojuji, abych udržovala klidnou hlavu a odejdu z kanceláře. Zkouším neutíkat přes recepci. Sawyer vyskočí na nohy, když doběhnu.

"Paní Greyová?" Zeptá se, zmatený z mého náhlého odchodu. "Jedeme do Portlandu –

hned."

"Dobře madam." Řekne, zamračí se, ale otevře dveře.

"Paní Greyová" Sawyer se zeptá, když utíkáme na parkoviště. "Mohu se zeptat, proč podnikáme tenhle neplánovaný výlet?"

"Můj otec. Měl nehodu." "Aha. Ví o tom pan Grey?" "Zavolám mu z auta."

Sawyer přikývně a otevře mi přední dveře od Audi SUV a já si vlezu dovnitř. Se třepotajícími se prsty, vytáhnu svůj BlackBerry a vytočím Christiana.

"Paní Greyová." Andreiin hlas je rázný. "Je tam Christian." Vydechnu.

"Um. . . je někde v budově madam. Nechal si tady u mě nabíjet telefon." Zastínám hlasitě

frustrací,

"Můžete mu říct, že jsem volala a to, že s nim potřebuji mluvit? Je to důležité." "Mohla

bych zkusit a vyhledat ho. Má někdy zvyk se potulovat."

"Jen ať mi hlavně zavolá." Žadoním, bojuji se slzami. "Zajisté, paní Greyová" Zaváhá.

"Je všechno v pořádku?"

"Ne." Zašeptám, nedůvěřuji jejímu hlasu. "Prosím, jen ať mi zavolá." "Ano madam."

Zavěsím. Nemůžu už zadržovat svoje muka. Přitáhnu si kolena k břichu, na předním sedadle se obejmu a slzy mi začnou pomalu vytékat, nevhodně pomých tvářích.

"Kde v Portlandu, paní Greyová?" Sawyer se jemně zeptá. "OHSU," Vypadne ze mě. "Ta

velká nemocnice."

Sawyer zahne mezi ulicemi a v jede na dálnici a já zatím mumlám v duchu nějaké modlitby.

Prosím ať je v pořádku. Prosím ať je v pořádku.

Můj telefon zvoní "Tvoje láska je král" vyrušujíc mě z mojí mantry. "Christiane."

Zavzdechnu.

"Bože, Anno. Co se děje?"

"Ray – měl nehodu."

"Kurva!"

"Ano. Jsem na cestě do Portlandu."

"Portlandu? Prosím, řekni mi, že s tebou je Sawyer?" "Ano. On řídí."

"Kde je Ray?"

"V OHSU."

Slyším tlumený hlas někde zezadu. "Ano, Rosi." Christian vyštěkne vztekle. "Já vím! Promiň bejby – Můžu tam být tak do tří hodin. Mám tady ještě práci, kterou musím dokončit. Doletím tam."

Do prdele. Charlie tango je zpět v provozu a minule co Christian letěl. . .

"Mám nějakou schůzku s lidmi z Taiwanu, nemůžu je nechat čekat. To je dohoda, o kterou jsme se snažili několik měsíců."

Proč o tomhle nic nevím? "Vyrazím ihned co to půjde."

"Dobře." zašeptám. A chci říct, že to je v pořádku, zůstaň v Seattlu, a dodělej svou práci, ale pravda je, že ho chci vedle mě.

"Oh, bejby." Zašeptá.

"Budu v pořádku Christiane. Dělej co musíš. Nespěchej. Nechci se o tebe strachovat taky. Doleť v pořádku."

"To doletím."

"Miluji tě."

"Já miluji tebe, bejby. Budu s tebou co nejdřív to půjde. Drž se u Luka, prosím." "Ano,

budu."

"Uvidíme se později."

"Ahoj." Po zavěšení. Znovu obejmu svoje kolena. Nevím nic o Christianově práci. Co do háje dělá s Taiwancema? Dívám se z okýnka, když projíždímě okolo vojenského letiště. Musí doletět v pořádku. Můj žaludek se nanovo stáhne a zvedne se mi. Ray a Christian. Nemyslím si, že moje srdce by to zvládlo. Opřu se, a znovu začnu svou mantru. P*rosím ať je v pořádku. Prosím ať je v pořádku.*

"Paní Greyová." Sawyeruv hlas mě probudí. "Jsme na nemocničním pozemku. Jen teď musím najít pohotovost."

"Vím kde to je." Moje myšlenky se mi vrací, co jsem naposledy byla v OHSU, hned druhý den v práci v Claystonu jsem spadla ze žebříku a zvrtla si kotník. Vzpomenu si na Paula Claytona, který na mě čekal, zatřesu se nad tou vzpomínkou.

Sawyer zastaví u vjezdu a vyběhne, aby mi otevřel dveře.

"Pojedu někde zaparkovat, madam a potom vás najdu-Nechte si tady svou aktovku já vam ji donesu."

"Děkuji Luku."

Přikývne a já hbitě utíkám do motající se pohotovosti a ihned na recepci. Slečna na recepci u stolu se na mě vlídně usměje, a během momentu, našla Raye a posílá mě do třetího patra na operační.

Operační? Kurva! "Děkuji." Zamumlám, snažím se soustředit na její pokyny směrem k výtahu. Dělá se mi zle od žaludku, když skoro utíkám do výtahu.

Prosím ať je v pořádku, Ať je v pořádku.

Výtah je neuvěřitelně pomalý, zastavuje na každém podlaží. No tak. . . No tak! Snažím se aby jel rychleji, mračím se, lidi nastupujou a vystupujou snaží se mě zabrzdit.

Konečně, dveře se otevřou ve třetím podlaží a já utíkám k další recepci, tentokrát plné

sestřiček v uniformě.

"Mohu vám pomoci?" Zeptá se mě jedna vlezlá sestřička.

"Můj otec, Raymond Steele. Zrovna ho sem přivezli. Je v OR-4, řekla bych." Ihned co dořeknu ty slova, doufám jen že nejsou pravda.

"Jen to zkontroluji, slečno Steelová."

Přikývnu, nezajímá mě abych ji opravila a dívá se na obrazovku počítače.

"Ano. Je tam už několik hodin. Kdyby jste chtěla počkat, dám jim vědět, že jste tady. Čekárna je tam." Ukáže na velké bílé dveře s nápisem ČEKÁRNA vekými modrými písmeny.

"Je v pořádku?" Zeptám se, snažím se udržet svůj hlas normální.

"Budete muset počkat na jednoho z doktorů, aby vás informoval, madam." "Děkuji," Zamumlám – ale uvnitř jen ječím. *Chci to vědět hned!*

Otevřu dveře a José a pan Rodriguez už tam sedí.

"Anno!" Pan Rodriguez povzdechne. Jeho ruka je v sádře a jeho tvář je plná modřin na jedné straně. Je na vozíčku s jednou nohou taky v sádře. Nesměle o něj opřu své ruce.

"Oh, pane Rodriguez." Zavzlykám.

"Anno, zlatíčko." Poklepe mě na zádech s jeho zdravou rukou. "Je mi to líto." Zamumlá, jeho hlas je chraplavý.

Ale ne.

"Ne, Papa." José řekne jemně napomínajíc ho, když postává za mnou. Když se otočím, přitiskne mě do svého náručí a drží mě.

"José," Zamumlám. A jsem ztracená – slzy mi tečou když všechno to napětí, strach a infarktový stav vyplyne nahoru.

"Hej, Anno, nebreč." José mě jemně pohladí po tváři. Dám si ruce okolo jeho krku a pomalu brečím. Stojíme takto strašně dlouho, a já jsem vděčná, že je tady můj přítel. Odtáhneme se, když se k nám do čekárny přidává Sawyer, pan Rodriguez mi podává kapesník, z prakticky umístěné krabice na stolku.

"Tohle je pan Sawyer. Ochranka." Zamumlám. Sawyer přikývne slušně na Josého a pana Rodrigueze a potom se přemístí na sedadlo v koutě.

"Posaď se Anno." José mě zavede na jednu vinylovou stoličku. "Co se stalo? Víme jak mu je? Co teď s ním dělají?"

José jen zvedne ruce, aby ukončil mou palbu otázek a sedne si vedle mě. "Nemáme žádné zprávy. Ray, Táta a já jsme jeli do Astorie rybařit. Srazil nás nějaký zkurvený opilec -"

Pan Rodriguez se nás snaží vyrušít, zamumlává nějakou omluvu.

"Cálmate, Papa!" José vyštěkne. "Nestalo se mi nic, jen několik pohmožděných žeber a ránu na hlavě. Tatá. . . no, zlomil si zápěstí a kotník. Ale auto srazilo spolujezdcovu stranu a Raye."

Ale ne, ne. . . Panika mi opět vrazí do systému. Ne, ne, ne. Moje tělo se začne trást a tuhnout, když si představím co se teď děje s Rayem na operačním sále.

"Je na operaci. Vzali nás do komunitní nemocnice v Astorii, ale nechali Raye převezt sem. Nevíme co s ním delají. Čekáme na nějaké zprávy.

Začnu se třepat.

"Hej, Anno, je ti zima?"

Přikývnu. Jsem ve své bílé košili bez rukávů a tmavém kabátku, a ani v jednom mi není teplo. Nesměle mi José položí jeho koženou bundu a obalí to okolo mých ramen.

"Mohu vám přinést čaj, madam?" Sawyer stojí vedle mě. Vděčně mu přikývnu, a on zmizí z místnosti.

"Proč jste rybařili v Astorii?" Zeptám se.

José pokrčí rameny. "Mělo by se tam dobře rybařit. Měli jsme chlapskou jízdu. Nějaké sbližování s mým tátou než mi začne poslední rok na vysoké." Josého oči se zvětšují a já v ních vidím strach a také lítost.

"Mohl ses taky zranit. A pan Rodriguez. . . hůř." Polknu na prázdno nad tou myšlenkou. Moje teplota klesne ještě níž a husí kůže mnou znova přejede. José mě veme za ruku. "Do háje, Anno. Jsi úplně ledová."

Pan Rodriguez se přisune blíž a chytne mou druhou ruku do své zdravé. "Anno, je mi to líto."

"Pane Rodriguez, prosím. Byla to nehoda. . . " Můj hlas upadá do šepotu.

"Říkej mi José." Opraví mě. Slabě se na něj usměji, protože to je vše co teď dokážu. Znovu se zatřesu.

"Policie vzala toho kreténa do vazby. Sedm ráno a ten chlap byl pod obraz." José zasyčí znechuceně.

Sawyer znova vstoupí, nese papírový kelímek horké vody a zvlášť sáček čaje. *On ví jak si dělávám čaj*! Jsem překvapená, a ráda za to odvedení pozornosti. Pan Rodriguez a José mi pustí ruce a já si vděčně vezmu šálek od Sawyera.

"Chce někdo z vás ještě něco?" Sawyer se zeptá pana Rodrigueze a Josého.

Oba dva zakroutí hlavami, a Sawyer si opět sedá do kouta. Ponořím čajový sáček do vody, nechám chvíli ponořený a potom třepajíc ho hodím do koše.

"Co jim tak dlouho trvá?" Zamumlám jen tak do větru a napiji se.

Tatínku. . . Prosím ať je v pořádku. Prosím ať je v pořádku.

"Už se to brzo dozvíme, Anno." José řekne jemně. Přikývnu a znovu se napiju.

Znovu si sednu vedle něj. Čekáme. . . a čekáme. Pan Rodriguez se zavřenýma očima, modlíc se, řekla bych a José mě drží za ruku, tiskne ji pořád a opakovaně. Pomalu se napiju čaje. Není to Twinings, ale nějaký hnusný levný hnus, co chutná nechutně.

Vzpomenu si na posledně, když jsem čekala na novinky. Minule, když jsem si myslela, že je všechno ztracené, když se ztratila Charlie Tango. Zavřu oči, a v duchu si řeknu tichou modlitbu za svého manžela. Podívám se na hodinky 14:15. Měl by tady brzy být. Můj čaj je studený. . .

Postavím se, chvíli přecházím a znovu se posadím. Proč jsem ještě nedošli žádní doktoři? Vezmu Josého za ruku a on mě opět zmáčkne. *Prosím ať je v pořádku. Prosím ať je v pořádku.*

Čas plyne tak pomalu.

konec?

Najednou se otevřou dveře, a my se s napětím podíváme a můj žaludek se převrátí. *Je to*

Christian vletí dovnitř, Jeho obličej se ihned ztmaví když zjistí, že mám ruku v Josého.

"Christiane!" Zavzdechnu a zvednu se, děkuji bohu, že dorazil v pořádku. A ihned jsem v

jeho náručí, jeho nos v mých vlasech, vdechuji jeho vůni, jeho sílu jeho lásku. Část ve mně se cítí
klidněji, silněji a více odolná, protože je tady. Oh, jak se najednou změní všechno ve mně, při jeho přítomnosti.

"Nějaké zprávy?"

Zakroutím hlavou, neschopna mluvit. "José." Kývne na něj.

"Christiane, tohle je můj otec, José Senior."

"Pane Rodriguez – potkali jsme se na svatbě. Beru to tak, že jste byl taky u nehody?"

José krátce řekne tu příhodu.

"Je vám oběma dobře, aby jste tady byli?" Christian se zeptá.

"Nechteli bychom být nikde jinde." Pan Rodriguez řekne, jeho hlas je tichý zaplněný bolestí. Christian přikývne. Vezme mě za ruku, posadí mě a sedne si vedle mě.

"Jedla jsi?" Zeptá se. Zakroutím hlavou. "Máš hlad?" Zakroutím hlavou.

"Ale je ti zima?" Zeptá se a dívá se na Josého bundu. Přikývnu. Pohne se ve své židli,

ale nic neřekne.

Dveře se znova otevřou, a mladý doktor oblečený v modrém vstoupí. Vypadá unaveně a trápící se.

Všechna krev se mi vymete z hlavy, když si stoupnu na nohy.

pasu.
"Ray Steele" Zašeptám, když si Christian stoupne vedle mě, dává svou ruku okolo mého

"Jste jeho příbuzná?" Doktor se zeptá. Jeho modré oči jsou stejné barvy jako jeho oblečení, a za jiných okolností bych řekla, že je atraktivní.

"Jsem jeho dcera, Anna." "Slečno Steelová - "

"Paní Greyová," Christian ho vyruší.

"Omlouvám se, " Doktor se zakoktá a na tu chvíli bych Christiana nakopala do prdele. "Jsem doktor Crowe. Váš otec je stabilizovaný, ale ve velmi vážném stavu."

Co to znamená? Podlomí se mi kolena a jenom Christianovy ruce mě udrží na nohou.

"Utrpěl několik vnitřních zranění," Dr. Crowe řekne. "hlavně jeho bránice, ale dokázili jsme to napravit a byli jsme schopni zachránit jeho slezinu. Bohužel, během operace, prodělal zástavu srdce, kvůli ztrátě krve. Dokázali jsme jeho srdce znovu rozběhnout, ale je to stále znepokojující. Nicméně, naše hlavní obavy jsou, že měl velmi pohmožděnou hlavu a magnetická rezonance ukazuje, že má otok na mozku. Vyvolali jsme ho do umělého spánku, abychom ho udrželi v klidu, zatímco budeme sledovat průběh toho otoku."

Poškození mozku? Ne

Je to standardní postup v takový prípadech. Pro teď, musíme jen čekat a uvidíme." "A

jaká je prognóza?" Christian se chladně zeptá.

"Pane Greyi, je to obtížné stanovit v tuto chvíli. Je možné, že se z toho kompletně dostane, ale teď je to v rukou boha."

"Jak dlouho ho ponecháte v umělém spánku?"

"To záleží na tom, jak jeho mozek bude odpovídat. Vetšinou je to okolo dvaceti dvou až devadesáti šesti hodin."

Oh, tak dlouho! "Můžu ho vidět?" Zašeptám.

"Ano, měla by jste být schopna ho vidět tak asi za půl hodiny. Vzali ho na JIP na šesté podlaží."

"Děkuji doktore."

Dr. Crowe přikývne a opouští nás.

"No, žije." Zašeptám Christianovi. A slzy mi zašnou padat po tváři jako hrachy. "Posaď

se," Christian mi něžně přikáže.

"Papa, myslím, že bychom měli jít. Musíš odpočívat. Teď už se toho moc nedozvíme." José zamumlá panu Rodriguezovi, který netečně hledí na svého syna. "Můžeme se sem vrátit večer, až budeš trochu vyspaný. To bude v pořádku, že jo Anno?" José se úpěnlivě otočí.

"Jistěže."

"Zůstáváte v Portlandu?" Christian se zeptá. José přikývne. "Potřebujete odvézt domů?"

José se zamračí. "Chtěl jsem si zavolat taxi." "Luke vás vezme."

Sawyer se postaví a José vypadá zmateně.

"Luke Sawyer," Zamumlám v objasnění.

"Oh. . .jistě. Je to by bylo milé. Děkuji, Christiane." Postavím se, obejmu pana

Rodrigueze a potom Josého.

"Buď silná, Anno." José mi zašeptá do ucha. "Je to zdravý chlap. Teď je to v jeho

rukou." "To doufám." Pevně ho obejmu. Potom ho pustím, sundám si bundu a vrátím mu

ji. "Nech si ji, je ti pořád zima."

"Ne, jsem už v pořádku. Děkuji." Podívám se nervózně na Christiana, vidím jak ho pozorně sleduje. Christina mě chytne za ruku.

"Kdyby se něco změnilo, dám vám hned vědět." Řeknu Josému, který tlačí svého otce, zatímco Sawyer jim drží dveře.

Pan Rodriguez zamává a zmizí v chodbě. A já a Christian jsme sami.

"Jsi bledá, Pojď sem." Sedne si na židli a stiskne mě k sobě na klín, tiskne mě do svého náručí. Přitulím se k němu, cítím se utlačená kvůli neštěstí mého nevlastního táty. Jemně mě hladí po vlasech a drží za ruku.

"Jak je Charlie Tango?" zeptám se.

Usměje se. "Oh, byla jak raf." Řekne, tichá pýcha v jeho hlase. Konečně se poprvé vážně usměji, a podívám se na něj.

"Raf?"

"Je to text z jednoho filmu. Graciného nejoblíběnějšího." "Znám ho?"

"Myslím, že ho mám doma na Blu.Ray. Můžeme si ho pustit a muchlovat se."Políbí mě ve vlasech a usměje se.

"Můžu tě přimět, abys něco snědla?" Zeptá se.

Můj úsměv zmizí. "Teď ne. Chci první vidět Raye." Jeho ramena se propadnou, ale

neodtlačí mě.

"Jako to dopadlo s Taiwanem?" "Ochotně." Řekne.

"Chotně jak?"

"Nechali mě odkoupit jejich lodenici za míň než jsem hodlal zaplatit."

Koupil loděnici? "To je dobře?" "Ano. To je dobře."

"Ale já myslela, že už tady loděnici máš."

"To mám. Budeme to používat jen jako doplňujíí sílu. Stavět trupy na západě. Je to levnější." Oh. "A co zaměstnanci co tam pracuji?"

"Přemístíme je. Neměli bychom moc propouštět." Políbí mě na vlasech. "Mohli bychom jít zkontrolovat Raye?" Zeptá se, jeho hlas je jenmý.

JIP na šestém podlaží je strohé, sterilní a praktické oddělení s několika šepotajícími hlasy a pípajícími stroji. Pacienti jsou ve vlasním pokoji po čtyřech, a Ray je až na konci.

Tatínku.

Vypadá tak malý v té obrovské posteli, obklopený celou to technologií. Je to šok. Můj otec nikdy nebyl tak omezený. Má trubici v ústech a různé hadičky s jehlou na konci, které vedou do káždé jeho ruky. Malý kolík je na konci jeho prstu. Jeho noha je nahoře, obalená v modré sádře. Monitor ukazuje jeho tep. Píp, píp, píp.

Bije silně a stabilně. Tohle vím. Pomalu se k němu přiblížím. Jeho hruď je zabalená ve velkém dokonale čistém obvazu schované pod malým kusem látky.

Tatínku.

Uvědomím si že ta trubička co vede z rohu jeho úst vede k ventilátoru. Ten zvuk se propléta se zvukem píp, píp, píp na monitoru srdečného tepu. Nasaje, vypudí, nasaje, vypudí, naseje vypudí, nasaje, bypudí ve stejném čase jako pípání. Jsou tam na monitoru čtyři linky, všechny se stabilně pohybují, ukazujíc, že Ray je stále s námi.

Oh Tatínku.

Už jen ta myšlenka, že jeho pusa je překroucená ventilační trubičkou, vypadá pokldině, leží tam a spí.

Drobná mladá sestřička stojí na straně, kontroluje jeho monitory. "Mohu se ho dotknout?" Zeptám se, pomalu se natahuji po jeho ruce.

"Ano." Vřele se usměje. Její jmenovka má napsáno KELLIE PS, musí jí být okolo dvaceti. Je blondatá s tmavýma očima.

Christian stojí na konci postele, sleduje mě obezřetně, když vemu Rayovu ruku do svých. Je to překvapivě teplé, a to je moje záhuba. Zapasnu do židle vedle postele a položím svou hlavu na Rayovo rameno a začnu natahovat.

"Oh, tatínku, prosím uzdrav se." Zašeptám. "Prosím."

Christian mi položí ruku na rameno a jemně stiskne.

"Všechny životně důležité orgány pana Steela jsou v pořádku." Sestřička Kellie řekne potichu.

"Děkuji." Christian zamumlá. Zvednu hlavu, abych se podívala na její výraz. Konečně se pořádně podívala na mého muže. Nezajímá mě to. Může se na Christiana dívat jak moc jen chce, pokud zařídí, aby se můj otec uzdravil.

"Může mě slyšet?" zeptám se.

"Je v hlubokém spánku. Ale kdo ví." "Můžu tady chvíli zůstat?"

"Jasná věc," Usměje se na mě, její tváře jsou růžové napovídajíc její červenání se. Nevhodně začnu přemýšlet, že blond není její přírodní barva.

Christian se na mě podívá, ignoruje ji. "Musím si zavolat. Budu venku. Nechám tě s tvým otcem na chvíli o samotě." Přikývnu. Políbí mě ve vlasech a vychází ven. Držím Raye za ruku, žasnu nad tou ironií, že právě teď je v bezvědomí a nemůže mě slyšet, když bych mu tak ráda řekla jak moc ho miluji. Tenhle muž byl stálý. Moje skála. A nikdy jsem nad tím tolik nepřemýšlela jako teď. Nejsem krví jeho krve, ale je to můj otec, a já ho velmi miluji. Slzy mi začnou nepřetržitě padat po tváři. P*rosím, uzdrav se.*

Velmi potichu, abych nikoho nerušilam mu začnu vyprávět o našem víkendu v Aspenu o minulém víkendu na lodi. Řeknu mu o našem novém domě, našich plánech, o tom jak bychom to chtěli ekoligicky vybudovat. Slibuji mu, že ho vememe do Aspenu, aby mohl jít rybařit s Christianem a že pam Rodriguez a José jsot také vítáni. P*rosím buď tady, abychom to podnikli. Prosím.*

Ray je stále nehybný, ventilator nasaje a vypudí, a ta monotónost toho píp, píp, píp je má jediná odpověď.

Když se zvednu, Christian sedí potichu na kraji postele. Ani nevím jak dlouho tam byl.

"Ahoj." Řekne. Jeho oči se třpytí soucitem a obavamy.

"Ahoj."

"Takže já pojedu rybařit s tvým tátou, pane Rodriguezem a Josém?" Zeptá se. Přikývnu.

"Dobře. Pojďme se najíst. Nech ho spát." Zamračím se. Nechci ho tady nechat.

"Anno, je v kómatu. Dal jsem sestřičkám naše telefony. Kdyby se cokoliv změnilo,

zavolají nám. Pojďme se najíst, ubytovat se v hotelu, odpočinout si a vrátíme se dnes večer."

Apartmán v Hotelu Heathman vypadá přesně tak jak si ho pamatuji. Jak často jsem jen přemýšlela nad tou první nocí a ránem,které jsem strávila s Christianem Greyem? Stoupnu si do vchodu do pokoje, paralyzována. Bože, všechno to začalo tady.

"Doma, ale daleko od domova." Řekne Christian, jeho hlas je jemný, položí mou aktovku na stůl vedle z jednoho obrovského gauče.

"Chceš se osprchovat? Vykoupat? Co potřebuješ Anno? " Christian na mě hledí a je mi jasné, že neví co dělat – můj ztracený chlapec. Byl do sebe uzavřený a zamyšlený celé odpoledne. Tohle je situace, kterou nemůže manipulovat a předpovídat. Tohle je reálný život, a se od toho držel co nejdál to šlo po takovou dobu, je teď tak bezmocný. Mých sladkých padesát odstínů.

"Koupel. Ráda bych se vykoupala." Zamumlám, Vědoma si toho, že když ho udržím v pohotovosti, udělá mu to líp a taky užitečného. O*h Christiane – jsem strnulá a je mi zima a mám strach, ale jsem tak ráda, že jsi tady se mnou.*

"Koupel. Dobře." Vyjde z ložnice a vkráčí do obrovské koupelny. Za malý moment, tekoucí voda jde slyšet z té obrovské místnosti, jak se odráží od stěn.

Konečně, se povzbudím, abych za ním vešla do ložnice. Jsem ohromená, když vidím několik tašek od Nordstorm an posteli. Christian vejde, jeho rukávy vyhrnuté a kravata nedbale neupravená.

"Poslal jsem Taylora, aby vzal nějaké věci. Pyžamo a tak." Řekne, dívá se na mě

neústupně. Jistěže ano. Přikývnu uznaně, aby se cítil líp. *Kde je Taylor?*

silná."
"Oh, Anno." Christian zamumlá."Takhle jsem tě ještě neviděl. Normálně jsi tak statečná a

Nevím co na to říct. Hledím na něj oči doširoka otevřené. Nemám co bych teď řekla. Myslím, že jsem v šoku. Dám si ruce okolo sebe, snažím se držet od těla tu pronikavou zimu, ačkoliv vím, že to je bezvýznamné. Christian mě stiskne do náručí.

"Bejby, je naživu. Jeho životní funkce jsou v pořádku. Musíme jen být trpělivý." zamumlá. "Pojď." Vezme mě za ruku a vede mě do koupelny. Jemně mi sundá sáčko a položí na židli, potom se otočí a rozepíná mi košili.

Voda je tak delikátně teplá a voňavá, vůně lotusových květů. Ležím mezi Christianovýma nohama, moje záda na jeho břiše, moje nohy položené na jeho. Jsme oba potichu a mně konečně začíná být teplo. S přestávkami mě líbá ve vlasech a já duchem nepřítomna praskám bublinky. Jeho ruce jsou okolo mých ramen.

"Nebyl jsi ve vaně s Leilo, že ne? Tenkrát když jsi ji koupal?" Zeptám se. Pohne se a pohrdavě si odfrkne, jeho ruce se napínají okolo mých ramen. "Um. . . ne." Zní udiveně.
"To jsem si myslela. Dobře."

Jemně mě pohladí ve vlasech a odělává mi pruh vlasů za ucho, tak aby mi viděl do tváře. "Proč se ptáš?"

Pokrčím rameny. "Morbidní zvědavost. Nevím. . . když jsem ji tento týden viděla." Jeho obličej spadne, "Aha. Trochu míň toho morbidního." Jeho hlas zní vyčítavě. "Jak dlouho ji hodláš podporovat?"

"Dokud se nepostaví na nohy. Nevím." zamračí se. "Proč?" "Je tady ještě někdo?"
"Někdo?"

"Někdo koho taky podporuješ."

"Byla tam ještě jedna, ano. Ale to už ej pryč." "Oh?"

"Studovala, aby mohla být doktorka. Je teď kvalifikovaná a má někoho jiného." "Další dominantní?"
"Ano."

"Leila říkala, že máš pár jejích obrazů." Zašeptám.

"To jsem měl. Moc jsem se o to nezajímal. Měli technickou podstatu, ale byli na mě moc barevné. Myslím, že je teď má Elliot. Jak víme, nemá vůbec žádný vkus."

Zachcetám se, a on si přitáhne svou druhou ruku okolo mě, voda šplouchá ven z vany.

"To je lepší." Zašeptá a políbí mě na spánek.
"Bere si mou nejlepší kamarádku."

"tak to bych radší měl držet hubu." Řekne.

Cítím se víc relaxovaně po naší koupeli. Mám na sobě svou jemný ručník a hledím na ty tašky na posteli, bože tohle musí být víc než jen pyžamo. Předběžně se do jedné podívám. Ryfle a světle modrá mikina, moje velikost. Do hajzlu. . . Taylor koupil oblečení na celý týden, a ví co se mi líbí. Usměji se, když si vzpomenu, že tohle není poprvé co pro mě nakupoval v

tomhle hotelu.

něco?"

"Kromě toho, když jsi mě obtěžoval v Claystonu, byl jsi vůbec někdy v obchodě a koupils

"Obtěžoval tě?"

"Ano. Obtěžoval."

"Byla jsi nerózní, pokud si dobře vzpomínám. A ten mladý kluk byl celý do tebe. Jak se jmenoval?"

"Paul."

"Jeden z tvých nápadníků."

Zakroutím očima a usměji se uklidněně, vrací mi úsměv a políbí mě. "To je moje holka."

Zašeptá. "Obleč se. Nechci,abys mi nachladla."

"Připraven," Zamumlám. Christian pracuje na svém Macu v pracovně apartmánu.

Má na sobě černé ryfle a šedý svetřík a já mám na sobě ryfle a mikinu a bílé tričko pod

tím. "Vypadáš tak mladě." Christian řekne jemně, podívá se na mě, jeho oči hoří.

"A když si pomyslím, že budeš o celý rok starší už zítra." Jeho hlas je posmutnělý. Smutně se na něj usměji.

"Necítím se moc na oslavy. Můžeme teď jít za Rayem?"

"Jistě. Přál bych si, abys něco snědla. Skoro ses jídla ani nedotkla."

"Christiane, prosím. Prostě nemám hlad. Možná potom co uvidíme Raye. Chci mu popřát dobrou noc."

Když dorazíme na JIP, vidíme jak José odchází. Je sám. "Anno, Christiane, Ahoj."

"Kde je tvůj otec?"

"Byl hrozně utahaný. Měl dnes ráno nehodu." José se usměje. "A jeho prášky nabolest začali zabírat. Usnul hned. Musel jsem bojovat, aby mě nechali vidět Raye, nejsem jeho příbuzný."

"A?" Zeptám se.

"Je v pohodě, Anno. Vše při starém. . . ale v pořádku." Žádná zpráva, je dobrá zpráva.

"Uvidíme se zítra, oslavenkyně?" "Jistě. Budeme tady."

José se rychle mrkne na Christiana a stiskne mě do objetí. *"Maňana."*

"Dobrou noc, José."

"Naslehadou José." Christian řekne. José pokývne a pokračuje v cestě chodbou.
"Je pořád do tebe udělaný." Christian tiše řekne.

"Ne, není. A i kdyby byl. . . "Pokrčím rameny, protože zrovna teď je mi to úplně jedno.

Christian se na mě mírně usměje a mé srdce se rozpustí.

"Šikovný." Zamumlám. Zamračí se.

"Že jsi nevypěnil."

Hledí na mě dotčeně – a taky pobaveně. "Nikdy jsem nevypěnil. Pojďme za tvým tátou. Mám pro tebe překvapení."

"Překvapení?" Moje oči se rozšíří.

"Pojď." Christian mě vezme za ruku, a zatlačíme do dveří od JIP.

Na konci postele sotjí Grace, v hluboké diskuzi s pane Crowem a dalším doktorem, ženou, kterou jsem ještě nikdy neviděla. Když nás uvidí, Grace se pousměje.

Oh díky bohu.

"Christiane." Políbí ho na tváři, potom se otočí ke mně a vpadnu do jejího vřelého

obejmutí. "Anno. Jak se s tím vypořádáváš?"

"Jde to. Ale bojím se o svého otce."

"Je v dobrých rukou. Doktorka Sluderová je expertka ve svém oboru. Studovali jsme spolu na Yelu."

Oh. . .

"Paní Greyová." Dr. Sluderová mě pozdraví velmi formálně. Má krátké vlasy a má takový jižanský přízvuk, skoro jako elf zdá se mi. "Jako doktorka vašeho otce, jsem potěšena vám říct, že vše je v normálu. Jeho životní funkce jsou stabilní a silné. Máme velkou důvěru v to, že se z toho dostane bez následků. Mozek přestal otékat a vypadá to, že se zmenšuje. To je

velmi povzbudivé po tak krátké době."

"To je skvělá zpráva." Zamumlám.

Vřele se na mě usměje. "To je, Paní Greyová. Opravdu se o něj dobře postaráme."

"Ráda jsem tě viděla Grace."

Grace se usměje. "Nápodobně, Lorraina."

"Dr. Crowe, nechme tyhle lidičky, ať se pozdraví s panem Steelem." Crowe následuje Dr. Sluderovou k východu.

Podívám se na Raye. A poprvé od jeho nehody, se cítím víc nadějně. Dr. Sluderová a Grecina vřelá slova mi povzbudili naději.

Grace mě vezme za ruku a jemně stiskne. "Anno, zlatíčko, sedni si k němu, mluv s ním. To je v pořádku. Počkáme s Christianem v čekárně."

Pokývnu. Christian se usměje utěšeně, a on a jeho matka odcházejí a nechávají mě s mým milovaným otce, který poklidně spí v ukolébavce ventilatoru a monitoru srdce.

Obleču si Christianovo bílé tričko a vlezu si do postele.

"Už chytáš barvu." Christian řekne obezřetně, když si oblíká pyžamo.

"Ano. Myslím, že povídání s Dr. Sludderovou a tvou matkou mi udělalo o mnohem líp. Řekl jsi Grace, aby sem dojela?"

Christian si vleze do postele a přitlačí mě do náručí. "Ne. Chtěla sem přijet a

zkontrolovat tvého otce sama." "Jak se to dozvěděla?"

"Volal jsem jí dnes ráno." Oh.

"Bejby, jsi utahaná. Měla bys spít."

"Hmm." Zamumlám souhlasně. Má pravdu. Jsem moc unavená. Byl to emocionální den. Natáhnu hlavu k němu a podívám se na něj na moment. Nebudeme se dnes milovat? A pocítím úlevu, vlastně je se mnou v takovém kontaktu, že mě skoro ani nedrží, celý den byl takový. Zajímalo by mě jestli bych měla být zneklidněná touto událostí, ale od toho co moje vnitřní bohyně zmizela a vzala si sebou i mé libido, popřemýšlím o tom ráno. Otočím se a zakroutím své nohy přes Christianovy.

"Slib mi něco." Řekne jemně.

"Hmmm?" To má být otázka, protože jsem příliš unavená odpovědět.

"Slib mi, že se zítra najíš. Za to, že jsem nevypěnil, když jsi na sobě měla chlapskou bundu a nebyla moje, ale Anno. . . musíš jíst, prosím."

"Hmm." Soudhlasím. Políbí mě na vlasech. "Děkuji, že jsi tady. " Zamumlám a ospale ho políbím na hrudi.

"Kde jinde bych měl být? Chci být kdekoliv ty jsi, Anno. Být tady s tebou, si uvědomuji jak daleko jsme došli společně. A ta noc kdy jsem s tebou poprvé spal. To bylo úchvatné. Sledoval sjem tě celé hodiny. . .Byla jsi prostě. . . Raf." Zavzdechne. Já se usměji oproti jeho hrudníku.

"Spi." Zamumlá, a je to příkaz. Zavřu oči a jsem mimo.

KAPITOLA 18

Protáhnu se a otevřu oči do světlého zářiového rána. Spokojená mezi pohodlným, čistým povlečením. Chvíli si dám na to, abych si uvědomila co se děje a kde jsem a jsem ohromena tím déja vu. Jistěže jsem v Hotelu Heathman.

"Do prdele! Tati!" Zakřičím hlasitě, vybavuji si ten příval strachu a mé srdce se začne bolestivě točit a bít rychleji, když si uvědomím proč tady jsem.

"Hey." Christian sedí na kraji postele. Pohladí mě po tváři a uklidňuje mě. "Volal jsem JIP dnes ráno. Ray měl dobrou noc. Všechno je dobré." Ujišťuje mě.

"Oh, dobře, Děkuji." Zamumlám a posadím se.

Sehne se a přitiskne jeho rty na mé čelo. "Dobré ráno, Anno." Pošeptá a políbí mě na

spánek. "Ahoj." Zamumlám. Je vzhůru a oblečený v černém tričku a modrých ryflích.

"Ahoj." Odpoví, jeho oči vřelé a jemné. "Chci ti popřát, veselé narozeniny. Nevadí?"

Nabídnu mu nesmělý úsměv a pohladím ho po tváři. "Ne. Jistěže ne. Děkuji. Za

všechno." Jeho obočí se pozvedne. "Všechno?"

"Všechno."

Vypadá trochu zmateně, ale je to jen dojem a jeho oči září příjemný očekáváním. "Tady." Podává mi malou, krásně zabalenou krabičku a malým lístkem.

Ačkoliv se bojím o svého otce, ucítím Christianovu obavu a taky vzrušení, a je to nakažlivé. Přečtu si kartičku.

Za všechny naše poprvé a tvoje první narozeniny jako moje milovaná žena.

Miluji tě C x

Oh bože, jak sladké. "Taky tě miluji." Zamumlám, usmívajíc se na něho. Zkření se.

"Otevři to."

Rozbaluji papír, tak aby se neroztrhl, a uvidím nádhernou koženou krabičku v červené barvě a s nápisem *Cartier*. Je mi to povědomé, díky mým hodinkám a naušnicím.

Opatrně otevřu krabičku a objevím v ní drobný a půvabný náramek, vyrobený ze stříbra, nebo platiny a nebo bílého zlata – nevím, ale je to absolutně nádherné. Jsou k tomu spojené malé
přívěsky, *Eiffelovavěž*, *Londýnskýtaxík*, *helikoptéra* – *Charlie Tango*, *větroň* – *plachtící*, *katamarán* – *Grace*, *postel* a *kornout* od zmrzliny? Podívám se na něj, zmateně.

"Vanilka?" Pokrčí rameny omluvně, a já si nemůžu pomoct a začnu se smát. Jistěže.

"Christiane, tohle je nádherné, Děkuji. Je to Raf."

Usměje se,

Mým oblíbeným je to srdce. Je to medailonek. "Můžeš si tam dát fotku nebo cokoliv

chceš."

"Fotku tebe." Podívám se na něj skrz mé řasy. "Vždy v mém srdci." Jeho úsměv je

nádherný, dechberoucí úsměv.

Pohladím poslední dva přívěsky: Pismeno C – oh ano, já jsem byla jeho první přítelkyně, která ho mohla oslovovat Christian. Usměji se nad tou myšlenkou, je tak i klíč.

"K mému srdci a duši." Zašeptá.

Slzy se mi začnou drát do očí. Přilepím se na něj, ruce mám okolo jeho krku a sednu si do jeho klína. "To je tak pozorný dárek. Miluji to. Děkuji. " Zamumlám mu do ucha. Oh, voní tak dobře
– čistý, čistě oblečený, sprchový gel a Christian. Jako domov, můj domov.

Moje navrstvené slzy začnou téct.

Zasténá jemně a zabakí mě do jeho obejmutí.

"Nevím co bych si bez tebe počal." Můj hlas se zadrhává, když se snažím zadržet ten ohromující pocit rosotucích emocí.

Polkne ztěžka a stiskne mě silněji. "Prosím neplakej."

Potáhnu si hodně nedívčím způsobem. "Omlouvám se, jsme jen tak šťastná a smutná a zneklidněná v jeden stejný čas. Je to tak prudké."

"hej." Jeho hlas je ještě jemnější. Zakloní mi hlavu a dá mi jemný polibek na rty. "Já ti rozumím."

"Já vím." Zašeptám.

"Přál bych si , kdybychom mohli být doma za jiných okolností, ale jsme tady." Pokrčí omluvně rameny ještě jednou. "Vstávej. Po snídani, půjdeme zkontrolovat Raye."

Když už jsem oblečená ve svém tričku a ryflích, můj apetýt se zvětší, když snídáme v našem apartmá. Vím, že Christian je potěšený, že mě vidí jíst, své lupínky a řecký jogurt.

"Děkuji, že jsi objednal mou oblíbenou snídani."

"Jsou tvé narozeniny." Christian řekne jemně. "A musíš mi přestat děkovat."

"Jen chci, abys věděl, že si toho vážím."

"Anastasie, to je to co dělám." Jeho výraz je vážný – jistě, Christian je komandující a kontrolující. Jak jsem mohla zapomenout. . . Chtěla bych ho vůbec jinak?

Usměji si. "Ano to ano."

Podívá se na mě tázavě a zakroutí hlavou. "Půjdeme?" "Jen co si vyčistím zuby."

Pošklebí se. "Dobře."

Proč se šklebí? Ta myšlenka mě sebere, když jdu do koupelny. Vzpomínka mi samovolně vejde na mysl. Použila jsem jeho kartáček když jsem s ním poprvé zůstala přes noc. Zašklebím se a vezmu jeho kartáček, kté poctě těch všech poprvé. Hledím na sebe, když si čictím zuby, jsem bledá, až moc bledá. Ale stejně jsem vždycky bledší.

Minule když jsem tady byla tak jsem byla sama, teď jsem vdaná, v dvaadvaceti! Stárnu. Opláchnu si pusu.

Zvednu ruku a zatřesu s ní, a všechny přívěsky na mém náramku zachřestí. Jak můj

sladký Stín, vždy ví co mi přesně dát? Zhluboka se nadechnu, zarážím se nad těmi emoccemi , které jsou pořád ve mně a podívám se znova na ten náramek. Vsadím se, že to muselo stát majlant. Ah. . . no.

Může si to dovolit.

Když jdeme k výtahu, Christian mě vezme za ruku a políbí mě na ni, jeho palec přejíždí přes Charlie Tango přívěsek. "Líbí?"

"Více než líbí. Miluji to. Velmi. Tak jako tebe."

Usměje se a ještě jednou mě políbí. Cítím se veseleji než včera. Asi protože je ráno, a ráno je vždy moudřejší než noc. A nebo možná nádherné probuzení vedle mého manžela. A nebo jen to, že vím, že Ray je stále OK.

Když vstoupíme do prázdného výtahu, podívám se na Christiana. Jeho oči najdou mé, a zašklebí se znova.

"Nedělej to," Zašeptá, když se dveře zavírají. "Nedělej co?"

"Nedívej se na mě tak."

"Do háje, moje papíry." Zamumlám, hihňajíc se.

On se zasměje, a je to tak bezstarostný a klukovský zvuk. Zavine mě do svého náručí a zvedne mi hlavu. "Jednou, tenhle výtah pronajmu na celé odpoledne."

"Jen na odpoledne?" Prohnu své obočí.

"Paní Greyová, Vy jste ale nenasytná." "Pokud jde o vás, pane Greyi, tak ano."

"To velmi rád slyším." Jemně mě políbí.

A nevím jestli to je kvůli tomu výtahu a nebo, že se mě nedotkl přes více jak dvacet čtyři hodin a nebo je to jen můj omamný manžel, ale touha se ve mně uvolní a začne se rozcvičovat líně v mém břiše. Projedu svými prsty skrz jeho vlasy a prohlubuji polibek, přitlačím ho proti zdi .

On zasténá proti mým ústům a chytne mě za hlavu, drží mě zatímco se líbáme – opravdu líbáme, naše jazyky objevují to oh-tak-známé ale pořád oh-tak-nové, oh-tak-vzrušující teritorium. Moje vnitřní bohyně padá do mdlob, a přivádí zpět mé libido z chvilkového celibátu. Pohladím jeho drahý, drahý obličej.

"Anno." Vydechne.

"Miluji tě, Christiane Greyi. Nezapomeň to." Zašeptám zatímco se dívám do jeho tmavnoucích očí.

Výtah začíná zpomalovat až se úplně zastaví a otevřou se dveře.

"Pojďme za tvým otcem, než se rozhodnu pronajmou ten výtah už na dnešek." Rychle mě políbí, vezme mě za ruku a vede mě skrz lobby.

Když přejdeme okolo správce, Christian dává nenápadný signál nějakému muži ve středním věku, který sedí za stolem. Ten přikývne a zvedne telefon. Podívám se tázavě na Christiana, a on se na mě tajemně usměje. Zamračím se na něj, a na moment vypadá nervózně.

"Kde je Taylor?" Zeptám se. "Brzy se s ním uvidíme."

Jistěže, asi nám chystá auto. "Sawyer?" "Vyřizuje pochůzky."

Jaké pochůzky?

Christian míhí otáčivé dveře, jen kvůli tomu, aby mě nemusel pustit. Ta myšlenka mě zahřeje. Venku je pozdní letní ráno, ale náznak přicházejícího podzimu už je patrný. Podívám se okolo, hledám naše Audi SUV a Taylora. Nikde nidko. Christianova ruka mě stiskne pevněji a já se na něj podívám. Vypadá zneklidněný.

"Co je?"

Pokrčí rameny. Hukot přiblížujícího auta mě vyruší. Je to hluboké. . . . a známé. Když se otočím, abych se podívala za tím zvukem, najednou se to zastaví.

Taylor vystupuje z bílého sportovního auta, zaparkovaného před námi.

Do prdele! Je to R8. Otočím hlavu na Christiana, který mě obezřetně sleduje. *"Můžeš mi koupit jedno na mé narozeniny.. . Bílé by stačilo."*

"Veselé narozeniny." Řekne, snaží se zjistit mou reakci. Hledím na něj, protože to je vše na co se zmůžu. Podává mi klíče.

"Ty jsi kompletně mimo." Zašeptám. Koupil mi kurva auto, Audi R8! Do prdele! Jen jak jsem si řekla! V mém obličeji se objeví obrovský úsměv, a moje vnitřní bohyně udělá trojité salto. Skáču nahoru a dolů na místě po nějakou dobu. Christianův výraz je stejný jako můj a já se přitančím a přiskáču do jeho nachystaných rukou. Zhoupne mě dokola.

"Ty máš víc peněz než rozumu!" Zavýskám. "Zbožňuju to! Děkuji!" Zastaví a pomalu mě postaví na nohy.

"Pro vás cokoliv, paní Greyová." Usměje se na mě. Oh můj. Jaký obrovský projev lásky. Nahne se ke mně a políbí mě. "Pojď. Pojedem za tvým otcem."

"Ano. A mám řídit?"

Usměje se na mě. "Jistěže. Je to tvoje auto." Hned jak to dořekne, spěchám k dveřím řidiče. Taylor je pro mě otevře, který se obrovsky usmívá. "Veselé narozeniny, paní Greyová." "Děkuji, Taylore." Polekám ho když ho v rychlosti obejmu, což on přijme nemotorně. Pořád se červená, když si sedám do auta a zavře dveře.

"Dojeďte v pořádku, paní Greyová." Řekne chraplavě. Zářivě se na něj usměji, nejsem schopna schovávat to nadšení.

"Dojedu." Slíbím, strčím klíče do startéru zatímco se Christian vedle mě protahuje.

"V klídečku. Nikdo nás tentokrát nesleduje." Varuje mě. Když pootočím klíčkem, motor se zabouří k životu. Zkontroluju všechny zrcátka a čekám, až bude cesta čistá, zatočím obrovské U a vyjedu po značeních do OHSU.

"Wohoou." Christian vykřikne, šokovaně. "Co?"

"Nechci, abys byla na JIP vedle svého otce. Zpomal!" Zamračí se na mě, nedává mi šanci argumentovat. Sundám nohu z plynu a usmeji se na něj.

"Lepší?"

"Velmi." Zamumlá, snaží se hodně vypadat drsně – a vůbec mu to nejde.

Ray je na tom pořád stejně. To že jsem tady mě přivede zpět na zem, po tom mém řízení sem. *Opravdu bych měla řídit opatrněji.* Nemůžu uzákonit každého opilého řidiče na tomhle světe. Budu se muset zeptat Christiana, co se stane s tím kreténem co srazil Raye – jsem si jistá, že to ví. Navzdory všem těm trubičkám, můj táta vypadá spokojeně, a řekla bych že má o trochu více barvy ve tvářích. Když mu řeknu o svém ránu, Christian zmizí do čekárny vyřídit pár telefonů.Sestřička Kellie vstoupí, kontroluje Raye a dělá mu poznámky do složky.

"Všechno je v pořádku, paní Greyová." Usměje se na mě vřele.. "To je vemi povzbudové."

O chvíli později se objeví Dr. Crowe se dvěma sestřičkami a řekne také vřele, "Paní Greyová, je čas vzít vašeho otce na radiologii. Kde mu dáme Ct mozku. Abychom viděli jak se mu daří."

"Bude to trvat dlouho?" "Okolo hodinky."

"Počkám. Chtěla bych vědět více." "Jasná věc, paní Greyová."

Vstoupím do prázdné čekárny kde Christian s někým mluví po telefonu, popochází okolo. Když mluví, dívá se ven z okna na ten panoramatický výhled na Portland. Otočí se

když zavřu dveře a vypadá naštvaně.

"Jak vysoko nad limitem? . . . aha. . . všechny poplatky. Annin otec je na JIP – Chci abys na něj hodil všechno co můžeš, Tati. . . dobře. Informuj mě dál." Zavěsí.

"Ten druhý řidič?"

Přikývne. "Nějaký ožrala v obytném autě z jihu Portlandu." pošklebí se, a já jsem šokovaná jeho tónem. Přistoupí ke mne a jeho tón se zjemní.

"Skončila jsi s Rayem? Chceš už jít?"

"Um. . . ne." Civím na něj, stále jsem zmatená z jeho chování. "Co je?"

"Nic. Vzali ho na radiologii na CT, aby zkontrolovali ten otok na mozku. Ráda bych počkala na výsledky."

"Dobře. Počkáme." Sedne si a nastaví mi ruce. Jsme sami a já se jdu k těmu přitulit.

"Takhle jsem si dnešní den nepředstavoval." Christian mi zamumlá do vlasů.

"Já taky ne, ale cítím se teď trochu pozitivněji. Tvoje máma byla velmi uklidňující. To bylo od ní milé, že se sem včera stavila."

Christian mě hladí po zádech a má svou tvář na mém rameni. "Moje matka je skvělá

ženská." "To je. Jsi šťastlivec, že ji máš."

Christian pokývne.

"Měla bych zavolat své matce, abych jí řekla o Rayovi." Zamumlám a Christian se pohne.

"Jsem překvapená, že mi ještě nezavolala." zamračím se na chvíli když si to uvědomím. Vlastně, jsem celkem dotčená. Mám narozeniny, a ona u mého narození byla taky. Proč nezavolala?

"Možná volala." Christian řekne. Vytáhnu BlackBerry ze své kapsy. Neukazuje to žádný zmeškaný hovor, ale několik zpráv: Všechno nejlepší od Kate, Josého, Mii a Ethana. Nic od mé matky. Sklíčeně en zakroutím hlavou.

"zavolej jí teď." Řekne jemně. Udělám to, ale nikdo to nezvedá, jen záznamník. Nenechám tam nic. Jak jen může má vlastní matka zapomenout na mé narozeniny?

"Není tam. Zavolám jí později, až budu vědět výsledky."

Christian mě stiskne ještě pevněji a překvapivě vůbec nekomentuje ten nedostatek mateřské lásky, co má matka právě předvedla. Ucítím ja mu začne bzučet tBlackBerry. Nenechá mě se postavit, ale trapně si ho hledá v kapse.

"Andreo," Vyštěkne, jako podnikatel. Začnu se pohybovat, abych se mohla postavit, ale zastaví mě, zamračí se a drží sve ruce pevně okolo mého pasu. Uvelebím se na jeho hrudi a poslouchám jednostrannou konverzaci.

"Dobře. . . ETA je v koli? . .. .a potom, um. . . .balíčky?" Christian se podívá na hodinky. "Mají v Heathmanu všechny podrobnosti?. . . Dobře. . . Ano. Může to počkat do pondělí ráno, ale pošli mi to, pro jistotu – vytisknu to, podepíšu a odfaxuju zpět. . . Ti můžou počkat. Jdi domů Andreo. . . Ne, jsme v pořádku, děkuji." Zavěsí.

"Všechno v pořádku?" "Ano."

"Je to ohledně těch Taiwanců?" "Ano." Pohne se pode mnou. "Jsem moc těžká?"

Odfrkne si. "Ne, Bejby." "Strachuješ se o ty Taiwance?"' "Ne."

"Myslela jsem, že je to důležité."

"To je. Loděnice tady na nich závisí Je tady hodně práce v sázce." Oh!

"Budeme to muset prodat unii. To je Samova a Rosova práce. Ale jak se teď ekonomika jeví, nemáme moc na výběr."

Zívnu.

"Nudím vás snad, paní Greyová?" Přitiskne se k mým vlasům, pobaveně.

"Ne! Nikdy. . . Je mi jen moc pohodlně ve tvém klíně. Ráda poslouchám o tvé práci."

"Vážně?" Zní překvapeně.

"Jistěže." Opřu se a hledím přímo na něj. "Ráda slyším jakékoliv informace, které se uráčíš se mnou sdílet." Pousměju se, a on mě sleduje pobaveně a zakroutí hlavou.

"Vždycky hladová po více informacích, paní Greyová." "Řekni." Pobídnu ho a

schoulím se opět v jeho náručí. "Řekni co?"

"Proč to děláš?"

"Dělám co?"

"Tvou práci, tak jak ji děláš?"

"Chlapi si musí vydělávat na přežití." Je pobaven.

"Christiane, ty vyděláš víc než je na přežití třeba." Můj hlas je plný ironie. Zamračí se na mě a je na chvíli zticha. Myslím, že už neprozradí žádné tajemství, ale překvapil mě.

"Nechci být chudý." Řekne, jeho hlas je nízký. "Už jsem byl. A znovu se tam nevrátím. A navíc. . . je to hra." Zamumlá. "Je to o vyhrávání. Hra, která mi vždy připadala jednoduchá."

nahlas.
"na rozdíl od života." Zamumlám si pro sebe. A potom zjistím, že jsem to vlastně řekla

"Ano. Řekl bych." Zamračí se. "Ale je to jednodušší, když mám tebe."

Jednodušší když má mě? Pevně ho obejmu. "Nemůže to vše být hra. Jsi velmi dobročinný." Pokrčí rameny, a je mi jasné, že už mu to není nepříjemné. "V nějakých věcech možná."

Řekne potichu.

"Miluju dobročinného Christiana." "Jen ho?"

"Oh miluji megalomanického Christiana, controlujícího podivína, sexperta Christiana, ujetého Christiana, romantického Christiana, stydlivého Christiana. . . ten seznam je nekonečný,!!

"To je celý Christian."

"Řekla bych, alespoň padesátkrát."

Zasměje se. "Padesát odstínů." Zamumlá mi do vlasů. "Mých padesát odstínů."

Pohne sebou, nakloní mi hlavu dozadu a políbí mě. "No paní Odstínová, pojďme se podívat jak se daří vašemu otci."

"Dobře."

"Můžeme se jít projet?"

Chritian a já jsme zpět v R8 a já jsem radostí bez sebe. Rayův mozek je zpět v normálu – otok je už pryč. Dr. Sludderová se rozhodla, že ho zítra probudí z jeho kómatu. Je spokojená s jeho výsledky.

Christian se na mě usměje. "Dnes máš narozeniny - můžeš si dělat co chceš." Oh! Jeho

Tón mě přiměje se na něj zadívat. Jeho oči jsou tmavé.

"Cokoliv?"

"Cokoliv."

Kolik naděje může vložit do jednoho slova? "No, chtěla bych řídit." "tak řiď, bejby."

usměje se a já na něj.

Moje auto je úžasné jako sen, a když najedeme na I-5 šlápnu na to, až na podlahu. Zaráží nás to do sedadel.

"Klidněji, bejby." Christian mě varuje.

"Když jedeme zpět do Portlandu, něco mě napadne.

"Už jsi naplánoval oběd?" Zeptám se nesměle Christiana. "Ne. Máš hlas?" Zní slibně.

"Ano."

"Kam bys chtěla jet? Je to tvůj den, Anno." "Vím o jednom místě."

Zaparkuju venku před galerií, kde José vystavoval své obrazy, Le Picotin restaurace, kdy jsme zašli po Josého přehlídce.

Christian se usměje. "Už jsem si myslel, že mě chceš vzít do toho baru, z kterého jsi mi v opilosti volala."

"Proč bych to dělala?"

"Abys zjistila jestli ty azalky ještě žijou, co jsi pozvracela." zvedne své sarkastické obočí. Začervenám se. "Nepřipomínej mi to! A navíc. . . Stejně jsi mě vzal k sobě na hotel."

Pousměji se.

"Nejlepší rozhodnutí, které jsem kdy udělal." Řekne jeho oči vřelé. "Ano, to bylo."

Sehnu se k němu a políbím ho.

"Myslíš, že ten nadutý čurák pořád čeká u stolku?" Christian se zeptá. "Nadutý?

Myslela jsem, že byl v pohodě."

"Snažil se na tebe zapůsobut." "No, uspěl."

Christianova ústa se znechuceně zakroutí. "Mohli bychom to jít omrknout?" Nabídnu.

"Veďte mě, paní Greyová."

Po obědě a rychlé mezizastávce v hotelu pro Christianův Mac, se vracíme do nemocnice. Strávím celé odpoledne s Rayem, předčítám mu nahlas z jednoho z rukopisů, které mi poslali. Moje jediní společnost je zvuk toho stroje, který ho drží při životě, drží ho u mě. Teď když už vím, že dělá pokroky, mohu dýchat o cosi lépe a relaxovat. Mám naději. Jen potřebuje čas, aby se uzdravil. Já mám čas . A ten mu mohu dát. Nečině by mě zajímalo jestli bych měla zkusit znova zavolat mámě, ale rozhodnu se pro později. Držím Raye za ruku, zatímco mu čtu, občas ji stisknu, doufám, že mu bude líp. Jeho prsty jsou pod mým dotekem jemné a teplé. Má na svém prstě pořád vroubek, tam co nosil svatební prsten - po takové době.

Za hodinu nebo dvě, nevím jak dlouho. Podívám se po Chritianovi, jeho notebook má v rukou, stojí na konci postele se sestřičkou Kellie.

"Je čas jít, Anno."

Oh. Chytnu Raye pevně za ruku. Nechci ho tady enchat. "Chci tě nakrmit. Pojď je

pozdě." Christian zní neodbytně. "Musím pana Steela okoupat." Řekne sestřička Kellie.

"Dobře." Připustím si. "zítra ráno se vrátíme."

Políbím Raye na tvář, cítím to neoholené strniště, které mi nikdy nebylo známé. Nelíbí se mi to. *Jen se dál uzdravuj, tatínku. Miluji tě.*

"Myslel jsem si, že bychom mohli jíst dole. V soukromé místnosti." Christian řekne, odlesk v jeho očích, když otevírá dveře od našeho apartmánu.

"Vážně? Abys dokončil to, co jsi začal před pár měsíci?" Pusměje se. "Pokud budete mít štěstí, paní Greyová."

Tasměji se. "Christiane, nemám žádne společenské šaty na sebe."

On se usměje, nabídne mi ruku a vede mě do ložnice. Otevře skříň, kde visí obrovský bílý obal na šaty.

"Taylor?" Zeptám se.

"Christian." Odpoví mi, rázně a dotčeně najednou. Jeho tón mě rozesměje. Rozepnu obal a uvidím modré saténové šaty a vytáhnu je ven. Jsou úžasné – vypasované tenkými proužky. Vypadají malé.

"Jsou krásné. Děkuji. Doufám, že mi budou."

"Budou." Řekne jistotně. "A tady." - Vytáhne krabici na boty – "Boty k tomu." Lišácky se usměje.

"Ty myslíš na všechno. Děkuji." Natáhnu se a políbím ho. "To ano." Podá mi ještě

jednu tašku.

Dívám se na něj, v úžasu. V tašce je černé body bez ramínek s krajkou. Pohladí mě po tváři, chytne mě za bradu a políbí mě.

"Už se moc těším až ti tohle budud později sundávat.'

..

Svěže vykoupaná, umytá, oholená a cítím se rozmazlována. Sednu si na okraj postele a začnu si sušit vlasy. Christian vstoupí do ložnice. Myslím, že pracoval.

"Nech mě to udělat."Řekne a ukazuje na židli u stolu. "Sušit mi vlasy?"

Přikývne. Já na něj nevěřícně zamrkám.

"Pojď." Řekne, sleduje mě pečlivě. Znám ten výraz a vím, že bych měla poslechnout. Pomalu a metodicky mi suší vlasy, pramen po pramínku. Určitě už tohle předtím dělal. . . často.

"Tohle ti nebude cizí." Zamumlám. Jeho úsměv se odrazí v zrcadle, ale neřekne nic a pokračuje v kartáčování mých vlasů. Hmmm. . . je to tak relaxující.

Když vstoupíme do výtahu při cestě na večeři, nejsme sami. Christian vypadá k nakousnutí v jeho charakteristicky bílé košili, tmavých ryflích a saku. Žádná kravata.

Dvě ženy uvnitř výtahu ho sejmou pohledem jako nějakou kořist a méně stědře se podívají na mě. Schovám si svůj úsměv. *Ano, dámy, je můj*. Christian mě vezme za ruku a přitáhne k sobě, když jedeme potichu do přízemí.

Je plno, plno lidí oblečených ve večerním, sedící okolo, popíjejí a klábosí, začánají jejich sobotní noc. Jsem ráda, že sem zapadnu. Ty šaty mě obepínají, třou se o mé křivky a drží vše na místě. Musím říct že se cítím. . . . atraktivní v těhle šatech. Vím, že Christian to schvaluje.

Prvně, si myslím, že jdeme do soukromé místnosti, kde jsme před pár měsíci prodiskutovávali náši smlouvu, ale vede mě přes chodbu a na druhém konci, otevře dveře do další dřeveně obložené místnosti.

''Překvapení!''

Oh můj. . . Kate a Elliot, Mia a Ethan, Carrick a Greace, Pan Rodriguez a José. A má matka a Bob všichni zvedají sklenice. Stojím a hledím na něj, nemám slov. *Jak? Kdy?* Zděšeně se otočím na Christiana, a ten mi stiskne ruku. Moje mám přistoupí ke mně a vezme mě do náručí. *Oh, Mami!*

"Zlatíčko, vypadáš nádherně. Veselé narozeniny."

"Mami!" Zavzlykám. *Oh mami.* Slzy mi začnou padat po tváři navzdory publiku okolo, a vpadnu jí hlavou na ramena.

"Zlatíčko, neplakej. Ray bude v pořádku. Je to tak silný chlap. Nebreč. Ne na svoje narozeniny." Její hlas se zadrhává, ale snaží se udržet vyrovnanost.

Chytne můj obličej do rukou a palcem mi utře slzy. "Myslela jsem, žes zapomněla."

"Oh, Anno! Jak jsi mohla? Sedmnáct hodin usílí není něco, na co se dá zapomenout."

Zachechtám se před slzy a máma se usměje.

"Utři si oči, zlatíčko. Je tady spousta lidí, aby s tebou dnešek oslavila."

Popotáhnu si, nechci se na nikoho okolo podívat, V rozpacích a unešená, že si všichni udělali čas a přijeli sem, aby mě viděli.

"Jak jste se sem dostali? Kdy jste přijeli?"

"Tvůj manžel pro nás poslal letadlo, zlatíčko." Usměje se, okouzlená.

A já se zachichotám. "Děkuji, žes přišla mami." Utře mi nos s kapesníkem, tak jak to dělají jen matky. "Mami!" Okřiknu ji.

"Tak je to lepší. Veselé narozeniny, zaltíčko." Odestoupí a všichni okolo přistoupí, aby mě obejmuli a popřáli k narozeninám.

"Má se dobře, Anno. Dr. Sludderová je jedna z nejlepších v zemi. Veselé narozeníno, Andílku." Grace mě obejme.

"Breč si jak chceš, Anno – je to tvoje párty." José mě ztrapňuje.

"Veselé narozeniny, drahoušku." Carrick se usměje, drží mě za obličej.

"Už jsi v letech. Tvůj staroch by měl být v pohodě." Elliot mě vezme do náručí.

"Veselé narozeniny."

"Dobře." Christian mě vezme za ruku a odsune mě z Elliotova obejmutí. "Dost laskání mé ženy. Běž si laskat svou snoubenku."

Elliot se hříšně usměje a přsune se ke kAte.

Číšník, kterého jsem si předtím nevšimla, nám podává sklenku s růžovým šampaňským.

"Tohle by byl perfektní den, kdyby tady s námi mohl být Ray, ale není tak deleko. Je mi lépe a chtěl by, aby sis tenhle den užila, Anno. Vám všem děkuji, že jste přišlo a strávíte dnešní večer s mou nádhernou manželkou, jedne oslava z mnoha následujících narozenin. Veselé narozeniny, lásko." Christian pozvedne sklenku a všichni zvolají veselé narozeniny, a já opět musím bojovat, abych zatlačila slzy.

Sleduji tu živou konverzaci okolo stolu při večeři. Je to zvláštní mít kolem sebe všechny své blízké, když vím, že můj otec je na přístrojích, které ho drží při životě. Jsem nezaujatá pokračovat tenhle krásný večer a jsem ráda, že jsou všichni tady. Sleduji jak se Elliot s Christianem dohadujé, Josého důvtip, Miino vzrušení a její entusiasmus pro jídlo, Ethan ji šibalsky sleduje. Myslím, že se mu líbí. . . ale těžko říct. Pan Rodriguez je opřený, tak jako, já, a užívá si tu konverzaci. Vypadá lépe. Odpočatě. José se mu velmi věnuje, krájí mu jídlo, doplňuje sklenku. Když jeho rodič skoro zemřel, José si svého otce začal vážit více. . . to vím.

Podívám se na matku, je ve svém živlu, okouzlující, zábavná a vyrovnaná. Moc ji miluji. Musím jí to říct. Život je tak nevypočitatelný, to už si teď uvědomuji.

"Jsi v pořádku?" Kate se mě zeptá, jejím nějak necharakteristicky klidným hlasem.

Přikývnu a chytnu ji za ruku. "Ano, děkuji, že jsi přišla."

"Myslíš si, že pan Megasamec, by mě udržel zpátky od tvých narozenin? Museli jsme letět helikoptérou." Usměje se.

"Vážně?"

"Ano. Všichni. A když pomyslím, že on byl pilot." Přikývnu.

"Je to docela sexy." "Jo, řekla bych." Začneme se chechtat.

"Zůstáváte přes noc tady?" Zeptám se.

"Ano. Všichni, řekla bych. Ty jsi o tomhle nic nevěděla?" Zakroutím hlavou.

"Slaďouš, že ano." Přikývnu.

"Co ti koupil k narozeninám?" "tohle." Zvednu ruku s náramkem. "Oh, roztomilé."

"Ano."

"Londýn, Paříž. . . zmrzlina?" "To raději nechtěj vědět." "Můžu hádat."

Smějeme se, a já se začervenám. "Oh. . . .a R8."

Kate vyprskne své víno, neatraktivně jí teče po bradě a to nás ještě víc rozesměje. "To

přehnal, bastard jeden." Zachcetá se.

Pro desert mi podávají a přepychový čokoládový dort s hořícími dvaadvaceti svíčkami ve stříbrné barvě a velkým nápisem "Veselé narozenin". Grace sleduje Christiana a všechny ostatní když mi zpávají, a její oči září láskou.

"Přej si něco." Christian zašeptá. Na jeden nádech sfouknu všechny svíčky, a přeji si, aby se můj otec uzdravil. *Tati, uzdrav se. Prosím uzdrav se. Miluji te.*

O půlnoci už odcházejí pan Rodriguez a José. "Děkuji moc, že jste přišli." Pevně

Josého obejmu.

"Za nic na světě bych to nezmeškal. Jsem rád, že Ray jde správným směrem." "Ano. Ty,

pan Rodriguez a Ray musíte přijet rybařit s Christianem do Aspenu."

"Jo? To zní fajn." José se usměje, vezme svému otci kabát a já si dřepnu, abych se s ním také rozloučila. "Víš ty Anno, kdysi jsem si myslel. . . no, myslel jsem, že ty a José. . . "Jeho obličej zbledne a dívá se na mě, ontenzivní pohled plný lásky.

Ale ne.
"Mám vašeho syna velmi ráda, pane Rodriguez, ale je to jako můj bratr."

"Ty bys byla jedna senzační snacha. A to jsi. Pro Greyovi." Usměje se a začervená.

"Doufám, že se vyrovnáte jen s přátelstvím."

"Jistěže. Tvůj manžel je skvělý chlap. Vybrala sis dobře, Anno." "Taky si myslím."

Zašeptám. "Miluji ho." Obejmu pana Rodrigueze. "Zacházej s ním dobře, Anno."
"To budu." Slibuji.

Christian zavře dveře od našeho apartmá.

"Konečně sami." Zamumlá, opře se o dveře a sleduje mě.

Přistoupím k němu a svými prsty přejíždím přes klopku jeho saka. "Děkuji za báječné

narozeniny. Jsi opravdu ten nejpozornější, ohleduplný, šlechetný manžel."

"Mé potěšení."

"Ano. . . tvé potěšení. Pojďme s tím něco udělat." Zašeptám. Svírám své ruce okolo jeko kapes u saka, a přitisknu jeho rty k mým. . .

Po společné snídani, otevřu všechny své dárky a se všemi se rozloučím, s Greyovými a Kavanaghovými, kteří se vracejí do Seattli Charlie tangem. Moje matka, Christian a já jdeme do nemocnice, Taylor nás veze, protože všichni bychom se do mého nového auta nevešli. Bob odmítl jít s námi a já jsem za to tajně ráda. Bylo by to přece jen divné, a řekla bych, že Ray by taky nebyl moc rád, kdyby ho takto viděl.

brečrt.
Ray vypadá mnohem líp. Zarostlý. Matka je v šoku, když ho uvidím a společně začneme

"Oh, Rayi." Stiskne mu ruku a jemně ho pohladí po tváři, a já jsem unešene vidět lásku pro jejího Ex manžela. Jsem ráda, že mám v kabelce kapesníky. Sedíme vedle ně, já držím za ruku ji, a ona Raye.

"Anno, kdysi tenhle muž byl středobodem mého vesmíru. Slunce s níc vycházelo a zacházelo. Vždy ho budu milovat. Staral se o tebe tak dobře."

"Mami – "Pohladí mě po tváři a dá mi pramínek vlasů za ucho.

"Víš, že Raye budu vždycky milovat. Jen jsme se oddálili." Povzdechne. "A já s ním prostě nemohla žít." Dívá se dolů na svou ruku a zajímalo by mě jestli teď myslí na Steva, manžela číslo tři, o kterém se nebavíme.

"Vím, že Raye miluješ." Zašeptám, a třu si oči. "Dneska ho probudí z komatu." "Dobře.

Jsem si jistá, že bude v pořádku. Je moc tvrdohlavý. Myslím, že to ses od něj naučila."

Usmějuse. "Bavila ses s Christianem?" "Ví, že jsi tvrdohlavá?"

"Věřím tomu."

"Řeknu mu, že to je v rodině. Vypadá te spolu skvěle. Tak šťastní."

"To jsme. Myslím. Pracujeme na tom. Miluji ho. Je to středobod mého vesmíru. Slunce s ním vychází a zachází."

"Jde vidět, že tě zbožnuje, zlatíčko." "A já zbožňuji jeho."

"Ujisti si, že mu to řekneš. Muži potřebují tohle slyšet stejně jako my."

Trvám si na tom, abych matku a Boba doprovodila na letiště, abych se rozloučila. Taylor nás následuje v R8 a Christian řídí SUV. Je mi líto. Že se nemůžou zdržet déle, ale musejí se vrátit do Savannah. Je to uplakané loučení.

"Postarej se o ni, Bobe." Zašeptám, když mě obejme. "Jistě, postarám, Anno. Opatruj se."

"To udělám." Otočím se k matce. "Měj se mami. Děkuji, že jsi přišla." Zašeptám, můj hlas se třese. "Mám tě moc ráda."

"Oh, zlatíčko, Taky tě mám moc ráda. A Ray se uzdraví. Ještě musí stihnout finále fotbalu." Zachechtám se. Má pravdu. Přečtu Rayovi nedělní sport, když za ním dnes večer půjdu.

Sleduji jak oba nastupují do GEH letadla. Uplakaně mi zamává a je pryč. Christian mi dá ruku na ramena.

"Pojďme zpátky, Bejby." Zamumlá. "Budeš řídit?"

"Jistě."

Když se vrátíme do nemocnice toho večera. Ray vypadá jinak. Trvá mi to chvilku, než si uvědomím, že hadička co vedla do jeho pusy zmizela. Ray dýchá sám. Uklidňující pocit se mnou prvalí. Pohladím ho po jeho zarostlém obličeji a kapesníkem mu utřu kousek sliny co má v koutku.

Christian odejde, aby našel Dr. Sludderovou a nebo Dr. Crowea, abychom se dozvěděli více, když si sednu na to známé místo vedle jeho postele, abych ho pozorně sledovala.

Najdu sportovní stránku novin, nedělního deníku a začnu číst reportáže o tom jako ve fotbale hráli chlapi ze Sounders proti Salt Lake . Podle všeho to byla divoká hra, ale Sounders byli oslabeni díky vlastnímu gólu od hráče jménem Kasey Keller. Chytnu Raye za ruku a pokračuju ve čtění.

"A konečné skóre. Sounders 2 a Salt Lake 2."

"Hey, Annie, my prohráli? Ne!" Ray zaskřehotá a stiskne mou ruku.

Tatínku!!!

KAPITOLA 19

Slzy mi padají po tváři. Je zpátky. Můj táta je zpátky. "Neplakej, Annie." Jeho hlas je chraplavý. "Co se děje?"

Vezmu jeho ruku do obou mých a přitulím si ji k obličeji. "Měl jsi nehodu. Jsi v nemocnici v Portlandu."

Ray se zamračí, a nevím jestli to je, protože mu není pohodlně kvůli mé tak necharakteristické láskyplnosti a nebo, protože si nemůže vzpomenout na tu nehodu.

"Chceš něčeho napít?" Zeptám se, ale nejsem si jistá jestli mu můžu něco dát. Přikývne zmateně. Moje srdce se rozplyne. Postavím se a sehnu se k němu, políbím ho na čele. "Miluju tě, tati. Vítej zpátky."

Zamává rukou, ztrapněně. "Já tebe taky, Annie. Vodu." Vyběhnu ven k sestřičkám. "Můj otec – probudil se." Usmívám se na sestřičku Kellie, která se usměje zpět. "Zavolejte Dr. Sludderovou." Řekne kolegyni a pospíchá okolo stolu.

"Chce vodu." "Nějakou mu donesu."

Přiskočím zpět k posteli mého otce, cítím se tak naplněná. Jeho oči jsou zavřené, když doběhnu a ihned se začnu strachovat, že opět upadl do komatu.

"Tati?"

"Jsem tady." Zamumlá a jeho oči se ihned otevřou a sestřička Kellie se objeví s ledovou tříští a sklenicí.

"Dobrý den, pane Steele. Jmenuji se Kellie a jsem vaše sestřička. Vaše dcera mi řekla, že máte žízeň."

V čekárně, Christian hledí fixovaně do jeho notebooku, hluboce se soustředí. Podívá se na mě, když zavřu dveře.

"Probudil se." Zahlásím. Usměje se, a napětí okolo jeho očí zmizne. Oh. . . nevšimla jsem si toho předtím. Byl celou tu dobu tak napjatý? Položí notebook na stranu, a obejme mě.

"Jak je mu?" Zeptá se a já si dám ruce okolo něj.

"Mluví, má žízeň, zmatený. Vůbec si tu nehodu nepamatuje."

"To chápu. Teď když se probudil, chci, aby ho přemístili do Seattlu. A můžeme jít domů a moje matka se o něj postará."

Už?

"Nejsem si jistá, jestli je dost silný na převoz." "Promluvím si s Dr. Sludderovou.

Zjistím její názor." "Chybí ti domov?"

"Ano."

"Dobře."

"Nepřestala ses smát." Christian řekne, když zastavím před hotelem. "Jsem moc

uklidněná a šťastná."

Christian se usměje. "Dobře."

Začíná se stmívat a zachvěju se když vystoupím z auta do zimy. Podám klíče hotelové obsluze. Sleduje mé auto s chtíčem a já ho nemůžu obviňovat. Christian mě přitiskne k sobě.

"Mohli bychom oslavovat?" Zeptá se, když vstoupíme k recepci. "Oslavovat?"

"Tvého otce."

Zachechtám se. "Oh, jeho."

"Chyběl mi ten zvuk." Christian mě políbí ve vlasech,

"Můžeme se prostě jen najíst v apartmánu? Víš jen si udělat tichý večer." "Jistě. Pojď."

Vezme mě za ruku a vede mě k výtahům.

"To bylo výborné." Zamumlám spokojeně, když dojím poslední sousto z talíře, plná po tak dlouhé době. "Dobře vědí jak tady vařit."

Jsem svěže vykoupaná a mám na sobě jen Christianovo tričko a kalhotkyy. V pozadí hraje Christianův Ipod a Dido nám zpívá.

Christianovy oči mě hloubavě zkoumají. Jeho vlasy stále rozcuchané ze společné koupele a má na sobě jen černé tričko a ryfle. "To je poprvé co jsem tě viděl jíst tak moc, za celou dobu co jsme spollu." Řekne.

"Měla jsem hlad."

Opře se v jeho křesle se sebeuspokojícím úsměvem a napije se vína. "Co bys teď chtěla dělat?" Jeho hlas je jemný.

"Co ty bys chtěl dělat?"

Pozvedne obočí, pobaveně "To co vždycky." "A to je?"

"Paní Greyová, nebuďte zdrženlivá."

Nahnu se před stůl a vezmu ho za ruku, otočím ji a přejedu svým prstem po jeho dlani. "Chci, aby ses mě dotýkal tímhle." Přejedu svým prstem po jeho ukazováčku.

Pohne se v jeho křesle. "jen tím?" Jeho oči tmavnou a hřejou zároveň. "Možná i

tímhle." Přejedu prstem po jeho prostředníčku a zpět k jeho dlani.

"A tímto." Moje prsty putujou po jeho prsteníčku. "Určitě tímhle. Tenhle je velmi

sexy." "Je?"

"Jistěže. Říká mi, tenhle muž je můj." Sehne se ke mně a chytne mě za bradu druhou

rukou. "Paní Greyová, svádí te mě snad?"

"V to doufám."

"Anastasie, jsem tvůj." Jeho hlas je nízký. "Pojď sem." Zatáhne mě za ruku a přitiskne do klína. "Mám rád neomezený přístup se tě dotýkat." Vede svou ruku nahoru po mém stehně až k mému zadečku. Chytne mě za krk a políbí mě, drží mě na místě.

Chutná jako bílé víno, jablečný koláč a Christianem. Vjedu mu prsty do vlasů, držím ho u sebe zatímco naše jazyky se objevují a kroutí se okolo, moje krev se mi naplavuje no rozkroku. Jsme udýchaní a odtáhneme se.

"Pojďme do postele." Zamumlá mi proti rtům. "Postel?"

Zatáhne mě za vlasy, tak že se dívám na něj. "Kde by jste to chtěla raději, paní Greyová?"

Moje vnitřní bohyně se přestane nacpávat desertu co jsme měli na večeři. Pokrčím rameny naznačujíc lhostejnost. "Překvap mě."

Škodolibě se usměje. "Jsi dnes večer odvážná." Dá si svůj nos na můj.

"Možná bych se měla více ovládat."

"Možná ano. Začínáš být trochu panovačná v pokročilém věku." Pozvedne obočím ale nemůže moc přetvařovat ten skrytý humor.

"Co s tím hodláš dělat?" Vyzvu ho.

Jeho oči září. "Já vím co bych s tím rád udělal. Záleží jestli to jsi taky pro to."

"Oh, pan Greyi byl jste na mě velmi něžný posledních pár dní. Nejsem ze skla, víte."

"Nemáš ráda něžnost?"

"S tebou samozřejmě. Ale víš. . . různorodost je koření života." Zamrkám na něj. "Jsi

pro něco méně něžného?"

"Něco pro zpestření života."

Pozvedne na mě obočí. "Zpestření života." Zopakuje, ohromený a pobavený.

Přikývnu. Hledí na mě na chvíli. "Nekousej si ret. " Zašeptá a najednou se zvedne a já v jeho náručí. Zalapám po dechu a chytnu ho za biceps, v obavách, že mě upustí. Nese mě k tomu nejmenšímu gauči co máme v apartmánu a položí mě na něj.

"Počkej tady. Nehýbej se." Krátce a sexy se na mě podívá a otočí se, odchází ven z místnosti. Oh. . . bodý Christian. Proč jsou jeho nohy tak sexy? Za pár chvil je zpět, překvapujíc mě, když se mi nahne přes záda,

"Myslím, že si vystačíme s tímhle." Vezme mé tričko a sundá mi ho před hlavu, nechávajíc mě úplně nahou kromě mých kalhotek. Zatáhne můj ohon a políbí mě.

"Postav se." Přikáže proti mým rtům a pustí mě. Udělam co řekl. Položí ručník na gauč.

Ručník?

"Sundej si kalhotky."

Polknu, ale udělám co řekl, hodím je vedle gauče.

ano?"

"Sedni si." Vezme mě za ohon a zatáhne."Řekneš mi, abych přestal, pokud to bude moc,

Přikývnu.

"Řekni to." Jeho hlas je tvrdý. "Ano." Zapištím.

Usměje se. "Dobře. Tak paná Greyová. . . Po velké poptávce, vás zkrotím."Jeho hlas se změní v šepot. Touha sviští mým tělem jako blesk, když řekne tahle slova. Oh, můj sladký Stín – na gaučí?

"Chytni se za kolena." Přikáže. "A opři se dozad."

Položím si ruce na kraj gauče, moje kolena před sebou. Natáhne se po mé levé noze, a bere pásek z jednoho z županů a uváže jeden okolo mého kolena."

"Župany?"

"Improvizuji." Usměje se znova a uváže suk okolo mého kolena a druhý konec uváže okolo nohy gauče, efektivně roztahuje mé nohy.

"nehýbej se." varuje mě a opakuje proces s mou pravou nohou, uvazuje druhý pásek k druhému konci gauče.

Oh můj. . . sedím, roztažená na sedačce, nohy roztažené doširoka.

"Všechno Ok?" Christian se jemně zeptá, a dívá se na mě z druhé strany pohovky.

Přikývnu, očekávám, že přiváže i mé ruce. Ale vyhne se tomu. Sehne se a políbí mě.

"Nemáš vůbec tušení jak sexy teď vypadáš." Zamumlá a pohladí svým nosem můj. "Změníme hudbu, řekl bych." Postaví se a přejde k hrajícímu iPodu.

Jak tohle dělá? Jsem tady, přivázaná a nadržená jako kůň, zatímco on je tak v pohodě a klidný. Je zrovna v mém úhlu a já sleduji jak se jeho svaly pohybují, když mění hudbu. Ihned, sladký skoro dětský hlas začné hrát.

Oh, tenhle song mám ráda.

Christian se otočí a jeho oči jsou uzamčené do mých, když dochází k pohovce a ladně si přede mnou klekne na kolena.

Najednou cítím něco nechráněného.

"Nechráněná? Zranitelná?" Zeptá se a řekne předně mé myšlenky. Jeho ruce jsou na jeho kolenou. A já přikývnu.

Proč se mě nedotýká?

"Dobře." Zamumlá. "Zvedni ruce." Nemůžu se odtáhnout od jeho uchvacujících očí a udělám co řekl. Christian mě za ně chytne a vytlačí na ně trochu oleje, na každou mou dlaň z malé čiré lahve. Je to voňavé – bohatá, pižmová, smyslná vůně, kterou nedokážu pojmenovat.

"Promni si ruce." Zavrtím se pod tím jeho sexy těžkým pohledem. "Nehýbej se.

"Varuje. Oh můj. . .

"Teď, Anastasie. Chci aby ses dotýkala sama sebe."

Do hajzlu.

"Začni na svém krku a pokračuj dolů." Zaváhám.

"Nestyď se, Anno. Pojď. Udělej to." Ten humor a výzva v jeho výrazu jde ruku v ruce s jeho touhou.

Sladký zpěv stále hraje. Dám si ruce na krk a nechám je klouzat dolů na vrchol mých prsou. Ten olej je dělá lehce kluzké. Moje ruce jsou teplé.

"Níž." Christian zamumlá, jeho oči tmavnou. Nedotýká se mě. Moje ruce drží má prsa.

"Dráždi se."

Oh můj. . . Jemně se držím za bradavky.

"Víc." Christian poručí. Sedí nehybně mezi mýma stehnama a sleduje mě. "Tak jak bych to dělal já." Dodává, jeho oči tmavě svítí. Moje svaly se setnou v mém břiše. Zasténám, když si začnu pohrávat tvrději se svými bradavkami, cítím jak tvrdnou a prodlužují se pod mým dotekem.

"Ano, to se mi líbí Anno,"

Zavřu oči a tlačím, kroužím a pohrávám si mezi prstama. Zavzdychám. "Otevři oči."

Mrknu na něj.

"Znova. Chci tě vidět. Chci vidět jak si užíváš ty doteky."

Oh Kurva. Znovu opakuji ten proces. Tohle je tak. . .erotické. "Ruce. Níž,"

Pohnu se.

"Nehýbej se, Anno. Vstřebávej to potěšení. Níž." Jeho hlas je nízký a křaplavý, svůdný a lákavý v jednom.

"Ty to udělej," Zašeptám.

"Oh, udělám – brzy. Ty. Níž. Hned." Christian přejede jazykem po zubech. *Do prdele*. . . zakroutím se a tlačím se na jeho rozkrok.

Zakroutí hlavou, pomalu. "Nehýbat." Má ruce na mých kolenou, drží mě na místě. "No tak, Anno – níž,"

Moje ruce sjedou po mém bříšku a chvíli si pohrávají. "Níž." Zařekne,

"Christiane, prosím."

Jeho ruce přejedou po mých kolenou, přejíždí po mých stehnech až k mému pohlaví.

"No tak, Anno. Dotýkej se."

Moje levá ruka sjíždí k mému pohlaví a hladím se, pomalu kroužím, začnu hekat a pusa se mi otevře do souvislého O.

"Znova." zašeptá,

Zasténám hlasitěji a opakuji ty pohyby a zakloním hlavu. "Znova."

Zasténám ještě silněji a Christian se zhluboka nadechne. Chytne mě za ruce a sehne se ke mně, a přejíždí svým jazykem dopředu a dozadu po vrcholku mých stehen.

"Ah!"

Chci se ho dotýkat, ale když zkusím pohnout rukama, jeho ruce se sevřou okolo mého zápěstí.

"Přivážu je, pokud se budeš hýbat."

Zasténám. Pouští mě a vsune dva prsty do mě, jeho dlaň pomožená na mém klitorisu.

"Teď tě udělám, rychle, Připravená, Anno?"

"Ano." Zahekám.

Začne pohybovat prsty, rukou, nahoru a dolů, rychle, napadá oba ty tak slastné vrcholky, ten tak sladký ve mně a zároveň i můj klitoris. Ah! Ten pocit je tak intenzivní - Velmi intenzivní. Uspokojení se ve mně staví a vše si mi hrne do spodní poloviny těla. Chci si natáhnout nohy,a le nemůžu. Moje ruce se lapnou toho ručníku co je pode mnou.

"Vzdej se." Christian zašeptá.

A já exploduji okolo je prstů, nesouvisle zakřičím. Stlaší dlaň na můj klitoris, zatímco orgasmus proudí celým mým tělem, prodlužuje ty nádherné muka. Nepřítomně si uvědomuji, že mi odvazuje nohy.

"Teď jsem na řadě já." Zamumlá a otočí mě tak, že klečím u gauče opřená o něj.

Roztáhne mé nohy a plácne mě po zadečku.

"Ah!" zakřičím když do mě vrazí.

"Oh, Anno." Zasyčí skrz jeho setnuté zuby a začne se pohybovat. Jeho prsty se do mě zaboří, když mě drží za boky, když mě drtí zezadu znova a znova. Opět se to ve mně mele. Ne. . . . Ah. . .

"No tak, Anno!" Christian zakřičí a já se znova roztříštím, pulsuji okolo něj a křičím nahlas když se opět udělám.

"Dostatečné zpestření života?" Christian mě políbí mě vlasech.

"Oh, ano." Zamumlám, a hledím do stropu. Ležím na svém manželovi, mé záda na jeho břiše, oba dva na zemi vedle gauče. Je stále oblečený.

"Myslím, že bychom mohli ještě jednou. Tentokrá ty bez oblečení." "Bože, Anno. Dej muži šanci se nadechnout."

Zachechtám se a on taky. "Jsem ráda, že je Ray při vědomí. Vypadá to, že tvůj apetýt je zpět." Řekne a slyším veselost v jeho hlase.

Otočím se a zamračím se na něj. "Zapomněl jsi snad na včerejší noc a dnešní ráno?" Zašklebím se.

"Nezapomenutelné." Usměje se a když to udělá vypadá tak mladě a bezstarostně a šťastně. Chytne mě za zadeček. "Máte fantastickou prdelku, paní Greyová."

"Tak jako ty." Zvednu na něj obočí. "Ale tvoje je stále schovaná." "A co s tím hodláte dělat paní Greyová?"

"Co, no hodlám vás vysléct, pane Greyi. Celého." Usměje se.

"Jsi tak sladký." Zašeptám. Sehnu se a políbím ho do koutku úst. Zavře oči a sevře mě pevněji do náručí.

"Christiane jsi skvělý. Tenhle víkend jsi pro mě udělal tak speciální – i přes to co se stalo Rayovi. Děkuji."

Otevře své obrovské, výžně šedé oči a jeho výraz mě chytne za srdce. "Protože tě miluji." Zamumlá.

"Já vím. Taky tě miluji." Pohladím ho po tváři. "Jsi mi tak vzácný. Víš to, že ano."

Ztuhne, vypadá zmateně.

Oh, Christiane. . . můj sladký Stíne.

"Věř mi." Zašeptám.

"To není tak jednoduché." Jeho hlas nejde skoro slyšet.

"Zkus. Zkus hodně, protože to je pravda." Pohladím ho po tváři ještě jednou. Jeho oči se vytmaví od bolesti a ublížení.

Chce se mi vlézt do jeho těla a držet ho. Cokoliv co by zastavilo tenhle pohled. Kdy už konečně pochopí, že pro mě znamená svět? Že si zaslouží víc než moji lásku, lásku jeho rodičů – jeho sourozenců? Říkám mu to pořád dokola, a znova je tady ten ztracený Christian. Čas. Jen to potřebuje čas.

"Nastydneš. Pojď." Zvedne se vlídně na nohy a přitáhne mě k sobě. Dám si ruku okolo jeho pasu a jdeme pomalu do ložnice. Nebudu na něj tlačit, ale od Rayovi nehody, je to pro mě důležitější, aby věděl, jak moc ho miluji.

Když vejdeme do ložnice, zamračím se, zoufale se snažím znovu vyvolat tu náladu, kterou jsem měla jen před několika vteřinami.

"Nepůjdeme se dívat na TV?" Zeptám se.

Christian si odfrkne. "Doufal jsem pro druhé kolo." A můj kokoetní Stín je zpět. "No v tom případě, myslím, že budu pod velením já."

Zírá na mě, a já ho zatlačím na postel a rychle si na něj sednu obkročmo a chytnu jeho ruce vedle něj.

Usměje se na mě. "No paní Greyová, teď když už mě máte, co se mnou hodláte dělat?"

Nahnu se na něj a zašeptám mu do ucha. "Hodlám tě vyšukat svou pusou."

Zavře oči, chraplavě se nadechne, a já jedu svými zuby po jeho čelisti. . .

Christian pracuje na svém počítači. Je světlé ráno, a někomu píše e-mail, řekla bych.

"Dobré ráno." Zamumlám stydlivě ze dveří. Otočí se a usměje se na mě.

"Paní Greyová. Jste vzhůru docela brzo." Zvedne ruce a nastaví. Utíkam přes apartmá a přitulím se do jeho klína. "Stejně jako vy." "Jen jsem pracoval." Pohne se a políbí mě ve vlasech.

"Co?" Zeptám se, cítím že se něco děje.

Povzdechne si. "Dostal jsem e-mail od detektiva Clarka. Chce si s tebou promluvit o tom zasraném Hydeovi."

"Opravdu?" Opřu se a hledím na Christiana.

"Ano. Řekl jsem mu, že jsme v Portlandu a že bude muset počkat. Ale řekl, že by tě rád vyzpovídal tady."

"Přijede sem?"
"Vypadá to tak." Christian vypadá zmateně.

Zamračím se. "Co je tak důležitého, že to nemůže počkat?" "Přesně."
"Kdy přijede?"

"Dnes. Odepíšu mu."

"Nemám co skrývat. Zajímalo by mě co by chtěl vědět."

"No to zjistíme, až sem přijede. Jsem tám docela zaujatý." Christian se znovu pohne.
"Snídaně by tady měla brzy být. Pojďme se najíst, a potom můžeme jít navštívit tvého otce." Přikývnu. "Můžeš zůstat tady jestli chceš. Vidím, že máš dost práce."
Zamračí se. "Ne. Chci jít s tebou."

"Dobře." Usměji se a zabalím se okolo jeho krku a políbím ho.

Ray je pobouřený. Je to radost. Všechno ho svědí, kouše, netrpělivý a nespokojený.

"Tati, měl jsi těžkou nehodu. Bude to celkem trvat než se dáš do kupy. Christian a já bychom tě chtěli přemístit do Seattlu."

"Nevím proč se se mnou zatěžujete. Budu tady sám v pohodě." "Nebuď směšný."
Stisknu mu ruku a on se na mé ladně usměje. "Potřebuješ něco?"
"Vraždil bych pro koblihu, Annie."

Usměju se na něj shovívavě. "Půjdu ti koupit koblihu a nebo i dvě. Půjdeme do Voodoo." "Skvělé."

"Chceš nějaké dobré kafe?" "To teda jo!"

"Dobře, dojdu pro to."

Christian je znovu v čekárně, s někým mluví po telefonu. Měl by si tady otevřít pobočku. Divné je, že je tam sám, snad nevystrašil ostatní navštěvníky. Zavěsí.

"Clark sem dorazí ve čtyři odpoledne."

Zamračím se. Co může být tak naléhavé. "Dobbře. Ray chce kafe a koblihy."

"Christian se usměje. "Řekl bych, že já taky, kdybych měl nehodu. Řekni Taylorovi."

"Ne, já půjdu."

"Vem si sebou Taylora." Jeho hlas je naléhavý.

"Dobře." zakroutím očima a zlostně hledí. Potom se usměje a dá hlavu na stranu.

"Nikdo tady není." Jeho hlas je delikátně nízko a je mi jasné, že by mi rád naplácal. Chci ho trochu pokoušet, ale nějaký mladý pár vejde.

Dívka jemně natahuje.

Pokrčím omluvně rameny a Christian přikývne. Položí notebook na stranu, vezme mě za ruku a vede mě ven z místnosti. "Potřebují soukromí více než mi." Christian zamumlá. "My si užijeme srandu později."

Venku čeká taylor. "Pojďme na nějaké koblihy a kafe."

Přesně ve čtyři někdo zaklepe na dveře našeho apartmá. Taylor uvede Detektiva Clarka, který vypadá v horší náladě než je obvyklé. Vždycky vypadá nabručené. Asi to je jen že tak je prostě jeho obličej udělaný.

"Pane Greyi, paní Greyová. Děkuji, že jste si udělali čas."

"Detektive Clarku." Christian mu potřese rukou a nabídne mu židli. Sednu si na gauč, kde jsem si včera užívala sama sebe. Začervenám se pod tou myšlenkou.

"Rád bych viděl, paní Greyovou." Clark řekne, míříc tím na Christiana a Taylora, kteří stojí u dveří. Christian se podívá a kývne na Taylora, který se otočí a odejde, zavře za sebou dveře.

"Cokoliv si přejete říct mé ženě, můžete říct přede mnou." Christianův hlas je chladný jako podnikatel. Detektiv Clark se podívá na mě.

"Jste si jistá, že chcete, aby váš manžel byl přítomen?"

Zamračím se na něj. "Jistěže. Nemám co skrývat. Jen si chcete se mnou promluvit."

"Ano, madam."

"Chtěla bych, aby můj manžel zůstal." Christian si sedne vedle mě, napětí z něj sálá.

"Dobře tedy." zamumlá Clark rezignovaně. Pokašle si. "Paní Greyová, pane Greyi. Pan Hyde zastává názor, že jste ho sexuálně obtěžovala a dělala mu několik oplzlých návrhů."

Oh! Skoro vyprsknu smíchy, ale položím ruku na Christianovo stehnu, abych mu zabránila v jeho pohybu proti detektivu.

"To je absurdní." Christian vyprskne. Zmáčknu mu stehno, abych ho umlčela.

"To není pravda." prohlásím klidně. "Vlastně to bylo opačně. Dělal mi sexuální návrhy velmi agresivní cestou, a proto byl vyhozen."

Detektivova pusa sevře do přímé linie a pokračuje.

"Hyde tvrdí, že jste si vymyslela tuhle story o sexuálním harašení, v úmyslu, aby byl vyhozen. Řekl, že jste to udělala, protože odmítl vaše postupy, jelikož jste chtěla jeho práci."

Zamračím se. Do prdele. Jack je ještě víc falešný než jsem si myslela. "To není pravda." Zakroutím hlavou.

"Detektive, prosím neříkejte mi, že jste jel celou tu cestu, aby jste obtěžoval mou ženu s těmito stupidními obviněními."

Detektiv Clark otočí svůj modrý pohled na Christiana. "Potřebuji tohle slyšet od paní Greyové, pane." Jeho emoce totálně pod kontrolou. Zmáčknu Christianovu nohu ještě jednou, naznačuji mi, aby na to nereagoval.

"Nemusíš poslouchat takové blaboly, Anno." "Myslím, že bych měla detektivovi říct,

jak to bylo."

Christian se na mě zadumaně dívá a potom mávne rukou rezignovaně.

"To co Hyde řekl, jednoduše není pravda." Můj hlas je klidný. Jsem zmatená těmihle obviněními a nerózní, protože Christian možná vybuchne. *Co je to za hru Jacku?* "Pan Hyde mě obtěžoval v kanceláři, v kuchňce jednoho večera. Řekl mi, že jsem tam jen díky němu a že očekává sexuální laskavosti jako poděkování. Snažil se mě vydírat, používal e-maily, které jsem posílala Christianovi, který v té době ještě nebyl můj manžel. Nevěděla jsem, že Hyde sledoval mé e-maily. Je falešný – Obvinil mě, že jsem Christianův špión, abych mu pomohla ke zisku společnosti. Nevěděl, že Christian už dávno SIP odkoupil." Zakroutím hlavou když si vzpomenu na ten strach který jsem měla, když jsem se s ním setkala.

"Nakonec. . . Jsem ho srazila k zemi."

Clarkovo obočí se nadzvedne překvapeně. "Srazila k zemi?"

"Můj otec je bývalý voják. Hyde. . . um, se mě dotkl a já vím jak se bránit." Christian se na mě podívá, jeho pohled se leskne pýchou.

"Aha." Clark se opře na sedačce a ztěžka si povzdechne.

"Mluvili jste s některou s Hydeových předchozích asistentek." Christian se geniálně zeptá. "Ano, mluvili. Ale pravda je, že ani jednu z jeho asistentek, nedokážeme přimět promluvit.

Všechny řekly, že byl vzorový vedoucí, ačkoliv ani jedna tam nezůstala déle jak tři měsíce."

"Taky jsme měli ten problém." Christian zamumlá.

Oh? Dívám se na Christiana stejně v úžasu jako detektiv Clark. "Šéf mojí ochranky. Se spojim s posledními pěti jeho asistentkami." "A to proč?"

Christian se na něj ocelově zadívá. "Protože moje žena pro něj pracovala, a já si projedu každého, pro koho moje žena pracuje."

Detektiv Clark se začervená. Pokrčím omluvně rameny a podívám se na detektiva svým Vítejte-V-Mém-Světě pohledem.

"Aha." Clark zamumlá. "Myslím si, že je tady toho mnohem více, pane Greyi. Budeme znovu a více obezřetně zítra prohledávat jeho by, možná nám to něco ukáže. Ale nejsem si jistý, jelikož tam nějakou dobu nebydlel."

"Už jste ho prohledávali?"

"Ano. Uděláme to znova. Všechny otisky prstů."

"Ještě jste ho neobvinili z pokusu o vraždu Rose Baileyho a mě?" Christian podotkne.

Cože?

"Doufáme, že najdeme více důkazů, abychom mu přišili tu sabotáž na váš vrtulník, pane Greyi. Potřebujeme více otisků, a zatímco je ve vazbě, můžeme na to zapracovat."

"Je tohle vše proč jste sem přišel?"

Clark se naježí. "Ano, pane Greyi, to je, pokud jste se nějak nerozmyslel o tom dopise."

Dopis? Jaký dopis?

"Ne. Řekl jsem vám. Nic to pro mě neznamená." Christian nemůže schovat jak je

iritován. "A nechápu, proč jsme tohle nemohli vyřešit po telefonu."

"Myslím, že jsem vám řekl, že preferuji přístup s očí do očí. A jedu navštívit svou tetu, která žije v Portlandu. "

"No, pokud je to vše. Mám práci, kterou musím dokončit." Christian se postaví a detektiv Clark ho následuje.

"Děkuji za váš čas, paní Greyová." Řekne slušně. Pokývnu.

"Pane Greyi." Christan otevře dveře a Clark odchází. Poklesnu do sedačky.

"Můžeš tomu uveřit, co za debila." Christian vybuchne. "Clark?"

"Ne. Ten zkurvysyn Hyde." "Ne to nedokážu."

"Co to hraje za zasranou hru." Christian zasyčí skrz sevřené zuby. "To nevím. Myslíš,

že mi Clark věří?"

"jistěže ano. Ví o tom jak je Hyde zasraný idiot." "Ty umíš ale vynadávat."

"Vynadávat?" Christian se usměje. "je to vůbec slovo?" "Už ano."

Neočekávaně se zakření a sedne si vedle mě, stiskne mě do náručí.

"Nemysli na toho šmejda. Pojďme se podívat na tvého otce a zkusme si promluvit o jeho přestěhování"

"Byl neoblomný, chtěl zůstat v Portlandu a nebýt na obtíž." "Promluvím si s ním."

"Chtěla bych být na cestě s ním."

Christian na mě upřeně hledí na chvíli, čekám, že řekne ne. "Dobře. Pojedu taky. Sawyer a Taylor můžou vzít auta. Nechám Sawyera, aby dnes odvezl R8."

Následující den si Ray proukoumává jeho nové okolí – vzdušný a světlý pokoj v rehabilitačním centru nemocnice v Seattlu. Je poledne a vypadá ospale. Cesta helikopterou byla únavná.

"Řekni Christianovi, že si toho vážím." řekne potichu. "Můžeš mu to říct sám. Bude

tady dnes večer." "Nejdeš do práce?"

"Uvidím. Chci se jen ujistit, že je tady všechno v pořádku." "Běž. Nemusíš se o mě

strachovat."

"Ráda se o tebe strachuju." Můj Blackberry zazvoní. Zkontroluji číslo, ale neznám,
"Zvedneš to?" Ray se zeptá.

"Ne. Nevím kdo to je. Mám tam hlasovou schtánku. Donesla jsem ti něco ke čtení." Vytáhnu několik sportovních časopisů a položím ho na stolek.

"Děkuji, Annie." "Jsi unavený, že jo." Přikývne.

"Nechám tě ať se trochu vyspíš." Políbím ho na čele. "Pozdějc, tati." Zamumlám.

"Uvidíme se později zlato. A děkuji." Ray mě chytne za ruku a stiskne. "Mám rád, když mi říkáš tati. Vrací mě to zpátky."

Oh, tati. Vracím mu stisk.

volá.
Když odcházím z nemocnice, ke dveřím SUV, kde Sawyer čeká. Slyším jak na mě někdo

"Paní Greyová! Paní Greyová!"

Otočím se a vidím Dr. Greenová spěchá ke mně, vypadá jako vždy dokonale, ale trochu vystresovaně.

"Paní Greyová, jak se máte? Dostala jste mou zprávu? Volala jsem vám před chvílí."

"Ne." Přejede mi husí kůže.

"No, zajímala jsem se proč jste zrušila čtyři schůzky."

Čtyři schůzky? Hledím na ni. *Zmeškala jsem čtyři schůzky! Jak?*

"Myslím, že bychom tohle měli prodiskutovat u mě v ordinaci. Chtěla jsem jít na oběd – máte teď čas?"

Přikývnu. "Jistě já. . . " Nenacházím slov. Zmeškala jsem čtyři schůzky?

Opozdila se mi perioda! Kurva!

Následuji ji zpět do nemocnice a nahoru do její ordinace.Jak jsem jen mohla zmeškat čtyři schůzky? Matně si vzpomenu na jednu, kterou jsem předunula – Hannah to zmínila – ale čtyři? Jak jsem jen mohla zmeškat tolik?

Ordinace Dr. Greenové je prostorná a hezky zařízená.

"Jsem moc vděčná, že jsem vás zastihla než jsem odešla." Zamumlám, pořád v šoku.

"Můj otec měl autonehodu, a zrovna jsme ho přemístili do Portlandu."

"Oh, toje mi líto. Jak je mu?"

"Je v pořádku, děkuji."
"To je dobře. A to vysvětluje proč jste to zrušila v pátek."

Dr. Greenová začne hýbat myší na stole a její PC se rozběhne.

"Ano. . . Už je to přes třináct týdnů. To je trochu dlouho. Raději vás prohlédnu a udělám testy, než vám dám další injekci."

"Testy?" Zašeptám, všechna krev se mi odplaví z hlavy. "Těhotenské testy."

Ale ne.

Nahne se ke mně a podává mi malou skleničku. "Víte co máte dělat. Toalety jsou hned vedle mé ordinace."

Zvednu se jako z tranzu, moje tělo jedná jakoby jelo automaticky a jdu na toalety.

Kurva, kurva, kurva, kurva, kurva, kurva. Jak jsem jen mohla tohle dopustit. . . znova? Najednou je mi zle a potichu se pomodlím. *Prosím ne. Prosím ne. Prosím Ne. Je moc brzo.*

Když se vrátím do ordinace, vřele se na mě usměje a ukáže mi na židli, abych se posadila. Posadím se bezeslov a dám jí svůj vzorek.

Vloží do něj malou bílou tyčinku a sleduje. Pozvedne obočí když se to obarví do

modra. "Co znamená modrá?" To napětí ve mně by se dalo krájet.

Podívá se na mě, její oči vážné. "No paní Greyová, to znamený, že jste těhotná."

Cože? Ne. Ne. Ne. KURVA.

KAPITOLA 20

Zírám na Dr. Greenovou, svět se kolem mě zastavuje. Dítě. Dítě? Nechci mít dítě. . . ještě ne. Kurva. A je mi jasné, že Christian se z toho zblázní.

"Paní Greyová jste velmi bledá. Dala byste si sklenici vody?"

"Ano prosím." Můj hlas je skoro neslyšitelný. Moje myšlenky závodí. Těhotná? Kdy?

"Beru to, že jste překvapená."

Přikývnu tiše na doktorku, když mi podává sklenici vody. Zhluboka se napoju.
"Šokovaná."
Zašeptám.

"Mohli bychom udělat ultrazvuk, abychom zjistili v jakém stadiu jste. Soudě dle vaší reakce, budete asi jen pár týdnů od početí – čtyři nebo pět týdnů. Asi jste neměla žádne jiné příznaky?"

Potichu zakroutím hlavou. Příznaky? Nemyslím si. "Myslela jsem. . . myslela jsem, že tohle byla spolehlivá antikoncepce."

Dr. Greenová pozvedne obočí. "Normálně ano, pokud nezapomenete na injekci."

"Musela jsem zapomenout na čas." Christian se zblázní. Vím to.

"Krvácela jste vůbec?" Zamračím se. "Ne."

"To je normální. Pojďmě udělat ultrazvuk, můžeme? Mám čas."

Přikývnu, zmateně a Dr. Greenová mě posílá na černý sedák se stolkem s obrazovkou,

"Pokud si jen sundáte sukni, spodní prádlo a přikryjete se přikrývkou na stole, tam začneme." Spodní prádlo. Doufala jsem v ultrazvuk přes mé bříško. Proč si potřebuju sundat kalhotky?
Zamračímse a udělám co řekla a lehnu si pod jemnou přikrývku.

"tak." Dr. Greenová se natáhne ke konci stolku, a přitáhne přístroj na ultrazvuk blíž. Sedne si, a nastaví obrazovku tak, abychom ji obě viděli a šťouchne do ovladače na klávesnici.

Obrazovka se rozsvítí.

"Pokud by jste mohla tvednou a ohnout kolena a potom doširoka otevřete," Zamračím se ostražitě.

"Tohle je transvaginální ultrazvuk. Pokud jste zrovna otěhotněla, měli bychom tíhle najít dítě." Pozvedne nahoru velkou a dlouhou sondu.

Oh, to si musí dělat legraci!

"Dobře." Zamumlám,ztrapněná a udělám co řekla. Greene položí kondom přes sondu a nalubrikuje čirým gelem.

"Paní Greyová, zkuste se teď uvolnit."

Uvilnit? Jsem těhotná, do hajzlu! Jak můžete čekat, že se uvolním? Začervenám se, a snažím se najít své šťastní místo na zemi. . . které je právě teď někde na opuštěném ostrově uprostřed Atlantiku.

Pomalu a něžně do mě vloží sondu. Kurva!

Vše co můžu vidět je něco co vypadá jako bílý nos – je to spíš jen taková divná barva. Pomalu, Dr. Greenová pohybuje sondou a je to hodně zneklidňující.

"Tady." Zamumlá. Zmáčkne tlačítko, a zastaví obraz, a ukáže na malý bodík na obrazovce, v závalu černého mraku.

Je to malý bodík. Tam je malý bodík v mém břiše. Malý. Wau. Zapomenu na své nepříjemné pocita, když zírám šokovaně na ten bodík.

"Je moc brzy, abychom slyšeli srdíčko, ale ano, jste definitivně těhotná. Čtyři nebo pět týdnů, řekla bych." Zamračí se. "Vypadá to, že injekce přestala fungovat dříve. Oh no, to se někdy stane."

Jsem moc ohromená, abych mohla cokoliv říct. Ten malý bodík je dítě. Opravdové dítě. Christianovo dítě. Moje dítě. Do prdele. Dítě!!

"Chtěla byste, abych vám vytiskla snímek?"

Přikývnu, stále ochromená, neschopná mluvit, a Dr. Greenová zmáčkne tlačítko. A potom jemně vysune tu tyč a podává mi papírový ubrousek, abych se utřela.

"Gratuluji, paní Greyová." Řekne a posadí se. "Budeme si domluvit další schůzku. Navrhuji tak za čtyři týdny. Potom budeme moct určit přesné stáří plodu a navrhnout den porodu. Teď se můžete obléct."

"Dobře." Zavrávorám a rychle se obleču. Mám bodík, malý bodík. Když vystoupím zpoza clony, Dr. Greenová je zpět za stolem.

"Ve volném čase, mohla by jste začít s předporodním kurzem a začít brát vitamíny.

Tady je letáček a vstupní balíček.

Když mi podává balík tabletek a letáčků, pokračuje v mluvení, ale já neposlouchám. Jsem v šoku. Ohromená. Jistě bych měla být šťastná.

Jistě bych měla mít kolem třiceti. . . minimálně. Tohle je moc brzy – příliš brzy. Snažím se uklidnit ten stoupající pocit paniky.

Popřeji Dr. Greenové vstřícné nashledanou a odcházím jako omráčená dolů k východu do chladného odpoledního Seattlu. Dostane mě najednou nechutná zima a hluboký pocit zlého tušení. Christian se zblázní to je mi jasné, ale jak moc a kam až to dojde, to netuším. Jeho slova mě dostanou. "Nejsem ještě připravený se o tebe děli." Zanalím se do saka, snažím se odvézt myšlenky někam jinam.

Sawyer vystoupí z SUV a drží mi dveře. Zamračí se když vidí můj obličej, ale já ignoruji jeho výraz.

"Kam pojedeme, Paní Greyová?" Zeptá se jemně.

"SIP." Uvelebím se na zadním sedadle auta, zavřu oči a opřu si hlavu. Měla bych být šťastná. Vím, že bych měla být šťastná. Ale nejsem.

Tohle je moc brzy. Příliš brzy. Co moje práca? Co SIP? Co já a Christian? Ne. Ne. Ne. Budeme v pohodě. On bude v pohodě. Miloval Miu jako dítě – vzpomínám si, že mi to Carrick říkal
– pořád ji zbožňuje. Asi bych měla varovat Flynna. . . asi bych to neměla říct Christianovi. Asi bych. . . asi bych to měla ukončit. Zastavím tyhle černé myšlenky, znepokojená tou cestou, kterou se vydaly. Instinktivně si hladím rukou bříško. Ne.

Můj malý bodík. Slzy se mi začnou valit z očí. Co budu dělat?

Ta vize malého kluka se světla hnědýma vlasama a světle šedýma očima, ztíkajícího po louce za našim novým domem se dostane no mé hlavy, škádlí mě těmi všemi možnostmi. Chichotá se a ječí radostí když Christian a já ho zlobíme. Christian ho pohazuje v náručí a nese ho za krkem když jdeme ruku v ruce zpět do domu.

Moje vize se promění v tu kdy se na mě Christian otáčí znechuceně zády. Jsem tlustá a trapná, těžká s dítětem. Jde dlouho halou plnou zrcadel, pryč ode mě, zvuk jeho stop se odráží od zdí a podlahy.

Christiane. . .

Trhnu sebou. Ne. Zblázní se.

Když Sawyer přijede k SIP, vysednu a uhned zamířím do budovy.

"Anna. Ráda tě vidím. Jak je otci?" Hannah se zeptá ihned když vstoupím do kanceláře. Chladně se na podívám.

"Je mu lépe, děkuji. Můžeš ma moment ke mně?"

"Jistě." Vypadá překvapeně a následuje mě dovnitř. "Je všechno v pořádku?" "Potřebuji vědět,

jestli jsi přeložila a nebo zrušila nějaké schůzky s Dr. Greenovou."

"Dr. Greenovou? Ano, zrušila. Asi nějak dvě nebo tři. Většinou, protože jsi byla někde jinde a nebo šla pozdě. Proč?"

Protože teď jsem kurva těhotná! V hlavě na ni zakřičím. Zhluboka a vyrovnaně se nadechnu. "Když přemístíš jakoukoliv schůzku, ujisti se, že o tom vím. Ne vždy si kontroluji kalendář."

"Jistě." Řekne Hannah tiše. "Omlouvám se, udělala jsem něco špatně?"

Zakroutím hlavou a hlasitě si povzdechnu. "Mohla bys mi uděla čaj? A potom projdeme co se tady dělo, když jsem byla pryč."

"Jistě, hned to udělám." Rozjařeně odejde z kanceláře.

Hledím na její odcházející figuru. "Vidíš tu ženskou?" Potichu mluvím ke svému bodíku. "Ona je asi ten důvod, proč jsi tady.'" Pohladím se po břiše a cítím se jako úplný idiot, protoře mluvím k malému bodíku ve mně. Zakroutím hlavou, rozhořčwná na Hanna a sebe. . . ikdyž hluboko v sobě vím, že ji z toho nemůžu obvinňovat. Zapnu si svůj počítač a uvidím e-mail od Christiana.

Od: Christian Grey

Předmět: Chybíš mi **Datum:** 13. Září 2011 13:58 **Pro:** Anastasie Grey

Paní Greyová

Už jsem zpět v kanceláři pouze tři hodiny a už mi chybíte.

Doufám, že Ray je spokojený se svým novým prostředím. Matka se za ním dnes odpoledne zastaví a zkontroluje. Vyzvednu tě okolo šesté dnes večer, a můžeme se za ním stavit než pojedeme domů.

Zní to OK?

Tvůj milující manžel Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc. Rychle mu odpovím.

Od: Anastasie Grey **Předmět:** Chybíš mi **Datum:** 13. Září 2011 14:10 **Pro:** Christian Grey **Jasně.**

x

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP **Od:** Christian Grey **Předmět:** Chybíš mi

Datum: 13. Září 2011 14:14

Pro: Anastasie Grey Jsi v pořádku?

Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Ne. Christiane nejsem v pořádku. Vyšiluju, protože ty budeš vyšilovat. Nevím co dělat. Ale nehodlám ti to říct přes e-mail.

Od: Anastasie Grey **Předmět:** Chybíš mi **Datum:** 13. Září 2011 14:17 **Pro:** Christian Grey **Je**

mi fajn. Jen nemám čas. Uvidíme se v šest.

X

Anastasie Grey Pověřená Editorka, SIP

Kdy mu to řeknu? Dnes večer? Možná po sexu? Možná během sexu. Ne, to by možná mohlo být nebezpečné pro oba. Když bude spát? Dám si hlavu mezi ruce. Co do hajzlu budu dělat?

"Ahoj." Christian řekne obezřetně, když lezu do SUV. "Ahoj." Zamumlám.

"Co se děje?" Zamračí se na mě. Zakroutím hlavou, když Taylor míří do nemocnice.

námi.

"Nic." Možná teď? Mohla bych mu to teď říct, když jsme na neutrálním místě a Taylor je s

"Všechno v práci ok?" Christian pokračuje ve vyšetřování. "Ano, Fajn. Dík."

"Anno. Co se děje?" Jeho tón je o trochu víc rázný a zbabělý. "Jen jsi mi chyběl, to je vše. A

bála jsem se o Raye."

Christian se viditelně uvolní. "Ray je v pohodě. Mluvil jsem s matkou dnes odpoledne a je z jeho pokroků uchvácená." Christian mě vezme za ruku. "Hej tvoje ruce jsou tak studené. Jedla jsi dnes něco?"

Začervenám se.

"Anno." Christian mě okřikne, znepokojen.

No, nic jsem nejedla, protože ty asi skočíš z okna, když ti řeknu, že jsem v tom. "Dám si něco dnes večer. Neměla jsem moc času."

Frustrovaně zakroutí hlavou. "Chceš, abych dal do popisu práce ochranky "nakrmte mou ženu" ?"

"Omlouvám se. Najím se. Dnes jsem jen měla divný den. Víš stěhování otce a všechno." Jeho rty se sjednotí do jedné přímé linky, ale nic neřekne, Dívám se ven z okna.

Řekni mu to! Moje podvědomí na mě syčí. Ne. Jsem zbabělec! Christian naruší mé snění.

"Možná budu muset letět do Taiwanu." "Oh. Kdy?"

"Nekdy koncem týdne. Možná příští týden." "Dobře."

"Chci abys jela se mnou."

Polknu. "Christiane, prosím tě. Mám svou práci. Nepřivolávej tenhle argument znova."

Povzdechne si a našpulí jako nabručený puberťák. "Myslel se, že se aspoň zeptám." Zamumlá nevrle.

"Jak dlouho tam budeš?"

"Ne víc než pár dní. Přál bych si, abys mi řekla co se s tebou děje."

Jak ti to můžu říct? "No, teď když můj milovaný manžel jede pryč. . . " Christian mě políbí na hlavu. "Nebudu pryč dlouho."

"Dobře." Slabě se na něj usměju.

Ray vypadá mnouhem líp, má barvu a míň nabručený, než když jsem ho viděla dnes ráno. Je velmi vděčný Christianovi a já na chvíli zapomenu na blížící se novinku a sednu si a poslouchám jak si povídají a rybaření a fotbale. Ale rychle se unaví.

"Tati, Necháme tě, aby ses trochu vyspal-"

"Děkuji, Annie, zaltíčko. Jsem rád, že ses stavila. Viděl jsem tvou matku Christiane. Byla velmi pozitivní a je fanynka stejného týmu."

"Není až tak moc do rybaření." Christian řekne obětřetně, když vstane. "Neznám moc ženských,

které jsou?" Ray se zaculí.

"Uvidíme se zítra, dobře?" Políbím ho. Moje podvomí se na mě zadívá.

Ta předpokladu, že tě Christian nezařekne .. . a nebo hůř. Moje odvaha prudce klesne. "Pojď."

Christian mi nastaví ruku, mračící se na mě. Chytnu jej a odcházíme z nemocnice.

Šťourám se v jídle. Paní Jonesová udělala kuřecí, ale prostě jen nemám hlad. Můh žaludek je svázaný obavami.

"Do hajzlu! Anno, řekneš mi konečně co se děje?" Christian odtlačí svůj prázdný talíř na stranu, iritovane. Podívám se na ně. "Prosím. Šílím už z tebe."

Polknu a zkusím potlačit tu zvedající se paniku v mém krku. Zhluboka se nadechnu. Buď teď a nebo nikdy. "Jsem těhotná."

stěna.
Ztuhne a velmi pomalu se mu ztratí z obličeje všechna barva. "Cože?" zašeptá, bledý jako

"Jsem těhotná."

Pozvedne obočí, nechápavě. "Jak?"

Jak. . . jak? Co je tohle za směšnnou otázku? Zrudnu a podívám se na něj svým Jak-Asi- Myslíš výrazem.

Jeho přístup se ihned změní, Jeho oči jiskřá. "Tvoje injekce. "Zavrčí. Oh kurva.

"Zapomněla jsi na injekci?"

Jen na něj hledím, neschopná promluvit. Bože, je naštvaný – vážně naštvaný.

"Bože, Anno!" Bouchne pěstí do stolu a já jen nadskočím, rychle se zvedne a skoro sejme židli na zem. "Máš jedinou věc, jedinou věc, na kterou máš myslet. Kurva! Nemůžu tomu uvěřit. Jak jsi mohla být tak blbá?"

Blbá? Zalepám po dechu. Chce se mi říct, že injekce prostě nereagovala, ale slova se mi vytratí. Dívám se na své prsty. "Je mi to líto. " Zašeptám.

"Líto? Kurva líto!" Řekne znova.

"Vím, že to načasování není zrovna ideální."

"Není ideální!" Zakřičí. "Známe se jen pár minut. Chtěl sjem ti ukázat celý svět a teď. . . Kurva. Plenky a zvracení a hovna!" Zavře oči. Mysslím, že se snaží uklidnit.

"Zapomněla jsi? Řekni. A nebo jsi to udělala schválně?" Jeho oči a zlost z něj sálá jako nikdy předtím.

"Ne." Zašeptám. Nemůžu mu říct o Hannah – vyhodil by ji. Vím to.

"Myslel jsem, že jsme měli dohodu." Zakřičí. "Já vím. Měli. Je mi to líto."

Ignoruje mě. "Tohle je proč. Proč mám ráda kontrolu. Aby se kraviny jako tohle nestávali a neposrali všechno."

Ne. . . malý bodík. "Christiane, prosím nekřič na mě. " Slzy se mi začnou valit po tváři.

"Nezačínej s brečením, Anno." Vyštěkne. "Kurva." Projede si ruku ve vlasech. "Myslíš si, že jsem připravený být otec?" Jeho hlas je sekavý a je to směs běsu a paniky.

A najednou je to všechno jasné, ten strach a averze je patrná z jeho očí – jeho zuřivost nemoschopného puberťáka. Oh Stíne, Je mi to líto. Je to šok i pro mě.

"Vím, že ani jeden z nás není na tohle připravený, ale myslím si, že budeš báječný otec." Zastavím na moment. "To zjistíme."

"jak to kurva můžeš vědět!" Zakřičí, tentokrát hlasitěji. "Řekni jak!"

hlavní.
Jeho šedé oči jsou jako v ohni, a strašně moc emocí se loudí skrz jeho obličej. Strach je ten

"Do hajzlu s tím!" Christian zakřičí lhostejně a zvedne ruce v obranném způsobu. Otočí se a odejde do chodby, vezme si bundu, když odchází pryč. Jeho kroky se odrážejí na dřevěné podlaze a o stěny, zmizí do chodby a ven, bouchne za sebou dveřmi a já znova nadskočím.

Jsem sama v tichosti – tichá prázdnota v hlavní místnosti. Zatřesu se nedobrovolně, když se dívám na ty zavřené dveře. Odešel ode mě. Kurva! Jeho reakce byla ještě horší než jsem si kdy mohla představit. Odstrčím talíř a nechám své ruce spadnuot na stůl, moji tvář do nich a začnu brečet.

"Anno, drahoušku." Paní Jonesová se objeví za mnou. Rychle si sednu a utřu si ty slzy.

"Slyšela jsem. Je mi to líto." Řekne jemně. "Dala by sis bylinkový čaj nebo něco?" "Dala bych si sklenku bílého vína."

Paní Jonesová se na sekundu zastaví a já si vzpomenu na bodík. Teď nemůžu pít alkohol.

Můžu? Musím si prostudovat ty letáky co mi Dr. Greenová dala.

"Donesu ti sklenici."

"Vlastně, čaj bude v pořádku, děkuji." Utřu si nos. A ona se na mě směle usměje.

"Už se to dělá." Uklidí talíře a odejde do kuchyně. Následuji ji a dívám se jak mi chystá čaj.

Vařící hrnek s vodou položí přede mě. "Ještě něco co pro vás mohu udělat, Anno?"

"Ne tohle je skvělé, Děkuji."

Můj manžel mě zrovna opustil, protože sjem těhotná, můj otec byl ve vážné autonehodě, a ještě je tady Jack Hyde, snažíc se na mě hodit to, že jsem ho sexuálně obtěžovala. Najednou mám nekontrolovatelný pocit se začít smát. Vidíš co jsi mi provedl, Malý Bodíku. Pohladím se po břiše.

Paní Jonesová se na mě shovívavě usměje. "Vítě jak daleko jste?" Zeptá se jemně. "Jen čerstvě

těhotná. Čtyři nebo pět týdnů, doktorka si není jistá."

"Pokud nebudete jíst, měla by jste alespoň odpočívat."

Přikývnu, vezmu si svůj čaj a jdu do knihovny. Je to můj úkryt. Vytáhnu si svůj BlackBerry z kabelky a zvažuju, že zavolám Christianovi. Vím, že to je pro něj šok – ale opravdu to přehnal. Kdy to něpřehání? Padesát odstínu fucked up.

"Ano, to je tvůj tatínek, Malý Bodíku. Snad vychladne a vrátí se zpět. . . brzy." Vytáhnu

krabičku s letáčky ven a posadím se ke čtení.

Nemůžu se soustředit. Christian mě nikdy takhle neopustil. Byl tak ohleduplný a zlatý posledních pár dní, tak milující a teď. . . Asi se už nikdy nevrátí? Kurva! Asi bych měla zavolat Flynnovi. Nevím co dělat.

Jsem bezradná. Je tak nestabilní a já věděla, že zareaguje špatně na tuhle novinku. Byl tak sladký tenhle víkend. Ale tohle je opo něj moc nové.

Vůbec od té doby co jsem s ním, můj život je komplikovanější. Je to ním? Je to námi? Asi se přes tohle nedostane? Asi bude chtít rozvod? Zvedne se mi žluč. Ne. Nemůžu takhle myslet. Vrátí se. Vrátí. Vím, že ano. Vím, že bez ohledu na jeho křičaní a hrozivá slova mě miluje. . . ano.

Aby bude milovat i tebe, Malý Bodíku. Opřu se a začnu dřímat.

Probudím se, je mi zima a jsem dezorientovaná. Zatřesu se a podívám se na hodinky. Jedenáct v noci.

Oh ano. . . ty. Pohladím si bříško. Kde je Christian? Je už zpět? Upjatě se zvednu z křesla a jdu hledat Christiana.

O pět minut později, zjišťuji, že není doma. Doufám, že se mu nic nestalo.

zpět.
Vzpomínky, když jsem na něj čekala, když se tehdy ztratilo Charlie Tango se mi nahrnou

Ne. Ne. Ne. Přestaň takhle myslet. Šel asi jen. . . kam? Za kým by šel? Elliot? A nebo je možná s Flynnem. Doufám. Najdu svůj BlackBerry v knihovně a napíšu mu.

Kde jsi?

Vejdu do koupelny a napustím si vanu. Je mi zima.

Pořád se nevrátil, když vylezu ven z vany. Obleču se do jedné své noční košilky ve stylu třicátých let a dám si župan, vejdu do hlavní místnosti. Po cestě, podívám se do pokoje pro hosty. Možná tohle by mohl být pokoj Malého Bodíka. Jsem polekaná z té myšlenky a stojím ve dveřích, uvařuji o realitě. Vymalujeme ji na modro nebo na růžovo? Ta sladká myšlenka zkořkne, když pomyslím nad faktem, že můj nezdárný manžel je tak nasraný touhle myšlenkou. Vemu peřinu z toho pokoje a vejdu do hlavní místnosti, abyhc byla na hlídce.

Něco mě probudí. Zvuk. "Kurva!"

To je Christian na chodbě. Slyším jak stůl spadne na podlahu. "Kurva!" Opakuje více tlumeně.

Vyhrabu se nahoru , abych se na něj podívala. Je opilý. Mám husí kůži. Kurva, Christian je opilý? Vím jak moc nesnáší pití. Vyskočím a bežím mu naproti.

"Christiane, jsi v pořádku?"

Opře se o sloupek na chodbě. "Paní Greyová," Zamumlá opile. Sakra. Je dost opilý. Nevím co

dělat.

"Oh. . . .vypadáš k nakousnutí, Anastasie." "Kde jsi byl?"

Položí si prsty rty a usměje se křivě. "Pššt!" "Myslím, že bys měl jít do postele."

"S tebou. . . " Zahihňá se.

Hihňání! Zamračím se a nedbale si dám jeho rameno okolo sebe a držím ho za pas, jelikož se jen tak tak drží na nohou. Kde byl? Jak se dostal domů?

"Pojď pomůžu ti do postele. Opři se."

"Jsi velmi nádherná, Anno." Opře se o mě a přičichne si k mým vlasům, skoro nás oba zhodí na zem.

"Christane, pojď. Položím tě do postele." "Dobře." Řekne jako by se snažil soustředit.

Klopýtáme po celé chodbě a konečně to zvládnem do ložnice.

"Postel," Řekne, hihňajíc se,

"Ano, postel." Zamanévruju a posadím ho na kraj, ale on se mě drží. "Přidej se." Řekne.

"Christiane, myslím, že se potřebuješ vyspat." "A už to začíná. Slyšel jsem o tom." Zamračím se. "Slyšels o čem?"

"Dětí znamenají žádný sex."

"Jsem si jistá, že to není pravda. Jinak bychom všichni byli jen jedináčci." Hledí na mě. "Jsi srandovní."

"A ty opilý."

"Ano." Usměje se, ale jeho úsměv se změni, když nad tím přemýšlí a strašidelný výraz se mu objeví na obličeji. Pohled, který mě vyděsí na kost.

"No tak, Christiane." Řeknu jemně. Nesnáším jeho výraz. Je plný vzpomínek, které by nemělo mít žádné dítě. "Dostaňme tě do postele." Jemně ho zatlačím a on zapadne do matrace, rozvalí se na všechny strany a kření se na mě, jeho strašidelný výraz je pryč.

"Přidej se." Zamumlá. "Vyslečeme tě první."

Široce se usměje, opile. "Teď mluvíš."

Do háje. Opilý Christian je roztomilý a hravý. Vyměnila bych ho kdykoliv za totálně nasraného Christiana.

"Sedni si. Ať ti vysleču bundu." "Točí se to tady."

Kurva. . . bude zvrace? "Christiane, sedni si!"

Uculí se na mě. "Paní Greyová, jste tak trochu panovačná. . . "

"Ano. Tak udělej co říkám a sedni si." Dám si ruce v bok. Znova se zaculí, zvedne se na loktech a sedne si jeho vůbec ne jako Christian způsobem. Dřív než sebou znova praští. Chytnu jeho kravatu a vysleču mu bundu.

"Voníš hezky."

"Ty voníš jako tvrdý alkohol."

"Ano. . . .bourbon." Vysloví to takovým způsobem, že musím zadržovat smích. Hodím jeho bundu na podlahu vedle mě, a začnu odvazovat jeho kravatu. Má ruce na mých bocích

"Mám rád jak se tato látka na tobě nese, Anasssta-sie." Řekne, komolí slova. "měla bys vždycky nosit satén." Hladí mě po mých bocích nahoru a dolů a přitiskne mě k sobě, tlačí svá ústa k mému bříšku.

"A tady máme malého vetřelce."

Přestanu dýchat. Do háje. Mluví k malému bodíku. "Ty mi nedáš spát, že ano?" Řekne k mému

břichu.

sevře.
Oh mlj. Christian se na mě podívá skrz jeho dlouhé řasy, jeho oči zamlžené. Moje srdce se

"Vybereš si ho místo mě." Řekne smutně.

"Christiane, nebuď smešný, nevíš o čem mluvíš. Já si nebudu nikoho vybírat. A on možná bude ona."

Zamračí se. "Ona. . . oh, bože." Žuchne sebou zpět na postel a dá si ruce na obličej. Nějak se mi podařilo sundat mu kravatu. Sundám mu jednu botu po druhé a ponožky. Když se postavím, je mi jasné, proč nedělal žádný odpor – Christian je kompletně mimo. Je tvrdě ve spánku a jemně chrápe.

Dívám se na něj. Je tak božsky nádherný, ikdyž je opilý a chrápe. Jeho vytvarované rty jsou oddělené a jeho obličej uvolněný. Vypadá mladě – ale vůbec on je mladý, vystresovaný, opilý, nešťastný manžel. Ta myšlenka se mi usadí do hlavy.

No, alespoň je doma. Zajímalo by mě kam šel. Nemyslím si, že mám energii ani sílu, abych s ním pohla a nebo ho ještě víc vyslékla a taky leží na peřině. Vrátím se zpět do hlavní místnosti a vezmu si peřinu, kterou si donesu do ložnice.

Je pořád v hlubokém spánku, pořád má na sobě kravatu položenou na ramenou a pásek. Lehnu si do postele vedle něj, oddělám mu kravatu a jemně mu odepnu knoflíky na košili. Něco nesouvisle ve spánku zamumlá, ale neprobudí se.

Opatrně, mu odepnu pásek a vytáhnu. Neubráním se a musím ho políbit. Pohne sebou, natáhne se ale stále spí.

Sednu si a hledím znovu na něj. Oh, Stíně, Stíně, Stíně. . . Co já s tebou jen udělám? Projedu prsty přes jeho vlasy. Jsou tak jemné a políbím ho na líčku.

"Miluji tě Christiane. Ačkoliv jsi opilý a byl jsi někde bůh ví kde. Miluji tě. Vždy tě budu milovat."

"Hmmm." Zamumlá. Znovu ho políbím, a potom si lehnu a jdu spát, přikryju i ho svou peřinou. Můžu spát vedle něj. . .ano udělám to, ale Prvně posbírám jeho oblečení. Zakroutím hlavou a posbírám jeho ponožky a kravatu a hodím si jeho bundu přes rameno. Když to udělám jeho BlackBerry vypadne na zem.

Zvednu to a neúmyslně odemknu. Otevřře se to na stránce se zprávama. Vidím svou sms a pod tím další. Kurva. Zvedne se ve mně žluč.

Ráda jsem tě viděla. Už tomu rozumím. Netrap se. Budeš úžasný otec. Je to od ní. Paní

Elana Děvka Coura Robinson.

Sakra. Takže tam šel. Šel za ní.

KAPITOLA 21

Hledím na tu zprávu a podívám se potom na svého spícího manžela. Byl venku so pul druhé ráno, chlastal – S NÍ. Jemně chrápe, zdá se tak nevinný v tom spánku, netečně opilý. Vypadá tak poklidně.

Ale ne, ne , ne. Moje nohy se změní v želé, a já se povalím do židle vedle postele nevěřícně. Hrubé, prudké, potupné zrazení. Jak jen mohl? Jak mohl jít za ní? Jako opařená, slzy se mi začnou valit po tváři. Jeho zloba a strach, kterou na mě musel vypustit, to pochopím a odpustím – jen. Ale tohle. . . tahle proradnost je moc. Zabalím se ke svým kolenům, ochraňuji se, ochraňují svůj malý bodík. Houpu se zestrany na stranu.

Co jsem čekala?Vzala jsem si ho příliš rychle. Věděla jsem to – věděla sjem že sem dospějeme. Proč. Proč. Proč? Jak mi to mohl udělat? Ví jak se o té ženské cítím. Jak mi to mohl udělat? Jak? Nůž se mi zabodává a kroutí hluboko v srdci. Bude to vždycky takové?

Skrz mé slzy, jeho ležící tělo se rozmaže. Oh, Christiana. Vzala jsem si ho, protože ho miluji a vím, že on miluje mě. Vím, že ano. Jeho srdcevroucí dárek k narozeninám se mi vybaví.

Za všechny naše poprvé na tvé první narozeniny jako má milovaná manželka. Miluji tě. C x
Ne, ne, ne – nevěřím tomu, že to tak vždycky bude, dva kroky dopředu a tři zpět. Ale tak to s ním vždycky bylo. Po každém kroku zpět se vydáme kupředu, centimetr po centimetru. Vrátí se. . . vrátí.

Ale vrátí? Dostane se z toho. . . z této zrady? Přemýšlím jaký byl takový posledně, příšerný, úžasný víkend. Jeho tichá síla, když se můj otec dostal do kómatu. . . moje párty, přivedl celou mou rodinu a přátelé dohromady. . . na veřejnosti před hotelem se semnou líbal. *Oh Christiane, zatěžuješ mou důvěru, mou víru. . . a já tě miluji.*

Ale už to nejsem jen já. Dám si ruku na bříško. Ne, nenechám ho, aby to udělal mě a nebo našemu Bodíku. Dr. Flynn řekl, že bych mu měla dát možnost pochybovat – no, ne tentokrát. Utřu si slzy z očí a nos svou rukou.

Christian se zavrtí a přehne na stranu, tlačí svou nohu přes hranu postele a zachumlá se pod peřinu. Protáhne se a jeho ruka něco hledá, potom zabručí a zamračí se ale pořád spí.

Oh Stíne. Co já s tebou udělám? A co do hajzlu jsi dělal s tou Courou? Musím to vědět.

Podívám se ještě jednou na tu usvědčujíécí sms a rychle dostanu nápad. Zhluboka se *nadechnu a pošlu tu zprávu na svůj telefon. Krok jedna hotov. Rychle projedu další zprávy, ale vidím jen zprávy od Elliota, Andrey, Taylora, Rose a sebe. Žádná od Eleny. Dobře. Myslím. Odejdu ze zpráv, uklidněná, že jí nepsal a srdce mi vysskočí do krku. Oh můj.*

Pozadí na jeho telefonu je fotografie na fotografie z různých kousků Anastasie v různých pozicích – naše líbánky, náš nedávný víkend na plachtě, a několik fotografií od Josého. Kdy tohle udělal? Muselo to být nedávno.

Vidím emailovou ikonku a nápad mi vnikne do hlavy. . . Mohla bych si přečíst Chrostoanovy e-maily. Uvidíme jestli se s ní bavil. Měla bych?

Předtím než to dokážu zastavit, naruším jeho soukromí.

Jsou tam stovky a stovky e-mailů. Projíždím je a vypadají nenápadně. . . většinou od Rose, Andrey a mě a několik vedoucích jeho společnosti. Ani jedna on Coury Robinsonové. Když tak projíždím, jsem potěšena, že nevidím žádné ani od Leily.

Zachytnu se jednoho e-mailu. Je to od Berneyho Sullivana, Christianova IT správce, a předmět zní: Jack Hyde. Proviněně se podívám na Christiana, ale ten pořád chrápe. Nikdy jsem ho neslyšela chrápat. Otevřu ten e-mail.

Od: Barney Sullivan Předmět: Jack Hyde

Datum: 13. Září 2011 14:09 Pro: Christian Grey

CCTV okolo Seattlu identifikovali bílou dodávku z jihu Irvingovy ulice. Předtím nemůžu najít žádné další stopy, takže Hyde musí mít sídlo někde okolo.

Jak vám Welch řekl, to auto co vás pronásledovalo bylo pronajmuto na falešný řidičák nějakou neznámou ženou, ale nic co by ji spojovala s okolí Irvingovy ulice.

Detaily všech GEH a SIP pracovníků, kteří žijí v okolí jsou v přiloženém souboru, které jsem odeslal i Welchovi.

Nic na Hydeovu SIP počítači nebylo, nic o jeho předchozích asistentkách. Tady přikládám

seznam, který jsem dostal z počítače Hydea.

Greyovy domovské adresy Pět pozemků v Seattlu Dva pozenky v Detroitu Shrnuté detaily se

jmény: Carrick Grey

Elliot Grey Christian Grey Dr. Grace Grey Anastasie Steele Mia Grey

Novinové a online články týkající se:

Carrick Grey Dr. Grace Grey Christian Grey Elliot Grey *Fotografie:* Carrick Grey Dr. Grace

Grey Christian Grey Elliot Grey Mia Grey

Budu pokračovat v mém vyšetřování a uvidíme co najdu.

B. Sullivan

Vedoucí IT, Grey Enterprises Holdings Inc,

Tenhle e-mail mi na chvíli odvede pozornost od mé noci plné trápení. Kliknu na přiložený soubor, abych zkontrolovala jména, ale je to obrovsky velké, moc velké, abych to otevřela na BlackBerry.

Co to dělám? Je pozdě. Měla jsem unavující den. Nejsou tam žádné e-maily od té děvky a nebo Leily, a mohla bych se trochu uklidnit. Rychle se podívám na budík je něco málo po druhé ráno. Dnes byl den plný odhalení. Budu matkou, a můj manžel se bratříčkoval s nepřítelem.

No, nechám ho podusit. Nebudu s ním tady spát. Může se zítra ptobudit sám. Dám jeho BlackBerry na stolek u postele, vezmu svou kabelku a naposled se podívám na svého andělsky spcícího Jidáše, odejdu z ložnice.

Náhradní klíč on rudé místnosti je jako vždy v místnosti na úklid.

Vezmu ho a vyletím nahoru. Ze skříně vezmu náhradní polštář, peřinu a povlečení, odemknu hrací místnost a vstoupím, rozsvítím světla. Divné, že tahle vůně je pro mě tak uvolňující, když jsem tady byla naposledy musela jsem použít záchranné slovo. Zamknu za sebou a nechám klíč v zámku. Vím, že zítra ráno bude Christian bez sebe, aby mě našel, a nemyslím si, že se bude dívat sem, když

jsou dveře zamčené. No, však si to zaslouží.

Lehnu si do pohovky od nějakého návrháře, zabalím se do peřiny a vytáhnu svůj BlackBerry z kabelky. Zkontroluji zprávy,najdu tu co jsem si nechala poslat z Christianova telefonu a zmáčknu odpovědět.

CHTĚL BYS, ABY PANÍ LINCOLNOVÁ BYLA PŘITOMNA, KDYŽ BUDEME DISKUTOVAT O TÉHLE SMS CO TI POSLALA? UŠETŘÍ TI TO CESTU K NÍ POZDĚJI. TVOJE ŽENA.

Zmáčknu poslat a vypnu si zvonění. Schoulím se po peřinu.Za své siláctví, jsem ohrožena jaký na mě Christian udělal podvod. Tohle by měl být čas štěstí. Bože, budeme rodiče. Krátce si představím jak říkám Christiano, že jsem těhotná a fantazíruju nad tím, že mi padne na kolena radostí, stiskne mě do náručí a řekne jak moc mě miluje a náš malý Bodík.

A tady jsem, sama v zimě v SM hrací místnosti. Najednou se cítím divně, starší než na svůj věk. Věděla jsem, že Christian bude vždy výzva, ale tentokrát se opravdu překonal. Co si myslel? No, pokud chce válku, dám mu válku. V žádném případě mu neprojde to, že uteče pryč za tou příšernou ženskou kdykoliv máme problém. Bude si muset vybrat – ona nebo já a náš Malý Bodík. Popotáhnu jemně, protože jsem moc unavená a brzy usnu.

Probudím se brzy ráno, dezorientovaná. . . *Oh ano – jsem v rudé místnosti.*

Protože tady nejsou žádné světla, vůbec nevím kolik je hodin. Klika na dveřích se pohne.

"Anno!" Christian křičí z poza dveří. Ztuhnu, ale on nevejde dovnitř. Slyším tlumené hlasy, ale odcházejí. Vydechnu a podívám se na telefon. Je půl osmé a mám čtyři zmeškané hovory a dvě hlasové zprávy.

Zmeškané hovory jsou od Christiana, ale je tady jeden i od Kate. Ale. ne. Musel jí volat. Nemám čas, abych si je poslechla. Nechci přijít pozdě do práce.

Zabalím si deku okolo sebe, zvednu svou kabelku a jdu ke dveřím. Pomalu je odemknu a vykouknu ven. Nikde nikdo. Do háje. . . možná tohle je trochu melodramatické. Zakroutím očima a zhluboka se nadechnu a sejdu dolů.

Taylor, Sawyer, Ryan, Paní Jonesová a Christian stojí ve vchodu do hlavní místnosti a Christian a dává jim instrukce. Jako jeden se na mě všichni podívají. Christian má pořád na sobě to v čem spal celou noc. Vypadá bledě a jako před infarktem, ale nádherně. Jeho obrovské šedé oči jsou doširoka otevřené, nevím jestli se strachuje a nebo je naštvaný. Těžko říct.

"Sawyere, budu připravena vyrazit do dvaceti minut." Zamumlám, ochranitelsky si zabalím přikrývku ještě pevněji okolo sebe.

Přikývně a všechny oči se otočí ke Christianovi, který stále intenzivně kouká na mě.

"Dala byste si něco k snídani, paní Greyová?" Paní Jonesová se zeptá. Zakroutím hlavou.

"Nemám Hlad, děkuji." Sevře rty, ale neřekne nic.

"Kde jsi byla?" Christian se zeptá, jeho hlas je chraplavý . Najednou Sawyer, Taylor, Ryan a paní Jonesová zmizí do Taylorovy pracovny a do chodby a do kuchyně jako vystrašené krysy z potápějící se lodi.

Ignoruji Christiana a jdu do naší ložnice.

"Anno." Zavolá na mě. "Odpověz mi." Slyším jeho kroky za sebou, vejdu do ložnice a pokračuji do koupelny. Rychle zamknu dveře.

"Anno!" Christian buší na dveře. Zapnu sprchu. Dveře se zatřepou. "Anno, otevři ty

zpropadené dveře."

"Bež pryč!" "Nikam nepůjdu." "Jak je libo."

"Anno, prosím."

Vlezu do sprchy, efektivně ho blokuji. Oh je to tak teplé. Ta voda mi přohřívá celé tělo z té tolik unavující noci, kterou mám za sebou.

Oh můj. To je tak skvělé. Na moment, na velmi krátký moment. Dokážu předstírat, že je vše v pořádku. Umyju si vlasy a když skončím cítím se lépe, silněji připravena, abych se postavila tomu strachu z Christiana Greye. Dám su vlasy do ručníku, rychle se utřu dalším ručníkem a zabalím si ho okolo sebe.

Odemknu dveře a otevřu, vidím jak je Christian opřený o zeď naproti mně, jeho ruce má za zády. Jeho výraz je ostražitý, jako lovící predátor. Projdu okolo něj a přímo do šatny.

"Ignoruješ mě?" Christian se mě zeptá nevěřícně, když stojí ve futrech šatny.

"Všímavý jsi, že ano?" Zamumlám bezmyšlenkovitě a hledám co na sebe. Ah, Ano – moje fialové šaty. Sundám je z ramínka, vyberu si lodičky na vysokém podpatku v černé barvě a jdu do ložnice. Zastavím se před Christianem, aby mi uhl, což taky udělá – nakonec jeho vnitřní dobré vychování vyleze na povrch. Cítím jak se na mě dívá, když si beru věci ze šuplíku, a podívám se na něj do zrcadla, stojí bez emocí ve dveřích, sleduje mě. Ve snaze získat Oscara, nechám spadnout svůj ruční na zem a dělám, že o tom jako nevím. Slyším jeho zdrženlivý povzdech a ignoruji to.

"Proč tohle děláš?" Zeptá se. Jeho hlas je nízký.

"Proč jako myslíš?" Můj hlas je jemný, když si oblíkám své sexy černé kalhotky od La Perly.

"Anno - " Zastaví se když se v nich natřásám, snažíc se je obléct.

"Běž a zeptej se té tvojí paní Robinsonové. Jsem si jistá, že pro tebe bude mít vysvětlení." Zamumlám, zatímco si hledám podprsenku stejné barvy a krajky.

"Anno, řekl jsem ti už předtím, že není moje - "
"Nechci o tom slyšet Christiane." Mávnu jen rukou, s nezájmem. "Čas na mluvení byl včera, ale místo toho ses rozhodl utéct a opít se se ženou, která tě několik let zneužívala. Zavolej jí. Jsem si jistá, že bude více než ráda, aby tě mohla vyslechnout." Najdu tu podprsenku a pomalu si ji zapnu. Christian vejde do místnosti z poza futer a dá si ruce v bok.

"Proč jsi mě špiclovala?" Řekne.

Navzdory mému rozhodnutí se začervenám. "O tom to přece není." Vyštěknu. "Je to o tom, že

situace je složitá a ty jsi utekl k ní."

Jeho pusa se sepne do rovné linie. "Tak to nebylo."

"To mě nezajímá." Vezmu si punčochy s krajkovým okrajem. Sednu si na postel a lehce začnu natahovat ten jemný material na nohy.

"Kde jsi byla?" Zeptá se, jeho oči pronásledují mé ruce , ale já pokračuji, ignoruji ho, když si pomalu natahuju druhou punčochu. Postavím se, ohnu se, abych si ručníkem vysušila vlasy. Přes své rozkročené nohy, vidím jeho bosé nohy, a uvidím jeho intenzivní pohled. Když skončím, postavím se a vrátím se k šuplíku, kde si vytáhnu fén na vlasy.

"Odpověz mi." Christianův hlas je nízký a nakřáplý.

Zapnu fén, takže už ho ani nemůžu slyšet a dívám se na něj skrz řasy ve svém zrcadle, když si mnu vlasy prstama. Hledí na mě, jeho oči přímé a chladné, dokonce i děsivé. Podívám se jinam, soustředím se na práci rukou a snažím se zažehnat tu husí kůži co se mnou line. Polknu naprázdno a koncentruju se na sušení vlasů. Je pořád naštvaný. Šel ven s posranou ženskou a je na mě naštvaný? Jak jen může! Když mé vlasy vypadají dost divoce a neochočeně, přestanu. Ano. . . tak se mi to líbí.

Vypnu fén.

"Kde jsi byla?" Zašeptá, jeho tón je ledový. "Proč tě to zajímá?"

"Anno, přestaň s tím už."

Zamračím se, a Christian se rychle přesune přes celou místnost až ke mně. Otočím se, a ustoupím, když se po mně natáhne.

"Nesahej na mě," zasyčím a on ztuhne.

"Kde jsi byla?" Dožaduje se. Jeho ruce se pustí v pěst.

"Nebyla jsem venku a neopíjela jsem se se svým ex" vypěním. "Spal jsi s ní?"

Zalapá po dechu. "Cože? Ne!" Hledí na mě Má tu drzost vypadat dotčeně a taky naštvaně najednou. Moje podvědomíso oddechne malou úlevou.

"Myslíš si, že bych tě podvedl?" Jeho tón zní pobouřeně.

"A to jsi taky udělal." Zavrčím. "Tím, že bereš náš velmi soukromí život a vytroubíš ho zbaběle té ženské."

Jeho pusa se otevře dokořán. "Zbaběle? To je to co si myslíš?" Jeho oči planou. "Christiane,

viděla jsem tu zprávu. To je to co vím."

"Ta zpráva nebyla pro tebe." Zamračí se.

"No pravda je, že jsem ji viděla, když ti vypadl mobil z kapsy, když jsem se tě snažila vysléct, protože jsi byl příliš opilý na to, aby ses vyslékl sám. Máš vůbec tušení jak moc jsi mi ublížil, když jsi utekl za tou ženskou?"

Zbledne na okamžik, ale já jsem pořád na tahu, moje vnitřní mrcha je odvázaná. "Vzpomínáš si

na včerejšek, když jsi přišel domů? Pamatuješ si cos říkal?"

Bez výrazu se na mě dívá, jeho obličej ztuhlý.

"No, měl jsi pravdu. Vybírám si tohle bezbranné dítě přes tebe. To je to co každý milující rodič udělá. To je to co tvoje matka měla udělat pro tebe. A je mi líto, že to neudělala – protože bychom neměli tuhle konverzaci, kdyby ano. Ale jsi teď dospělí – musíš dospět, přičichnout ke kofeinu a přestat se chovat jako nevrlý puberťák. Možná nejsi šťastný, protože budeme mít dítě. Já nejsem unešená taky, je to ve špatný čas a tvé méně než vlažné přijetí tohoto nového života, krve tvé krve. Ale můžeš do toho jít buď se mnou a nebo do toho půjdu sama. Rozhodnutí je tvoje. Zatím co se utápíš v té své hrůze a osobní averzi. Já jdu do práce. A když se vrátím přestěhuju si své věci nahoru do pokoje."

Zamrká na mě, šokovaný.

"Teď, pokud mě omluvíš. Ráda bych dokončila své oblékání." Těžce dýchám.

Velmi pomalu, Christian se vzdálí o jeden krok, jeho vystupování je težké. "Je to to co cheš?" Zašeptá.

"Já už ani vůbec nevím co chci." Můj tón je stejný jako jeho, Stojí to obrovskou námahu, abych

předstírala nezájem, zatímco se ponořím prsty do mého krému a začnu si ho mazat na obličej. Dívám se na sebe do zrcadla. Moje modré oči rozšířené, obličej bledý, ale tváře rudé. *Vedeš si dobře. Neustupuj. Neustupuj.*

"Ty mě nechceš?" Zašeptá.

Ale ne. . .ale ne to nedělej, Greyi.

"Jsem pořád tady ne?" Vyštěknu. Dám si řasenku první na své pravé oko.

"Přemýšlela jsi nad tím, že odejdeš?" Jeho slova jsou téměř neslyšitelná.

"Když něčí manžel preferuje společnost jeho ex-dominy, není to většinou dobré znamení." Hodím své opovržení na správný stupeň, vyhnu se jeho otázce. Lesk na rty. Našpulím rty na svůj obraz v zrcadle. Zůstaň silná, Steelová.. . Um – Greyová. Kurva, ani si nemůžu zapamatovat své jméno. Zvednu své boty, kráčím znovu okolo postele, rychle si je nazuju, a zapnu okolo svých kotníků. Jo. Vypadám sexy jen ve spodním prádle a botách. Já vím. Stojím a dívám se na něj. On jen mrká nevinně, a jeho oči cestují rychle a nenasytně dolů po mém těle.

"Vím o co se snažíš." Zamumlá a jeho hlas je jako varování, na lákavé hranici. "Víš?" A můj

hlas se zasekne. *Ne, Anno. .. počkej.*

Polkne a dá se o krok vpřed. Ustoupím a držím si ruce před tělem. "Ani na to nemysli, Greyi."

Zašeptám výhružně.

"Jsi moje žena." Řekne jemně, a taky hrozivě.

"Nejsem ta těhotná žena, kterou jsi včera opustil. A jestli na mě sáhneš začnu křičet."

Nevěřícně zvedne obočí. "Křičela bys?"

"Až do konce mých sil."

"Nikdo by tě neslyšel." Zamumlá, jeho pohled je intenzivní, a já sivzpomenu na naše ráno v Aspenu. Ne. Ne. Ne.

"Snažíš se mě vyděsit?" Zamumlám téměř bez dechu, snažím se mu narušit jeho taktiku. A jde to. Ztuhne a polkne. "To nebyl můj záměr." Zamračí se.

Ztěžka se mi dýchá. Jestli se mě dotkne, neodolám mu. Vím jakou má nade mnou moc. Vím to. Držím svou zlost.

"Dal jsem si drink s někým s kým jsem býval přítel. Vyčistili jsme ovzduší. Neuvidím ji znova."

"Vyhledal jsi ji?"'

"Ne jako první. Zkusil jsem Flynna. Ale skončil jsem v baru."

"A ty si myslíš, že ti uvěřím, že už ji znova neuvidíš?" Nemůžu se unránit té zuřivosti, když na něj zasyčím. "A co příště až překročím nějakou imaginární linii? Tohle je ten samý argument, který meleme pořád dokola. Jako bychom byly v nějakém začarovaném kruhu. Když něco podělám, ty se zbalíš a utečeš za ní?"

"Nehodlám se s ní znova vidět," Řekne nekldině. "Konečně rozumí jak se cítím." Mrknu na něj.

"Co to znamená?"

Narovná se a projede svou ruku skrz jeho vlasy, rozhořčený a naštvaný a tichý, Zkusím jinou taktiku.

"Proč se můžeš bavit s ní, ale ne se mnou?" "Byl jsem na tebe naštvaný. Tak jako teď."

"To neříkej!" Vyštěknu. "No, teď jsem já na tebe naštvaná. Naštvaná na tebe, protože jsi byl tak odměřený a bezcitný, když jsem tě potřebovala. Naštvaná na tebe, že jsi mi řekl, že jsem se záměrně nechala zbouchnout, což není pravda. Naštvaná za tvou zradu." Dokážu potlačit to vzlykání. Jeho pusa se otevře, a zavře oči, krátce jako bych mu dala facku. Polknu. U*klidni se, Anastasie.*

"Měla jsem si dávat větší pozor na čas mých injekcí, ale neudělal jsem to schválně. Tohle těhotenství je pro mě taky šok." Zamumlám, snažím si ponechat trošku zdvořilosti.

"Ta injekce mohla taky selhat." Potichu na mě hledí.

"Opravdu jsi to včera posral." Zašeptám, moje zlost přetekla. "Musela jsem se srovnat se spoustu věcí za posledních pár týdnů."

"Ty jsi to posrala před třemi nebo čtyřmi týdny nebo kdy, když zapomnělas na injekci." Oh

přestaň, přestaň, přestaň. Stojíme a hledíme na sebe,

"Tohle je docela představení, paní Greyová." Zašeptá na mě. "No, jsem ráda, že dokonce i

zbouchnutá jsem zábavná." Bez výrazu na mě hledí. "Musím do sprchy." Zamumlá.

"Já už jsem taky ukázala pěknou show, jdu se obléct." "Velmi mocná show." Zašeptá. Přistoupí

blíž.

"Ne."

"Nesnáším, když mě nechceš nechat se tě dotknout." "Ironie, huh?"

Jeho oči se sevřou. "Moc jsme toho nevyřešili, že?"

"Taky bych řekla. Kromě toho, že se stěhuju z této ložnice." Jeho oči se krátce rozšíří a zablištění. "Nic pro mě neznamená." "Kromě toho, když ji potřebuješ."

"Nepotřebuji ji, Potřebuji tebe."

"To jsi nepotřeboval včera. Ta ženská je pro mě velké sousto, Christiane." "Je pryč z mého života."

"Přeji si, abych tomu mohla věřit." "Do prdele, Anno."

"Prosím, nech mě se obléct."

Povzdechne si a promne si ruku skrz vlasy, ještě znova. "Uvidíme se dnes večer." Řekne, jeho hlas je pochmurný a bez emocí. A pro krátký moment, chci ho vzít k sobě do náručí a uklidnit ho. . . ale vzdoruju, protože jsem moc naštvaná. Otočí se a odejde do koupelny. Stojím ztuhle dokud neslyším bouchnout dveře.

Zapotácím se na postel a žuchnu sebou. Moje vnitřní bohyně a moje podvědomí mi dávají ovace ve stoje. Odolala jsem breku, křiku a dokonce i vraždě. Zasloužím si vyznamenání, ale cítím se hrozně. Sakra. Nic jsme nevyřešili. Jsme na pokraji strmého kopce. Je na tom postavené naše manželství? Proč nedokáže pochopit co za naprostého idiota byl, když se rozhodl utéct k ní? A co to znamená když řekne, že už ji nikdy neuvidí? Jak na je možné, abych tomu uvěřila? Podívám se na alarm – osm třicet. Sakra! Nechci přijít pozde. Zhluboka se nadechnu. "Druhé kolo byla patová situace, Malý Bodíku." Zašeptám, a hladím si bříško.

"Taťka bude asi ztracený, ale doufám, že ne. Proč, oh proč, jsi musel přijít tak brzo, Malý Bodíku? Věci se zrovna dařili tak skvěle." Můj ret se zatřepotá, ale nadechnu se zhluboka a zvládnu své emoce dostat pod kontrolu.

"No tak. Pojďme do práce."

Neřeknu Christianovi ahoj. Je pořád ve sprše, když já a Sawyer odcházíme. Když se dívám ven ze ztmaveného okna SUV, moje vyrovnanost klesne a já se rozbrečím. Moje nálada je na bodě mrazu. Mám pocit špatné předtuhchy. Vlastně jsme ani neprobrali dětě. Měla jsem méně než dvacet čtyři hodin, abych absorbovala tu novinku Malého Bodíka. Christian měl ještě míň času. "Ani neví jaké máš jméno." Pohladím se po břiše a utřu si slzy ze tváře.

"Paní Greyová." Sawyer vyruší mé snění. "Jsme tady." "Oh, děkuji."

"Jen si rychle odběhnu do lahůdek, madam. Můžu vám něco přinést?" "Ne, děkuji. Nemám hlad."

Hannah už mi udělala mé Latteé. Jen si k tomu přičichnu a můj žaludek se rozbouří.

"Um. . . můžeš mi prosím udělat čaj?" Zamumlám, trapně. Věděla jsem, že mám důvod, proč nikdy nepiju kafe. Bože smrdí to nechutně.

"Jsi v pořádku, Anno?"

Přikývnu a peláším do bezpečí mé kanceláře. Můj BlackBerry bzučí. Je to Kate.

"Proč tě Christian hledal?" Zeptá se ihned po přijetí. "Dobré ráno, Kate. Jak se máš?"

"Přestaň s tím Steelová. Co je?" Výslech Katherine Kavanagh začíná. "Christian a já jsme se jen pohádali, to je vše."

"Ublížil ti?"

Zakroutím očima. "Ano, ale ne tak jak si myslíš." Nemůžu se teď vyrovnat s Kate. Vím, že bych začala brečet, jsem na sebe pyšná, jak jsem to dnes zvládla. "Kate, mám teď schůzku. Zavolám to potom."

"Dobře. Jsi v pohodě?"

"Ano." ne. "Zavolám ti později, OK?" "OK, Anno. Jsme tady pro tebe."

"Já vím." Zašeptám a bojuji s těmi emocemi, které se mi opět derou na povrch. *Nebudu brečet. Nebudud brečet.*

"Ray je v pohodě?" "Ano." Zašeptám.

"Oh, Anno."

"Nech toho."

"Ok, promluvím si později." "Ano."

Během ranního kurzu, sporadicky si zkontroluji e-maily, doufám v nějaké slova od Christiana. Ale nic tam není. Když den pokračuje, zjiŠťuji, že mě asi nehodlá vůbec kontaktovat a že je pořád naštvaný. No, já jsem pořád naštvaná. Ponořím se do práce, zastavím se jen na oběd. Je to uklidňující, cítím se o moc líp, když jsem konečně něco snědla. V pět hodin mě Sawyer vyhodí před nemocnicí a já jdu za Rayem. Sawyer je velmi obezřetný a až moc pozorný. To mě irituje. Když dojdeme k Rayovi do pokoje, zeptá se mě.

"Mohu vám donést čaj, zatímco budete se svým otcem?" "Ne děkuji, Sawyere. Jsem v

pohodě."

"Počkám venku." Otevře mi dveře a jsem ráda, že se od něj můžu na chvíli držet dál. Ray sedí a čte si časopis. Je oholený a má na sobě vršek nemocničního pyžama.

"hej, Annie." Usměje se. A jeho úsměv klesne.

"Oh, tati. . . " Vběhnu k němu a ve velmi necharakteristickém pohybu otevře své ruce a obejme mě.

"Annie?" Zašeptá. "Co se děje?" Drží mě pevně a políbí mě ve vlasech. Když jsem v jeho obětí, uvědomím si jak vzácný je tenhle pocit. Proč? Proto se tak ráda choulím u Christiana? Po chvilce si sednu na židli vedle postele. Ray je plný starostí a očekávání, že budu mluvit.
"Řekni mi."

Zakroutím hlavou. Teď se nepotřebuje tížit mými problémy. "To nic není tati. Vypadáš dobře."

Chytnu ho za ruku. "Cítím se víc sám sebou. Akorát tahle sádra strašně svědí." "Oh tati, jsem

tak ráda, že jsi v pořádku."

přijít."
"To já taky Annie. Rád bych na tomhle koleně někdy houpal své vnoučata. Nechtěl bych o to

Mrknu na něj. Sakra. Ví o tom snad? A zadržuju ty slzy co se mi tlačí ven. "Ty a Christian, daří

se vám?"
"Pohádali jsme se." zašeptám. "Vyříkáme si to."

Přikývne. "Je to dobrý chlap, tvůj manžel." Ray řekne ujišťujíc.

"Má svoje chvilky. Co řekl doktor?" Nechci se teď bavit o svém manželovi, je to bolavé téma na koverzaci.

Zpět doma, Christian tam není.
"Christian volal a říkal, že bude pracovat déle." Paní Jonesová mě omluvně informuje. "Oh

Děkuji, že jste mi dala vědět." Proč to nemohl říct mně? Bože, fakt to svoje trucování neustále

upgraduje. Krátce si připomenu tu hádku kvůli naším svatebním slibům a ten záchvat vzteku

který měl, ale já jsem teď ta poškozená.

"Co by jste si dala k večeři?" "Těstoviny."

Usměje se. "Špagety, penne, fusilli?" "Špagety, vaše Bolognese."
"Hned to bude. A Anno. . . měla by jste vědět, že pan Grey byl zoufalý dnes ráno, když si

myslel, že jste odešla. Byl celý bez sebe." Usměje se nevinně.

Oh. . .

Do devíti pořád není doma. Sedím u stolu v knihovně, zajímalo by mě kde je. Zavolám mu.

"Anno," Řekne jeho hlas je chladný. "Ahoj."

Nadechne se jemně. "Ahoj." Řekne jeho hlas je nižší. "Příjdeš domů?"

"Později."

"Jsi ve své kanceláři?"

"Ano. Kde jinde bych měl být?"

S NÍ. "Nechám tě tedy být."

Oba nezavěsíme a ticho se mezi námi protahuje. "Dobrou noc, Anno." nakonec řekne.

"Dobrou noc, Christiane." Zavěsí.

Oh sakra. Hledím na svůj BlackBerry. Nevím co očekává, že budu dělat. Nenechám ho aby po mě šlapal. Ano je naštvaný, ale to já taky. Ale jsme tam kde jsme. Neutekla jsem ke svému ex milenci. Chci aby se poučil, tohle není způsob jakým by se měl chovat.

Opřu se do své židle, dívám se na billiardový stůl v knihovně a vzpomenu si, když jsme hráli kulečník. Dám si ruku na břicho. Možná je jen moc brzy.

Možná tohle tak být nemá. . .A když tak přemýšlím moje podvědomí na mě křící ne! Když ukončím tohle těhotenství, nikdy si neodpustím – a nebo Christianovi. "Oh Bodíku, co jsi nám to udělal?" Nechci mluvit s Kate. Nechci s nikým mluvit. Napíšu ji, slibujíc, že jí brzy zavolám.

Po jedenácté, už nemůžu udržet oči otevřené. Rezignovaně, jdu do mé staré ložnice. Zahrabu se pod peřinu a konečně usnu. . .

Moje hlava je jako ze železa, když se probudím. Svěží vánek vaje skrz okno v pokoji. Podívam se na hodiny je půl osmé. Moje první myšlenka je, kde je Christian? Sednu si a vyhoupnu nohy z postele. Na zemi vedle postele je Christianova stříbrnošedá kravat, moje oblíběná, ta tady nebyla když jsem šla spát. Zvednu ji a hledím na ni, pohladím ten jemný material. Byl tady, sledoval mě jak spím. A naděje ve mně zajiskří.

Paní Jonesová je v kuchyni, když sejdu dolů. "Dobré ráno," řekne vřele.

"Dobré. Christian?" Zeptám se.

Její obličej zrudne. "Už odešel."

"Takže se vrátil domů?" Musím se ujistit, idkyž mám jeho kravatu jako důkaz.

"Ano." zastaví se. "Anno, odpusťte, že mluvím nahlas, nic mi do toho není, ale nevzdávejte to s ním. Je to tvrdohlavý muž."

Pokývnu, když se zastaví. Jsem si jistá, že můj výraz jí řekne, že teď nechci probírat mého manžela.

Když dorazím do práce, zkontroluji e-maily. Moje srdce mi vyskočí z hrudi, když vidím jeden od Christiana.

Od: Christian Grey

Předmět: Portland

Datum: 15. Září 2011 06:45

Pro: Anastasie Grey Anno

Dnes letím do Portlandu.

Mám tam nějakou práci, kterou musím vyřešit s WSU. Myslel jsem, že bys to chtěla vědět.

Christian Grey

Výkonný ředitel, Grey Enterprises Holdings Inc.

Oh. Slzy se mi začnou valit z očí. To je konec? Můj žaludek se překroutí. Kurva! Asi se pozvracím. Utíkám na toaletu a to jen včas, a vracím svou snídani do toalety. Sesunu se na zem a dám si hlavu do klína. Mohla bych být ještě více na dně? PO chvíli někdo jemně klepe na dveře.

"Anno?" To je Hannah.

*Kurva. "*Ano?"

"Jsi v pořádku?" "Hned budu venku." "Boyce Fox je tady."

Sakra. "Zaveď ho do zasedačky. Budu tam za minutku." "Chtěla bys šálek čaje?"

"Prosím."

Po obědě – cream cheese s lososovým sandvičem, který zvládnu udržet – sednu si s hledím malátně do počítače, snažím se najít nějakou inspiraci a přemýšlím jak já a Christian vyřešíme tenhle problém.

Můj BlackBerry zvoní, nadskočím. Podívám se na displej – to je Mia.

Bože, tohle jsem potřebovala, nadšení a entusiasmus. Zaváhám, mohla bych to ignorovat, ale zdvořilost vyhraje.

"Mio." Zvednu to vřele.

"No. . . ahoj Anno – dlouho jsme se nebavili." Mužský hlas, který mi je povědomí. Kurva!

Postaví se mi husí kůže a všechny vlasy na hlavě, zatímco adrenalin začne proudit celým mým tělem a můj svět se přestane točit.

To je Jack Hyde.

KAPITOLA 22

"Jacku." Můj hlas skoro zmizí, zadušená strachem. Jak může být pryč z vazby? Proč má Miin telefon? Krev se mi vytratí z obličeje, je mi malátno.

"Takže si mě pamatuješ." Řekne, jeho tón je jemný. Ucítím jeho malý úsměv. "Ano. Jistěže ano." Moje odpověď je automatická, zatímco mé myšlenky závodí, "Asi by tě zajímalo proč ti volám."

"Ano."

Zavěs!

"Nezavěšuj. Bavil jsem se tady s tvou malou švagrovou."

Cože? Mia! Ne! "Co jsi udělal?" Zašeptám, snažím se odolat svému strachu.

"Poslouchej, ty kurvičko a zlatokopko nebo jak si chceš říkat. Zkurvila jsi mi život. Grey mi zkurvil život. Dlužíš mi. Mám se sebou tu malou děvku. A ty, a ten šulin co sis ho vzala, a celá jeho rodina, hodláte zaplatit."

Hydeovo opovržení a zloba mě šokujou. *Jeho rodina? Co to kurva je?*

"Co chceš?"

"Chci jeho peníze. Vážně bych chtěl jeho zasrané peníze. Kdyby věci byli jinak, mohl bych to být já. Takže ty je pro mě dostaneš. Chci pět miliónů dolarů, dneska."

"Jacku, nemám přístup k takovým penězům."

Odfrkne si s úsměvem. "Máš na to dvě hodiny. Dvě hodiny! Nikomu to neříkej a nebo ta malá děvka je mrtvá. Žádní policajti. Žádný zasraný manžílek. Žádná jeho ochranka. Dozvím se to, jestli to uděláš. Rozumělas?" Zastaví se a čeká na odezvu, ale panika a strach mě zaplaví.

"Rozumělas?" Zakřičí. "Ano!" Zašeptám. "Nebo ji zabiju." Zavzdechnu. . .

"Měj u sebe svůj telefon. A nikomu to neříkej nebo ji vyšukám předtím než ji zabiju. Máš dvě hodiny."

"Jacku potřebuju víc než to. Tři hodiny. Jak vím, že je s tebou?"

Linka se přeruší. Zírám v hororu na ten telefon, moje pusa vyschne strachem. Miu, má Miu. Ale

má ji? Moje myšlenky se snaží najít veškeré možnosti, ale můj žaludek se začne opět točit. Myslím, že se znova pozvracím, ale zhluboka se nadechnu, snažím se zachovat klidnou hlavu a ta nevolnost přejde. *Říct Christianovi? Říct Taylorovi? Zavolat policii? Jak se to Jack dozví? A má vůbec Miu?* Potřebuji čas, čas na přemýšlení – ale můžu to zvládnout jedině když se budu řídit jeho instrukcemi. Vezmu svou kabelku a vyjdu ze dveří.

"Hannah, musím jít. Nevím jak dlouho mi to bude trvat. Zruš moje schůzky na dnešní odpoledne. Řekni Elizabeth, že tohle je naléhavé."

"Jistě, Anno. Je všechno v pořádku?" Hannah se zamračí, obavy na jejím obličeji jsou patrné, když mě sleduje prchat.

"Ano." Zavolám na ni, spěchám přes recepci, kde Sawyer čeká. "Sawyere." Postaví se v židli

a zamračí se když uvidí můj obličej. "Není mi dobře. Prosím zavez mě domů."

"Jistě madam. Chcete počkat tady, než přijedu s autem?" "Ne. Půjdu s tebou. Potřebuju se

rychle dostat domů-"

Hledím ven z okna v drsném teroru když si projíždím svůj plán. Jít domů. Přesléct se. Najít šekovou knížku. Odprostit se od Ryana a Sawyera. Jít do banky. Sakra kolik potřebuju tašek na pět milionů korun? Kolik to bude vážit? Budu potřebovat kufr? Měla bych první zatelefonovat bance? Mia. Mia. Co když Miu nemá? Jak to mám zjistit? Když zavolám Grace, měla bych se to dozvědět. Ale řekl, že se to dozví. Dívám se ven z SUV. Pronásleduje mě? Moje srdce bije jako ozávod. Podívám se na auta za námi. Vypadají normálně, nic zvláštního. Oh, Sawyer, jeď rychleji, prosím. Moje oči se setkají s jeho v zrcátku.

Sawyer zmáčkne tlačítko na handsfree, aby zvedl hovor. "T. . . Jen jsem chtěl dát vědět, že paní Greyová je se mnou." Sawyerovi oči se podívají v zrtátku zpět na mě a potom zpět na cestu. "Není ji dobře, vezu jí zpět domů. . . aha. . . pane." Sawyerovi oči se mihnou na mé v zrcátku ještě

jednou. "Ano," Souhlasí a zavěšuje. "Taylor?" Zašeptám.

Přikývne.

"Je s panem Greyem?" "Ano, madam."

"Jsou stále v Portlandu?" "Ano, madam."

Dobře. Musím Christiana udržet v bezpečí. Moje ruce si vrhnou na mé bříško a jemně si ho začnu hladit. A tebe, Malý Bodíku. Oba vás musím udržet v bezpečí.

"Můžeme jet rychleji, prosím? Opravdu mi není dobře." "Ano, madam." Sawyer šlápne na

pedál a naše auto letí. .

Paní Jonesová není nikde vidět, když já a Sawyer vejdeme do apartmánu.

Její auto není v garáži, asi mé nějaké záležitosti a bude s Ryanem. Sawyer se ztratí v Taylorově kanceláči a já vyrazím do Christianovy pracovny. Klopýtím panikou okolo jeho stolu, otevřu šuplíky, abych našla šekovou knížku.

Leilina zbraň se na mě vyvalí. Cítím ten nevhodný návala zlosti, že Christian nezabezpečil tu zbraň. Neví nic o zbraních. Bože, mohl by si ublížit.

Po chvilce váhání, vezmu pistol, zkontroluji jestli je nabitá a dám si ji za pásek. Možná ji budu potřebovat, Polknu tvrdě. Jen jsem cvičila na terči. Nikdy jsem na nikoho nevystřelila. Doufám, že Ray mi odpustí. Přesunu svou pozornost na hledání té knížky. Najdu to, je jich tam pět a jen jedna je jménem C. Grey a A. Grey. Mám nějak čtyřicet pět tisíc na svém vlasním účtu. Nemám zdání kolik peněz je na tomto. Ale Christian musí mít víc než jen pět milionů dolarů. Možná jsou nějaké peníze v sejfu. Sakra. Nemám zdání jaký je klíč. Nikdy tu kombinaci neřekl. Zkusím to otevřít, ale je to zamčené. Proč nejsem překvapená?

Budu muset zůstat u plánu A.

Zhluboka se nadechnu a jdu do naší ložnice. Postel je ustlaná, a na malou chvíli se cítím jako bych dostala záchvat. Asi jsem tady měla včera spát. Jakou to má cenu se hádat s někým kdo má padesát odstínu? Teď se mnou ani enmluví.

Ne – nemám čas nad tímto přemýšlet.

Rychle se převleču a dám si na sebe ryfle a mikinu, a tenisky. Dám si zbraň ta pás mých ryflí, na zadní straně.

Ze skříně vytáhnu velkou bezcennou tašku. Vleze se do ní pět milionů dolarů? Christianova taška do posilovny leží na zemi. Otevřu ji, očekávám, že tam najdu špivané oblečení, ale ne – jeho oblečení je krásně čisté a svěží. Paní Jonesová se dostane všude. Vysypu to všechno na zem a dám jeho tašku na postel. Tady by se to mělo vlézt. Podívám se jestli mám svůj řidičák jako identifikaci do banky a zkontroluji čas. Už je to třicet minut od té doby co Jack volal. Teď už se jen musím dostat ven z budovy, aniž by to Sawyer zjistil.

Pomalu a potichu jdu do chodby, snažím se vyhnout kamerám, které jsou u výtahu. Myslím, že Sawyer je pořád v Taylorově kanceláři. Opatrně otevřu dveře, snažím se být tak potichu jak jen to jde. A zavřu je potichu za sebou, stojím naproti dveřím výtahu, pryč z dosahu kamer. Vytáhnu svůj mobil a zavolám Sawyerovi.

"Paní Greyová."

"Sawyere. Jsem nahoře v ložnici, pomohl bys mi s něčí?" Snažím se udržet svůj hlas nízko, vím, že je jen ve vedlejší místnosti, na druhé straně dveří.

"Hned tam budu, madam." Řekne a slyším jeho zmatenost. Nikdy jsem mu nevolala, aby mi pomohl. Mám srdce až v krku, bije o stošest. Bude to fungovat? Zavěsím a poslouchám jeho kroky přes chodbu a nahoru. Opět se zhluboka nadechnu a chvíli si projedu tu ironii, že vlastně prchám ze svého vlastního bytu.

Když už je Sawyer nahoře, utíkám k výtahu a zmáčknu tlačítko. Dvěře se otevřou s až moc hlasitým pinknutím. Rychle do něj vlezu a zoufale bodám do tlačítka od garáže. Po neuvěřítelně dlouhé pauze, se dveře zavřou a pomalu se začnou zavírat, když se zavírají slyším jak Sawyer křičí.

"Paní Greyová!" Jen co se dveře zavřou, vidím ho jak vejde do chodby. "Anno!" Zařve

nevěřícně. Ale je moc pozdě,a zmizí mi z dohledu.

Výtah sdojede dolů do garáže. Mám jen malý náskok před Sawyerem, a je mi jasné, že se mě bude snažit zastavit. Podívám se na R8 když utíkám do svého Saabu, otevřu dveře, hodím tašku na sedadlo spolujezdce a naskočím.

Nastartuju auto, pneumatiky zapiští, když závodím k výjezdu. Výhled je čistý a já vyjedu ven, vidím Sawyera jak vystupuje z servisného výtahu. Jeho zmatený a raněný výraz mě dožene, když vjíždím na hlavní cetu.

Vydechnu si zhluboka. Je mi jasné, že Sawyer bude volat Christianovi a nebo Taylorovi, ale vypořádám se s tím pokud budu muset – nemám čas se tím zaobírat zrovna teď. Pohnu se nepohodlně ve svém sedadle, vím už teď, že Sawyer právě asi přišel o práci. Nezaobírej se tím teď. Musím tachránit Miu. Musím se dostat do banky a vybrat pět miliónů dolarů. Dívám se do zpětného zrcátka, nervózně vidím SUV jak vyjíždí garáže, ale ujíždím. .

Banka je elegantní, moderní a decentní, Tlumené tóny, vše se odráží od stěn, všude sklo. Dojdu až k informacím.

"Mohu vám pomoci, madam?" Mladá žena se na mě vřele usměje,a na chvíli lituji, že jsem se převlékla do ryflí.

"Ráda bych si vybrala velký obnos peněz." Slečna Pokritecká jen pozvedne obočí.

"Vy u nás mátě účet?" Nedaří se jí zakrýt ten sarkasmus.

"Ano." Vyštěknu. "Můj manžel a já tady máme několik účtů. Jeho jméno je Christian Grey."

úžasu.

Jeji oči se zvětší a upadne do šoku. Máchne na mě svýma očima kombinací neuvěření a

"Tudy, madam." Zašeptá a vede mě k malé kanceláři, která je ještě více proskklená.

"Prosím, posaďte se." Ukáže mi na černé kožené křeslo za skleněným stolem s moderním

počítačem a telefonem. "Kolik peněz by jste si přála vybrat, paní Greyová?" Zeptá se vřele.

"Pět miliónů dolarů. " Podívám se jí přímo do očí jako bych si vybírala hotovost každý den.

Zbledne. "Aha. Zavolám našeho manažera. Oh odpusťte, že se ptám, ale máte u sebe nějakou identifikaci?"

"Ano mám, ale ráda bych si promluvila s manažerem."

"Jistě, paní Greyová." Odejde. Ponořím se do křesla. A žaludeční nevolnost se mi vrací, když se mi zbraň zapíchne dozad. Teď ne. Nemůžu teď zvracet. Zhluboka se nadechnu a zvládnu to. Nervózně se podívám an hodinky. Dvě hodiny a dvacet pět minut.

Muž ve středním věku vejde dovnitř. Má ustupující vlasovou linisi, ale má na sobě drahý uhlově černý oblek a kravatu stejné barvy. Podává mi ruku.

"Paní Greyová. Jsem Troy Whelan." Usměje se a potřese mi si rukou, posadí se ke stolu naproti mně.

"Moje kolegyně mi řekla, že by jste si ráda vybrala vysoký obnos peněz." "To je správně. Pět

miliónů dolarů."

Zapne ten drahý počítač a zadá tam několik čísel.

"Normálně si přejeme být upozorněni předem pokud jde o výběr vysoké částky." Zastaví se a hluboce se na mě usměje. "Naštěstí, máme nějakou rezervu pro celý severozápadní pacifik." Zachvástá se. Bože se mě snaží snad okoutlit nebo co?

"Pane Whelan, jsem ve spěchu. Co pro to musím udělat? Mám svůj řidičák a naši šekovou knížku. Mám jen vypsat šek?"

"Oh. . . ano. Um."

..

"Zavolám panu Greyi."

"Ale ne, to nebude nutné." Kurva! "Musím mít ještě nějaký další doklad." Zavrtám se do své kabelky. Co má ještě mé jméno? Vytáhnu ven svou peněženku a vytáhnu fotografii sebe a Christiana na lodi. *TO mu nemůžu ukázat.* Vytáhnu ven svou jmenovku ze SIP.

"Tady."

"Paní Anastasie Greyová." Whelan čte. "No toby mohlo stačit." Zamračí se. "Tohle je vysoce

nestandardní, paní Greyová."

"Chcete, abych dala svému manželovi vědět, že vaše banka je méně než vstřícná?" Narovnám se v ramenou a podívám se na něj, skoro ho probodávám pohledem.

Zastaví se, momentárně si mě přehodnocuje. "Budete muset vypsat šek, paní Greyová."

uzdě.

"Jistě. Tento účet?" Ukážu mu svou šekovou knížku, snažím se udržet své bijíci srdce na

"To bude v pořádku. Budu také potřebovat, aby jste vyplnila další papíry. Omluvíte mě na chvíli?"

Přikývnu, zvedne se a odejde z kanceláře. Neměla jsem tušení, že to bude tak moc složité. Nemotorně, otevřu šekovou knížku a vytáhnu si z kabelky propisku. Jak to mám vypsat? S třepající se rukou na píšu: *Pět milionů dolarů $5,000,000.*

Oh bože, doufám, že dělám správnou věc. Mia. Mysli na Miu. Nemůžu to nikomu říct.

Jack zuří, jeho odporné slova se mi vrátí do hlavy. *''Nikomu to nečíkej, jinak ji vyšukám neý ji zabiju.''*

Pan Whelan se vrací, Bledý a zaražený.

"Paná Greyová? Váš manžel s vámi chce mluvit." Zamumlá a ukáže na telefon, který je na stole mezi námi.

Cože? Ne!

"Je na lince. Jen zmáčkněte tlačítko. Počkám venku."

Má tu drzost vypadat trapně. Zamračím se na něj, cítím jak se ve mně vaří krev a on odejde pryč z místnosti.

Kurva! Kurva! Kurva! Co mu mám říct? Bude to vědět. Bude nás poslouchat. Je nebezpečný pro jeho sestru. Moje ruce se třepou když se natahuju na pro telefon. Držím si hu u ucha, snažím se uklidnit a zmáčknu tlačítko.

"Ahoj." Zamumlám, snažím se marně uklidnit své nervy.

"Ty mě opouštíš?"¨Christianova slova jsou jako mučení, bez dechu. . . Cože?

"Ne!" Můj hlas je stejný jako jeho. Ale ne. Ale ne. Ale ne – jak si to může myslet?

Ty peníze? Myslí si, že ho opuštím, protože si chci vybrat peníze? A na ten strašidelný moment, si uvědomím, že jediný způsob jak udržím Christiana v bezpečí a abych zachránila jeho sestru. . . musím lhát.

"Ano." Zašeptám. A prudká bolest se mnou propíchne, slzy mi tečou po tváři. Zalapá po dechu,

skoro vzlyk. "Anno, já – "Zadusí se.

Ne! Moje ruka mi zakryje pusu, která chce vykřičet varovně. "Christiane, prosím nedělej to." Snažím se bojovat se slzami v očích.

"Odcházíš?"řekne.

"Ano."

"Ale proč ta hotovost? Bylo to vždy jen o penězích?" Jeho mučící hlas je skoro neslyšitelný.

Ne! Slzy se mi derou po tváři. "Ne." Zašeptám. "Je pět milionů dost?"

Oh prosím přestaň!

"Ano."

"A to dítě?" Jeho hlas je jen téměř bez dechu.

Cože? Moje ruka se přemístí k mému břichu. "Postarám se o dítě sama." Zamumlám. *Můj Malý Bodík. . . náš Malý Bodík.*

"Tohle je to co chceš?"

Ne!

"Ano."

Tvrdě a chraplavě se nadechne. "Vem si všechno." Zasyčí. "Christiane," Zavzlykám. "Je to pro

tebe. Pro tvou rodinu. Prosím." "Vem si všechno, Anastasie."

"Christiane -" A já téměř selžu. Téměř mu řeknu vše – o Jackovi, o Mii, o únosu. J*en mi věř, prosím.* Tiše ho prosím.

"Budu tě vždycky milovat. " Jeho hlas je chraplavý. A zavěsí.

"Christiane! Ne. . . Taky tě miluju." A všechny ty blbosti, kterými jsme si museli za poslední pár snů projít se stanou nepodstatnými. Slíbila jsem mu, že ho nikdy neopustím. Neopouštm tě.

Zachraňuji tvou sestru. Propadnu se do křesla, a brečím...

Jsem vyrušena klepotem na dveře. Whelan vstoupí. Dívá se všude okolo jen ne na mě. Cítí se zahanbeně.

Zavolal jsi mu, ty hajzle'! Hledím na něj.

" Máte volný přástup, paní Greyová." Řekne. "Pan Grey souhlasil k přístupu k jeho osobnímu majetku. Řekl, že si můžete vzít cokoliv potřebujete."

"Jen potřebuji pět milionů dolarů." Zamumlám skrz sevřené zuby. "Ano, madam. Jste v

pořádku?"

"Vypadám snad v pořádku?" Vyštěknu. "Omlouvám se , madam. Něco k pití?"

Přikývnu. Zrovna jsem opustila svého manžela. No, Christian si myslí, že ano. Moje podvědomí sevře rty. Protože jsi mu to řekla.

"Řeknu své kolegyni, aby vám něco přinesla, zatímco se postarám o vaše paníze, madam. . .a vy zatím vypište šek a také ho podepiště."

Podává mi papíry k vyplnění na stůl. Podškrábnu je. *Anastasie Grey*. Slza mi ukápne na stůl, naštěstí mimo papír.

"Postarám se o tohle, madam. Bude nám to trvat asi půl hodiny než pčichystáme peníze."

Rychle si zkontroluji hodinky. Jack řekl dvě hodiny – to bych mohla stihnout. Přikývnu na

Whelana a on potichu vyklouzne z kanceláře, nechává mě samotnou v mém utrpení.

Několik chvil, minut – nevím jak dlouho – Slečna Pokrytecká vstoupí s nádoou vody a sklenicí.

"Paní Greyová." Řekne jemně a položí mi sklenici na stůl a naplní.

"Děkuji." Vezmu sklenici do rukou a vypiu. Odchází a nechává mě opět bojovat se svými myšlenkami. Nějak to s Christianem napravím. . . pokud nebude moc pozdě. Alespoň je daleko odsud. Teď se musím soustředit na Miu. Možná Jack lže. Možná ji nemá. Jistě bych měla zavolat policic.

"Nikomu to neříkej jinak ji vyšukám předtím než ji zabiju." Nemůžu. Opřu se v křesle, cítím tu nevítanou přítomnost Leiliny zbraně za mým pasem, která mě píchá do zad. Kdy by si pomyslel, že by ta vřelá Leila na mě kdy mířila zbraní? Oh Rayi, jsem tak ráda, žes mě naučil střílet.

Ray! Povzdechnu. Bude očekávat, ze ho dnes večer navštívím. Možná jen dám Jackovi peníze a odvezu Miu domů. Oh tohle zní absurdně.

Můj BlackBerry začne zvonit, "Tvoje láska je král" Ale ne. Co Christian chce? Chce mi zatočit nožem uvnitř rány?

''Bylo to vždy jen o penězích?"
Oh, Christiane – jak jen sis to mohl myslet? Zloba se ve mně vyklube. Ano zloba.

To pomáhá. Típnu a přímo ho to odešle do hlasové schránky. Vyřeším si to se svým manželem později.

Někdo klepe na dveře.

"Paní Greyová." To je Whelan. "Peníze jsou připraveny."

"Děkuji." Postavím se a místnost se na chvíli zatočí. Chytnu se křesla. "Paní Greyová, jste v

pořádku?"

Přikývnu a podívám se na něj svým Jdi-Mi-Z-Cesty-Troubo výrazem. Zhluboka a klidně se nadechnu. Musím to udělat.Musím to udělat. Musím zachránit Miu. Stáhnu svou mikinu níž, abych si zakryla pistol.

Pan Whelan se zamračí ale podrží mi dveře a já se na svých třepající nohách vypravím ven.

Sawyer čeká u východu, sleduje to okolo. Kurva! Naše oči se střetnou a on se na mě zamračí, změřuje mou rekci. Oh je naštvaný. Zvednu svůj ukazováček, snažím se mu naznačit, že ihned příjdu. Přikývne a zvedá svůj telefon. Kurva! Vsadím se že to je Chritsian. Otočím se najednou a skoro sejmu Whelana a vtrhnu zpět do jeho kanceláře.

"Paná Greyová?" Whelan zní zmateně, když mě následuje zpět dovnitř. Sawyer by mohl zničit

celý můj plán. Hledím na Whelana?

"Tam je někdo koho nechci potkat. Někdo kdo mě sleduje." Whelenovi oči se rozšíří.

"Chcete abych zavolal policii?"

"Ne!" Kurva, ne! Co budu dělat? Podívám se na hodinky je skoro čtvrt na čtyři. Jack co chvíli zavolá. Mysli, Anno, mysli! Whelan na mě zmateně a zoufale zírá. Musí si myslet, že jsem blázen.

"Musím si zavolat. Mohl by jste mi dát trochu soukromí prosím?"

"Rozhodně." Whelan odpoví – Vděčně řekla bych, že může odejít z místnosti. Když zavře dveře, zavolám Mii na mobil.

"No, pokud to nejsou mé peníze." Jack odpoví pohrdavě. Nemám čas na tyyto hovadiny. "Mám

problém."

"Vím, že tě ochranka následovala do banky."

Cože? Jak tohle do háje ví?

"Budeš se mu muset ztratit. Mám auto před zadním vchodem banky. Černý Dodge. Máš tři minuty, aby ses tam dostala." *Dodge!*

"Možná to bude trvat déle než tři minuty." Srdce mi hrkne až do krku.

"Jsi dost bystrá na zlatokopku, Greyová. Ty to zvládneš. A zahoď svůj mobil až nasedneš do Dodge. Rozumělas děvko?"

"Ano." "Řekni to!" vyštěkne. "Rozuměla."

Zavěsí.

Kurva! Otevřu dveře a vidím Whelan jak trpělivě čeká venku.

"Pane Whelan. Budu potřebovat pomoc dostat tašky do auta. Je zaparkované venku, u zadního východu."

Zamračí se.

"Můžeme tudy odejít? Abych se mohla vyhnout té nepříjemné pozornosti u východu?" "jak si přejete,paní Greyová. Budu mít dva zaměstnance a dva muže z ochranky, kteří nám pomohu. Pokud mě můžete následovat." "Mám ještě jednu prosbu."

"A jakou, paní Greyová?"

Dvě minuty později můj doprovod a já jsme na ulici, jdeme k autu. Okna jsou zatmavená, a nemohu říct kdo je za volantem. Ale když dorazíme, dveře od řidiče se otevřou a žena v černém vystoupí z auta. *Elizabeth!* Přejde ke kufru auta a otevře. Můj doprovod všechny tašky naskládá do auta.

"Paní Greyová." řekne s úsměvem jako bychom byly dlouholeté kamarádky. "Elizabeth." Moje přijetí je chladné. "Ráda tě vidím ven z kanceláře."

Pan Whelan si pokašle.

"No, bylo to zajímavé odpoledne, paní Greyová." řekne, A já musím dodržovat předpisy a potřást mu rukou a poděkovat mu, zatímco mé myšlenky křičí. Elizabet? Co to je? Proč je do toho zapletená s Jackem?

Whelan a jeho tým zmizí zpět do banky, nechávají mě samotnou s vedoucí personálního SIP, která je zapojená do únosu, vydírání a asi i do dalších zločinů. Proč?

Elizabeth otevře dveře a zavede mě dovnitř.

"Váš telefon, paní Greyová?" Zeptá se, obezřetně. Podám jí ho a ona ho vyhodí do koše. "To by mělo ty čmuchali zdržet."

Co je to za ženskou? Elizabeth za mnou zabouchne dveře a sedne si na sedadlo řidiče. Dívám se na ni nevěřícně a za sebe, a vyjede na východ, Sawyer nikde není.

"Elizabeth, máš peníze. Zavolej Jackovi. Řekni mu ať pustí Miu." "Myslím, že ti chce

poděkovat osobně."

Kurva! Dívám se na ní.

"Proč tohle děláš, Elizabeth?" Myslela jsem, že Jacka nesnášíš." Podívá se na mě krátce, a

vidím krátce bolest v jejich očích." "Anno, všechno bude v pořádku, jestli budeš držet

klapačku." "Ale tohle nemůžeš. Tohle je špatné."

"Ticho." Řekne, ale cítím její obavy.

"Má snad něco na tebe?" Zeptám se. Její oči se podívají do mých a šlápne na brzdy, převrhnu se dopředu a obličejem narazím na palubovku.

"Řekla jsem ticho." Vyštěkne. "A navrhuji ti, aby sis dala pás."

A v ten moment je mi jasné, že na ni něco má. Něco tak ošklivého, že je schopná tohle pro něj udělat. Zajímalo by mě co by to mohlo být. Nějaká krádež ve firmě? Něco z jejího osobního života? Něco sexuálního? Zatřesu se nad tou myšlenkou. Christian řekl, že žádná z jeho osobních asistentek nechtěla mluvit. Asi je to se všemi stejné. *Tak proto se se mnou chtěl taky vyspat.* Zvedne se mi žluč v žaludku. Elizabeth odjede z centra Seattlu a jede na východ do hor.

Před odbočením. Uvidím nápis na jedné z budov : SOUTH IRVING STREET. Zahne doleva a na opuštěnou ulici s rozpadlým dětským hřištěm na jedné straně a betonové parkoviště na druhé straně uprostřed několika zavalitých, cihlových budov. Elizabeth zaparkuje na parkovišti a zastaví u poslední cihlové jednotky.

Otočí se na mě. "SHOW TIME" Zamumlá.

Zvedne se mi husí kůže a adrenalin začne pracovat naplno.

auta.
"Nemusíš tohle dělat." Zašeptám. Její ústa se zatřepotají do neradostné linie a vysedne z

Tohle je pro Miu. Tohle je pro Miu. Rychle se modlím, Prosím ať je v pořádku, prosím ať je v pořádku.

"Vylez ven," Elizabeth vyjekne, a drží mi otevřené dveře.

Kurva. Když lezu ven, moje nohy se třepou tak moc, že ani nevím jestli to ustojím.

Chladný odpolední vánek, který je poznamenaný přicházejícím podzimem a má v sobě puch těch zaprašených budov.

"No, kočička dojela." Jack vyjde z malých dveří na levé straně budovy. Má krátké vlasy. Sundal si naušnice a má na sobě oblek. Oblek? Šourá se ke mně, s obrovskou arogancí a nenávistí. Moje srdce tluče o závod.

"Kde je Mia?" Zakoktám, mám tak suchu v puse, že ani slova mi nejdou ven.

"Důležité věci, první děvko." Jack se ušklíbne a zastaví se přede mnou. Můžu lehce vidět a cítit jeho opovržení. "Peníze?"

Elizabeth kontroluje peníze v kufru. "Je tady zatraceně dost prachů." řekne v údivu, rozepínají a zase zapínajíc každou tašku.

"A její telefon?" "V koši."

"Dobře." Jack se zašklebí, a zničeho nic se napřáhne a vrazí mi pěstí do obličeje. Ten zákeřný ničím nevyvolaný úder mě složí na zem, a moje hlava s nechutným zaduněním padne na beton. Bolest mi vybuchne v hlavě, moje oči se zaplní slzami, a moje vidění se rozmaže šokem.

V duchu křičím bolestí a bezmocí, vystrašená a šokovaná. Ale ne – *Malý Bodík*. Jack pokračuje rychlým a krutým kopancem do mých žeber a moje plíce skoro přestanou pracovat. Zmáčknu svůj pohled a snažím se poprat s tou nevolností a bolestí, snažím se dýchat. *Malý Bodík, Malý Bodík, oh můj Malý Bodík -*

"To je za SIP, ty zasraná děvko." Jack křičí.

Přitáhnu si nohy k sobě a schoulím se do klubíčka, snažím se mu zamezit dalším kopancům. Ne. Ne. Ne.

"Jacku!" Elizabeth zaječí. "Tady ne. Ne za denního světla do prdele!" Zastaví.

"Ta Kurva si to zaslouží!" Škodolibě řekne Elizabeth. A to mi dá ten jediný drahý moment na malou sekundu se natáhnout a vytáhnout zbraň se svých ryflí. Třesouc se, zamířím na něj, zmáčknu spoušŤ a vystřelím. Kulka ho sejme hned pod koleno, a spadne přede mě, zakřičí obrovskou bolestí, drží se za nohu a prsty se mu plní jeho krví.

"Kurva!" Jack huláká. Otočím se na Elizabeth a ta jen lapá po dechu a zvedá ruce nad hlavu. Rozmazává se. . . Šero ke mně míří. Kurva. . .

Je na konci tunelu. Temnota ji pohlcuje. Pohlcuje mě. Slyším přijíždět auto. . . brzdy. . . dveře. . . křik. . .rychlé kroky. . . kroky. Zbraň mi spadne z rukou.

"Anno!" Christianův hlas. . . .Christianův hlas. . . Christianův bolestný hlas. Miu. . . zachraň

Miu.

"ANNO!!!!"

Temnota. . . klid

KAPITOLA 23

Bolest.

Je tady jenom bolest. Moje hlava, moje hruď. . . obrovská bolest. Můj bok, moje ruka.

Bolest a tichá mlhavá slova. Kde to jsem? Zkusím, ale nemůžu otevřít oči. Ten šepot se zdá stabilnější. .. . světlo v temnotě.

"Její žebra jsou pohmožděná, pane Greyi a má nalomenou lebku, ale její životně důležité orgány jsou v pořádku a silné."

"Proč je pořád v bezvědomí?"

"Paní Greyová má větší pohmožděniny na hlavě. Ale její mozková aktivita je normalní, a nemá žádné mozkové otoky. Probudí se až bude připravená. Jen jí dejte trochu času."

"A dítě?'Ty slova jsou umučená a udýchaná. "Dítě je v pořádku, pane Greyi."

"Oh díky bohu." Ty slova jsou jako modlitba. "Oh díky bohu."

Oh můj Stín. Strachuje se o naše dítě. . . dítě?. . . Malý Bodík. Jistě.

Můj Malý Bodík. Snažím se pohnout rukou na své břicho. Ale nic se nepohne, žádná odezva.

"A dítě?. . . Oh díky bohu."

Malý Bodík je v pořádku.

Chce to dítě. Oh díky bohu. Uvolním se, bězvědomí mi pomáhá se odprostit od té bolesti.

Všechno je těžké a bolí, končetiny, hlava, víčka nic se nepohne. Moje oči a pusa jsou rezolutně zavřené, neschopné se otevřít, nechávají mě slepou a němou a bolavou. Vynořím se z mlhy. lákavé hlasy jsou jen nadosah.

"Neopustím ji."

Christian! Je tady. . . snažím se probudit – jeho hlas je napjaté a bolestné šeptání. "Christiane,

měl by ses vyspat."

"Ne tati. Chci být tady až se probudí."

"Budu tady s ní sedět já. To je to nejmenší co můžu udělat po tom co zachránila mou dceru."

Mia!

"Jak je Mii?"

"Je groggy. . . vyplašená a naštvaná. Ještě to bude pár hodin trvat než se jí Rohypnol kompletně odplaví z těla."

"Bože."

"Já vím. Cítím se jak hlupák, že jsem ji nechal bez ochranky. Ty jsi mě varoval, ale Mia je moc tvrdohlavá. Kdyby nebylo Anny. . . "

"Všichni jsme si mysleli, že Hyde už je mimo. A moje bláznivá, pitomá manželka – proč mi to neřekla?" Christianova slova jsou plná utrpení.

"Christiane, uklidni se. Anna je pozoruhodná mladá žena. Byla neskutečně statečná." "Statečná

a svéhlavá a tvrdohlavá a pitomá." Jeho hlas se seká.

"Hej." Carrick zamumlá. "Nebuď na ní tak tvrdý, a na sebe, synu. . . Měl bych radší jít zpět k tvé matce. Jsou tři ráno, Christiane. Vážně bys měl jít spát."

Mlha se uzavře.

Po nějaké době se opět otevírá, vůbec nevím jak dlouho to bylo.

"Pokud ji nepřehneš přes koleno, ujišťuji tě, že já ano. Co si to sakra myslela?" "Věř mi Rayi,

možná to udělám."

Tati! Je tady. Snažím se bojovat s mlhou. . . .bojuju . . .ale znovu prudce klesne do bezvědomí. Ne. . .

"Detektive, jak můžete vidět moje žena vám není schopna odpovědět na žádné otázky."

Christian je naštvaný.

"Je to svéhlavá mladá žena, pane Greyi." "Přeji si, aby toho hajzla zabila."

"To by znamenalo více dokumentů k vyplnění, pane Greyi. . . "

"Slečna Morganová vám všechno zazpívá. Hyde je jeden vyšinutý zmrd. Má závažnou zášť proti vám a vašemu otci. . . "

Mlha mě opět pohlcuje. . . .Ne!

"Co tím myslíš, že jste se nebavili?" To je Grace. Zní naštvaně. Snažím se pohnout hlavou ale jsem pohlcena malátnou tichostí svého těla.

"Co jsi udělal?"

"Mami - "

"Christiane! Co jsi udělal?"

"Byl jsem naštvaný. "Je to skoro jako povzlyk. . . Ne. "Hej. . . "

Svět se ponoří a opět zmizí. . .jsem pryč.

"Řekl jsi mi, že bys odsekl všechny kontakty." Grace mluví. Její hlas je tichý, káravý. "Já

vím." Christian zní rezignovaně. "Ale když jsem ji uviděl, vše jsem bral z jiné perspektivy.

Víš. . . s dítětem. Poprvé jsem se cítil. . . to co jsme dělali. . . to nebylo správné."

světla."

"To co ona dělala drahoušku. . . Děti ti to taky budou dělat. Podívej se na svět z jiného

"Konečně jí to došlo. . . a mně taky. . . ublížil jsem Anně." Zašeptá.

"Vždy ublížíme těm co milujeme, drahoušku. Budeš se jí muset omluvit. A to myslím vážně a

dej jí nějaký čas."

"Řekla, že mě opouští."

Ne. Ne. Ne!

"Věřil jsi ji?"

"Napoprvé, ano."

"Drahoušku, ty vždycky věříš jen tomu nejhoršímu, nevijímaje sám sebe. Vždy jsi to tak dělal. Anna tě velmi miluje a je jasné, že ty miluješ ji."

"Byla na mě naštvaná."

"Jsem si jistá, že byla. Jsem na tebe teď taky naštvaná. Myslím, že můžeš být naštvaný jen na někoho, koho opravdu miluješ."

"Přemýšlel jsem nad tím, a ukazovala mi pořád dokola jak moc mě miluje. . . až tak, že se sama poslala do záhuby."

"Ano, to ano."

"Ach, Mami, proč se neprobudí?" Jeho hlas je sekavý. "Skoro jsem ji ztratil." Christiane!

Slyším tlumené vzlyky. Ne. . . Ale. . . temnota mě opět svírá.

"Trvalo to 24 let, abys mě nechal tě takhle držet. . . " "Já vím, mami. . . jsem rád, že jsme si

promluvili."

"Já taky, drahoušku. Jsem vždycky tady. Nemůžu uvěřit, že ze mě bude babička." Babička!

Hmmm. Jeho strniště mě jemně škrabká poruce a stiskne mé prsty.

"Oh, Bejby, prosím vrať se mi. Omlouvám se. Omlouvám se za všechno. Jen se probuď. Chybíš mi. Miluji tě. . . "

Zkusím to. Zkusím. Chci ho vidět. Ale moje tělo mi vzdoruje a znovu upadnu do spánku. Mám

silnou potřebu čůrat. Otevřu oči. Jsem v čisté, sterilní prostředí nemocničního pokoje.

Je tma, kromě malého světla na straně a vše je tiché. Moje hlava a hruď bolí, ale více než to můj močový měchýř je přeplněný. Potřebuju čůrat. Otestuju svoje končetiny. Moje pravá ruka pálí a uvidím hadičku připojenou k mé ruce. Rychle zavřu oči. Otočím hlavu – jsem potěšena, že mě poslouchá – znovu otevřu oči. Christian spí, sedí vedle mě a leží na mojí posteli s hlavou mezi rukama. Natáhnu se, vděčná za to, že mě moje tělo poslouchá, a projedu svou rukou v jeho vlasech.

postel.
Vyleká se a probudí, zvedne hlavu tak, že najednou moje ruka unaveně spadne zpět na

"Ahoj" Zaskřehotám.

"Oh, Anno." Jeho hlas zní přiškrceně a utěšeně. Vezme mou ruku, stiskne ji pevně a drží ji u své drsné tváře.

"Potřebuji na záchod." Zašeptám.

Hledí na mě a na moment se zamračí. "Dobře." Vrávorácně se pokouším sednout.

"Anno, zůstaň v klidu. Zavolám sestřičku." Rychle si stoupne zneklidněný, a natáhne se pro spínač vedle postele.

"Prosím." Zašeptám. *Proč mě včechno bolí?* "Potřebuju vstát." *Bože, cítím se tak slabá.*

"Uděláš pro jednou, to co se ti řekne?" Vyštěkne popuzeně. "Opravdu potřebuji čůrat."

Zachraptím. Můj krk a pusa jsou nasuchu.

Sestřička vtrhne do pokoje. Musí mít okolo padesáti, její vlasy jsou trochu prošedivělé. Má obrovské perlové naušnice.

"Paní Greyová, vítejte zpět. Dám Dr. Bartleyové vědět, že jste vzhůru." Jde k mé posteli. "Jmenuji se Nora. Víte kde teď jste?"

"Ano. V nemocnici. Musím čůrat." "Jste nacévkovaná."

Cože? Oh tohle je příšerné. Podívám se zmateně na Christiana a potom zpět na sestru.

"Prosím. Chtěla bych vstát."

"Paní Greyová."

"Prosím."

"Anno." Christian varuje. Znovu se snažím stěží postavit.

"Počkejte, já vám vydělám cévku. Pane Grey jsem si jistá, že paní Greyová by teď potřebovala soukromí." Podívá se na Christiana.

"Nikam nejdu." Podívá se na ni.

"Christiane prosím." Zašeptám, natáhnu se a chytnu ho za ruku. Krátce mi ji stiskne a rozčíleně

se na mě podívá. "Prosím." Zažadoním.

"Fajn!" Vyštěkne, projede si ruku přes vlasy. " Máte dvě minuty." Zasyčí na sestru, sehne se a políbí mě na čele, otočí se a odejde z pokoje.

Christian vtrhne zpátky ihned po dvou minutách, když mi sestra pomáhá ven z postele. Mám na sobě nemocniční talár. Nevzpomínám si, že by mě někdo vyslíkal.

"Já ji vezmu." Řekne a vykročí ke mně.

"Pane Greyi, zvládnu to." Sestřička Nora ho okřikne.

Podívá se na ni nepřátelsky. "Do prdele, je to moje žena. Vezmu ji." Řekne skrz sevřené zuby, když odsune stojánek na tekutinu, která mi proudí do krve skrz mou napojenou ruku.

"Pane Greyi!" Protestuje.

On ji ignoruje,sehne se a jemně mě zvedne z postele. Dám si ruce okolo jeho krku, moje tělo si stěžuje. Bože, všechno mě bolí. Nese mě do koupelny zatímco sestra Nora tlačí stojánek s tekutinou.

"Paní Greyová, jste příliš lehká." Zamumlá odmítavě, když mě něžně položí na nohy. Zakývu se. Moje nohy jsou jako z želé. Christian rozsvítí světlo a já jsem na moment oslepena, těmi zářivkami, které se rychle sepnou k životu.

"Sedni si než spadneš." Odsekne, stále mě drží. Nesměle si sednu na toaletu.

"Bež." Snažím se ho odlákat pryč. "Ne. Jen se vyčůrej, Anno."

Mohlo by tohle být ještě trapnější? "Nemůžu, ne když jsi tady." "Můžeš spadnout."

"Pane Greyi!"

Oba ignorujeme sestřičku. "Prosím." Zažadoním.

Zvedne ruce nahoru. "Budu stát venku, dveře otevřene." Vrátí se několik kroků zpět dokud nestojí venku vedle naštvané sestry.

"Otoč se prosím." Zeptám se. Proč se s tímto můžem cítím tak směšně? Zakroutí očima, ale udělá co jsem řekla. A když se otočí. . . vypustím se, taková úleva.

Vybavím si své zranění. Moje hlava bolí, můj hrudník bolí kde mě Jack kopal, a můj bok pulsuje, když mě shodil na zem. Navíc mám žízeň a hlad. Bože, obrovský hlad. Skončím, ráda za to, že si nemusím stoupat, abych si umyla ruce, umyvadlo je hned vedle. Prostě nemám sílu se postavit.

"Už jsem," Zavolám, suším si ruce.

Christian se otočí a je zpět ve vteřině a než to vůbec zjistím, jsem zpět v jeho náručí. Chyběli mi tyhle ruce. Zastaví se a dá si nos do mých vlasů.

"Oh, Tak jste mi chyběla, paní Greyová." Zašeptá a s nervózní sestřičkou Norou za zády, mě položí zpět do postele a pustí mě – neochotně, řekla bych.

"Pokud jste skončil pane Greyi, ráda bych teď trochu vyšetřila, paní Greyovou." Sestřička Nora je rozčílená.

Postaví se. "Je celá vaše." Řekne více uvážlivě. Zafuní na něj a vrací svou pozornost zpět ke mně. Nesnesitelný, že ano?

"Jak se cítíte?" Zeptá se mě a její hlas je plný sympatie a stopou iritace, což bych řekla je díky Christianovi pomoci.

"Natlučená a žíznivá. Velmi žíznivá." Zašeptám.

"Donesu vám trochu vody až zkontroluji vaše životní funkce a Dr. Barleyová vás vyšetří."

Natáhne se pro tonometr a nasadí mi pásek na ruku, aby mi změřila tlak. Neklidně se dívám na Christiana. Vypadá strašně – ustaraně – jako by nespal celé dny. Jeho vlasy jsou rozcuchané, neholil se po nějakou dobu, a jeho košile je dost pomuchlaná. Zamračím se.

"Jak se cítíš?" Ignorujíc sestříčku,sedne se na postel. "Zmatená. Bolavá. Hladová."

"Hladová?" Zamrká v překvapení. Přikývnu.

"Co by sis dala k jídlu?" "Cokoliv. Polévku."

"Pane Greyi, budete potřebovat svolení doktora, předtím než cokoliv paní Greyové dáte."

Podívá se na ni netečně na moment a potom vytáhne ven svůj BlackBerry ven z kapsy a vytočí nějaké číslo.

"Anna by chtěl slepičí polévku. . . dobře. . . děkuji." Zavěsí. Podívám se na Noru, která jen pozvedla obočí na Christiana. "Taylor?" Zeptám se rychle.

Christian přikývne.

"Váš krevní tlak je v normálu, paní Greyová. Zavolám doktorku." Oddělá mi pásek a bez jakýhkoliv dalších slov, odejde z pokoje, vyzařujíc nesouhlas.

"Myslím, že jsi sestřičku Noru naštval." "Mám takový efekt na ženy." Pousměje se.

máš."
Zasměju se, ale najednou se zastavím, protože ta bolest mi vystřeluje před hrudník. " Ano to

"Oh Anno, miluji když se směješ."

Nora se vrací se džbánem vody. Oba ztichneme, díváme se na sebe, Nora mi nalije sklenici vody a podá mi ji.

"Po malých hltech." varuje.

"Ano, madam." Zamumlám a dám si ten skvělý hlt ledové vody. Oh můj. Chutná skvěle.

Dám si další a Christian mě upřeně sleduje. "Mia?" Zeptám se.

Je v bezpečí, díky tobě." "Měl ji?"

"Ano."

Všechen ten blázinec byl k něčemu. Uvolnění se mi dostane do těla. *Díky bohu, díky bohu, díky bohu, že je v pořádku.* Zamračím se.

"Jak jí dostali?"

"Elizabeth Morgan." Řekne jednoduše. "Ne!"

Přikývne. "Vyzvedla ji z posilovny." Zamračím se, pořád tomu nerozumím.

"Anno, já ti řeknu všechny detaily později. Mia je v pořádku, všechno měli naplánované. Miu nadrogovali. Je teď groggy a vyklepaná, ale nějakým zázrakem nebyla zraněná." Christianova čelist se sepne. "Co jsi udělala." Projede si ruku po vlasech. "bylo neskutečně statečné a neskutečně pitomé. Mohli tě zabít." Jeho oči vypadají neradostně, naštvaná šedá, je mi jasné, že se snaží přetvařovat a skrýt jak moc naštvaný je.

"Nevěděla jsem co jiného dělat." Zašeptám.

"Mohla jsi mi to říct!" Vyštěkne vehementně, svírá ruce v pěst.

"Řekl mi, že ji zabije pokud to někomu řeknu. Nemohla jsem to riskovat." Christian zavře oči,

silná obava vrytá v jeho tváři.

"Byl jsem jako tělo bez duše od čtvrtka."

Čtvrtka?

"Co je za den?"

"Je skoro sobota." Řekne a podívá se na hodinky. "Byla jsi v bezvědomí přes dvacet čtyři hodin." Oh.

"A Jack a Elizabeth?"

"V policejní vazbě. Ačkoli Hyde je tady pod policejním dohledem. Museli mu vidělat kulku, kterou jsi mu zanechala." Christian řekne zatrpkle. "Nevím kde v nemocnici je, jinak bych ho asi sám zabil, kdybych to věděl." Jeho tvář ztmavne.

Oh sakra. Jack je tady?

''To je za SIP, ty zasraná děvko!'' Zblednu. Můj prázdný žaludek se zmítá, slzy se mi začnou linout po tváři, a celá se chvěju.

"Hej." Christian přiskočí blíž, jeho hlas plný obav. Vezme mi z ruky sklenici vody, a chytne mě do svého náručí. "Jsi už v bezpečí." Zamumlá mi do vlasů, jeho hlas chraplavý.

"Christiane, je mi to tak líto." Moje slzy jsou jako hrachy. "Pššt." Hladí mě po vlasech a já fňukám do jeho krku. "Co jsem řekla. Nikdy jsem tě nechtěla opustit."

"Pššt, bejby. Já vím."

"Víš to?" Jeho přiznání zastaví moje slzy.

"Přišel jsem na to, nakonec. Upřímně, Anno, co sis myslela?" Jeho tón je napjatý.

"Překvapil jsi mě." Zamumlám do jeho límečku. "Když jsem s tebou mluvila v bance. Myslel sis, že tě opouštím. Myslela jsem, že mě znáš líp. Říkala jsem ti pořád dokola, že bych tě nikdy neopustila."

"Ale po tom děsivém způsobu jak jsem se choval - " Jeho hlas je téměř neslyšitelný a jeho ruce se sevřou ještě silněji. "Myslel jsem si na malou chvíli, že jsem tě ztratil."

"Ne, Christiane. Nikdy. Nechtěla jsem abys zasahoval a dostal Miu do většího nebezpečí."

Povzdechne a nevím jestli to je od zlosti, vzteku a nebo ublížení.

"Jak jsi to zjistil?" Zeptám se rychle, abych ho odehnala od jeho myšlenek.

Dá mi vlasy za ucho. "Byl jsem jen kousek od Seattlu, když volali z banky. Naposledy jsem slyšel, že ti bylo špatně a jelas domů."

"Takže jsi byl v Portlandu, když ti volal Sawyer z auta?" "Zrovna jsme vyráželi. Bál jsem se o

tebe." Řekne něžně. "Bál ses?"

Zamračí se. "Jistě že ano." Objede svým palcem po mém spodním rtu. "Strávím celý život, strachováním se o tebe, to víš."

Oh, Christiane.

"Jack mi volal do kanceláře." Zamumlám. "Dal mi dvě hodiny, abych zajistila peníze." Pokrčím rameny. "Musela jsem odejít a to se mi jen zdálo jako nejlepší výmluva."

Christianova pusa se sevře do pevné linie. "A ty jsi uprchla Sawyerovi. Je na tebe taky naštvaný."

"Taky naštvaný?" "Tak jako já."

dlani.
Nesměle ho pohladím na obličeji, projíždím prsty po jeho strništi. Zavře oči a přitulí se k mé

"Nebuď na mě prosím naštvaný," Zašeptám.

"Jsem na tebe moc naštvaný. To co jsi udělala bylo obrovsky pitomé. Hraničilo to se šíleností."

"Řekla jsem ti, nevěděla jsem co jiného dělat."

"Nevypadá to, že bys měla jakýkoliv pud pro vlastní bezpečnost. A už nejsi sama" Dodává naštvaně.

Moje rty se zatřesou. Myslí na náš Malý Bodík.

Dveře se otevřou, oba nadskočíme, a mladá afroameričanka v bílém plášti vejde dovnitř.

"Dobrý večer, paní Greyová. Já jsem Dr. Bartleyová."

Začne mě důkladně prošetřovat, svítí mi světlem do očí, chce, abych jí stlačila prsty a potom svůj nos, když zavřu jedno a potom druhé oko a kontroluje všechny moje reflexy. Její hlas je jemný. Sestřička Nora se k nám přidává a Christian postává v koutě a někomu volá zatímco ony dvě se o mě starají. Je těžké se soustředit na Dr. Bartleyovou, sestřičku Noru a Christiana ve stejný čas, ale slyším jak volá svému otci, mé matce a Kate, aby jim řekl, že jsem se probudila. Konečně nechá zprávu i pro Raye.

Ray. Oh sakra. . . Nejasná vzpomínka jeho hlasu se mi vrátí. Byl tady – ano, když jsem byla v bezvědomí.

Dr. Bartleyová kontroluje moje žebra, tlačí na mě jemně ale pevně. Zašklebím se.

"Tyhle jsou pohmožděné, nejsou nalomené ani zlomené. Měla jste velké štěstí, paní Greyová."

Zamračím se. Štěstí? To není to slovo, které bych si vybrala. Christian se na ni zlostně mračí. Něco na mě zašeptá, myslím riskantní a neuvážená, ale nejsem si jistá.

"Předepíšu vám nějaké prášky na bolest. Budete je potřebovat na tohle a na bolest hlavy, kterou musíte cítit. Ale vše vypadá jak by mělo, paní Greyová. Navrhuji, aby jste se teď vyspala. Uvidíme jak se budete cítit ráno, možná vás necháme jít domů. Kolega Singh vás bude informovat."

"Děkuji."

Někdo klepe na dveře, Taylor vstoupí, drží černý papírový obal.

"Jídlo?" Dr. Bartleyová řekne překvapeně.
"Paní Greyová je hladová." Christian řekne. "Tohle je slepičí polévka."

Dr. Bartleyová se usměje. "Polévka bude v pořádku, jen vývar, nic těžkého." Podívá se na nás oba a odejde z pokoje se sestřičkou Norou.

Christian položí rozkládací stolek na mou postel a Taylor na ni položí polévku. "Vítejte zpět, paní Greyová."

"Zdravím, Taylore. Děkuji."

"Nemáte vůbec zač, madam." Myslím, že bych chtěl říct víc, ale popojde dál.

Christian otevíra krabici na jídlo, vytáhne termo mísu s vařící polévkou, talíř, ubrousky, lžíci, malý košík s rohlíky, solničku a pepřenku. . .

"Tohle je skvělé, Taylore. " Můj žaludek kručí hlady. Jsem vyhladovělá. "Bude to vše?" Zeptá se.

"Ano, děkuji." Christian řekne. Taylor pokývne.
"Taylore děkuji."

"Něco co bych vám ještě mohl donést, paní Greyová?"

Podívám se na Christiana. "Jen nějaké čisté oblečení pro Christiana." Taylor se usměje. "Ano, madam."

Christian se zmateně podívá na svou košili. "Jak dlouho jsi tohle měl na sobě?" Zeptám se.

"Od čtvrtečního rána." Křivě se usměje. Taylor odchází.

"Taylor je na tebe taky nasraný." Christian přidává napučeně, otevírá víko od termosky a nalévá krémovou slepičí polévku do talíře.

Taylor taky! Ale nepřemýšlím nad tím, moje slepičí polévka je teď důležitější. Voní to výborně, pára z toho stoupá a krásně voní. Ochutnám a vše jak tak lahodné jako ta vůne. "Dobrá?"

Christian se zeptá, posadí se na kraj postele.

Nadšeně přikývnu a nepřestávám. Můj hlad je primární. Zastavím jen, abych si utřela pusu lněným ubrouskem.

"Řekni mi co se stalo – po tom co jsi zjistil co se děje."

jíst."
Christian si projede rukou skrz vlasy a zakroutí hlavou. "Oh, Anno jsem rád, že tě vidím

"Jsem hladová. Řekni mi."

Zamračí se. "No, po tom co volali z banky, myslel jsem si, že se mi totálně zhroutil svět." Nedokáže skrýt tu bolest v jeho hlase.

Přestanu jíst. Oh sakra.

"Nepřestávej jíst, a nebo přestanu mluvit." Zašeptá, jeho tón je neoblomný a hledí na mě. Pokračuji se svou polévkou. *Dobře, dobře. . . Do háje je tak dobrá.*

Christianův pohled se zjemní a za moment pokračuje.

"No, chvilku po tom co jsme ukončili konverzaci, Taylor mě informival, že Hyde byl propuštěn na kauci. Jak to nevím, myslel jsem že jsme to měli pod kontrolou. Ale potom mi chvilku trvalo a přemýšlel jsem nad tím cos řekla. . . a věděl jsem, že něco vážného se děje."

"Nikdy to nebylo o penězích." Najednou vyštěknu v nečekané urgentnosti. Můj hlas je hlasitější. "Jak sis to jen mohl myslet? Nikdy to nebylo o zasraných penězích!" Moje hlava začíná bolet a já se zašklebím. Christian na mě dívá na moment, překvapen a pozvedne obočí.

"Sleduj co říkáš." Zamračí se. "Uklidni se a jez." vzpurně se na něj dívám. "Anno," varuje mě.

"To mi ublížilo víc než cokoliv, Christiane." Zašeptám. "Skoro stejně jako když ses sešel s tou ženskou."

Chrpalavě se nadechne jako bych ho praštila do obličeje, vypadá unaveně. Krátce zavře oči, a zakroutí rezignovaně hlavou.

"Já vím." Povzdechne. "A je mi to líto. Víc než si myslíš."Jeho oči se plní lítostí. "Prosím, jez. Dokud je tvá polévka stále teplá." Jeho hlas je jemný a podmanivý, a já udělám co říká. Úlevně se nadechne.

"Pokračuj." Zašeptám, zatímco mám plnou pusu rohlíku.

"Nevěděli jsme, že Mia je pryč. Myslel jsem si, že tě možná vydíral nebo něco. Volal jsem ti zpět, ale nezvedala jsi. " Zamračí se. "Nechal jsem ti zprávu a volal Sawyerovi. Taylor začal vyhledávat tvůj telefon. Veděl jsem, že jsi v bance, takže jsme jeli první tam."

"Nevím jak mě Sawyer našel. Taky mě stopoval přes telefon?"

"Saab má v sobě vyhledávací zařízení. Všechny naše auta to mají. Když jsme se dostali k bance, už ses pohybovala a my tě sledovali. Proč se usmíváš?"

"Nějak jsem věděla, že mě budeš stalkerovat." "A to je směšně proč?" Zeptá se.

"Jack mi poručil, abych se zbavila telefonu. Tak jsem si půjčila Whelana a ten jsem vyhodila do koše. Dala jsem si svůj do jedné z těch tašek, abys našel své peníze."

Christian si povzdechne. "Naše peníze, Anno." Řekne tiše. "Jez."

Vylížu si svůj talíř kouskem rohlíku a dám si ho do pusy. Konečně se cítím sytá. "Hotovo."

"Hodná holka."

Někdo klepe na dveře a sestřička Nora znovu vstoupí s malým papírovým kalíškem. Christian odklízí můj talíř a začíná dávat všechny předměty zpět do krabice.

"Léky na bolest." Nora se usměje, ukazuje mi bílou pilulku. "je to v pořádku si to vzít? Víte. . .

těhotenství?"

"Ano paní Greyová. To je Lortab – ten je v pořádku. Neovlivní to dítě." Spokojeně přikývnu.

Moje hlava třeští. Spolknu a zapiju vodou.

"Měla byste odpočívat, paní Greyová." Sestřička Nora se podívá na Christiana. Ten přikývne.

Ne! "Už jdeš?" Vykřiknu, panika se ve mně žene. *Nechoď – zrovna jsme si začali povídat.*

Christian si odfrkne. "Jestli si jen na malou chvilku myslíte, že bych vás spustil z očí, paní Greyová. Tak se velmi pletete."

Nora zafuní, ale nahne se ke mně a natřese mi polštář a dva sebere, tak abych si musela lehnout.

"Dobrou noc, paní Greyová." Řekne, a s jedním posledním karatelským pohledem na Christiana, odejde.

Pozvedne na ni obočí, když odchází. "Nemyslím si, že sestřička Nora mě uznává."

Stojí vedle postele, vypadá unaveně, a ačkoliv chci aby zůstal, vím, že bych ho měla přesvědčit, aby šel domů.

"Potřebuješ odpočívat stejně jako já Christiane. Běž domů. Vypadáš strhaně." "Neopustím tě.

Zdřímnu si na křesle."

Zamračím se na něj a lehnu si na stranu. "Spi se mnou."

Zamračí se. "Ne. Nemůžu." "Proč ne?"

"Nechci tě zranit."

"Nezraníš mě. Prosím, Christiane." "Jsi napojená na hadičky." "Christiane, prosím."

Hledí na mě a je mi jasné, že neví jestli podlehnout pokušení. "Prosím." Nadzvednu peřinu,

zvu ho k sobě do postele.

"K čertu s tím." Vyzuje si boty a ponožky, opatrně si vleze za mnou.

Něžně, si dá ruce okolo mě a já si dám svou hlavu na jeho hrudník. Políbí mě na vlasech.

"Nemyslím si, že sestřička Nora bude nadšená." Zašeptá spiklenecky.

Zachechtám se, a zastavím jakmile ta bolest projde mou hrudí. "Nenuť mě se smát. To bolí."

"Oh, ale já ten zvuk miluji." Řekne trochu smutně, jeho hlas je nízký. "Je mi to moc moc líto, bejby." Políbí mě do vlasů a zhluboka se nadechne a já nemám tušení za co se omlouvá. . . že mě rozesmál? A nebo ten zmatek, ve kterém jsme? Mám svou ruku na jeho srdci a on si jemně dá ruku na mou. Na chvíli jsme oba potichu.

"Proč jsi šel za tou ženskou?"

"Oh, Anno." Zasténá. "Teď chceš tohle probírat? Nemůžeme to vypustit? Lituji toho, OK?"

"Musím to vědět."

"Řeknu ti to zítra." Zamumlám, iritovaně. "Oh a detektiv Clark s tebou chce mluvit. Jen rutinně, Teď pojďme spát."

Políbí mě ve vlasech. A já pozvdechnu ztěžka. Potřebuji vědět proč. Alespoň řekl, že toho lituje. To je něco, moje podvědomí souhlasí. Je dnes v souhlasné náladě, jak to tak vypadá. Ach, detektiv Clark. Zatřesu se pod tou myšlenkou, že s ním budu probírat čtvrteční události.

"Víme proč tohle všechno Jack dělal?"

"Hmmm." Christian zamumlá. Jsem uklidněná tím zvedáním a klesáním jeho hrudi, ukolébá mě ke spánku, když se jeho dýchání zpomalí. A když usínám, začínám si promítat ti střípky konverzací, které jsem slyšela, když jsem se skoro probouzela z bezvědomí. Ale všechny mi nějak vymizely z hlavy, snažím se vzpomenout, ale nejde to. Oh tohle je tak frustrující a unavující. . . a. . . sestřička Nora je před námi, ruce nespokojeně překřížené. Zvednu svůj prst ke svým rtům.

"Prosím, nechte ho spát." Zašeptám, přimhouřím oči v tom brzkém ranním světle. "Tohle je

vaše postel, ne jeho." Zasyčí tvrdě.

"Spalo se mi lépe, protože byl tady." Podotknu, snažím se bránit svého manžela. A navíc je to pravda. Christian se pohne a sestřička Nora a já ztuhneme.

Zamumlá ve spánku. "Nedotýkej se mě. Už ne. Jenom Anna."

Zamračím se. Výjimečně jsem slyšela Christiana mluvit ve spánku. Uznávám, že to bude tím, že spí míň než já. Jen jsem slyšela jeho noční můry. Jeho ruce mě sevřou pevněji, tiskne mě a já se zašklebím.

"Paní Greyová - " Sestřička Nora se zamračí. "Prosím." Zažadoním.

Zakroutí hlavou, otočí se a odejde a já se znovu schoulím k Christianovi.

Když se probudím, Christian nikde není. Slunce svítí skrz okna a já si konečně můžu užít výhled do pokoje. *Mám květiny!* Nevšimla jsem si jich v noci. Několik bukétů. .Zajímalo by mě od koho jsou.

Jemný klepot na dveře mě vyruší a Carrick vykoukne z poza dveří. Zazáří když uvidí, že jsem vzhůru.

"Můžu vstoupit?" Zeptá se. "Jistě."

Vejde do pokoje a rovnou ke mně, jeho jemné, modré oči mazaně zhodnocují. Má na sobě tmavý oblek – musel pracovat. Překvapí mě, když se ke mně nahne a políbí mě na čelo.

"Mohu si sednout?"

Přikývnu, a sedne si na kraj postele a vezme mě za ruku.

"Nevím jak ti poděkovat za svou dceru, ty bláznivá, statečná, drahá holčičko. To co jsi udělala, ji zřejmě zachránilo život. Budu navždy tvým dlužníkem." Jeho hlas váhavý plný soucitem a vděčností,

Oh. . . Nevím co říct. Stisknu mu ruku ale jsem tichá. "Jak se cítíš?"

"Lépe. Natlučená." Řeknu. "Dali ti něco na bolest?" "Lor. . . něco."

"Dobře. Kde je Christian?"

"Nevím. Když jsem se probudila, už tady nebyl."

"Nebude daleko, jsem si tím jistý. Nehnul se od tebe, když jsi byla v bezvědomí." "Já vím."

"Je na tebe trochu naštvaný, tak jak by měl." Carrick se pousměje. Tak odtud to Christian má.

"Christian je na mě pořád naštvaný."

"Jo?" Carrick se usměje, potěšeně – jako by to byla dobrá věc. Jeho úsměv je nakažlivý. "Jak

je Mii?"

Jeho oči ztmavnou a jeho úsměv zmizí. "Je jí lépe. Naštvaná. Myslím, že zlost je zdravá reakce na to co se jí stalo."

"Je tady?"

"Ne je už doma. Nemyslím si, že ji Grace spustí z očí." "Vím jaké to je."

"Ty potřebuješ také dohled." Pokárá mě. "Nechci abys podstupovala další riskantní situace a hazardovala se svým životem a nebo životem mého vnoučete."

Začervenám se. *On to ví!*

"Grace si přečetla tvou složku. Řekla mi to. Gratulace." "Um. . . děkuji."

Podívá se na mě, jeho pohled je zjemněný, ale zamračí se na můj výraz.

"Christian změní svůj názor." Řekne jemně. "Tohle bude ta nejlepší věc co se mu kdy stane. Jen. . . dej mu nějaký čas."

Přikývnu. *Oh.. . . mluvili spolu.*

"Radši bych měl jít. Mám soud." Usměje se a zvedne. "Přijdu za tebou později. Grace mluví dobře o Dr. Singhovi a Dr. Bartleyové. Ví dobře co dělají."

Sehne se a políbí mě ještě jednou. "Myslím to vážně, Anno. Nikdy ti nebudu schopný oplatit co

jsi pro nás udělala. Děkuji."

odejde.
Podívám se na něj, zadržuji slzy, Najednou ohromená, a on mě pohladí po tváři. Otočí se a

Oh můj. Jsem šokována jeho vděčností. Možná teď bych ten debakl ohledně předmanželské smlouvě mohla nechat být. Moje podvědomí přikývne a znovu se mnou souhlasí. Zakroutím hlavou a opatrně vstávám z postele. Jsem potěšená, že zjišťuji, že jsem více ustálená na nahou než včera. Navzdory tomu, že jsme s Christianem spali na jedné malé posteli, spalo se mi dobře a cítím se svěží. Moje hlava stále bolí, ale je to o něco lepší než včera. Jsem ztuhlá a natlouklá, ale potřebuji jen koupel. Cítím se ušmudlaně. Vlezu na toaletu.

"Anno!" Christian zakřičí.

"Jsem v koupelně." Zavolám, když si čistím zuby. To je lepší. Ignoruji ten odraz v zrcadle. Bože, vypadám hrozně. Když otevřu dveře, Christian je vedle postele, a drží tác s jídlem. Je jako vyměněný. Oblečený celý v černém, oholený, osprchovaný a vypadá odpočatě.

"Dobré ráno, paní Greyová." Řekne vřele. "Mám vaši snídani." Vypadá tak klukovsky a o dost spokojenější.

Wau. Doširoka se usměji, když lezu zpět do postele. Položí mi na postel rozskládací stolek a položí na něj mou snídani: Ovesnou kaši se sušeným ovocem, palačinky s javorovým sirupem, slanina, pomerančový džus a Twinglings čaj.

Tečou mi sliny až po bradě. Jsem tak hladová. Vypiju pomerančový džus jen na pár hltů a pustím se do ovesné kaše. Christian si sedne na kraj postele a sleduje mě. Pousměje se.

"Co?" Zeptám se s plnou pusou.

cítíš?"
"Rád se dívám, když jíš." Řekne. Ale nemyslím si, že to je to na co se tak kření. "Jak se

"Lépe." Zamumlám s plnou pusou. "Nikdy jsem tě takhle jíst neviděl."

Podívám se na něj a srdce mi vklouzne do krku. "To protože jsem těhotná, Christiane."

Odfrkne si a jeho pusa se pohne do ironického úsměvu. "Kdybych věděl, že zbouchnutí, tě donutí více jíst, udělal bych to dřív."

"Christiane Greyi!" Zavzdychám a posunu miskou s jídlem. "Nepřestávej jíst." Varuje mě.

"Christiane, musíme si o tomhle promluvit."

Ztuhne. "Co k tomu chceš mluvit? Budeme rodiče." Zamračí se, zoufale se snaží vypadat nonšalantně, ale to co vidím já je strach. Dám stolek na stranu, sednu si na kraj postele a vemu ho za ruku.

"Jsi vystrašený." Zašeptám. "To chápu."

Hledí na mě, netečně, jeho oči doširoka otevřené a jeho klukovský výraz zmizel. "Já taky. To je normální." Zašeptám.

"Jaký otec já jen můžu být?" Jeho hlas je chraplavý, skoro neslyšitelný.

"Oh Christiane." Potlačím vzlyk. "Ten co se bude snažit udělat vše. To je jediné co oba můžeme dělat."

"Anno – Já nevím jestli můžu. . . "

"Jistěže můžeš. Jsi milující, zábavný, silný, nastavíš hranice. Naše dítě nebude strádat."

Ztuhne, hledí na mě, pochybnosti viditelné na jeho krásném obličeji.

"Ano, Bylo by ideální, kdybychom počkali. Abychom měli víc čas jen pro sebe. Ale budeme tři a vyrosteme společně. Budeme rodina. Naše vlastní rodina. A tvoje dítě tě bude bezmezně milovat, tak jako já." Slzy se mi začnou hnát do očí.

"Oh, Anno." Christian zašeptá, jeho hlas je bolavý. " Myslel jsem, že jsem tě ztratil. Potom jsem pomyslel, že jsem tě znova ztratil, když jsem tě viděl ležet na zemi studenou a v bezvědomí – To byly všechny mé obavy, které si jen můžeš vybavit, A teď jsi tady – statečná a silná. . . dáváš mi naději. Miluješ mě po tom co jsem udělal."

"Ano, já tě miluji, Christiane, zoufale. A vždycky budu."

Jemně si chytnu jeho hlavu do rukou, on mi utře slzy svými palci. Dívá se mi do očí, šedá do modrých, a vše co vidím je strach a zájem a láska.

"Taky tě miluji." Zavzdychá. A políbí mě sladce, jako muž, který zbožňuje svou manželku. "Budu se snažít být dobrým otcem" Zašeptá mi proti rtům.

"Zkusíš to a uspěješ. A postav se tomu, nemáš moc na výběr, protože Bodík a Já nikam nejdeme."

"Bodík?"

"Bodík."

Pozvedne obočí. "Myslel jsem na Juniora." "Tak to bude Junior."

"Ale Bodík se mi taky líbí." Usměje se a políbí mě.

KAPITOLA 24

"Moc rád bych tě líbal celý den, ale tvoje snídaně chládne." Christian zamumlá proti mým rtům. Dívá se na mě, teď pobavený, ale jeho oči jsou tmavé, smyslné. Do háje, je úplně vyměněný. Můj Pan Náladový.

"Jez." Přikáže, jeho hlas je jemný. Polknu, a trochu si poposednu v posteli, snažím se neshodit stojan s tekutinou, která mi stále proudí do žil. Ovesná kaše je studená, ale palačinky jsou skvělé – vlastně jsou tak lahodné.

"Víš." Zamumlám s plnou pusou. "Bodík možná bude holka."

Christian si promne ruku ve vlasech. "Dvě ženské, eh?" Znepokojení se mu promne obličejem, a jeho tmavý pohled zmizí.

Oh sakra. "Máš nějaké preference?" "Preference?"

"Kluk nebo holka?"

Zamračí se. "Zdravé bude fajn." Řekne potichu, vyvedený z míry mou otázkou. "Jez." Vyštěkne, a je mi jasné, že se snaží vyhnout tématu.

"Už jím, už jím. . . bože, ať ti nevypadnou vlasy Greyi." Opatrně ho sleduji. Jeho obavy se protínají se strachem. Řekl, že to zkusí, ale vím, že je pořád vyděšený tím dítětem. *Oh, Christiane, to já taky*.. Sedne si do křesla vedle postele a vezme do rukou noviny.

"Jste opět v novinách paní Greyová." Jeho tón je zatrpklý. "Opět?"

"Ti patolízalové, přepracovali včerejší story, ale zdá se to docela přesné. Chceš si to

přečíst?" Zakroutím hlavou. "Přečti mi to. Já jím."

Pousměje se a začíná číst článek nahlas. Je to reportáž o Jacku a Elizabeth, a znázorňuje je jako moderní Bonnie a Clyde. Krátce se zmíní o únosu Mii, moje zapojení do její záchrany a ten fakt, že já a Jack jsme ve stejné nemocnici. Jak jen tisk dostal všechny tyhle informace? Musím se zeptat Kate.

Když Christian skončí, Řeknu. "Prosím, přečti něco jiného. Ráda tě poslouchám."

Poslechne a čte mi reportáž o rozmachu prodeje bagelů a taky, že museli zrušit odlety některých Boeingů. Christian se mračí, když čte. Ale poslouchání jeho hlasu, když jím, zajistí mi vědomost, že jsem v pořádku. Mia je v bezpečí a můj Malý Bodík je v bezpečí, citím se tak vzácně poklidně navzdory tomu co se stalo za posledních pár dní.

Rozumím tomu, že Christian je vyděšený kvůli dítěti, ale nerozumím hloubce jeho strachu. Rozhodnu se s ním o tom promluvit o trochu víc. Uvidíme jestli dokážu srovnat jeho myšlenky. Co mi nejde do hlavy je to, že měl příkladné rodiče. Oba Grace a Carrick jsou příkladnými rodiči, alespoň se zdají být.

Možná to je tou kravskou courou, která ho poškodila v tak útlém věku. Ráda bych přemýšlela. Ale když popravdě přemýšlím, jde to zpět k jeho vlastní matce, ačkoliv jsem si jistá, že paní Robinsonová tomu vůbec nepomohla. Zastavím své myšlenky, předtím než si vzpomenu tu šeptanou konverzaci. Sakra! Mám to v hlavě, když jsem byla v bezvědomí, když Christian mluvil s Grace. Nějak se mi to rozplývá. . . je to tak frustrující.

Zajímalo by mě, jestli mi Christian někdy prozradí důvod, proč za ní šel a nebo ho k tomu budu muset. Chci se ho znovu zeptat, když někdo zaklepe na dveře.

Detektiv Clark, s omluvou vstoupí dovnitř. Má za co se omlouvat – moje srdce mi vjede až do krku.

"Pane Greyi, Paní Greyová. Ruším vás?" "Ano." Christian odsekne.

Clark ho ignoruje. "Rád vás vidím vzhůru. Paní Greyová. Potřebuji se vás zeptat na pár otázek ze čtvrtka. Jen rutinní věc. Je teď vhodný čas?"

"Jistě." Zamumlám. Ale nechce se mi vzpomínat na čtvrteční události. "Moje žena by měla

odpočívat." Christian se rozzlobí.

"Budu stručný, Pane Greyi. A to znamená, že vám zmizím z očí dříve."

Christian se postaví a nabídne mu křeslo, a sedne si vedle mě na postel, chytne mě za ruku a povzbudivě ji stiskne.

O půl hodiny později, Clark je hotov. Nic nového jsem se nedozvěděla, ale vylíčila jsem mu čtvrteční den v nejistém tichém hlase, viděla jsem Christian zblednout v některých částech.

"Přál bych si, kdybys zamířila výš." Christian zamumlá.

"Možná by jste udělala několika ženám laskavost, kdyby ano." Clark souhlasí.

Cože?

"Děkuji, paní Greyová. To je pro teď všechno." "Už ho znovu nepustíte, že ne."

"Nemyslím si, že tentokrát mu to projde, madam." "Víme kdo za něj zaplatil kauci?" Christian se zaptá. "Ne pane. Bylo to důvěrné."

Christian se zamračí, ale myslím, že má jen rostoucí nedůvěřivost. Clark se postaví, aby odešel, když Dr. Sing a dvě žany vstoupí do pokoje.

Po důkladné prohlídce, Dr. Singh mě uzná schopnou jít domů. Christin si povzdechne nadšením.

"Paní Greyová, budete muset sledovat jestli se vám nehorší bolest hlavy a nerozmazává vidění. Pokud se to stane, budete se muset vrátit do nemocnice,"

Přikývnu, snažím se udržet své nadšení, že jdu domů.

Když Dr. Sing odchází, Christian ho zastaví ve dveřích a rychle se ho na něco ptá. Doktor se pousměje.

"Ano pane Greyi, to je v pořádku."

Ten se zakření a vrátí se šťastnější do pokoje. "Co to mělo zanmenat?"

"Sex," Zeptá se, září šibalským úsměvem. Oh. Začervenám se. "A?"

"Ve skvělé formě." Ušklebí se šibalsky.

Oh Christiane!

"Bolí mě hlava." Ušklíbnu se na něj šibalsky zpět.

"Já vím, že na nějakou dobu budeš mít omezené možnosti. Jen jsem se chtěl ujistit."

Omezené možnosti? Zamračím se na něj chvilkově zklamaná. Nejsem si jistá, jestli chci mít omezené možnosti.

Sestřička Nora se k ním připojí a sundává mi výživu do žil, Hledí na Christiana. Myslím, že ona je jedna z mála žen, které jsou imunní vůči jeho šarmu. Poděkuji jí když odcházím.

"Můžu tě vzít domů?" Christian se zeptá. "Ráda bych se první zastavila za Rayem." "Jistě."

"Ví už o tom dítěti?"

"Myslel jsem, že bys mu to ráda řekla sama. Neřekl jsem to ani tvé matce." "Děkuji." Usměji se, nadšená, že mi neukradl mé nadšení.

"Moje matka to ví." Christian dodává. "Viděla tvou dokumentaci. Řekl jsem svému otci, ale

nikomu jinému. Matka řekla, že páry normálně čekají nějak dvanáct týdnů jen. . . aby to bylo jisté."

Zamračí se.

"Nevím jestli jsem připravená to říct Rayovi."

"Musím tě varovat, je pěkně naštvaný. Řekl mi, že bych ti měl naplácat."

Cože? Christian se směje mému zděšenému výrazu. "Řekl jsem mu, že to mile rád splním."

"Tos neudělal!" Zavzdechám, a ta matná vzpomínka na tu tochou konverzaci se mi vpije do hlavy. Ano, Ray tady byl když jsem byla v bezvědomí.. .

Mrkne na mě. "Tady, Taylor ti donesl nějaké čisté oblečení. Pomůžu ti se obléct."

Jak Christian předpokládal, Ray je jak zběsilý. Nikdy jsem ho neviděla takhle naštvaného.

Christian se moudře rozhodl, že nás nechá osamotě. Na tak zamlklého muže, jako je Ray, tak zaplní celý pokoj jeho vynadáním mi za moje nezodpovědné chování. Je mi opět dvanáct.

Oh, tati, prosím uklidni se. Tvůj krevní tlak by to nemusel snést.

"A musel jsem se vypořádat s tvou matkou." zabručí. Mává oběma rukama podrážděně. "Tati.

Omlouvám se."

"A chudák Christian! Nikdy jsem ho takhle neviděl. Zestárl. Oba jsme zestárli za posledních pár dní."

"Rayi, je mi to líto."

"Tvoje matka čeká, až ji zavoláš." Řekne více uměřeným hlasem. Políbím ho na tvář, a

konečně povolí z jeho tirády.

"Zavolám jí. Opravdu je mi to líto. Ale děkuji, že jsi mě naučil střílet."

Na chvíli, mě sleduje s neskrývanou pýchou. "Jsem rád, že umíš střílet rovně." Řekne, jeho hlas je odměřený. "Teď běž domů a odpočívej."

"Vypadáš dobře tati." Zkouším změnit téma.

"Ty vypadáš bledě." Jeho strach je najednou evidentní. Jeho pohled je stejný jako Christianův včerejší a já ho chytnu za ruku.

"Jsem v pořádku. Slibuji že už nic takového neudělám."

Stiskne mou ruku a vezme mě do náručí. "Kdyby se ti něco stalo." Zašeptá, jeho hlas je chraplavý a nízký. Slzy se mi vženou do očí. Nejsem zvyklá na jakékoliv emoce od mého nevlastního otce.

"Tati, jsem dobrá. Nic co by horká sprcha nezlepšila."

Odcházíme zadním vchodem nemocnice, abychom se vyhnuli všem paparazziům, kteří mlsně čekají před nemocnicí. Taylor nás vede do nachystného SUV.

Christian je potichu, když nás Sawyer veze domů. Snažím se vyhnout Sawyerovu pohledu ve zpětném zrcátku, stydím se, protože když jsem ho naposled viděla, tak jsem byla v bance a uprchla jsem mu. Zavolám matce, která pláče a naříká. Trvá to celou cestu domů než ji uklidním, ale zvládnu to a slíbím ji, že ji brzy navštívíme.

Celou mou konverzaci s ní mě Christian drží za ruku, hladí mě svým palcem pokloubech mé ruky. Je nervózní. . . něco se stalo.

"Co se děje?" Zeptám se, když už jsem odproštěna od své matky. "Welch mě chce vidět."

"Welch? Proč?"

"Zjistil něco o tom zasraném šmejdu Hydeovi." Christianovi rty se sejmou do roviny, a mrazení a strach mi projdou tělem. "Nechtěl mi to říct po telefonu."

"Oh."

"Jede sem dnes odpoledne z Detroitu." "Myslíš, že našel nějaké propojení?" Christian

přikývne.

"Co myslíš, že to je?"

"Nemám zdání." Christianovo obočí se zmateně nadzvedne.

Taylor zahne do garáží a zastaví ihned vedle výtahu, abychom vystoupili než zaparkuje. V garáži se můžeme vyhnout veškeré pozornosti fotografů. Christian mi pomáhá vysednout z auta. Má neustále svou ruku okolo mého pasu a vede mě k výtahu.

"Jsi ráda doma?" Zeptá se.

"Ano." Zašeptám. Ale když se postavím k tomu známému okolí u výtahu, vše co se mi za poslední dny stalo mě dohoní a já se začnu třepat.

"Hej . " Christian si dá ruce okolo mě a přitáhne mě k sobě. "Jsi doma. Jsi v bezpečí." Řekne a políbí mě ve vlasech.

"Oh Christiane." A ta hráz o které jsem ani nevěděla se najednou protrhne, a já začnu naříkat.

"Pšššt." Christian šeptá, Chová mou hlavu v jeho objetí.

Ale je moc pozdě, já brečím, ohromeně, do jeho trička, vzpomínka na Jackův krutý útok – *''To je za SIP ty zasraná děvko.''* - Opouštění Christiana – *''Opouštíš mě?''* - A můj strach, mé trhání v žaludku strachem o Miu, o sebe a Malý Bodík.

Když se dveře od výtahu otevřou, Christian mě zvedne jako díte a nese mě do chodby. Dám si ruce okolo jeho krku a držím se ho, intenzivně a tiše pláču.

Nese mě až do koupelny a jemně mě posadí na židli. "Koupel?" Zeptá se.

Zakroutím hlavou. Ne. . . ne. . . .ne jako Leilu. "Sprchu?" Jeho chlas je trhavý s obavami.

Přes svoje slzy, přikývnu. Chci ze sebe smýt tu špínu posledních pár dní, smýt tu vzpomínku na Jackův útok. *''Ty zasraná zlatokopko*." Vzlykám do svých rukou, když se sprcha rozléhá okolo.

"Hej." Christian zabrouká. Klekne si přede mě, odtáhne mi vlasy z obličeje a chytne mou hlavu do rukou. Hledím na něj, snažím se přestat plakat.

"Jsi v bezpečí. Oba dva jste." Zašeptá.

Bodík a já. Moje oči se mi znova zaplní slzami.

"Už přestaň plakat. Nemůžu to vydržet." Jeho hlas je ochraptšlý. Jeho palec mi utírá slzy, ale ty pořád nově tečou.

"Omlouvám se Christiane. Omlouvám se za všechno. Za to, že jsem tě donutila se strachovat, za riskování – za to co jsem řekla."

"Pššt, bejby, prosím." Políbí mě na čelo. "Já se omlouvám. Na tango jsou přece dva, Anno." Křivě se na mě usměje. "No, to je to co matka vždy říkala. Řekl jsem věci a taky udělal pár, na které nejsem pyšný." Jeho šedé oči jsou neradostné a kajícné. "Pojďme tě vysléct." Jeho hlase je jemný. Utřu si nos zadní stranou mé dlaně, a on mě znova políbí na čele.

Svižně mě vysleče, snažívě a ohleduplně mi sundává tričko přes hlavu. Ale moje hlava tolik nebolí. Vede mě do sprchy, sundá si své vlastní oblečení v rekordním čase a stoupne si za mnou do té nádherně horké sprchy. Stiskne mě do náručí a drží mě, drží mě tak dlouze, a voda přes nás teče.

Nechává mě brečet na jeho hruď. Sem tam mě políbí ve vlasech, ale nepouští mě, jen mě pevně drží pod horkou tekoucí vodou. Cítím jeho kůži na mé, jeho chloupky na hrudi na mé tváři. . . toho muže miluji, toho o sobě pochybujícího, nádherného muže, muže kterého jsem mohla ztratit svou lehkomyslností. Cítím se prázdná a bolavá nad tou myšlenkou, ale jsem šťastná, že je tady, pořád tady – navzdory všemu co se stalo.

Musí mi ještě hodně vysvětlit, ale teď chci cítít jeho přítomnost, jeho ochranářské ruce okolo mě. A pak mě to napadne: to vysvětlení musí přijít od něho samého, nemůžu ho nutit – musí mi to chtít říct. Nechci být jako rýpavá manželka, neustále se snažit dostat informace ze svého manžela. Je to prostě unávné. Vím, že mě miluje víc než-li kdy koho miloval, a pro teď, mi to stačí. Tohle uskutečněné je najednou tak osvobuzující. Přestanu berečet a odstoupím.

"Lepší?" Zeptá se mě.

Přikývnu.

"Dobře. Nech mě ať se na tebe podívám." Řekne a na moment nevím co tím myslí. Ale veme mou ruku a kontroluje tu na kterou jsem spadla, když mě Jack udeřil.

Mám na rameni modřiny a škrábance na mém loktu a zápěstí. Políbí mě na každé mé ráně. Vezme žínku a sprchový gel, a do nosu se mi dostane ta známá vůně jasmínu.

"Otoč se." Jemně, mi začne umývat mou zdravou ruku, krk, ramena, záda a mou druhou ruku. Otočí se ke mně stranou a projede svými dlouhými prsty po celém mém boku. Zašklebím se když projedou po té velké modřině co mám na boku.

zuby.
Christianovy oči se zvětší a rty se sevřou. Jeho zlost je znatelná, když dýchá skrz sevřené

"Nebolí to." Zamumlám, abych ho uklidnila.

Planoucí šedé oči se setkají s mými. "Chtěl bych ho zabít. A skoro jsem to udělal." Tajemně zašeptá. Zamračím se jen se zatřesu nad jeho neradostným výrazem. Vymáčkne více sprchového gelu na žínku a s jemností, bolestnou něhou, mi umývá můj bok a můj zadeček, potom si klekne, kontroluje mé koleno.

Dotkne se rty mého kolena a začne umývat mé nohy a chodidla.

Nahnu se a pohladím ho po hlave, projedu svými rukami přes jeho mokré vlasy. Postaví se, a jeho prsty putují po mých žebrech, kde se mi rýsují modřiny, když mě Jack kopal.

"Oh bejby." Zasténá, Jeho hlas je plný utrpení, jeho oči tmavé zuřivostí.

"Jsem v pořádku." Tlačím jeho hlavu k sobě a políbím ho na rty. Váhavě mi můj polibek opětuje, ale když se naše jazyky setkají, jeho tělo sebou mírně trhne.

"Ne." Zašeptá proti mým rtům a odtáhne se. "Umyjeme tě."

Jeho výraz je vážný. *Sakra.* . . myslí to vážně. Pousměji se, a atmosféra mezi námi se trochu

rozsvítí. Zakření se a krátce mě políbí.

"Umyjeme." Zdůrazní. "Jemně." "Já ráda i drsně."

"Já taky, paní Greyová. Ale ne teď a ne tady."Vezme šampón a bez jakéhokoliv varování mi myje vlasy.

Cítím se osvěžená a znovu posilněná a nevím jestli je to z té sprchy. Breku a nebo mého rozhodnutí netlačit ve všem na Christiana.

Zabalí mě do velkého ručníku a zamotá si jeden okolo svých boků, nesměle mi usuší vlasy. Moje hlava bolí, ale je to jen mdlá vytrvalá bolest, která se dá vydržet. Mám nějaké léky na bolest od Dr. Singha, ale řekl mi abych je neužívala pokud nemusím.

Když si suším vlasy, myslím na Elizabeth.

"Pořád nerozumím proč se Elizabeth spolčila s Jackem." "Já ano." Christian ponuře zamumlá.

Tohle je novinka. Zamračím se na něj, ale jsem vyrušena. Suší si své vlásy ručníkem, jeho hruď a ramena pořád pokrytá kapkami vody, které se třpytí pod zářivkami. Zastaví se a zakření.

"Užíváš si výhled?"

"Jak to víš?" Zeptám se, snažím se ignorovat to, že mě manžel přistihl jak na něj civím, "To že si užíváš výhled?" Dobírá si mě.

"Ne." Okřikne mě. "O Elizabeth." "Detektiv Clark na to narazil."

Podívám se na něj svým Řekni-Mi-Víc pohledem, a další matná vzpomínka se mi dostane do hlavy, když jsem byla v bezvědomí, Clark byl v mém pokoji. Přeji si, abych si pamatovala co říkal.

"Hyde má videa. Videa všech. Na několika USB discích." Cože? Zamračím se.

"Videa jeho jak šoustá ji a všechny jeho další asistentky." Oh!

"Přesně. Material k vydírání. Má to rád tvrdě." Christian se zamračí, a já sleduji zmatenost následovanou znechucením v jeho obličeji. Zbledne, když se to znechucení otočí k sobě samému. Jasně – Christian to má taky rád tvrdě.

"Nechej toho." Než to dokážu zastavit, ta slova mi vyklouznou z pusy.

Jeho zamračení se prohloubí. "Nedělej co?" Ztuhne a sleduje mě se zlou předtuchou. "Nejsi vůbec jako on."

Christianovy oči se zpřísní, ale neřekne nic. Potvrď to, to je přesně to co si myslí. "Ne nejsi."

Moje slova jsou neústupná.

"Jsme ze stejného těsta."

"Ne to nejste." Vyštěknu, ačkoliv rozumím proč si to myslí. *''Jeho otec zemřel při potyčce v baru. Jeho matka se uchlastala do bezvědomí. Byl v několika pěstounských rodinách a problémový – většinou kradl auta.''* Vzpomenu si na tu informaci, tkterou mi Christian dal, když jsme letěli do Aspenu.

"Oba máte problémovou minulost a oba jste se narodili v Detroitu. To je vše, Christiane," Dám si ruce v bok.

"Anno, tvoje víra ve mně je skvělá, hlavně za posledních pár dní. Budeme vědět víc, až sem dojde Welch." Vyhýbá se tématu.

"Christiane – "Zastaví mě polibkem. "Stačilo." Zavzdychá, a já si vzpomenu na ten slib co jsem si dala, abych na něj tolik natlačila.

"A nekřeň se." Dodává. "Pojď já ti učešu vlasy." A je mi jasné, že téma je uzavřené.

Po tom co si obleču tepláky a tričko, sednu si mezi Christianovi nohy a on mi pročesává vlasy hřebenem.

"Řekl ti Clark ještě něco, když jsem byla v bezvědomí?" "Na nic si nevzpomínám."

"Slyšela jsem několik rozhovorů." Hřeben se mi zastaví ve vlasech.

"Vážně?" Zaptá se jeho hlas zní nonšalantně.

"Ano. Můj otec, tvůj otec, Detektiv Clark. . . tvoje matka." "A Kate?"

"Kate tam byla?"

"Krátce, ano. Je na tebe taky naštvaná."

Otočím se v jeho klíně. "Přestaň už s tím, každý je na tebe naštvaný, ok?" "Jen ti říkám jak to je." Christian řekne, vyvedený z míry mou reakcí. "Ano, bylo to lehkomyslné, ale tvá sestra byla v nebezpečí."

Jeho obličej spadne. "Ano, to byla." Chytne mě za bradu.

"Děkuji." Řekne a překvapí mě. "Ale už ne více lehkomyslností. Protože příště, to z tebe všechno vyplácám."

Zalapám po dechu. "To by sis zkusil."

"To teda zkusím." Je vážný. Do háje. Smrtelně vážný. "Mám povolení tvého nevlastního otce." Zaculí se. Dobírá si mě! A nebo ne? Vpustím se na něj a on se otočí tak, že spadnu na postel a on do mého náručí. Když přistanu, palčivá bolest mi projde žebry a já se zašklebím.

Christian zbledne. "Nezlob!" Pokárá mě a na moment je naštvaný. "Promiň," Zamumlám,

pohladím ho po obličeji.

Přtiskne se k mé ruce a políbí ji jemně. "Upřímně, Anno, opravdu musíš být více důrazná na svou vlastní bezpečnost." Zatáhne za lem mého trička a položí si ruce na mé bříško. Přestanu dýchat. "Už to není jenom o tobě." Zašeptá, přejíždí svými prsty po lemovce mých kalhot, hladí mě po pokožce. Touha zničeho nic exploduje, sexy a těžce v mém krevním oběhu. Zavzdychám a Christian se napne, znejistí své prsty a hledí na mě. Přemístí se nahoru a dá mi malý pramínek vlasů za ucho.

"Ne," Zašeptá.

Cože?

"Nedívej se na mě tak. Vyděl jsem ty modřiny. A odpověď je ne." Stojí si pevně za svým a políbí mě na čele.

Zavrtím se. "Christiane." Zakňučím. "Ne. Běž do postele." Posadí se. "Do postele?"

"Musíš odpočívat." "Potřebuju tě."

Zavře oči a zakroutí hlavou, jakoby silou vůle těžce odolával. Když je znova otevře, jeho oči jsou odhodlané. "Jen udělej co jsem řekl, Anno."

Jsem v pokušení sundat si všechno oblečení, ale potom si vzpomenu na ty modřiny a je mi jasné, že takhle ničeho nedosáhnu.

Neochotně přikývnu. "Dobře." laškovně se na něj usměji. Zakření se, pobaveně. "Donesu ti

nějaký oběd."

"Budeš vařit?"

Má tu drzost se smát. "Já něco ohřeju. Paní Jonesová nemá čas."

"Anno, běž do postele, hned." Zamračím se, postavím se a nechám své kalhoty slavnostně spadnout na zem, zírám na něj celou tu dobu. Jeho ústa se zakroutí humorně, když zvedne peřinu.

"Slyšelas Dr. Singha. Řekl, že musíš odpočívat." Jeho hlas je jemnější. Lehnu si do postele a frustrovaně překřížím ruce. "Zůstaň." Řekne, jistě si sebe užívá.

Moje zamračení se prohloubí.

Steak paní Jonesové je bezpochyby jedno s mých nejoblíběnějších jídel. Christian jí se mnou, sedí s překříženýma nohama uprostřed postele.

"To bylo velmi dobře ohřáté." Pousměji se a on taky. Jsem přeplněná a utahaná. Byl to jeho

záměr?

"Vypadáš unaveně." Vezme můj tácek. "To jsem."

"Dobře. Spi." Políbí mě. "Mám nějakou práci, kterou musím udělat, pokud je to s tebou v pořádku."

Přikývnu. . . bojuju s těžkými víčky. Neměla jse tušení, že kuřecí Steak by mohlo být tak únavné.

Je soumrak když se probudím. Blědě růžové světlo zaplaví místnost. Christian sedí v křesle, sleduje mě, jeho šedé oči světélkují v okolním světle. V ruce drží nějaké papíry. Jeho obličej je bledý jako stěna.

Do háje! "Co se děje?" Zeptám se v momentě, posadím se a ignoruji své protestující žebra.

"Welch zrovna odešel."

Sakra. "A?"

"Žil jsem s tím hajzlem." Zašeptá. "Žil? S Jackem?"

Přikývne, oči rozšířené. "Jste příbuzní?"

"Ne. Dobrý bože, ne."

Odkryju si peřinu a posunu na stranu, nabádám aby si lehl vedle mě, a k mému překvapení nezaváhá. Odkopne si boty a lehne si vedle mě.

Zabalí si ruku okolo mě, a přitulí se, hlavu položenou na mém klíně. Jsem okouzlena. Co to má být?

"Nerozumím tomu." Zamumlám, projedu svými prsty skrz jeho vlasy a dívám se na něj. Christian zavře oči a pozvedne obočí jako by si nemohl vzpomenout.

"Po tom co mě našli s mou vlastné matkou, předtím než jsem se dostal ke Grace a Carrickovi, byl jsem v opatrovnictví státu Michigan. Bydlel jsem v pěstounském domě. Ale nemůžu si vzpomenout."

Jsem šokovaná. Pěstounský dům? Tohle je pro nás oba novinka.

"Jak dlouho?" Zašeptám.

"Dva měsíce nebo tak nějak. Nemůžu si to vybavit." "Mluvil si o tom se svou matkou nebo

otcem?" "Ne."

"Asi bys měl. Možná by to mohli trochu osvětlit."

Stiskne mě pevněji. "Tady." Podá mi papíry, které jsou dvě fotografie. Natáhnu se pro ně a nastavím je na světlo, abych mohla vidět. První fotka je zchátralý dům se žlutými dveřmi a velkým oknem v sedlové střeše. Má verandu a malý dvorek. Není to nic zvláštního.

Druhá fotografie je jeho rodina – na první pohled, obyčejná rodinka továrního dělníka – muž a jeho manželka, řekla bych a jejich děti. Dospělí jsou oba oblečení ve staromódních sepraných modrých tričkách. Musí mít okolo čtyřiceti. Žena má odrostlé blond vlasy a muž má několik tetování, ale oba se usmívají vřele na fotografa. Muž má ruku přes rameni adolescentní dívky. Dívám se na všechny ty děti: Dva kluci – identická dvojčata, asi okolo dvanácti let – oba s blond vlásky, kření se doširoka na foťák, je tam další chlapec, který je menši, blond vlásky trochu do zrzava, který se mračí a malý světle hnědovlasý chlapec se šedýma očima, který se za ním schovává. Vyděšený v otrhaném oblečení, a tisknoucí se ke špinavé dětské přikrývce.

Kurva. "tohle jsi ty." Zašeptám, moje srdce mi vyskočí do krku. Vím, že Christianovi byli čtyři, když jeho matka zemřela. Ale tohle dítě vypadá mladší. Musel být velmi podvyživený. Potlačím vzlykot, když se mi slzy nahrnou do očí.

Oh můj sladký Stín.

Christian kývne. "To jsem já." "Welch donesl tyhle fotografie?"

"Ano. Nic z toho si nepamatuju." Jeho hlas je úplně bez života.

"Pamatovat si to, že jsi byl v pěstounské péči, proč bys měl? Christiane, už to je dlouho. Je to to z čeho máš obavy?"

"Pamatuji si jiné věci, z předtím a potom. Když jsem potkal mou matku a otce. Ale tohle. . . je to jako by tam byla obrovská díra."

Moje srdce se začne točit a já porozumím. Můj drahý kontrolující podivín, který má rád vše pod kontrolou a teď vidí, že ztratil kousek z jeho puzzle.

"Je na té fotce i Jack?"

"Ano, on je to starší dítě." Christianovy oči jsou stále zavřené, a on se mě drží jako bych byla záchraná loď. Projedu svými prsty přes jeho vlasy, zatímco se dívám na toho staršího chlapce, který zlostně hledí, vzpurně a arogantně do foťáku. Dokážu poznat, že to je Jack. Ale je to jen dítě, smutné

osmi nebo devítileté dítě, schovávajíc jeho strach za svou nepřátelskostí. Vzpomínka mi padne do hlavy.

"Když mi Jack volal, že má Miu, řekl, že kdyby věci byly jinak, mohl by to být on." Christian

zavře oči a zatřepe se. "Ten hajzl!"

"Myslíš, že tohle všechno dělal, protože si Greyovi adoptovali tebe a ne jeho?"

"Kdo ví?" Christianův hlas je nenávistný. "Ten šmejd mi může být u prdele."
"Asi věděl, že se vídáme, když jsem šla na ten pohovor. Asi plánoval celou dobu, že mě svede." Žluč se mi zvedne v těle.

"Nemyslím si." Christian zamumlá, jeho oči už jsou otevřené. "To pátrání, které dělal na mou rodinu, začalo asi týden nebo dva po tom co jsi pro něj začala pracovat. Barney ví přesná data. A Anno, ošukal všechny jeho asistentky a natočil je u toho."

Christian zavře oči a sevře jeho obětí ještě více.

Potlačuji to zemětřesení, které se mnou při tom žene, zkusím si vzpomenout na několik konverzací, které jsem měla s Jackem, když jsem tam začala. Věděla jsem, že nebude nic dobrého, ale znovu jsem ignorovala své instinkty. Christian měl pravdu – nehledím dost na svou bezpečnost. Pamatuji si tu hádku, kterou jsme měli, když jsem měla jet s Jackem do New Yorku.

Bože – Mohla jsem skončit na nějaké nechutné porno nahrávce. Ta myšlenka mi zvedá žaludek.

A v ten moment si vzpomenu na ty fotografie, které měl Christian, všech jeho submisivních.

Oh kurva. "J*sme ze stejného těsta*." Ne, Christiane, to nejsi, nejsi jako on. Je pořád u mě přitulený jako malý kluk.

"Christiane, myslím, že by sis měl promluvit se svou matkou a otcem." Zdráhám se ním pohnout, tak se pohnu a sklouznu dozadu na postel a oba se díváme do oči.

Zmatený šedý pohled se setká s mým, připomíná mi to dítě na fotografii.

"Já jim zavolám." Zašeptám. Zakroutí hlavou. "Prosím." Zažadoním. Christian se na mě dívá, bolest a sebepochybení se odráží v jeho očích, když zvažuje mou žádost.

Oh Christiane, prosím.

"Zavolám jim." Zašeptá.

"Dobře. Můžeme se s nimi vidět společně, a nebo můžeš jít sám. Cokoliv bys chtěl." "Ne.

Příjdou sem."

"Proč?"

"Nechci abys kamkoliv šla."

"Christiane, cesta autem mi nic neudělá."

"Ne." Jeho hlas je neoblomný, ale ironicky se na mě usměje. "Stejně je sobota, asi budou někde na večírku."

"Zavolej jim. Tahle novinka tě vážně dostala. Možná dokážou tu historku trochu povznést." Podívám se na hodiny. Je skoro sedm večer. Netečně mě pozoruje.

"Dobře." Řekne jako bych si ho dobírala nějakou výzvou. Posadí se a zvedne telefon na stolku vedle postele.

Dám si ruku okolo něj a hlavu na jeho rameno, zatímco on telefonuje.

"Tati?" Zaregistruji jeho překvapení, že Carrick zvedl telefon. "Anna je v pohodě. Jsme doma. Welch zrovna odešel. Našel nějaké propojení. . . Pěstounský dům v Detroitu. . . .Nic si z toho nepamatuju." Christianův hlas je tak tichý, když domumlá poslední větu. Moje srdce se znova sevře. Obejmu ho a on stiskne mé rameno.

"Jo. . . příjedeš?. . . Skvěle." Zavěsí. "Už jedou." Zní překvapeně, a já zjišťuji, že se jich asi nikdy nezeptal na pomoc.

"Dobře. Měla bych se obléct."

Christianova ruka mě stiskne pevněji. "Nechoď."

"Dobře." Zachumlám se k němu, ohromena tím co mi zrovna řekl.

Když stojíme na prahu hlavní místnosti, Grace mě obejme jemně do náručí. "Anno, Anno, drahá Anno." Zašeptá. "Zachránilas dvě mé děti, jak ti jen můžu kdy poděkovat?"

Začervenám se, dojatá a v rozpacích z jejích slov. Carrick mě obejme také a políbí na čelo.

Potom Mia mě chytne, mačká mé žebra. Zašklebím se a zalapám po dechu, ale ona si toho nevšimne. "Děkuji, že jsi mě zachránila od těch pošuků."

Christian se na ni zamračí. "Mio! Opatrně! Bolí jí to!" "Oh! Promiň."

"Jsem v pohodě." Zamumlám, oddychnu si, když mě pustí.

Vypadá v pořádku. Dokonale oblečená v upnutých ryflích a světle růžové nabírané košili. Jsem ráda, že jsem si oblékla své pohodlné šaty. Alespoň vypadám trochu k světu.

Utíká k Christianovi, zaklesne mu ruku do pasu.

Bezeslov, podává Grace fotografii. Povzdechne a její ruka ihned vyletí k její puse, zabraňujíc šíření dalších emocí, když poznává Christiana. Christian ji dá ruku na rameno, když si ji taky prohlídne.

"Oh, drahoušku." Grace pohladí Christiana po tváři.

Taylor se objeví. "Pane Greyi? Slečna Kavanagh, její bratr a váš bratr jdou nahoru." Christian se zamračí. "Děkuji, Taylore." Zamumlá, znepokojen.

party."
"Zavolala jsem Elliotovi a řekla mu, že jedeme sem. " Mia se zakření. "Je to VÍTEJ DOMA

Propašuji sympatický úsměv na svého chudáka manžela, když oba Grace a Carrick se podrážděně podívají na Miu.

"Měli bychom společně udělat nějaké jídlo."Prohlásím. "Mio, pomohla bys mi?" "Oh, Ráda."
Vedu ji do kuchyně, když Christian vede své rodiče do pracovny.

Kate je vzteklá. "Co sis jako myslela, Anno?" Zakřičí na mě, ihned co vejde do kuchyně a způsobuje, že se na ni všichni ihned podívají.

"Kate, prosím tě. Už jsem od každého dostala stejnou lekci!" Vracím úder. Hledí na mě, a na malý moment si myslim, že budu dostávat lekci od Katherine Kavanagh Jak-Nepodlehnout-únosci, ale místo toho mě obejme.

"Bože – někdy nemáš mozek se kterým ses narodila, Steelová." Zašeptá. Když mě políbí na tvář a má slzy v očích. *Kate!* "Tak jsem se o tebe bála!"

"Nebreč. Nebo začnu i já."

Odstoupí a utře si oči, vyvedená z míry, potom se zhluboka nadechne a dá se dohromady. "Změníme téma na něco pozitivního. Už máme datum naší svatby. Říkali jsme si příští Květen? A samozřejmě chci abys mi šla za svědka."

"Oh. . . Kate. . . Wau. Gratuluji!" *Sakra – Malý Bodík. . . Junior!*

"Co je?" Zeptá se, mylně si vykládá mou reakci.

"Um. . .jsem jen moc nadšená. Nějaké dobré zprávy, to je změna." Dám ji ruce okolo krku a stisknu do náručí. S*akra. Sakra. Sakra. Kdy je Bodík očekávaný?*

V hlavě si spočítám den porodu. Dr. Greenová řekla čtyři nebo pět týdnů. Takže – někdy v

květnu? *Sakra.*

Elliot mi podává sklenku šampaňského. Oh. Sakra.

Christian vystoupí z pracovny, vypadá bledě, a následují ho jeho rodiče do hlavní místnosti. Jeho oči jsou doširoka otevřené, když uvidí tu sklenku v mé ruce.

"Kate." Chladně ji přivítá.

"Christiane.'" Stejnoměrně chladně. Povzdechnu si.

"Vaše medicína, paní Greyová?" Sleduje tu sklenku v mé ruce.
Pozvednu oči. Do háje. Chci se napít. Grace se usměje, když se přidává v kuchyni, a bere sklenici po cestě od Elliota.

"Hlt bude v pořádku." Zašeptá a spiklenecky na mě mrkne, zvedne sklenici a cinkne si se mnou.Christian se zamračí na obě dvě, dokud ho Elliot nevyruší s novinkami o fotbale.

Carrick se přidává mezi nás, dává své ruce okolo mě a Grace, a Grace ho políbí na tváři a sedne si k Mii na gauč.

"Jak je mu?"Zašeptám Carrickovi, když oba stojíme v kuchyni. Překvapeně sleduji, že Ethan a Mia se drží za ruce.

"Vyklepaný." Carrick zamumlá, s vážným výrazem. "Pamatuje si tolik ze života s jeho vlastní matkou, tolik věcí, které bych si přál, aby si nepamatoval, ale tohle - " Zastavi. "Doufám, že jsme pomohli.Jsem rád, že nám zavolal. Řekl, že jsi mu to řekla ty." Carrickův pohled se zjemní. Pokrčím rameny a dám si rychlý hlt šampaňského.

"Jsi pro něj skvělá. Nikoho jiného neposlouchá."

Zamračím se. Nemyslím si, že to je pravda. Ten nepříjemný strášak te pedofilní coury se mi vkrade do hlavy. Vím, že Christian mluví také s Grace. Slyšela jsem ho. Zase cítím frustraci, když se snažím vzpomenout na jejich konverzaci v nemocnici, ale pořád se mi toho nedostává.

"Pojď a posaď se, Anno. Vypadáš unaveně. Jsem si jistý, že jsi takovou násvštěvu nečekala."

"Ráda vás všechny vidím." Usměji se. Protože to je pravda, jsem ráda. Jsem jedináček, který

se přivdal do velké společenské rodiny, a líbí se mi to.Schoulím se vedle Christiana.

"Jeden Hlt." Zasyčí na mě a veme mi sklenku z ruky.

"Ano pane." Ani nemrknu, Odzbrojuji ho úsměvem. Dá si svou ruku okolo mých ramen a vrací se ke konverzaci o baseballu s Elliotem a Ethanem.

"Moji rodiče si myslí, že chodíš po vodě." Christan zamumlá, když si sundává tričko. Jsem

zachumlaná v posteli a sleduji ten striptýz. "Aspoň něco umím jinak."

"Oh to nevím." Sundá si ryfle. "Doplnili ti nějaké mezery?"

"Nějaké. Bydlel jsem s Collierovými dva měsíce než matka a otec dokončili veškeré papírování. Byli schválení na adopci, díky Elliotovi, ale museli čekat ze zákona, pokud se nenajdou nějací příbuzní, kteří by si mě vzali."

"Jak se potom cítíš?" Zašeptám.

Zamračí se. "O tom, že nemám žádné žijící příbuzné? Do hajzlu s tím. Kdyby byli stejní jako ta kráva co mě porodila. . . " Zakroutí znechuceně hlavou.

Oh, Christiane! Byl jsi dítě, a miloval jsi svou matku.
Obleče se do pyžama, vleze si do postele a jemně mě přitiskne do náručí.

"Vrací se mi to. Vzpomínám si na jídlo, které paní Collierová vařila. A alespoň víme proč je tak vysazený na mou rodinu." Promne si ruku vlasama. "Kurva!" Řekne najednou a podívá se vystrašeně na mě.

"Co je?"

"Už to dává smysl!" Jeho oči se zaplní rozpoznáním. "Co?"

"Baby Bird. Paní Collierová mi říkávala Baby Bird." Zamračím se? "A to dává smysl?"

"Ten dopis." Řekne a dívá se na mě. "Ten dopis, kde požadoval výkupné, když tě chtěl unést. Bylo tam něco jako 'Víš kdo já jsem? Protože já vím kdo jsi ty, Baby Birde. ' "

To mi vůbec nedává smysl.

"Je to z dětské knížky. Bože. Collierovi ji měli. Jmenovalo se to. . . 'Jsi moje matka?' Sakra." Jeho oči doširoka otovřené. "Miloval jsem tu knihu."

Oh. Znám tu knížku taky. Moje srdce zavrávorá – *Stíne!*

"Paní Collierová mi ji čítávala." Nevím vůbec co na to říct.

"Bože. On to věděl. . . ten Šmejd to věděl." "Řekneš to polocii?"

"Ano řeknu. Kdo ví co Clark s tím nadělá." Christian zakroutí hlavou. "Stejně, děkuji za dnešní večer."

Wauu. Další rychlostní stupeň. "Za co?"

"Za to, že jsi odvedla pozornost a všechny nakrmila."

"Neděkuj mi, poděkuj Mii a paní Jonesové. Nechává spížírnu velmi plnou."

Zakroutí hlavou jakoby podrážděně. Na mě? Proč? "Jak se cítítě, paní Greyová?"

"Dobře. Jak se cítíte vy?"

"Fajn." Zamračí se. . . Nerozumí mým obavám.

Oh. . . v tom případě. Přejedu svými prsty k jeho chloupkům pod pupíkem. Zachechtá se a

chytne mě za ruku. "Ale ne. AŤ tě jen nic nenapadá."

Usměji se, a on si povzdechne. "Anno, Anno, Anno, co já s tebou udělám?" Políbí mě ve vlasech.

"Mám pár nápadů." Pohnu se vedle něj a zašklebím se pod tou bolestí, když se zvedám a bolest se line do mých žeber.

"Bejby, Už jsi měla dost. A navíc mám pro tebe příběh na dobrou noc." Oh?

"Chtěla jsi to vědět. . . " Zavře oči a polkne.

Všechny chlupy na těle se mi postaví do pozoru. Sakra.

Začne jemným hlasem. "Představ si tohle, adolescentní kluk, si chce vydělat nějaké extra peníze, aby mohl pokračovat v jeho tajném popíjení." Pohne se na stranu, tak že se oba na sebe díváme přímo do očí.

"Tak jsem byl na dvoře u Lincolnových, uklízel jsem nějaké sutiny z přístavby, kterou paní Lincolnová nechala postavit. . . "

Do prdele. . . on mluví.

KAPITOLA 25

Nemůžu skoro dýchat. Chci tohle vůbec slyšet? Christan zavře oči a polkne. Když je znova otevře, jsou jiné, plné znepokojivých vzpomínek.

"Byl horký letní den. Pracoval jsem tvrdě." Odfrkne si a zakroutí hlavou, najednou pobaveně. "Bylo to na zničení zad, uklízení těch sutin. Byl jsem sám a Ele-Paní Lincolnová se odněkud objevila a donesla mi limonádu. Prohodili jsme pár slov a já prohodil nějakou uštěpačnou poznámku. . . a ona mě praštila. Dala mi drsnou facku." Nevědomky se pohladí po tváři, když si vzpomene na tu ránu. *Do prdele!*

"Ale potom mě políbila. A když skončila, znova mi vrazila." Zamrká, Vypadá jako by z toho byl stále v rozpacích.

"Nikdo mě nikdy nepolíbil ani neuhodil jako ona." Oh. Ona se vrhla na dítě.

"Chceš tohle slyšet?" Christian se zeptá.

Ano. . . ne. . .

"Jen jestli mi to chceš říct." Můj hlas je malý, když tak ležím a dívám se na něj, šokovaně.

"Snažím se ti jen přiblížit nějaké souvislosti."

Přikývnu tak abych vypadala kurážně, ale řekla bych, že vypadám jen jako socha, socha s vytřeštěnýma očima a v šoku.

Zamračí se, jeho oči hledají mé, snaží se vyhodnotit mou reakci. Potom se otočí na záda a dívá se do stropu.

"No, přirozeně, jsem byl zmatený a naštvaný a nadržený jak kůň. Jako, starší sexy ženská se na tebe vrhne takovým stylem - " Zakroutí hlavou jako by tomu stále nemohl uvěřit.

Sexy?Je mi blbě.

"Šla zpět do domu, a nechala mě tam stát na dvoře. Chovala se jakoby se nic nestalo. Bylo to totálně bezradné. Tak jsem začal zase pracovat, dával jsem do vozíku sutiny. Když jsem ten večer odcházel, zeptala se mě ať se vrátím zítra zase. Nezmínila nic o tom co se stalo. Takže další den jsem se vrátil. Nemohl jsem se jí dočkat. "Zašeptá jakoby to bylo černé doznání. .. .protože upřímně to teda je.

"Nedotkla se mě když mě políbila." Zamumlá, otočí hlavu a podívá se na mě. "Musíš mi rozumět. . . můj život byl peklo na zemi. Byl jsem chodící stopoření, patnáct let, vysoký na svůj věk, hormony splašené. Holky ve škole - " Zastaví, ale je mi to jasné: vystrašený, osamělý, ale atraktivní adolescent. Moje srdce se převrátí.

"Byl jsem naštvaný, tak nasraný na každého, na sebe, na rodinu. Neměl jsem žádné kamarády.

Můj terapeut v té době byl úplný blbec. Moje rodina mě držela zkrátka, nerozuměli mi." Podívá se zpět do stropu a promne si vlasy. Mám strašnou chuť mu projet svou ruku ve vlasech, ale zůstanu klidná.

"Nemohl jsem vydržet, aby se mě kdokoliv dotýkal. Nemohl. Nemohl jsem snést kohokoliv u sebe. Prával sjem se. . . kurva, a dost. Dostal jsem se do pár drsných šarvátek. Byl jsem vyloučen z pár škol. Ale byl to způsob jak vypustit páru. Abych toleroval, nějaký fyzický kontakt." Znova se zastaví. "No, umíš si to představit. A když mě políbila, dotkla se jen mého obličeje. Nedotkla se nikde jinde." Jeho hlas je skoro neslyšitelný. Musela to vědět. Asi Grace jí to řekla. Oh, můj chudáček Stín. Mám přeložené ruce pod polštářem a hlavu na něm položenou, abych vzdorovala pocitu ho chytnout.

"No, další den jsem se tam vrátil, nevěděl jsem co očekávat. A ušetřím tě všech těch detailů, bylo to pořád to samé. A tak nějak náš vztah začal."
Oh, Kurva, tohle fakt bolí.

Znovu se pohne na jeho bok, aby se na mě podíval.

"A ty něco víš Anno? Můj svět se na něco zaměřil. Ostré a čisté. Všechno. Bylo to přesně co jsem potřeboval. Ona byla nádech čerstvého vzduchu. Dělání rozhodnutí, sebrala všechy ty sračky ven a nechala mě nadechnout."

Do prdele!

"A ikdyž to skončilo, můj život zůstal takový, kvůli ní. A tak to bylo celou tu doby, dokud jsem nepotkal tebe."

CO jako do hajzlu mám na tohle říct? Váhavě mi sundá pramínek z vlasů z obličeje a dá mi ho za ucho.

"Otočila jsi mi život vzhůru nohama." Zavře oči, a když je znovu otevře, jsou surové. "Můj život byl nalinkovaný, klidný a kontrolovaný, a potom jsi přišla do mého života se svou prořízlou pusou, svou nevinností, krásou a svou odvážností. . . a všechno před tebou bylo jen nudné, prázdné, a obyčejné. . . nebylo to nic."

Oh můj.

"Zamiloval jsem se." Zašeptá. Přestanu dýchat. Pohladí mě po tváři.

"To já taky." Zamumlám s posledním kouskem dechu co mi zůstal. Jeho oči se zjemní. "Já vím."
"Víš to?"

"Ano."

Hallelujah! Usměju se na něj zářivě. "Konečně." zašeptám.

Přikývne. "A to mi všechno dává nadhled nad sebou. Když jsem byl mladší, Elena byla centrem mého světa. Nebylo ničeho co bych pro ni neudělal. A ona udělala hodně pro mě. Zastavila mé popíjení. Donutila mě se dobře učit ve škole. . . Víš, naučila mě mechanismu jak se s věcmi vypořádat, který jsem předtím neměl, nechala mě zažít věci o kterých jsem dřív ani nepomyslel."

"Dotek." Zašeptám. Přikývne. "Po módě."

Zamračím se, zajímalo by mě co tím myslí. Zaváhám nad svou reakcí.

Řekni mi to.

"Když vyrosteš s obrazem sama sebe tak negativním, myslíš se, že jsi nějaký druh omítnutého, mepříjemného divocha, myslíš si, že si zasloužíš jen výprask."

Christiane. . . nejsi ani jedna z těchto věcí.

Zastaví se a promne si ruku ve vlasech. "Anno, je to o moc jednodušší mít bolest jen na povrchu. . . " Znova je to doznání.

Oh.

"Ona nasměrovala mou zlost." Jeho rty se sevřou do neradostné linie.

"Většinou niterně – To už teď vím. Dr. Flynn na to pořád narážel dokola. Bylo to jen nedávno co jsem viděla náš vztah jaký opravdu byl. Víš. . . na mé narozeniny."

Zatřesu se nad tou nevítanou vzpomínkou Eleny a Christiana verbálně se vykuchávat na Christianově narozeninové oslavě.

"Pro ni to byl vztah o sexu a kontrole a osamělé ženě poskytující si útěchu s její živou chlapskou hračkou."

"Ale ty máš rád kontrolu." Zašeptám.

"Ano. To mám. Vždycky budu mít, Anno. To je kdo já jsem. Vzdal jsem se toho na malou chvíli. Nechal jsem někoho dělat všechna má rozhodnutí. Nemohl jsem to dělat sám – nebyl jsem ve správném stavu. Ale i přes submisivnost k ní jsem našel sám sebe a našel sílu, abych kontroloval svůj vlastní život. . . převzít kontrolu a dělat svá vlastní rozhodnutí."

"Stal ses dominantním?" "Ano."

"Tvoje rozhodnutí?" "Ano."

"Vypadnutí z Harvardu?"

"Moje rozhodnutí, a bylo to to nejlepší co jsem kdy udělal. Dokud jsem nepotkal tebe." "Mě?"

"Ano." Jeho rty se promění do malého úsměvu. "To nejlepší rozhodnutí jaké jsem kdy udělal bylo to, že jsem si tě vzal."

Oh můj. "Ne založení tvé společnosti?" Zakroutí hlavou.

"Ne to, že ses naučil létat?"

Zakroutí hlavou. "Ty." plácne. Pohladí mě po tváři svými klouby. "Ona to věděla." Zašeptá.

Zamračím se. "Co věděla?"

"To, že jsem se do tebe bezhlavě zamiloval. Ona mi dodala odvahu jet za tebou do Georgie a setkat se s tebou, a jsem rád, že to udělala. Myslela si, že se vyděsíš a opustíš mě. Což jsi udělala."

Zblednu. Raději bych nad tím nepřemýšlela.

"Myslela si, že jsem potřeboval všechny ty výhody plynoucí z mého životního stylu, který jsem si užíval."

"Dominance?" Zašeptám.

Přikývne. "To mi umožnilo ponechat všechny v určité délce, dalo mi to kontrolu, a mě samotného nechat nestranného, to jsem si myslel. Myslím, že už jsi zjistila proč." Dodá jemně.

"Tvoje vlastní matka?"

"Nechtěl sem se cítit znova ublíženě. A potom jsi mě nechala." Jeho slova jsou skoro neslyšitelná. "A já jsem byl v totálním háji."

Ale ne.

"Vyhýbal jsem se intimitě po takovou dobu – nevím jak se to dělá."

"Vedeš si skvěle." Zamumlám. Obkreslím jeho rty svým prstem. Mluvíš se mnou. "Chybí ti to?"

Zašeptám.

"Chybí?"

"Ten životní styl." "Ano chybí."

Oh!

"Ale jenom protože mi chybí ta kontrola, kterou to přináší. A hlavně tvé pitomé kaskadérské kousky " - zastaví- "Které zachránili mé sestře život." Zašeptá, jeho slova plná útěchy a neuvěření. "To je jak to vím."

"Víš?"

"Opravdu vím, že mě miluješ." Zamračím se. "Víš to?"
"Ano. Protože jsi tolik riskovala. . .pro mě, pro mou rodinu."

Mé zamračení se prohloubí. Sehne se ke mně a přejede svými prsty po mém obočí.

"Máš tady takové V když se mračíš." Zamumlá. "Je to tak jemné k líbání. Můžu se chovat jako pitomec. . . a ty jsi pořád tady."

"Proč jsi tak překvapený, že jsem pořád tady? Řekla jsem ti, že tě neopustím." "Kvůli tomu jak jsem se choval, když jsi mi řekla, že jsi těhotná."
Vede svůj prst po mé tváři. "Měla jsi pravdu. Jsem adolescent."

Oh sakra. . . To jsem řekla? Moje podvědomí se na mě dívá. Jeho doktor mu to řekl! "Chrisiane, řekla jsem pár ošklivých věcí." Dá mi svůj ukazováček na rty.
"Pššt. Zasloužil jsem si to slyšet. A navíc tohle je moje povídka na noc." Svalí se na bok.

"Když jsi mi řekla, že jsi těhotná - " Zastaví. "Myslel jsem si, že to budeme ty a já na nějaký čas. Uvažoval jsem nad dětmi, ale jen teoreticky. Měl jsem takový nekonkrétní napád, že bychom měli dítě někdy v budoucnosti."
Jen jedno? Ne. . . ne jedináčka. Ne jako já. Asi teď bude nejlepší čas s tím vyjít ven. "Jsi ještě pořád tak mladá a docela ambiciózní."
Ambiciózní? Já?

"Zatáhla jsi pode mnou deku. Bože, to bylo tak nečekané. Nikdy za milion let, když jsem se tě ptal co se děje, nikdy bych nečekal, že budeš těhotná." Povzdechne si. "Byl jsem tak naštvaný. Naštvaný na tebe. Naštvaný na sebe. Naštvaný na každého. A to mě vzalo zpět, ten pocit, že nemám nic pod kontrolou. Musel jsem vypadnout. Šel jsem za Flynnem, ale ten byl v nějaké škole na rodičáku." Christian se zastaví a pozvedne obočí.

"Ironie." Zašeptám. Christian se zakření souhlasně.

"Tak jsem se procházel a procházel a procházel a jen. . . jsem se našel v baru. Elena zrovna odcházela. Byla překvapená, že mě vidí. A po pravdě řečeno já jsem byl překvapený, že tam jsem. Viděla, že jsem naštvaný a zeptala se jestli si dám drink."

Oh sakra. Dostáváme se k tomu. Moje srdce zdvojnásobý rychlost. Chci tohle opravdu vědět? Moje podvědomí na mě civí, pozvedlé varovní obočí.

"Šli jsme do jiného baru, který znám a já si dal láhev vína. Omluvila se mi za to jak se chovala

minule když nás viděla. Je ublížená, že má matka už s ní nechce mít nic společného – zmenšilo jí to sociální okruh – ale rozumí tomu. Bavili jsme se o práci, které se daří dobře, a jen z recese . . . jsem zmínil, že jsi chtěla děti."

Zamračím se. "Myslela jsem, že jsi jí řekl, že jsem těhotná." Dívá se na mě, jeho obličej je upřímný.

"Ne to neřekl." "Proč jsi jí to neřekl?"

Zamračí se. "Nikdy jsem nedostal šanci." "Ano, dostal."

"Nemohl jsem tě následující ráno najít Anno. A když jsem tě našel, byla jsi na mě tak naštvaná.. . ."

Oh ano. "To teda byla."

"No a v nějaké chvíli během večera – asi v půlce druhé láhve – sehla se ke mně, aby se mě dotkla a já ztuhnul." Zašeptá, nechá své ruce vyletět na jeho oči.

Moje žluč se zvedne. Co to je?

"Viděla, že jsem se od ní ucukl. To nás oba šokovalo." Jeho hlas je nízký až moc nízký. Christiane podívej se na mě! Zatáhnu za jeho ruku a ta mu spadne z obličeje, otočí se a dívá se na mě. Kurva. Jeho obličej je bledý a jeho oči vytřeštěné.

"Co?" Vydechnu. Zamračí se a polkne.

Oh. . . co se mi snaží říct? Chci to vědět?

"Vyjela po mě." Je šokovaný, to můžu zlehka říct.

Všechen dech už mi odešel z těla. Cítím se malátně, a myslím, že mé srdce se zastavilo. Ta zasraná děvka, ta coura!!!

"Byla to chvilka. Viděla můj výraz, a zjistila jak moc překročila pomyslnou čáru. Řekl jsem. . . ne. Nemyslel jsem tak o ní už roky a navíc. " -polkne – "Miluji tebe. Řekl jsem jí, miluji svou ženu."Hledím na něj. Nevím co na to říct.

"Ihned se stáhla. Znova se omluvila, vypadalo to jako vtip. Myslím tím, řekal mi že je šťastná s Issacem a se svou prací a že nám oběma nepřeje vůbec nic špatného. Řekla, že jí chybí naše přátelství, ale že vidí, že můj život je teď s tebou. A jak to bylo trapné, to co se stalo minule když jsme všichni byli v jedné místnosti.. Nemohl jsem s ní víc souhlasit. Rozloučili jsme se – naše poslední loučení a ona odešla."

Polknu, strach mi napadá mé srdce. "Políbili jste se?" "Ne!" Vyštěkne. "Nemohl bych vydžet být u ní tak blízko." Oh dobře.

"Byl jsem nešťastný, chtěl jsem se vrátit k tobě domů. Ale. . . věděl jsem, že jsem se tak hrozně zachoval. Zůstal jsem a dopil láhev, a potom jsem začal na Bourbonu. Zatímco jsem pil, vzpomínal jsem když jsi mi jednou řekla, 'Kdyby to byl tvůj syn. . . ' A začal jsem přemýšlet nad Juniorem nad

tím jak já a Elena jsme začali. A to bylo. . . .nepříjemné. Nikdy jsem nad tím takhle nepřemýšlel."

Vzpomínka mi najednou rozkvete v mysli – šeptaná konverzace když jsem byla v bezvědomí – Christianuv hlas: "Ale když jsem ji uviděl, vše jsem bral z jiné perspektivy. Víš. . . s dítětem. Poprvé jsem se cítil. . . to co jsme dělali. . . to nebylo správné.". Mluvil s Grace.

"TO je konec?"

"Konec."

"Oh."

"Oh?"

"Takže konec?"

"Ano. Už byl konec, když jsem tě spatřil. Konečně jsem si to tu noc uvědomil stejně jako ona." "Je mi to líto." Zamumlám.
Zamračím se. "Co je ti líto?"

"Že jsem byla tak naštvaná další ráno."

Zamračí se. "Bejby, já tomu rozumím." Zastaví se a povzdechne si. "Vidíš Anno, Chci tě pro sebe. Nechci se o tebe dělit. To co máme, jsem nikdy předtím neměl. Chci být tvůj středobod vesmíru, po nějakou dobu alespoň."

Oh Christiane. "Ty jsi. A to se nezmění."

Shovívavě se na mě usměje, smutně a rezignovaně. "Anno." Zašeptá. "To prostě není pravda." Slzy se mi naženou do očí.
"Jak jen může být?"
Ale ne.

"Sakra – nebreč. Anno, prosím, nebreč." Pohladí mě po tváři.

"Je mi to líto." Můj spodní ret se třepotá, a on přejede svým palcem okolo.

"Ne, Anno, ne. Ne říkej to. Budeš mít někoho jiného koho budeš milovat. A máš pravdu, tak by to mělo být."

"Bodík tě bude taky milovat. Budeš středobod Bodíkova – Juniorova vemíru." Zašeptám. "Děti milujou své rodiče bezmezně, Christiane. To je tak jak přijdou na svět. Naprogramované milovat.

Všechny děti. . . tak jako ty. Mysli na tu knížku co jsi měl tak rád, když si byl malý. Pořád si chtěl svou matku. Miloval jsi ji."

Pozvedne obočí a oddělá svou ruku a dá si ji k bradě. "Ne." Zašeptá.
"Ano, miloval." Moje slzy se teď osvobozují. "Jistěže ano. Neměl jsi na výběr. To proto tě to tak bolelo."

Hledí na mě, jeho výraz je surový.

"To proto jsi schopný milovat mě." Zamumlám. "Odpusť jí. Měla svůj vlastní svět plný bolesti, se kterou se musela vyrovnat. Byla hrozná matka, a ty jsi ji miloval."

Zírá na mě, nic neříká, jeho oči doběhnuté – vzpomínkama, které nedokážu pochopit. Oh, prosím nepřestávej mluvit.
Najednou řekne. "Česával jsem její vlasy. Byla krásná." "Jeden pohled na tebe a nikdo by o tom nepochyboval." "Byla příšerná matka." Jeho hlas je tak tichý.
Přikývnu a on zavře oči. "Mám strach, že budu příšerný otec."

Pohladím jeho drahý obličej. Oh můj Stíne, Stíne, Stíne. "Christiane, myslíš si, že bych tě nechala být příšerným otcem?"

Otevře oči a hledí na mě co se zdá jako vděčnost. Usměje se a úleva začne sálat z jeho obličeje. "Ne nemyslím si, že byc mě nechala." Pohladí mě po tváři zadní stranou své ruky, dívá se na mě s úvahou. "Bože vy jste silná, paní Greyová. Miluji vás tak moc." Políbí mě na čele. "Nemyslel jsem si, že bych mohl být."

"Oh Christiane." Zašeptám, snažím se udržer své emoce pod kontrolou. "Tak tohle je konec příběhu před spaním."
"To byl ale příběh."

Posmutněle se usměje, ale myslim, že je mu lépe. "Jak je tvojí hlavě?"

"Mojí hlavě?" No vlastně to asi za chvilku vybuchne, díky tomu co jsem se všechno zrovna dozvěděla.

"Bolí?"
"Ne."

"Dobře. Myslím, že bys měla jít spát." Spát? Jak po tom všem mám jít asi spát? "Spát." Řekne přísně. "Potřebuješ to." Usměji se. "Mám jednu otázku."

"Oh? A co?" Jeho oči jsou obezřetné.

"Proč ses najednou stal takhle ve všem. . . k dispozici?" Zamračí se.

"To mi říkáš ty, když dostat z tebe jakékoliv informace je většinou pěkné trápení a zvláštní zkušenost."

"Vážně?"

"Ty víš, že ano."

"Proč jsem tak k dispozici? Nevim. To, že jsem tě viděl skoro mrtvou na chladném betonu, možná. Ten fakt, že ze mě bude otec. Nevím. Řekla si mi, že to chceš vědět, a nechci aby se Elena mezi nás míchala. Nesmí. Ona je minulost, a řekl jsem ti to už několikrát."

"Kdyby na tebe nevyjela. . . byli by jste dál přátelé?" "To je více než jedna otázka."

"Promiň. Nemusíš mi to říct." Začervenám se. "Už jsi dobrovolně vypustil více, než jsem si kdy jen pomyslela."

Jeho pohled se zjemní. "Ne, nemyslím si, ale cítil jsem, že je nedokončená práce už od mých narozenin. Překročila hranice a já jsem skončil. Prosím věř mi. Už ji neuvidím. Řekla jsi, že je pro tebe velké sousto. Tohle je termín, kterému rozumím."

Dobře. Už to nechám být. Moje podvědomí se spustí do křesla. Konečně!

"Dobrou noc Christiane. Děkuji za ten poučný příběh." Nahnu se k němu a políbím ho, naše rty se krátce střetnou, ale odtáhne se když se pokusím prohloubit polibek.

"Ne." Zašeptá. "Jsem zoufalý se s tebou pomilovat." "Tak to udělej."

"Ne musíš odpočívat, a je pozdě. Běž spát." Vypne světlo.

"Bezmezně tě miluji, Christiane." Zamumlám, když se k němu přitulím. "Já vím." Zašeptá a já ucítím jeho úsměv.

Probudím se nad ránem. Světlo zaplní celou místnost, a Christian není v posteli. Podívám se na hodiny a je půl osmé. Zhluboka se nadechnu a zašklebím se když mé žebra zabolí, ale ne tak moc jako včera. Myslím, že bych mohla jít do práce.

Práce – Ano. Chci jít do práce.

Je pondělí, a já byla celý den včera v posteli. Christian mě nechal jít krátce ven z postele, abych mohla vidět Raye. Upřímně, je pořád kontrolující podivín. Láskyplně se usměji. Můj kontrolující podivín. Byl pozorný a milující a ukecaný. . . a držel se ode mě dál od té doby co jsem doma. Zamračím se. Budu s tím muset něco udělat. Moje hlava nebolí, bolest okolo mých žeber už je menší – uznávám, že smání se musíme brát s výstrahou – ale jsem frustrovaná. Myslím, že tohle je nejdýl

co jsem neměla sex od té doby. . . no od mého poprvé.

Myslim, že jsme oba dobyli rovnováhu. Christian je více uvolněný, jeho příběh hodil pár strašáků zpět do skříně a zamkl na hodně dlouho. Uvidíme.

Rychle se osprchuju, a když se usuším, procházím opatrně svoje oblečení. Chci něco sexy. Něco co snad vyburcuje Christiana k akci. Kdo by kdy řekl, že tak nestabilní chlap by v sobě našel tolik sebekontroly? Nechce se mi rozebírat jak Christian dospěl k takové disciplíně co se týče jeho těla. Nebavili jsme se o té couře od Christianovi zpovědi. A doufám, že ani nikdy nebudeme. Pro mě je mrtvá a zakopaná.

Christian jí svou snídani.Jeho plná vidlička se zastaví v půlce cesty, když mě uvidí. Zamračí se.

"Dobré ráno paní Greyová. Jdete někam?"

"Pracovat." Usměji se sladce.

"To si nemyslím." Christian si odfrkne s pobaveným posměchem. "Dr. Singh řekl, že týden doma."

"Christiane, nebudu celý den v posteli sama. Takže možná půjdu taky do práce. Dobré ráno Gail."

"Paní Greyová." Paní Jonesová se snaží schovat úsměv. "Dala by jste si nějakou snídani?" "Prosím."

"Celozrné cerálie?"

"Ráda bych si dala míchaná vajíčka s celozrným toastem." Paní Jonesová se usměje.

"Velmi dobře, paní Greyová." Paní Jonesová řekne. "Anno, nepůjdeš do práce."

"Ale -"

"Ne, Je to jednoduché. Nehádej se." Christian je neoblomný. Dívám se na něj, a potom teprve zjišťuji, že má ty samé spodky a tričko od pyžama co měl včera v noci.

"Ty jdeš do práce?" Zeptám se. "Ne."

Blázním snad nebo co? "Je pondělí, že jo." Usměje se. "Když jsem se posledně díval." Pozvednu obočí. "Hraješ si na záškoláka?"

"Nenechám tě tady samotnou, dostala by ses jen do potíží. A Dr. Sing řekl, že alespoň týden než budeš moct jít do práce. Vzpomínáš?"

Sednu si na stoličku vedle něj a vyhrnu si trochu svou sukni. Paní Jonesová mi podává šálek čaje. "Vypadáš dobře. Hlavně tady." Přejíždí prstem po mé holé kůži, která se mu ukázala mezi punčochami a mou sukní když jsem si sedla. Můj tep se zrychlí. "Tahle sukně je velmi krátká." Zamumlá, odmítavost v jeho hlase je patrná a jeho oči pronásledují jeho prst.

"Vážně? Nevšimla jsem si."

Christian se na mě dívá, jeho pusa se pobaveně otevře. "Opravdu, paní Greyová?"
Začervenám se.

"Nejsem si jistý, že takhle oblečená bys měla jít do práce." "No, když už nejdu do práce, tak je to sporné."
"Sporné?"

"Sporné." Odpovím.

Christian se znovu zakření a pokračuje v jídle. "Mám lepší nápad." "A to?"

Podívá se na mě přes jeho dlouhé řasy, jeho šedé oči tmavnou. Chraplavě se nadechnu. Oh můj.

Konečně.
"Můžeme se stavit za Elliotem a podívat se jak se mu daří s domem."

Cože? Oh! Matně si vzpomínám, že jsme tam měli jet předtím co se Ray zranil. "To bych ráda."

"Dobře." Usměje se. "Nemusíš jít pracovat?"

"Ne. Ros je zpět z Taiwanu. Všechno se vydařilo. Dneska, je všechno ok." "Myslela jsem, že tys měl jet do Taiwanu."

Zamračí se. "Anno, byla jsi v nemocnici." "Oh."
"Jo – Oh. Takže dneska strávím nějaký kvalitní čas se svou ženou." Spustí rty k sobě jako by se chtěl napít šálku kávy.

"Kvalitní čas?" Nemůžu potlačit naději v mém hlase.

Paní Jonesová mi položí má míchaná vejce přede mě, opět se usmívá. Christian se zakření, "Kvalitní čas." Pokývne.

Jsem moc hladová, abych mohla pokračovat ve flirtování se svým manželem. "Rád tě vidím jíst."

Zamumlá, Zvedne se a nahne, aby mě políbil. "Jdu do sprchy."

"Um. . . Můžu ti umýt záda?" zamumlám s plnou pusou toastu a vajíčel. "Ne. Jez."
Odchází od stolu, a sundává si tričko přes hlavu, nechává mi nádherný výhled na jeho skvěle rýsované záda a ramena, když odchází z hlavní místnosti. Přestanu žvýkat. Dělá to snad schválně? Proč?

Christian spokojeně jede na sever. Zrovna jsme nechalo Raye a pana Rodrigueze když sledovali fotbal na plazmové televizi, kterou jak předpokládám koupil Christian do Rayeva pokoje.

Christian je jako vyměněný od našeho "mluvení". Je to jako by mu někdo pomohl se zátěží: Paní Robinsonová a její stín už nás nepronásleduje, možná jen proto, že jsem se rozhodla to vypustit – a nebo protože on, nevím. Ale cítím se k němu blíž než kdy jindy.Asi protože se mi konečně svěřil. Doufám, že v tom bude pokračovat. A je více rozhodnutý přijímat vše okolo dítěte. Nešel a nekoupil zatím postýlku, ale naděje mám vysoko.

Dívám se na něj, a vpíjím ho když řídí. Vypadá přirozeně, dobře. . . sexy s jeho rozcuchanými vlasy, proužkovaným sakem, bílou lněnou košilí a ryflemi.

Podívá se na mě a chytné mě za nohu těsně nad kolenem, jeho prsty mě jemně hladí. "Jsem rád, že ses nepřevlékla."

Oblékla jsem si ryflovou bundu a dala jsem si si ploché boty, ale mám pořád na sobě svou krátkou sukni. Jeho ruka je položená nad mým kolenem. Položím svou ruku na jeho.

"Budeš pokračovat v té provokaci?" "Možná." Christian se usměje. "Proč?"

"Protože můžu." Zakření se, klukovsky jako nikdy. "Dva můžou hrát tuhle hru." Zašeptám.

Jeho prsty se provokativně začnou sunout nahoru po mém stehně. "Tak to zkuste, paní Greyová." Jeho úsměv se ještě zvětší.

Zvednu jeho ruku a dám mu ji zpět na jeho koleno. "No, můžeš si své ruce nechat pro sebe." Usměje se. " Jak si přejete, paní Greyová."

Sakra. Tahle hra se mi moc nevyvede.

Christan zatočí do příjezdové cesty našeho nového domu. Zastaví u brány s displayem a napíše tma kód a ozdobná bílá brána se otevře. Vjedeme dovnitř okolo cesty jsou stromy, zelené, žluté a světle hnědé barvy. Vysoká tráva na louce se mění do zlatavé, ale tam stále několik kytek. Je nádherný den. Slunce svítí a ten slaný vítr, který se mixuje s přicházejícím podzimem zní okolo.

Tohle je tak poklidné a nádherné místo. A jen si pomyslím, že tady bude náš domov. Cesta zahne a konečně vidíme náš dům. Několik velkých dodávek s nápisem GREY CONSTRUCTION, jsou zaparkovány venku. Dům je obkrytý lešením a několik dělníků pracuje na střeše.

Chrsitian zastaví u sloupové verandy a zastaví motor. Vidím jeho rozrušení.

"Pojďme najít Elliota." "Je tady?"

"Doufám. Platím mu za to dost."

Odfrknu si, a Christian se usměje když vysedáme z auta. "Čau bráško." Elliot odněkud zakřičí. Oba se podíváme okolo.

"Tady nahoře!" Je nahoře na střeše, mává na nás a kření se od ucha k uchu. "No konečně jste se došli

podívat. Zůstaňte tam stát. Hned budu dole."

Podívám se na Christiana, který pokrčí rameny. Za pár minut, Elliot se objeví u dveří.

"Ahoj bráško." Potřese Christianovi rukou ." A jak se máte vy mladá paní?" Zvedne mě a rotzočí okolo.

"Lépe. Děkuji." Zachechtám se uříceně, moje žebra protestují. Christian se na něj zamračí, ale Elliot ho ignoruje.

"Pojďte se první podívat okolo. Budute potřebovat tohle." Podá nám Přilby.

Dům je celý zakrytý. Podlahy jsou pokryté nějakým materiálem, který připomíná pytlovinu, některé originální stěny zmizely a nové jsou místo nich. Elliot nás vede kolem, a vysvětluje co se tady dělo, zatímco chlapi – a několik žen – pracují okolo nás. Jsem potěšena, že vidím to schodiště skoro netknuté a pokryté prachem.

V hlavní obyvací části, zadní stěna byla přemístěna a vyměněna za skleněnou zeď, a pracuje se i na terase. Navzdory tomu nepořádku, ten výhled je okouzlující. Nový look domu je sympatický a pořád je tam ten nádech starého šarmu toho domu. . . Gii se to povedlo. Elliot trpělivě vysvětluje procesy a dá nám časový odhad. Doufá, že bychom se mohli nastěhovat do Vánoc, a taky Christian si myslí, že to je moc
optimistické.

Do háje – do Vánoc. Už se nemůžu dočkat. Bublina vzrušení a nadčení se ve mně tyčí. Já, tu představu jak řežeme obrovský stromek a malý klučina běhá okolo.

Elliot skončí naši prohlídku v kuchyni. "Nechám vás dva, aby jste se potulovali. Buďte opatrní. Je to stavební areál."

"Jistě. Děkuji, Elliote." Christian zamumlá, vezme mě za ruku. "Šťastná?" Zeptá když Elliot odejde. Dívám se na tu prázdnou místnost a přemýšlím kam pověsím ten obraz paprik co jsme koupili ve Francii.

"Moc. Je to krásné. Ty?" "Taktéž." Zakření se.

"Dobře. Přemýšlela jsem nad tím paprikovým obrazem, že by se hodil sem."

Christian přikývne. "Chci sem někam dát portréty tebe od Josého. Měla by ses rozhodnout, kde by měli být."

Začervenám se. "Někde kde je moc často neuvidím."

"Nebuď taková." Zamračí se na mě, přejede svým palcem po mém rtu. "Jsou to mé oblíbené obrazy.

Miluji ten co je v mé kanceláři."

"Tak to nevím proč." Zamumlám a políbím polštářek jeho palce.

"Jsou horší věci než se dívat na tvůj nádherný úsměv celý den. Hladová?" Zeptá se. "Hladová po čem?" Zašeptám.
Pousměje se, jeho oči tmavnou. Naděje a touha mi začne tepat v těle. "Po jídle, paní Greyová." A dá mi jemný polibek na rty.
Usměji se na něj a povzdechnu si. "Ano. Teď jsem poslední dobou hodně hladová." "Tak my tři si můžeme dát piknik."
"Tři? Někdo se k nám přidá?"

Christian dá hlavu na stranu. "Asi tak za sedm nebo osm měsíců." Oh. . . Bodík. Hluboce se na něj usměji.
"Říkal jsem si, že bys možná ráda jedla pod širým nebem." "Na louce?" Zeptám se.
Přikývne.

"Jistě." Pousměji se.

"Tohle bude skvělé místo pro rodinu." Zamumlá, dívajíc se na mě. Rodinu! Že by víc než jedno dítě? Měla bych to teď zmíniz?
Pohladí mě po bříšku. Do háje. Zadržuji dech a dám mu svou ruku na jeho. "Je to těžké uvěřit." Zašeptá, a snad poprvé slyším v jeho hlase zájem.
"Já vím. Oh – tady, mám důkaz. Fotku." "To máš? Jeho první úsměv?"
Vytáhnu ultrazvukovou fotku Malého Bodíka. "Vidíš?"
Christian si to prohlíží, hledí na to několik vteřin. "Oh. . . Bodík. Jo vidím." Zní rozrušeně, v úžasu.
"Tvoje dítě." Zašeptám.
"Naše dítě." Odporuje mi. "Jedno z mnoha."
"Mnoha?" Chrstianovy oči se rozšíří, šokovaně. "Alespoň dvě."
"Dvě?" Testuje si to slovo. "Můžeme si vystačit prozatím s tímto dítětem?" Usměji se. "Jistě."
Jdeme zpět ven, kde je teplé podzimní odpoledne. "Kdy to řekneš svým blízkým?" Christian se zeptá.
"Brzy." Zamumlám. "Chtěl jsem to říct Rayovi dnes ráno, ale pan Rodriguez tam byl." Pokrčím rameny.

Christian pokývne a otevře kapotu R8. Uvnitř je pletený košík a deka, kterou jsme koupili v Londýně.

"Pojď." Řekne, vezme košík a deku do jedné ruky a natahuje mi druhou. Společně jdeme na louku.

"Jasně, Rosi, běž do toho." Christian zavěsí. To už je třetí telefon, který během našeho pikniku vzal.

Vykopl boty a ponožky, ruce na jeho kolenou a sleduje mě. Svršky máme hozené na straně, je nám teplo na slunci. Ležím vedle něho, natáhlá na dece, oba jsme obklopeni vysokou zlatavou a zelenou trávou a zvukem, který je tlumený vysokou trávou. Jsme v našem venkovském ráji. Krmí mě další jahodou, a já saju a žvýkám, a dívám se do jeho tmavnoucích očí.

"Chutná?" Zašeptá.

"Velmi."

"Už jsi měla dost?" "Jahod, Ano."

Jeho oči se nebezpečně zabliští, a usměje se. "Paní Jonesová nabalila skvělý piknik." Řekne. "To teda ano." Zašeptám.

Najednou se pohne, a lehne si tak, že si položí hlavu na mé bříško. Zavře oči a vypadá spokojeně. Proplétám své prsty v jeho vlasech.

Povzdechne si těžce, potom se zamračí a podívá se na to číslo co mu zvoní na telefonu. Zakroutí očima a zvedne to.

"Welchi." Vyštěkne.Napne se a na chvílí poslouchá a najednou ze sebe vyrazí.

"24-7. . .Děkuji." Řekne skrz sevřené zuby a zavěsí. Změna jeho nálady je okamžitá. Pryč je moje dráždění, flirtující manžel, vyměněný za chladného, vypočítavého mistra světa. Pozvedne obočí a na chvíli se na mě chladně a naštvaně usměje. Mráz mi přejede po zádech. Zvedne svůj mobil a rychle někoho vytočí.

"Rosi, Kolik akcií vlastníme v Lincoln Timber?" Zvedne se na kolena. Zvedne se mi žluč. Ale ne, co to znamená?

"Takže je sjednoť s GEH, a potom vyhoď vedení. . . kromě výkonného ředitele. . . je mi to u prdele. . . slyším tě, prostě to udělej. . .děkuji. . . informuj mě." Zavěsí a upřeně se na mě na chvíli dívá.

Do prdele!Christan je naštvaný.

"Co se stalo?" "Lincoln." Zamumlá. "Lincoln? Elanin ex?"

"Přesně. On je ten co zaplatil za Hydea kauci."

Hledím na Christiana, šokovaná. Jeho pusa je v pevné linii.

"No - Bude vypadat jako idiot." Zamumlám, zděšeně. "Myslím to, že Hyde udělal další zločin, když byl propuštěn na kauci."

Christianovy oči se přimhouří a usměje se. "Máte pravdu, jako vždy, paní Greyová." "Co jsi to právě teď udělal?" Kleknu si tak, že se na něj upřeně dívám.
"Už si ani neškrtne."

Oh! "Um. . .to je trochu moc impulsivní." Zamumlám. "Jsem muž činu."
"Toho jsem si vědoma."

Jeho oči se přimhouří a jeho rty sevřou. "Měl jsem tenhle plán v umyslu už nějakou dobu." Řekne suše.

Zamračím se. "Oh?"

Zastaví se, jakoby ho něco tížilo a potom se zhluboka nadechne.

"Několik let zpět, když mi bylo 21, Zmlátil sovu manželku do bezvědomí. Zlomil ji čelist, její levou ruku a čtyři žebra, protože se mnou šukala." Jeho oči se ztemní. "A teď jsem se dozvěděl, že zaplatil kauci za muže, který se mě snažil zabít, unesl mou sestru, a nalomil mé manželce lebku. Už jsem toho měl dost. Myslím, že je čas odplaty."

Zblednu. Do prdele! "Máte pravdu, pane Greyi." Zašeptám.

"Anno, tohle já dělám. Nejsem většinou poháněný pomstou, ale tohle mu neprojde. Co udělal Eleně. . . no, měla být tvrdší sama, ale nebyla. To bylo v jejím zájmu. Ale teďka opravdu překročil tvrdě hranice, s Hydeem. Lincoln tohle udělal osobním, když šel po mé rodině. Zničím ho, Zničím jeho společnost a rozprodám ji po kouscích nejvyšším nabídkám. Nechám ho zbankrotovat."

Oh. . .

"A navíc," Christan se usměje. "Vyděláme na tom docela slušné peníze." Dívám se do jeho hořících šedých očí, které se najednou zjemní. "Nechtěl jsem tě vyděsit." Zašeptá.

"Tos ani neudělal," Zalžu. Pozvedne pobaveně obočí.
"Jen jsi mě překvapil." Zašeptám, a polknu. Christian je někdy docela děsivý.
Tře svými rty po mých. "Udělám cokoliv, abych tě udržel v bezpečí. Udržel svou rodinu v bezpečí. Udržet tady toho malého v bezpečí." Zamumlá a roztáhne svou ruku po mém bříšku a jemně pohladí.

Oh. . . Přestávám dýchat. Christian se na mě dívá, jeho oči tmavnou. Jeho rty se rozdělí a chraplavě se nadechne. A v rozvážném pohybu, špičkami jeho prstů se tře o mé pohlaví.

Do prdele. Touha vybuchne jako zápalná bomba v mém krevním oběhu. Chytnu jeho hlavu, moje prsty se ponoří do jeho vlasů, a zatáhnu tak, aby jeho rty našli mé. Povzdechne, překvapen mým

útokem, dává mému jazyku volný průnik do jeho úst. Zasténá a políbí mě zpět. Jeho rty a jazyk jsou hladový po mém, a na moment se oba konzumujeme, ztraceni v sobě, naše jazyky a rty a dech a sladká sladká senzace, když se znovuobjevujeme.

Oh, Chci tohohle chlapa. Už to trvalo moc dlouho. Chci ho tady, teď, na volném prostranství, na naší louce.

"Anno." Vydechne, uchvácený a jeho ruka sjíždí po mých zádech k lemu mé sukně. Přetáhnu se a začnu mu rozepínat košili, všemi prsty a palci.

"Waau, Anno – přestaň." Odtáhne se, jeho čelist se zatne, a chytne mě za ruku.

"Ne." Moje zuby se vrhnou na jeho spodní ret a jemně zatáhnu. "Ne." Zamumlám znovam dívajíc se na něj. Uvolním ho. "Chci tě."

Chraplavě se nadechne. Je rozpolcený, Jeho nerozhodnost je jasně patrná z jeho velkých svítících očí.

"Prosím, potřebuji tě."

Zasténá v obraně a jeho rty najdou mé, a přiléhá tvrději. Jedna ruka drží mou hlavu zatímco druhá přejíždí dolů po mém těle, k mému pasu a pohodí mě na záda a lehne si vedle mě, nikdy neselže být v kontaktu s mými rty.

Odtáhne se balancuje nade mnou, dívá se na mě upřeně. "Jste tak nádherná, paní Greyová." Pohladím jeho krásný obličej. "To ty taky, pane Greyi. Uvnitř a naporvchu."

Zamračí se, a moje prsty přejíždí po té vlnce u jeho obočí. "Nemrač se. Jsi pro mě nádherný, ačkoliv jsi naštvaný." Zašeptám.

Zasténá ještě jednou, a jeho ústa dobývají má, tlačí mě do jemné trávy pod námi. "Chybělas mi."

Zašeptá, a jeho zuby přejíždí po mé čelisti. Moje srdce zesílí.

"Taky jsi mi chyběl. Oh, Christiane." Zatnu v pěst svou ruku v jeho vlasech a stisknu jeho rameno svou druhou rukou.

Jeho rty se přemístí k mému krku, nechává za sebou jemné polibky, a jeho prsty následují. Rozdělává každý knoflík mé blůzy. Roztáhne mou blůzku a políbí tu dmoucí se látku na mách prsou. Zamumlá spokojeně, hluboko v krku, a ten zvuk se line po celém mém těle.

"Tvé tělo se mění." Zašeptá. Jeho palec provokuje mou bradavku dokud se nezvedne a tvrdě se staví v mé podprsence. "Líbí se mi." Dodává. Sleduji jeho jazyk chutnat a linout se mezi mými prsy, trápí mě, provokuje. Vezme delikátně košíček mé podprsenky mezi zuby a zatáhne dolů, osvobuzuje má ňadra a Tulí se k mým prsům svým nosem. Mé bradavky se svraští pod jeho doteky a od toho

chladného vánku. Jeho rty se obepínají okolo a přitiskne se a saje, dlouze a tvrdě.

"Ah!" Zasténám, chraplavě vdechuju a potom se zašklebém, když ta bolest z mých žeber dostane napovrch.

"Anno!" Christian vykřikne a dívá se na mě, obavy jsou jasné v jeho obličeji. "Tohle je to o čem jsem mluvil."Pokárá mě. "Nemáš dost sebezachování. Nechci ti ublížit."

"Ne. . . nepřestávej." zafňukám. Hledí na mě, bojuje sám se sebou. "Prosím."

"Tady." Najednou se pohne, sedím obkročmo na něm, moje krátká sukně je okolo mého pasu. Jeho ruce se třou nahoru a dolů po mých stehnech a zadečku.

"Tak. To je lepší a můžu si užívat ten výhled." Nahne se a zahákne svůj prst do mého druhého košíčku a osvobozuje mé druhé prso. Vezme je obě do rukou, a já zakloním hlavu, táhnu se do jeho přijatelného sevření, rukou experta. Provokuje mě, tahá a kroutí mými bradavkami dokud nekřičím, potom se posadí, jsme nos na nos, jeho nenasytné šedé oči v mých. Políbí mě, jeho prsty mě stále provokují. Natáhnu se po jeho košili, rozepínám jeho první dva knoflíky a je to jako smyslové přetížení – chci ho líbat úplně všude, vyslíkat ho, milovat se s ním, vše najednou.

"Hej - " Jemně mě chytne za ruku a odtáhne se, jeho oči jsou tmavé ja slibují mi hodně. "Není kam spěchat. Ber to pomalu. Chci si tě vychutnat."

"Christiane, už to bylo dlouho." Těžce oddechuju.

"Pomalu." Zašeptá, a je to rozkaz. Políbí mě přímo do pravého koutku mých úst. "Pomalu." a políbí mě do levého koutku. "Pomalu, bejby." Zatáhne mě za můj spodní ret svými zuby. "Pojďme na to pomalu." Rozevře své prsty v mých vlasech, drží mě na místě a jeho jazyk napadne má ústa, domáhajíc, provokujíc, uklidňujíc. . . roznicuje. Oh, můj muž umí líbat.

Pohladím ho po tváři, moje prsty se nesměle linou k jeho čelisti, potom k jeho krku a začnu na knoflících jeho košile, dávám si na čas, když on pokračuje v líbání. Pomalu mu roztáhnu košili, moje prsty vedu po jeho klíční kosti, celou tu cestu po jeho jemné pokožce, zatlačím ho dokud si pode mnou nelehne. Sedíc na něm, a dívám se mu do očí, dobře si uvědomuji, že se vrtím na jeho rostoucí erekci. Hmm. Sjíždím svými prsty přes jeho rty, jeho čelist a potom jeho krk, přes jeho ohryzek. Můj nádherný muž. Sehnu se a mé polibky následují cestu mých prstů. Moje zuby ho jemně kousají okolo čelisti. Zavře oči.

"Ah." Zasténá a zakloní hlavu dozadu, dává mi větší přístup k jeho krku a ústům. Christian je ztracen a roztoužený, jsem z toho tak nadšená . .a tak vzrušená.

Můj jazyk koluje dolů po jeho hrudní kosti, kroutí se okolo jeho chloupků na hrudi. Hmm. Chutná skvěle. Voní skvěle. Nakažlivě. První políbím první a potom druhou malou jizvičku, a on mě chytne za boky, tak že se musím prsty chytnout jeho hrudi a dívám se na něj. Jeho hlas je důrazný.

"Chceš to? Tady?" Zavzdychá, jeho oči přivřené s kombinací chtíče a lásky. "Ano." Zamumlám, a mé rty a jazyk se promnou po jeho hrudi k jeho bradavkám. Zatáhnu a jemně si s němi hraju svými zuby. "Oh, Anno." Zašeptá, krouží mými boky a nadzvedne mě, zatáhne za svůj knoflík od poklopce a osvobodí se. Posadí mě znovu, a já se proti němu zatlačím, mám požitek z pocity jeho sexy a tvrdého pode mnou. Vede své ruce nahoru po mých stehnech, a zastavuje kde mé punčochy končí a má holá kůže začíná, jeho ruce krouží malé kroužky na vrcholku mých stehen a jeho palce se mě dotknou. . . dotknou tam kde chci, aby sahali. Zasténám.

"Doufám, že nelpíš na svém spodním prádle." Zamumlá, jeho oči divoké a zářivé. Jeho prsty putují po elastické materiálu na mém podbříšku a potom se zasunou pod něj, provokujíc mě, a potom zatáhne jemně za mé kalhotky a tlačí svůj palec skrz ten delikátní material. Moje kalhotky se rozpadají. Jeho ruce se roztáhnou na mých stehnech a znovu jeho palec se tře na mém pohlaví. Zatne své hýždě A tlačí svou erekci a tře jí oproti mě.

"Cítím jak mokrá jsi." Jeho hlas je zabarvený s živočišným oceněním, a najednou se posadí, jeho ruka okolo mého pasu, nos na nos.

"Vezmeme to velmi pomalu, paní Greyová. Chci vás celou cítit." Nadzvedne mě a bez varování a pomalu a frustrovaně mě na sebe posadí. Cítím každý jeho obdařený centimetr jak mě naplňuje.

"Ah - " Zasténám nesourodě a natáhnu se a chytnu jeho ruky. Zkusím se nadzvednout pro větší napětí, ale drží mě na místě.

"Chci abys cítila i mě celého." Zašeptá a nakloní svou pánev, tlačí se do mě celou dobu. Hodím svou hlavu dozadu a nechám to potěšení hlasitě vypadnout ven.

"At tě slyším." Zamumlá. "Ne – nehýbej se, jen to prociťuj."

Otevřu oči, moje ústa ztuhnutá Ah!. A on se na mě dívá, oči přivřené, zhýralé šedé oči do omráčených modrých. Prohne se, pohne svými boky, ale drží mě na místě.

Zasténám.Jeho rty jsou na mém krku, a líbají mě.

"Tohle je mé oblíbené místo, Celý ponořený v tobě." Zamumlá proti mé kůži. "Prosím, pohybuj se."

Zažádám.

"Pomalu, paní Greyová." Zatne své hýždě ještě jednou a potěšení ze mě sálá. Chytnu jeho obličej a políbím ho, vpíjím ho.

"Pomiluj mě, prosím, Christiane."

Jeho zuby sjíždí po mé čelisti až k mému uchu. "Pojď." Zašeptá a nadzvedává mě nahoru a dolů. Moje vnitřní bohyně odvázaná, a tlačím se na něj dolů k zemi a začínám se pohybovat, vychutnávám

si ten pocit jeho vevnitř mě. . . Osedávám si ho. S jeho rukama okolo mého pasu dostává se do mého rytmu. Chybělo mi to. . . ten opojný pocit, ho pode mnou, ve mně. . . slunce na mých zádech, ten sladký pocit podzimního vánku. Opojná směs smyslů? Dotek, chuť, pach, a pohled na mého milovaného muže pode mnou.

"Oh, Anno." Zasténá, oči zavřené, hlava zakloněná, ústa otevřená.

Ah. . . miluji tohle. A uvnitř, vzrůstám. . . vzrůstám. . . lezu. . . výš. Christanovy ruce se přemístí k mým stehnům, a delikátní palce mé tlačí na vrcholku, a já exploduji okolo něj a spadnu, rozvalená na jeho hrudi a on vykřikne v zápětí, oddává se a svolává mé jméno s láskou a radostí.

Obejme mě a přitiskne na hrudi. Hmm. Zavřu oči, vychutnávám si ten pocit jeho rukou okolo mě. Moje ruka je na jeho hrudi, slyším ten tlukot srdcem který se uklidňuje. Políbím ho a přitulím se k němu, a obdivuji to, že před ne tak dávnem by mě to nenechal udělat.

"Lepší?" Zašeptá. Zvednu svou hlavu. Kření se na mě zeširoka.
"O moc. Ty?" Můj úsměv odráží jeho.

"Chyběla jste mi, paní Greyová." Je na moment vážný. "Vy mě taky."

"Už žádné hrdinství , eh?" "Ano." Slibuji.

"Měla bys vždy mluvit se mnou." Zašeptá. "Tak jako vy, pane Greyi."

Usměje se. "Máte pravdu, jako vždy. Zkusím to." Políbí mě do vlasů. "Myslím, že tady budeme

šťastní." Zašeptám, a zavřu znova oči.

"Jo. Ty a já a. . . Bodík. Jak se cítíš, mimochodem?" "Fajn. Uvolněně. Šťastná."
"Dobře."

"Ty?"

"Jo, taky tak." Zamumlá.

Podívám se na něj, snažím se odhadnout jeho výraz. "Co?" Zeptá se.

"Víš, jsi hodně panovačný, když máme sex." "Stěžuješ si snad?"

"Ne. Jen se zajímám. . . říkals, že ti to chybělo." Ztuhne, hledí na mě. "Někdy." Zašeptá.

Oh. "No, budeme s tím muset něco udělat." Zamumlám a políbím ho jemně na rty, Omotám se okolo něj jako víno. Obrázek nás dvou, v hrací místnosti:ten stůl, kříž, být svázána na posteli. . . miluji jeho ujeté věci – naše ujeté věci. Ano. Můžu tohle dělat. Udělám to pro něj, s ním. Udělám to pro sebe. Mám husí kůži když si vzpomenu na bičík,

"Taky si ráda hraju." Zamumlám, dívám se na něj a jsem obdařena jeho úsměvem. "Víš, vážně bych

rád otestoval tvé limity." Zašeptá.

"Moje limity pro co?" "Potěšení."

"Oh, myslím, že to bych ráda." Moje vnitřní bohyně upadne do mdlob.

"No, možná když dojdeme domů." Zašeptá, nechává ten slib jen tak viset mezi námi. Přtulím se znovu k němu. Miluji ho.

Už jsou to dva dny od našeho pikniku. Dva dny od toho slibu oh no, možná když dojedeme domů, který mi dal. Christian se pořád ke mně chová jako bych byla ze skla.

Pořád nechce abych šla do práce, takže jsem pracovala z domu. Položím tu kopu dopisů co jsem právě četla na stolek vedle a povzdechnu si. Christian a já jsme se nevrátili do rudé místnosti od té doby co jsem použila záchranné slovo. A řekl, že mu to chybí.

No, to mě taky. . . hlavně teď když by rád zjistil mé limity. Začervenám se, když přemýšlim co by mohl dělat. Podívám se na billiard. . . jo nemůžu se dočkat až budeme objevovat tohle.

Moje myšlenky jsou vyrušeny jemnou lyrickou hudnou, která zaplní celý apartman.

Christian hraje na piano, žádnou z jeho obvyklých balad, ale sladkou melodii, slibnou melodii – jednu z těch co poznávám, ale nikdy jsem ji neslyšela od něj hrát.

Po špičkách dojdu do dveří hlavní místnosti a sleduji jak hraje. Stmívá se. Oblohu ja zahrnutá do růžova a světlo se odráží od jeho vlasů. Vypadá jeho tradičním dech beroucím lookem, soustředí se na
hraní, netuší, že ho sleduji. Za poslední dny byl tak k mání, tak pozorný – nabízel mi malé pozorumění jeho dnů, jeho myšlenek, jeho plánů. Je to jakoby prolomil přehradu a začal mluvit.

Vím, že se za chvíli vrátí a zkontroluje mě a to mi vtrhne nápad do hlavy.

Rozrušená, vyplížím se, doufám, že si mě nevšiml, a utíkám do naší ložnice, vysleču si oblečení za chůze, dokud na sobě nemám nic ale jen světle modré kalhotky. Najdu světle modrou košilku a rychle si ji obleču. Alespoň to schová mé modřiny.

Ponořím se do šatny, a vytáhnu Christianovy vybledlé ryfle, - jeho hrací ryfle, mé oblíbené – Seberu svůj BlackBerry ze stolku vedle postele. Úhledně je složím, a kleknu si vedle dveří od ložnice.

Dveře jsou pootevřené a můžu slyšet další dílo, které začíná hrát, další, které neznám. Rychle napíšu e-mail.

Od: Anastasie Grey

Předmět: Potěšení mého manžela

Datum: 21. Září 2011 20:45

Pro: Christian grey

Pane

Očekávám vaše instrukce. Vaše navždy

Paní G. X Zmáčknu odeslat.

Za malý momnet hudna utichne. Moje srdce začne být rychleji. Čekám a Čekám a najednou můj BlackBerry zazvoní.

Od: Christian Grey

Předmět: Potěšení mého manžela < ---- miluji tohle oslovení bejby

Datum: 21. Září 2011 20:48

Pro: Anastasie Grey

Paní Greyová

Jsem fascinován. Jdu vás najít. Buďte připravená.

Christian Grey

Předvídající Výkonný ředitel, Grey Emterprises Holdings Inc.

Buďte připravená! Moje srdce začné být ještě hlasitěji a já začínám počítat. Za třicet sedm vteřin pozdeji se dveře otevřou. Dívám se dolů na jeho holé nohy když se zastaví ve dveřích.

Hmm. Nic neříká. Asi věčnost nic neříká. Sakra. Odolávám pocitu se na něj podívat a nechávám svůj pocit na jeho nohách.

Konečně, sehne se a zvedne jeho ryfle. Zůstává potichu a vejde do šatny. Oh můj. . . to je ono. Moje srdce byje jako o závod a já si vychutnávám ten adrenalin který mi proudí tělem. Zavrtím se, když se to vzrušení zvyšuje. Co my udělá? Za pár chvil je zpět a má na sobě ty ryfle.

"takže ty si chceš hrát?" Zamumlá. "Ano."

Neříká nic a já riskuji letmý pohled na něj. . . na jeho ryfle, tu jemnou vybouleninu na jeho poklopci, ten otevřený knoflík u pasu, jeho chloupky, jeho pupík, jeho krásně tvarované břicho, jeho hruď, jeho žnoucí šedé oči a nahne hlavu na stanu. Nadzvedne obočí. Sakra.

"Ano co?" Zašeptá. Oh.

"Ano, pane."

Jeho oči se zjemní. "Hodná holka." zamumlá a pohladí mě po hlavě. "Myslím, že bychom tě teď měli dostat nahoru." dodává. Moje vnitřnosti se zjemní a mé břicho se sevře tou delikátní cestou.

Vezme mě za ruku a já ho následuji celým apartmánem nahoru.

Před hrací místností se zastaví, sehne se a políbí mě jemně a ihned vzápětí mě zatáhne pevně za vlasy.

"Víš, že se zvedáš ze dna." zamumlá proti mým rtům. "Cože?" Nerozumím o čem to mluví.

"To je jedno. Umím s tím žít." Zašeptá, pobaveně a projede svým nosem okolo mé čelisti a jemně me zatáhne za ucho. "Až budeš uvnitř, klekni si, jak jsem ti to ukázal."

"Ano. . . pane."

Podívá se na mě, jeho oči září láskou, zájmem a hříšnými myšlenkami.

Bože. . . život s Christianem nikdy nebude nudný, a já se v tom vleču. Miluji toho muže: Můj manžel, můj milenec, otec mých dětí, můj někdy dominant, mých padesát odstínů. . .

DOSLOV

THE BIG HOUSE Květen 2014

Ležím na naší piknikové dece a dívám se na čistou, modrou letní oblohu, výhled zaplněný květinami a zelenou trávou. Teplo toho odpoledního slunce mi ohřívá pokožku, kosti a bříško, a já relaxuji, moje tělo se mění do O. Tohle je pohodlné. Vlastně ne. . . tohle je báječné. Vychutnávám si ten moment klidu, moment čisté a naprosé spokojenosto. Měla bych se cítit vinna, že se cítím tohle štěstí, kompletnost, ale necítím. Život právě tady je skvělý, a já se naučila ocenit to a žít momentárně jako můj manžel. Usměji se a pohnu, když mé myšlenky padají do vzpomínek poslední novin v našem starém apartmánu. . .

Bičík mi přejede přes mé napuchnuté břicho bolestivě, ale v lenivém tempu. "Už jsi měla dost,

Anno?" Christian mi zašeptá do ucha.

"Oh, prosím." Žadoním a tlačím se na své uvězněné ruce nad svou hlavou, stojím oslepená a svázaná k mřížce v rudé místnosti.

Bičík mě bodá a kouše do mého zadečku. "Prosím co?"

Povzdechnu. "Prosím, pane."

Christian položí svou ruku na můj pulsující zadeček a jemně pohladí.

"Tady. Tady. Tady." Jeho slova jsou jemná. Jeho ruka putuje na jih a krouží a jeho prsty se do mě vsunou.

Zasténám.
"Paní Greyová." Vydechne, a jeho zuby mě zatáhnou za ušní lalůček. "Jsi tak připravená." Jeho prsty vklouzávají dovnitř a ven, doráží na ten bod vě mně, ten sladký, sladký spot. Bičík Hlučně spadne na zem a jeho ruka se přemístí k mému bříšku a k mým prsům. Jsou tak citlivé. "Pššt." Christian řekne, obě je má v dlaních, a jemně je tře přes mé bradavky.
'Ah."

Jeho Jeho prsty jsou něžné, svůdné, a potěšení se line ven z mých prsou, dolů, dolů. . . dolů.
Zakloním hlavu dozadu, tlačím svá prsa do jeho dlaní a zasténám ještě jednou.
"Rád tě slyším." Christian zašeptá. Jeho erekce tlačí na můj bok, jeho knoflík jeho ryflí se tlačí do mé kůže a jeho prsty pokračují jejich vytrvalý útok: ven dovnitř, ven dovnitř – stálý rytmus. "Mohl bych tě takto udělat?" Zeptá se.

"Ne."

Jeho prsty se ve mně zastaví.

"Vážně, paní Greyová? Je to jen na vás," Jeho prsty z druhé ruky se sevřou okolo mé bradavky.

"Ne. . .Ne pane." "To je lepší."

"Ah, prosím." Žadoním. "Co bys chtěla, Anastasie?" "Tebe, Vždycky." Chraplavě se nadechne.
"Celého." Dodávám, udýchaně.

Vyndá své prsty, a stáhne mě k sobě, aby se mi podíval do očí, a oddělá masku. Zamrkám do jeho tmavých očí, které do mě planou. Jeho prostřední prst putuje po mém spodním rtu, a strčí oba prsty do mé pusy, nechává mě ochutnat tu slanou příchuť mého vzrušení.

"Saj." Zašeptá. Kroužím svým jazykem okolo a mezi jeho prsty. Hmm. . . Dokonce i já chutnám dobře na jeho prstech.
Jeho ruka se přemístí k mým rukám, které jsou v poutech nad mou hlavou, a oddělává je, osvobozuje. Otočí mě, a jsem obličejem ke zdi, zatáhne za můj cop a přitáhne mě do jeho náručí. Nahne mou hlavu na stranu a přejíždí svými rty po mém krku k mému uchu zatímco mě rovně drží u sebe.

"Chci do tvé pusy." Jeho hlas je jemný a svůdný. Moje tělo, zralé a připravené, se hluboko sevře. To potěšené je tak sladké.

Zasténám. Otočím se k němu a zatáhnu jeho hlavu k mé a prudce ho políbím, můj jazyk napadá jeho ústa, ochutnává a vychutnává. On zastíný a dá si ruce na můj zadeček a přitáhne mě k sobě, ale jen tak, že mé těhotné bříško se ho jemně dotkne. Okusuji jeho čelist a líbám ho na krku a sjíždím k jeho ryflím. Zakloní hlavu dozadu, a já sjíždím po jeho těle přes jeho chloupky na hrudi.

"Ah."

Zatáhnu za pás jeho ryflí, a knoflíky se otevřou a on chytne má ramena a já se potopím na kolena před ním.

Když se na mě dívá skrz jeho řasy, jeho pohled je tmavý, rty oddělené a zhluboka vdechuje když ho osvobodím a chytím svou pusou. Miluji tohle Christianovi dělat. Sledovat jak se udělá, slyšet jeho chraplavý dech a jeho jemné sténání. Zavřu oči a saju, tvrdě, tlačím na něj, vychutnávám si jeho chuť a jeho dýchání, které se zrychluje.

Chytne mou hlavu, drží mě stále, a já si obalím své zuby svými rty a tlačím ho hluboko do své pusy.

"Otevři oči a podívej se na mě." Přikáže, jeho hlas je nízko položený.

Jeho planoucí oči se stkají s mými a zatne své boky, naplňuje má ústa až k mému krku a rychle vytáhne. Znovu se do mě přitlačí a já se natáhnu a vezmu ho do rukou. On se zastaví a drží mě na místě.

"Nedotýkat se nebo tě znova spoutám. Chci jen tvou pusu." Zamračí se,

Oh můj. Takže tkahle jo? Dám si ruce za záda a dívám se na něj s plnou pusou.

"Hodná holka." Řekne a kření se na mě, jeho hlas je chraplavý. Drží mě jemně ale pevně a znovu se do mě zatlačí. "Máte pusu k ušukání, paní Greyová." Zavře oči a snadně se vpustí do mé pusy a já ho zmáčknu mezi mými rty, sjíždím svým jazykem okolo a přes jeho vrcholek. Vemu ho hlouběji a vytáhnu, znova a znova a znova, vzduch syčí mezi jeho zuby.

"Ah! Přestaň." Řekne, a vytáhne se ze mě, nechávajíc mě chtít víc. Chytne mé ramena a přitáhne mě. Chytne mě za cop, a políbí mě. Najednou mě pustí a než to vím, chytne mě do náručí a vhodí mě na postel. Jemně, mě položí tak, že můj zadeček je jen na kraji.

"Omotej si ruce okolo mého pasu." Přikáže. Udělám to a stáhnu si ho k sobě. Sehne se ke mně, ruce po stranách mé hlavy, stále stojíc se pomalu spouští ke mně. Oh, To je tak skvělé. Zavřu oči a libuji si v tom ovládání.

"Ok?" Zeptá se, jeho obavy jsou evidentní.

"Oh bože, Christiane. Ano. Ano. Ano prosím." Sevřu svoje nohy okolo něj a tlačím se k němu. Zasténá. Chytnu jeho ruce a on setne své boky a pomalu na začátku dovnitř a ven.

"Christiane, prosím. Tvrději – nezlomím se."
Zaténá a začne se pohybovat, opravdu pohybovat, buší do mě znova a znova. Oh je to jako v nebi.
"Ano." Zavzdechám, svírám své sevření a začínám se stavět. . . on zasténá, a buší do mě s novým nasazením. . . a já se blížím. Oh prosím, nepřestávej.

"No tak, Anno." zasténá přes sevřené rty a já exploduji okolo něj,můj orgasmus trvá a trvá a trvá. Zakřičím jeho jméno a Christiamn stuhne, sténajíc hlasitě, když vyvrcholí dovnitř.

"Anno."

Christian leží vedle mě, jeho ruka hladí mé bříško, jeho prsty jsou rozevřené. "Jak je mé dcerce?"
"Tancuje." zasměji se.

"tancuje? Oh ano! Wau. Cítím to." zakření se když Bodík Dvě ve mně dělá salto. "Myslím, že už sex má ráda."
Christian se zamračí. "Vážně?" Řekne suše. Sehne se tak, že jeho rty jsou na mém břiše. "Nikdo se tam nedostane dokud ti nebude třicet, mladá dámo."

Zachechtám se. "Oh Christiane, jsi hrozný pokrytec."

"Ne, jsem jen starostlivý otec." Podívá se na mě, jeho čelo zvrášněné tou obavou.

"Jsi úžasný otec, věděla jsem, že budeš." Pohladím ho po jeho krásném obličeji a on se na mě usměje.

"Líbí se mi to." Zamumlá, pohladí a políbí mé bříško. "Má víc z tebe,"
Usměji se. "To se mi nelíbí."
"Je to skvělé když se uděláš." "Christiane!"
"A těším se až znova uchutnám to mateřské mléko." "Christiane! Ty jsi hrozně ujetý."
Najednou se na mě vrhne, a tvrdě mě líbá vyhodí své nohy na mé, a chytne mé ruce tak, že je mám nad hlavou. "Tobě se líbí ujetost." zašeptá.
Zakřením se, nakažena jeho hříšným úsměvem. "Ano miluji to, A miluji tebe, strašně moc."
Probudím se trhnutím, probuzena vysokým radostným křikem mého syna, a ačkoliv ho nemůžu ani Christiana vidět, zakřením se jako idiot. Ted se probudil ze svého odpoledního šlofika a skotačí vedle s Christianem. Tiše ležím, stále žasnu nad Christianovou schopností pro hru. Jeho trpělivost s Teddym je mimořádná – řekla bych více než se mnou. Odfrknu si. Ale potom, tak by to stejně mělo být. A můj nádherný malý chlapec, jablko otcových a matčiných očí, nezná žádný strach.

Christian je na jedné straně stále až moc opatrovatelský – pro nás oba. Můj sladký, náladový a

kontrolující Stín.
"Pojďme najít maminku. Je tady někde na louce."

Ted řekne něco co neslyším a Christian se zasměje, svobodně šťastně. Je to kouzelný zvuk, zaplněný jeho otcovskou radostí. Neubráním se. Zvednu se na své lokty a špionuju je ze svého skrytého místa v trávě.

Christian houpe teda kolem dokola, a ten křičí radostně. Zastaví s vyhodí ho do vzduchu – přestanu dýchat - a potom ho chytne. Ted ječí dětskou bezstarostností a vdechuji úlevou. Oh můj malý muž, můj zlaťoučký malý muž, vždy něco dělá.

"Eště, tati!" Zakřičí. Christian posledchne a moje srdce je opět až v krku, když vyhodí Teda do vzduchu a znova ho chytne. Christian ho políbí ve vlasech a foukne pusu na jeho tváře a potom ho začne lehtat. Teddy vyjekne smíchem, vrtí se a odtláčí ho, chce pryč z Christianova objetí. Křeníc se, Christian ho pustí na zem.

"Pojďma najít maminku. Schovává se někde v trávě."

Ted celý září, užívá si tu hru, a dívá se okolo po louce. Chytne Christiana za ruku a ukáže někam, kde nejsem a to mě dostane do záchvatu chichotu. Rychle si lehnu k zemi, mám radost z téhle hry.

"Tede, slyšel jsem mamku. Taky jsi ji slyšel?" "Mami!"
Frkavě se chichotám nad Tedovým panovačným tónem. Bože – stejně jako jeho táta a jsou mu jen dva roky.

"Teddy!" Zavolám zpět, hledím na oblohu se směšným výrazem. "Mami!"
A najednou slyším jejich kroky přes louku a první vpadne Teddy skrz vysokou trávu a potom Christian.
"Mami!" Ted za piští jako by našel ztracený poklad nějakých pirátů když na mě vyskočí.

"Ahoj, miláčku můj." Chovám ho u sebe a políbím jeho vypasené tvářičky. Zachechtá se na mě a pustí se mě.

"Ahoj, mami." Christian se na mě kření.
"Ahoj, tati." Zakřením se na něj zpět a on zvedne Teda a sedne si vedle mě s našim synem na klíně.
"Jemně s maminkou." Pokárá Teda. Usměji se – ta ironie. Ze své kapsy, Christian vytáhne svůj BlackBerry a dá ho Tedovi. Tohle nám asi dá pět minut klidu, maximálně. Teddy to studuje, jeho malé obočí je zvrásněné. Vypadá tak vážně, modré oči se koncentrují, jako jeho táta, když si čte své e-maily.Christian se přitiskne k Tedovým vlasům, a mé srdce se rozpustí když se na ně na oba dívám. Dva hrášci v lusku: Můj syn sedí tiše – alespoň na pár chvil – v klíně mého manžela. Mí dva

nejoblíbenější muži na světě.

Jistěže, Ted je to nejkrásnější a nejtalentovanější dítě na světě, ale jsem jeho matka, takže si to budu vždy myslet. A Christian je. . . no, Christian je prostě sám sebou. Ve svém bílém tričku a ryflích, vypadá sexy jako vždy. Co jsem udělala, abych vyhrála takovou cenu?

"Vypadáte dobře, paní Greyová." "Stejně jako vy, pane Greyi."

"Není maminka krásná?" Christian zašeptá Tedovi do ucha. Ted ho odplácne pryč, je zaneprázdněn tatínkovým telefonem.

Zakřením se. "Nemůžeš na něj teď mluvit."

"Já vím." Christian se usměje a políbí Teda na vlásky. "Nemůžu uvěřit, že už mu zítra budou dva." Jeho tón je posmutnělý. Nahne se ke mně a pohladí mě po mém soudku. "Budeme mít hodně dětí." Řekne.

"Ještě jedno přinejmenším." Usměji se a on mě hladí po bříšku "Jak je mé dceři?"

"Je jí dobře. Spí, řekla bych." "Ahoj, pane Greyi. Ahoj Anno."

Oba se otočíme na Sophie. Taylorovu deseti letou dceru, která se objeví před námi v té velké trávě.

"Soeee," Ted vyjekne, poznávaje ji. Vytáhne se z Christianova klínu, zahodí Christianův BlackBerry.

"Mám nějaké nanuky od Gail." Sophie řekne. "Můžu jeden dát Tedovi?"

"Jistě." Řeknu. Ach jo, tohle bude zaneřáděné.

"Šup." Ted natáhne ruku a Sophie mu jeden podává. Už se to roztéká.

"Tady – ať se maminka podívá." Sednu si, vezmu si nanuk od Teda a rychle slíznu tu kapající šťávu s nanuku. Hmm. . . borůvky, studené a moc dobré.

"Moje!" Ted protestuje, Jeho hlas je plný pobouření.

"Tady máš." Podám mu ho zpět, o trochu méně tekoucí nanuk, a ten jde přímo do jeho pusy. Zasměje se.

"Můžeme se jít s Tedem projít?" Sophie se zeptá. "Jistě."

"Nechoďte daleko."

"Nepůjdeme, pane Greyi." Sophiiny oříškové oči jsou vážné a zeširoka otevřené. Myslím, že se Christiana trochu bojí. Podává Tedovi ruku, a Ted se dobrovolně chytá.

Plahočí se přes tu dlouhou trávu. Christian je sleduje.

"Budou v pořádku, Christiane. Jaké nebezpečí by je mohlo potkat?" Zamračí se na moment, a já se připlazím do jeho klína.

"A navíc, Ted je totálně zblázněný do Sophie."

Christian si odfrkne a přitulí se k mým vlasům. "Je krásné dítě." "To ona je. Velmi šikovná.

Blonďatý andílek."
Christian ztuhne a položí ruku na mé bříško. "Holky, eh?" Cítím kousek nervozity v jeho hlase. Přitulím se k němu, ruku si dám za jeho hlavu.

"Nemusíš se strachovat o svou dceru, alespoň další tři měcíce. Mám ji tady schovanou. Ok?" Políbí

mě za ucho a projede zuby okolo mého lalůčku.
"Cokoliv řeknete, paní Greyová." A kousne mě. Zaječím.

"Užil jsem si včerejší no." Řekne. "Měli bychom to dělat častěji." "Já taky,"
"A to bychom mohli, kdybys přestala pracovat. . . "

Zakroutím očima a on se přitiskne pevněji a zasměje se vedle mé tváře.

"Kroutíte na mě svýma očima, paní Greyová?" Jeho výhružka je bezvýhradná a smyslná, musím se zavrtět, ale jsme uprostřed louky s dětmi okolo, ignoruji jeho pozvánku.

"Grey Publishing má autora v New York Times best selleru – Boyce Fow má fenomenálné knihu a já mám konečně tým, který kolem sebe chci mít."

"A vyděláváš peníze v tomhle těžkém období." Christian dodává, jeho hlas je plný pýchy. "Ale. . . mám tě rád bosou a těhotnou v mé kuchyni."

Opřu se, abych se na něj podívala. Hledí na mě, oči plné života.

"To se mi taky líbí." Zamumlám a on mě políbí, jeho ruka mě stále hladí na bříšku.

Když ho vidím v tak dobré náladě, rozhodnu se vynést napovrch ten delikátní podnět. "Už jsi přemýšlel o mém návrhu?"

Ztuhne. "Anno, odpověď zní ne."
"Ale Ella je krásné jméno."

"Nechci, aby se má dcera jmenovala po mé matce. Ne. Konec diskuze." "Jsi si jistý?"
"Ano." Vezme mě za bradu a dívá se na mě zvrchu, sálajíc vztekem. "Anno, vzdej to. Nechci, aby má dcera byla pošpiněna mou minulostí."

"Ok. Omlouvám se." Sakra. . . Nechci ho rozzlobit.

"To je lepší. Už se to nezkoušej napravit." Zamumlá. "Přinutila jsi mě uznat, že jsem ji miloval. Přivlékla jsi mě k jejímu hrobu. Stačilo."

Ale ne. Otočím se v jeho klíně a kleknu si k němu, chytnu jeho hlavu do rukou.

"Omlouvám se. Opravdu. Nebuď na mě naštvaný, prosím." Políbím ho, a potom ho políbím do koutku úst. Po chvilce, nastaví druhá koutek a já se usměji a políbím ho. Ukáže na svůj nos. Já to políbím. Zakření se a dá své ruce na můj zadeček.

"Oh, paní Greyová – co já s vámi udělám?"

"Jsem si jistá, že něco vymyslíte." Zamumlám. Usměje se, najednou se otočí a stlačí mě dolů na deku,

"A co kdybych to udělal hned?" Zašeptá s laškovním úsměvem. "Christiane!" Vydechnu.
Najednou uslyším vysoký řev od Teda. Christian se v mžiku zvedne na nohy a utíká za tím křikem. Následuji ho a cosi poklidněji. Tajně, Nejsem tak ustrašená jako Christian – nebyl to pláč, který by naznačoval, že se stalo něco hrozného. Christian zvedne Teda do náručí. Náš malý chlapec neutěšitelně pláče a ukazuje na zem, kde leží zbytek jeho nanuku, promáčený se vpíjí do trávy.

"Upustil to." Sophie řekne smutně. "Dala bych mu svůj, ale už jsem ho snědla." "Oh Sophie, zlatíčko to nic není." Pohladím ji po vláscích.

"mami." Ted kňourá a natahuje se po mně. Christian ho neochotně pouští a já se pro něj natáhnu.

"Tady, tady. Nanu." natahuje zvlykavě.
"Já vím, zlatíčko. Půjdeme za paní Taylorovou a dostaneme druhý." Políbím ho . . . oh voní dobře. Voní jako moje dítě.

"Nanu." Zavzlyká. Vezmu ho za ruku a políbím jeho ulepené prstíky. "Cítím ten tvůj nanuk tady na prstících."

Ted přestane brečet a prozkoumává si ruce. "Dej si prstíky do pusy."
Udělá to. "Nanu!"

"Ano. Nanuk."
Usměje se. Můj náladový malý chlapec, stejně jako jeho táta. No, alespoň on má nějakou omluvu – jsou mu jen dva.

"Pojď půjdeme za paní Taylorovou." Přikývne, a usmívá se jeho nádherným úsměvem. "Chceš aby tě

taťka nesl?" Zakroutí hlavou a přitulí se k mému krku, drží se mě pevně.

"Myslím, že taťka bych těl taky ochutnat nanuka." Zašeptám mu do ucha. Ted se na mě zamračí, a potom se podívá na své ruce a natáhne je k Christianovi. Christian se usměje a dá si jeho prsty do pusy.

"Hmmm. . . dobré."

Ted se zachcetá a natáhne sem chce aby ho Christian nesl. Christian ze ukření a vezme Teda do náručí.

"Sophie, kde je Gail?" "Byla v domě."

Podívám se na Christiana. Jeho úsměv se změnil v hoškosladký a zajímalo by mě na co myslí. "Moc hezky se k sobě chováte." Zamumlá na mě.

"S tímto malým?" Prohrábnu Tedovi vlasy. "To jen protože vás Grey kluky umím prokouknout." Usměji se na svého manžela.

Ten se zasměje hlasitěji. "Ano to umíte, paní Greyová."

Teddy vyletí z Christianova objetí. Teď by chtěl jít sám, tvrdohlavý malý kluk. Vezmu ho za ruku a jeho táta ho vezme za druhou a společně ho mezi sebou houpeme a jdeme zpět do domu, Sophie poskakuje před námi.

Zamávám na Taylora, který má svůj zasloužený den volna, a je před garáží, oblečený v ryflích a ušmouraném tričku, když se snaží opravit motorku.

Stojím před dveřmi od Tedova pokoje a poslouchám jak mu Christian čte. "Jsem Lorax! A umím mluvit se stromy. . . " Když vykouknu dovnitř, Teddy už dávno spí a Christian stále čte. Podívá se když otevřu dveře a zavře knihu. Dá si prst na rty a zapne vysílačku vedle postele. Stáhne Tedovi pyžamo, přikryje ho a pohladí ho po tváři, po špičkách odejde. Je to těžké se mu nezačít smát.

Na chodbě, Christian mě stiskne k sobě do náručí. "Bože, já ho miluju, ale je to skvělé když spí." Zamumlá mi proti rtům.

"Nemohla bych s tebou více souhlasit."

Dívá se na mě, jeho pohled je jemný. "Nemůžu tomu skoro uvěřit, že už je snámi dva roky." "Já vím."

Políbím ho a na chvíli jsem transportována k Tedovu narození: Nouzový císařský řez, Christianova ohromná úzkost, Neklidnost Dr. Greenové když Malý Bodík byl v nebezpečí, zatřesu se nad tou vzpomínkou.

"Paní Greyová, už jste se namáhala patnáct hodin. Vaše kontrakce se zpomalili navzdory Picotinu. Budeme muset udělat císařský řez – dítě je ve stresu."

Dr. Greenová je neoblomná.
"No konečně kurva." Christian se na ni zamračí, ale Dr. Greenová ho ignoruje.

"Christian je potichu." Zmáčknu ho za ruku. Můj hlas je nízko a slabý a všechno rozmazané – zdi, stroje, lidé v zeleném. . .Chce se mi prostě spat. Ale mám něco důležitější na práci. . .Oh ano. "Chtěla jsem ho ze sebe vytlačit."

"Paní Greyová, prosím. Císařský řez." "Prosím, Anno. " Zažádá.
"Můžu se vyspat?"

"Ano, bejby, ano." Je to skoro jako vzlykot, a Christian mě políbí na čelo. "Chci vidět Malého Bodíka."
"Uvidíš."

"Oh," Zašeptá.

"Konečně." Paní Greenová zamumlá. "Sestřičko, zavolejte anesteziologa, Dr. Millera, a připravte sál na císařský řez, Paní Greyová, přemístí me vás na operační."

"Přemístit?" Christian a já promluvíme na jednou. "Ano, Hned."
A najednou jsme na cestě – rychle, světla na stropě se mění na jednu dlouhou čáru, když mě fofrem vezou přes chodbu.

"Pane Greyi. Budeme vás muset přesléci do sterilního." "Cože?"
"Ihned, pane Greyi."

Stiskne mou ruku a pustí mě.

"Christiane." Zavolám, panika se ve mně hýbe.

Projedeme dalšími dveřmi, a v rychlém momentu sestřička chystá obrazovku vedle mě. Dveře se otevírají a zavírají a najednou je okolo mě, hrozná spousta lidí. Je to hlučné. . .Chci jít domů.

"Christiane?" Prohledávám obličeje, a snažím se vypátrat svého manžela. "Bude s vámi co nevidět, paní Greyová."
Za malý momnet, stojí vedle mě, v modrém, plášti, a já se natáhnu pro jeho ruku. "Jsem vyplašená." Zašeptám.
"Ne bejby, ne. Jsem tady. Neboj se. Jsi moje silná Anna."Políbí mě na čele a podle jeho tónu dokážu odhadnout, že se něco děje.

"Co je to?"

"Co?"
"Děje se něco?"

"Nic se neděje. Všechno je v pořádku. Bejby, jsi jen unavená." Sálá z něj vystrašenost.

"Paní Greyová, anesteziolog je tady. Připraví vám váš epidural a potom můžeme pokračovat." "Už má další kontrakce."
Všechno se okolo mě sevře jako nějaká bandáž okolo mého břicha. Sakra! Drtím Christianovu ruku. Tohle je tak unavující – vydržet tu bolest. Jsem tak unavená. Cítím ten znecitlivující pocit jak se roztahuje – roztahuje dolů. Soustředím se na Christianův obličej. Je napjatý. Bojí se. Proč se bojí?

"Cítíte to, paní Greyová?" Hlas Dr. Greenové zdánlivě vychází zpoza závěsu. "Citím co?"
"Necítíte to."

"Ne."

"Dobře. Dr. Millerová můžeme." "Vedete si skvěle, Anno."
Christian je bledý. Potí se. Je vyděšený. Nebuď vyděšený, Christiane. Nebuď vyděšený." "Miluji tě." Zašeptám.
"Oh Anno." Zavzlyká. "Taky tě miluji, strašně moc."

Cítím divné taháně uvnitř mě. Jako nic co bych kdy předtím cítila. Christian se dívá na obrazovku a zbledne, a hledí, fascinován.

"Co se děje?" "Sání! Dobře. . . "
Najednou, pronikavý pláč.

"Máte chlapečka, paní Greyová. Zkontrolujte Apgara." "Apgar je devět."
"Můžu ho vidět?" Zavzdechám.

Christian na chvíli zmizí z dohledu a objeví se po chvíli, drží mého syna, zabaleného do modré. Jeho obličej je růžový, a je pokrytý nějakou kaší a krví.

Moje dítě. Můj Bodík . . Theodore Raymond Grey. Když se podívám na Christiana, má slzy v očích.
"Tady je váš syn, paní Greyová." Zašeptá, jeho hlas je napjatý a chraplavý. "Náš syn." Zavzdechnu.
"Je nádherný."

"To je." Christian řekne a políbí našeho malého synka na čelo pod malý pásek tmavých vlásků. Theodore Raymond Grey nic nevnímá. Oči zavřené, jeho dřívější pláč je zapomenut, spinká.Je to ten nejkrásnější pohled, který jsem kdy viděla. Tak nádherný, začnu natahovat.

"Děkuji, Anno." Christian zašeptá, a má také slzy v očích "Co se děje?" Christian mě zatáhne za bradu.

"Jen jsem si vzpomněla na Tedovo narození." Christian zbledne a chytne mě za bříško.

"Už takovou hrůzou znovu neprojdu. Tentokrát nahlásíme císařský řez předem." "Christiane, já - "

"Ne, Anno. Skoro jsi kurva minule zemřela. Ne." "Skoro jsem neumřela."

"Ne." Je empatický a nedá se s ním hádat, ale když se na mě dívá, jeho oči se zjemní. "Líbí se mi jméno Phoebe." Zašeptá, a zašimrá mě nosem po nose.

"Phoebe Greyová? Phoebe. . . Ano. Taky se mi líbí." Usměji se na něj.

"Dobře. Chci připravit Tedovy dárky." Chytne mě za ruku a jdeme dolů po schodech. Jeho rozrušení z něj přímo sálá, Christian čekal na tuhle chvíli celý den.

"Myslíš, že se mu to bude líbit?" Jeho znepokojený pohled se setká s mým. "Zamiluje si to. Tak možná na dvě minuty. Christiane, jsou mu dva."

Christian dokončil skládání dřevěného vláčku, který koupil Tedovi k narozeninám. Mél v kanceláří Barneyho, který spojoval dva motory, poháněné na solární energii, stejné jako jsem dala Christianovi, helikoptéru před pár lety. Christian vypadá znepokojeně z východu slunce. Řekla bych, že to je proto, že by si chtěl hrát s vláčkem sám. Koleje jsou pokryté skoro po celé podlaze.

Zítra budeme mít rodinnou oslavu pro Teda. Ray a José příjdou a také Greyovi, i s Tedovou malou sestřenicí Avou, Dvouměsíční dceru Kate a Elliota. Ráda se setkám s Kate a zjistím co s ní udělalo mateřství.

Divám se na ten výhled, když slunce zapadá za Olympic Peninsula. Je to tak jak Christian sliboval. Je to prostě úžasné. Christian mě stiskne do náručí.

"Je to docela výhled."

"To je." Christian odpovídá a když se na něj podívám, on hledí na mě.

Dá mi malou jemnou pusu na rty. "Je to nádherný výhled," Zamumlá, "Můj oblíbený." "Je to domov."

Zakření se a znovu mě políbí. "Miluji vás, paní Greyová." "Taky tě miluji Christiane. Vždycky."

Konec